

Fremsat den 21. november 2012 af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love¹⁾

(Videregivelse af oplysninger til anklagemyndighed og politi, oprettelse af Det Systemiske Risikoråd, sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, shortselling, ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav og etablering af tilsyn med referencerenter m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 705 af 26. juni 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008 og § 2 i lov nr. 557 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EF af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III), EU-Tidende 2010, nr. L 329, side 3« til: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EF af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III), EU-Tidende 2010, nr. L 329, side 3, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113«.

2. Overalt i loven ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

3. I § 1, stk. 2, indsættes efter »§ 71, stk. 1, nr. 9, og stk. 2,«: »§ 75,«.

4. I § 1 indsættes efter stk. 13 som nyt stykke:
»Stk. 14. Kapitel 20 d finder anvendelse på danske kreditinstitutter, der bidrager som stillere til fastsættelse af danske og udenlandske referencerenter.«
Stk. 14-16 bliver herefter til stk. 15-17.

5. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 28:

»28) Referencerente:

En offentliggjort rente, der beregnes ved anvendelse af en formel på baggrund af en række uafhængige stilleres individuelle indberetninger i henhold til aftale eller regler herom, og som har til hensigt at danne grundlag for en aftalt rentefastsættelse mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og disses kunder.«

6. I § 39 indsættes som stk. 8:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113. Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/236/EU af 14. marts 2012 om shortselling og visse aspekter af credit default swaps, EU-Tidende 2012, nr. L 86, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/260 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 2009/924, EU-Tidende 2012, nr. L 94, side 22, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1.

»Stk. 8. Stk. 6 og 7 finder ikke anvendelse på virksomheder, der udøver tjenesteydelsesvirksomhed omfattet af bilag 7 og 8.«

7. I § 75 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder om forhold i datterselskaber, som er finansielle virksomheder.«

8. I § 77 a, *stk. 1, nr. 6*, ændres »§ 225, stk. 1 eller 3« til: »§ 225, stk. 1 eller 4«.

9. I § 124, *stk. 5*, ændres »end det, der fremgår af stk. 2, nr. 1« til: »i form af et tillæg til det solvenskrav, der fremgår af stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til, hvilken type kapital der skal opfylde tillægget«.

10. I § 125 a, *stk. 1*, ændres »2010, 2011 og 2012« til: »2010, 2011, 2012 og 2013«.

11. I § 126, *stk. 2, nr. 5, litra a*, ændres »57,5 mio. euro« til: »61,3 mio. euro«.

12. I § 126, *stk. 2, nr. 5, litra b*, ændres »40,3 mio. euro« til: »42,9 mio. euro«.

13. I § 126, *stk. 2, nr. 6 og 8*, ændres »3,5 mio. euro« til: »3,7 mio. euro«.

14. I § 126, *stk. 2, nr. 7*, ændres »2,3 mio. euro« til: »2,5 mio. euro«.

15. I § 126, *stk. 2, nr. 9*, ændres »3,2 mio. euro« til: »3,4 mio. euro«.

16. I § 126, *stk. 2, nr. 10*, ændres »1,1 mio. euro« til: »1,2 mio. euro«.

17. I § 144, *stk. 1*, ændres »§ 225, stk. 1 og 3« til: »§ 225, stk. 1 og 4«.

18. § 152 b, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan optage lån til brug for at opfylde pligten til at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 a, stk. 2, eller til at øge overdækningen i et register.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilket register, jf. § 152 g, stk. 1, lånemidler optaget efter stk. 1 kan henføres til.«

19. § 205 affattes således:

»§ 205. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at bestemmelserne vedrørende fusion i kapitel 15 og 16 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på

- 1) fusion af gensidige forsikringsselskaber,
- 2) fusion af spare- og andelskasser, og
- 3) fusion af gensidige forsikringsselskaber eller spare- og andelskasser med et kapitalselskab.«

20. § 206 ophæves.

21. § 209, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller andre repræsentative organer, herunder generalforsamlingen samt ansatte i sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet, jf. § 207, stk. 1, må ikke udpege eller udgøre et flertal af medlemmerne af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening. Tilsvarende gælder for medlemmer af bestyrelsen eller andre repræsentative organer for fonden eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder samt for ansatte i fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.«

22. I § 225, *stk. 1*, ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 2, 5 og 6«.

23. I § 225 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Et pengeinstitut eller realkreditinstitut der opfylder kapitalkravene i § 124, stk. 2 eller 3, men ikke opfylder det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 5, skal iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at overholde dette solvenskrav. Finanstilsynet kan påbyde instituttet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, som kan forlænges. Finanstilsynet kan løbende fastsætte yderligere foranstaltninger, såfremt det findes påkrævet. Finanstilsynet kan fastsætte en frist efter stk. 1 til opfyldelse af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 5, hvorefter tilladelsen inddrages efter stk. 1, hvis instituttet ikke foretager de nødvendige foranstaltninger efter 2. og 3. pkt.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

24. I § 225, *stk. 3*, som bliver stk. 4, ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 5 og 6«.

25. I § 225, *stk. 4 og 5*, som bliver stk. 5 og 6, ændres »stk. 1 og 3« til: »stk. 1, 2 og 4«.

26. I § 247 d, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 3*, ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf.« til: »i henhold til«.

27. § 247 e, *1. pkt.*, affattes således:

»Provenu fra lån, som pengeinstitutter har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1, og som ikke indgår i et register, skal i tilfælde af pengeinstitutets konkurs tjene til dækning af indehavere af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter i det register, hvortil lånene er optaget.«

28. I § 247 f, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 b« til: »i henhold til § 152 b, stk. 1.«

29. I § 256, *stk. 4*, ændres »§ 259, stk. 1, 1. pkt.« til: »§ 258, stk. 1, 1. pkt.«

30. Efter § 343 r indsættes før afsnit XI:

»Afsnit X d
Det Systemiske Risikoråd

Kapitel 20 d

Det Systemiske Risikoråd

§ 343 s. Erhvervs- og vækstministeren nedsætter Det Systemiske Risikoråd, som består af 10 medlemmer. Rådet sammensættes således:

- 1) To medlemmer indstilles af Danmarks Nationalbank, hvoraf den ene skal være formanden for Danmarks Nationalbanks direktion. Formanden for Danmarks Nationalbanks direktion varetager formandskabet for rådet.
- 2) To medlemmer indstilles af Finanstilsynet.
- 3) Et medlem indstilles af hvert af henholdsvis Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet.
- 4) Tre medlemmer indstilles af Erhvervs- og Vækstministeriet efter høring af Danmarks Nationalbank. Medlemmerne skal være uafhængige eksperter med viden om finansielle forhold.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren udpeger medlemmerne af Det Systemiske Risikoråd og suppleanter herfor. Medlemmerne udpeges for op til fire år ad gangen og kan genudpeges.

Stk. 3. Det Systemiske Risikoråd er et rådgivende råd, som har til opgave at

- 1) identificere og overvåge systemiske finansielle risici i Danmark,
- 2) udtale sig gennem observationer om systemiske finansielle risici,
- 3) komme med advarsler om opbygningen af systemiske finansielle risici,
- 4) komme med henstillinger om initiativer på det finansielle område, som kan reducere eller forebygge opbygningen af systemiske finansielle risici og
- 5) blive hørt om advarsler og henstillinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB).

Stk. 4. Det Systemiske Risikoråds advarsler og henstillinger givet i medfør af stk. 3, nr. 3 og 4, vil som udgangspunkt kunne rettes mod Finanstilsynet og, hvis det vedrører lovgivning, mod regeringen.

Stk. 5. Det Systemiske Risikoråd træffer beslutning om at afgive observationer, advarsler og henstillinger med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. Repræsentanter fra Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Finanstilsynet har ikke stemmeret i forhold til observationer, advarsler og henstillinger, der retter sig mod regeringen. Når rådet afgiver observationer, advarsler og henstillinger rettet mod regeringen, skal disse indeholde en udtalelse fra ministerernes repræsentanter.

Stk. 6. Observationer, advarsler og henstillinger givet i medfør af stk. 3, nr. 2-4, skal offentliggøres. Det Systemiske Risikoråd kan dog, f.eks. af hensyn til den finansielle stabilitet, træffe beslutning om, at der er tale om en fortrolig advarsel eller henstilling, som ikke skal offentliggøres.

Stk. 7. Finanstilsynet, relevante ministerier og Danmarks Nationalbank er forpligtet til at udlevere relevante oplysninger, herunder oplysninger om specifikke institutter m.v. samt udlevere relevante dokumenter m.v., på anmodning fra rådet, hvis rådet vurderer, at oplysningerne er nødvendige for, at rådet kan udføre sine opgaver. Fortrolige statistiske oplysninger, som Danmarks Nationalbank har indhentet i henhold til § 14 a, stk. 1 og 2, i lov om Danmarks Nationalbank, herunder oplysninger på individniveau, hvor det er muligt direkte eller indirekte at identificere enkeltindivider eller virksomheder, kan af Danmarks Nationalbank på anmodning fra rådet videregives til rådet, hvis rådet vurderer, at oplysningerne er nødvendige for, at rådet kan udføre sine opgaver.

Stk. 8. Danmarks Nationalbank er sekretariat for Det Systemiske Risikoråd. Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Finanstilsynet deltager i sekretariatet.

Stk. 9. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter forretningsordenen for Det Systemiske Risikoråd efter indstilling fra rådet.

Afsnit X e

Fastsættelse af referencerenter

Kapitel 20 e

Fastsættelse af referencerenter

§ 343 t. Ved fastsættelsen af referencerenter skal stillerne sikre, at rammerne for fastsættelsen er betryggende for kreditinstitutter og disses kunder.

Stk. 2. Ved stillere af referencerenter forstås kreditinstitutter, der ved indberetninger bidrager til fastsættelsen af referencerenter.

Stk. 3. Finanstilsynet fører tilsyn med, at rammerne for fastsættelsen af referencerenter er betryggende, jf. stk. 1, herunder at stillerne har tilstrækkelige retningslinjer og kontroller m.v.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om det i stk. 3 nævnte tilsyn, herunder om krav til dokumentation, udarbejdelse af retningslinjer, gennemførelse af kontroller, og ekstern revision m.v.

Tilsyn

§ 343 u. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter § 347, stk. 1-4, om fastsættelsen af referencerenter, til brug for Det Europæiske System af Centralbanker, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

31. I § 344, stk. 1, 3. pkt., ændres »Fondsrådet kontrollerer med Finanstilsynet som sekretariat« til: »Finanstilsynet kontrollerer«, og 4. pkt., ophæves.

32. I § 344 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

33. § 344, stk. 6, der bliver stk. 7, ophæves, og i stedet ind sættes:

»Stk. 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 8. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en moder virksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.«

34. § 345 affattes således:

»§ 345. Erhvervs- og vækstministeren nedsætter Det Finansielle Råd, som består af 14 medlemmer. Rådet sammensættes således:

- 1) En formand og en næstformand, hvoraf en har juridisk og finansiell indsigt og en har økonomisk indsigt.
- 2) Et medlem med teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab.
- 3) Et medlem med teoretisk sagkundskab inden for kapitalmarkedforhold.
- 4) Et medlem med økonomisk finansiell indsigt, som indstilles af Danmarks Nationalbank.
- 5) To medlemmer med særlig indsigt i forbrugerforhold, som indstilles af Forbrugerrådet og Dansk Aktionærforening i forening eller hver for sig.
- 6) Et medlem med praktisk og teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab, som indstilles af FSR – danske revisorer.
- 7) To medlemmer med særlig indsigt i erhvervslivet og værdipapirudstedelse, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Landbrug og Fødevarer i forening eller hver for sig.
- 8) Et medlem med særlig indsigt i realkreditobligationsudstedelse, som indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening eller hver for sig.
- 9) To medlemmer med særlig indsigt i pengeinstitutområdet og værdipapirhandel, som indstilles af Finansrådet, Den Danske Børsmæglerforening, Den Danske Fondsmæglerforening og Investeringsforeningsrådet i forening eller hver for sig.
- 10) Et medlem med særlig indsigt i forsikringssektorens forhold, som indstilles af Forsikring & Pension, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Arbejds markedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyr tidsfond i forening eller hver for sig.

Stk. 2. Det Finansielle Råd

- 1) træffer afgørelser i tilsynssager af principiel karakter samt i tilsynssager, der har videregående betydelige

følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder,

- 2) træffer afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1,
- 3) træffer beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 1 til politimæssig efterforskning samt
- 4) bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren udpeger rådets medlemmer for op til 4 år ad gangen. Medlemmerne kan genudpeges.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren udpeger for hvert medlem en suppleant. Ved et medlems forfald deltager suppleanten på medlemmets vegne. For det medlem, der indstilles efter stk. 1, nr. 6, udpeges dog 3 suppleanter. Suppleanter udpeges for en periode, der svarer til perioden for det medlem af rådet, som den pågældende er udpeget for.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren udpeger to særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 4-8, og op til fire særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 9 og 10. Erhvervs- og vækstministeren udarbejder i forbindelse med fastsættelsen af rådets forretningsorden, jf. stk. 11, en liste over de organisationer, der har ret til at indstille særligt sagkyndige. De særligt sagkyndige kan efter formandens beslutning deltage i rådets møder uden stemmeret. Dog kan der højst deltage to særligt sagkyndige for hvert medlem ved behandling af de enkelte sager på råds møderne.

Stk. 6. Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver en særlig sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i rådets møder uden stemmeret.

Stk. 7. Ved rådets behandling af sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning indkaldes Forbrugerombudsmanden til at deltage i det pågældende dagsordenspunkt. Forbrugerombudsmanden har i sager om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning samme beføjelser som rådets medlemmer.

Stk. 8. I sager, hvor der skal foretages partshøring efter forvaltningsloven, omfatter adgangen til partshøring tillige udkastet til afgørelse.

Stk. 9. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmerne og suppleanterne af rådet samt særlige sagkyndige og Forbrugerombudsmanden. 1. pkt. gælder dog ikke ved behandling af sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning.

Stk. 10. Rådet træffer afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 11. Rådet fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om mulighed for at få foretræde for rådet. Forretningsordenen godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Stk. 12. Rådet kan delegerer sin kompetence efter stk. 2, nr. 1 og 3, til Finanstilsynet.«

35. I § 347, stk. 6, ændres »§ 354, stk. 6, nr. 19 og 23« til: »§ 354, stk. 6, nr. 20 og 24«.

36. I § 354, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab

til gennem opgaveløsningen efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.«

37. § 354, stk. 6, nr. 1, affattes således:

»1) Det Systemiske Risikoråd.«

38. I § 354, stk. 6, nr. 2, indsættes efter »rettsforfølgning af«: »mulige«.

39. I § 354, stk. 8, ændres »stk. 6, nr. 22« til: »stk. 6, nr. 23«.

40. I § 354, stk. 10, ændres »stk. 6, nr. 28« til: »stk. 6, nr. 29«, og »stk. 6, nr. 29« til: »stk. 6, nr. 30«.

41. I § 354, stk. 11 og 12, ændres »stk. 6, nr. 23« til: »stk. 6, nr. 24«.

42. § 354 a, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkomende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 3, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom

eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkomende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

43. I § 354 a, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2«.

44. § 354 a, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

45. Efter § 354 c indsættes:

»§ 354 d. Såfremt en finansiel virksomhed har videregivet oplysninger om den finansielle virksomhed, og disse er kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Såfremt virksomheden ikke berigtiger informationerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.«

46. § 355, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Det samme gælder for en likvidator, en administrator af en livsforsikringsbestand og en administrator i et administrationsbo for særligt dækkede obligationer.«

47. I § 360, stk. 1, ændres »Kammeradvokaten« til: »advokater«.

48. I § 360 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Opgaver som Finanstilsynet udfører i henhold til § 344, stk. 5, mod betaling, faktureres særskilt og medregnes ikke i afgiftsopkrævningen efter stk. 1.«

49. § 361, stk. 1, nr. 22, ophæves.

Nr. 23-31 bliver herefter nr. 22-30.

50. I § 361, stk. 1, indsættes som nr. 31:

»31) Centrale modparter med tilladelse, jf. artikel 14 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) jf. § 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler årligt 387.250 kr.«

51. I § 368, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Afgiftsbetalingen afventer den samlede afgiftsberegning.«

52. § 368, stk. 4, nr. 3, 3. pkt., ophæves.

53. I § 373, stk. 2, indsættes efter »§ 247 a, stk. 9 og 10,«: »§ 343 t, stk. 1,«.

54. I § 373, stk. 2, indsættes efter »§ 347 b, stk. 3 og 6,«: »§ 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,«.

55. I § 373, stk. 6, 2. pkt., udgår »eller i en udsteder af elektroniske penge«.

56. I § 373, stk. 7, 2. pkt., udgår »eller en udsteder af elektroniske penge«.

57. § 374, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Undlader en fysisk eller juridisk person at opfylde de pligter, som følger af § 347, stk. 3 og 4, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge den fysiske eller juridiske person eller de for den juridiske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.«

58. To steder i § 374, stk. 4, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet«.

59. I § 374, stk. 5, ændres »fra Fondsrådet« til: »fra Finanstilsynet« og »til Fondsrådet« ændres til: »til Finanstilsynet, i forhold til tilsynets opgaver efter stk. 4«.

60. I § 374, stk. 6, ændres »Fondsrådet ved Fondsrådets« til: »Finanstilsynet ved tilsynets«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 855 af 17. august 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i

forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet« til: »og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet). Loven indeholder endvidere bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012 om shortselling og visse aspekter af credit default swaps samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre«.

2. § 7 a, stk. 3, ophæves.

3. § 8 a ophæves.

4. To steder i § 27, stk. 11, nr. 5, ændres »50.000 euro« til: »100.000 euro«.

5. I § 27, stk. 11, nr. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Uanset 1. pkt. finder stk. 7 og 8, i hele gældsinstrumenternes løbetid, ikke anvendelse på udstedere, der kun udsteder gældsinstrumenter, hvis pålydende værdi pr. enhed udgør mindst 50.000 euro, eller hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro, hvis disse allerede var optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område inden den 31. december 2010.«

6. I § 28, stk. 3, nr. 1, udgår »vedtægtsmæssige«.

7. § 39 b ophæves.

8. To steder i § 57 a, stk. 1, ændres »artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF« til: »artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF«.

9. I § 57 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »artikel 1, nr. 2, i direktiv 2004/39/EF« til: »artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF«.

10. I § 57 d, stk. 2, ændres »Kommissionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 10« til: »Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, jf. artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/26/EF med senere ændringer«.

11. § 57 d, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet videregiver straks denne meddelelse til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, de øvrige lande i den Europæiske Union samt lande, som Unionen har indgået aftale med og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.«

12. *Overskriften* til afsnit V affattes således: »Det Finansielle Råd«.

13. I § 83, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »(CO₂-auktioneringsforordningen)«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen), samt Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra afsnit 6 og 7«.

14. Seks steder i § 83, stk. 2-4, og ti steder i § 83 b, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet«.

15. I § 83, stk. 2, 1. pkt., udgår »vedtægtsmæssigt«.

16. I § 83, stk. 2, 3. pkt., ændres »og § 77 i lov om investeringsforeninger m.v., og de beføjelser, der er tillagt Fondsrådet i henhold til« til: », § 77 i lov om investeringsforeninger m.v., og«.

17. I § 83, stk. 2, 4. pkt., affattes således: »Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted.«

18. § 83, stk. 5 og 6, affattes således:

»Stk. 5. Ved Finanstilsynets kontrol i henhold til stk. 2-4 udøver Finanstilsynet de beføjelser, der følger af § 87, stk. 1-3 og 6, under hensyntagen til en fremgangsmåde, der følger af § 83 b, stk. 3 og 4.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand, herunder i forbindelse med kontrol i henhold til stk. 2-4.«

19. *Overskriften* til kapitel 26 affattes således: »Det Finansielle Råd«.

20. § 84 affattes således:

»§ 84. Det Finansielle Råd træffer bortset fra § 86, stk. 2, afgørelser og beslutninger i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet, med en tilsvarende kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. Tilsvarende gælder for sager om overholdelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen), Kommissionens forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012

(shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17.«

21. I § 84 a, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller Fondsrådets«.

22. § 84 a, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 83, stk. 2 og 3.«

23. I § 84 a, stk. 4 og 9, ændres »Fondsrådet« til: »Erhvervsstyrelsen, som led i styrelsens opgaveløsning i medfør af § 83, stk. 2 og 3,«.

24. § 84 a, stk. 6, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-22 bliver herefter nr. 1-21.

25. I § 84 a, stk. 6, nr. 2, der bliver nr. 1, ændres »Andre offentlige« til: »Offentlige«, og efter »retsforfølgning af« indsættes: »mulige«.

26. I § 84 a, stk. 6, nr. 4, der bliver nr. 3, og stk. 8, ændres »Fondsrådet« til: »Erhvervsstyrelsen, som led i styrelsens opgaveløsning i medfør af § 83, stk. 2 og 3.«

27. I § 84 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 18, ændres »jf. dog stk. 12 og 13« til: »jf. dog stk. 11 og 12«.

28. I § 84 a, stk. 6, nr. 21, der bliver nr. 20, udgår »Fondsrådets« og »på vegne af Fondsrådet«.

29. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 22, der bliver nr. 21, som nyt nummer:

»22) Myndigheder, der varetager opgaver i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648/EU af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) i det omfang, oplysningerne er nødvendige for disse myndigheders varetagelse af opgaver i henhold til forordningen.«

30. I § 84 a, stk. 9, udgår »eller rådets«.

31. I § 84 b, stk. 1, udgår »en godkendt udenlandsk clearingcentral,«.

32. § 84 b, stk. 2, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-10 bliver herefter nr. 2-9.

33. To steder i § 84 b, stk. 4, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen«, »rådets« udgår, og »Fondsrådets afgørelser truffet som led i rådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b« ændres til: »disse afgørelser«.

34. § 84 c, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 84, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplys-

ningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 84, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Tilsynsreaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) skal offentliggøres i medfør af § 84 g.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre

dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

35. I § 84 c, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

36. § 84 c, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

37. I § 84 d, stk. 1, 4. pkt., ændres »Fondsrådets« til: »Det Finansielle Råds«.

38. I § 84 d, stk. 2, nr. 16, ændres »§ 37, stk. 10, og« til: »§ 37, stk. 10,«.

39. I § 84 d, stk. 2, nr. 17, ændres »(CO₂-auktioneringsforordningen)« til: »(CO₂-auktioneringsforordningen), og«.

40. I § 84 d, stk. 2, indsættes som nr. 18:

»18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen).«

41. Efter § 84 f indsættes:

»§ 84 g. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysninger om sanktioner, der er pålagt i medfør af § 93, stk. 5, for overtrædelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 2. Finanstilsynet kan offentliggøre oplysninger om påtaler og påbud, som Finanstilsynet i medfør af § 93, stk. 3, meddeler for overtrædelse af forordningen.

Stk. 3. Offentliggørelsen må ikke indeholde personoplysninger omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

§ 84 h. Erhvervs- og vækstministeren kan for virksomheder under tilsyn omfattet af denne lov fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne for virksomheden.«

42. § 86, stk. 1, 4. pkt., ophæves.

43. I § 88, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »(CO₂-auktionerings-forordningen)«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) med de begrænsninger, der følger af forordningen, og bortset fra artikel 14 og 15«.

44. I § 88, stk. 1, 4. pkt., ændres »Fondsrådet som led i rådets kontrol efter« til: »Erhvervsstyrelsen på Finanstilsynets vegne, jf.«.

45. *Overskriften* til kapitel 27 affattes således: »Inddragelse af tilladelse«.

46. § 92 a ophæves.

47. I § 93, stk. 1, udgår »§ 8 a, stk. 2,« og », samt godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a, stk. 3 eller 4«.

48. I § 93, stk. 1, indsættes efter »§ 76, stk. 2,«: »§ 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,«.

49. I § 93, stk. 3, indsættes efter »(CO₂-auktionerings-forordningen)«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) eller Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen)«.

50. I § 96, stk. 2, udgår », Fondsrådet«.

§ 3

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som ændret ved lov nr. 1369 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 86, stk. 1, indsættes efter »(EF) nr. 2560/2001«: »samt for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

2. § 86, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.«

3. I § 89 indsættes efter »(EF) nr. 2560/2001«: »samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

4. § 93, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentlig-

gørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

5. I § 93, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

6. § 93, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

7. I § 94, stk. 1, indsættes efter »(EF) nr. 2560/2001«: »samt sager vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

8. Efter § 94 indsættes:

»§ 94 a. Erhvervs- og vækstministeren kan for virksomheder under tilsyn omfattet af denne lov fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne for virksomheden.«

9. I § 98, stk. 1 og 2, indsættes efter »(EF) nr. 2560/2001«: »samt artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

10. I § 107, stk. 2, indsættes efter »§ 85, stk. 2-4,«: »§ 93, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,« og efter »(EF) nr. 2560/2001« indsættes: »samt artikel 3-6 og 8-9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

§ 4

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 353 af 20. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres »og Rådets forordning nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de for-

anstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, (EF-tidende 2001 nr. L181, s. 11). Ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.« til: », Rådets forordning nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, (EF-tidende 2001 nr. L181, s. 11), og dele af Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. § 1, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For en operatør af et reguleret marked, der har fået tilladelse i Danmark til at være auktionsplatform i henhold til Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen), finder §§ 6-7, § 9, §§ 10-11, § 12, stk. 1-7, § 13, stk. 1-2, § 15, §§ 17-18, § 19, stk. 1, 2 og 4, §§ 21-29, § 34, stk. 1 og 4-7, § 34 a, § 34 c, stk. 2-5, § 34 d og §§ 35-37 anvendelse, ved det regulerede markeds aktiviteter som auktionsplatform i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen.«

3. I § 16, stk. 4, 2. pkt., ændres »selskabet« til: »organisationen«.

4. I § 21, stk. 1, ændres »§ 12, stk. 1-4« til: »§ 12, stk. 1-5«.

5. I § 25, stk. 6, indsættes efter »krav«: »for de i § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, nævnte virksomheder og personer«.

6. I § 25 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte krav for de i § 1, stk. 1, nr. 11 og 15-18, nævnte virksomheder og personer.«

7. I § 34, stk. 1, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, «: »og stk. 4,«.

8. I § 34 a, stk. 3, nr. 1, indsættes efter »retsfølgning af«: »mulige«.

9. § 34 c, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til § 32, stk. 5, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter styrelsens

vurdering er af væsentlig betydning. Hvis afgørelsen vedrører en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

Stk. 2. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres, jf. dog stk. 4. Hvis beslutningen vedrører en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

10. I § 34 c, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1« til: »stk. 1-3«.

11. § 34 c, stk. 3, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for afgørelsen eller beslutningen.«

12. Efter § 34 c indsættes i kapitel 8:

»§ 34 d. Erhvervs- og vækstministeren kan for virksomheder under tilsyn omfattet af denne lov fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om

Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.«

13. I § 37, stk. 1, indsættes som 1. pkt.:

»Overtrædelse af § 34 c, stk. 3, 1.-7. pkt., straffes med bøde.«

§ 5

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lov nr. 935 af 17. september 2012, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 557 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 196, stk. 1, 5. og 6. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 63-73 og i regler udstedt i medfør af § 76 er overholdt for foreninger, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.«

2. I § 197 ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

3. § 210, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel.«

4. § 210, stk. 6, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-19 bliver herefter nr. 1-18.

5. I § 210, stk. 6, nr. 2, der bliver nr. 1, ændres »Andre offentlige« til: »Offentlige«, og efter »retsforfølgning af« indsættes: »mulige«.

6. § 211, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en dansk UCITS, specialforening, hedgeforening, professionel forening eller fåmandsforening i henhold til § 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS', specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens navn, jf. dog stk. 3. Den danske UCITS, specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening indsætte et link, som giver direkte adgang til

tilsynsreaktionen, på forsiden af den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Danske UCITS' eller specialforeningers, hedgeforeningers, professionelle foreningers eller fåmandsforeningers pligt til at offentliggøre på den danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af den danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Den danske UCITS', specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens offentliggørelse skal ske på den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis den pågældende danske UCITS

eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Danske UCITS' eller specialforeningers, hedgeforeningers, den professionelle foreningers eller fåmandsforeningers pligt til at offentliggøre på den danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

7. I § 211, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

8. § 211, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

9. I § 221, stk. 1, 2. pkt., ændres »og § 201, stk. 3 og 6,« til: »§ 201, stk. 3 og 6, og § 211, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,«.

10. § 222, stk. 2, ophæves.

11. To steder i § 223, stk. 1, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet«.

12. I § 223, stk. 2, ændres »fra Fondsrådet« til: »givet efter stk. 1«, og »til Fondsrådet« ændres til: »til Finanstilsynet i forhold til tilsynets opgaver efter stk. 1«.

§ 6

I lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 29. august 2001, som ændret ved § 43 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, § 11 i lov nr. 517 af 17. juni 2008 og § 2 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 18 b, stk. 1, ændres »kontrakter, der indgås efter den 21. december 2009, må ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser, jf. dog stk. 2 og 3« til: »kontraktforhold, der indgås efter den 21. december 2012, må ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser«.

2. § 18 b, stk. 2-4, ophæves.

3. I § 19, stk. 1, udgår »og 4«.

§ 7

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 11. april 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 1 i lov nr. 341 af 27. april 2011, § 2 i lov nr. 477 af 30. maj 2012 og § 11 i lov nr. 546 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 159, stk. 1, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet«.
2. I overskriften til § 159 a ændres »Fondsrådets kontrol« til: »Kontrol«.
3. § 159 a, stk. 1, affattes således:
»For virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. Det Finansielle Råd påser overholdelsen af 1. pkt., med de kompetencer rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.«
4. I § 159 a, stk. 2, og stk. 6, 3. pkt., ændres »Fondsrådets kontrol« til: »Kontrollen efter stk. 1«.
5. I § 159 a, stk. 3, ændres »Fondsrådets kontrol« til: »Kontrollen efter stk. 1,«.
6. I § 159 a, stk. 4, ændres »Fondsrådets kontrol« til: »Kontrollen efter stk. 1-3«.
7. § 159 a, stk. 5, affattes således:
»Stk. 5. I forbindelse med kontrollen efter stk. 2 og 3 udøver kontrolmyndigheden, jf. stk. 1, de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i § 160, § 161 og § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, samt stk. 2, jf. § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Endvidere udøver kontrolmyndigheden, jf. stk. 1, de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 83, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.«
8. Tre steder i § 159 a, stk. 6, ændres »Fondsrådet« til: »kontrolmyndigheden, jf. stk. 1,«.
9. § 163, stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. Afgørelser truffet i medfør af § 159 a kan med undtagelse af afgørelser efter § 160, jf. § 159 a, stk. 5, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgø-

relsen er meddelt den pågældende, jf. § 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.«

10. § 164, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Den, der ikke efterlever et påbud fra kontrolmyndigheden jf. § 159 a, stk. 1, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til denne, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.«

§ 8

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som ændret bl.a. ved lov nr. 117 af 17. februar 2009, § 8 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og senest ved § 17 i lov nr. 326 af 11. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om konvertering af pensionstilsagn ved ændring af folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.«

2. I § 27, stk. 2, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

3. § 27 g, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Tillægspension indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Tillægspension anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande repræsentantskabsmøde. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af at det vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Arbejdsmarkedets Tillægspensions offentliggørelse skal ske på deres hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Tillægspension indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Tillægspension anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande repræsentantskabsmøde. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

4. I § 27 g, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

5. § 27 g, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til *stk. 3*, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter *stk. 1* eller *2*, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

6. I § 27 g, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2«.

7. I § 32 a, *stk. 1*, 2. pkt., ændres »og § 25 p, *stk. 2* og 5,« til: »§ 25 p, *stk. 2* og 5, og § 27 g, *stk. 1*, 1.-5. pkt., og *stk. 2*, 1.-7. pkt.,«.

§ 9

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 15. november 2010, som ændret ved § 31 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 17 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 indsættes før overskriften før § 16:

»Optagelse af lånemidler

§ 15. Realkreditinstitutter kan optage lån til brug for at opfylde pligten til at stille supplerende sikkerhed, jf. § 33 d, *stk. 1*, eller øge overdækningen i en serie eller grupper af serier med seriereservefond.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilken serie eller gruppe af serier med seriereservefond lånemidler optaget efter *stk. 1* kan henføres til.

Stk. 3. Lånemidler optaget efter *stk. 1* skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i § 152 c, *stk. 1*, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Når aktiverne anvendes som supplerende sikkerhed eller overdækning, skal de indgå i den pågældende serie eller gruppe af serier med seriereservefond.«

2. I § 27, *stk. 1*, 3. pkt., ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 33 e« til: »i henhold til § 15«.

3. § 27 a, *stk. 1*, 2. pkt., ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 33 d, *stk. 1*« til: »i henhold til § 15, *stk. 1*«.

4. § 27 b, *stk. 1*, 1. pkt., affattes således:

»Provenu fra lån, som realkreditinstitutter har optaget i henhold til § 15, *stk. 1*, og som ikke indgår i en serie eller gruppe af serier, skal i tilfælde af realkreditinstitutets konkurs tjene til dækning af indehaverne af realkreditobligationer, de særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer og modparter på de finansielle instrumenter i den serie eller gruppe af serier, hvortil lånet er optaget.«

5. To steder i § 28 ændres »§ 33 e, *stk. 1*,« til: »§ 15, *stk. 1*,«.

6. § 33 e ophæves.

7. I § 34, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

§ 10

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 8. august 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 j, *stk. 1*, indsættes efter »§ 2 i, *stk. 1*«: », eller øge overdækningen i et kapitalcenter«.

2. I § 2 j, *stk. 3*, 3. pkt., indsættes efter »supplerende sikkerhed«: »eller som overdækning«.

3. I § 3 d, *stk. 1*, 2. pkt., ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 2 j« til: »i henhold til § 2 j, *stk. 1*«.

4. § 3 e, *stk. 1*, 1. pkt., affattes således:

»Provenu fra lån, som instituttet har optaget i henhold til § 2 j, stk. 1, og som ikke indgår i et kapitalcenter, skal i tilfælde af instituttets konkurs tjene til dækning af indehaverne af skibskreditobligationer, særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter i det kapitalcenter, hvortil lånet er optaget.«

§ 11

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 7 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og senest ved § 4 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 65, stk. 2, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

2. I § 66 a, stk. 1, indsættes som 4. pkt.: »1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.«

3. § 66 a, stk. 6, nr. 1, ophæves.
Nr. 2-20 bliver herefter nr. 1-19.

4. I § 66 a, stk. 6, nr. 2, der bliver nr. 1, ændres »Andre offentlige« til: »Offentlige«, og efter »retsforfølgning af« indsættes: »mulige«.

5. § 66 c, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:
»Tilsynsreaktioner givet til en firmapensionskasse i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 3. Firmapensionskassen skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at firmapensionskassen har modtaget underretning om tilsynsreaktionen eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal firmapensionskassen indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af firmapensionskassens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis firmapensionskassen kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra firmapensionskassens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som firmapensionskassen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Firmapensionskassens pligt til at offentliggøre på firmapensionskassens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre op-

lysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Firmapensionskassens offentliggørelse skal ske på firmapensionskassens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal firmapensionskassen indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af firmapensionskassens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis firmapensionskassen kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra firmapensionskassens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som firmapensionskassen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Firmapensionskassen skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Firmapensionskassens pligt til at offentliggøre på firmapensionskassens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

6. I § 66 c, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

7. § 66 c, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

8. I § 71, stk. 1, 1. pkt., ændres »og § 58, stk. 1, 2. pkt.,« til: »§ 58, stk. 1, 2. pkt., og § 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,«.

§ 12

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008, som ændret ved § 9 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 7 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 27 i lov

nr. 718 af 25. juni 2010 og § 6 i lov nr. 1556 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 44, stk. 2, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

2. § 49 a, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dom-

men, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

3. I § 49 a, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

4. § 49 a, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

5. I § 54, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 40 og § 41« til: »§§ 40, 41 og 49 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,«.

§ 13

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om pantebrevsselskaber, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 3, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

2. § 15, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Tilsynsreaktioner givet til et pantebrevsselskab i henhold til § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af pantebrevsselskabets navn, jf. dog stk. 4. Pantebrevsselskabet skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at pantebrevsselskabet har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal pantebrevsselskabet indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af pantebrevsselskabets hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis pantebrevsselskabet kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra pantebrevsselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som pantebrevsselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og

tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Pantebrevsselskabets pligt til at offentliggøre på pantebrevsselskabets hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af pantebrevsselskabets navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pantebrevsselskabets offentliggørelse skal ske på pantebrevsselskabets hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal pantebrevsselskabet indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af pantebrevsselskabets hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis pantebrevsselskabet kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra pantebrevsselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som pantebrevsselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Pantebrevsselskabet skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Pantebrevsselskabets pligt til at offentliggøre på pantebrevsselskabets hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

3. I § 15, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »*stk. 2*« til: »*stk. 2* og *3*«.

4. § 15, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til *stk. 4*, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter *stk. 2* eller *3*, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

5. I § 22, *stk. 1*, ændres »og § 3, *stk. 5*,« til: »§ 3, *stk. 5*, og § 15, *stk. 2*, 1.-5. pkt., og *stk. 3*, 1.-7. pkt.,«.

§ 14

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og senest ved lov nr. 443 af 23. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, *stk. 4*, ændres »tilskadekomne« til: »efterladte«.

2. I § 44, *stk. 2* og *7*, udgår »og 2«.

3. I § 71, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

4. § 76 b, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring i henhold til § 71, *stk. 2*, jf. § 345, *stk. 2*, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, jf. dog *stk. 3*. Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 71, *stk. 2*, jf. § 345, *stk. 2*, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at den vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, jf. dog *stk. 3*.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog *stk. 3*. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings offentliggørelse skal ske på deres hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde. Samtidig med offentliggørel-

sen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

5. I § 76 b, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

6. § 76 b, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

7. I § 76 b, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2«.

8. I § 76 b indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Overtrædelse af stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., straffes med bøde.«

9. I § 83, stk. 1, indsættes efter »Færøerne«: »og i Grønland«.

§ 15

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 10 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og senest ved § 2 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 2, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

2. § 10 g, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til Lønmodtagernes Dyrtidsfond i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres, og det skal

af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Lønmodtagernes Dyrtidsfond indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af Lønmodtagernes Dyrtidsfonds hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Lønmodtagernes Dyrtidsfonds hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at den vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Lønmodtagernes Dyrtidsfonds offentliggørelse skal ske på deres hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde. Samtidig med offentliggørelsen skal Lønmodtagernes Dyrtidsfond indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af Lønmodtagernes Dyrtidsfonds hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande offentliggørelse af årsrapporten. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

3. I § 10 g, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

4. § 10 g, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

5. I § 10 g, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2«.

6. I § 14 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »og § 9, stk. 2 og 5,« til: »§ 9, stk. 2 og 5, og § 10 g, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,«.

§ 16

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 273 af 27. marts 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 1, indsættes efter »bestyrelse på«: »op til«.

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 1, nr. 8, 9, 17 og 22-25, træder i kraft den 20. december 2012 ved døgnet begyndelse.

Stk. 3. § 6 træder i kraft den 21. december 2012 og har virkning for aftaler indgået efter denne dato.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 49, § 2 nr. 2, 3, 31, 32, 42, og 45-47. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 16. Erhvervs- og vækstministeren

kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 6. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

§ 18

Stk. 1. Der kan søges om godkendelse i henhold til § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. frem til et af erhvervs- og vækstministeren fastsat tidspunkt.

Stk. 2. Godkendelser meddelt efter § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. bortfalder, når den godkendte clearingcentral får en tilladelse fra hjemlandets myndigheder i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) eller opnår en anerkendelse fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Stk. 3. Godkendelser, der ikke er bortfaldet i henhold til stk. 2, bortfalder på det tidspunkt, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i henhold til lovforslagets § 17, stk. 4.

§ 19

Stk. 1. §§ 1-5, 10-13 og 15 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-5, 10 og 13 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. §§ 11 og 12 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at indgå aftale med det færøske landsstyre om, at Det Systemiske Risikoråd også kan virke på forsikringsområdet på Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav, herunder Finanstilsynets mulighed for at fastsætte risikotillæg med dispositionsbegrænsende virkning
 - 2.2. Tilsyn med fastsættelse af referencerenter
 - 2.3. Indberetningspligt for holdingvirksomheder
 - 2.4. Forbedret mulighed for at videregive oplysninger til anklagemyndigheden og politiet
 - 2.5. Det Systemiske Risikoråd
 - 2.6. Sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet
 - 2.7. Øget offentlighed omkring Finanstilsynets arbejde
 - 2.8. Finanstilsynets varetagelse af opgaver mod betaling
 - 2.9. Videreførelse af overgangsordning i 125 a i lov om finansiel virksomhed
 - 2.10. Nye regler om fusioner
 - 2.11. Bestyrelsens uafhængighed i sparekassefonde
 - 2.12. Ændring af reglerne om optagelse af lånemidler til brug for understøttelse af særligt dækkede obligationer m.v.
 - 2.13. Finanstilsynet udgifter til advokater
 - 2.14. Udvidelse af partsbegrebet
 - 2.15. Forbud mod at anvende køn ved beregning af præmier og ydelser
 - 2.16. Konvertering af afgivne pensionstilsagn i ATP-ordningen
 - 2.17. Shortsellingforordningen
 - 2.18. EMIR-forordningen
 - 2.19. SEPA-forordningen
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. De administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema
10. Ligestillingsmæssige konsekvenser

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række forskellige ændringer af den finansielle lovgivning.

På baggrund af erfaringerne med flere pengeinstitutters forløb og sammenbrud har Finanstilsynet gennemført en række tiltag blandt andet en stramning af nedskrivningsreglerne med virkning fra 2. kvartal 2012. I lyset af en stramning af nedskrivningsreglerne foreslås det som et yderligere tiltag at gennemføre en ny metode for beregning af solvensbehov – en såkaldt 8+-metode – hvor solvensbehovet beregnes som 8 pct. af de risikovægtede poster med tillæg på de områder, hvor det enkelte institut har særlige risici. Ændringen af modellen sker ved en ændring af vejledning om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov. En overgang til denne metode for beregning af solvensbehov vil for nogle institutter indebære en stramning af kravene til institutternes solvensbehov i forhold til de gældende regler. På den baggrund vurderes det hensigtsmæssigt samtidig at sondre mel-

lem et »hårdt« og et »blødt« krav i håndhævelsen af kapitalkravene, hvor overskridelse af et »hårdt« (men lavere) krav ligesom i dag medfører, at Finanstilsynet inddrager instituttets tilladelse, mens overskridelse af det »bløde« (og højere) krav vil blive ledsaget af krav om iværksættelse af foranstaltninger, herunder relevante dispositionsbegrænsende tiltag, over for instituttet, såsom krav om iværksættelse af genopretningsplaner, som kan indeholde elementer såsom salg af filialer, fusion m.v. Denne mere tålmodige tilgang over for disse institutter medfører for det første, at institutterne får tid til at reetablere kapitalgrundlaget, men sikrer tillige et længere tidsrum, inden Finanstilsynet skal inddrage tilladelsen og giver derved mere tid til at finde løsninger uden inddragelse af Finansiell Stabilitet A/S. Det er afgørende, at institutterne ikke får lov til at fortsætte i et længere tidsrum uden at iværksætte genopretning til større skade og tab for indskydere og kreditorer m.v. Det foreslås derfor ved nærværende lovforslag, at Finanstilsynet kan reagere ved udstedelse af tilsynsreaktioner og i sidste ende inddrage tilladelsen,

hvis der ikke er fremdrift i kapitalgenopretningen m.v. Dette er endvidere i overensstemmelse med aktstykke 181, som blev tiltrådt af et flertal i Finansudvalget den 7. september 2011, og som udmønter dele af aftalen om en række konsolideringsinitiativer, som blev indgået den 25. august 2011 mellem regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, og Liberal Alliance, hvorefter »Finanstilsynet vil tilrettelægge sine arbejdsgange med henblik på at sikre, at tiltag til at forberede en overtagelse af nødlidende pengeinstitut iværksættes tidligst muligt og så vidt muligt i god tid, inden der gives frist til retablering af kapitalen«.

Lovforslaget vedrører tilsyn med fastsættelse af referencerenter. Lovforslaget tager sit afsæt i Erhvervs- og Vækstministeriets redegørelse om CIBOR (Copenhagen Interbank Offered Rate) fra september 2012.

Med lovforslaget fastsættes, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med, at rammerne for fastsættelse af referencerenter er betryggende, herunder at stillerne af renten på tilstrækkelig vis kan redegøre for de forhold, der ligger til grund for indberetninger til referencerenterne.

Finanstilsynet bemyndiges endvidere til at fastsætte nærmere regler om tilsynet. Herunder at kreditinstitutter, der bidrager til at stille såvel danske som udenlandske referencerenter, skal have passende forretningsgange for indberetning til referencerenter og en betryggende metode for fastsættelsen. Herudover skal stillerne kunne dokumentere ændringerne i indberetningerne til referencerenter, eksempelvis ved at der dagligt føres en samlet logbog over ændringerne i indberetningerne til referencerenter, samt hvilke overvejelser der ligger bag indberetningen. Der indføres desuden mulighed for sanktioner, hvis stilleren af referencerenten ikke lever op til sine forpligtelser.

Finanstilsynets tilsyn styrkes ved at udvide den underretningspligt, de finansielle virksomheder er underlagt vedrørende forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift, til også at omfatte finansielle holdingvirksomheder.

Med henblik på at sikre effektiv håndhævelse foreslås en forbedring af Finanstilsynets mulighed for at samarbejde med anklagemyndigheden og politiet, idet der bliver mulighed for at videregive oplysninger på et tidligere tidspunkt end efter den nugældende lovgivning i forhold til efterforskning og retsforfølgning på Finanstilsynets område. Dette skal sikre en optimal brug af ressourcer og sikre de bedste muligheder for målrettet og koordineret efterforskning og strafforfølgning af sager på det finansielle område.

Lovforslaget indeholder tillige bestemmelser om oprettelse af Det Systemiske Risikoråd, som er et makroprudentielt råd, der skal rådgive danske myndigheder om håndteringen af systemiske finansielle risici. Det Systemiske Risikoråd skal kunne kommunikere observationer, advarsler og henstillinger til relevante myndigheder, regeringen og til offentligheden.

Det foreslås endvidere at sammenlægge Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet til et nyt råd betegnet »Det Finansielle Råd«, for at sikre en forenkling og effektivise-

ring af rådsarbejdet. Rådet skal ifølge forslaget varetage samme typer sager, som de to råd gør efter de nugældende regler.

Lovforslaget indeholder endvidere en udvidelse af reglerne omkring åbenhed. Således udvides anvendelsesområdet for offentliggørelsesbekendtgørelsen, ligesom der foreslås øget offentlighed for så vidt angår tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd samt for sager overgivet til politimæssig efterforskning, herunder udfaldet i disse sager i tilfælde af helt eller delvist fældende domme eller vedtagelse af bøder. Samtidig får Finanstilsynet mulighed for i visse særlige tilfælde at reagere overfor informationer offentliggjort af en finansiell virksomhed, hvis Finanstilsynet vurderer, at de offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkninger.

Derudover indeholder lovforslaget regler om, at Finanstilsynet kan udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., herunder Danmarks Nationalbank, eventuelt mod betaling.

Lovforslaget indeholder endvidere mulighed for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte mere uddybende regler om fusion af finansielle virksomheder, der ikke begge er kapital-selskaber, hvilket vil medføre bedre muligheder for fusion for de pågældende selskaber, samt en præcisering af reglerne om sammensætning i en sparekassefond eller andelskasseforening/fonds bestyrelse, så der sikres reel uafhængighed mellem de pågældende bestyrelser.

Lovforslaget rummer endvidere en række ændringer, der skal bidrage til at styrke den finansielle sektor. Således foreslås anvendelsesområdet for optagelse af lånemidler med en vis fortrinsstilling i form af seniorgæld (junior covered bonds) udvidet til fremover også at kunne udstedes til brug for en generel forstærkning af kapitaloverdækningen, hvilket vil gøre institutterne mere robuste og samtidig have en positiv effekt i form af bedre ratings.

Endelig indeholder lovforslaget en række ændringer, der følger af EU-regulering, herunder en ændring, der har til formål at forbyde anvendelse af køn som en faktor ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med indgåelse af aftaler om tegning af skadesforsikringer og private livsforsikringer fra og med den 21. december 2012, som er en følge af en dom fra EU-Domstolen.

Derudover drejer det sig om regler som følge af Europa-Parlamentets og Rådets shortselling-forordning, EMIR-forordningen og SEPA-forordningen. Alle de tre forordninger har direkte virkning i Danmark, men indeholder samtidig bestemmelser om, at medlemsstaterne skal udpege kompetente myndigheder, der skal føre tilsyn med overholdelsen af forordningen, og om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Med lovforslaget sikres det, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med og sikre håndhævelse af disse forordninger.

Lovforslaget indeholder i tillæg til ovenstående en række mindre ændringer og ændringer af redaktionel karakter.

2. Lovforslagets indhold

2.1 Ny tilgang til håndhævelse af solvenskrav, herunder Finanstilsynets mulighed for at fastsætte risikotillæg med dispositionsbegrænsende virkning

2.1.1. Gældende ret

I henhold til § 124 i lov om finansiel virksomhed skal kreditinstitutters bestyrelse og direktion på baggrund af instituttets risikoprofil opgøre instituttets individuelle solvensbehov. Opgørelsen er nærmere beskrevet i Finanstilsynets vejledning om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov. Vejledningen beskriver Finanstilsynets praksis for vurdering af solvensbehovet med henblik på at skabe gennemsigtighed om Finanstilsynets arbejde i forbindelse med inspektioner m.v. Udgangspunktet for Finanstilsynets nuværende vejledning er den såkaldte sandsynlighedsmetode, men vejledningen beskriver også den såkaldte kreditreservationsmetode. I forbindelse med inspektioner m.v. anvender Finanstilsynet typisk begge metoder til opgørelse af solvensbehovet, men institutterne har i vid udstrækning metodefrihed ved opgørelsen af solvensbehovet, så længe resultatet giver et retvisende billede af solvensbehovet.

§ 225 i lov om finansiel virksomhed pålægger Finanstilsynet en pligt til at inddrage tilladelsen som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, hvis kapitalkravene i §§ 124, 125 og 125 a i lov om finansiel virksomhed ikke er opfyldt inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Opfyldelsen gælder både kravet til solvens og minimumskapital. Der gælder endvidere supplerende krav for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Finanstilsynet kan fastsætte en frist til at få tilvejebragt den nødvendige kapital, som kan forlænges.

2.1.2. Baggrunden for forslaget og lovforslagets indhold

Erfaringen fra navnlig de kriseramte pengeinstitutter har været, at det vil være hensigtsmæssigt at skifte til en mere enstrengt vejledningstekst med udgangspunkt i kreditreservationsmodellen. Institutterne vil således blive vejledt til at følge den anviste metode, men der vil fortsat være en mulighed for at anvende alternative metoder. Desuden foreslås en mere generel anvendelse af 8+-tilgangen, hvor der med udgangspunkt i minimumssolvenskravet på de 8 pct. alene gives tillæg for særlige risici ud over normal risikopåtagning i pengeinstitutter; ikke kun på kreditområdet, som det er tilfældet i dag, men også på de øvrige risikotyper. Ændringen af modellen gennemføres ved en ændring af vejledning om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov. Anvendelse af 8+-metoden vurderes samtidig at være mere internationalt konform. I de nordiske lande indgår »bufferkravet« typisk som et »add-on« til 8 pct.-kravet. Dertil kommer, at det individuelle solvensbehov, som ligger udover de 8 pct., ikke nødvendigvis er bindende for institutterne, dvs. ikke nødvendigvis et krav hvis manglende efterlevelse betyder, at de nationale myndigheder inddrager instituttets tilladelse. Det forhold, at det ikke alene er kreditrisici, der gives tillæg for i en generel 8+-tilgang men også andre over-normale risici,

betyder, at et metodeskift til 8+-metoden inden for den nuværende solvensbehovsramme indebærer en stramning af kravene til institutternes solvensbehov i forhold til de nu gældende regler. Samtidig foreslås en mere tålmodig tilgang over for pressede institutter, som derved får mere tid til at reetablere kapitalgrundlaget. Den ændrede model skal ses i sammenhæng med den nævnte stramning af nedskrivningsreglerne. Med den nye tilgang til opgørelse af solvensbehov vurderes det hensigtsmæssigt samtidig at introducere en sondring mellem et »hårdt« og et »blødt« krav i håndhævelsen af kapitalkravene. Overskridelse af det »hårde« (men lave) krav vil fortsat medføre inddragelse af tilladelsen, medmindre instituttet får tilvejebragt den foreskrevne kapital inden den af Finanstilsynet fastsatte frist, jf. § 225, stk. 1, mens overskridelse af det »bløde« (og højere) krav vil give Finanstilsynet mulighed for at fastsætte dispositionsbegrænsende tiltag og iværksætte en række tilsynsprocesser. Det foreslås samtidig, at Finanstilsynet kan stille krav til hvilken type kapital, der skal benyttes til at opfylde tillægget til 8 pct.-kravet.

Den foreslåede tilgang medfører, at Finanstilsynet kan gribe ind på et tidligere tidspunkt, idet Finanstilsynet kan følge de institutter, der bryder det »bløde« kapitalkrav, tæt. Med en større tålmodighed er det vurderingen, at der for disse institutter tilvejebringes bedre muligheder for at få rettet op på forretningen. Samtidig gives et større manøvrerum inden eventuel inddragelse af instituttets tilladelse, hvilket giver bedre tid til at finde løsninger uden inddragelse af Finansiell Stabilitet A/S. Finanstilsynet kan i den forbindelse videregive fortrolige oplysninger til Finansiell Stabilitet A/S under forudsætning af, at Finansiell Stabilitet A/S har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver. Samtidig er det afgørende, at institutter ikke får lov til at fortsætte i et længere tidsrum uden at iværksætte genopretning, da dette ellers vil kunne medføre større skade og tab for indskydere og kreditorer. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet fortsat på ethvert tidspunkt har mulighed for at reagere med påbud m.v. og i sidste ende inddrage tilladelsen, selvom solvenskravet på 8 pct. er opfyldt, hvis Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tilstrækkelig fremdrift i kapitalgenopretning m.v., nødvendige tiltag ikke iværksættes eller genopretningsplaner ikke vurderes realistiske at gennemføre. Modellen afbalancerer på den ene side hensynet til beskyttelse af indskydere og kreditorer, der tilsiger en umiddelbar reaktion ved brud på kapitalkravene og på den anden side, at nødlidende institutter har mulighed for at gennemføre en genopretning.

Sager om fastsættelse af foranstaltninger vil som udgangspunkt skulle forelægges Det Finansielle Råd. Påbud truffet af Det Finansielle Råd vil som udgangspunkt skulle offentliggøres, hvorved aktionærer, kunder m.v. bliver bekendt med situationen. Offentliggørelse skal imidlertid ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for instituttet, herunder f.eks. hvis instituttets muligheder for at gennemføre genopretning reelt umuliggøres, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Efter bekendtgørelse om finansielle virksomheders og investeringsforeningers, m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets

vurdering af virksomheden og investeringsforeningen m.v. (offentliggørelsesbekendtgørelsen) skal redegørelser udarbejdet af Finanstilsynet bl.a. efter hver inspektion offentliggøres. På tilsvarende måde som ved afgørelser truffet af Det Finansielle Råd skal der ikke ske offentliggørelse i situationer, hvor det efter Finanstilsynets vurdering vil medføre uforholdsmæssig stor skade for instituttet, herunder f.eks. hvis instituttets muligheder for at gennemføre genopretning reelt umuliggøres, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod.

Efter bekendtgørelse om kapitaldækning skal institutter offentliggøre oplysninger om solvensbehovet kvartalsvis eller halvårligt, og såfremt der sker væsentlige ændringer i solvensbehovet. Bekendtgørelsen indeholder en række undtagelser til offentliggørelsespligten. Institutterne kan bl.a. undlade eller udsætte offentliggørelse af oplysningerne, hvis den information, som formidles, vil medføre uforholdsmæssig stor skade for instituttet, herunder f.eks. hvis instituttets muligheder for at gennemføre genopretning reelt umuliggøres. Institutterne kan ikke udsætte offentliggørelsen, hvis dette vil kunne vildlede offentligheden, og instituttet ikke kan sikre, at oplysningerne behandles fortroligt.

Såfremt virksomheden efter de børsretlige regler skal udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse efter de ovenfor nævnte regler afvente selskabsmeddelelsen.

I overensstemmelse med gældende ret vil der fortsat ved brud på solvenskravet og minimumskapitalkravet i § 124, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed blive fastsat en frist i overensstemmelse med kriterierne i § 225, stk. 4, jf. stk. 1, til at finde en løsning for instituttet, uden at det foreslåede § 225, stk. 2, finder anvendelse. Hvis instituttet ikke finder en løsning inden fristens udløb, inddrages tilladelsen.

2.2. Tilsyn med fastsættelse af referencerenter

2.2.1. Gældende ret

Der har ikke tidligere været et offentligt tilsyn med fastsættelsen af referencerenter. Kvalitetssikringen af CIBOR (Copenhagen Interbank Offered Rate) har været varetaget af pengemarkedskomiteén under Finansrådet. Danmarks Nationalbank deltog før 4. april 2011 i samarbejdet om CIBOR-fastsættelsen. Pengemarkedskomiteén blev nedsat i forbindelse med at indsamling, beregning og offentliggørelse af CIBOR overgik til Nasdaq OMX den 4. april 2011. Pengemarkedskomiteéns medlemmer er ikke offentlige på nuværende tidspunkt. De udgøres af eksperter fra fem af de CIBOR-stillende banker (dog ikke CIBOR-stillerne selv), og komitéen mødes efter behov.

2.2.2. Baggrunden for forslaget

CIBOR er beregnede renter baseret på såkaldte stillers individuelle indberetninger. Indberetningerne skal i henhold til de af Finansrådet fastsatte retningslinjer udtrykke den rente, hvortil banken er villig til at udlåne danske kroner for en aftalt periode på op til et år til en »prime bank« på usikret basis.

CIBOR lider af det grundlæggende problem, at markedet for usikrede lån mellem pengeinstitutter efter finanskrisen stort set er faldet bort. Det er således ikke muligt at teste CIBOR-rentens niveau mod faktiske handler. Det er dog muligt at vurdere CIBOR-rentens udvikling i forhold til andre renter og sammenligne denne udvikling med udlandet.

CIBOR anvendes især i kontrakter kreditinstitutterne imellem, men også i pengeinstitutternes, realkreditinstitutternes og andre finansielle virksomheders mellemværender med erhvervsvirksomheder og husholdninger. Det er derfor af samfundsmæssig interesse, at CIBOR-renten fastsættes retvisende, og at der er tillid til renterne. Derfor indføres der et offentligt tilsyn med referencerenterne.

I Erhvervs- og Vækstministeriets redegørelse fra september 2012 kunne det konstateres, at CIBOR-systemet har en række svagheder, herunder at systemet ikke længere er markedsbaseret, og at bankernes procedurer og egenkontrol har været utilstrækkelig. Endelig var det vanskeligt at afgøre, om CIBOR-renten har været retvisende eller ej i perioder tilbage i tiden.

For at genskabe tilliden til referencerentesystemet, som spiller en væsentlig rolle i det samlede finansieringssystem, er der derfor behov for, at der bliver strammet op gennem følgende tre initiativer:

- 1) Etablering af en markedsbaseret supplerende referencerente (CITA)
- 2) Offentligt tilsyn med referencerenter og skærpede regler
- 3) Gennemgang af bankernes interne materiale.

Erhvervs- og Vækstministeriet har derfor indgået en aftale med Finansrådet, Realkreditrådet og Realkreditforeningen. Aftalen indebærer, at Finansrådet etablerer en markedsbaseret supplerende referencerente pr. 1. januar 2013, som baseres på CITA-renteswaps. Samtidig har de finansielle organisationers medlemmer, der tilbyder lån baseret på CIBOR, givet tilsagn om, at de også vil tilbyde lån baseret på CITA. Sektoren vil endvidere tilbyde kunder med lån knyttet til CIBOR at lægge om til lån, som ikke er baseret på CIBOR

Det offentlige tilsyn med referencerenter forestås af Finanstilsynet. Finanstilsynet skal føre tilsyn med, at rammerne for fastsættelse af referencerenter er betryggende, herunder at stillerne af renten på tilstrækkelig vis kan redegøre for de forhold, der ligger til grund for indberetninger til referencerenterne.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet kan indsamle materiale, som vedrører forhold, der ligger tilbage i tiden. Såfremt Finanstilsynet i deres tilsyn efter de nye regler bliver opmærksom på forhold, der giver anledning til mistanke om en overtrædelse af eksempelvis konkurrenceloven eller straffeloven, overdrages sagen til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller politiet.

Finanstilsynet får de nødvendige sanktionsmuligheder for at sikre, at bankerne overholder retningslinjer for good governance og for redegørelse af forhold bag indberetninger.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Der er behov for et offentligt tilsyn for at genskabe tilliden til CIBOR og sikre en stærkere kontrol med både CIBOR-fastsættelsen og fastsættelsen af øvrige relevante referencerenter. På den baggrund fastsættes det med lovforslaget, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med rammerne for fastsættelse af referencerenter. Det bemærkes samtidig, at der også i visse andre lande indføres myndighedstilsyn med fastsættelsen af referencerenter.

Tilsynet vil være et tilsyn med de processer der foregår i kreditinstitutterne i forbindelse med fastsættelse af referencerenter, herunder f.eks. CIBOR, CITA, Swap og T/N-referencerenterne. Hvis der oprettes andre referencerenter, som er omfattet af lovens definition, vil disse også være underlagt Finanstilsynets tilsyn. Finanstilsynets tilsyn vil således ikke være et tilsyn med det faktuelle referencerenteniveau, som i vidt omfang vil være baseret på et skøn baseret på det underliggende marked, men i stedet et procesorienteret tilsyn.

Finanstilsynet vil derfor med lovforslaget blive tildelt en række beføjelser, der skal sikre muligheden for et effektivt tilsyn. Tilsynet med fastsættelsen af referencerenter vil bl.a. indebære et tilsyn med, at danske kreditinstitutter på tilstrækkelig vis kan redegøre for de forhold, der ligger til grund for deres indberetninger til såvel danske som udenlandske referencerenter, herunder en beskrivelse af den metode som ligger til grund for den indberettede rente, samt et tilsyn med kreditinstitutternes governance-forhold relateret til deres indberetning til fastsættelsen af referencerenter.

Finanstilsynet kan i henhold til § 347 i lov om finansiel virksomhed allerede indhente oplysninger hos finansielle virksomheder m.v. omfattet af loven, hvis disse er nødvendige for tilsynets virksomhed. Med lovforslaget udvides dette til også at gælde i relation til tilsynet med fastsættelse af referencerenter og Finanstilsynets arbejde hermed. Med lovforslaget udvides dette desuden til også at gælde indhentelse af oplysninger til brug for videregivelse til for eksempel ECB og de europæiske tilsynsmyndigheder. De almindelige regler om Finanstilsynets tavshedspligt m.v. finder anvendelse på alle oplysninger Finanstilsynet har vedrørende fastsættelse af referencerenter.

Hvis Finanstilsynet eksempelvis vurderer, at en indberetning til fastsættelse af en referencerente ikke kan forklares ud fra den beskrevne metode og dokumentation, eventuelt i form af tilhørende logbog over daglige ændringer, eller hvis indberetningen ligger langt fra fixingen, eller handler, som kan observeres i markedet, kan Finanstilsynet indlede en dialog med stilleren af referencerenten med henblik på at få forklaret indberetningen.

Det fremgår endvidere, at Finanstilsynet bemyndiges til at udstede nærmere regler om tilsynsforpligtelsen. Således kan der i bekendtgørelse opstilles mere detaljerede rammer omkring tilsynet med fastsættelsen af referencerenterne. Bemyndigelsen indebærer, at Finanstilsynet kan opstille, hvilke krav der skal gælde for stillerne af referencerenter. Kravene skal sikre at stillerne har tilstrækkelige forretningsgange og

kontrol med opgørelsen, herunder opgørelsesmetoden inklusive de subjektive og objektive elementer, der indgår heri.

Det vil endvidere fremgå af bekendtgørelsen, at stillerne skal kunne dokumentere hvilke overvejelser, der ligger til grund for daglige ændringer i de indberettede referencerenter og eventuelle afvigelser fra den beskrevne metode, eventuelt i form af en logbog. Dokumentationen skal således indeholde subjektive betragtninger som eksempelvis bankens risikovillighed og vurdering af likviditetssituationen (hvis denne ikke er objektiv) og på daglig basis redegøre for eventuelle afvigelser mellem stillerens indberetninger til de forskellige referencerenter.

Med lovforslaget foreslås desuden, at Finanstilsynet får mulighed for at indsamle materiale, som vedrører forhold der ligger tilbage i tiden, således at Finanstilsynet bliver i stand til at udføre et helhedsorienteret tilsyn i relation til om rammerne for fastsættelse af referencerenter er betryggende. Indsamlet materiale vedrørende forhold tilbage i tiden vil også kunne indgå i og dermed bidrage til at danne et fuldt og helt billede af en evt. straffesag om overtrædelse af den fremtidige lovgivning. Finanstilsynet får dog ikke med lovforslaget mulighed for at håndhæve en overtrædelse af lovgivning, som ikke var gældende på daværende tidspunkt.

2.3. Indberetningspligt for holdingvirksomheder

2.3.1. Gældende ret

En finansiel virksomhed og dennes ledelse m.v. har ifølge lov om finansiel virksomhed pligt til at orientere Finanstilsynet, inden den finansielle virksomheds situation bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om Finanstilsynet skal inddrage tilladelsen.

Således har en finansiel virksomhed pligt til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift. Indberetningen skal foretages, hvor der er udsigt til, at den finansielle virksomhed er ved at komme i økonomiske vanskeligheder uanset, at den finansielle virksomhed på indberetningstidspunktet opfylder kapitalkravet. Pligten gælder tillige det enkelte medlem af bestyrelsen, en direktør og ansvarshavende aktuarer i den finansielle virksomhed, og indberetningen skal ske straks.

2.3.2. Baggrunden for forslaget

Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. For at kunne sikre et hurtigt og effektivt tilsyn er Finanstilsynet afhængig af den information, som Finanstilsynet modtager fra virksomheder under tilsyn. Indberetningspligten medvirker til at sikre, at Finanstilsynet orienteres inden, den finansielle virksomheds situation bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om Finanstilsynet skal inddrage tilladelsen. Det er i forbindelse med tilsynet tillige relevant for Finanstilsynet at modtage oplysninger fra finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder om forhold i

datterselskaber, som er finansielle virksomheder, således at der sikres en hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed.

2.3.3. Forslagets indhold

Efter den foreslåede ændring finder pligten til at oplyse Finanstilsynet om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift, tillige anvendelse for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder herunder pengeinstituttholdingvirksomheder, realkreditholdingvirksomheder, fondsmæglerholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder. Pligten gælder også det enkelte medlem af bestyrelsen, en direktør og den ansvarshavende aktuar i virksomheden. Tilsvarende gælder pligten til at foretage indberetning, hvis det formodes, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet eller solvensbehovet, tillige for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar. Med den foreslåede ændring er det således den samme personkreds i finansielle virksomheder og holdingvirksomheder, som pålægges en indberetningspligt.

2.4. Forbedret mulighed for at videregive oplysninger til anklagemyndigheden og politiet

2.4.1. Gældende ret

Finanstilsynet er underlagt en udvidet tavshedspligt, der også gælder i forhold til anklagemyndigheden og politiet. Tavshedspligten er dog modificeret i forhold til disse myndigheder, således at der kan videregives oplysninger i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning på Finanstilsynets område, dvs. inden for den finansielle lovgivning, på området for hvidvask samt på straffelovens område. Videregivelsen forudsætter, at der foregår efterforskning eller retsforfølgning af et konkret foreliggende forhold, hvor Finanstilsynet har konstateret en strafbar overtrædelse.

2.4.2. Baggrunden for forslaget

Finanstilsynet har allerede i dag på flere områder etableret et samarbejde med Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, men der er et stigende behov for at gøre et tættere samarbejde muligt. Et eksempel på dette er taskforcen til styrket indsats mod økonomisk kriminalitet, der blev nedsat i forbindelse med forhandlingerne om finansloven for 2012, samt anbefalinger fra FATF (Financial Action Task Force) vedtaget i februar 2012, der lægger op til tættere samarbejde med politi og anklagemyndighed på hvidvaskområdet.

2.4.3. Forslagets indhold

Det foreslås at give Finanstilsynet mulighed for kunne videregive oplysninger til anklagemyndigheden og politiet på et tidligere tidspunkt end i dag, dvs. uden at der nødvendigvis er konstateret en strafbar overtrædelse. Finanstilsynet skal således kunne videregive oplysninger i forbindelse med tilsynets sagsbehandling på et tidspunkt, hvor tilsynet sags-

behandling endnu ikke har klarlagt, at en fysisk eller juridisk person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold, dvs. oplysninger om mulige strafbare forhold. En fremrykning af tidspunktet for, hvornår der kan ske videregivelse af oplysninger, sikrer Finanstilsynet fleksibilitet i forhold til samarbejdet med anklagemyndigheden og politiet. Således vil en tidligere inddragelse af politi og anklagemyndighed bidrage til en optimal brug af Finanstilsynets ressourcer, og dermed sikres også de bedste muligheder for en målrettet og koordineret efterforskning og strafforfølgning af sager på det finansielle område.

2.5. Det Systemiske Risikoråd

2.5.1. Gældende ret

Både i Danmark og internationalt er det relativt nyt, at der tales om håndtering af systemiske risici på det finansielle område, og at der lægges op til anvendelse af konkrete værktøjer til at imødegå systemiske risici.

Arbejdet med finansiell stabilitet i Danmark sker i dag med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier (Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet). Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet (KFS), hvor også Statsministeriet og Finansiell Stabilitet A/S deltager. Denne koordination omhandler primært krisehåndtering.

Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder, og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet. Danmarks Nationalbank har tilsvarende som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Erhvervs- og Vækstministeriet har ansvaret for den finansielle lovgivning og håndtering af nødlidende institutter, ligesom Erhvervs- og Vækstministeriet er formand for KFS (Koordinationsgruppen for Finansiell Stabilitet).

2.5.2. Baggrunden for forslaget

I december 2010 nedsatte den daværende økonomi- og erhvervsminister Udvalg om Struktur for Finansielt Tilsyn i Danmark. Udvalget fik til opgave at undersøge organiseringen af det finansielle tilsyn i Danmark og vurdere denne i forhold til mulige alternativer, bl.a. på baggrund af organiseringen i andre relevante EU-lande. Denne del af udvalgsarbejdet blev sat i bero. I efteråret 2011 bad erhvervs- og vækstministeren udvalget om også at se på spørgsmålet om håndtering af systemiske finansielle risici og behovet for eventuelt at etablere et systemisk risikoråd i Danmark.

I december 2011 henstillede Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), at alle medlemslande udpeger myndigheder, der har ansvar for håndtering af systemiske risici, f.eks. i form af et nationalt systemisk risikoråd. Udvalget om Struktur for Finansielt Tilsyn i Danmark har i forlængelse heraf afgivet en rapport om etablering af et systemisk risikoråd i Danmark.

Erhvervs- og vækstministeren nedsatte endvidere i januar 2012 et udvalg om systemisk vigtige finansielle institutioner (SIFI'er), der skal se på, hvilke kriterier der skal lægges til grund for udpegning af SIFI'er i Danmark, hvilke krav der skal stilles til SIFI'er i Danmark samt hvordan SIFI'er, der måtte komme i problemer, skal håndteres. Udvalget ventes at afslutte sit arbejde i 2012.

I forlængelse af den finansielle krise og med henblik på understøttelse af finansiell stabilitet har der internationalt og i EU-regi været øget fokus på arbejdet med håndtering, herunder begrænsning og indkapsling, af systemiske finansielle risici og konsekvenserne heraf. I EU-regi blev der af Rådet og Europa-Parlamentet pr. 1. januar 2011 etableret Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (European Systemic Risk Board – ESRB), der skal bidrage til at identificere og håndtere opbygning af systemiske risici i EU.

ESRB består af de nationale centralbankchefer og repræsentanter fra Den Europæiske Centralbank, Kommissionen, EU-tilsynsmyndighederne og formanden og de to næstformænd for den rådgivende videnskabelige komité i ESRB (består af eksterne eksperter) med stemmeret. Repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og Rådet deltager uden stemmeret. Præsidenten for Den Europæiske Centralbank er formand for ESRB indtil 2016. ESRB har til formål at forebygge og reducere systemiske risici i EU. ESRB har til opgave at varsle risici og – om nødvendigt – at udstede henstillinger og advarsler, der kan begrænse disse risici.

ESRB, der har en rådgivende funktion i forhold til EU-landene, har i december 2011 henstillet, at alle EU-landene etablerer myndigheder, der skal håndtere systemiske risici i form af enten én konkret myndighed eller et råd bestående af forskellige myndigheder. Baggrunden for ESRB's henstilling er, at effektiv håndtering af systemiske risici i EU ifølge ESRB afhænger af, at der er passende institutionelle rammer herfor i medlemslandene, da de konkrete værktøjer anvendes på nationalt niveau og ikke på EU-niveau. Herudover drøftes håndtering af finansiell stabilitet og rammerne herfor i medlemslandene, hvorfor der er behov for retningslinjer, der kan sikre konsistens mellem landene.

Flere EU-lande har allerede taget initiativ til at styrke håndtering af systemiske risici. Lande som Storbritannien og Tyskland har således allerede meldt ud, at de vil etablere råd, som skal overvåge og adressere systemiske risici, og der er tilsvarende overvejelser i f.eks. Sverige. Der er imidlertid forskel på, hvilket organisatorisk setup landene vælger i den forbindelse, herunder også hvor stor en rolle henholdsvis centralbanken og regeringen skal have i rådene.

Også i Danmark er der behov for stillingtagen til, hvorledes opbygning af systemiske risici kan begrænses fremadrettet, og hvordan eventuelle systemiske risici, som måtte opstå, kan håndteres på den mest effektive måde. Dette ligger i forlængelse af det arbejde, som allerede er iværksat med bl.a. styrkelse af Finanstilsynet og opstramning af den finansielle regulering, og som har til formål at ruste Danmark bedre i forhold til fremtidige finansielle kriser.

Det fremgår af udvalgets rapport, at udvalget vurderer, at der, som opfølgning på den finansielle krise, også i Danmark er behov for en øget offentlig indsats med hensyn til overvågning og forebyggelse af systemiske finansielle risici. Hertil kommer, at der, ikke mindst med EU's nye kapitalkravsdirektiv (CRD IV), lægges op til, at de nationale myndigheder får en række nye værktøjer til rådighed for at forebygge og håndtere systemiske risici. Grundlaget for anvendelsen af disse værktøjer vil kunne styrkes gennem et stærkere videngrundlag og en tættere dialog mellem de relevante myndigheder. Det er på den baggrund udvalgets anbefaling, at der, med henblik på at styrke fokus på systemiske finansielle risici i Danmark, oprettes et systemisk risikoråd, hvor de pågældende myndigheder er repræsenteret.

2.5.3. Forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås, at der nedsættes et Systemisk Risikoråd. Rådet skal have en rådgivende funktion. Rådet vil skulle adressere systemiske risici på det finansielle område, herunder på områder, som i dag kun i begrænset omfang eller slet ikke er underlagt regulering. Rådet vil ikke skulle adressere udviklingen i den generelle økonomiske politik (f.eks. finans-, skatte- og pengepolitik) eller sektorpolitik uden for det finansielle område.

Det Systemiske Risikoråd vil skulle identificere og overvåge systemiske finansielle risici, da det er centralt at identificere systemiske finansielle risici på et tidligt tidspunkt. Derved kan der tages initiativer til at imødegå sådanne risici og således undgå, at de når et niveau, hvor de kan have betydelige negative effekter på det finansielle system og realøkonomien. Rådet skal i sin overvågning af systemiske finansielle risici bl.a. kunne se på, hvorledes systemiske finansielle risici opbygges over tid og på tværs af sektorer.

Det Systemiske Risikoråd skal alene være rådgivende. De berørte myndigheder bevarer således deres nuværende kompetencer.

Det Systemiske Risikoråd vil kunne udtale sig om finansielle forhold, herunder udviklingen i systemiske finansielle risici og finansiell regulering, som efter rådets vurdering kan lede til systemiske risici og derved true den finansielle stabilitet og komme med forslag til initiativer på det finansielle område, som kan reducere eller forebygge opbygningen af systemiske risici. Disse udtalelser kan have forskellige grader af styrke og kan være i form af observationer, advarsler og henstillinger.

En udtalelse i form af en observation indebærer, at Det Systemiske Risikoråds udtaler, at det er rådets vurdering, at der er risiko for opbygningen af systemiske finansielle risici, som bør følges nøjere. Observationer er ikke nødvendigvis rettet mod specifikke offentlige myndigheder og udløser ikke en handlepligt hos modtagerne.

En udtalelse i form af en advarsel indebærer, at Det Systemiske Risikoråds udtaler, at der er klare tegn på opbygningen af finansielle risici. Der advares mod disse risici og det udtales, at disse risici bør overvejes imødegået. Advarsler kan være rettet mod en eller flere myndigheder, og mod-

tagerne vil inden for en periode på tre måneder være forpligtet til at afgive en redegørelse, hvori advarslen adresseres, herunder om den giver modtageren anledning til at foretage nærmere vurderinger, gennemføre tiltag eller lignende.

En henstilling er et konkret forslag om gennemførelsen af et initiativ, der efter Det Systemiske Risikoråds vurdering vil være hensigtsmæssigt for at begrænse eller modvirke identificerede systemiske finansielle risici. Henstillinger kan være rettet mod en eller flere myndigheder, og modtagerne vil inden for en periode på tre måneder være forpligtet til enten at gennemføre henstillingen eller at afgive en redegørelse, hvori det forklares og begrundes, hvorfor en henstilling i givet fald ikke gennemføres. Dvs. henstillinger skal adresseres i henhold til et »følg-eller-forklar«-princip. Såfremt der er tale om en fortrolig henstilling, vil baggrunden for i givet fald ikke at følge henstillingen ikke skulle offentliggøres, men alene stiles til rådet.

Det vil endvidere være relevant, at Det Systemiske Risikoråd høres om eventuelle advarsler eller henstillinger fra ESRB.

Det Systemiske Risikoråd skal kunne kommunikere observationer og advarsler til relevante myndigheder, regeringen og til offentligheden. Rådets advarsler om opbygningen af systemiske finansielle risici og henstillinger med forslag til håndtering af systemiske finansielle risici vil som udgangspunkt kunne rettes mod Finanstilsynet samt – hvis det vedrører lovgivning – til regeringen. Rådet vil også kunne rette advarsler og henstillinger til Finanstilsynet, for så vidt angår forhold på Grønland og Færøerne. Observationer vil altid blive offentliggjort. Rådet vil ikke kunne rette advarsler eller henstillinger til Danmarks Nationalbank. Henstillinger og advarsler vil som hovedregel blive offentliggjort, medmindre rådet beslutter, at en henstilling eller advarsel skal være fortrolig af hensyn til f.eks. den finansielle stabilitet.

Hensynet til at inddrage de myndigheder og institutioner, der har særlig indsigt og ekspertise på området, indebærer, at Finanstilsynet, Danmarks Nationalbank og de økonomiske ministerier skal indstille medlemmer i Det Systemiske Risikoråd. Medlemmerne skal være medarbejdere i de pågældende institutioner. Herudover vil det være relevant med deltagelse af uafhængige eksperter, der har viden om finansielle forhold, herunder bør mindst én af eksperterne have relevant viden om forsikrings- og pensionsområdet. Rådet skal på den baggrund bestå af to repræsentanter indstillet af Danmarks Nationalbank, to repræsentanter indstillet af Finanstilsynet, tre repræsentanter indstillet af de økonomiske ministerier (Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet), og tre uafhængige eksperter indstillet af erhvervs- og vækstministeren efter høring af Danmarks Nationalbank. Formanden for Danmarks Nationalbanks direktion varetager formandskabet for rådet. For at styrke virkningen af de fremsatte henstillinger skal Det Systemiske Risikoråd stræbe efter konsensus.

Der vil blive udpeget en personlig suppleant for hvert medlem af Det Systemiske Risikoråd undtagen de uafhængige eksperter. Ved et medlems forfald deltager suppleanten

på medlemmets vegne. For så vidt angår de uafhængige eksperter, vil der blive udpeget to fælles suppleanter, som deltager i rådet ved forfald af en eller flere af de uafhængige eksperter. De nærmere regler for udpegelse og deltagelse af suppleanter, f.eks. den relevante fagansvarlige vicedirektør i Finanstilsynet, fastsættes i rådets forretningsorden.

Med henblik på at undgå loyalitetskonflikter har repræsentanter fra de økonomiske ministerier ikke stemmeret (men taleret) i forhold til observationer, advarsler og henstillinger, der retter sig mod regeringen. Når Rådet afgiver observationer, advarsler og henstillinger rettet mod regeringen, skal disse indeholde en udtalelse fra ministeriernes repræsentanter. Dette skal sikre, at offentligheden får kendskab til ministeriernes synspunkter, selvom ministeriernes repræsentanter ikke har stemmeret i de pågældende tilfælde. Da Finanstilsynet på vegne af erhvervs- og vækstministeren udarbejder finansiell regulering, har repræsentanter fra Finanstilsynet på tilsvarende vis ikke stemmeret (men taleret) i forhold til observationer, advarsler og henstillinger, der retter sig mod regeringen. Finanstilsynet er uafhængigt i sin tilsynsvirksomhed, og repræsentanter fra Finanstilsynet har derfor stemmeret i alle andre sager. Repræsentanter fra Danmarks Nationalbank og de uafhængige eksperter kan stemme i alle sager. I tilfælde af stemmelighed vil formandens stemme være udslagsgivende.

Danmarks Nationalbank varetager sekretariatsbetjeningen af Det Systemiske Risikoråd. Finanstilsynet, Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet deltager i sekretariatet.

Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte en forretningsorden for Det Systemiske Risikoråd på baggrund af et forslag fra rådet.

Erhvervs- og vækstministeren evaluerer Det Systemiske Risikoråd 3 år efter rådets etablering på basis af de hidtidige erfaringer med rådets funktion og den internationale udvikling.

Det vil være relevant, at Det Systemiske Risikoråd også kan overvåge opbygning af systemiske risici i Grønland og på Færøerne samt give henstillinger m.v. vedrørende forhold i Grønland og på Færøerne. Lovens bestemmelser om Det Systemiske Risikoråd kan derfor ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne og i Grønland. Herudover bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at kunne indgå aftale med det færøske landsstyre om, at Det Systemiske Risikoråd også kan virke på forsikringsområdet på Færøerne. Idet der er overført kompetence fra Danmark til Færøerne på forsikringsområdet kan bestemmelserne alene finde anvendelse på dette område på Færøerne efter aftale med landsstyret, der skal vedtage den fornødne lovgivning i den forbindelse. Såfremt Det Systemiske Risikoråd også kan virke på forsikringsområdet på Færøerne, vil Det Systemiske Risikoråd bl.a. kunne rette henstillinger til det færøske forsikringstilsyn og, hvis det vedrører lovgivning, til landsstyret, ligesom det vil skulle sikres, at Det Systemiske Risikoråd vil kunne modtage de oplysninger, der er nødvendige for rådets arbejde, fra de færøske myndigheder og forsikringstilsynet.

2.6. Sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet

2.6.1. Gældende ret

Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet er nedsat med hjemmel i henholdsvis lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v.

Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelser i tilsynssager af principiel karakter, i tilsynssager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder samt i sager, hvor Finanstilsynet påbyder en finansiel virksomhed eller finansiel holdingvirksomhed at få foretaget en uvildig undersøgelse af forhold i den givne virksomhed.

Herudover bistår Det Finansielle Virksomhedsråd Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed, ligesom rådet rådgiver Finanstilsynet vedrørende en række forhold, herunder i forbindelse med Finanstilsynets udstedelse af regler og i forbindelse med principielle sager om redelig forretnings-skik m.v.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetenceområde omfatter pengeinstitutter, realkreditinstitutter, forsikringselskaber, pensionskasser, forsikringsmæglere, ATP, LD, fondsmæglere og udstedere af elektroniske penge.

Fondsrådet fører regnskabskontrol med børsnoterede virksomheders års- og delårsrapporter. På dette område er Fondsrådet en selvstændig myndighed. Finanstilsynet varetager sekretariatsfunktionen i forhold til finansielle børsnoterede virksomheder, mens sekretariatsfunktionen i forhold til ikke-finansielle børsnoterede virksomheder varetages af Erhvervsstyrelsen.

Ud over regnskabskontrol træffer Fondsrådet afgørelse i sager af principiel karakter eller af videregående betydning for aktørerne på værdipapirmarkedet. Fondsrådets kompetenceområde omfatter således også sager om oplysningsforpligtelser, markedsmisbrug og børsprospekter. På værdipapirhandelsområdet er Fondsrådet ikke en selvstændig myndighed, men fungerer som en del af Finanstilsynet.

Der afholdes årligt omkring 11 møder i hvert råd. Det Finansielle Virksomhedsråd består af 8 medlemmer, mens Fondsrådet består af 14 medlemmer. Medlemmerne indstilles af interesseorganisationer m.v., og i overensstemmelse hermed deltager medlemmerne i princippet som repræsentanter for forskellige særinteresser.

Fondsrådet fungerer i dag, som selvstændig myndighed på regnskabsområdet, men som en del af Finanstilsynet på alle øvrige områder. Det Finansielle Virksomhedsråd fungerer som en del af Finanstilsynet.

2.6.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er et ønske om at forenkle og effektivisere rådsarbejdet. En sammenlægning af de to råd til ét finansielt råd med en klar kompetencefordeling mellem Finanstilsynet og rådet vil både sikre en ensretning af sagsbehandlingen, men også medføre en strømlining af sekretariatsbetjeningen i Finanstilsynet.

Forslaget forventes at medføre et optimeret forbrug af ressourcer såvel i forhold til sekretariatsfunktionen som selve rådet.

I praksis hænder det i ikke ubetydeligt omfang, at der kun er få sager til behandling på rådsmøder i enten Det Finansielle Virksomhedsråd eller Fondsrådet. Med en sammenlægning af rådene vil mængden af sager til behandling på det enkelte rådsmøde blive større, og ressourceforbruget ventes dermed i højere grad at stå mål med afholdelsen af rådsmøderne.

Samtidig medfører alene det forhold, at der kun skal holdes ét rådsmøde 11 gange om året en besparelse i forhold til det ressourceforbrug, der er forbundet med afholdelse af rådsmøderne.

Forenklingen skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget om oprettelsen af Det Systemisk Risikoråd til styrkelse af overvågningen af systemiske finansielle risici. Det Systemiske Risikoråd skal have til opgave at forebygge opbygning af systemiske finansielle risici og håndtere sådanne risici, såfremt de måtte blive opbygget. Med en sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet sikres, at der fremadrettet alene er ét råd (Det Finansielle Råd), der retter sig mod aktørerne på det finansielle område, mens Det Systemiske Risikoråd beskæftiger sig med mere generelle systemiske risici.

2.6.3. Forslagets indhold

Det foreslås at sammenlægge Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet til ét råd med betegnelsen: »Det Finansielle Råd«.

Det foreslås, at Det Finansielle Råd skal varetage samme typer sager, som de to råd gør efter de gældende regler, dog med den modifikation, at Finanstilsynet bliver den kompetente myndighed på alle rådets områder. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted, for så vidt angår de sager, der vedrører ikke-finansielle, børsnoterede virksomheder. Det betyder, at den opdeling af kompetencer, der aktuelt gælder i forhold til Fondsrådet, hvor Fondsrådet er en selvstændig myndighed for så vidt angår regnskabskontrollen med børsnoterede virksomheders års- og delårsrapporter, afskaffes. Det Finansielle Råd får dermed ikke selvstændig myndighedskompetence på dette område.

Erhvervsstyrelsens ansvarsområde for så vidt angår de ikke-finansielle børsnoterede virksomheder er således uberørt af sammenlægningen af rådet, og principielle spørgsmål på regnskabsområdet vil med det nye forslag skulle forelægges for Det Finansielle Råd.

Efter forslaget skal rådet bestå af 14 medlemmer med særlige kompetencer i forhold til rådets opgaver. Medlemmerne skal deltage i kraft af deres sagkundskab på de enkelte fagområder, og denne sagkundskab er det afgørende kriterium ved udpegningen. Medlemmer skal ikke deltage som repræsentanter for brancheinteresser. Alle rådets medlemmer skal ifølge forslaget udpeges af erhvervs- og vækstministeren.

Rådet skal ifølge forslaget have en formand og en næstformand med henholdsvis juridisk og finansiel indsigt og

økonomisk indsigt. Hvis formanden besidder juridisk og finansiel indsigt skal næstformanden således besidde økonomisk indsigt og omvendt. Formanden og næstformanden indstilles og udpeges af erhvervs- og vækstministeren. Erhvervs- og Vækstministeren udpeger desuden et medlem med teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab og et medlem med teoretisk sagkundskab inden for kapitalmarkedsforhold uden indstilling. Derudover skal et medlem med økonomisk finansiel indsigt indstilles af Danmarks Nationalbank. De øvrige medlemmer skal indstilles af relevante interesseorganisationer. Medlemmerne skal besidde særlig indsigt i henholdsvis forbrugerforhold, praktisk og teoretisk regnskabsmæssige forhold, erhvervslivet og værdipapirudstedelse, realkreditobligationsudstedelse, pengeinstitutområdet og værdipapirhandel samt forsikringsselskabernes forhold.

De organisationer, der ifølge forslaget skal indstille medlemmer til rådet, svarer til de organisationer, der efter de nu gældende regler har indstillingsret til rådene. Det skal derudover sikres, at ændringen af antallet af medlemmer i forhold til Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd ikke medfører en forringelse af bredden i rådets sammensætning.

2.7. Øget offentlighed omkring Finanstilsynets arbejde

2.7.1. Gældende ret

Med vedtagelsen af lov nr. 515 af 17. juni 2008 (den såkaldte »åbenhedspakke«) indførtes blandt andet regler om åbenhed i relation til Det Finansielle Virksomhedsråds og Fondsrådets afgørelser. Således følger det af en række regler, at der skal ske offentliggørelse på Finanstilsynets hjemmeside af visse afgørelser truffet af henholdsvis Det Finansielle Virksomhedsråd eller Fondsrådet. Navnet på virksomheden skal fremgå af offentliggørelsen. Offentliggørelses-hjemlen er begrænset til afgørelser samt beslutninger om at overgive visse sager til politimæssig efterforskning, og der er således ikke hjemmel til at offentliggøre resultatet af den politimæssige efterforskning.

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme indeholder hjemmel, hvorefter der skal ske offentliggørelse med navns nævnelse på Finanstilsynets hjemmeside af visse af Finanstilsynets afgørelser, hvis afgørelsen efter tilsynets opfattelse er af væsentlig betydning. Offentliggørelses-hjemlen er ligeledes begrænset til afgørelser samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Det følger af offentliggørelsesbekendtgørelsen, at Finanstilsynet efter hver inspektion i en virksomhed skal udarbejde og offentliggøre en inspektionsredegørelse, ligesom rapporter, der udarbejdes uden for inspektion, og som indeholder påbud, påtaler eller risikooplysninger, skal offentliggøres. Virksomheden skal ifølge bekendtgørelsen også offentliggøre de pågældende redegørelser og rapporter. Bekendtgørelsen finder i dag kun anvendelse for virksomheder, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, samt for nogle af de foreninger, der er omfattet af lov om investeringsforeninger m.v.

Finanstilsynets ansatte er underlagt en skærpet tavshedspligt i relation til de fortrolige forhold, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Der er således informationer vedrørende finansielle virksomheders forhold, som Finanstilsynet ikke har mulighed for at delagtiggøre offentligheden i, hvilket inkluderer tilfælde, hvor en virksomhed har videregivet misvisende oplysninger om virksomheden, som tilsynet vurderer, har skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer eller de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet.

2.7.2. Baggrunden for forslaget

Siden 2008 er der med blandt andet med vedtagelsen af lov nr. 515 af 17. juni 2008 (den såkaldte »åbenhedspakke«) samt udstedelsen af offentliggørelsesbekendtgørelsen indført en større åbenhed om Det Finansielle Virksomhedsråd, Fondsrådet samt Finanstilsynets arbejde, så offentligheden i højere grad har kunnet få indsigt i, om spillereglerne på de finansielle markeder bliver overholdt.

Baggrunden for dette lovforslag, der udbygger ovennævnte regelsæt, er et ønske om at åbne yderligere op for offentlighedens mulighed for at få indblik i Finanstilsynets arbejde, primært ved at skabe mere stringens i de gældende regler på området.

Herudover indeholder forslaget forslag til nye områder, hvor der er et ønske om, at der kan ske offentliggørelse. Disse forslag indbefatter offentliggørelse af resultaterne af de sager, Finanstilsynet overgiver til politimæssig efterforskning, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, samt de sager, som afsluttes ved vedtagelse af et administrativt bødeforlæg. Vedrørende offentliggørelsen af resultatet af den politimæssige efterforskning, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal det bemærkes, at denne vurderes at være af lige så stor informationsværdi for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer m.v. som offentliggørelse af selve indgivelsen af anmeldelsen.

Forslaget giver endvidere Finanstilsynet mulighed for i særlige situationer at offentliggøre påbud til en virksomhed, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, om berigtigelse af misvisende oplysninger, som den pågældende virksomhed har videregivet om sig selv, hvis virksomheden ikke efterkommer påbuddet. Hensigten med dette forslag er eksempelvis at sikre, at indskydere m.v. ikke vildledes om Finanstilsynets vurdering af et institut efter en afholdt inspektion.

Baggrunden for disse forslag er, udover ovennævnte ønske om en stor grad af åbenhed i Finanstilsynets arbejde, primært en vurdering af, at det også er til gavn for virksomhederne under tilsyn, at de kan indrette deres virksomhed i overensstemmelse med den praksis, som bliver offentliggjort, ligesom det kan have en præventiv effekt, idet virksomhederne ikke har interesse i at få offentliggjort sager vedrørende overtrædelse af tilsynslovgivningen.

Lovforslaget indebærer ikke ændringer i den nuværende skærpede tavshedspligt, som Finanstilsynets medarbejdere er underlagt i relation til beskyttelsen af fortrolige kundeplysninger. Ej heller beskyttelsen af oplysninger om finansielle virksomheders interne forhold vil blive berørt af lovforslaget, når der bortses fra ovenfor beskrevne adgang for Finanstilsynet til i særlige situationer at offentliggøre påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger. Der kan som hidtil kun ske offentliggørelse af sager med navns nævnelse, hvor der er tale om en juridisk person, ligesom offentliggørelse fortsat ikke er muligt i sager, hvor en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Endelig vil der fortsat ikke kunne ske offentliggørelse i sager, hvor efterforskningsmæssige hensyn taler imod.

Reglerne er således udformet ud fra en afvejning af, at der er et hensyn at tage til bl.a. de berørte virksomheder, da der er tale om principielle sager og et hensyn til, at det er sager med videregående betydelige følger, herunder forhold der kan have skadevirkning for kunder, indskydere, de finansielle markeder.

Således er der ved reglernes udformning foretaget en forudgående vurdering af, hvorvidt offentliggørelse i de pågældende sagstyper vil være proportionalt, ligesom der for så vidt angår sager, der er overgivet til politimæssig efterforskning, sker offentliggørelse af sagens afgørelse uanset udfald.

2.7.3. Forslagets indhold

Offentliggørelsesbekendtgørelsen foreslås udvidet til også at omfatte virksomheder, der er omfattet af lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme samt lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

I relation til offentliggørelse af sager, der forelægges Det Finansielle Råd, foreslås adgangen til offentliggørelse udvidet i forhold til, hvad der i dag gælder for sager forelagt for Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Fremover skal der kunne ske offentliggørelse af tilsynsreaktioner generelt (dvs. forvaltningsretlige afgørelser, politianmeldelser, risikoplysninger m.v.), og ikke alene offentliggørelse af afgørelser som i dag. Udover øget åbenhed vil dette medvirke til at sikre, at tidligere fortolkningstvivl i forhold til afgrænsningen af, hvad der skal offentliggøres, minimeres.

Vedrørende sager, der overgives af Finanstilsynet til politimæssig efterforskning, indeholder forslaget en pligtmæssig hjemmel for de omfattede virksomheder til at offentliggøre resultatet af efterforskningen i form af helt eller delvist fældende dom eller bødevedtagelse. Dermed sikres offentligheden et mere fuldstændigt billede af det forhold, der førte til politianmeldelsen, end hvis der alene sker offentliggørelse af selve anmeldelsen. Resultatet af den politimæssige efterforskning, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, anses at være af lige så stor informationsværdi for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer eller de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, som selve overgivelsen af sagen til politimæssig efter-

forskning. Den øgede adgang til offentliggørelse vurderes samtidig at ville have en præventiv og disciplinerende effekt.

Endelig giver forslaget Finanstilsynet mulighed for, for så vidt angår virksomheder, der er omfattet af lov om finansiell virksomhed, i visse særlige tilfælde at reagere, når informationerne om en finansiell virksomhed, der er offentliggjort af den finansielle virksomhed selv, efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og Finanstilsynet vurderer, at de offentliggjorte informationer kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer eller de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles eller den finansielle stabilitet.

Forudsætningen for at bringe bestemmelsen i anvendelse er, at Finanstilsynet vurderer, at der er tale om misvisende oplysninger, og at de pågældende oplysninger kan have skadevirkning for blandt andet virksomhedens kunder, indskydere, de finansielle markeder eller den finansielle stabilitet. Hvis virksomheden ikke berigtiger oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud, vil Finanstilsynet kunne offentliggøre påbuddet. Såfremt virksomheden er uenig i påbuddet, kan dette påklages til Erhvervsankenævnet. En sådan klage bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

2.8. Finanstilsynets varetagelse af opgaver mod betaling

2.8.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 360, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt udgifter til Kammeradvokaten og fratrukket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370.

Efter de gældende regler er der ikke en eksplicit hjemmel til, at Finanstilsynet eventuelt mod betaling kan udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., herunder Danmarks Nationalbank.

2.8.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er en konkret opstået situation. I efteråret 2011 udvidede Danmarks Nationalbank sit belåningsgrundlag for lån til pengeinstitutter med institutternes udlån af god bonitet. Udvidelsen af belåningsgrundlaget medfører, at der skal foretages en overvågning af, om pengeinstitutternes udlån opfylder Nationalbankens krav til god bonitet. Da Finanstilsynet i henhold til reglerne på det finansielle område fører tilsyn med pengeinstitutternes udlån, er det nærliggende, at Finanstilsynet bistår Danmarks Nationalbank med udførelsen af denne opgave.

2.8.3. Forslagets indhold

Med lovforslaget kan Finanstilsynet indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver eventuelt mod betaling fra offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., hvis udførelsen af opgaven bidrager til at sikre den finansielle stabilitet. Bestemmelsen skal således kunne finde anvendelse, hvis der fremadrettet opstår situationer som eksempelvis den ovenfor beskrevne, hvor det kunne være relevant og nødvendigt, at Finanstilsynet udfører opgaver mod betaling for andre offentlige myndigheder m.v. Idet udførelsen af opgaven skal bidrage til at sikre den finansielle stabilitet, vurderes det at være et relativt begrænset antal offentlige myndigheder m.v. og opgaver, bestemmelsen vil kunne blive relevant i forhold til.

Det er endvidere en forudsætning, at udførelsen af opgaven ikke er i konflikt med eller kan skabe tvivl om Finanstilsynets løsning af offentligretlige opgaver på tilsynsområdet. I de tilfælde, hvor en myndighed ønsker en opgave løst af Finanstilsynet, og Finanstilsynet vurderer, at tilsynet er kompetent til at løse opgaven, samt at den falder inden for tilsynets generelle kompetenceområde, kan Finanstilsynet påtage sig opgaven. Finanstilsynet kan i den forbindelse antage eksterne konsulenter til at bistå tilsynet med opgaveløsningen.

Bestemmelsen kan således anvendes i de situationer, hvor opgavefordelingen mellem de offentlige myndigheder tilsiger, at det er Finanstilsynet, der besidder den fornødne kompetence på et område, og der således er tale om opgaver, som er beslægtede med Finanstilsynets tilsynsaktiviteter. Finanstilsynets opgavevaretagelse i henhold til den foreslåede bestemmelse kan være hensigtsmæssig, fordi der kan være et vist overlap med den aktivitet, som Finanstilsynet alligevel udfører som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Finanstilsynet kan ikke med den foreslåede bestemmelse påtage sig opgaver for eksempelvis en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en anden privat virksomhed, uanset på hvilket privatretligt grundlag, virksomheden er organiseret.

Finanstilsynet vil heller ikke kunne påtage sig rådgivningsopgaver for offentlige myndigheder m.v., hvor Finanstilsynet eksempelvis fraråder en forretningsmæssig disposition eller anbefaler én løsning frem for en anden.

Samtidig kan Finanstilsynet kun påtage sig opgaven, hvis Finanstilsynet vurderer, at Finanstilsynet har den relevante kompetence til at udføre opgaven, at udførelsen af opgaven kan begrundes i hensyn til den finansielle stabilitet, og at det er i overensstemmelse med øvrige forvaltningsretlige principper og ikke strider mod anden lovgivning, herunder de udbudsretlige regler. Et eksempel, hvor det kunne være relevant at Finanstilsynet påtog sig opgaven – udover ovennævnte aktuelle tilfælde – kunne være i en situation, hvor Finanstilsynet er i stand til at løse opgaven hurtigt, f.eks. fordi Finanstilsynet allerede har erfaring og indsigt i virksomhedens generelle forretningsmodel og eventuelt også i konkrete forretningsforhold, som kan være nødvendige til at

kunne løse opgaven, og hvor en hurtig løsning er afgørende for den finansielle stabilitet.

2.9. Videreførelse af overgangsordning i § 125 a i lov om finansiell virksomhed

2.9.1. Gældende ret

De risikovægtede poster er betegnelsen for en opgørelse af instituttets risici, hvor f.eks. hvert udlån ganges med en vægt baseret på risikoen. I forbindelse med indførelsen af muligheden for at anvende interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko eller interne metoder for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko blev der fastsat en overgangsordning, hvorefter virksomheder, der anvendte disse interne metoder i 2007, 2008 og 2009 skulle have en basiskapital, der som minimum udgjorde henholdsvis 95 pct., 90 pct. og 80 pct. af solvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de hidtidige regler - altså de regler der var gældende den 31. december 2006. Dette begrænsede således, hvor hurtigt kapitalkravet kunne falde med indførelsen af de nye regler.

I lyset af den finansielle krise var det ikke hensigtsmæssigt at lade overgangsordningen ophøre og dermed de facto lempe kapitalkravet. Overgangsordningen blev derfor ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 forlænget, hvorefter virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko eller interne metoder for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko i 2010 og 2011 skulle have en basiskapital, der udgjorde mindst 80 pct. af solvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006.

Ved udgangen af 2011, hvor overgangsordningen skulle være bortfaldet, var der enighed i EBA (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) om, at overgangsordningen skulle forlænges til udgangen af 2012. Baggrunden for dette var, at EU-kommissionen den 20. juli 2011 offentliggjorde et forslag til det kommende kapitalkravsdirektiv og forordning (CRD IV). Det fulgte heraf i artikel 476, at overgangsordningen i forordningen foreslås forlænget for perioden 1. januar 2013 til 31. december 2015. Overgangsordningen blev derfor ved lov nr. 155 af 28. februar 2012 forlænget, hvorefter virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko eller interne metoder for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko i 2010, 2011 og 2012 skal have en basiskapital, der udgør mindst 80 pct. af solvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006.

2.9.2. Baggrunden for forslaget

Den gældende overgangsordning ophører ved udgangen af 2012, hvorfor der, hvis overgangsordningen ikke forlænges, vil ske et fald i kapitalkravet pr. 1. januar 2013. Det har hidtil været forventningen, at overgangsordningen ville blive videreført i det kommende CRD IV regelsæt (forordningens

artikel 476) fra 1. januar 2013 til udgangen af 2014. Da forhandlingerne af kapitalkravsdirektivet (CRD IV) og forordning har trukket ud, og disse derfor muligvis ikke træder i kraft pr. 1. januar 2013 kan det være nødvendigt, at overgangsordningen forlænges nationalt. Som en konsekvens af det tidsmæssige perspektiv fremsættes lovforslaget nu, og det foreslås, at Danmark fornyer overgangsordningen for en begrænset periode frem til den 31. december 2013. Det er vurderingen, at det er hensigtsmæssigt nationalt at fastholde overgangsordningen frem til udgangen af 2013, hvor overgangsordningen forventeligt videreføres i CRD IV regelsættet.

2.9.3. Forslagets indhold

Forslaget indebærer, at virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationel risiko, efter lovens ikrafttræden skal have en basiskapital, der mindst udgør 80 pct. af de 8 pct. af de risikovægtede poster der er opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006. Forslaget indebærer en videreførelse af det gældende krav i 2010, 2011 og 2012, og vil således betyde, at de berørte virksomheder ikke opnår en lempelse af solvenskravet.

2.10. Nye regler om fusioner

2.10.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende regel i lov om finansiel virksomhed, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, hvorefter visse bestemmelser i selskabsloven med de nødvendige tilpasninger finder anvendelse ved sammenlægning af sparekasser, andelskasser og gensidige forsikringsselskaber. Det fremgår af loven, at bestemmelserne for gensidige livsforsikringsselskaber finder tilsvarende anvendelse for de tværgående pensionskasser. Den gældende regel omhandler således også sammenlægning af tværgående pensionskasser.

I henhold til den gældende regel finder selskabslovens bestemmelser om universalsuccession anvendelse for gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Alle aktiver og forpligtelser overtages således af det fortsættende gensidige forsikringsselskab, tværgående pensionskasse eller forsikringsaktieselskab uden, at forpligtelserne derved forfalder til betaling (universalsuccession). Reglen om universalsuccession finder derimod ikke anvendelse, hvis hjemlen udnyttes til at udstede regler om sammenlægning af spare- og andelskasser. Hjemlen er i dag udelukkende blevet udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse om fusion af gensidige forsikringsselskaber eller tværgående pensionskasser m.fl. (bekendtgørelse nr. 194 af 1. marts 2012).

2.10.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget om at ændre den gældende regel er, at der i lyset af den finansielle krise er et stort ønske om at forbedre mulighederne for, at pengeinstitutter kan konsolidere sig. Som de gældende regler er i dag, er det kun kapital-selskaber, gensidige forsikringsselskaber og tværgående

pensionskasser, der kan anvende reglen om universalsuccession. Spare- og andelskasser kan derimod ikke anvende reglen om universalsuccession, og de har således udelukkende mulighed for at blive sammenlagt ved at overdrage samtlige aktiver og gæld, som derved forfalder til betaling, hvilket kan være en hindring for gennemførelsen af en sammenlægning. Med forslaget sikres det, at spare- og andelskasser også kan blive sammenlagt ved fusion svarende til den fusion, som kapital-selskaber har mulighed for i henhold til selskabslovens kapitel 15 og 16.

2.10.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ændre hjemlen i bestemmelsen således, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om fusion af finansielle virksomheder, der ikke begge er kapital-selskaber, og dermed forbedre selskabernes muligheder for at konsolidere sig. Ændringen vil gøre det muligt for erhvervs- og vækstministeren at fastsætte regler om fusion mellem sparekasser, andelskasser, gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser indbyrdes og disse finansielle virksomheders fusion med et kapital-selskab.

Den foreslåede bestemmelse vil således give mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om fusion mellem to gensidige forsikringsselskaber samt mellem et kapital-selskab og et gensidigt forsikringsselskab, hvor enten det gensidige forsikringsselskab eller kapital-selskabet er det fortsættende selskab. Hvis kapital-selskabet er det fortsættende selskab, skal dette have tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed i henhold til § 11 i lov om finansiel virksomhed. Tilsvarende gælder for fusion mellem en spare- eller andelskasse og et kapital-selskab, hvor det fortsættende selskab vil skulle have tilladelse efter § 7 i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynets tilladelse til at drive den relevante finansielle virksomhed skal foreligge senest samtidig med, at Finanstilsynet giver tilladelse til fusionen i henhold til § 204 i lov om finansiel virksomhed.

Herudover medfører forslaget, at reglen om universalsuccession også vil kunne finde anvendelse ved fusion af spare- og andelskasser, dvs. at eksempelvis en sparekasse vil kunne blive opløst ved overdragelse af sparekassens aktiver og forpligtelser som helhed til en anden sparekasse, uden at gælden i den ophørte sparekasse forfalder til betaling.

Reglerne vil ikke finde anvendelse på en fusion mellem to eller flere spare- og andelskasser omdannet i henhold til § 207 (sparekasse- og andelskasseaktieselskaber), idet disse er organiseret som aktieselskaber. I dette tilfælde vil selskabslovens regler om fusion finde direkte anvendelse, herunder reglen om universalsuccession.

2.11. Bestyrelsens uafhængighed i sparekassefonde

2.11.1. Gældende ret

Bestemmelsen om bestyrelsernes sammensætning i sparekassefonde og andelskasseforeninger/fonde blev ændret med lov nr. 616 af 14. juni 2011 med ikrafttræden 1. januar 2012 med det formål at sikre reel uafhængighed mellem bestyrelsen i sparekassefonde og andelskasseforeninger/fonde (op-

rettet i medfør af § 207) og det underliggende sparekasseaktieselskab eller andelskasseaktieselskab. Baggrunden for ændringen var flere sager, hvor personsammenfald mellem de to bestyrelser havde betydet, at en fond havde været brugt til at tilgodese et pengeinstitut på bekostning af fondens selvstændige interesser. Medlemmer af bestyrelsen for eller ansatte i sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet må ifølge de gældende regler ikke udpege eller udgøre et flertal af medlemmerne af bestyrelsen for fonden eller foreningen. Tilsvarende gælder for medlemmer af bestyrelsen for eller ansatte i fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.

2.11.2. Baggrunden for forslaget

Der har vist sig at være behov for en præcisering af de bestemmelser, der trådte i kraft 1. januar 2012, idet visse sparekassefonde efter lovændringen har ønsket at lade andre organer, f.eks. repræsentantskabet i det underliggende sparekasseaktieselskab udpege flertallet i bestyrelsen for fondene.

Dette vil stride mod formålet om at sikre reel uafhængighed, idet fondens bestyrelse da stadig vil være udpeget af repræsentanter for det underliggende sparekasseaktieselskab.

2.11.3. Forslagets indhold

Bestemmelsen præciseres, således at det klart fremgår, at flertallet i en sparekassefond eller andelskasseforening/fonds bestyrelse heller ikke må udpeges eller udgøres af det underliggende sparekasseaktieselskab eller andelskasseaktieselskabs repræsentantskab/medlemmer af repræsentantskabet eller af andre repræsentative organer. Endvidere præciseres det, at flertallet af fondens eller foreningens bestyrelse ikke må udpeges eller udgøres af generalforsamlingen i det underliggende sparekasseaktieselskab eller andelskasseaktieselskab.

2.12. Ændring af reglerne om optagelse af lånemidler til brug for understøttelse af særligt dækkede obligationer m.v.

2.12.1. Gældende ret

Hidtil har institutter med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer alene kunnet optage lånemidler som seniorgæld med en vis fortrinsstilling i konkurs, også benævnt »junior covered bonds«, til brug for at stille supplerende sikkerhed for obligationsudstedelsen, når lånegrænserne på ydede lån var overskredet.

Baggrunden herfor er krav i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF om, at de udstedte særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer skal være dækket af summen af pantebreve eller andre tilfaldte aktiver inden for de belåningsgrænser, som direktivet angiver. Hvis de ikke er det, skal instituttet supplere med yderligere sikkerhed i form af tilførsel af særligt sikre aktiver, eksempelvis statsobligationer.

De nuværende reglers begrænsning af formålet med sådanne lånemidler til kun at gælde supplerende sikkerheds-

stillelse har betydet, at institutterne ikke med hjemmel i lovgivningen har kunnet optage lånemidler med en vis fortrinsstilling til brug for f.eks. at imødekomme kreditvurderingsbureauers krav i form af såkaldte »commitments« om kapitalforstærkning generelt af et kapitalcenter eller register.

Realkreditinstitutter har heller ikke kunnet anvende reglerne om optagelse af lånemidler med en vis fortrinsstilling i form af seniorgæld (junior covered bonds) på deres udstedelser af traditionelle realkreditobligationer.

2.12.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er et ønske om at give realkreditinstitutter og pengeinstitutter med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer mulighed for også at optage lånemidler med en vis fortrinsstilling til generel forstærkning af overdækningen i de enkelte kapitalcentre eller registre. Dette vil styrke institutterne og dermed eksempelvis sikre bedre rating.

For realkreditinstitutter betyder forslaget endvidere, at realkreditinstitutter fremover også kan optage lånemidler med en vis fortrinsstilling til brug for understøttelse af de traditionelle realkreditobligationer, som ikke, i modsætning til særligt dækkede obligationer, er pålagt krav om supplerende sikkerhedsstillelse i tilfælde af, at et lån overstiger lånegrænsen.

2.12.3. Forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det at udvide anvendelsesområdet for optagelse af lånemidler med en vis fortrinsstilling i form af seniorgæld (junior covered bonds) til også at omfatte generel forstærkning af overdækningen i de enkelte kapitalcentre og registre. For realkreditinstitutter og skibsfinansieringsinstitutter udvides muligheden for at optage sådanne lånemidler til også at kunne anvendes overfor realkreditobligationer og skibskreditobligationer.

2.13. Finanstilsynets udgifter til advokater

2.13.1. Gældende ret

I 2010 blev der i lov om finansiel virksomhed, indsat en mulighed for, at Finanstilsynet kan dække omkostningerne til Kammeradvokaten via de afgifter, der årligt opkræves fra virksomhederne under tilsyn. Muligheden blev indsat som en følge af, at den finansielle krise har haft den konsekvens, at der har været store udsving i Finanstilsynets udgifter til Kammeradvokaten. Størrelsen af udgiften til Kammeradvokaten kan Finanstilsynet således ikke forudse og tage forbehold for ved udarbejdelse af budgetter.

2.13.2. Baggrunden for forslaget

Finanstilsynet kan have behov for at benytte anden advokatbistand end Kammeradvokaten, f.eks. i de tilfælde, hvor Kammeradvokaten ikke har tilstrækkelige kompetencer, hvor der foreligger en interessekonflikt (inhabilitet) eller hvor der foreligger andre rimelige grunde. Af den gældende Kammeradvokataftale fremgår, at Kammeradvokaten har

pligt til at udføre alle retssager og andre advokatopgaver for samtlige statsinstitutioner. Der er imidlertid i henhold til Kammeradvokataftalen mulighed for at anvende andre advokater, bl.a. i tilfælde hvor Kammeradvokaten ikke besidder tilstrækkelige kompetencer. De sager, hvor Finanstilsynet som oftest har brug for advokatbistand, er i sager, som er særegne på det finansielle område, til hvilke der kræves særlige faglige forudsætninger for at løse. Hvis der benyttes andre advokater end Kammeradvokaten, kræver dette i henhold til Kammeradvokataftalen godkendelse fra Finansministeriet. Muligheden for at der kan opstå behov for at benytte andre advokater gør, at bestemmelsen om opkrævning af afgifter fra virksomheder under tilsyn bør præciseres.

Der kan være store udsving i Finanstilsynets udgifter til Kammeradvokaten såvel som til andre advokater, hvorfor Finanstilsynet ikke kan forudse og tage forbehold herfor ved udarbejdelse af budgetter. Det er derfor hensigtsmæssigt at tillægge disse omkostninger til den årlige afgiftsopkrævning ultimo året, således at denne reguleres med sidste års udgifter til advokater.

2.13.3. Forslagets indhold

Med lovforslaget præciseres, at udgifter til Kammeradvokaten såvel som til andre advokater kan dækkes via de afgifter, der opkræves fra virksomhederne under tilsyn. Finanstilsynet er - lige som andre statslige myndigheder - omfattet af Kammeradvokataftalen, som er en aftale indgået mellem Finansministeriet og Kammeradvokaten. Der er i henhold til Kammeradvokataftalen mulighed for i særlige situationer og efter aftale med Finansministeriet at anvende andre advokater end Kammeradvokaten selv.

Det foreslås, at opkrævningen fra virksomhederne reguleres ultimo året med sidste års udgifter til Kammeradvokaten og andre advokater.

2.14. Udvidelse af partsbegrebet

2.14.1. Gældende ret

Partsbegrebet i § 355 i lov om finansiel virksomhed er et særligt partsbegreb i forhold til forvaltningslovens partsbegreb. Som part i forhold til Finanstilsynet anses den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynets afgørelse retter sig imod. Bestemmelsens stk. 2 og 3 indeholder en udtømmende liste over hvem, der udover den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed kan anses for at være part i en sag i forhold til Finanstilsynet.

Derudover gælder der særlige bestemmelser i Finanstilsynets sager om regnskabskontrol og om videregivelse af forskellige oplysninger.

Efter § 355, stk. 3, får en person med særlig tilknytning til en finansiel virksomhed partsstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynets afgørelser retter sig direkte mod den pågældende, f.eks. hvis Finanstilsynet udsteder påbud eller påtaler forhold, der retter sig mod den pågældende.

De omhandlede personer er bestyrelsesmedlemmer, den ansvarshavende aktuar, revisorer, direktører eller andre ledende medarbejdere i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed, en udenlandsk finansiel virksomhed eller en udenlandsk finansiel holdingvirksomhed. Derudover er likvidator og administrator af en livsforsikringsbestand omfattet.

2.14.2. Baggrunden for forslaget

Med lov nr. 577 af 6. juni 2007 indførtes der adgang for pengeinstitutter til under nærmere givne forudsætninger at udstede særligt dækkede obligationer. Regelsættet herom blev indsat i lov om finansiel virksomhed.

Lov om finansiel virksomhed regulerer behandlingen af særligt dækkede obligationer, hvis Finanstilsynet enten inddrager pengeinstituttets tilladelse til at drive virksomhed, eller der indledes konkursbehandling. Reglerne gælder tilsvarende, hvis pengeinstituttets tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer inddrages.

Reglerne fastslår, at Finanstilsynet skal sørge for, at pengeinstituttets tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer tages under administration, og at der udpeges en administrator. Finanstilsynet fører tilsyn med administrationsboet.

Med lov nr. 579 af 1. juni 2010 blev der indført en række bestemmelser, der nærmere fastlægger administrators beføjelser og pålægger administrator en række forpligtelser.

2.14.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at administrator i et administrationsbo for særligt dækkede obligationer skal have partsstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynet træffer en afgørelse, der retter sig direkte mod administrator.

Administrator i et administrationsbo for særligt dækkede obligationer har en række forpligtelser i forbindelse med administrationen af boet, og det vil derfor være relevant at tildele administrator partsstatus i forhold til evt. afgørelser, som Finanstilsynet måtte træffe i denne sammenhæng, hvor administrator er afgørelsens adressat.

2.15. Forbud mod at anvende køn ved beregning af præmier og ydelser

2.15.1. Gældende ret

Det følger af lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, at det skal være muligt at anvende køn som afgørende faktor ved risikovurderingen på et statistisk grundlag. Ved vedtagelsen af reglen blev der lagt afgørende vægt på, at aftalefriheden er et grundlæggende element i dansk ret. Herudover blev der lagt vægt på, at der ville være risiko for, at danske virksomheder i forhold til udenlandske virksomheder blev stillet dårligere konkurrencemæssigt, hvis der i stedet indførtes et ufravigeligt krav om, at anvendelsen af køn som faktor ikke måtte føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser.

2.15.2. Baggrunden for forslaget

EU-domstolen afsagde den 1. marts 2011 en afgørelse om, at artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004, om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, er ugyldig med virkning fra den 21. december 2012 (sag C-236/09).

Artikel 5 regulerer brugen af aktuarmæssige faktorer vedrørende køn ved levering af forsikring og lignende finansielle ydelser, og det fremgår af bestemmelsen, at anvendelse af køn som en aktuarmæssig faktor ved beregning af præmier og ydelser ikke må føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser.

I artikel 5, stk. 2, gives der mulighed for at fravige disse regler ved at tillade, at medlemsstaterne kan opretholde forholdsmæssigt afpassede forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser. Det kan ske, hvis anvendelsen af køn er en afgørende faktor ved risikovurderingen, der er baseret på relevante og nøjagtige aktuarmæssige og statistiske data.

Ligesom Danmark har også Belgien valgte at tillade kønsdifferentiering ved beregningen af præmier og ydelser. Dette førte til, at forbrugerorganisationen Test-Achats anlagde sag i Belgien, og den sag har resulteret i Domstolens præjudicielle afgørelse 1. marts 2011.

Domstolen fandt, at direktivbestemmelsen strider mod gennemførelsen af målsætningen om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beregning af forsikringspræmier og ydelser. Det er ellers formålet med direktivet, som defineret af lovgiveren på forsikringsområdet. Dermed er undtagelsen i artikel 5, stk. 2, uforenelig med artikel 21 og 23 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

EU-Kommissionen udsendte den 22. december 2011 »Retningslinjer for anvendelsen af Rådets direktiv 2004/113/EF på forsikringsområdet i lyset af Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-236/09 (Test-Achats)«. Af retningslinjerne fremgår det, at unisex-reglen i artikel 5, stk. 1, fra den 21. december 2012 skal anvendes uden undtagelse ved beregning af enkeltpersoners præmier og ydelser i nye kontrakter.

2.15.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ophæve den bestemmelse i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, der svarer til den direktivbestemmelse, som EU-Domstolen har kendt ugyldig. Herved fjernes muligheden for at gøre forskel mellem kvinder og mænd i forbindelse med tegning af skadesforsikringer og private livsforsikringer, selvom anvendelsen af køn er en afgørende aktuarmæssig og statistisk faktor ved risikovurderingen. Det betyder, at forsikringsselskaberne ikke længere må gøre forskel på den præmie, som mænd og kvinder betaler for den samme forsikring eller mellem den ydelse, som mænd og kvinder får for den samme præmie. Det er imidlertid tilladt at bruge køn som risikovurderingsfaktor til beregning af præmier og ydelser på aggregeret niveau, så længe det ikke fører til forskelsbehandling på individuelt ni-

veau. Ved at gennemføre ændringen efterlever Danmark EU-Domstolens afgørelse af 1. marts 2011.

2.16. Konvertering af afgivne pensionstilsagn i ATP-ordningen

2.16.1. Gældende ret

Siden indførelsen af ATP-ordningen i 1964 har tariffen for optjent pensionsret ud fra årets indbetalte bidrag (afgivne pensionstilsagn) fremgået af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med tilhørende bekendtgørelser. I tariffen indgår det enkelte medlems folkepensionsalder, således som denne er fastsat i lov om social pension. Med den nuværende lovgivning har beskæftigelsesministeren ikke hjemmel til at udstede en bekendtgørelse om konvertering af afgivne pensionstilsagn ved ændring af folkepensionsalderen.

2.16.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget fremsættes som konsekvens af, at det med vedtagelsen af Tilbageføringsreformen i december 2011 blev besluttet at fremrykke den gradvise forhøjelse af folkepensionsalderen, som blev vedtaget med Velfærdsreformen i 2006. Med fremrykningen bliver folkepensionsalderen hævet med et halvt år om året fra 65 år i 2019 til 67 år i 2022. Med vedtagelsen af Tilbageføringsreformen blev det desuden besluttet at fastholde Velfærdsreformens mulighed for, at folkepensionsalderen kan blive forhøjet yderligere med virkning fra 2030 og derefter hvert 5. år, hvis danskernes levetid fortsat stiger.

Som konsekvens af fremrykningen af forhøjelsen af pensionsalderen i Velfærdsreformen får personer født mellem 1954 og 1960 ved lov forhøjet deres pensionsalder fra 1. januar 2012. Da den tarif, disse personer har modtaget afgivne pensionstilsagn på, er fastsat på baggrund af en anden folkepensionsalder, end den folkepensionsalder, der kommer til at gælde for dem for fremtiden, er der behov for at ændre allerede afgivne pensionstilsagn for disse medlemmer pr. 1. januar 2012. Disse medlemmer vil dermed blive kompenseret for, at de vil få udbetalt deres ATP Livslang Pension senere.

ATP Livslang Pension er en lovreguleret pensionsordning, hvor bidragspligten er obligatorisk, og reglerne for beregning af afgivne pensionstilsagn bør derfor være fastsat ved lov eller bekendtgørelse og dermed være offentligt tilgængelige.

2.16.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om konvertering af allerede afgivne pensionstilsagn, således at disse beregnes på baggrund af den til enhver tid gældende folkepensionsalder. Dette betyder, at det til enhver tid er muligt for den enkelte på baggrund af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med tilhørende bekendtgørelser at kunne regne sig frem til den pågældendes optjente pensionsret ud fra indbetalte bidrag i årene.

2.17. *Shortsellingforordningen*

2.17.1. *Gældende ret*

Shortselling betyder et salg af finansielle aktiver, som sælger ikke selv ejer på salgstidspunktet. Shortselling kan eksempelvis ske ved, at en markedsdeltager for en periode låner en konkret aktiebeholdning af en investor mod en betaling. Aktierne sælges herefter på markedet. På det tidspunkt, hvor markedsdeltageren er forpligtet til at tilbagelevere de lånte aktier, køber markedsdeltageren aktier i markedet. Hvis det er gået som forventet, og kursen er faldet, kan aktierne nu købes billigere. Aktierne afleveres tilbage til investor, og markedsdeltageren har herved tjent kursforskellen mellem salgs- og købstidspunktet. Shortselling kan også medføre tab for markedsdeltageren, hvis aktierne er steget på tidspunktet, hvor de tilbagekøbes.

»Naked« shortselling betyder, at sælgeren på tidspunktet for salget ikke har lånt de aktier, der sælges, eller ikke har sikret sig, at de kan lånes. Hvis sælgeren ikke køber eller låner aktierne og leverer disse til køberen inden den almindelige handelsfrist (typisk 3 dage), så fejler transaktionen (»fail to deliver«). Sælgeren har mulighed for at profitere af, at kursen på aktien eventuelt falder.

Der gælder et forbud mod shortselling i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked og udstedt af pengeinstitutter med tilladelse efter § 7 i lov om finansiel virksomhed.

2.17.2. *Baggrunden for lovforslaget*

Baggrunden for lovforslaget er Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/236/EU af 14. marts 2012 om shortselling og visse aspekter af credit default swaps (shortsellingforordningen). Forordningen er et af de initiativer, som Kommissionen har sat i værk som opfølgning på den finansielle krise, fordi Kommissionen vurderer, at korte positioner kan skabe uro på de finansielle markeder. Det er denne potentielle uro, man med forordningen forsøger at begrænse og kontrollere. Shortsellingforordningens overordnede formål er således at sikre, at der indføres ensartede oplysningsforpligtelser på en række værdipapirer i hele EU, idet der i dag findes forskellige oplysningsforpligtelser i de forskellige lande. Shortsellingforordningen vedrører det forhold, at investorerne tager korte dækkede eller udækkede positioner i aktier, statsobligationer og credit default swaps i statsgældsobligationer. Forordningen sikrer, at de relevante myndigheder samt de finansielle markeder får viden om disse korte positioner, således at relevante myndigheder har mulighed for at overvåge markedet og tage initiativer, hvis markedsforholdene udvikler sig ugunstigt, således at der er risiko for, at der opstår uro på de finansielle markeder. Efter forordningen er fysiske og juridiske personer forpligtet til ved overskridelsen af visse i forordningen nærmere definerede tærskler at meddele den korte position til den kompetente myndighed eller offentliggøre den korte position til markedet. Denne meddelelsespligt eller offentliggørelsespligt betyder, at myndigheder har mulighed for bedre at overvåge disse markeder.

Det foreslås at gennemføre regler, der sikrer, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med overholdelsen af shortsellingforordningen, og sikrer retshåndhævelse for overtrædelse af forordningen.

2.17.3. *Forslagets indhold*

Det foreslås at ændre reglerne om tilsyn i lov om værdipapirhandel m.v. til også at omfatte tilsyn med shortsellingforordningen. Derudover vil der blive udstedt en bekendtgørelse om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Det betyder, at overtrædelser af forordningens bestemmelser om blandt andet meddelelse til de kompetente myndigheder sanktioneres.

2.18. *EMIR-forordningen*

2.18.1. *Gældende ret*

Et over-the-counter-derivat (OTC-derivat) er et afledt finansielt instrument, der ikke handles på en børs eller et tilsvarende reguleret marked. I dag registreres handler med OTC-derivater i udgangspunktet kun hos de to parter i handlen.

Finanstilsynet fører tilsyn med forretninger med OTC-derivater i finansielle virksomheder. Finanstilsynet fører ligeledes tilsyn med danske clearingcentraler, mens udenlandske clearingcentraler kan opnå godkendelse som godkendt udenlandsk clearingcentral. Ikke-finansielle virksomheders forretninger med OTC-derivater er derimod ikke reguleret, idet de dog i en vis udstrækning er omfattet af den børsretlige lovgivning.

2.18.2. *Baggrunden for forslaget*

G20-landene har vedtaget at regulere OTC-derivatmarkedet senest ved udgangen af 2012 med det formål at øge den finansielle stabilitet. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen) skal sikre denne regulering inden for EU gennem øgede krav til gennemsigtighed og risikostyring ved forretninger med OTC-derivater samt krav til centrale modparter og transaktionsregistre.

Myndighederne i Danmark såvel som på EU plan har imidlertid ikke et samlet overblik over omfanget af derivatkontrakter. Tilsvarende har andre markedsdeltagere ikke tilstrækkeligt kendskab til handlerne. Forordningen stiller krav om indberetning og clearing, hvilket skal sikre større gennemsigtighed. Den skal samtidig mindske risikoen modparterne imellem for derved at bidrage til den finansielle stabilitet. Indberetning skal ske til et transaktionsregister, mens clearing skal ske via en central modpart. En central modpart er et selskab, der indtræder i en handel som modpart for både køber og sælger for derved at garantere for handlens gennemførelse.

Forordningen indeholder krav om indberetning, clearing og anden form for risikostyring.

Forordningen finder anvendelse for finansielle og ikke-finansielle modparter, centrale modparter, og transaktionsregistre. Disse er defineret i forordningen. Medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker og nationale organer med lignende funktioner er undtaget fra forordningen, mens visse europæiske multilaterale udviklingsbanker og offentlige enheder kun er omfattet af indberetningsforpligtelse.

2.18.3. Forslagets indhold

Efter EU-retten gælder forordninger umiddelbart i medlemsstaterne og skal derfor ikke implementeres i national lovgivning. For at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser efter forordningen, er det dog nødvendigt at ophæve visse eksisterende regler, eksempelvis om godkendelse af udenlandske clearingcentraler, ligesom der skal fastsættes regler om tilladelse til og tilsyn med centrale modparter i henhold til forordningen. Endelig skal der med forslaget fastsættes regler, der sikrer overholdelse af forordningen, samt sikrer mulighed for administrative foranstaltninger og sanktioner i forbindelse med overtrædelser af forordningen.

Det foreslås, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed i forhold til forordningen. Som kompetent myndighed træffer Finanstilsynet afgørelse om tilladelser til centrale modparter og fører tilsyn med forordningens overholdelse med undtagelse af den del, der er underlagt Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMAs) kompetence.

Der foreslås indsat regler om inddragelse af Fondsrådet i sager af principiel karakter. Tavshedspligtsreglerne i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås ændret som følge af, at forordningen forpligter Finanstilsynet til at videregive oplysninger til andre myndigheder, der varetager opgaver efter forordningen. Endvidere foreslås administrativ klageadgang, for så vidt angår tilladelse som central modpart, afskåret. En afgørelse kan dog stadig indbringes for de almindelige domstole.

Det foreslås, at der foretages ændringer i sanktionsbestemmelserne i lov om værdipapirhandel m.v., der gør det muligt at give påbud og sanktionere overtrædelser af forordningen. Det følger af forordningen, at sanktionsvalget som udgangspunkt tilkommer medlemsstaterne. Hjemlen i § 93, stk. 5 i lov om værdipapirhandel m.v., vil blive anvendt til at udstede en bekendtgørelse om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Endelig foreslås det, at der gives særskilt hjemmel til offentliggørelse af sanktioner og påbud.

2.19. SEPA-forordningen

2.19.1. Gældende ret

Der findes i dag ikke i dansk ret regler om tilsyn med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/260/EU om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro. Forordningen indeholder dog også ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2009/924/EF om grænseoverskridende betalinger i euro, som lov om betalingstjenester og elektroniske penge indeholder regler om tilsyn med.

2.19.2. Baggrunden for forslaget

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/260/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 2009/924/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen) trådte i kraft den 31. marts 2012. Bestemmelserne om håndhævelse af forordningen skal være gennemført i national ret senest den 1. februar 2013.

Single Euro Payments Area (SEPA) er betegnelsen for planerne om et fælles europæisk detailbetalingsområde i euro. Formålet er at gøre elektroniske eurobetalinger inden for EU/EØS let tilgængelige og forbrugervenlige. Elektroniske betalinger kan f.eks. være bankoverførsler. I SEPA skal borgeres og virksomheders grænseoverskridende betalinger gennemføres på samme vilkår og lige så effektivt, som var der tale om nationale betalinger.

Forordningen har derimod ikke til formål at regulere betalinger via betalingskort som f.eks. dankortet.

2.19.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelser om håndhævelse og sanktionering af forordningen indsættes i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, og at tilsynet med forordningen henlægges til henholdsvis Finanstilsynet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, svarende til de to myndigheders nationale kompetencer.

Det foreslås endvidere, at de sanktioner, der findes i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, skal finde anvendelse på overtrædelser af forordningen.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De økonomiske konsekvenser vil blive finansieret via afgifter fra branchen.

Finanstilsynet vil skulle føre tilsyn med fastsættelsen af referencerenter. Dette vil medføre et forøget ressourceforbrug for Finanstilsynet. De økonomiske konsekvenser anslås til 2 årsværk til Finanstilsynet.

Det forventes, at etableringen af Det Systemiske Risikoråd vil medføre en forøgelse af ressourceforbruget i de involverede ministerier, herunder til sekretariatsbetjening af rådet og til honorering af de uafhængige medlemmer af rådet. Eventuelle udgifter vil blive afholdt inden for ministeriernes egne rammer.

Der vil også være øgede udgifter til Finanstilsynet, som vil blive dækket ved opkrævning af årlige afgifter fra den finansielle sektor. Det øgede ressourcebehov vil blive på estimeret 4 årsværk, forventeligt fordelt på bidrag til sekretariatsbetjening af Det Systemiske Risikoråd og bidrag til øget løbende overvågning af systemiske risici. Herudover må det forventes, at der skal indhentes data fra relevante dele af den finansielle sektor og efterfølgende analyse heraf og afrapportering til rådet. Endelig vil der eventuelt skulle gennemføres særlige inspektioner med henblik på afdækning af udvalgte forhold med potentiel systemisk betydning og eventu-

elt udarbejdes bekendtgørelser og vejledninger f.eks. som opfølgning på henstillinger fra rådet.

Forslaget vedrørende ændrede regler for fusioner forventes at kunne medføre fusion af flere finansielle virksomheder, hvilket vil kunne medføre et øget sagsbehandlingsbehov i både Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen. De økonomiske konsekvenser heraf forventes dog at kunne blive holdt inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Finanstilsynet får endvidere en række nye opgaver som følge af henholdsvis shortsellingforordningen, EMIR-forordningen og SEPA-forordningen. Disse opgaver og dermed det øgede ressourcebehov følger direkte af forordningerne, der er direkte anvendelige i Danmark. Lovforslagets bestemmelser forventes ikke at medføre øget ressourcebehov for Finanstilsynet. De økonomiske konsekvenser af henholdsvis shortselling- og EMIR-forordningen finansieres i øvrigt via afgifter fra branchen. De økonomiske konsekvenser forventes at blive på 2 årsværk til Finanstilsynet. De økonomiske konsekvenser af SEPA-forordningen vil blive holdt inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget har ikke umiddelbart økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner. Finanstilsynet får med forslaget mulighed for at udføre opgaver for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v. mod betaling. En sådan situation vil ikke påvirke Finanstilsynets bevilling, men kan have økonomiske konsekvenser for den bestillende myndighed/institution.

Eventuelle øvrige økonomiske konsekvenser af lovforslaget forventes at kunne blive afholdt inden for de eksisterende økonomiske rammer.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Etableringen af et tilsyn med fastsættelsen af referencerenter forventes at have administrative og økonomiske konsekvenser for de kreditinstitutter, der er stillere af referencerenter. Det vil kræve ressourcer at opstille, beskrive og dokumentere en metode til fastsættelsen af referencerenten og til at udarbejde forretningsgange. Det vil desuden dagligt kræve ressourcer at have den fornødne dokumentation, eventuelt i form af en logbog.

Konsekvenserne vurderes umiddelbart at være af mindre omfang.

Etableringen af Det Systemiske Risikoråd forventes at have begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Da Finanstilsynets udgifter dækkes af den finansielle sektor, vil der være mindre omkostninger for den finansielle sektor som følge af øgede udgifter for Finanstilsynet.

Forslaget indeholder bestemmelser vedrørende inflationsregulering af beløbsgrænser. Denne del af forslaget vurderes at have erhvervsøkonomiske konsekvenser svarende til forrentningen af forhøjelsen af den kapital, der skal dække minimumskapitalkravet. Det vil dog kun være relevant for de af livs- og skadesforsikrings-selskaberne og de tværgående pensionskasser, for hvem minimumskapitalkravet er rele-

vant. Forhøjelsen af solvenskravet for skadesforsikrings-selskaber vil også betyde erhvervsøkonomiske konsekvenser på samme måde som nævnt ovenfor.

Forslaget vedrørende ændrede regler for fusioner vurderes at kunne have positive administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, fordi det bliver muligt for spare- og andelskasser at anvende reglen om universalsuccession.

Forslaget vedrørende dækning af Finanstilsynets udgifter til advokater vil i tilfælde af en stigning i disse udgifter have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, der ifølge forslaget vil blive finansieret via afgifter fra branchen. Finanstilsynet vil som følge heraf kunne afkræve højere afgifter fra virksomhederne under tilsyn.

De forslag, der følger af henholdsvis shortsellingforordningen, EMIR-forordningen og SEPA-forordningen, medfører ikke i sig selv økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvenserne for erhvervslivet fremgår derimod af forordningerne, der er direkte anvendelige i Danmark. Lovforslaget indeholder således de nødvendige lovtekniske ændringer, så den danske lovgivning opfylder forordningernes krav, men forslaget indeholder ikke selvstændige krav til virksomhederne.

Forslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Center for kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om der skal foretages en måling af de administrative konsekvenser for erhvervslivet inden lovforslaget kan fremsættes. CKR vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative løbende byrder i væsentlig omfang, og at der derfor ikke skal foretages en måling af de administrative konsekvenser for erhvervslivet inden lovforslaget kan fremsættes.

5. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

Det er vurderingen, at en solvensbehovsmodel baseret på et »blødt« kapitalkrav, der fungerer som en »buffer« oven på minimumskapitalkravet, er foreneligt med rammerne i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikrings-selskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (CRD IV) for søjle 2, der ligeledes muliggør kapitalkrav for risici, som ikke allerede er omfattet af CRR. Hertil kommer, at modellen er forenelig med indfasningen af de nye krav i form af både kapitalbevaringsbuffer og kontracyklisk kapitalbuffer. Efter denne model bygger CRD IV-kapital-

buffere oven på de solvenskrav (både det »hårde« og »bløde« kapitalkrav), der udmåles efter 8+-metoden.

Herudover indeholder forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF og 82/891/EF, af direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EF og af forordning (EU) nr. 1093/2010 krisehåndteringsdirektiv for kreditinstitutter bl.a. styrkede regler om tidlig indgriben og krav om udarbejdelse af genopretningsplaner i samarbejde med tilsynsmyndigheden. Elementer som derved er helt på linje med den tilgang – og reaktionsmodel – som tilsynet forestiller sig skal praktiseres i en model, der indeholder mere »bløde« kapitalkrav.

Pligten til at regulere minimumskapitalkravene til livs- og skadesforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, genforsikringsselskaber og captivegenforsikringsselskaber samt til at forhøje beløbsgrænserne i det procentuelle solvenskrav i skadesforsikringsvirksomhed følger af følgende bestemmelser: Artikel 30 i direktiv 2002/83/EF om livsforsikring, artikel 41 i direktiv 2005/68/EF om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF og af artikel 1, nr. 5, i direktiv 2002/13/EF om ændring af direktiv 73/239/EØF om skadesforsikringsselskaber. Det fremgår, at beløbsgrænserne i det procentuelle solvenskrav og minimumskapitalkravene for forsikringsselskaberne årligt skal vurderes med henblik på en eventuel regulering af beløbene. Vurderingen skal tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks. De foreslåede forhøjelser er i overensstemmelse med den beslutning, European Insurance and Occupational Pensions Committee (EIOPC) traf den 24. november 2011.

En ændring af reglerne vedrørende koncernbestemmelser er indsat som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat.

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Forslaget gennemfører endvidere foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af dele af Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (CO₂-auktionsforordningen).

Forslaget gennemfører endvidere foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af Europa Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/236 af 14. marts 2012 om shortselling og visse aspekter ved credit default swaps, til opfyldelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648/EU af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) samt til opfyldelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009.

Lovforslagets bestemmelser på ligestillingsområdet er en konsekvens af EU-Domstolens afgørelse af 1. marts 2011 i sag C-236/09 (Test-Achats) og en vejledning af 22. december 2011 fra EU-Kommissionen, hvorefter unisex-reglen i artikel 5, stk. 1, skal anvendes uden undtagelse ved beregning af enkeltpersoners præmier og ydelser i nye kontrakter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrøvsforening, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, GXG Markets A/S, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, Købmandstandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyriftsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, Pensionsstyrelsen, PostDan-

marks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskas-

ser, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S og Western Union.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		<p>De økonomiske konsekvenser vil blive finansieret via afgifter fra branchen.</p> <p>Finanstilsynet vil skulle føre tilsyn med fastsættelsen af referencerenter. Dette vil medføre et forøget ressourceforbrug for Finanstilsynet. De økonomiske konsekvenser anslås til 2 årsværk til Finanstilsynet.</p> <p>Etableringen af Det Systemiske Risikoråd medfører et øget ressourcebehov på anslået 4 årsværk til Finanstilsynet.</p> <p>Finanstilsynet får en række nye opgaver som følge af henholdsvis shortsellingforordningen, EMIR-forordningen og SEPA-forordningen. Disse opgaver og dermed det øgede ressourcebehov følger direkte af forordningerne, der er direkte anvendelig i Danmark. Lovforslagets bestemmelser forventes ikke at medføre øget ressourcebehov for Finanstilsynet. De økonomiske konsekvenser af henholdsvis shortselling- og EMIR-forordningen finansieres i øvrigt via afgifter fra branchen.</p> <p>De økonomiske konsekvenser af SEPA-forordningen og eventuelle økonomiske konsekvenser af lovforslagets øvrige dele vil blive holdt inden for de eksisterende økonomiske rammer.</p>
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget vedrørende ændrede regler for fusioner vurderes at kunne have positive administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, fordi det bliver muligt for spare- og andelskasser at anvende reglen om universalsuccession.</p>	<p>Etableringen af et tilsyn med fastsættelsen af referencerenter forventes at have administrative og økonomiske konsekvenser for de kreditinstitutter, der er stillere af referencerenter. Det vil kræve ressourcer at opstille, beskrive og dokumentere en metode til fastsættelsen af referencerenten og til at udarbejde forretningsgange. Det vil desuden dagligt kræve ressourcer at have den fornødne dokumentation, eventuelt i form af en logbog. Konsekvenserne vurderes umiddelbart at være af mindre omfang.</p> <p>Forslaget indeholder bestemmelser vedrørende inflationsregulering af beløbsgræn-</p>

		<p>ser. Denne del af forslaget vurderes at have erhvervsøkonomiske konsekvenser svarende til forrentningen af forhøjelsen af den kapital, der skal dække minimumskapitalkravet. Det vil dog kun være relevant for de af livs- og skadesforsikrings-selskaberne og de tværgående pensionskasser, for hvem minimumskapitalkravet er relevant. Forhøjelsen af solvenskravet for skadesforsikrings-selskaber vil også betyde erhvervsøkonomiske konsekvenser på samme måde som nævnt ovenfor.</p> <p>Forslaget vedrørende dækning af Finanstilsynets udgifter til advokater vil i tilfælde af en stigning i disse udgifter have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, der ifølge forslaget vil blive finansieret via afgifter fra branchen. Finanstilsynet vil som følge heraf kunne afkræve højere afgifter fra virksomhederne under tilsyn.</p> <p>De forslag, der følger af henholdsvis shortsellingforordningen, EMIR-forordningen og SEPA-forordningen, medfører ikke i sig selv økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, da disse fremgår af forordningerne, der er direkte anvendelige i Danmark.</p>
Miljømæssige konsekvenser	-	-
Administrative konsekvenser for borgerne	-	-
Forholdet til EU-retten	<p>Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113. Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/236/EU af 14. marts 2012 om shortselling og visse aspekter af credit default swaps, EU-Tidende 2012, nr. L 86, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/260/EU om tekniske og forretningsmæssige krav til kredit-overførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, EU-Tidende 2012, nr. L 94, side 22, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1.</p> <p>Lovforslaget indeholder endvidere ændringer som følge af EU-Domstolens afgørelse af 1. marts 2011 i sag C-236/09 (Test-Achats).</p>	

10. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vil medføre fuld ligebehandling mellem kvinder og mænd i forbindelse med indgåelse af aftaler om tegning af skadesforsikringer og private livsforsikringer.

Køn er i dag en vigtig faktor ved risikovurderingen for bl.a. motorkøretøjsforsikring, private livs- og sygeforsikrin-

ger. Det er sandsynligt, at overgangen til ikke-kønsrelateret fastsættelse af præmier inden for bl.a. disse forsikringsprodukter vil få indvirkning på præmierne og/eller ydelserne på individuelt plan for kvinder og mænd. Præmierne vil således kunne stige eller falde for nogle forbrugere afhængigt af det enkelte forsikringsprodukt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten i lov om finansiel virksomhed)

Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslaget foreslås gennemført dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat (EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113).

Til nr. 2 (lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at »Det Finansielle Virksomhedsråd« alle steder i lov om finansiel virksomhed ændres til »Det Finansielle Råd«. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt, jf. lovforslagets § 1, nr. 34. Det nye råd foreslås benævnt Det Finansielle Råd og skal blandt andet varetage de opgaver, som efter den nuværende lovgivning varetages af Det Finansielle Virksomhedsråd. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 34.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er en følge af forslaget om, at finansielle holdingvirksomheder og visser personer tilknyttet disse pålægges en pligt til at informere Finanstilsynet om forhold, der er af afgørende betydning for et datterselskabs fortsatte drift samt de tilfælde, hvor det må formodes, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet eller solvensbehovet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 34.

Til nr. 4 (§ 1, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 1, stk. 14, fastslås, at det med dette lovforslags foreslåede kapitel 20 d i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på danske kreditinstitutter, der via indberetninger bidrager som stillere i forbindelse med fastsættelse af referencerenter. Kreditinstitutterne kan fungere som stillere både i forhold til fastsættelsen af danske og udenlandske referencerenter.

Reglerne i kapitel 20 d finder således anvendelse på danske kreditinstitutter, der bidrager som stillere til fastsættelse af danske og udenlandske referencerenter, og der er dermed ikke lagt op til, at de udenlandske stillere, der bidrager til danske referencerenter, skal være omfattet af det foreslåede tilsyn. Finanstilsynet kan vanskeligt gennemføre et tilsyn uden for landets grænser og det forventes med den kommende markedsmisbrugsforordning, at der etableres et hjemlandstilsyn, men der vil dog - indtil da - arbejdes for, at der indgås samarbejdsaftaler med de øvrige landes tilsynsmyndigheder. Det vil som følge heraf kunne blive relevant at Finanstilsynet skal føre tilsyn med udenlandske stillere, der bidrager til danske referencerenter.

Til nr. 5 (§ 5, stk. 1, nr. 28, i lov om finansiel virksomhed)

I medfør af det foreslåede § 5, stk. 1, nr. 28, indføres en definition af referencerenter.

Referencerente er en rente, der beregnes på baggrund af en række uafhængige stilleres individuelle indberetninger og som i henhold til aftale eller privatretlige regler, f.eks. Finansrådets regler om CIBOR, har til hensigt at danne grundlag for en aftalt rentefastsættelse mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og disses kunder. CIBOR-, CITA- og SWAP referencerenterne vil eksempelvis være omfattet af denne definition. Det bemærkes dog, at T/N-referencerenten, som er en omsætningsvægtet gennemsnitsrente beregnet af Danmarks Nationalbank, ikke med lovforslaget bliver underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. forslaget til § 343 s, stk. 5.

Til nr. 6 (§ 39, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 8 i § 39. Den foreslåede ændring er en præcisering til den underretningspligt, der følger af stk. 6 og 7, og som blev indført med lov nr. 155 af 28. februar 2012. Underretningspligten i det gældende stk. 6 medfører, at finansielle virksomheder har pligt til på forhånd at meddele Finanstilsynet, såfremt de ønsker at udøve tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Således skal Finanstilsynet underrettes om, hvilket land aktiviteterne ønskes påbegyndt i, og hvilke aktiviteter der ønskes udøvet. Det følger videre af det gældende stk. 7, at finansielle virksomheder har pligt til at meddele Finanstilsynet om enhver ændring, der er meddelt efter stk. 6.

Formålet med underretningspligten er at sikre Finanstilsynet et fuldstændigt billede af virksomhedernes aktiviteter både inden for og uden for EU, hvilket giver et bedre grundlag at tilrettelægge tilsynsarbejdet ud fra. Efter de gældende bestemmelser i stk. 6 og 7 omfatter underretningspligten alle finansielle virksomheder, herunder forsikringselskaber der udøver tjenesteydelsesvirksomhed omfattet af bilag 7 og 8.

Den information, der sikres tilført Finanstilsynet gennem underretningspligten, tilgår imidlertid allerede Finanstilsynet gennem det løbende tilsyn med forsikringselskaber og gennem den praksis, der eksisterer for denne type virksomhed.

Da det på den baggrund ikke har været hensigten, at forsikringselskaber, som har tilladelse til at udøve virksomhed i henhold til bilag 7 og 8, skulle være omfattet af underretningspligten, foreslås det i stk. 8, at sådanne virksomheder undtages fra underretningspligten.

Til nr. 7 (§ 75, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 75 i lov om finansiel virksomhed.

Efter den gældende § 75 i lov om finansiel virksomhed har en finansiel virksomhed, det enkelte medlem af bestyrelsen, en direktør og ansvarshavende aktuar i den finansielle virksomhed pligt til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den fi-

nansielle virksomheds fortsatte drift. Bestemmelsen indeholder endvidere en indberetningspligt for et medlem af den finansielle virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar i de situationer, hvor den nævnte personkreds må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet eller solvensbehovet.

Efter § 344, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed skal Finanstilsynet tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder. For at kunne sikre et hurtigt og effektivt tilsyn er Finanstilsynet afhængig af den information, som Finanstilsynet modtager fra virksomheder under tilsyn. § 75 i lov om finansiel virksomhed medvirker til at sikre, at Finanstilsynet orienteres inden, den finansielle virksomheds situation bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om Finanstilsynet skal inddrage tilslutningen. Det er i forbindelse med tilsynet tillige relevant for Finanstilsynet at modtage oplysninger fra finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder om forhold i datterselskaber, som er finansielle virksomheder, således, at der sikres en hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed.

Det foreslås derfor, at § 75, stk. 1-3, skal finde tilsvarende anvendelse for finansielle virksomheder, som er modervirksomhed til en finansiell virksomhed, og finansielle holdingvirksomheder, herunder pengeinstituttholdingvirksomheder, realkreditholdingvirksomheder, fondsmæglerholdingvirksomheder og investeringsforvaltningsholdingvirksomheder. Dette medfører en pligt for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder til at videregive alle de i bestemmelsen anførte oplysninger om forhold i et datterselskab, som er en finansiell virksomhed, til Finanstilsynet, som modervirksomheden måtte blive opmærksom på.

Efter den foreslåede ændring finder pligten til at oplyse Finanstilsynet om forhold, der er af afgørende betydning for en finansiell virksomheds fortsatte drift, tillige anvendelse for en finansiell virksomhed, som er modervirksomhed til den finansielle virksomhed, og en finansiell holdingvirksomhed samt det enkelte medlem af bestyrelsen, en direktør og den ansvarshavende aktuar i holdingvirksomheden. Tilsvarende gælder pligten til at foretage indberetning, hvis det formodes, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet eller solvensbehovet, tillige for en finansiell virksomhed, som er modervirksomhed til den finansielle virksomhed, og en finansiell holdingvirksomhed, et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar. Med den foreslåede ændring er det således den samme personkreds i finansielle virksomheder, som er modervirksomhed til en finansiell virksomhed, og finansielle holdingvirksomheder, som pålægges en indberetningspligt.

Der er ikke herudover tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen. Dette indebærer blandt andet, at de i bestemmelsen angivne tidsfrister også finder anvendelse for modervirksomhederne. Indberetningen skal således foretages straks efter, at den indberetningspligtige er blevet gjort bekendt med det indberetningspligtige forhold.

Til nr. 8 (§ 77 a, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 77 a, stk. 1, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af, at der indsættes et nyt § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 9 (§ 124, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 124, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal pengeinstitutters og realkreditinstitutters bestyrelse og direktion sikre, at instituttet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække instituttets risici. Efter § 124, stk. 2, skal basiskapitalen mindst udgøre 8 pct. af de risikovægtede poster (solvenskravet) og 5 mio. euro (minimumskapitalkravet). Finanstilsynet har i § 124, stk. 5, hjemmel til at fastsætte et højere individuelt solvenskrav end 8 pct.-kravet.

Opgørelsen af solvensbehovet er nærmere beskrevet i Finanstilsynets vejledning om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov. Vejledningen beskriver Finanstilsynets praksis for vurdering af solvensbehovet med henblik på at skabe gennemsigtighed om Finanstilsynets arbejde i forbindelse med inspektioner m.v. Der er i vid udstrækning metodefrihed ved opgørelsen af solvensbehovet, så længe resultatet giver et retvisende billede af solvensbehovet. Udgangspunktet for Finanstilsynets nuværende vejledning er den såkaldte sandsynlighedsmetode. Metoden søger at kvantificere kapitalbehovet til dækning af alle risikotyper gennem opgørelse af det tab, som instituttet vil lide, hvis den enkelte risikotype udmønter sig i en for instituttet mere negativ hændelse end ellers forudsat af instituttet. Instituttet skal her tage højde for negative hændelser, som kan indtræffe, også selvom instituttet vurderer, at det er mindre sandsynligt, at en sådan hændelse indtræffer. Sådanne hændelser inkluderer f.eks. store kredittab, svigtende indtjening og tab på værdipapirer. Vejledningen beskriver dog også den såkaldte kreditreservationsmetode, hvor der modsat sandsynlighedsmetoden tages udgangspunkt i minimumssolvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster som dækkende et instituts almindelige risici. Herefter gives der tillæg til de 8 pct. for ekstraordinære risici, hvilket i praksis vil sige tillæg (kreditreservations) for svage udlån. I forbindelse med inspektioner m.v. anvender Finanstilsynet typisk begge metoder til opgørelse af solvensbehovet. Det følger af bemærkninger til lov nr. 1383 af 20. december 2004 (L 64) og lov nr. 527 af 7. juni 2006 (L 197), at der i vid udstrækning er metodefrihed, og at der kan tages udgangspunkt i mere eller mindre avancerede metoder.

Erfaringen fra navnlig de kriseramte pengeinstitutter har dog været, at det vil være hensigtsmæssigt dels at skifte til en mere enstregen vejledningstekst med udgangspunkt i kreditreservationsmodellen. Institutterne vil således blive vejledt til at følge den anviste metode, men der vil fortsat være en mulighed for at anvende alternative metoder. Desuden foreslås en mere generel anvendelse af 8+-tilgangen, hvor der med udgangspunkt i minimumssolvenskravet på 8 pct. alene gives tillæg for alle væsentlige over-normale risici, ikke kun på kreditområdet, som det er tilfældet i dag,

men også på de øvrige risikotyper. Udgangspunktet er således et »blødt« kapitalkrav, der bygger oven på de 8 pct., som er et »hårdt« kapitalkrav. I tillægget til de 8 pct. af de risikovægtede poster indgår flere risici, blandt andet kreditrisici, f.eks. svag kreditbonitet og koncentrationsrisiko, og kapitaltillæg for dels koncentration på store kunder og dels for koncentration på brancher. Ændringen medfører, at Finanstilsynet ved fastsættelse af det individuelle solvenskrav anvender 8+-metoden. Dette medfører, at Finanstilsynet fremover ikke har metodefrihed.

Ændringen af metoden til opgørelse af solvensbehov skal ses i lyset af, at Finanstilsynet i 2012 har gennemført en ændring af regnskabsreglerne, hvorved der er skabt større troværdighed om pengeinstitutternes opgjorte faktiske solvens og dermed langt større sikkerhed for, at der foretages tilstrækkelige nedskrivninger. Finanstilsynet kan altså have større tillid til, at der samlet set er de tilstrækkelige reservationer på kreditområdet. Dermed er der grundlag for en model, der også indeholder »bløde« kapitalkrav, hvor dele af kapitalkravet i første omgang »kun« er dispositionsbegrænsende, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 1, nr. 23. Det er dog klart, at Finanstilsynet i sådanne situationer også vil kunne påbyde instituttet konkrete initiativer og i sidste ende inddrage instituttets tilladelse, selvom solvenskravet på 8 pct. er opfyldt, hvis ledelsen i instituttet ikke gør alt, hvad de kan, for at genoprette instituttets økonomiske situation, eksempelvis ved manglende fremdrift i kapitalgenopretning m.v., de nødvendige tiltag ikke iværksættes eller genopretningsplaner vurderes ikke at være realistiske. Finanstilsynet kan i den forbindelse videregive fortrolige oplysninger til Finansiell Stabilitet A/S under forudsætning af, at Finansiell Stabilitet A/S har behov herfor til varetagelsen af sine opgaver. Finanstilsynets anvendelse af 8+-metoden ændrer ikke på, at institutterne har metodefrihed ved opgørelsen af solvensbehovet, så længe resultatet giver et retvisende billede af solvensbehovet.

På baggrund af metodeændringen foreslås det med ændringen af § 124, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet kan bestemme hvilken type kapital, det enkelte institut skal benytte for at opfylde tillægget (»bufferen«). Ved anvendelsen af bestemmelsen er det ikke afgørende, hvorvidt instituttet er nødlidende. Finanstilsynet foretager en konkret og individuel vurdering af det enkelte instituts forhold, men udgangspunktet vil være, at Finanstilsynet vil stille krav om, at kravet skal opfyldes ved egentlig kernekapital (CET1), dvs. aktiekapital, andelskapital eller garantkapital (»going concern«-kapital), idet formålet med kravet er at sikre, at instituttet bedre kan fortsætte sine aktiviteter på trods af yderligere tab. Anden ansvarlig kapital, som automatisk konverteres til egenkapital ved brud på solvensbehovet, vil også kunne komme i betragtning. Dette svarer endvidere til kravene til »buffer« i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i

et finansielt konglomerat (CRD IV) og er i overensstemmelse med sigtet i direktivet om en generel styrkelse af kapitalkvaliteten og den egentlige kernekapital i institutterne.

Til nr. 10 (§ 125 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 125 a, stk. 1, forlænger overgangsordningen for virksomheder, der anvender en intern metode for opgørelse af de risikovægtede poster for kreditrisiko eller en intern metode for opgørelse af de risikovægtede poster for operationel risiko, jf. 143, stk. 3. Forslaget indebærer, at virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationel risiko efter bestemmelsens ikrafttræden også i 2013, skal have en basiskapital, der mindst udgør 6,4 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006. Dette svarer til den gældende overgangsordning i 2010, 2011 og 2012 i henhold til § 125 a, stk. 1, i lov nr. 155 af 28. februar 2012, hvorefter virksomheder, der anvender interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko og operationel risiko, efter lovens ikrafttræden i 2012 skal have en basiskapital, der mindst udgør 80 pct. af solvenskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006.

Til nr. 11 og 12 (§ 126, stk. 2, nr. 5, litra a og b, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås at forhøje beløbsgrænserne for, hvornår det procentuelle solvenskrav i skadesforsikringsvirksomhed nedsættes. Forslaget indebærer, at solvenskravet vil stige lidt for større selskaber. Forslaget om regulering af beløbsgrænserne er i overensstemmelse med European Insurance and Occupational Pensions Committees (EIOPC) beslutning af 24. november 2011 om forhøjelse af satserne med virkning senest fra den 1. januar 2013. Satserne er forhøjet som følge af inflationen.

Beløbsstørrelserne i det procentuelle solvenskrav for skadesforsikringsselskaber inflationsreguleres fra 57,5 mio. euro til 61,3 mio. euro og fra 40,3 mio. euro til 42,9 mio. euro.

Til nr. 13 og 14 (§ 126, stk. 2, nr. 6, 7 og 8, i lov om finansiell virksomhed)

Det foreslås, at beløbsgrænserne for minimumskapitalen for visse typer af forsikringsvirksomhed reguleres i overensstemmelse med European Insurance and Occupational Pensions Committees (EIOPC) beslutning af 24. november 2011 om forhøjelse af satserne med virkning senest fra den 1. januar 2013. Satserne er forhøjet som følge af inflationen.

Skadesforsikringsselskaber med ansvars-, kredit- eller kautionsforsikring (forsikringsklasserne 10-15) samt livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser skal fremover have en minimumskapital på 3,7 mio. euro (mod i dag 3,5 mio. euro). Forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der udbyder syge- og ulykkesforsikringer, kasko- eller godstransportforsikringer, forsikringer mod brand- og naturkræfter, andre skader på ejendomme, diverse økonomi-

ske tab, retshjælpsforsikringer og assistance (forsikringsklasserne 1-9 og 16-18) skal have en minimumskapital på 2,5 mio. euro (mod i dag 2,3 mio. euro).

Til nr. 15 og 16 (§ 126, stk. 2, nr. 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at forhøje minimumskapitalkravet på 3,2 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed, og minimumskapitalkravet på 1,1 mio. euro for captivegenforsikringsselskaber til henholdsvis 3,4 mio. euro og 1,2 mio. euro. Forslaget om regulering af beløbsgrænserne er i overensstemmelse med European Insurance and Occupational Pensions Committees (EIOPC) beslutning af 24. november 2011 om forhøjelse af satserne med virkning senest fra den 1. januar 2013. Satserne er forhøjet som følge af inflationen.

Til nr. 17 (§ 144, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 144, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af, at der indsættes et nyt § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 18 (§ 152 b, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at lånemidler, der er optaget som seniorgæld, som har en vis fortrinsstilling i konkurs også skal kunne optages og anvendes til at øge kapitaloverdækningen i et register, hvorfra der udstedes særligt dækkede obligationer. Sådanne lånemidler benævnes ofte som junior covered bonds. Optagelse af lånemidler med en vis fortrinsstilling i konkurs skal således ikke længere alene være til brug for at stille supplerende sikkerhed for lån i registret, der ikke opfylder belåningsgrænserne, men også til brug for at øge den generelle overdækning.

Baggrunden for ændringen er et ønske om at give institutter, der udsteder særligt dækkede obligationer, mulighed for at forstærke kapitaloverdækningen i de enkelte registre. Sådanne institutter med tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer kan have et behov for at kunne optage sådanne lånemidler for eksempelvis at fastholde en given rating på et pengeinstituts registre, der udsteder særligt dækkede obligationer.

Til nr. 19 og 20 (§§ 205 og 206 i lov om finansiel virksomhed)

§ 205 vedrører erhvervs- og vækstministerens mulighed for at fastsætte regler om, at visse bestemmelser i selskabsloven kan finde anvendelse for så vidt angår sparekasser, andelskasser og gensidige forsikringsselskaber ved sammenlægninger. Ifølge forslaget ændres erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse, således at ministeren kan fastsætte regler om at flere bestemmelser i selskabsloven kan anvendes i forhold til fusion af spare- og andelskasser indbyrdes og af gensidige forsikringsselskaber indbyrdes, samt i forhold til spare- og andelskasser eller gensidige forsikringsselskabers fusion med et kapitalsselskab. Som konsekvens af forslaget vil det også være muligt at fastsætte tilsvarende

regler for tværgående pensionskasser, da det følger af § 305, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at reglerne for gensidige livsforsikringsselskaber finder tilsvarende anvendelse for de tværgående pensionskasser.

Formålet med den nye hjemmel er at gøre det mere smidigt for finansielle virksomheder at fusionere. Det er hensigten, at de regler, der skal fastsættes i bekendtgørelse vil minde om reglerne i selskabslovens kapitel 15 og 16 om fusioner. Kapitel 15 og 16 i selskabsloven indeholder dog tillige regler om spaltning af kapitalsselskaber. Disse regler kan ikke anvendes på virksomheder omfattet af § 205. Hvis en virksomhed skulle ønske at overdrage en del af sine aktiver og forpligtelser til en anden virksomhed, skal dette ske ved en bestandsoverdragelse og ikke via spaltning. Formålet med bemyndigelsesbestemmelsen er således at fremme mulighederne for konsolidering i den finansielle sektor.

Den kommende bekendtgørelse, der vil blive udstedt i henhold til bestemmelsen, vil indeholde regler om fusion af finansielle virksomheder med samme virksomhedsområde, hvor samtlige virksomheder ikke er kapitalsselskaber. Bekendtgørelsen vil eksempelvis finde anvendelse ved en fusion af en sparekasse og en andelskasse, da begge virksomheders virksomhedsområde er at drive pengeinstitutvirksomhed. Bekendtgørelsen vil derimod ikke indeholde regler om fusion af eksempelvis en sparekasse og et gensidigt forsikringsselskab, da disse finansielle virksomheders virksomhedsområde er forskellige, og derfor ikke mulige at fusionere.

Herudover vil bekendtgørelsen indeholde regler om et gensidigt forsikringsselskab, en tværgående pensionskasse eller en spare- eller andelskasses fusion med et kapitalsselskab, herunder et kapitalsselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed. En sådan fusion forudsætter, at den fortsættende virksomhed har den fornødne tilladelse til at udføre den overtagne virksomheds aktiviteter. Hvis én af de virksomheder, der ønsker at fusionere, er et kapitalsselskab, vil dette selskab skulle følge reglerne i medfør af selskabslovens kapitel 15 eller 16, mens den virksomhed, som ikke er et kapitalsselskab, vil skulle følge reglerne i medfør af den kommende bekendtgørelse. Dette gælder, uanset om kapitalsselskabet er det ophørende selskab eller det fortsættende selskab, og uanset om kapitalsselskabet er en finansiel virksomhed eller ej.

I disse situationer vil tilladelse til fusionen i henhold til § 204 i lov om finansiel virksomhed ske på baggrund af et samarbejde mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet svarende til det samarbejde, der i dag er, når to finansielle virksomheder, der begge er kapitalsselskaber, fusionerer. De fusionerende virksomheder skal derfor sende de relevante dokumenter til både Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet. Praksis er herefter, at Erhvervsstyrelsen ikke registrerer fusionen, før Finanstilsynet kan tillade fusionen, og på tilsvarende vis giver Finanstilsynet ikke tilladelse, før Erhvervsstyrelsen er klar til at registrere.

Fusion af to kapitalsselskaber vil ikke være omfattet af bekendtgørelsen, da denne situation allerede er reguleret i selskabslovens kapitel 15 og 16.

Da de mere uddybende regler om fusion, som erhvervs- og vækstministeren vil kunne udstede i medfør af bestemmelsen, vil være inspireret af selskabslovens kapitel 15 og 16, vil dette betyde, at der vil blive stillet krav om, at de finansielle virksomheder, som fusionerer, vil skulle udarbejde en fusionsplan, der i vidt omfang skal indeholde de samme oplysninger, som en fusionsplan i henhold til selskabsloven. Der vil også skulle udarbejdes en fusionsredegørelse, en eventuel mellembalance, en vurderingsberetning og vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes retsstilling. Reglerne vil således i vidt omfang blive udarbejdet i overensstemmelse med selskabsloven samt § 204, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Herudover vil der være regler om vederlag, der vil skulle tilpasses i forhold til gensidige forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser samt spare- og andelskasser.

Det foreslås at ophæve § 206, der vedrører en sparekasses overtagelse af et aktieselskab, da forslaget til § 205 også omfatter de fusioner, der er beskrevet i den nugældende § 206.

Til nr. 21 (§ 209, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Reglen i § 209 vedrørende udpegning af bestyrelsen i sparekassefonde (fonde oprettet i forbindelse med en sparekasses omdannelse til aktieselskab) blev med ikrafttræden 1. januar 2012 ændret, således at de tidligere krav om, at et flertal af fondsbestyrelsens medlemmer skulle udpeges af og blandt bestyrelsesmedlemmerne i sparekasseaktieselskabet, blev erstattet af et forbud mod netop dette.

Ændringen blev foretaget for at sikre reel uafhængighed mellem fond og det underliggende spare- eller andelskasseaktieselskab. I flere tilfælde havde det vist sig, at pengeinstituttets kontrol over fonden var blevet brugt til at tilgodese pengeinstituttet på bekostningen af fondens selvstændige interesser.

Efter lovændringen har der i forbindelse med ændring af vedtægterne i fondene været et ønske om at formulere fondenes vedtægter således, at et flertal af fondens bestyrelse skal vælges af og/eller udpeges blandt medlemmer af sparekasseaktieselskabets repræsentantskab eller et andet repræsentativt organ f.eks. et bankråd. En sådan ændring ville medføre, at et mindretal i fondens bestyrelse ville kunne udpeges af sparekasseaktieselskabets bestyrelse, og et flertal udpeges af repræsentantskabet. Dette vil ikke skabe reel uafhængighed og vil således stride mod formålet med bestemmelsen, idet der vil være risiko for, at bestyrelsesmedlemmer udpeget af repræsentantskabet ikke udelukkende varetager fondens interesse, men tilgodeser sparekassens interesser forud for fondens.

Det foreslås på denne baggrund, at bestemmelsen præciseres, så det klart fremgår af bestemmelsens ordlyd, at fondens bestyrelse ikke må udgøres eller udpeges af repræsentantskabet i sparekasseaktieselskabet, generalforsamlingen/aktionærerne i spare- eller andelskasseaktieselskabet eller andre repræsentative organer i spare- eller andelskasseaktieselskabet.

Til nr. 22 (§ 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af, at der indsættes et nyt § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 23 (§ 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 124, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal pengeinstitutters og realkreditinstitutters bestyrelse og direktion sikre, at instituttet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække instituttets risici. Efter den gældende § 124, stk. 2, skal basiskapitalen mindst udgøre 8 pct. af de risikovægtede poster (solvenskravet) og 5 mio. euro (minimumskapitalkravet), jf. dog stk. 3. Finanstilsynet kan med hjemmel i § 124, stk. 5, fastsætte et højere individuelt solvensbehov end 8 pct.-kravet.

Den gældende § 225 i lov om finansiel virksomhed pålægger Finanstilsynet pligt til at inddrage tilladelsen som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, hvis kapitalkravene i §§ 124, 125 og 125 a i lov om finansiel virksomhed ikke er opfyldt. Opfyldelsen gælder både kravet til solvens og minimumskapital. Der gælder endvidere supplerende krav for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Finanstilsynet kan fastsætte en frist til at få tilvejebragt den nødvendige kapital, som kan forlænges.

Som anført i bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 124, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed tages der ved 8+-metoden udgangspunkt i minimumskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster. De normale risici antages at være dækket af 8 pct.-kravet, hvorefter der skal tages stilling til, hvorvidt et institut har risici derudover, som nødvendiggør et tillæg i solvensbehovet. Udgangspunktet er således et »blødt« kapitalkrav, der bygger oven på de 8 pct., som er et »hårdt« kapitalkrav. Det foreslås på den baggrund med det foreslåede § 225, stk. 2, 1. pkt., at et institut, der opfylder solvenskravet i § 124, stk. 2, nr. 1, og minimumskapitalkravet i § 124, stk. 2, nr. 2, jf. stk. 3, men som ikke overholder solvenskravet, som er fastsat i medfør af § 124, stk. 5, skal iværksætte de fornødne foranstaltninger med henblik på at overholde dette solvenskrav. Det betyder, at instituttet ved brud på det »bløde« kapitalkrav skal iværksætte en række foranstaltninger, herunder relevante dispositionsbegrænsende tiltag, med henblik på at sikre, at den nødvendige eller den korrekte bufferkapacitet tilvejebringes. Instituttets ledelse skal således løbende være opmærksom på, at det nødvendige og korrekte kapitalgrundlag er til stede.

Det fremgår videre af det foreslåede § 225, stk. 2, 2. pkt., at Finanstilsynet i de tilfælde, hvor instituttet opfylder solvenskravet i § 124, stk. 2, nr. 1, og minimumskapitalkravet i § 124, stk. 2, nr. 2, jf. stk. 3, men Finanstilsynet har fastsat et højere solvenskrav i medfør af § 124, stk. 5, kan påbyde instituttet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Fristen fastsættes blandt andet med henblik på at opretholde en tilstrækkelig frem-

drift i instituttets proces. Finanstilsynet vil ved fastsættelse af fristen tage hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder, herunder de foranstaltninger som instituttet skal iværksætte. Ved fastsættelse af tidsfristen er det afgørende, at fastsættelsen sker under hensyntagen til den finansielle stabilitet, herunder risikoen for indskydere og investorer m.v. Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet finder det forsvarligt under hensyntagen til de nævnte kriterier. Ved meddelelse af påbud om at instituttet skal foretage sådanne foranstaltninger, kan Finanstilsynet iværksætte en række tilsynsprocesser og begrænsninger på instituttets dispositionsfrihed med henblik på at tilvejebringe den nødvendige eller den korrekte bufferkapacitet. Disse tilsynsprocesser kan f.eks. være, at instituttet skal indsende og iværksætte en genoprettelsesplan. En genoprettelsesplan kan blandt andet indeholde elementer såsom tegning af ny kapital, salg af filialer, salg af udlån eller fusion med et stærkere institut eller lignende. Instituttet kan ligeledes blandt andet modtage et forbud mod dividendebetalinger og forbud mod betaling af renter på hybrid kernekapital eller modtage et forbud mod indfrielse af basiskapital (såvel kernekapitalelementer som supplerende lånekapital). Finanstilsynet kan i den forbindelse f.eks. vælge at indhente en erklæring fra ledelsen, som ikke er tidsbegrænset, hvoraf det fremgår, at ledelsen vil indstille til generalforsamlingen, at der ikke skal ske udbyttebetaling. Samtidig kan Finanstilsynet kræve, at instituttet foretager de nødvendige organisatoriske og ledelsesmæssige ændringer m.v.

Det er formålet med forslaget, at Finanstilsynet kan følge de institutter, som ikke opfylder det »bløde« kapitalkrav, tæt. Det er dermed en forudsætning, at institutterne ikke får lov til at fortsætte for længe uden at iværksætte genopretning til større skade og tab for indskydere og kreditorer m.v. Hvis instituttet ikke får rettet op på kapital situationen, vil Finanstilsynets reaktion gradvist blive hårdere således, at tilsynsreaktionerne eskaleres, eksempelvis i form af påbud eller ved i sidste ende at inddrage tilladelsen. Finanstilsynet har i den forbindelse mulighed for løbende under processen at påbyde instituttet at iværksætte andre eller yderligere foranstaltninger samt at justere på allerede meddelte foranstaltninger, hvis den konkrete situation og instituttets forhold kræver det. Finanstilsynet kan således tilbagekalde tilladelsen, selvom 8 pct.-kravet er opfyldt, hvis der ikke er fremdrift i kapitalgenopretningen m.v., nødvendige tiltag ikke iværksættes eller genopretningsplaner ikke vurderes realistiske at gennemføre.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 2, 4. pkt.*, at Finanstilsynet kan fastsætte en frist efter *stk. 1* til opfyldelse af det i § 124, *stk. 5*, nævnte kapitalkrav, hvis instituttet ikke foretager de nødvendige foranstaltninger, herunder hvis de nødvendige foranstaltninger ikke opfyldes inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Fastsættelse af en frist efter *stk. 1* sker i overensstemmelse med kriterierne i § 225, *stk. 4 og 5*, som bliver *stk. 5 og 6*. Fristen fastsættes blandt andet med henblik på at opretholde en tilstrækkelig fremdrift i instituttets proces. Finanstilsynet vil ved fastsættelse af fristen tage hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder.

Ved fastsættelse af tidsfristen er det afgørende, at fastsættelsen sker under hensyntagen til den finansielle stabilitet, herunder risikoen for indskydere og investorer m.v. Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet finder det forsvarligt under hensyntagen til de nævnte kriterier.

I overensstemmelse med gældende ret fastsætter Finanstilsynet ved brud på solvenskravet og minimumskapitalkravet en (kortere) frist i overensstemmelse med kriterierne i § 225, *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed til at finde en løsning for instituttet, uden at § 225, *stk. 2*, finder anvendelse. I modsat fald inddrager Finanstilsynet instituttets tilladelse.

Muligheden for at iværksætte en række tilsynsprocesser og dispositionsbegrænsninger er en bevægelse væk fra den nuværende lovgivning, hvor institutter, der ikke har den tilstrækkelige kapital, får inddraget tilladelsen, i retning af noget mere gradvist med tidligere indgriben med dispositionsbegrænsninger m.v. Det er vurderingen, at dette vil være i overensstemmelse med CRD IV og CRR, hvor kapitalbevarende bufferen og den modcykliske »buffer« heller ikke er »hårde« krav, der fører til, at et institut får inddraget tilladelsen. Det er endvidere i overensstemmelse med aktstykke 181, som blev tiltrådt af et flertal i Finansudvalget den 7. september 2011, og som udmønter dele af aftalen om en række konsolideringsinitiativer, som blev indgået den 25. august 2011.

Sager om fastsættelse af foranstaltninger vil som udgangspunkt skulle forelægges Det Finansielle Råd, jf. den foreslåede § 345, *stk. 2*, i lov om finansiel virksomhed. Påbud truffet af Det Finansielle Råd vil som udgangspunkt skulle offentliggøres, jf. den foreslåede § 354 a i lov om finansiel virksomhed, hvorved aktionærer, kunder m.v. bliver bekendt med situationen. Offentliggørelse skal imidlertid ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for instituttet, herunder f.eks. hvis instituttets muligheder for at gennemføre genopretning reelt umuliggøres, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Efter offentliggørelsesbekendtgørelsen skal Finanstilsynet efter hver inspektion udarbejder en kort redegørelse med Finanstilsynets vurdering af instituttet, herunder de væsentligste påbud, påtaler og risikoplysninger. Redegørelsen offentliggøres af institutterne og Finanstilsynet i nævnte rækkefølge. Bekendtgørelsen indebærer tillige, at Finanstilsynet udarbejder en redegørelse for de påbud, påtaler og risikoplysninger, der gives mellem inspektioner, og som vurderes at være af væsentlig betydning for instituttets kunder, indskydere, øvrige kreditorer m.v., som ligeledes skal offentliggøres. Ligesom ved afgørelser truffet af Det Finansielle Råd skal der ikke ske offentliggørelse i situationer, hvor det efter Finanstilsynets vurdering vil medføre uforholdsmæssig stor skade for instituttet, herunder f.eks. hvis instituttets muligheder for at gennemføre genopretning reelt umuliggøres, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod.

Efter bekendtgørelse om kapitaldækning skal institutter offentliggøre oplysninger om solvensbehovet kvartalsvis eller halvårligt, og såfremt der sker væsentlige ændringer i solvensbehovet. Bekendtgørelsen indeholder en række undtagelser til offentliggørelsespligten. Institutterne kan bl.a.

undlade eller udsætte offentliggørelse af oplysningerne, hvis den information, som formidles vil medføre uforholdsmæssig stor skade for instituttet, herunder f.eks. hvis instituttets muligheder for at gennemføre genopretning reelt umuliggøres. Institutterne kan ikke udsætte offentliggørelsen, hvis dette vil kunne vildlede offentligheden, og instituttet ikke kan sikre, at oplysningerne behandles fortroligt.

Såfremt virksomheden efter de børsretlige regler skal udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse efter de ovenfor nævnte regler afvente selskabsmeddelelsen.

Til nr. 24 (§ 225, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 225, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af, at der indsættes et nyt § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 25 (§ 225, stk. 5 og 6, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 225, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed er en konsekvens af, at der indsættes et nyt § 225, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 26, 27 og 28 (§ 247 d, stk. 1 og 3, § 247 e og 247 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, med dette lovforslags § 1, nr. 18, får mulighed for at optage lån til at øge overdækningen i et register. Det præciseres med ændringerne, at midler lånt til at øge overdækningen i et register ligestilles med midler lånt til at stille supplerende sikkerhed i tilfælde af konkurs.

Til nr. 29 (§ 256, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre henvisningen i § 256, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen henviser til § 259, stk. 1, 1. pkt., men bør retteligt henvises til § 258, stk. 1, 1. pkt.

Hvis et forsikrings-selskab tages under administration, skal administrator beregne de forsikringsmæssige hensættelser og opgøre størrelsen af de anmeldte og forfaldne krav, jf. § 256, stk. 1. Administrator kan i medfør af § 256, stk. 4, nedsætte forsikringsbeløbene. Stk. 4 henviser for det første til § 257, stk. 1, 4. pkt., hvorefter en eventuel nedsættelse skal fremgå af en ansøgning om tilladelse til bestandsoverdragelse. Derudover skal stk. 4 henvises til § 258, stk. 1, 1. pkt., hvorefter administrator foretager den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene, hvis en overdragelse ikke er mulig.

Henvisningen har på grund af en fejl været forkert siden vedtagelsen af lov nr. 1383 af 20. december 2004, der ændrede kapitlerne 14-16 om ophør og ophævede kapitel 17 om administration af en livsforsikringsbestand. Bestemmelsen har ikke været anvendt i perioden.

Til nr. 30 (§ 343 s-u i lov om finansiel virksomhed)

§ 343 s

Med den foreslåede indsættelse af § 343 s i lov om finansiel virksomhed bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at nedsætte Det Systemiske Risikoråd. Det Systemiske Risikoråd er et rådgivende organ, der skal overvåge og henstille tiltag, som kan forebygge og håndtere systemiske finansielle risici, men ikke forholde sig til krisehåndteringstiltag i form af bankpakker eller konkrete nødlidende pengeinstitutter. Ansvar for krisehåndtering vil forblive i Erhvervs- og Vækstministeriet, idet indsatsen i forhold til nødlidende kreditinstitutter fortsat vil blive koordineret mellem de relevante myndigheder inden for rammerne af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet, der ikke bliver påvirket af oprettelsen af Det Systemiske Risikoråd.

I medfør af det foreslåede *stk. 1*, skal rådet bestå af 10 medlemmer. Således skal Danmarks Nationalbank indstille to medlemmer til rådet, hvoraf den ene skal være formanden for Danmarks Nationalbanks direktion. Formanden for Danmarks Nationalbanks direktion varetager formandskabet for rådet. Derudover skal Finanstilsynet indstille to medlemmer til rådet. Yderligere et medlem indstilles af hvert af følgende ministerier: Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet. Repræsentanterne herfra skal være medarbejdere i de pågældende institutioner. Endelig indstiller Erhvervs- og Vækstministeriet efter høring af Danmarks Nationalbank yderligere tre medlemmer, som alle skal være uafhængige eksperter. De uafhængige eksperter skal have tilstrækkelig bred indsigt i den finansielle sektor, herunder i samspillet mellem den makroøkonomiske udvikling og den finansielle sektor enten via forskning eller fra beskæftigelse i den finansielle sektor. Eksperterne skal være uafhængige af de institutioner, som Det Systemiske Risikoråds virksomhed vedrører. Det Systemiske Risikoråd fastsætter nærmere regler for habilitet i sin forretningsorden.

I henhold til det foreslåede *stk. 2* udpeges medlemmerne for en periode på op til fire år ad gangen. Medlemmerne kan alle genudpeges. Der vil blive udpeget en personlig suppleant for hvert medlem af Det Systemiske Risikoråd undtagen de uafhængige eksperter. Ved et medlems forfald deltager suppleanten på medlemmets vegne. For så vidt angår de uafhængige eksperter, vil der blive udpeget to fælles suppleanter, som deltager i rådet ved forfald af en eller flere af de uafhængige eksperter. De nærmere regler for udpegelse og deltagelse af suppleanter fastsættes i rådets forretningsorden.

Det Systemiske Risikoråd skal identificere og overvåge systemiske finansielle risici, jf. forslaget til *stk. 3, nr. 1*, herunder på områder som i dag kun i begrænset omfang eller slet ikke er underlagt finansiell regulering.

Det Systemiske Risikoråd skal ikke udtale sig om den generelle økonomiske politik (f.eks. finans-, skatte- og pengepolitik) eller om sektorpolitik uden for det finansielle område f.eks. landbrugs-, miljø-, arbejdsmarkeds- og erhvervspolitikken.

Det Systemiske Risikoråds arbejde skal fokusere på initiativer, der kan forebygge eller reducere systemiske finansielle risici, som kan sætte hele eller dele af den økonomiske udvikling under pres, som det er set under den seneste finansielle krise. Det er centralt at identificere systemiske finansielle risici på et tidligt tidspunkt, således at der kan tages initiativer til at imødegå opbygning af sådanne risici, inden de når et niveau, hvor det kan være umuligt at undgå betydelige negative effekter for det finansielle system og på realøkonomien. Dette vil indebære en generel overvågning af hele det finansielle system, både områder der er reguleret i national eller international ret, og områder som i mindre grad er regulerede i dag.

Det Systemiske Risikoråd kan i sin overvågning af systemiske finansielle risici se på, hvorledes risici opbygges over tid og på tværs af sektorer. Det vil eksempelvis være særligt relevant at se på opbygning af risici på områder, som først er blevet regulerede i forlængelse af den finansielle krise, for eksempel kapital- og hedgefonde, og områder som endnu ikke er tæt reguleret, for eksempel det såkaldte skyggebanksystem, som minder om almindelige investerings- eller bankaktiviteter, men som ikke foretages af for eksempel regulerede kreditinstitutter. Rådet skal blandt arbejde med at indsamle informationer, der kan bidrage til overvågning af systemiske finansielle risici, herunder på områder, hvor der i dag ikke systematisk indsamles data.

Finansiell stabilitet er grundlaget for en velfungerende realøkonomi og understøtter vækst og beskæftigelse gennem effektiv kreditformidling m.v. Det Systemiske Risikoråd bør imidlertid også i sit arbejde have for øje, at der kan være behov for en afvejning mellem finansiell stabilitet og andre politiske formål. Eksempelvis kan et stort fokus på finansiell stabilitet - i form af meget høje kapitalkrav til bankerne - påvirke vækst og beskæftigelse i negativ retning.

Det Systemiske Risikoråd vil i henhold til det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, kunne udtale sig om systemiske finansielle risici i form af observationer. En udtalelse i form af en observation indebærer, at der efter Det Systemiske Risikoråds opfattelse vurderes at være en risiko for opbygningen af systemiske finansielle risici, som bør følges nøje. Observationer er ikke nødvendigvis rettet mod specifikke offentlige myndigheder og udløser ikke en handlepligt hos modtagerne.

Det Systemiske Risikoråd vil endvidere i henhold til det foreslåede *stk. 3, nr. 3*, kunne komme med advarsler om opbygningen af systemiske finansielle risici. En udtalelse i form af en advarsel indebærer, at der efter Det Systemiske Risikoråds opfattelse er klare tegn på opbygningen af finansielle risici, der bør overvejes imødegået. Advarsler kan være rettet mod en eller flere myndigheder, og modtagerne vil inden for en periode på 3 måneder være forpligtet til at afgive en redegørelse, hvori advarslen adresseres, herunder om den giver modtageren anledning til at foretage nærmere vurderinger, gennemføre tiltag eller lignende. Såfremt der er tale om en fortrolig advarsel, vil baggrunden for i givet fald ikke at følge henstillingen ikke skulle offentliggøres, men alene stiles til rådet.

Observationer og advarsler i medfør af nr. 2 og 3 vil ikke nødvendigvis være rettet mod en specifik myndighed og typisk ikke være forbundet med ledsagende forslag til opfølgningsinitiativ. Hvis der er tale om en advarsel, kan Det Systemiske Risikoråd anmode én eller flere myndigheder om at forholde sig hertil.

Derudover vil Det Systemiske Risikoråd i henhold til forslaget til *stk. 3, nr. 4*, kunne komme med henstillinger med forslag til håndtering af systemiske finansielle risici. Henstillingerne vil som udgangspunkt kunne rettes mod Finanstilsynet og – hvis det vedrører lovgivning – til regeringen. En henstilling er et konkret forslag om gennemførelsen af et initiativ, der efter Det Systemiske Risikoråds vurdering vil være hensigtsmæssigt for at begrænse eller modvirke identificerede systemiske finansielle risici. Henstillinger kan være rettet mod en eller flere myndigheder, og modtagerne vil inden for en periode på tre måneder være forpligtet til enten at gennemføre henstillingen eller at afgive en redegørelse, hvori det forklares og begrundes, hvorfor en henstilling i givet fald ikke gennemføres. Det vil sige, at henstillinger skal adresseres i henhold til et »følg-eller-forklar«-princip. Såfremt der er tale om en fortrolig henstilling, vil baggrunden for i givet fald ikke at følge henstillingen ikke skulle offentliggøres, men alene stiles til rådet.

Rådet vil også kunne rette advarsler og henstillinger til Finanstilsynet, for så vidt angår forhold på Grønland og Færøerne. Ministeren kan derfor ved kongelig anordning sætte forslaget i kraft på Færøerne og i Grønland. Herudover be myndiges erhvervs- og vækstministeren til at indgå aftale med det færøske landsstyre om, at loven af Lagtinget sættes i kraft for forsikringsvirksomhed, da der er overført kompetence fra Danmark til Færøerne i forhold til forsikringsvirksomhed. Såfremt loven sættes i kraft for Færøerne vil Det Systemiske Risikoråd kunne rette henstillinger til det færøske forsikringstilsyn og, hvis det vedrører lovgivning, til Lagtinget.

Da der ikke er tale om bindende instrukser fra Det Systemiske Risikoråd til myndighederne, indskrænkes Finanstilsynets lovfastsatte kompetence og uafhængighed ikke, jf. § 344, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed.

Da det ikke kan forudsiges, hvor systemiske risici i det finansielle system vil opstå fremadrettet, vurderes det hensigtsmæssigt, at Det Systemiske Risikoråd har en vis frihed til at vælge på hvilke områder, rådet ønsker at udtale sig. Det vurderes dog hensigtsmæssigt, at der defineres nogle overordnede rammer, som rådet kan agere inden for. Rådet skal bl.a. kunne komme med henstillinger om:

- Den modcykliske kapitalbuffer, kapitalbevaringsbufferen m.v.,
- Risikovægte på kreditinstitutters eksponeringer mod ejendomssektoren, regler for
- opgørelse af kreditinstitutters solvensbehov, indhold af forsikrings selskabernes
- egen risikovurdering m.v.,
- Oplysningskrav for kreditinstitutter, forsikrings selskaber m.v.,
- Krav til kreditinstitutters finansiering og likviditet,

- Indførelse af gearingsmål,
- Eksponeringer til bestemte sektorer,
- Krav til gennemsigtighed og sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med systemiske risici på kapitalmarkederne m.v.

Myndighedernes mulighed for at gennemføre henstillinger fra Det Systemiske Risikoråd vil afhænge af, i hvilket omfang eventuelle EU-regler (f.eks. kapitalkravsdirektivet) på det pågældende område giver mulighed for national fleksibilitet til at gennemføre de foreslåede tiltag. Der bør derfor som udgangspunkt foreligge en vurdering af EU-retten forud for alle henstillinger fra rådet.

Arbejdet i Det Systemiske Risikoråd vil være omfattet af de almindelige regler i offentlighedsloven. Således gælder bl.a. de almindelige regler om aktindsigt, som disse følger af offentlighedsloven, dog således at retten til aktindsigt er begrænset af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Endelig skal Det Systemiske Risikoråd i henhold til forslaget til *stk. 3, nr. 5*, høres over eventuelle henstillinger og advarsler fra ESRB.

Fælles for Det Systemiske Risikoråds beføjelser i henhold til det foreslåede *stk. 3* er, at rådets udtalelser kan have forskellige grader af styrke. Med rådets beføjelser følger imidlertid ikke en instruktionsbeføjelse over for andre myndigheder, hvorfor der heller ikke er behov for, at rådet står til ansvar over for Folketinget. Folketinget kan derfor fortsat udøve sin parlamentariske kontrol i forhold til den finansielle regulering og det finansielle tilsyn via erhvervs- og vækstministeren.

Med det foreslåede *stk. 4* foreslås, at Det Systemiske Risikoråd som udgangspunkt kan give henstillinger til Finanstilsynet og - hvis det vedrører lovgivning – til regeringen. Det kan vise sig, at det vil være relevant at rette henstillinger til andre myndigheder. Med lovgivning henvises her til love og bekendtgørelser udstedt af ministre. Henstilles der således til ændring af bekendtgørelser udstedt af f.eks. Finanstilsynet, skal en sådan henstilling rettes mod Finanstilsynet.

Det fremgår af forslaget til *stk. 5*, at Det Systemiske Risikoråd træffer beslutning om observationer, advarsler og henstillinger i henhold til *stk. 3* ved simpelt flertal, dog vil formandens stemme i tilfælde af stemmelighed være udslagsgivende.

Med henblik på at undgå loyalitetskonflikter vurderes det hensigtsmæssigt, at repræsentanterne fra de økonomiske ministerier ikke har stemmeret (men taleret) i forhold til observationer, advarsler og henstillinger, der retter sig mod regeringen. Når Rådet afgiver observationer, advarsler og henstillinger rettet mod regeringen, skal disse indeholde en udtalelse fra ministeriernes repræsentanter. Dette skal sikre, at offentligheden får kendskab til ministeriernes synspunkter, selvom ministeriernes repræsentanter ikke har stemmeret i de pågældende tilfælde. Uden dette krav kan det ikke afvises, at offentligheden i alle tilfælde ville lægge til grund, at ministeriernes repræsentanter var enige i observationer, advarsel eller henstillinger, der retter sig mod regeringen, idet

der ikke ville fremgå andet af observationen, advarslen eller henstillingen.

Da Finanstilsynet på vegne af erhvervs- og vækstministeren udarbejder finansiel regulering, har medlemmer indstillet af Finanstilsynet på tilsvarende vis ikke stemmeret (men taleret) i forhold til observationer, advarsler og henstillinger, der retter sig mod regeringen. Finanstilsynet er uafhængigt i sin tilsynsvirksomhed og har derfor stemmeret i alle andre sager.

Medlemmer indstillet af Danmarks Nationalbank og de uafhængige eksperter kan i henhold til forslaget stemme i alle sager.

For at styrke virkningen af de fremsatte henstillinger bør Det Systemiske Risikoråd stræbe efter konsensus.

Observationer vil altid blive offentliggjort. Henstillinger og advarsler vil som hovedregel blive offentliggjort, jf. forslaget til *stk. 6*, medmindre Det Systemiske Risikoråd på mødet træffer beslutning om, at de behandlede oplysninger er fortrolige af hensyn til f.eks. den finansielle stabilitet.

Modtageren af en advarsel vil inden for en periode på tre måneder være forpligtet til at afgive en offentlig redegørelse, hvori advarslen adresseres, herunder om den giver modtageren anledning til at foretage nærmere vurderinger, gennemføre tiltag eller lignende. Redegørelsen skal også forelægges for rådet. Redegørelsen skal forelægges rådet inden tre måneder efter, at henstillingen er meddelt til modtageren. I særlige tilfælde kan rådet dog træffe beslutning om, at redegørelsen skal foreligge tidligere.

Hvis modtageren af en henstilling vælger ikke at følge denne, skal modtageren offentligt redegøre for baggrunden herfor i overensstemmelse med følg-eller-forklar princippet. Redegørelsen skal forelægges rådet inden tre måneder efter, at henstillingen er meddelt til modtageren. I særlige tilfælde kan rådet dog træffe beslutning om, at redegørelsen skal foreligge tidligere.

I tilfælde af, at en beslutning om fortrolighed træffes af Det Systemiske Risikoråd, forpligtes modtageren af henstillingen i tilfælde af, at modtageren vælger ikke at følge denne, alene til at udarbejde en skriftlig redegørelse, der forelægges for rådet.

Det fremgår af forslaget til *stk. 7*, at Det Systemiske Risikoråd har adgang til at indhente alle relevante informationer fra Finanstilsynet, relevante ministerier og Danmarks Nationalbank, i det omfang oplysningerne omhandler det finansielle system, oplysninger om specifikke institutter m.v. og oplysningerne er nødvendige for, at Rådet kan udføre sine opgaver. I det omfang der ønskes indhentet nye oplysninger fra specifikke finansielle virksomheder, skal rådet indhente disse oplysninger via Finanstilsynet, Danmarks Nationalbank eller de økonomiske ministerier. Dog således at oplysningerne, i det omfang de udleveres af Finanstilsynet, er omfattet af reglerne om tavshedspligt i § 354 i lov om finansiel virksomhed. Med denne mulighed for at rekvirere nødvendige fortrolige oplysninger fra offentlige myndigheder, herunder Danmarks Nationalbank, følger også, at tavshedspligten følger oplysningerne, hvorfor rådets medlemmer og

eventuelt suppleanter samt sekretariatet bliver omfattet af eksempelvis tavshedspligten i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Fortrolige statistiske oplysninger, som Danmarks Nationalbank har indhentet i henhold til lov om Danmarks Nationalbank § 14 a, stk. 1 og 2, herunder oplysninger på individniveau, hvor det er muligt direkte eller indirekte at identificere enkeltindivider eller -virksomheder, kan af Danmarks Nationalbank på anmodning fra det Systemiske Risikoråd videregives til rådet, hvis rådet vurderer, at oplysningerne er nødvendige for, at rådet kan udføre sine opgaver. Der vil alene kunne udveksles personoplysninger mellem de relevante myndigheder, herunder via videregivelse til Det Systemiske Risikoråd, hvis videregivelsen er nødvendig, herunder nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Det fremgår af forslaget til *stk. 8*, at sekretariatsbetjeningen af rådet varetages af Danmarks Nationalbank. Finanstilsynet, Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet deltager i sekretariatet. Dermed sikres tæt inddragelse af Danmarks Nationalbanks, Finanstilsynets og ministeriernes analytiske kompetencer og finansielle indsigt samt af Danmarks Nationalbanks og Finanstilsynets erfaringer fra arbejdet i ESRB.

Med forslaget til *stk. 9* bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte en forretningsorden for Det Systemiske Risikoråd på baggrund af et forslag fra rådet. Forretningsordenen kan indeholde uddybende regler om rådets sammensætning, procedurer for udpegelse og deltagelse af suppleanter, f.eks. den relevante fagansvarlige vicedirektør i Finanstilsynet, habilitet, rådets sekretariatsbetjening, tavshedspligt, offentliggørelse, mulighed for at indhente skriftlige bidrag fra eller give foretræde eller lignende for finansielle virksomheder eller brancheorganisationer m.v. samt myndighedernes redegørelser i henhold til følg- eller forklar-princippet om advarsler og henstillinger fra Det Systemiske Råd.

Erhvervs- og vækstministeren evaluerer Det Systemiske Risikoråd tre år efter rådets etablering på basis af de hidtidige erfaringer med rådets funktion og den internationale udvikling.

Det vil være relevant, at Det Systemiske Risikoråd også kan overvåge opbygning af systemiske risici i Grønland og på Færøerne samt give henstillinger m.v. vedrørende forhold i Grønland og på Færøerne.

Lovens bestemmelser om Det Systemiske Risikoråd kan derfor ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne og i Grønland, jf. lovforslagets § 19, stk. 6. Herudover bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at kunne indgå aftale med det færøske landsstyre om, at Det Systemiske Risikoråd også kan virke på forsikringsområdet på Færøerne. Idet der er overført kompetence fra Danmark til Færøerne på forsikringsområdet, for så vidt angår de offentligretlige og ikke de aftaleretlige dele, kan bestemmelserne alene finde anvendelse på dette område på Færøerne efter aftale med landsstyret, der skal vedtage den fornødne lovgivning i den forbindelse. Såfremt Det Systemiske Risikoråd også kan virke på forsik-

ringsområdet på Færøerne, vil Det Systemiske Risikoråd bl.a. kunne rette henstillinger til det færøske forsikringstilsyn og - hvis det vedrører lovgivning - til landsstyret, ligesom det vil skulle sikres, at Det Systemiske Risikoråd vil kunne modtage de oplysninger, der er nødvendige for rådets arbejde, fra de færøske myndigheder og forsikringstilsynet.

§ 343 t

Med den foreslåede indsættelse af § 343 s, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed fastslås, at stillerne af referencerenter skal sikre, at rammerne for fastsættelsen er betryggende for kreditinstitutterne og disses kunder. Ved betryggende forstås, at stillerne bl.a. skal have interne procedurer og forretningsgange med henblik på at sikre, at indberetninger til referencerenten er baseret på saglige kriterier. Der kan eksempelvis være tale om, at der skal være interne kontrolprocedurer for tilstrækkelig funktionsadskillelse, herunder adskillelse mellem de informationer der lægges til grund for stillerens indberetninger til fastsættelsen af referencerenten og øvrig information om f.eks. den finansielle virksomheds egne handelspositioner, som refererer til referencerenter. Der henvises nærmere til beskrivelsen af tilsynet under *stk. 3*.

Med forslagens *stk. 2* foreslås, at der ved stillere af referencerenter forstås kreditinstitutter, der ved indberetninger til en beregner bidrager til fastsættelsen af referencerenter.

Det foreslås endvidere med *stk. 3*, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med kreditinstitutternes fastsættelse af referencerenter. Således skal Finanstilsynet føre tilsyn med, at rammerne for fastsættelsen er betryggende, herunder at stillerne har tilstrækkelige retningslinjer og kontroller.

Tilsynet vil være et tilsyn med de processer, der foregår i kreditinstitutterne i forbindelse med fastsættelse af referencerenter, herunder f.eks. CIBOR-, CITA-, SWAP- og T/N-referencerenterne.

Hvis der oprettes andre referencerenter, vil indberetningerne til fastsættelsen af disse også være underlagt Finanstilsynets tilsyn. Finanstilsynets tilsyn vil ikke være et tilsyn med det faktuelle referencerenteniveau, som i vidt omfang vil være baseret på et skøn baseret på det underliggende marked, men i stedet et procesorienteret tilsyn, der kan medvirke til at sikre, at rammerne for fastsættelsen er betryggende.

Finanstilsynet fører tilsyn med de kreditinstitutter, der agerer som stillere i forbindelse med fastsættelse af referencerenterne. Ved stillere af referencerenter forstås kreditinstitutter, der ved indberetninger bidrager til fastsættelsen af referencerenter.

Finanstilsynet vil med lovforslaget blive tildelt en række beføjelser, der skal sikre muligheden for et effektivt tilsyn.

Tilsynet vil bl.a. indebære et tilsyn med, at danske kreditinstitutter på tilstrækkelig vis kan redegøre for de forhold, der ligger til grund for deres indberetninger til såvel danske som udenlandske referencerenter. Desuden skal der føres tilsyn med, at de metoder, herunder de forretningsgange og eventuelle nødvendige it-systemer, som ligger til grund for den indberettede rente, er til stede i institutterne og kan fun-

gere på betryggende vis. Endelig skal der føres tilsyn med kreditinstitutternes governance-forhold, herunder særligt i forhold til funktionsadskillelse og interne kontroller, relateret til deres indberetning til fastsættelsen af referencerenter. Yderligere vil tilsynet indebære en vurdering og undersøgelse af de forudsætninger stilleren anvender som grundlag for indberetningerne, herunder eksempelvis stillerens og/eller branchens forståelse af »prime bank« og hvorledes disse er dokumenteret. Oprensningen er eksempler på, hvad tilsynsvirksomheden kan omfatte, men den er ikke udtømmende.

Hvis Finanstilsynet i sit tilsyn vurderer, at en udvikling i referencerenten ikke umiddelbart kan forklares eller vurderes at være afvigende, kan Finanstilsynet på anmodning indhente indberetninger af referencerenterne og yderligere oplysninger evt. i form af tilhørende logbog fra en eller flere stillere af referencerenten med henblik på at få forklaret de indberetninger, som ligger til grund for referencerenten.

Det fremgår af forslaget til *stk. 4*, at Finanstilsynet bemyndiges til at udstede nærmere regler om tilsynsforpligtelsen i henhold til *stk. 3*. Således kan der i bekendtgørelse opstilles mere detaljerede rammer omkring tilsynet med fastsættelsen af referencerenterne. Bemyndigelsen indebærer, at Finanstilsynet kan opstille, hvilke krav der skal gælde for stillerne af referencerenter. Kravene skal sikre at stillerne har tilstrækkelige forretningsgange og kontrol med beregningen, herunder opgørelsesmetoden inklusive de subjektive og objektive elementer, der indgår heri.

De interne forretningsgange skal sikre, at der er interne kontrolprocedurer for stillere, og at der er adskillelse mellem de informationer der lægges til grund for stillerens indberetninger til fastsættelsen af referencerenten og øvrig information om f.eks. den finansielle virksomheds egne handelspositioner, som refererer til referencerenter.

Det vil i bekendtgørelsen blive reguleret, at alle danske kreditinstitutter, der fungerer som stillere af referencerenter, skal have dennes eksterne revision til at foretage en gennemgang af fastsættelsen og udarbejde rapport herom til brug for Finanstilsynets tilsyn hermed.

Det vil endvidere fremgå af bekendtgørelsen, at stillerne på skal kunne dokumentere hvilke overvejelser, der ligger til grund for daglige ændringer i de indberettede referencerenter, herunder om der er forhold som kun influerer på enkelte af referencerenterne eller som bevirker at indberetningen afviger fra den beskrevne metode. Dette kan eksempelvis ske ved at virksomheden fører en logbog, som indeholder oversigt over ændringerne i indberetningerne og subjektive betragtninger som eksempelvis bankens risikovillighed, forventninger til markedsudvikling og vurdering af likviditetssituationen (hvis denne ikke er objektiv). På forespørgsel skal dokumentationen fremvises til Finanstilsynet, jf. forslaget til § 343 u.

§ 343 u

Med forslaget til § 343 u i lov om finansiell virksomhed følger, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter § 347, stk. 1-4, i lov om finansiell virksomhed om fastsættel-

sen af referencerenter, til brug for Det Europæiske System af Centralbanker, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver. § 347, stk. 6, finder også anvendelse på indhentelse af oplysninger vedrørende fastsættelse af referencerenter.

Yderligere følger, at de generelle regler om tilsyn med finansielle virksomheder finder anvendelse på Finanstilsynets tilsyn med fastsættelsen af referencerenter. Det betyder bl.a., at Finanstilsynet påser, at reglerne overholdes, at Det Finansielle Råd får kompetence til at behandle sager vedrørende fastsættelse af referencerenter, og at Finanstilsynet kan foretage inspektionsbesøg hos stillere af referencerenter. Herudover finder bestemmelserne om Finanstilsynets tavshedspligt, lovens særlige partsbegreb, reglerne om udstedelse af påbud, og offentliggørelse også anvendelse for stillere af referencerenter. Således finder § 354 i lov om finansiell virksomhed om Finanstilsynets mulighed for videregivelse af oplysninger også anvendelse på tilsynet med fastsættelsen af referencerenter, uanset om oplysningerne er indhentet i medfør af § 347 eller § 343 u.

Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger fra stillere af referencerenter, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Med forslaget følger, at Finanstilsynet kan få adgang til stillere af referencerenter med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner. Denne adgang kan tilvejebringes uden brug af retskendelse, mod behørig legitimation. I tilfælde af, at der forekommer indhentelse og behandling af personoplysninger iagttages reglerne i persondataloven.

Efter § 72 i grundloven kan indgreb kun ske på grundlag af forudgående retskendelse, medmindre loven indeholder en særegen hjemmel til, at retskendelse er unødvendig. Finanstilsynets hjemmel til at foretage inspektionsbesøg indeholder en særlig undtagelse fra kravet om indhentelse af forudgående retskendelse. Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler. I tilfælde, hvor en virksomhed er af så ringe størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i overensstemmelse med denne bestemmelse. Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomheds forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Med lovforslaget får Finanstilsynet mulighed for at indsamle materiale til brug for tilsynet med fastsættelsen af referencerenter, som vedrører forhold der ligger tilbage i tiden, således at Finanstilsynet bliver i stand til at udføre et helhedsorienteret tilsyn i relation til om rammerne for fast-

sættelse af referencerenter er betryggende. Indsamlet materiale vedrørende forhold tilbage i tiden vil også kunne indgå i og dermed bidrage til at danne et fuldt og helt billede af en evt. straffesag om overtrædelse af den fremtidige lovgivning. Finanstilsynet får dog ikke med lovforslaget mulighed for at håndhæve en overtrædelse af lovgivning, som ikke var gældende på daværende tidspunkt.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31, vil Finanstilsynet med lovforslaget kunne kræve alle oplysninger fra danske kreditinstitutter, der bidrager til fastsættelsen af referencerenter. Med forslaget følger, at Finanstilsynet kan få adgang til stillere af referencerenter med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner. Denne adgang kan tilvejebringes uden brug af retskendelse, mod behørig legitimation. Dette gælder også i relation til indhentelse af materiale, som vedrører forhold der ligger tilbage i tiden.

Finanstilsynet vil således kunne indhente oplysninger, der ligger tilbage i tiden, fra de danske kreditinstitutter, der har bidraget som stillere til fastsættelse af danske og udenlandske referencerenter, dvs. også fra danske kreditinstitutter som ikke på ikrafttrædelsestidspunktet er stillere til danske eller udenlandske referencerenter.

Finanstilsynet vil derfor kunne indhente oplysninger om historiske indberetninger samt oplysninger, der ligger tilbage i tiden, til belysning af, hvilke rammer kreditinstitutterne har haft for fastsættelse af referencerenter, herunder hvilken metode, der har ligget til grund for den indberettede rente. Finanstilsynet kan med denne mulighed foretage en vurdering af referencerentens tidligere udvikling med henblik på at kunne identificere, hvilke markedstendenser og subjektive vurderinger nuværende og tidligere stillere har anvendt som grundlag for indberetninger til referencerenter tilbage i tiden, herunder hvilke ændringer i markedsforshold eller andet, som tidligere har medført overvejelser om eller faktiske ændringer i stillernes indberetninger.

Til nr. 31 (§ 344, stk. 1, 3. og 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 344, stk. 1, 3. og 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed vedrører kontrollen med reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som en selvstændig myndighed, skal ifølge forslaget fremover varetages af Finanstilsynet. Der er i øvrigt ikke med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages. Erhvervsstyrelsen vil således træde i Finanstilsynets sted i sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffattelse af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v., jf. dette lovforslags § 2, nr. 20.

Til nr. 32 (§ 344, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 344, stk. 5, indsættes hjemmel til, at Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af op-

gaver, eventuelt mod betaling, fra offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., herunder også udenlandske tilsynsmyndigheder, hvis udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.

Oprensningen af hvilke offentlige myndigheder m.v. som Finanstilsynet kan indgå aftaler med er ikke udtømmende, men idet udførelsen skal bidrage til den finansielle stabilitet vurderes det i praksis at være et relativt begrænset antal myndigheder mv. og opgaver, at den kan blive relevant i forhold til.

Finanstilsynet vil ikke med bestemmelsen kunne indgå aftaler med en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en anden privat virksomhed, uanset på hvilket privatretligt grundlag, virksomheden er organiseret.

Finanstilsynet vil heller ikke kunne påtage sig rådgivningsopgaver for offentlige myndigheder m.v., hvor Finanstilsynet eksempelvis fraråder en forretningsmæssig disposition eller anbefaler én løsning frem for en anden.

Bestemmelsen tænkes alene anvendt i de situationer, hvor opgavefordelingen mellem de statslige institutioner tilsiger, at det er Finanstilsynet, der besidder den fornødne kompetence, og der således er tale om opgaver, som er beslægtede med Finanstilsynets tilsynsaktiviteter. Det er endvidere en forudsætning, at udførelsen af opgaven ikke er i konflikt med eller kan skabe tvivl om Finanstilsynets løsning af offentligtretlige opgaver på tilsynsområdet. I tilfælde, hvor en myndighed ønsker en opgave løst af Finanstilsynet, og Finanstilsynet vurderer, at tilsynet er kompetent til at løse opgaven, samt at den falder inden for tilsynets generelle kompetenceområde, kan Finanstilsynet påtage sig opgaven. Finanstilsynet kan i den forbindelse antage eksterne konsulenter til at bistå tilsynet med opgaveløsningen.

Finanstilsynets opgavevaretagelse i henhold til den foreslåede bestemmelse kan være hensigtsmæssig, fordi der kan være et vist overlap med den aktivitet, som Finanstilsynet alligevel udfører som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Finanstilsynet kan ikke med den foreslåede bestemmelse påtage sig rådgivningsopgaver mod betaling, hvor Finanstilsynet eksempelvis fraråder en forretningsmæssig disposition eller anbefaler én løsning frem for en anden. Finanstilsynet kan med den foreslåede bestemmelse også udføre opgaver, hvor for der ikke opkræves betaling, i det omfang Finanstilsynet vurderer, at det er hensigtsmæssigt og rimeligt, eksempelvis hvor det kan være omkostningsmæssigt tungt at opføre betalingen set i forhold til størrelsen af det udførte arbejde. Det vil indgå i vurderingen om betalingen for udførelse af opgaven må antages at være af ubetydelig størrelse sammenholdt med opgavens omfang.

Finanstilsynet kan kun påtage sig opgaven, hvis Finanstilsynet vurderer, at Finanstilsynet har den relevante kompetence til at udføre opgaven, at udførelsen af opgaven kan begrundes i hensyn til den finansielle stabilitet, og at det er i overensstemmelse med øvrige forvaltningsretlige principper og ikke strider mod anden lovgivning, herunder de udbudsretlige regler. Et eksempel, hvor det kunne være relevant, at Finanstilsynet påtog sig opgaven, kunne være i en situation,

hvor Finanstilsynet er i stand til at løse opgaven hurtigt, f.eks. fordi Finanstilsynet allerede har erfaring og indsigt i virksomhedens generelle forretningsmodel og eventuelt også i konkrete forretningsforhold, som kan være nødvendige til at kunne løse opgaven, og hvor en hurtig løsning er afgørende for den finansielle stabilitet.

En opgavetype som er omfattet af bestemmelsen kan f.eks. være et ønske om Finanstilsynets enkeltstående eller løbende vurdering af et engagement eller forretningsområde. Derudover skal der være tale om en opgave, hvor det af ressourcemæssige årsager ikke er muligt for en myndighed eller statslig institution m.v. at løse opgaven, hvor myndigheden eller den statslig institution m.v. ikke har den nødvendige kompetence til at løse opgaven på betryggende vis, eller hvor der foreligger andre relevante årsager.

Det skal fremgå direkte af aftalen, at der er fastsat betaling for udførelsen af opgaven. Finanstilsynet får med forslaget til § 360, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed mulighed for, i tilfælde hvor Finanstilsynet udfører en opgave for andre, at opkræve en ydelse herfor. Der henvises i den forbindelse i det hele til bemærkningerne hertil.

Baggrunden for forslaget er en konkret opstået situation. I efteråret 2011 udvidede Danmarks Nationalbank sit belåningsgrundlag for lån til pengeinstitutter med institutternes udlån af god bonitet. Udvidelsen af belåningsgrundlaget medfører, at der skal foretages en overvågning af, om pengeinstitutternes udlån opfylder Nationalbankens krav til god bonitet. Da Finanstilsynet i henhold til lov om finansiell virksomhed fører tilsyn med pengeinstitutternes kreditter, er det nærliggende, at denne opgave løses af Finanstilsynet. Overvågningen kan i praksis ske ved, at Finanstilsynet gør brug af § 344, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed til at anvende ekstern bistand.

Forslaget til § 344, stk. 5, er formuleret lidt bredere end til alene at dække opgaver udført for Danmarks Nationalbank. Det skyldes, at det ikke kan udelukkes, at der fremadrettet kan opstå en anden lignende situation, hvor det kunne være relevant, at Finanstilsynet udfører opgaver, mod betaling, for andre offentlige myndigheder m.v. i de tilfælde, hvor det kan bidrage til den finansielle stabilitet, og Finanstilsynet, i henhold til lov om finansiell virksomhed, besidder den fornødne kompetence, og der således er tale om opgaver, som er beslægtede med Finanstilsynets tilsynsaktiviteter.

Til nr. 33 (§ 344, stk. 7 og 8, i lov om finansiell virksomhed)

Nyaffattelsen af *stk. 7* er en videreførelse af den gældende *stk. 6*, hvorfor der i det hele henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 8* i § 344, hvorefter Finanstilsynet skal kunne fravige koncernbestemmelser i loven og bestemmelser udstedt i medfør af loven, hvis en modervirksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed. Fravigelsen skal ske under hensyntagen til formålet med de bestemmelser, der fraviges, samt aktiviteterne i koncernen.

Ændringen skyldes, at flere direktiver på det finansielle område indeholder bestemmelser, som forudsætter, at Finanstilsynet kan fravige koncernbestemmelserne i lov om finansiell virksomhed og tilhørende bekendtgørelser i tilfælde, hvor en kompetent myndighed i et andet EU/EØS-land udøver det konsoliderede tilsyn med en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, som indgår i en grænseoverskridende koncern.

Finanstilsynets mulighed for at fravige bestemmelser i lov om finansiell virksomhed skal endvidere sikre, at finansielle holdingvirksomheder og finansielle virksomheder ikke underlægges et »dobbeltkrav«, hvor det samme forhold i koncernen er reguleret efter flere forskellige regelsæt. Denne regel fremgår eksempelvis af artikel 72 a i direktiv 2006/48/EF, artikel 213 i direktiv 2009/138/EF og artikel 2a i direktiv 1998/78/EF.

»Dobbeltkrav« kan for eksempel opstå i tilfælde, hvor modervirksomheden i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed, og hvor dattervirksomheden er et pengeinstitut. Da modervirksomheden er en finansiell holdingvirksomhed, er denne underlagt visse krav på koncernniveau, som svarer til krav som pengeinstituttet er omfattet af på soloniveau, men den er også underlagt visse krav, som svarer til krav som et forsikringssselskab er omfattet af på soloniveau. Til illustration kan der henvises til § 2 i kapitaldækningsbekendtgørelsen vedrørende krav til udarbejdelse af en kapitaldækningsopgørelse, hvilket både påhviler pengeinstituttet og den finansielle holdingvirksomhed. Herudover vil den finansielle holdingvirksomhed også være underlagt tilsvarende krav på koncernniveau efter den kommende implementering af solvens II-direktivet, selvom koncernen ikke har aktivitet inden for forsikringssektoren, men alene fordi modervirksomheden er en finansiell holdingvirksomhed. Den finansielle holdingvirksomhed skal således udarbejde en opgørelse af solvenskravet i medfør af solvens II-direktivet for forsikringssselskaber samt en kapitaldækningsopgørelse i medfør af § 2 i kapitaldækningsbekendtgørelsen. I medfør af den foreslåede bestemmelse kan Finanstilsynet i det skitserede eksempel fravige koncernkrav implementeret i dansk lov i henhold til solvens II-direktivet.

Muligheden for at fravige bestemmelser i lov om finansiell virksomhed tænkes eksempelvis også anvendt, hvis en udenlandsk finansiell holdingvirksomhed beliggende i ét EU/EØS-land har en dattervirksomhed i Danmark og en dattervirksomhed beliggende i et andet EU/EØS-land, hvor begge dattervirksomheder er kreditinstitutter. I sådanne tilfælde skal det konsoliderede tilsyn efter artikel 126 i direktiv 2006/48/EF udøves af de kompetente myndigheder i det land, hvor kreditinstituttet med den største balancesum er meddelt tilladelse. Alternativt kan de kompetente myndigheder i de relevante lande indgå aftale om, hvilket lands kompetente myndigheder, som skal udøve det konsoliderede tilsyn. Den foreslåede bestemmelse skal i sådanne tilfælde sikre, at Finanstilsynet har hjemmel til at fravige bestemmelserne i lov om finansiell virksomhed, hvis det konsoliderede tilsyn udøves af de kompetente myndigheder i et andet EU/EØS-land.

Til nr. 34 (§ 345 i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen nyaffattes som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Det nye råd foreslås benævnt Det Finansielle Råd.

Stk. 1 fastsætter sammensætningen af det nye råd. Det foreslås, at det nye råd skal have 14 medlemmer (mod henholdsvis 8 og 14 medlemmer i de nuværende råd), med særlige kompetencer i forhold til rådets opgaver. Medlemmerne skal deltage i kraft af deres sagkundskab på de enkelte fagområder og ikke som repræsentanter for brancheinteresser. Rådets størrelse er fastsat ud fra et ønske om at etablere et operationelt og handlekraftigt råd.

For at sikre at rådets medlemmer har den fornødne sagkundskab i forhold til de opgaver, som rådet får til opgave at dække rent fagligt, skal medlemmerne være eksperter på deres emnefelt. Dette gælder både teoretisk kendskab samt indsigt, der sikrer, at de kan tilføje det praktiske branchekendskab, der er afgørende for, at rådets afgørelser bliver afbalancerede ud fra en praktisk synsvinkel.

I visse af de finansielle direktiver med betydning for værdipapirmarkedet, herunder markedsmisbrugsdirektivet, stilles der krav om, at den overordnede kompetente myndighed, der skal sikre den nationale overholdelse af regler, som gennemfører direktivet, skal være uafhængig af erhvervsmæssige interesser. Dette krav vil ligesom tidligere også blive imødekommet med den foreslåede sammensætning af det nye samlede råd.

Rådets medlemmer foreslås udpeget af erhvervs- og vækstministeren. Ifølge forslaget skal rådet bestå af en formand og en næstformand med henholdsvis juridisk og finansiell indsigt og økonomisk indsigt. Hvis formanden besidder juridisk og finansiell indsigt skal næstformanden således besidde økonomisk indsigt og omvendt. Med forslaget skabes der større fleksibilitet ved udnævnelsen af formand og næstformand i rådet.

Der udpeges ét rådsmedlem med teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab og ét medlem med teoretisk sagkundskab inden for kapitalmarkedsforhold. Disse medlemmer skal udpeges af erhvervs- og vækstministeren uden indstilling.

Medlemmet med teoretisk sagkundskab inden for kapitalmarkedsforhold kan eksempelvis være en professor med særlig viden om kapitalmarkedsforhold eller en person, der forsker eller på fast basis underviser i kapitalmarkedsforhold. De anførte eksempler er ikke udtømmende.

Derudover skal et medlem med økonomisk finansiell indsigt indstilles af Danmarks Nationalbank.

To medlemmer med særlig indsigt i forbrugerforhold, indstilles af Forbrugerrådet og Dansk Aktionærforening i forening eller hver for sig.

Et medlem med praktisk og teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab, som indstilles af FSR – danske revisorer.

To medlemmer med særlig indsigt i erhvervslivet og værdipapirudstedelse, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Landbrug og Fødevarer i forening eller hver for sig.

Et medlem med særlig indsigt i realkreditobligationsudstedelse, som indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening eller hver for sig. I tilfælde af manglende enighed i forbindelse med indstillingen af medlemmet, vil der i forbindelse med udpegningen af medlemmet lægges vægt på de politiske bemærkninger som fremgår af betænkningen afgivet af Erhvervsudvalget den 12. maj 2009 i forbindelse med lovforslag nr. L 120 fra folketingsåret 2008/2009 vedr. ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love, således at det kan fastholdes og videreføres, at Realkreditrådet indstiller medlemmet og realkreditforeningen indstiller suppleanten. Medlemmet med særlig indsigt i realkreditobligationsudstedelse kan eksempelvis være en person, der har betydelig erhvervsmæssig erfaring med realkreditobligationsudstedelse, herunder stor erfaring med hvilke forhold, der er af særlig betydning i denne forbindelse. Det anførte eksempel er ikke udtømmende.

To medlemmer med særlig indsigt i pengeinstitutområdet og værdipapirhandel, som indstilles af Finansrådet, Den Danske Børsmæglerforening, Den Danske Fondsmæglerforening og Investeringsforeningsrådet i forening eller hver for sig.

Et medlem med særlig indsigt i forsikringsselskabernes forhold, som indstilles af Forsikring & Pension, Foreningen af Firmapensionskasser, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtdidsfond i forening eller hver for sig.

De øvrige medlemmer skal indstilles af relevante interesseorganisationer. Medlemmerne skal besidde særlig indsigt i henholdsvis forbrugerforhold, praktisk og teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab, erhvervslivet og værdipapirudstedelse, realkreditobligationsudstedelse, pengeinstitutområdet og værdipapirhandel samt forsikringsselskabernes forhold. Det afgørende kriterium for at udpege et medlem bliver den pågældendes sagkundskab på det konkrete område. Medlemmet skal ikke fungere som repræsentant for brancheinteresser.

De organisationer, der ifølge forslaget skal indstille medlemmer til rådet, svarer til de organisationer, der efter de nu gældende regler har indstillingsret til rådene. Det skal derudover sikres, at ændringen af antallet af medlemmer i forhold til Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd ikke medfører en forringelse af bredden i rådets sammensætning. Organisationerne indstiller i forening eller hver for sig. Dermed sikres, at organisationerne hver for sig kan indstille et medlem, hvis de ikke kan blive enige om at udpege et medlem i fællesskab på et givet fagområde, således at erhvervs- og vækstministeren kan udpege et medlem og pladsen ikke står tom.

I stk. 2 fastlægges Det Finansielle Råds opgaver i henhold til lov om finansiel virksomhed. Rådet skal efter *nr. 1* træffe afgørelser i tilsynssager af principiel karakter samt i tilsynssager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. En sag har et principielt indhold, når der f.eks. er tvivl, som skal være af en vis betydning, om fortolkningen af en bestemmelse eller en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrør

rer en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder eller hele branchen kan f.eks. være afgørelser, der påbyder at der skal følges en bestemt praksis, der vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne.

Afgørelsesbegrebet omfatter tilsynsreaktioner, herunder påtaler, som må anses for retligt normerende. Der er tale om en videreførelse af den nugældende opgaveafgrænsning dog med den ændring, at sager om god skik foreslås omfattet af rådets almindelige beslutningskompetence i modsætning til den nugældende praksis, hvor rådene alene rådgiver i sager om god skik.

Administrative bødeforelæg behandles af rådet som en tilsynssag efter nr. 1. Det administrative bødeforelæg betragtes først som en afgørelse, når bødeforelægget er vedtaget af virksomheden, hvorefter der kan ske offentliggørelse. I lov om finansiel virksomhed fremgår hjemlen til offentliggørelse af § 354 a, stk. 1, jf. dette lovforslag § 1, nr. 42.

Den nugældende bestemmelse om afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1, foreslås videreført i *stk. 2, nr. 2*. Dette betyder, at rådet skal træffe afgørelse i sager om påbud til finansielle virksomheder eller finansielle holdingvirksomheder om, at virksomheden skal afholde udgifterne til, at der foretages en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i virksomheden i medfør af § 347 b. Heri vil også indgå en afgørelse af, om den eller de sagkyndige, som virksomheden har indstillet, kan udpeges til at forestå den uvildige undersøgelse, eller om der evt. skal udpeges en anden. Det er op til Det Finansielle Råd at afgøre, hvorvidt der skal udstedes et påbud i medfør af lovens § 347 b. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til kompetencen i Det Finansielle Virksomhedsråd. Rådets afgørelse om iværksættelse af en uvildig undersøgelse offentliggøres ikke, jf. dette lovforslags § 1, nr. 42.

Derudover foreslås det i *stk. 2, nr. 3*, at indsætte en eksplicit henvisning til, at rådet endvidere træffer beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Sådanne beslutninger træffes allerede i dag af både Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, og i forbindelse med nyaffattelsen af bestemmelsen synes det hensigtsmæssigt at medtage dette eksplicit i opregningen af Det Finansielle Råds opgaver.

Endelige foreslås det med *stk. 2, nr. 4*, at videreføre den nugældende bestemmelse om, at rådet bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 3*, at rådets medlemmer udpeges for op til 4 år ad gangen, og at de kan genudpeges. Dette svarer til de nuværende udpegningsregler for både Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet.

Udpegnings af suppleanter følger af forslaget *stk. 4*, hvoraf fremgår, at der udpeges en suppleant for hvert rådsmedlem. For det rådsmedlem, der indstilles af FSR – danske revisorer, skal der udpeges 3 suppleanter. Dette er en videreførelse af den eksisterende retstilstand for Fondsrådet. Baggrunden for at der skal udpeges flere suppleanter for råds-

medlemmet, der indstilles efter høring af FSR – danske revisorer, er, at børsnoterede virksomheder ofte revideres af to revisorer fra forskellige revisionsfirmaer. I Danmark er revisorerne samlet i forholdsvis få store revisionsfirmaer. Der er således en større risiko for inhabilitet hos det rådsmedlem, der indstilles efter høring hos FSR – danske revisorer, hvorfor der skal sikres tilstrækkelige suppleanter for det pågældende medlem. Suppleanter udpeges i øvrigt efter de samme regler, som gælder for udpegnings af det medlem, de suppleterer.

Efter *stk. 5* skal Erhvervs- og vækstministeren udpege to særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 4-8, og op til fire særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 9 og 10. Erhvervs- og vækstministeren udarbejder i forbindelse med fastsættelsen af rådets forretningsorden, jf. stk. 11, en liste over de organisationer, der har ret til at indstille særligt sagkyndige. De særligt sagkyndige kan efter formandens beslutning deltage i rådets møder uden stemmeret. Dog kan der højst deltage to særligt sagkyndige for hvert medlem ved behandling af de enkelte sager på rådsmøderne.

Efter forslaget *stk. 6* skal Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre hver udpege en særlig sagkyndig. Det Finansielle Råd har kompetence til at afgøre principielle spørgsmål om den finansielle sektor, herunder finansielle virksomheder beliggende på Færøerne og i Grønland. Den økonomiske struktur på Færøerne og i Grønland er anderledes end i Danmark. Blandt andet derfor gør der sig nogle særlige forhold gældende i den færøske og grønlandske finansielle sektor, som ikke kendes fra Danmark. Såfremt der forelægges principielle spørgsmål for Det Finansielle Råd om færøske eller grønlandske finansielle virksomheder, kan rådet derfor have behov for at konsultere en ekspert i færøske eller grønlandske forhold. Det vil alene være i sager om færøske eller grønlandske forhold, at formanden for Det Finansielle Råd har mulighed for at indkalde henholdsvis den særlig færøske eller særlig grønlandske sagkyndige. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det fremgår af *stk. 7*, at Forbrugerombudsmanden indkaldes til at deltage i møder i Det Finansielle Råd ved behandling af spørgsmål om redelig forretningskik, god praksis og prisoplysning, samt at Forbrugerombudsmanden har samme beføjelser som rådets medlemmer. Som beskrevet i forbindelse med bemærkningerne til bestemmelsens stk. 2, nr. 1, foreslås det, at sagerne om redelig forretningskik, god praksis og prisoplysning skal behandles af Det Finansielle Råd efter de samme kriterier som øvrige tilsynssager. Det vil sige, hvis der er tale om sager af principiel karakter, eller som har videregående betydelige følger. Som konsekvens heraf vil rådet ikke længere alene have en rådgivende rolle i disse sager, og Forbrugerombudsmandens beføjelser omfatter dermed også stemmeret ved rådets behandling af disse sager.

For de sager, hvor der skal foretages partshøring efter forvaltningsloven, følger det af *stk. 7*, at adgangen til partshøring tillige skal omfatte udkastet til afgørelse. Bestemmelsen

foreslås ændret i forhold til den nugældende, således at der ikke længere foreslås en frist for afgivelse af bemærkninger.

Med forslaget understreges det, at der er tale om en udvikelse af den almindelige forvaltningsretlige partshøring til også at omfatte udkastet til afgørelse. Hensigten bag udvikelsen er at styrke retssikkerheden for de virksomheder og enkeltpersoner, som rådets afgørelse vil rette sig til, således at de kan gøre sig bekendt med Finanstilsynets vurderinger forud for Det Finansielle Råds behandling af sagen.

Det foreslås at fjerne den høringsfrist på minimum 3 uger, der følger af den nugældende bestemmelse. Baggrunden for forslaget er et ønske om at effektivisere sagsbehandlingen for Det Finansielle Råd, idet høringsfristen i praksis betyder en væsentlig forøgelse af sagsbehandlingstiden. Det forudsættes, at der i forbindelse med høringen efter forvaltningsloven over sagens faktiske omstændigheder gives parten passende tid til at udtale sig i sagen. Når udkastet til afgørelse sendes til parten efter det nye stk. 8, er det derfor som udgangspunkt alene Finanstilsynets vurderinger i afgørelsen, som parten ikke kan antages at være bekendt med. Den væsentlige forøgelse af sagsbehandlingstiden, der sker, når parten skal gives minimum 3 uger til at udtale sig i forhold til Finanstilsynets vurderinger, modsvares således ikke af udbyttet.

I praksis vil dette betyde, at parten under sagens behandling i Finanstilsynet, og senest i forbindelse med, at parten modtager besked om muligheden for at foretræde for Det Finansielle Råd, vil modtage et udkast til afgørelse. I nogle situationer vil dette måske ske som en del af den almindelige forvaltningsretlige høringsproces, hvor parten samtidig høres over sagens faktiske omstændigheder, og høringsfristen tilpasses til dette. Ofte vil parten dog modtage udkastet som en særskilt fremsendelse på et tidspunkt efter den sædvanlige høring, hvorfor der på dette tidspunkt ikke er det samme behov for at give parten lang frist til at udtale sig.

Det følger af *stk. 9*, at den særlige tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer og suppleanter af Det Finansielle Råd samt de særligt sagkyndige og Forbrugerombudsmanden. Baggrunden herfor er, at det er nødvendigt, at Finanstilsynet kan stille oplysninger til rådighed for Det Finansielle Råd, for at rådet kan træffe afgørelse i overensstemmelse med de forvaltningsretlige krav om sagsoplysning.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den særlige tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet, foreslås tilsidesat ved rådets behandling af sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning. Dette svarer til den nugældende retstilstand for så vidt angår Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet og er begrundet i et ønske om at give mulighed for en reel debat af disse sager i rådet. Rådets medlemmer, suppleanter, særligt sagkyndige og Forbrugerombudsmanden er derfor i disse sager underlagt en modereret tavshedspligt. Det vil fremgå af rådets forretningsorden, i hvilket omfang tavshedspligten kan fraviges. Ifølge de gældende forretningsordener for Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet kan medlemmer, suppleanter, Forbrugerombudsmanden og

særligt sagkyndige (for så vidt angår Det Finansielle Virksomhedsråd) i forbindelse med rådets behandling af sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik forud for møderne i fortrolighed drøfte sagerne i en videre kreds. Efter at rådene har afgivet udtalelser om sagerne, kan medlemmer, suppleanter, særligt sagkyndige og Forbrugerombudsmanden offentligt udtale sig om egne holdninger. I forbindelse med de forudgående drøftelser og de efterfølgende udtalelser må der ikke gives oplysninger om en virksomheds forretningsmæssige forhold, kunders forhold eller oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige.

Den nugældende praksis foreslås videreført, og baggrunden for at fravige tavshedspligten i sagerne om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning er, at det herved sikres, at offentligheden kan få kendskab til den meningsudveksling, der finder sted i Det Finansielle Råd til gavn for forbrugerbeskyttelsen.

Med *stk. 10* foreslås det at videreføre den eksisterende retstilstand for Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, hvorefter rådet træffer afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Det foreslås med *stk. 11*, at rådet skal fastsætte sin egen forretningsorden, der godkendes af erhvervs- og vækstministeren. Dette er en videreførelse af retstilstanden i forhold til Fondsrådet, men en ændring af retstilstanden i forhold til Det Finansielle Virksomhedsråd. Forretningsordenen fastlægger Det Finansielle Råds kompetenceområde. Forretningsordenen fastlægger tillige bestemmelser om rådets beslutningsdygtighed, rådets møder, sekretariatsbistand, inhabilitet, tavshedspligt m.v. Herunder kan Det Finansielle Råd i sin forretningsorden træffe bestemmelse om etablering af underudvalg til Rådet. Dette kunne eksempelvis være relevant i forhold til de regnskabskontROLSager, der i dag forelægges for Fondsrådet. Mange af disse sager er af forholdsvis regnskabs teknisk karakter og de regnskabskyndige medlemmer af rådet har meget ofte detaljerede bemærkninger til disse sager. Med oprettelsen af et regnskabskyndigt underudvalg kan de mere regnskabs tekniske bemærkninger afklares med sekretariatet inden selve forelæggelsen for rådet, hvilket kan bidrage til en optimeret sagsbehandling i rådet.

Det foreslås med *stk. 12* at videreføre den nuværende retstilstand fra Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet, hvorefter rådene kan delegere deres kompetence til Finanstilsynet.

Det Finansielle Råd vil være Finanstilsynets øverste beslutningstager i principielle tilsynssager og tilsynssager med videregående betydning. Det foreslås, at Det Finansielle Råd skal kunne delegere væsentlige sager til Finanstilsynet. I sager vedrørende regnskabskontrol af virksomheder omfattet af årsregnskabsloven træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted.

Der vil primært være tale om to typer delegation. Enten generelt i en bestemt type sager, hvor rådet har fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af rådets vurdering af den pågældende sagstype, eller i helt konkrete sager, hvor rådet vælger ikke at afgøre sagen eller træffe be-

slutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles. Et sådant tilfælde kan tænkes at foreligge, hvor rådet ønsker et forhold afklaret inden sagen afgøres, og hvor rådet har tillid til, at Finanstilsynet færdiggør behandlingen uden, at sagen behøver at blive forelagt rådet på ny.

Den generelle delegation vil sædvanligvis ske, efter rådet har behandlet en række sager af samme type og dermed fastlagt en praksis. Finanstilsynet skal føre en oversigt over hvilke sagstyper, der er delegeret, og oversigten gennemgås minimum én gang om året. Efter de nugældende delegationsbestemmelser er blandt andet politianmeldelser og sager om administrative bødeforelæg delegeret på en række områder både fra Det Finansielle Virksomhedsråd og fra Fondsrådet.

Finanstilsynet skal orientere rådet senest ved førstkomende møde, når der er truffet en afgørelse eller en beslutning efter delegation.

Til nr. 35 (§ 347, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Med den foreslåede ændring af § 347, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed er der alene tale om en teknisk korrektur. Med lov nr. 273 af 27. marts 2012 indsattes et nyt nr. 16 i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, hvorfor nummereringen i § 354, stk. 6, ændredes. Der blev ved en fejl ikke taget højde herfor i § 347, stk. 6.

Til nr. 36 (§ 354, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen beskriver den udvidede tavshedspligt, der gælder for Finanstilsynets ansatte. Med 4. pkt. bestemmes, at den udvidede tavshedspligt ligeledes gælder for ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til i forbindelse med varetagelsen af opgaver i medfør af § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. I praksis samarbejder Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen omkring løsning af opgaver på regnskabsområdet for at sikre ensartet praksis, og med bestemmelsen sikres, at ansatte i Erhvervsstyrelsen, der får kendskab til fortrolige oplysninger i forbindelse med løsning af disse opgaver på regnskabsområdet, er undergivet samme tavshedspligt som Finanstilsynets ansatte.

Til nr. 37 (§ 354, stk. 6, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen vedrører Finanstilsynets mulighed for at videregive oplysninger på trods af den udvidede tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet. § 354, stk. 6, nr. 1, der vedrører videregivelse til Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd, ophæves som konsekvens af, at de to råd foreslås sammenlagt. I stedet gives mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger indhentet i forbindelse med Finanstilsynets tilsynsvirksomhed til Det Systemiske Risikoråd som med nærværende lovforslags § 1, nr. 30, foreslås nedsat.

Med ændringen lægges op til, at Det Systemiske Risikoråd kan få oplysninger om finansielle forhold fra Finanstilsynet i forbindelse med rådets behandling af sager i henhold

til den med dette lovforslag foreslåede bestemmelse til § 343 s i lov om finansiel virksomhed. Rådet kan få alle de oplysninger, som rådet måtte vurdere er relevante i forbindelse med rådets arbejde.

Det bemærkes, at tavshedspligten, i henhold til § 354, stk. 7, følger de oplysninger, der måtte videregives fra Finanstilsynet til Det Systemiske Risikoråd, hvorfor medlemmerne af rådet samt eventuelle suppleanter og sekretariatet bliver underlagt den tavshedspligt, der følger af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 38 (§ 354, stk. 6, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen vedrører en fravigelse af Finanstilsynets udvidede tavshedspligt i forhold til tilsynets mulighed for at videregive oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Det er efter de nugældende regler en forudsætning for at bringe bestemmelsen i anvendelse, at der foreligger en konkret overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at muligheden for at videregive oplysninger udvides til at finde anvendelse for mulige strafbare forhold. Med den foreslåede ændring fremrykkes tidspunktet for, hvornår Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Der lægges således op til, at oplysningerne skal kunne videregives tidligere i arbejdsprocessen, hvor tilsynet i sin sagsbehandling blandt andet undersøger om, der foreligger en overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen, men hvor denne sagsbehandling endnu ikke har klarlagt, om en fysisk eller juridisk person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold. Dermed kan politi og anklagemyndigheden på et tidligere tidspunkt inddrages i Finanstilsynets arbejde med at kortlægge eventuelle strafbare forhold.

Med ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt får tilsynet mulighed for at drøfte en konkret sag med anklagemyndigheden eller politiet med henblik på at slå fast, om der er tale om et forhold, der bør give anledning til politianmeldelse, herunder om Finanstilsynet bør undersøge forholdet nærmere inden indgivelse af politianmeldelse, om sagen med fordel kan afgrænses til alene at vedrøre udvalgte forhold, eller om der slet ikke er tale om et strafbart forhold. Dermed vil Finanstilsynet få mulighed for at målrette sin indsats, herunder undgå at indgive politianmeldelser, som anklagemyndigheden og politiet på forhånd ville kunne vurdere, ikke ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

Det er ikke intentionen med lovforslaget, at ændringen skal medføre et øget antal politianmeldelser på mindre oplyst grundlag, end hvad der finder sted efter de gældende regler. Derimod skal ændringen sikre, at Finanstilsynets (og anklagemyndighedens og politiets) ressourcer anvendes bedre.

Ændringen skal ligeledes give mulighed for generelt at have en friere dialog mellem Finanstilsynet, anklagemyndigheden og politiet omkring tilsynets arbejde og de udvik-

lingstendenser, tilsynet ser i sagerne og i sektoren. Dette kan efter de nugældende regler alene ske på fuldstændig anonymiseret grundlag, hvilket besværliggør den frie dialog.

Finanstilsynet har efter de nugældende regler ikke pligt til at informere en fysisk eller juridisk person om, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning. Dette ændres ikke med forslaget. Finanstilsynet er derimod forpligtet til at overholde bestemmelserne i tvangsindgrebsloven, hvorefter bestemmelser, der forpligter en fysisk eller juridisk person til at give Finanstilsynet oplysninger, som udgangspunkt ikke kan bringes i anvendelse, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. Dette vil ikke blive ændret med lovforslaget. Finanstilsynets vil i øvrigt alene kunne videregive oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for tilsynets, anklagemyndighedens og politiets virksomhed.

Det vil fortsat være Finanstilsynet, der skal vurdere, hvorvidt betingelserne for videregivelse er opfyldt.

Til nr. 39 (§ 354, stk. 8, lov om finansiel virksomhed)

Med den foreslåede ændring af § 354, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed er der alene tale om en teknisk korrektur.

Med lov nr. 273 af 27. marts 2012 indsattes et nyt nr. 16 i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed. Med ændringen blev der ved en fejl ikke taget højde for, at der med lov nr. 616 af 14. juni 2011 også blev indsat et nyt nr. 16. Henvisningen til stk. 6, nr. 21, i stk. 8 burde derfor retteligt have været ændret til en henvisning til stk. 6, nr. 23.

Med ændringen kan på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici udveksle tavshedsbelagte oplysninger, hvis Kommissionen har modtaget tavshedsbelagte oplysninger fra Finanstilsynet i medfør af § 354, stk. 6, nr. 23, til brug for varetagelsen af deres opgaver.

Til nr. 40 (§ 354, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Med den foreslåede ændring af § 354, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed er der alene tale om en teknisk korrektur.

Med lov nr. 273 af 27. marts 2012 indsattes et nyt nr. 16 i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed. Med ændringen blev der ved en fejl ikke taget højde for, at der med lov nr. 616 af 14. juni 2011 også blev indsat et nyt nr. 16. Henvisningen til stk. 6, nr. 28 og 29, burde derfor retteligt have været til stk. 6, nr. 29 og 30.

Til nr. 41 (§ 354, stk. 11 og 12, i lov om finansiel virksomhed)

Med den foreslåede ændring af § 354, stk. 11 og 12, i lov om finansiel virksomhed er der alene tale om en teknisk korrektur.

Med lov nr. 273 af 27. marts 2012 indsattes et nyt nr. 16 i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed. Med ændringen blev der ved en fejl ikke taget højde for, at der med lov nr. 616 af 14. juni 2011 også blev indsat et nyt nr. 16. Henvisningen til stk. 6, nr. 23, burde derfor retteligt have været til stk. 6, nr. 24.

Til nr. 42 (§ 354 a, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelseshjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd (jf. dette lovforslags § 1, nr. 34) vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 354 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn. Offentliggørelse skal ske på både virksomhedens og Finanstilsynets hjemmeside. Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside eller den side, som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter lov om værdipapirhandel m.v. udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørel-

sen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkomende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå. For så vidt angår tilsynsreaktioner, der vedrører en virksomheds solvensforhold, vil offentliggørelsen først ske efter udløbet af den frist, der er givet i henhold til § 225 i lov om finansiel virksomhed, inden for hvilken virksomheden har fået mulighed for at rette op på solvensforholdene, medmindre det allerede er offentliggjort ad anden vej. Det forudsætter dog, at offentliggørelsen er i overensstemmelse med lov om værdipapirhandel m.v.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse, som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politikmyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 354 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 354 a, stk. 3. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 34. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder. Virksomheden vil i forbindelse med

høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i den gældende bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 3, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3.

Med forslaget til § 354 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed får de virksomheder, der er omfattet af loven, pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på virksomhedens hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af et administrativt bødeforelæg, ligesom Finanstilsynet selv skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på virksomhedens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af et administrativt bødeforelæg, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Hvis den helt eller delvist fældende dom eller afgørelse ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme og afgørelser gælder således også, selvom en dom eller afgørelse ikke er endelig.

Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal virksomheden give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Ved offentliggørelsen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyn-

digheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 354 a, stk. 2, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 43 (§ 354 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 354 a.

Til nr. 44 (§ 354 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 354 a, stk. 3, som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 354 a. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 354 a, stk. 1, udvides fra alene at gælde afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bødevedtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bødevedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 45 (§ 354 d i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget foreslås indsat en ny § 354 d i lov om finansiel virksomhed, med hvilken Finanstilsynet får adgang til at påbyde virksomheder, der offentliggør informationer om virksomheden, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende informationer.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende informationer. Undlader virksomheden at offentliggøre, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de finansielle virksomheders kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte de finansielle virksomheders forretningsmæssige forhold. Med bestemmelsen åbnes dog

op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Længden af den af Finanstilsynet meddelte frist for virksomhedens berigtigelse af de misvisende oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det forhold, at en finansiel virksomhed indbringer, eller oplyser at det påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Den foreslåede bestemmelse tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor en finansiel virksomhed har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel, eller i tilfælde hvor en finansiel virksomhed offentliggør et misvisende billede af virksomheden efter et tilsynsbesøg.

Til nr. 46 (§ 355, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 355 beskriver det særlige partsbegreb, der gælder i henhold til lov om finansiel virksomhed. Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets særlige tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven eksempelvis ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

Som udgangspunkt er det alene den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, der er part i sager i forhold til Finanstilsynet. Bestemmelsens stk. 2 og 3 indeholder en udtømmende liste over, hvem der ellers kan anses for at være part i forhold til Finanstilsynet. Derudover gælder der særlige bestemmelser i Finanstilsynets sager om regnskabskontrol og om videregivelse af fortrolige oplysninger.

Med den foreslåede ændring af *stk. 3* får administrator i et administrationsbo for særligt dækkede obligationer partsstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynets afgørelse retter sig direkte mod administrator.

Administrator i et administrationsbo for særligt dækkede obligationer bliver herved ligestillet med en likvidator og en administrator af en livsforsikringsbestand, som på tilsvarende vis er knyttet til den finansielle virksomhed i forbindelse med afvikling af virksomheden eller dele af denne. De øvrige personer omfattet af *stk. 3* er alle involverede i den finansielle virksomheds drift.

Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningsloven at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 47 (§ 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt udgifter til Kammeradvokaten og fratrukket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370.

Den gældende formulering af bestemmelsen blev indsat med lov nr. 1556 af 21. december 2010, hvor § 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed blev ændret. Med ændringen blev der indsat mulighed for, at Finanstilsynet kan dække omkostningerne til Kammeradvokaten via de afgifter, der årligt opkræves fra virksomhederne under tilsyn. Ændringen blev foretaget som en følge af, at den finansielle krise har haft den konsekvens, at der har været store udsving i Finanstilsynets udgifter til Kammeradvokaten. Udgiftens størrelse kan Finanstilsynet således ikke forudse og tage forbehold for ved udarbejdelse af budgetter. Ved at tillægge udgifter til Kammeradvokaten til afgiftsopkrævningen, kan den årlige opkrævning ultimo året reguleres med sidste års udgifter til Kammeradvokaten.

Med den foreslåede ændring af § 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed præciseres, at udgifter til Kammeradvokaten såvel som til andre advokater kan dækkes via de afgifter, der opkræves fra virksomhederne under tilsyn. Således reguleres opkrævningen fra virksomhederne ultimo året med sidste års udgifter til Kammeradvokaten og andre advokater.

Finanstilsynet er, lige som andre statslige myndigheder, omfattet af Kammeradvokataftalen, som er en aftale indgået mellem Finansministeriet og Kammeradvokaten. Af den gældende Kammeradvokataftale fremgår, at Kammeradvokaten har pligt til at udføre alle retssager og andre advokatopgaver for samtlige statsinstitutioner.

Der er i henhold til Kammeradvokataftalen mulighed for at anvende andre advokater, bl.a. i tilfælde, hvor Kammeradvokaten ikke besidder tilstrækkelige kompetencer. De sager, hvor Finanstilsynet som oftest har brug for advokatbistand, er sager, som er særegne på det finansielle område, til hvilke der kræves særlige faglige forudsætninger for at løse.

Finanstilsynet kan derfor have behov for at benytte anden advokatbistand end Kammeradvokaten. Kammeradvokataftalen giver mulighed herfor, f.eks. i tilfælde, hvor Kammeradvokaten er inhabil, hvor Kammeradvokatens ekspertise ikke er tilstrækkelig, eller hvor der foreligger andre rimelige grunde. Hvis der benyttes andre advokater end Kammeradvokaten, kræver dette i henhold til Kammeradvokataftalen godkendelse fra Finansministeriet.

Til nr. 48 (§ 360, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 360, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets bevilling i finansloven tillagt udgifter til Kammeradvokaten og fratrukket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som afgift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370. Finanstilsynet er således som udgangspunkt finansieret af virksomhederne under tilsyn.

Med § 360, stk. 3, foreslås, at opgaver som Finanstilsynet udfører i henhold til § 344, stk. 5, faktureres særskilt og dermed ikke medregnes i afgiftsopkrævningen efter stk. 1. Der kan f.eks. være tale om en opgave, som Finanstilsynet udfører for Danmarks Nationalbank i relation til Nationalbankens udvidelse af sit belåningsgrundlag, hvor der skal ske en overvågning af, om pengeinstitutterne udlånsportefølje opfylder kravene om god bonitet.

Den fakturerede ydelsespris, fra Finanstilsynet til eksempelvis Danmarks Nationalbank, opgøres ultimo året ud fra Finanstilsynets konkret anvendte ressourceforbrug samt den seneste opgjorte årsværkspris, som denne fremgår af Finanstilsynets seneste årsrapport. Såfremt tilsynet antager en ekstern konsulent til udførelsen af arbejdet, indgår det beløb som tilsynet modtager til betaling af den eksterne konsulent heller ikke i afgiftsopkrævningen. Finanstilsynet kan alene opkræve de faktisk anvendte udgifter, herunder den opgjorte årsværkspris.

Til nr. 49 (§ 361, stk. 1, nr. 22, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen regulerer godkendte udenlandske clearingcentralers betaling af afgift. Da det med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås at ophæve § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. vedrørende godkendte udenlandske clearingcentraler, skal den tilhørende afgiftsbestemmelse ligeledes ophæves. Hertil henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 50 (§ 361, stk. 1, nr. 31, i lov om finansiel virksomhed)

Der foreslås med § 361, stk. 1, nr. 31, indført en hjemmel i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan opkræve en årlig afgift fra centrale modparter med tilladelse efter artikel 14 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) jf. § 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. Ifølge forslaget skal centrale modparter betale 387.250 kr. årligt til Finanstilsynet. Afgiften skal dække de udgifter, Finanstilsynet vil have til tilladelse og løbende tilsyn med eventuelle centrale modparter, der får tilladelse, og afgiftsniveaet er fastlagt i overensstemmelse hermed.

Til nr. 51 og 52 (§ 368, stk. 2 og stk. 4, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen regulerer beregningen af de afgifter, der opkræves fra virksomheder under tilsyn. Størrelsen af den afgift, der opkræves fra virksomhederne, afhænger af flere parametre, herunder hvad andre tilsvarende virksomheder betaler, hvad der samlet opkræves i henhold til lov om finansiel virksomhed §§ 361 og 362, samt Finanstilsynets bevilling i henhold til finansloven. På den baggrund er det hensigtsmæssigt, at der ikke opkræves afgifter fra virksomheder, der er ophørt med at være under tilsyn i det pågældende år, førend den samlede beregning og endelige fordeling af afgifter mellem virksomheder under tilsyn er fastlagt.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelserne således, at det klart fremgår, at afgiftsbetalingen skal afvente den samlede afgiftsberegning. Dette svarer til, hvordan Finanstilsynet i dag i praksis foretager afgiftsopkrævningen, og ændringen tilsigter således alene at tydeliggøre denne praksis i lovgivningen.

Til nr. 53 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til ændring af § 373, stk. 2, sikres, at overtrædelser af reglerne i § 343 t om fastsættelse af referencerenter straffes med bøde.

Til nr. 54 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med lovforslagets § 1, nr. 43, indsættes en pligt for virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får virksomhederne pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme, bødevedtagelser eller resuméer heraf. Med ændringen af § 373, stk. 2, gøres det muligt at straffe virksomheder, der ikke offentliggør i overensstemmelse med de nye bestemmelser, med bøde.

Til nr. 55 og 56 (§ 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås med ændringen af § 373, stk. 6 og 7, at lade henvisningerne til udstedere af elektroniske penge udgå af bestemmelsen. Ændringen er en følge af, at reglerne om udstedere af elektroniske penge med lov nr. 1553 af 21. december 2010 om ændring af lov om betalingstjenester, lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om visse forbrugeraftaler (Gennemførelse af e-penge-direktivet m.v.) blev overflyttet til lov om betalingstjenester og elektroniske penge. I forbindelse hermed blev der også indsat nye sanktionsbestemmelser vedrørende udstedere af elektroniske penge, og henvisningerne i § 373, stk. 6 og 7, burde som følge heraf være udgået.

Til nr. 57 (§ 374, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen indeholder hjemmel for Finanstilsynet til at pålægge tvangsbøder for at tvinge virksomheder til at overholde de forpligtelser, der følger af lovens § 347, stk. 3 og 4.

Bestemmelsen foreslås nyaffattet med henblik på at præcisere, at forpligtelserne, der følger af § 347, stk. 3 og 4, omfatter såvel juridiske som fysiske personer, og at der dermed også vil kunne pålægges en fysisk person tvangsbøder i medfør af § 374, stk. 2.

Tvangsbøder vil herefter kunne anvendes som middel til at inddrive oplysninger, dels om en finansiel virksomheds eller en finansiel holdingvirksomheds økonomiske stilling, dels til brug for Finanstilsynets virksomhed, og endelig til afgørelse af om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Til nr. 58, 59 og 60 (§ 374, stk. 4-6, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelserne vedrører kontrollen med finansiel information i bl.a. års- og delårsrapporter for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til notering eller handel på en fondsbørs, eller hvis værdipapirer handles på en autoriseret markedsplads.

Det foreslås at ændre henvisningen i bestemmelserne fra Fondsrådet til Finanstilsynet som følge af, at Fondsrådets opgaver i forhold til regnskabskontrol foreslås overdraget til Finanstilsynet. Der er i øvrigt ikke med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 i forslagets § 2, nr. 20.

Til § 2

Til nr. 1 (fodnoten i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at *fodnoten* til lovens titel ændres, således at det fremgår, at lov om værdipapirhandel m.v. også indeholder bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Kommissionens forordning nr. 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, Europa Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/236/EU af 14. marts 2012 om shortselling og visse aspekter af credit default swaps samt Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648/EU af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen).

Henvisningerne til forordning nr. 2012/236/EU samt forordningen om OTC-derivater er nye. Hvad angår henvisningen vedrørende forordning nr. 2010/1031/EU er tale om en rettelse af den nugældende formulering af noten, da der fejlagtigt er anført, at loven gennemfører forordningen. Da forordningen er umiddelbart gældende i Danmark skal der retteligt stå, at loven indeholder bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af forordningen.

Til nr. 2 (§ 7 a, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at ophæve § 7 a, stk. 3. Bestemmelsen definerer en godkendt udenlandsk clearingcentral som en virksomhed, der er godkendt efter bestemmelserne i lovens § 8 a. Som konsekvens af at 8 a foreslås ophævet, skal § 7 a, stk. 3, ligeledes ophæves. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 3 (§ 8 a i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at ophæve § 8 a. Efter den gældende retstilstand kan en udenlandsk clearingcentral opnå godkendelse efter lovens § 8 a, stk. 3 eller 4, til at klare værdipapirer, der handles mellem værdipapirhandlere, hvor mindst én af disse er meddelt tilladelse her i landet, og hvor handlen en-

ten finder sted på et reguleret marked, en alternativ markedsplads eller i en multilateral handelsfacilitet i Danmark.

Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) fastsætter et fælles europæisk regelsæt for tilladelse til centrale modparter med hjemsted i Unionen. En tilladelse som central modpart i henhold til forordningen giver adgang til at udøve virksomhed som central modpart i hele Unionen. Der etableres således en europæisk »pas-ordning« for centrale modparter. Endvidere fastsætter forordningen regler om udenlandske centrale modparter med hjemsted i et land uden for Unionen. Disse kan opnå anerkendelse fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), hvilket giver adgang til at udøve virksomhed som central modpart indenfor hele Unionen.

Forordningens artikel 89, stk. 3, fastsætter en overgangsordning for centrale modparter, der allerede har en tilladelse i et land indenfor EU. Disse skal inden for en frist på 6 måneder ansøge hjemlandets myndigheder om tilladelse i henhold til reglerne i forordningen.

En godkendelse som udenlandsk clearingcentral i henhold til § 8 a, stk. 3, som Finanstilsynet har meddelt en central modpart inden ikrafttræden af forordningen, skal således fortsat være gyldig, indtil den centrale modpart har opnået tilladelse fra hjemlandets myndigheder i henhold til forordningen.

Tilsvarende skal en godkendelse som udenlandsk clearingcentral i henhold til § 8 a, stk. 4, som Finanstilsynet har meddelt en central modpart med hjemsted i et land uden for EU, fortsat være gyldig, indtil den centrale modpart har opnået en anerkendelse fra ESMA i henhold til forordningen. Der henvises til dette lovforslags § 18 med tilhørende bemærkninger, der indeholder en overgangsordning for så vidt angår disse regler.

Til nr. 4 og 5 (§ 27, stk. 11, nr. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

De foreslåede ændringer af § 27, stk. 11, nr. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. er en gennemførelse artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Bestemmelsen er en ændring af artikel 8 i gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF). Implementeringsfristen for bestemmelsen var den 1. juli 2012, men ved en fejl indgik denne ændring ikke i lov nr. 155 af 28. februar 2012, der gennemførte den øvrige del af direktivet.

Efter den nugældende § 27, stk. 11, nr. 5, er udstedere, der kun udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis pålydende værdi pr. enhed udgør 50.000 euro eller en tilsvarende værdi i en anden valuta, undtaget fra pligten til at offentliggøre helårs- og halvårsrap-

porter samt periodemeddelelser eller kvartalsrapporter. Det foreslås, at bestemmelsen nyaffattes, så undtagelsen fremover gælder for udstedere, der kun udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, med en pålydende værdi pr. enhed udgør mindst 100.000 euro, eller, når gældsinstrumenter er udstedt i en anden valuta end euro, en tilsvarende værdi på udstedelsestidspunktet.

Dog vil udstedere, som har udstedt gældsinstrumenter med en pålydende værdi pr. enhed på 50.000 euro, eller, når gældsinstrumenter er udstedt i en anden valuta end euro, en tilsvarende værdi på udstedelsestidspunktet, fortsat være omfattet af undtagelsen fra at offentliggøre helårs- og halvårsrapporter samt periodemeddelelser eller kvartalsrapporter hvis gældsinstrumenter var optaget til handel på et reguleret marked inden den 31. januar 2010.

Til nr. 6 (§ 28, stk. 3, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at »vedtægtsmæssige« udgår af lov om værdipapirhandel m.v. § 28, stk. 3, nr. 1. Baggrunden for ændringen er, at kravet om, at et aktieselskab skal angive sit hjemsted i selskabets vedtægter, bortfaldt, da aktieselskabsloven blev afløst af selskabsloven. Hjemsted skal forstås i overensstemmelse med § 5, nr. 13, i selskabsloven, som den adresse i Danmark, som selskabet kan kontaktes på. Aktieselskaber skal registres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering, jf. § 40, stk. 1, i selskabsloven. Ifølge anmeldelsesbekendtgørelsen skal registreringen bl.a. angive selskabets adresse og hjemstedskommune.

Til nr. 7 (§ 39 b i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 39 b i lov om værdipapirhandel m.v., om at Finanstilsynet kan fastsætte regler om shortselling af værdipapirer ophæves.

Baggrunden for forslaget om at ophæve bestemmelsen er, at der er fastsat regler om shortselling i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om shortselling og visse aspekter af credit default swaps. Denne forordning er trådt i kraft den 25. marts 2012 og finder anvendelse fra den 1. november 2012. Shortsellingforordningen er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat - herunder Danmark. Forordningen gælder ikke for Færøerne og Grønland, da disse lande ikke er medlem af EU.

Shortsellingforordningen indeholder bl.a. regler om gennemsigtighed om shortselling i aktier, forbud imod udækket shortselling samt visse muligheder for Finanstilsynet for at begrænse shortselling i tilfælde af ustabilitet på markedet.

Nationale regler om shortselling, herunder forbud mod shortselling, som er indført før shortsellingforordningen, kan ikke videreføres efter forordningen finder anvendelse den 1. november 2012.

Det danske forbud mod shortselling af aktier i pengeinstitutter blev indført i forbindelse med den generelle statsgaranti (Bankpakke 1) i bekendtgørelse nr. 1004 af 10. oktober 2008 om shortselling. Bekendtgørelsen blev fastsat med hjemmel i § 39 b.

Denne bekendtgørelse er ophævet den 1. november 2012 ved bekendtgørelse nr. 993 af 11. oktober 2012 om ophævelse af bekendtgørelse om shortselling.

Til nr. 8 og 9 (§ 57 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at direktivhenvisningerne i § 57 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., der vedrører betalingssystemer, opdateres, således at der henvises til de gældende direktiver vedrørende henholdsvis kreditinstitutter, som deltager i betalingssystemer, (2006/48/EF), og investeringsselskaber (artikel 4, stk. 1, nr. 1, i direktiv 2004/39/EF).

Til nr. 10 (§ 57 d, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 57 d, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres således, at bestemmelsen gennemfører artikel 1, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU. Direktivet ændrer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1998/26/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed. Fremover skal Finanstilsynet anmelde clearingcentraler og betalingssystemer samt betalings- og værdipapirclearingsystemer, der drives af Danmarks Nationalbank, til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Til nr. 11 (§ 57 d, stk. 3, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 57 d, stk. 3, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. foreslås ændret, således at Finanstilsynet skal give oplysninger om konkurs eller rekonstruktion i forhold til en deltager i en clearingcentral eller et betalingssystem til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i stedet for til Kommissionen. Bestemmelsen gennemfører artikel 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU, der ændrer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i relation til samarbejdet omkring registrerede betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer.

Til nr. 12 (overskriften til Afsnit V i lov om værdipapirhandel m.v.)

Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd foreslås med lovforslaget sammenlagt. Det nye råd foreslås benævnt Det Finansielle Råd. Som konsekvens heraf foreslås henvisningen i titlen til *Afsnit V* ændret til Det Finansielle Råd.

Til nr. 13 (§ 83, stk. 1, 3. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 83, stk. 1, 3. pkt., ændres, således at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed og samtidig får kompetence til at påse overholdelsen af shortsellingforordningen. Forslaget medvirker til at gennemføre artikel 32 i shortsellingforordningen, der forpligter medlemsstaterne til at udpege en eller flere kompetente myndigheder i forbindelse med forordningen.

Derudover foreslås det, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed og samtidig får kompetence til at påse overholdelsen af Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra afsnit 6 og 7, er hører under Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMAs) kompetence. Forordningen gælder umiddelbart i medlemsstaterne og skal ikke implementeres i national lovgivning, men gør det på visse områder nødvendigt at fastsætte supplerende regler i national ret.

Forordningen vedrører OTC (over-the-counter)-derivater. Denne betegnelse refererer til derivater, der ikke handles på en børs eller et lignende reguleret marked. I fraværet af indberetning til transaktionsregistre og clearing via centrale modparter registreres OTC-derivathandler i udgangspunktet kun hos de to parter i handlen. Myndigheder og andre udenforstående ved således ikke, hvor store eksponeringer den enkelte virksomhed har overfor andre, og i hvilket omfang virksomhederne har truffet risikoreducerende foranstaltninger for at sikre sig imod risikoen på modparten. Forordningen har til formål at øge den finansielle stabilitet gennem krav om indberetning og clearing samt krav til centrale modparter og transaktionsregistre. Finanstilsynet skal blandt andet meddele tilladelse til centrale modparter i henhold til forordningen.

Til nr. 14 (§ 83, stk. 2, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at »vedtægtsmæssige« udgår af lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2, 1. pkt. Baggrunden for ændringen er, at kravet om, at et aktieselskab skal angive sit hjemsted i selskabets vedtægter, bortfaldt, da aktieselskabsloven blev afløst af selskabsloven. Hjemsted skal forstås i overensstemmelse med § 5, nr. 13, i selskabsloven, som den adresse i Danmark, som selskabet kan kontaktes på. Aktieselskaber skal registres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering, jf. § 40, stk. 1, i selskabsloven. Ifølge anmeldelsesbekendtgørelsen skal registreringen bl.a. angive selskabets adresse og hjemstedskommune.

Til nr. 14-17 (§ 83, stk. 2 og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som en selvstændig myndighed, skal ifølge forslaget fremover varetages af Finanstilsynet. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages, og således vil Erhvervsstyrelsen træde i Finanstilsynets sted i sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffattelse af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v., jf. dette lovforslags § 2, nr. 20.

Til nr. 18 (§ 83, stk. 5 og 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelserne vedrører beføjelser, der kan udøves i forbindelse med Fondsrådets regnskabskontrol. Bestemmelser-

ne foreslås nyaffattet som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som en selvstændig myndighed, skal ifølge forslaget fremover varetages af Finanstilsynet. Erhvervsstyrelsen vil træde i Finanstilsynets sted i sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

Forslaget sikrer, at det fremover er muligt for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, i tilsynets sted, at udøve de samme beføjelser, som Fondsrådet i forbindelse med regnskabskontrollen, jf. § 83, stk. 2-4. Der er ikke udover kompetenceændringen tilsigtet en materiel ændring af bestemmelserne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 i forslaget § 2, nr. 20.

Til nr. 19 (overskriften til Kapitel 26 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd foreslås med lovforslaget sammenlagt. Det nye råd foreslås benævnt Det Finansielle Råd. Som konsekvens heraf foreslås henvisningen i overskriften til *Kapitel 26* ændret til Det Finansielle Råd.

Til nr. 20 (§ 84 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen nyaffattes som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Det nye råd foreslås benævnt Det Finansielle Råd.

Det er hensigten, at Det Finansielle Råd som udgangspunkt skal behandle de samme opgaver, som efter de nugældende regler varetages af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet dog således, at rådet ikke har en selvstændig myndighedskompetence i forhold til sagerne om regnskabskontrol.

Opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som en selvstændig myndighed, skal ifølge lovforslaget fremover varetages af Finanstilsynet. Som efter de nugældende bestemmelser vil Finanstilsynet kontrollere overholdelsen af regnskabsregler og -standarder, for så vidt angår de finansielle virksomheder, mens Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i forhold til kontrollen med overholdelsen af regler og standarder for års- og delårsrapporter for ikke-finansielle børsnoterede virksomheder. Det betyder, at Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, kan indstille en sag til behandling for Det Finansielle Råd, hvorefter rådet tager stilling til sagen i det omfang, den falder inden for rådets kompetenceområde som værende principiel eller med videregående betydelige følger. Dette svarer til den nugældende praksis i forhold til Fondsrådet. Erhvervsstyrelsen vil endvidere være kompetent til at træffe afgørelse i de sager, der ikke anses for at være af principiel betydning. Erhvervsstyrelsen er desuden kompetent til at tilrettelægge arbejdsgangene vedrørende regnskabskontrollen for de ikke-finansielle, børsnoterede virksomheder, herunder fastlæggelse af kriterierne for hvilke

virksomheder, der skal udtages til kontrol og beslutning om, hvor mange virksomheder indenfor denne kategori, der udvælges. Deltagelsen fra Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen i det internationale samarbejde om koordinering af regnskabskontrollen vil være uændret i forhold til i dag. Der er ikke med ændringen i kompetencen tilsigtet en ændring i forhold til den regnskabskontrol, som i dag foretages af Fondsrådet. Der er således fortsat tale om kontrol med finansiell information udarbejdet i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder samt på finansiell information udarbejdet i henhold til nationale regnskabsregler og/eller standarder. Kontrollen skal finde sted på virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Kontrollen vil finde sted på stikprøvebasis baseret på såvel en risikomæssig udvælgelse som på tilfældig udvælgelse af dokumenter.

Af den foreslåede affattelse af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v. fremgår, at Det Finansielle Råd skal træffe afgørelser og beslutninger i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet med en tilsvarende kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiell virksomhed. Dette gælder dog ikke for § 86, stk. 2, i loven, der vedrører Danmarks Nationalbanks overvågning af betalingssystemer.

Rådets kompetence skal ifølge forslaget også omfatte sager om overholdelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 2010/1031 af 12. november 2010 (CO₂-auktionsforordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/236 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen).

Derudover tillægges Det Finansielle Råd samme kompetence til at behandle principielle sager vedrørende EMIR-forordningen, som rådet har i forhold til andre aktører på værdipapirmarkedet. Undtaget herfra er sager vedrørende forordningens artikel 17 om tilladelser, hvilket skyldes en særlig procedure for behandlingen af de omfattede ansøgninger, der gør disse uegnede til rådets behandling. Forordningens regler medfører endvidere en række ændringer i forhold til de sædvanlige procedurer, der gælder for sager, der behandles af Det Finansielle Råd. Det er således ikke hensigten, at reglerne i § 84 c, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 20, om offentliggørelse af Det Finansielle Råds afgørelser og politianmeldelser, skal finde anvendelse på afgørelser og politianmeldelser truffet i henhold til forordningens regler. Baggrunden er, at forordningens regler om offentliggørelse som udgangspunkt vil finde anvendelse på alle sanktioner for overtrædelse af forordningen uanset, at Det Finansielle Råd ikke har haft mulighed for at træffe beslutning om, at en konkret sag ikke skal offentliggøres. Dette fremgår af den foreslåede § 84 g som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 41.

Det Finansielle Råd får kompetence svarende til Fondsrådets kompetence efter den nugældende retstilstand, dog således at rådet ikke får selvstændig myndighedskompetence i forhold til regnskabssagerne. Sager om regnskabskontrol vil fremover kunne blive behandlet af rådet, hvis de lever op til

de almindelige kriterier for rådsbehandling, dvs. hvis sagerne er principielle eller har videregående betydelige følger.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 36.

Til nr. 21 (§ 84 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 84 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at henvisningen til Fondsrådet udgår. Bestemmelsen vedrører Finanstilsynets tavshedspligt, der tillige gælder for personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets eller – efter bestemmelsens nuværende udformning – Fondsrådets vegne. Det foreslås at slette henvisningen til Fondsrådet som følge af den foreslåede sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 i forslaget § 2, nr. 20.

Til nr. 22 (§ 84 a, stk. 1, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen beskriver den udvidede tavshedspligt, der gælder for Finanstilsynets ansatte. Med ændringen af 4. pkt. bestemmes det, at den udvidede tavshedspligt ligeledes gælder for ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til i forbindelse med varetagelsen af opgaver i medfør af § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. I praksis samarbejder Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen omkring løsning af opgaver på regnskabsområdet for at sikre ensartet praksis, og med bestemmelsen sikres, at ansatte i Erhvervsstyrelsen, der får kendskab til fortrolige oplysninger i forbindelse med løsning af disse opgaver på regnskabsområdet, er undergivet samme tavshedspligt som Finanstilsynets ansatte.

Til nr. 23 (§ 84 a, stk. 4 og 9, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at henvisningen til Fondsrådet i bestemmelserne ændres. Ændringen er en konsekvens af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Fondsrådet fungerer efter de nugældende regler i forhold til visse sagstyper som en selvstændig myndighed. Med lovforslaget skal regnskabskontrollen fremover varetages af Finanstilsynet. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Men ændringen sikres det, at Erhvervsstyrelsen tillægges beføjelser svarende til Fondsrådet for så vidt angår styrelsens løsning af opgaver i medfør af § 83, stk. 2 og 3.

Til nr. 24 (§ 84 a, stk. 6, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 84 a, stk. 6, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. ophæves. Bestemmelsen vedrører Finanstilsynet og Fondsrådets muligheder for at videregive oplysninger indbyrdes og til Det Finansielle Virksomhedsråd. Bestemmelsen ophæves som konsekvens af, at de to råd foreslås

sammenlagt. Da Det Finansielle Råd er en del af Finanstilsynet uden selvstændig myndighedskompetence, er det ikke nødvendigt at have en hjemmel i loven til at videregive oplysninger til rådet.

Til nr. 25 (§ 84 a, stk. 6, nr. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen vedrører en fravigelse af Finanstilsynets udvidede tavshedspligt i forhold til tilsynets mulighed for at videregive oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Det er efter de nugældende regler en forudsætning for at bringe bestemmelsen i anvendelse, at der foreligger en konkret overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at muligheden for at videregive oplysninger udvides til at finde anvendelse for *mulige* strafbare forhold. Med den foreslåede ændring fremrykkes tidspunktet for, hvornår Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Der lægges således op til, at oplysningerne skal kunne videregives tidligere i arbejdsprocessen, hvor tilsynet i sin sagsbehandling blandt andet undersøger om, der foreligger en overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen, men hvor denne sagsbehandling endnu ikke har klarlagt, om en fysisk eller juridisk person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold. Dermed kan politi og anklagemyndigheden på et tidligere tidspunkt inddrages i Finanstilsynets arbejde med at kortlægge eventuelle strafbare forhold.

Med ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt får tilsynet mulighed for at drøfte en konkret sag med anklagemyndigheden eller politiet med henblik på at slå fast, om der er tale om et forhold, der bør give anledning til politianmeldelse, herunder om Finanstilsynet bør undersøge forholdet nærmere inden indgivelse af politianmeldelse, om sagen med fordel kan afgrænses til alene at vedrøre udvalgte forhold, eller om der slet ikke er tale om et strafbart forhold. Dermed vil Finanstilsynet få mulighed for at målrette sin indsats, herunder undgå at indgive politianmeldelser, som anklagemyndigheden og politiet på forhånd ville kunne vurdere, ikke ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

Det er ikke intentionen med lovforslaget, at ændringen skal medføre et øget antal politianmeldelser på mindre oplyst grundlag, end hvad der finder sted efter de gældende regler. Derimod skal ændringen sikre, at Finanstilsynets (og anklagemyndighedens og politiets) ressourcer anvendes bedre.

Ændringen skal ligeledes give mulighed for generelt at have en friere dialog mellem Finanstilsynet, anklagemyndigheden og politiet omkring tilsynets arbejde og de udviklingstendenser, tilsynet ser i sagerne og i sektoren. Dette kan efter de nugældende regler alene ske på fuldstændig anonymiseret grundlag, hvilket besværliggør den frie dialog.

Finanstilsynet har efter de nugældende regler ikke pligt til at informere en fysisk eller juridisk person om, at en sag er

overgivet til politimæssig efterforskning. Dette ændres ikke med forslaget. Finanstilsynet er derimod forpligtet til at overholde bestemmelserne i tvangsindgrebsloven, hvorefter bestemmelser, der forpligter en fysisk eller juridisk person til at give Finanstilsynet oplysninger, som udgangspunkt ikke kan bringes i anvendelse, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. Dette vil ikke blive ændret med lovforslaget. Finanstilsynets vil i øvrigt alene kunne videregive oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for tilsynets, anklagemyndighedens og politiets virksomhed.

Det vil fortsat være Finanstilsynet, der skal vurdere, hvorvidt betingelserne for videregivelse er opfyldt.

Til nr. 26 (§ 84 a, stk. 6, nr. 4, og stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at henvisningen til Fondsrådet i bestemmelserne ændres. Ændringen er en konsekvens af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Fondsrådet fungerer efter de nugældende regler i forhold til visse sagstyper som en selvstændig myndighed. Med lovforslaget skal regnskabskontrollen fremover varetages af Finanstilsynet. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Men ændringen sikres det, at Erhvervsstyrelsen tillægges beføjelser svarende til Fondsrådet for så vidt angår styrelsens løsning af opgaver i medfør af § 83, stk. 2 og 3.

Til nr. 27 (overskriften til § 84 a, stk. 4, nr. 19, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 84 a i lov om værdipapirhandel m.v. om Finanstilsynets tavshedspligt, blev nyaffattet ved lov nr. 133 af 24. februar 2009.

§ 84 a, stk. 6, nr. 19, henviser til stk. 12 og 13, men der er kun 12 stykker i bestemmelsen, hvorfor henvisningen rettes til at være til stk. 11 og 12. Der er alene tale om teknisk ændring.

Til nr. 28 (§ 84 a, stk. 6, nr. 21, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som en selvstændig myndighed, skal ifølge forslaget fremover varetages af Finanstilsynet. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Der er i øvrigt ikke med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffattelse af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v., jf. dette lovforslags § 2, nr. 20.

Til nr. 29 (§ 84 a, stk. 6, nr. 22, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med forslaget til § 84 a, stk. 6, nr. 22, foreslås den generelle tavshedspligt i § 84 a, stk. 1, fraveget i forhold til vide-

regivelse af fortrolige oplysninger til myndigheder, der varetager opgaver under Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), i det omfang oplysningerne er nødvendige for disse myndigheders varetagelse af opgaver i henhold til forordningen. Baggrunden for den foreslåede ændring er, at forordningens artikel 84 fastslår, at Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, kompetente myndigheder og andre relevante myndigheder uden unødigt forsinkelse skal meddele hinanden de oplysninger, som er påkrævet for at kunne udføre deres opgaver efter forordningen. »Kompetente myndigheder« er defineret i forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 13, og omfatter de myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne under forordningens artikel 22, stk. 1, og artikel 10, stk. 5, samt de myndigheder, der er udpeget under anden lovgivning til at føre tilsyn med de finansielle modparter. Udtrykket »andre relevante myndigheder« er ikke klart defineret i forordningen, men kan eksempelvis omfatte myndigheder, der assisterer de kompetente myndigheder i deres tilsyn med finansielle modparter, ikke-finansielle modparter og centrale modparter uden selv at være udpeget som kompetent myndighed.

Til nr. 30 (§ 84 a, stk. 9, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås med forslaget til § 84 a, stk. 9, at udtrykket »eller rådets« udgår. Ændringen er en konsekvens af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt, og der dermed ikke henvises til Fondsrådet i bestemmelsen.

Til nr. 31 og 32 (§ 84 b, stk. 1 og stk. 2, nr. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at henvisningerne til godkendte udenlandske clearingcentraler udgår fra § 84 b, stk. 1 og stk. 2, nr. 2, som en konsekvens af, at § 8 a om godkendelse af en udenlandsk clearingcentral foreslås ophævet. Om baggrunden for at ophæve § 8 a henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 33 (§ 84 b, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at der foretages en række ændringer i § 84 b, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen vedrører, hvem der anses som part i forhold til Fondsrådets afgørelser, og giver i dag mulighed for, at Fondsrådet kan tildele personer partstatus, selvom den givne fysiske eller juridiske person ikke efter bestemmelsen i øvrigt skal anses som part. Nyaffattelsen sker som følge af den foreslåede sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Som anført fungerer Fondsrådet i dag i forhold til regnskabskontrollen efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, i lov om værdipapirhandel m.v. som en selvstændig myndighed. Denne særstatus foreslås afskaffet med lovforslaget, og opgaverne vedrørende regnskabskontrol skal fremover varetages af Finanstilsynet. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Der er med nyaffattelsen alene tilsigtet en ændring i forhold til kompetencespørgsmålet og således ikke yderlige-

re materiel ændring af bestemmelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 i forslaget § 2, nr. 20.

Til nr. 34 (§ 84 c, stk. 1 og 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelseshjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd (jf. dette lovforslags § 2, nr. 20), vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 84 c, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1 skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn. Offentliggørelse skal ske på både virksomhedens og Finanstilsynets hjemmeside. Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelsen alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lovens øvrige bestemmelser. Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal reglerne i lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt, der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapir-

handel m.v., vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå. For så vidt angår tilsynsreaktioner, der vedrører en virksomheds solvensforhold, vil offentliggørelsen først ske efter udløbet af den frist, der er givet i henhold til § 225 i lov om finansiel virksomhed, inden for hvilken virksomheden har fået mulighed for at rette op på solvensforholdene, medmindre det allerede er offentliggjort ad anden vej. Det forudsætter dog, at offentliggørelsen er i overensstemmelse med denne lovs øvrige regler.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse, som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstår, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle for-

trolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 84 a i lov om værdipapirhandel m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 84 c, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 84 c, stk. 3. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheds erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 34. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed sendes i partshøring hos de berørte virksomheder. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for det Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 6 i den gældende bekendtgørelse om forretningsordenen for Fondsrådet, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) skal ikke offentliggøres i medfør af denne bestemmelse, men derimod i medfør af § 84 g som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 40.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 84, stk. 1, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3

Med forslaget til § 84 c, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. får de virksomheder, der er omfattet af loven, pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på virksomhedens hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af et administrativt bødeforelæg, ligesom Finanstilsynet selv skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på virksomhedens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter denne lovs øvrige regler. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme og afgørelser gælder således også, selvom en dom eller afgørelse ikke er endelig.

Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden

selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal virksomheden give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Ved offentliggørelsen skal denne lovs øvrige bestemmelser iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter lov om værdipapirhandel m.v. udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse

af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 84 c, stk. 2, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 84 a i lov om værdipapirhandel m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 35 (§ 84 c, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 36 (§ 84 c, stk. 4, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 84 c, stk. 3, som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 84 c. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 84 c, stk. 1, udvides fra alene at gælde for afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bødevedtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bødevedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 37 (§ 84 d, stk. 1, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 84 d, stk. 1, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. ændres. Bestemmelsen giver mulighed for i visse tilfælde, at offentliggøre navn på en virksomhed eller fysisk person, som i henhold til en række i bestemmelsen opregnede tilfælde meddeles en påtale. § 84 d, stk. 1, giver samtidig mulighed for i visse tilfælde, at offentliggøre navn på en virksomhed eller fysisk person, hvor det ved en afgørelse konstateres, at der ikke er sket en overtrædelse. Ændringen sker som følge af den foreslåede sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet til det nye råd, Det Finansielle Råd. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 i forslagets § 2, nr. 20.

Til nr. 38 og 39 (§ 84 d, stk. 2, nr. 16 og 17, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Der er tale om tekniske ændringer af § 84 d, stk. 2, nr. 16 og 17, i lov om værdipapirhandel m.v. som konsekvens af, at der indsættes et nyt nr. 18 i § 84 d, stk. 2.

Til nr. 40 (§ 84 d, stk. 2, nr. 18, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at der i § 84 d, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. indsættes et nyt nr. 18. § 84 d, stk. 2, opregner de sager, hvor Finanstilsynet kan offentliggøre påtaler givet til en fysisk eller juridisk person for overtrædelser af loven

eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, eller hvor det konstateres, at der ikke er sket nogen overtrædelse. Det foreslås at indsætte et nyt nummer 18, således at der også kan ske offentliggørelse i sager om overtrædelse af reglerne i shortsellingforordningen.

Til nr. 41 (§ 84 g i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at der i § 84 g, i lov om værdipapirhandel m.v. indsættes en ny bestemmelse om Finanstilsynets pligt til og mulighed for at offentliggøre oplysninger i relation til tilsynet med Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen).

Stk. 1 forpligter Finanstilsynet til at offentliggøre alle sanktioner, der gives for overtrædelse af forordningen, medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. Undtagelsen tænkes alene anvendt i helt særlige tilfælde, eksempelvis hvor offentliggørelse vil true virksomhedens fortsatte drift eller krænke meget væsentlige interesser. I udtrykket »uforholdsmæssig stor skade« vil der ikke kunne indfortolkes tilfælde, hvor offentliggørelse af en afgørelse vil kunne medføre tab af kunder eller bane vej for et erstatningskrav. Bestemmelsen indsættes for at imødekomme krav i artikel 12, stk. 2, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at den kompetente myndighed offentliggør enhver sanktion pålagt for overtrædelse af forordningens artikel 4,5 og 7-11. Dog skal der efter forordningen ikke ske offentliggørelse, hvis en offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. Det fremgår ikke direkte af forordningens ordlyd, at Finanstilsynet også er forpligtet til at offentliggøre oplysninger om sanktioner pålagt for overtrædelse af forordningens afsnit 3, 4 og 5. Forordningens artikel 88, stk. 2, forpligter imidlertid medlemsstaterne til at føre en hjemmeside tilknyttet Den Europæiske Værdipapir – og Markedstilsynsmyndigheds hjemmeside, hvor sanktioner vil blive offentliggjort. Hensynet til de finansielle markeder taler i øvrigt for, at disse oplysninger er offentligt tilgængelige.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan offentliggøre påtaler og påbud, som Finanstilsynet meddeler for overtrædelser af forordningen. Bestemmelsen indfører en ret, men ikke en pligt for Finanstilsynet til at foretage offentliggørelse af påtaler og påbud. Påtale og påbud givet i medfør af lov om værdipapirhandel m.v. er omfattet af de almindelige regler for offentliggørelse heraf i lov om værdipapirhandel m.v. Disse tilsynsreaktioner skal som udgangspunkt offentliggøres, medmindre det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Dette svarer til de åbenhedsregler, der blev vedtaget for Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser ved lov nr. 515 af 17. juni 2008.

I *stk. 3* foreslås der indsat en bestemmelse om, at offentliggørelsen ikke må indeholde personoplysninger omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets di-

rektiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Den foreslåede bestemmelse er en følge af artikel 12, stk. 2, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), der forpligter medlemsstaterne til ikke at offentliggøre sådanne oplysninger.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny bestemmelse § 84 h. Forslaget giver mulighed for ved bekendtgørelse at gennemføre en større grad af offentlighed vedrørende forholdene i de virksomheder, der er omfattet af loven. Med forslaget får erhvervs- og vækstministeren således bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt til at fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne.

Forslaget indebærer blandt andet, at de virksomheder, der er omfattet af lov om værdipapirhandel m.v., kan omfattes af bekendtgørelse nr. 1240 af 16. december 2011 om finansielle virksomheders og investeringsforeningers m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden og investeringsforeningen m.v. Bekendtgørelsen omfatter i dag virksomheder, der omfattes af lov om finansiel virksomhed, samt nogle af de foreninger, der omfattes af lov om investeringsforeninger m.v. Efter bekendtgørelsen skal virksomheden eller foreningen offentliggøre de redegørelser, som Finanstilsynet udarbejder efter hver inspektion i virksomheden eller foreningen. Også andre af Finanstilsynets redegørelser skal offentliggøres efter bekendtgørelsen.

Der vil være behov for visse undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Dette kan for eksempel være, hvor offentliggørelse kan medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Finanstilsynet skal ikke nødvendigvis afvente, at virksomheden offentliggør en redegørelse, idet der med bestemmelsen ved bekendtgørelse kan gives hjemmel til, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne. Denne mulighed kan kun benyttes i de situationer, hvor virksomheden enten har rent tekniske eller praktiske problemer, f.eks. på grund af it-nedbrud, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse er begrundet i, at virksomheden ikke – uden en reel begrundelse – ønsker at offentliggøre redegørelsen. Hvis virksomheden efter lov om værdipapirhandel m.v. skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynets offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

Til nr. 42 (§ 86, stk. 1, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 86, stk. 1, 4. pkt., ophæves. Bestemmelsen henviser til § 8 a, og ophævelsen er en konsekvens af, at § 8 a foreslås ophævet. Om baggrunden for at ophæve § 8 a henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 43 (§ 88, stk. 1, 2. pkt. i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at den almindelige klageadgang til Erhvervsankenævnet for afgørelser truffet af Finanstilsynet som udgangspunkt finder tilsvarende anvendelse for afgørelser truffet i henhold til shortsellingforordningen samt Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen).

Med ændringen sidestilles disse afgørelser med Finanstilsynets øvrige afgørelser truffet med hjemmel i loven, regler udstedt i medfør af loven eller andre forordninger under Finanstilsynets kompetence.

I forhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) foreslås klageadgangen afskåret i forhold til afgørelser om tilladelse til centrale modparter truffet i henhold til forordningens artikel 14 og 15.

Denne fravigelse skyldes, at tilladelsesprocessen er detaljeret beskrevet i forordningens artikel 17. En central modpart, der ønsker tilladelse, skal efter forordningen indlevere en ansøgning til den kompetente myndighed i dens hjemland. Ansøgningen skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at konstatere, at ansøgeren opfylder forordningens bestemmelser, jf. forordningens artikel 17, stk. 2. Den kompetente myndighed skal senest 30 dage efter modtagelsen vurdere, om ansøgningen er fyldestgørende, og give ansøgeren og tilsynskollegiet meddelelse herom, jf. forordningens artikel 17, stk. 3. Den kompetente myndighed er forpligtet til tage tilsynskollegiets vurdering med i betragtning. En negativ udtalelse fra et enigt tilsynskollegium med undtagelse af hjemlandsmyndighederne kan blokere en tilladelse, mens en negativ udtalelse fra et flertal på 2/3 dele kan føre til bindende mægling under Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, jf. forordningens artikel 17, stk. 4. Den kompetente myndighed skal senest 6 måneder efter indlevering af en fyldestgørende ansøgning skriftligt meddele ansøgeren, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes eller ej, jf. forordningens artikel 17, stk. 7.

Henset til forordningens meget detaljerede beskrivelse af beslutningsprocessen for tilladelse til centrale modparter, der involverer tilsynskollegiet og bindende mægling ved Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), synes det ikke hensigtsmæssigt, at Erhvervsankenævnet eller en tilsvarende national administrativ myndighed kan omgøre afgørelser om tilladelse truffet efter lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 1, i medfør af forordningens artikel 14 og 15, som følge af en klage fra den centrale modpart. Klageadgang ville i øvrigt medføre, at afgørelser truffet efter enighed blandt kollegiet eller ved bindende mægling ved ESMA kunne påklages, hvis den centrale modpart ikke fuldt ud får medhold, hvilket særligt skønnes uhenigtsmæssigt.

Til nr. 44 (§ 88, stk. 1, 4. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at ændre i § 88, stk. 1, 4. pkt. Bestemmelsen vedrører muligheden for at indbringe Finanstilsynets afgørelser for Erhvervsankenævnet. Bestemmelsen omfatter ifølge den nuværende affattelse afgørelser truffet af Fondsrådet som led i rådets kontrol efter lovens § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b samt afgørelse truffet af Danmarks Nationalbank efter § 57, stk. 7. Nyaffattelsen sker som følge af den foreslåede sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Som anført fungerer Fondsrådet i dag i forhold til regnskabskontrollen efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, i lov om værdipapirhandel m.v. som en selvstændig myndighed. Denne særstatus foreslås afskaffet med lovforslaget, og opgaverne vedrørende regnskabskontrol skal fremover varetages af Finanstilsynet. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Med nyaffattelsen sikres det, at Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens afgørelser i regnskabskontrollen kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Der er med nyaffattelsen ikke tilsigtet yderligere materiel ændring af bestemmelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 i forslaget § 2, nr. 20.

Til nr. 45 (kapitel 27, overskriften i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at overskriften til *kapitel 27* ændres som konsekvens af, at § 92 a om inddragelse af godkendelse til udenlandske clearingcentraler givet i henhold til § 8 a foreslås ophævet, og *kapitel 27* vedrørende inddragelse af godkendelser derfor ikke længere vil finde anvendelse. Om baggrunden for at ophæve § 92 a henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 24.

Til nr. 46 (§ 92 a i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 92 a i lov om værdipapirhandel m.v. ophæves. Bestemmelsen vedrører inddragelse af godkendelse til udenlandske clearingcentraler givet i henhold til § 8 a, og ophævelsen er en konsekvens af, at § 8 a om godkendte udenlandske clearingcentraler foreslås ophævet. Om baggrunden for at ophæve § 8 a henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 47 (§ 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at henvisningerne til § 8 a om godkendte udenlandske clearingcentraler udgår. Ændringen er en konsekvens af, at § 8 a foreslås ophævet. Om baggrunden for at ophæve § 8 a henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 48 (§ 93, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med lovforslagets § 2, nr. 33, indsættes en pligt for virksomheder omfattet af lov om værdipapirhandel m.v. til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får

virksomhederne pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme eller resuméer heraf. Med ændringen af § 93, stk. 1, gøres det muligt at straffe virksomheder, der ikke offentliggør i overensstemmelse med de nye bestemmelser, med bøde.

Til nr. 49 (§ 93, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 93, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at bestemmelsen udvides til, at Finanstilsynet kan give en fysisk eller juridisk person, der ikke opfylder sine forpligtelser efter Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen), påbud om ændring af forholdet. Udvidelsen medvirker til at gennemføre EMIR-forordningens artikel 22, stk. 3, og shortsellingforordningens artikel 41, stk. 1. Begge forordningers bestemmelser, forpligter medlemsstaterne til at fastsætte administrative foranstaltninger for overtrædelse af bestemmelser i forordningen. Disse foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

EMIR-forordningens artikel 12, stk. 1, forpligter medlemsstaterne til at fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningens artikel 4-5 og 7-11. Disse skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. EMIR-forordningens artikel 21, stk. 4, forpligter medlemsstaterne til at dele information om sanktioner med andre kompetente myndigheder. En forudsætning herfor må være, at medlemsstaterne kan fastsætte sanktioner overfor en central modpart, der overtræder forordningen.

Shortsellingforordningens artikel 41, stk. 1 forpligter medlemsstaterne til at fastsætte bestemmelser om sanktioner og administrative foranstaltninger for overtrædelse af forordningen og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Disse skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

EMIR-forordningens artikel 12, stk. 1, og artikel 21, stk. 4 samt shortsellingforordningens artikel 41, stk. 1, kan imødegås ved udnyttelse af bemyndigelsen i § 93, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet har hjemmel til at fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger.

Bemyndigelsen gælder kun de pligter, som det findes nødvendigt at strafbelægge for at sikre en effektiv håndhævelse af forordningen. I øvrigt vil bemyndigelse blive givet under hensyntagen til de almindelige EU-retlige principper. Der gælder for det første et princip om ligebehandling, hvorefter medlemsstaterne er forpligtede til at sikre, at overtrædelser af fællesskabsretten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelser af samme art og grovhed. Ligeledes gælder et princip om effektivitet, hvorefter sanktionen for overtrædel-

se af EU-retten skal være effektiv, stå i rimelig forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Til nr. 50 (§ 96, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 96, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. ændres, således at henvisningen til Fondsrådet udgår. Bestemmelsen vedrører afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger vedrørende en operatør af et reguleret marked, et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, en clearingcentral, en værdipapircentral, et registreret betalingssystem eller et kontoførende institut til eksempelvis Fondsrådet. Ændringen sker som følge af den foreslåede sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Som anført fungerer Fondsrådet i dag i forhold til visse sagstyper som en selvstændig myndighed. Denne særstatus foreslås afskaffet med nærværende lovforslag, og det er herefter ikke relevant at henvise til Det Finansielle Råd. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 i forslaget § 2, nr. 20.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 86 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Ifølge § 86 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge påser Finanstilsynet overholdelsen af lov om betalingstjenester og elektroniske penge med de undtagelser, der er opregnet i §§ 97 og 98. Tilsvarende gælder for artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Det foreslås, at Finanstilsynet også skal påse overholdelsen af artikel 3-6, 8 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009. Artikel 3, 6, 8 og 9 er beskrevet nedenfor, fordi det er disse bestemmelser Finanstilsynet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal føre tilsyn med overholdelsen af. De resterende bestemmelser er af mere generel karakter.

Forordningen indeholder bestemmelser om kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro inden for Unionen, hvor både betalerens betalingstjenesteudbyder og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder er etableret i Unionen, eller hvor den eneste betalingstjenesteudbyder i forbindelse med betalingstransaktionen er etableret i Unionen.

Forordningens artikel 3 indeholder krav om sikring af adgang til en EU-dækkende kreditoverførselsordning og adgang til en EU-dækkende direkte debiteringsordning. Hvis en betalingstjenesteudbyder giver adgang til at foretage en indenlandsk kreditoverførsel i henhold til en betalingsordning, skal udbyderen også give adgang for kreditoverførsler, der initieres af en betaler via en betalingstjenesteudbyder etableret i en hvilken som helst anden medlemsstat. Det samme gør sig gældende for direkte debiteringer, som for-

brugere som betalere har adgang til i henhold til betalingsordninger.

Forordningens artikel 4 indeholder krav om teknisk interoperabilitet. Betalingsordninger, som skal anvendes af betalingstjenesteudbydere til foretagelse af kreditoverførsler og direkte debitering, skal have de samme regler for indenlandske og grænseoverskridende kreditoverførselstransaktioner inden for Unionen og tilsvarende for indenlandske og grænseoverskridende direkte debiteringer inden for Unionen.

Forordningens artikel 5 indeholder en række tekniske krav til kreditoverførsels- og direkte debiteringstransaktioner. Det er f.eks. krav om, hvilken betalingskontoidentifikationskode, der skal anvendes til at identificere en betalingskonto, uanset hvor den pågældende betalingstjenesteudbyder er etableret, samt krav om hvilke meddelelsesformater, der skal anvendes ved videresending af betalingsstransaktioner til en anden betalingstjenesteudbyder eller via et detailbetalingssystem.

Ifølge forordningens artikel 6 skal kreditoverførsler gennemføres i overensstemmelse med de tekniske krav, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, 2 og 4, og i bilagets punkt 1 og 2 senest pr. 1. februar 2014. Det følger endvidere af forordningens artikel 6, at direkte debiteringer skal gennemføres i overensstemmelse med forordningens artikel 8, stk. 2 og 3, og med de krav, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, 3, 5, 6 og 8, og i bilagets punkt 1 og 3 senest pr. 1. februar 2014.

Det følger dog af forordningens artikel 16, stk. 8, at betalingstjenesteudbydere, der er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og brugere, der gør brug af en betalingstjeneste i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, skal opfylde kravene i artikel 4 og 5 senest den 31. oktober 2016. Hvis euroen imidlertid indføres som valuta i en sådan medlemsstat inden den 31. oktober 2015, skal forordningen efterleves inden for et år efter den dato, hvor den pågældende medlemsstat tiltrådte euroområdet.

Det følger endvidere af artikel 6, at direkte debiteringer gennemføres i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, senest pr. 1. februar 2017 for indenlandske betalinger og senest pr. 1. november 2012 for grænseoverskridende betalinger.

Forordningens artikel 9 bestemmer, at der skal være adgang til betalinger, idet det er vigtigt, at betalere kan foretage kreditoverførsler til betalingskonti, som betalingsmodtagerne har oprettet hos betalingstjenesteudbydere etableret i andre medlemsstater, og som der er adgang til, jf. forordningens artikel 3.

Til nr. 2 (§ 86, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Det foreslås at nyaffatte § 86, stk. 2. Bestemmelsen vedrører Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence i forhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge samt forordningerne på samme område og forslås nyaffattet som følge af dette lovforslags § 1, nr. 34, om sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Således er

det med forslaget Det Finansielle Råd, der skal indgå i tilsynet efter lovens § 86, stk. 1.

Ved nyaffattelsen er bestemmelsen endvidere blevet ensrettet i forhold til lignende bestemmelser i den øvrige tilsynslovgivning. Således er eksplicitte henvisninger til reglerne om blandt andet tavshedspligt for rådets medlemmer samt reglerne om partshøring ikke medtaget fra den nugældende bestemmelse. I stedet henvises til § 345 i lov om finansiel virksomhed i sin helhed, og der er således ikke tænkt en realitetsændring af, hvordan rådet skal indgå i tilsynet efter loven.

Til nr. 3 (§ 89 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

§ 89 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge giver Finanstilsynet adgang til at give påbud om berigtigelse eller ændring af forhold, der er i strid med denne lovs bestemmelser samt artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, samt artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Det foreslås, at denne adgang udvides til også at gælde for artikel 3-6, 8 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009. For en nærmere beskrivelse af disse artikler henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Da forordningens artikel 1 og 2 udelukkende vedrører forordningens anvendelsesområde samt definitioner og derfor ikke indeholder nogen direkte forpligtelser, er disse bestemmelser ikke medtaget i opregningen af bestemmelser, som foreslås omfattet af Finanstilsynets adgang til at give påbud.

Til nr. 4 (§ 93, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelseshjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 93, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn. Offentliggørelse skal ske på både virksomhedens og Finanstilsynets hjemmeside. Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernehjemmeside, er det denne hjemmeside, der

skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal reglerne i lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå. For så vidt angår tilsynsreaktioner, der vedrører en virksomheds solvensforhold, vil offentliggørelsen først ske efter udløbet af den frist, der er givet i henhold til § 225 i lov om finansiel virksomhed, inden for hvilken virksomheden har fået mulighed for at rette op på solvensforholdene, medmindre det allerede er offentliggjort ad anden vej. Det forudsætter dog, at offentliggørelsen er i overensstemmelse med lov om værdipapirhandel m.v.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelser, som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et

bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egthed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelser, hvis beslutningen angår enkeltpersoner. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstår, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysninger er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 92 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager om og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelses-

pligten fremgår i dag af § 93, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 93, stk. 3. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheds erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 34. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for det Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i den gældende bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 93, stk. 1, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3

Vedrørende forslaget til § 93, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge bemærkes, at Finanstilsynet efter de gældende regler alene har mulighed for at offentliggøre beslutningen om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning.

Med forslaget får de virksomheder, der er omfattet af loven, pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på virksomhedens hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på virksomhedens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme gælder således, selvom en dom ikke er endelig.

Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal virksomheden give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen eller bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder

og tidligst efter førstkomende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Ved offentliggørelsen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 93, stk. 2, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 5 (§ 93, stk. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 93.

Til nr. 6 (§ 93, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 93, stk. 3, som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 93. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 93, stk. 1, udvides fra alene at gælde afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bøvedtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bøde-

vedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 7 (§ 94, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

§ 94, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge indeholder en forpligtelse for Finanstilsynet til at orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i loven, bortset fra kapitel 2-4. Forpligtelsen finder efter de nugældende regler tilsvarende anvendelse på sager vedrørende artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001. Det foreslås at forpligtelsen også skal finde anvendelse på sager vedrørende artikel 3, 4, 5, 6, 8 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009.

Til nr. 8 (§ 94 a i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Forslaget giver mulighed for ved bekendtgørelse at gennemføre en større grad af offentlighed vedrørende forholdene i de virksomheder, der er omfattet af loven. Med forslaget til § 94 a får erhvervs- og vækstministeren således myndighed til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt til at fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne.

Forslaget indebærer blandt andet, at de virksomheder, der er omfattet af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, kan omfattes af bekendtgørelse nr. 1240 af 16. december 2011 om finansielle virksomheders og investeringsforeningers m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden og investeringsforeningen m.v. Bekendtgørelsen omfatter i dag virksomheder, der omfattes af lov om finansiel virksomhed, samt nogle af de foreninger, der omfattes af lov om investeringsforeninger m.v. Efter bekendtgørelsen skal virksomheden eller foreningen offentliggøre de redegørelser, som Finanstilsynet udarbejder efter hver inspektion i virksomheden eller foreningen. Også andre af Finanstilsynets redegørelser skal offentliggøres efter bekendtgørelsen.

Der vil være behov for visse undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Dette kan for eksempel være, hvor offentliggørelse kan medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Finanstilsynet skal ikke nødvendigvis afvente, at virksomheden offentliggør en redegørelse, idet der med bestemmelsen ved bekendtgørelse kan gives hjemmel til, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne. Denne mulighed kan kun benyttes i de situationer, hvor virksomheden enten har rent tekniske eller

praktiske problemer, f.eks. på grund af it-nedbrud, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse er begrundet i, at virksomheden ikke – uden en reel begrundelse – ønsker at offentliggøre redegørelsen. Hvis virksomheden efter lov om værdipapirhandel m.v. skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynets offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

Til nr. 9 (§ 98 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

SEPA-forordningens artikel 8 bestemmer, at multilaterale interbankgebyrer pr. direkte debiteringstransaktion og andre aftalte vederlag med samme formål eller virkning ikke kan anvendes på direkte debiteringstransaktioner. Dog indeholder artikel 8, stk. 2, en undtagelse, således at multilaterale interbankgebyrer i visse tilfælde kan finde anvendelse på såkaldte R-transaktioner, dvs. transaktioner der afvises, afslås, returneres, tilbageføres m.v. En række betingelser skal være opfyldt, for at gebyrerne kan opkræves, f.eks. skal de udelukkende være omkostningsbaserede.

Ifølge forslaget til § 98 fører Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen tilsyn med §§ 77-81, som vedrører en række gebyrspørgsmål. Efter § 98 kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede de fornødne påbud til overholdelse af disse bestemmelser og kræve nødvendige oplysninger til brug for sit tilsyn. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om anke af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser samt offentlighed.

Derudover fører Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen tilsyn med artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Det foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen også skal føre tilsyn med artikel 8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen).

Til nr. 10 (§ 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med lovforslagets § 3, nr. 4, indsættes en pligt for virksomheder omfattet af lov om betalingstjenester og elektroniske penge til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får virksomhederne pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme eller resuméer heraf. Med ændringen af § 107, stk. 2, gøres det muligt at straffe virksomheder, der ikke offentliggør i overensstemmelse med de nye bestemmelser, med bøde.

Med forslaget fastsættes endvidere, hvilke bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og

direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, som skal kunne strafsanktioneres. Det drejer sig om artiklerne 3-6 samt 8-9, hvis indhold er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1 (fodnoten i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Det foreslås, at fodnoten til lovens titel ændres således, at det fremgår, at hvidvaskloven også gennemfører dele af Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet. Endvidere ændres henvisningen til EUF-Traktatens bestemmelse vedrørende forordningers direkte virkning.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 4, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Den nugældende § 1, stk. 4, indeholder en hjemmel for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om, i hvilket omfang loven finder anvendelse for virksomheder og personer omfattet af Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen). Bestemmelsen foreslås nyaffattet. Den nyaffattede bestemmelse fastsætter, hvilke bestemmelser i hvidvaskloven der finder anvendelse på operatører af regulerede markeder, der har fået tilladelse i Danmark til at være auktionsplatform i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen. En operatør af et reguleret marked er herefter omfattet af en række bestemmelser i hvidvaskloven, når operatøren handler via sin tilladelse til at være auktionsplatform i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen. Bestemmelsen medvirker til at gennemføre dele af Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen).

Operatører af et reguleret marked, der handler via deres tilladelse til at være auktionsplatform i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen er herefter omfattet af §§ 6-7, § 9, §§ 10-11, § 12, stk. 1-7, § 13, stk. 1-2, § 15, §§ 17-18, § 19, stk. 1-2 og 4, §§ 21-29, § 34, stk. 1 og 4-7, § 34 a, § 34 c, stk. 2-5, § 34 d og §§ 35-37 i hvidvaskloven. Bestemmelserne omfatter regler om operatørens opmærksomhedspligt, pligten til at indberette mistænkelige transaktioner, regler om kunders legitimation og om genbrug af data, regler om outsourcing, regler om opbevaring af data, krav om operatørens interne kontrol- og kommunikationsprocedurer, regler om tavshedspligt og ansvar for operatører, regler om Finanstilsynets tilsyn og tavshedspligt samt om klagemuligheder i forhold til Finanstilsynets afgørelser samt straffebestemmelser. Reglerne skal i forhold til operatører af et reguleret marked, der handler via deres tilladelse til at være auktionsplat-

form i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen, fortolkes og anvendes på samme måde som gør sig gældende i forhold til alle øvrige aktører, der er omfattet af lovens anvendelsesområder.

Til nr. 3 (§ 16, stk. 4, 2. pkt., i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Ændringen er alene af redaktionel karakter, da den almenyttige organisation i den gældende lovtekst, § 16, stk. 4, 2. pkt., sidste led, fejlagtigt er omtalt som »selskabet«.

Til nr. 4 (§ 21, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Forslaget til ændring af § 21, stk. 1, vedrører overvågning af kundetransaktioner, hvor kunden er en nærmere beskrevet virksomhed etableret inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov, og hvor der føres kontrol med overholdelsen af disse krav. § 21, stk. 1, der vedrører fravigelse af legitimationskravene, blev senest ændret ved lov nr. 155 af 28. februar 2012, hvilket betyder, at hvidvasklovens krav om overvågning af kundetransaktioner, jf. § 12, stk. 5, også omfatter de forannævnte virksomheder ud fra en risikovurdering. Efter ændringsforslagets fremsættelse i 2011 blev det bemærket, at denne del af forslaget var en væsentlig skærpelse i forhold til 3. hvidvaskdirektiv, og at forslaget derfor burde afvente de igangværende drøftelser inden for Den Europæiske Union om mulig harmonisering af dette område. Finanstilsynet erklærede sig enig heri, men ved en lovteknisk fejl blev henvisning til § 12, stk. 5, i § 21, stk. 1, ikke taget med i det lovforslag, som efterfølgende blev vedtaget. Det foreslås på baggrund heraf at genindføre den tidligere undtagelse fra kravet om overvågning af transaktioner i forhold til de nævnte kunder afventende den igangværende revision af 3. hvidvaskdirektiv, som forventes afsluttet i 2012.

Til nr. 5 (§ 25, stk. 6, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Bestemmelsen vedrører Finanstilsynets mulighed for at stille krav til virksomhedernes interne regler på hvidvaskområdet. Med forslaget til ændring af § 25, stk. 6, foreslås denne hjemmel indskrænket til alene at omfatte de virksomheder og personer, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 34, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Ændringen skyldes, at der er behov for forskellige krav afhængigt af, hvilken type virksomhed/person der er tale om, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at det i stedet er Erhvervsstyrelsen, der kan stille krav til de interne regler for de virksomheder og personer, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med. Se i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 6.

Til nr. 6 (§ 25, stk. 7, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen med forslaget til § 25, stk. 7, får hjemmel til at udstede bekendtgørelse om skriftlige interne regler på hvidvaskområdet omfattende de virksomheder og personer, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 32, stk. 1. Forslaget skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 4, nr. 5, hvorefter Finanstilsynets hjemmel indskrænkes på dette område.

Der er i mange tilfælde tale om mindre virksomheder med få ansatte eller eventuelt kun en enkelt ansat, og kravene til indholdet af skriftlige interne regler bør fastlægges under hensyntagen hertil. De skriftlige interne regler skal dog fortsat være »tilstrækkelige« som beskrevet i lovens § 25, stk. 2. Bekendtgørelsen tænkes anvendt til at fastsætte overordnede retningslinjer. Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at der skal ske en detailregulering af enkeltområder beskrevet i § 25, stk. 1.

Til nr. 7 (§ 34, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Forslaget er en konsekvens af, at de handler, som en operatør af et reguleret marked foretager via sin tilladelse til at være auktionsplatform i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen, er omfattet af loven. Det foreslås, at Finanstilsynet påser en operatør af et reguleret markeds overholdelse af hvidvasklovens regler i de tilfælde, hvor en operatør af et reguleret marked er omfattet af hvidvaskloven, jf. dette lovforslags § 4, nr. 2. Finanstilsynet vil gennem sit tilsyn kunne foretage inspektion hos en operatør af et reguleret marked vedrørende dets overholdelse af hvidvaskloven, når det handler via sin tilladelse til at være auktionsplatform i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen.

Til nr. 8 (§ 34 a, stk. 3, nr. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Bestemmelsen vedrører en fravigelse af Finanstilsynets udvidede tavshedspligt i forhold til tilsynets mulighed for at videregive oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme eller anden tilsynslovgivning. Det er en forudsætning for at bringe bestemmelsen i anvendelse, at der foreligger en *konkret overtrædelse* af straffeloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme eller anden tilsynslovgivning.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at muligheden for at videregive oplysninger udvides til at finde anvendelse for *mulige* strafbare forhold. Med den foreslåede æn-

dring fremrykkes tidspunktet for, hvornår Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Der lægges således op til, at oplysningerne skal kunne videregives tidligere i arbejdsprocessen, hvor tilsynet i sin sagsbehandling blandt andet undersøger om, der foreligger en overtrædelse af straffeloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme eller anden tilsynslovgivning, men hvor denne sagsbehandling endnu ikke har klarlagt, om en fysisk eller juridisk person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold. Dermed kan politi og anklagemyndigheden på et tidligere tidspunkt inddrages i Finanstilsynets arbejde med at kortlægge eventuelle strafbare forhold.

Med ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt får tilsynet mulighed for at drøfte en konkret sag med anklagemyndigheden eller politiet med henblik på at slå fast, om der er tale om et forhold, der bør give anledning til politianmeldelse, herunder om Finanstilsynet bør undersøge forholdet nærmere inden indgivelse af politianmeldelse, om sagen med fordel kan afgrænses til alene at vedrøre udvalgte forhold, eller om der slet ikke er tale om et strafbart forhold. Dermed vil Finanstilsynet få mulighed for at målrette sin indsats, herunder undgå at indgive politianmeldelser, som anklagemyndigheden og politiet på forhånd ville kunne vurdere, ikke ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

Det er ikke intentionen med lovforslaget, at ændringen skal medføre et øget antal politianmeldelser på mindre oplyst grundlag, end hvad der finder sted efter de gældende regler. Derimod skal ændringen sikre, at Finanstilsynets (og anklagemyndighedens og politiets) ressourcer anvendes bedre.

Ændringen skal ligeledes give mulighed for generelt at have en friere dialog mellem Finanstilsynet og anklagemyndigheden og politiet omkring tilsynets arbejde og de udviklingstendenser, tilsynet ser i sagerne og i sektoren. Dette kan efter de nugældende regler alene ske på fuldstændig anonymiseret grundlag, hvilket besværliggør den frie dialog. Finanstilsynet blandt andet har et tæt samarbejde med Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet (SØK) på hvidvaskområdet, idet SØK fungerer som Hvidvasksekretariat, som internationalt kaldes FIU (Financial Intelligence Unit). FATF (Financial Action Task Force) fastsætter i de anbefalinger, som blev vedtaget i februar 2012, at der i medlemslandene skal være et tæt samarbejde mellem FIU og de kompetente myndigheder.

Finanstilsynet har efter de nugældende regler ikke pligt til at informere en fysisk eller juridisk person om, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning. Dette ændres ikke med forslaget. Finanstilsynet er derimod forpligtet til at overholde bestemmelserne i tvangsindgrebsloven, hvorefter bestemmelser, der forpligter en fysisk eller juridisk person til at give Finanstilsynet oplysninger, som udgangspunkt ikke kan bringes i anvendelse, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. Dette vil ikke blive ændret med lovforslaget. Finanstilsynets vil i øvrigt alene kunne videregive

oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for tilsynets, anklagemyndighedens og politiets virksomhed.

Det vil fortsat være Finanstilsynet, der skal vurdere, hvorvidt betingelserne for videregivelse er opfyldt.

Til nr. 9 (§ 34 c, stk. 1-3, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Bestemmelsen vedrører offentliggørelse. Efter den nuværende affattelse af bestemmelsen skal der ske offentliggørelse af afgørelser, der er truffet i henhold til § 32, stk. 5, eller § 34, stk. 7, hvis afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering er af væsentlig betydning. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Hvis der er tale om en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 34 c, stk. 1, udgår afgørelser truffet efter § 34, stk. 7, idet disse vil blive omfattet af den offentliggørelse, der vil skulle ske i medfør af bekendtgørelse nr. 1240 af 16. december 2011 om finansielle virksomheders og investeringsforeningers m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden og investeringsforeningen m.v. Bekendtgørelsen skal ifølge dette lovforslags § 4, nr. 9, også kunne omfatte virksomheder omfattet af denne lov.

Afgørelser truffet i henhold til § 32, stk. 5, vil ifølge det nyaffattede *stk. 1* skulle offentliggøres som hidtil.

Med de foreslåede *stk. 2* og *3* er der tilsigtet en vis ensretning i forhold til offentliggørelsesreglerne i de øvrige tilsynslove, dog med den forskel at Det Finansielle Råd ikke er kompetent i forhold til lov om forbyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, hvorfor *stk. 2* alene vedrører beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Som konsekvens af den foreslåede ensretning af bestemmelserne foreslås det i øvrigt, at den væsentlighedsvurdering, der er indeholdt i den nugældende § 34 c, stk. 1, 2. pkt., ikke medtages ved ændringen af bestemmelsen. Ligeledes foreslås det, at den interesseafvejning, der gælder efter den nugældende bestemmelse, i forhold til offentliggørelse af den involverede virksomheds navn ikke medtages.

Ifølge *stk. 2* skal beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning således offentliggøres, og offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en beslutning om overgivelse af sager til politimæssig efterforskning. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet beslutning om politianmel-

delsen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, om den forestående offentliggørelse.

Som hidtil kan der alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Der kan således ikke ske offentliggørelse med navns nævnelse, i sager hvor beslutningen ikke vedrører en juridisk person. Der kan ikke ske offentliggørelse, hvis beslutningen vedrører enkeltpersoner, hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte politianmeldelse vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold og fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold, som er af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, med mindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil, indebærer offentliggørelse af, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, ikke, at den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 34 a i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Vedrørende forslaget til § 34 c, stk. 3, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme bemærkes, at Finanstilsynet efter de gældende regler alene har mulighed for at offentliggøre beslutningen om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning.

Med forslaget får de virksomheder, der er omfattet af loven, pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på virksomhedens hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsy-

net skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på virksomhedens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme gælder således også, selvom en dom ikke er endelig.

Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen skal ske med et link på forsiden. Med indgangssiden menes hjemmesidens indgangssiden, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal virksomheden give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Ved offentliggørelsen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige op-

lysninger om kundeforhold og fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold, som er af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, med mindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Fjernelse fra virksomhedens hjemmeside af en beslutning om, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Offentliggørelse efter § 34 c, stk. 3, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 34 a i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 10 (§ 34 c, stk. 4, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes nyt stk. 2 og 3 i § 34 c.

Til nr. 11 (§ 34 c, stk. 5, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Der er tale om konsekvensændringer i nummereringen af § 34 c, stk. 3, som følge af, at der med forslaget indsættes nyt stk. 2 og 3 i § 34 c og stk. 3 bliver dermed stk. 5. Derudover tilrettes ordlyden med henblik på at præcisere, at den både omfatter afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, jf. stk. 1 og 2. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for afgørelsen eller beslutningen efter stk. 1 og 2. Det betyder samtidig, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom eller bødevedtagelse, jf. stk. 3, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen eller bødevedtagelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 12 (§ 34 d i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Forslaget til § 34 d giver mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren ved bekendtgørelse kan gennemføre en større grad af offentlighed vedrørende forholdene i de virksomheder, der er omfattet af loven. Med forslaget får er-

hvervs- og vækstministeren således bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden samt til at fastsætte nærmere regler om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne.

Forslaget indebærer blandt andet, at de virksomheder, der er omfattet af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan omfattes af bekendtgørelse nr. 1240 af 16. december 2011 om finansielle virksomheders og investeringsforeningers m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden og investeringsforeningen m.v. Bekendtgørelsen omfatter i dag virksomheder, der omfattes af lov om finansiell virksomhed, samt nogle af de foreninger, der omfattes af lov om investeringsforeninger m.v. Efter bekendtgørelsen skal virksomheden eller foreningen offentliggøre de redegørelser, som Finanstilsynet udarbejder efter hver inspektion i virksomheden eller foreningen. Også andre af Finanstilsynets redegørelser skal offentliggøres efter bekendtgørelsen.

Der vil være behov for visse undtagelser i forhold til offentliggørelsespligten. Dette kan for eksempel være, hvor offentliggørelse kan medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Finanstilsynet skal ikke nødvendigvis afvente, at virksomheden offentliggør en redegørelse, idet der med bestemmelsen ved bekendtgørelse kan gives hjemmel til, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomhederne. Denne mulighed kan kun benyttes i de situationer, hvor virksomheden enten har rent tekniske eller praktiske problemer, f.eks. på grund af it-nedbrud, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse er begrundet i, at virksomheden ikke – uden en reel begrundelse – ønsker at offentliggøre redegørelsen. Hvis virksomheden efter lov om værdipapirhandel m.v. skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynets offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

Til nr. 13 (§ 37, stk. 1, 1. pkt., i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme)

Med lovforslagets § 4, nr. 9, indsættes en pligt for virksomheder omfattet af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får virksomhederne pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme, bødevedtagelser eller resuméer heraf. Med indsættelse af et nyt 1. pkt. i § 37, stk. 1, gøres det muligt at straffe virksomheder, der ikke offentliggør i overensstemmelse med de nye bestemmelser, med bøde.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 196, stk. 1, 5. og 6. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som en selvstændig myndighed, skal ifølge forslaget fremover varetages af Finanstilsynet. Der er i øvrigt ikke med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages, og således vil Erhvervsstyrelsen træde i Finanstilsynets sted i sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffattelse af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v., jf. dette lovforslags § 2, nr. 20.

Til nr. 2 (§ 197 i lov om investeringsforeninger m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Det nye råd foreslås benævnt Det Finansielle Råd og skal blandt andet varetage de opgaver, som efter den nuværende lovgivning varetages af Det Finansielle Virksomhedsråd. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse § 345 i forslagens § 1, nr. 34.

Til nr. 3 (§ 210, stk. 1, 4. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som en selvstændig myndighed, skal ifølge forslaget fremover varetages af Finanstilsynet. Der er i øvrigt ikke med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages, og således vil Erhvervsstyrelsen træde i Finanstilsynets sted i sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffattelse af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v., jf. dette lovforslags § 2, nr. 20.

Til nr. 4 (§ 210, stk. 6, nr. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås, at § 210, stk. 6, nr. 1, ophæves. Bestemmelsen vedrører Finanstilsynet og Fondsrådets muligheder for at videregive oplysninger indbyrdes og til Det Finansielle Virksomhedsråd. Bestemmelsen ophæves som konsekvens af, at de to råd foreslås sammenlagt. Da Det Finansielle Råd er en del af Finanstilsynet uden selvstændig myndighedskompetence, er det ikke nødvendigt at have en hjemmel i loven til at videregive oplysninger fra Finanstilsynet til rådet.

Til nr. 5 (§ 210, stk. 6, nr. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Bestemmelsen vedrører en fravigelse af Finanstilsynets udvidede tavshedspligt i forhold til tilsynets mulighed for at

videregive oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Det er efter de nugældende regler en forudsætning for at bringe bestemmelsen i anvendelse, at der foreligger en *konkret overtrædelse* af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at muligheden for at videregive oplysninger udvides til at finde anvendelse for *mulige* strafbare forhold. Med den foreslåede ændring fremrykkes tidspunktet for, hvornår Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Der lægges således op til, at oplysningerne skal kunne videregives tidligere i arbejdsprocessen, hvor tilsynet i sin sagsbehandling blandt andet undersøger om, der foreligger en overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen, men hvor denne sagsbehandling endnu ikke har klarlagt, om en fysisk eller juridisk person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold. Dermed kan politi og anklagemyndigheden på et tidligere tidspunkt inddrages i Finanstilsynets arbejde med at kortlægge eventuelle strafbare forhold.

Med ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt får tilsynet mulighed for at drøfte en konkret sag med anklagemyndigheden eller politiet med henblik på at slå fast, om der er tale om et forhold, der bør give anledning til politianmeldelse, herunder om Finanstilsynet bør undersøge forholdet nærmere inden indgivelse af politianmeldelse, om sagen med fordel kan afgrænses til alene at vedrøre udvalgte forhold, eller om der slet ikke er tale om et strafbart forhold. Dermed vil Finanstilsynet få mulighed for at målrette sin indsats, herunder undgå at indgive politianmeldelser, som anklagemyndigheden og politiet på forhånd ville kunne vurdere, ikke ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

Det er ikke intentionen med lovforslaget, at ændringen skal medføre et øget antal politianmeldelser på mindre oplyst grundlag, end hvad der finder sted efter de gældende regler. Derimod skal ændringen sikre, at Finanstilsynets (og anklagemyndighedens og politiets) ressourcer anvendes bedre.

Ændringen skal ligeledes give mulighed for generelt at have en friere dialog mellem Finanstilsynet og anklagemyndigheden og politiet omkring tilsynets arbejde og de udviklingstendenser, tilsynet ser i sagerne og i sektoren. Dette kan efter de nugældende regler alene ske på fuldstændig anonymiseret grundlag, hvilket besværliggør den frie dialog.

Finanstilsynet har efter de nugældende regler ikke pligt til at informere en fysisk eller juridisk person om, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning. Dette ændres ikke med forslaget. Finanstilsynet er derimod forpligtet til at overholde bestemmelserne i tvangsindgrebsloven, hvorefter bestemmelser, der forpligter en fysisk eller juridisk person til at give Finanstilsynet oplysninger, som udgangspunkt ikke kan bringes i anvendelse, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. Dette vil ikke blive ændret med lovforslaget. Finanstilsynets vil i øvrigt alene kunne videregive

oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for tilsynets, anklagemyndighedens og politiets virksomhed.

Det vil fortsat være Finanstilsynet, der skal vurdere, hvorvidt betingelserne for videregivelse er opfyldt.

Til nr. 6 (§ 211, stk. 1 og 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelshjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd (jf. dette lovforslags § 5, nr. 2) vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 211, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte den danske UCITS, specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens navn. Offentliggørelse skal ske både på den pågældende danske UCITS eller forenings eller eventuelt dens investeringsforvaltningsselskabs eller administrationsselskabs og Finanstilsynets hjemmeside. Med »hjemmeside« menes den hjemmeside, som den pågældende danske UCITS eller forening normalt anvender til kommunikation med dens investorer m.fl. Det er ikke afgørende, om den danske UCITS eller foreningen selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer den danske UCITS eller foreningen f.eks. via dens investeringsforvaltningsselskabs hjemmeside eller en hjemmeside, der er fælles for flere danske UCITS eller foreninger, der administreres af det samme selskab, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Den danske UCITS eller foreningens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende den danske UCITS' eller foreningens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis den danske UCITS eller foreningen kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis den danske UCITS' eller foreningen ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at den danske UCITS' eller foreningens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at den danske UCITS eller forening har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Ved offentliggørelsen af

tilsynsreaktionen skal reglerne i lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvis andele i den danske UCITS eller forening handles på et reguleret marked. Dette kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal den danske UCITS eller foreningen efter lov om værdipapirhandel m.v. udsende en meddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente meddelelsen. Kan den danske UCITS eller foreningen efter disse regler udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade den pågældendes berettigede interesser at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra den danske UCITS eller foreningens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som foreningen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende danske UCITS eller forening, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at den danske UCITS eller foreningen har mulighed for at kunne forberede sig herpå. For så vidt angår tilsynsreaktioner, der vedrører en afdelings formueforhold, vil offentliggørelsen først ske efter udløbet af den frist, der er givet i henhold til § 92, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., inden for hvilken foreningen har fået mulighed for at opfylde kravet til afdelingens formue, medmindre det allerede er offentliggjort ad anden vej. Det forudsætter dog, at offentliggørelsen er i overensstemmelse med lov om værdipapirhandel m.v., hvis den finder anvendelse.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse, som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form. En værdipapirfond er ikke en juridisk person, men en økonomisk enhed, der administreres af et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab, hvis bestyrelsen og direktion har det ledelsesmæssige ansvar. I relation til reglerne om offentliggørelse, omfattes en værdipapirfond derfor af de regler, der gælder for juridiske personer.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne ska-

de den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den danske UCITS eller foreningen. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for den danske UCITS eller foreningen. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for den danske UCITS eller foreningen, uden at foreningens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede danske UCITS eller foreningers navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende danske UCITS eller foreninger i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om den danske UCITS eller foreningens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. om dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 210 i lov om investeringsforeninger m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 211, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 211, stk. 3. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheds erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde

et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at den danske UCITS eller foreningen kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 34. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos de berørte danske UCITS eller foreninger. Den danske UCITS eller foreningen vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, den danske UCITS eller foreningen eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken danske UCITS eller forening tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for det Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i den gældende bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3.

Med forslaget til § 211, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. får de danske UCITS og foreninger, der er omfattet af loven, pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på foreningens hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstil-

synet skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på den danske UCITS eller foreningens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme gælder således, selvom en dom ikke er endelig.

Med den danske UCITS eller foreningens hjemmeside menes den hjemmeside, som den danske UCITS eller foreningen normalt anvender til kommunikation med kunder m.v., jf. bemærkningerne ovenfor til stk. 1. Det er ikke afgørende, om den danske UCITS eller foreningen selv ejer hjemmesiden. Den danske UCITS eller foreningens offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen, skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende den danske UCITS eller foreningens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis foreningen kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når foreningen har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal foreningen give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis den danske UCITS eller foreningen ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne den danske UCITS' eller foreningens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den danske UCITS eller forening anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Ved offentliggørelsen af beslutningen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen af beslutningen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligheden bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede forenings/foreningers navn(e). Derimod vil alle fortro-

lige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende dansk UCITS eller forening i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om den danske UCITS eller foreningens interne forhold af væsentlig betydning for den danske UCITS eller foreningen, f.eks. vil ikke offentligt tilgængelige oplysninger om den danske UCITS eller foreningens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 211, stk. 2, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 210 i lov om investeringsforeninger m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 7 (§ 211, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 8 (§ 211, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 211, stk. 3, der bliver *stk. 4*, som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 211. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 211, stk. 1, udvides fra alene at gælde afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bødevedtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bødevedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 9 (§ 221, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med lovforslagets § 5, nr. 6, indsættes en pligt for danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger eller fåmandsforeninger omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får de danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger eller fåmandsforeninger pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme, bødevedtagelser eller resuméer heraf. Med ændringen af § 221, *stk. 1, 2. pkt.*, gøres det muligt at straffe de danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger eller fåmandsforeninger,

der ikke offentliggør i overensstemmelse med de nye bestemmelser, med bøde.

Til nr. 10 (§ 222, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det foreslås at ophæve § 222, stk. 2, hvoraf følger, at bestemmelsens stk. 1 også finder anvendelse på Fondsrådet ved Fondsrådets kontrol efter lovens § 196, stk. 1, 5. pkt. Efter bestemmelsens stk. 1 kan Finanstilsynet i visse tilfælde pålægge eksempelvis en forenings bestyrelse daglige eller ugentlige bøder for tilsidesættelse af de pligter, der følger af loven eller regler udstedt med hjemmel heri. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt og, at opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som en selvstændig myndighed, fremover skal varetages af Finanstilsynet med Erhvervsstyrelsen som sekretariatet i forhold til sagerne vedrørende ikke-finansielle børsnoterede virksomheder.

Til nr. 11 (§ 223, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Lov om investeringsforeninger m.v. § 223, stk. 1 og 2, vedrører kontrollen med finansiell information i danske UCITS, specialforeninger og hedgeforeninger. Stk. 1 beskriver Fondsrådets reaktionsmuligheder i forhold til at kunne håndhæve kontrollen regnskabskontrollen, mens der efter stk. 2 kan pålægges en investeringsforening, SIKAV, specialforening eller hedgeforening eller en værdipapirfonds investeringsforvaltningsselskab eller administrationselskab bødestraf, såfremt et påbud ikke efterkommes, eller der afgives urigtige eller vildledende oplysninger til Fondsrådet.

Det foreslås at ændre henvisningerne i bestemmelsen fra Fondsrådet til Finanstilsynet som følge af, at Fondsrådets opgaver i forhold til regnskabskontrol foreslås overdraget til Finanstilsynet. Der er i øvrigt ikke med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 i forslaget § 2, nr. 20.

Til nr. 12 (§ 223, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om sammenlægning af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd. Det følger af dette forslag, at Finanstilsynet bliver kompetent myndighed på alle rådets områder. Med forslaget overdrages Fondsrådets opgaver i forhold til regnskabskontrol til Finanstilsynet. I dag er Fondsrådet en selvstændig myndighed for så vidt angår regnskabskontrollen med børsnoterede virksomheders års- og delårsrapporter. Der er ikke i øvrigt med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til affattelsen af den foreslåede bestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 84 i forslaget § 2, nr. 20. "

Til § 6

Til nr. 1 og 2 (§ 18 b i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser)

§ 18 b i ligebehandlingsloven vedrører anvendelse af køn som en faktor ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser.

EU-domstolen afsagde den 1. marts 2011 en afgørelse, Test-Achats-dommen, om, at artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser er ugyldig med virkning fra den 21. december 2012.

Artikel 5 regulerer brugen af aktuariemæssige faktorer vedrørende køn ved levering af forsikring eller lignende finansielle ydelser. Efter stk. 1, forbydes resultater, hvor der opstår forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser.

I artikel 5, stk. 2, var der mulighed for at fravige disse regler ved at tillade, at medlemsstaterne kunne opretholde forholdsmæssigt afpassede forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser, hvis anvendelsen af køn var en afgørende faktor ved risikovurderingen, der baseres på relevante og nøjagtige aktuariemæssige og statistiske data.

EU-Kommissionen udsendte den 22. december 2011 »Retningslinjer for anvendelsen af Rådets direktiv 2004/113/EF på forsikringsområdet i lyset af Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-236/09 (Test-Achats)«. Det fremgår heraf, at artikel 5, stk. 1, efter Test-Achats-dommen, skal anvendes uden undtagelse ved beregning af præmier og ydelser. Det fremgår dog samtidig, at der ikke indføres noget forbud mod brugen af køn som risikovurderingsfaktor i almindelighed. Det er tilladt at bruge denne faktor til beregning af præmier og ydelser på aggregeret niveau, så længe det ikke fører til forskelsbehandling på individuelt niveau. Det er således fortsat muligt at indsamle, oplagre og bruge kønsstatus eller kønsrelateret information inden for visse grænser, herunder reservation og intern pris-sætning, prissætning af genforsikring, markedsføring og reklame, og risikovurdering ved livs- og sundhedsforsikringer.

§ 18 b, stk. 1, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser foreskriver, at anvendelse af køn som en faktor ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser i alle nye kontrakter, der indgås efter den 21. december 2009, ikke må føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser. Dette modificeres af bestemmelsens stk. 2-4, der trods stk. 1 giver mulighed for at lægge vægt på køn.

Det foreslås på baggrund af Test-Achats-dommen og Kommissionens retningslinjer at ophæve § 18 b, stk. 2-4. Med denne ændring, vil Danmark efterleve afgørelsen om at anvende artikel 5, stk. 1, uden undtagelse.

Det foreslås endvidere at ændre formuleringen af § 18, stk. 1, dels så henvisningen stk. 2-4 udgår, hvilket indebærer, at forsikringselskaberne ikke længere må gøre forskel

på den præmie, som mænd og kvinder betaler for den samme forsikring eller mellem den ydelse, som mænd og kvinder får for den samme præmie, dels så bestemmelsen fremover kommer til at gælde for nye kontraktforhold, der indgås efter den 21. december 2012. Den nye dato knytter sig til EU-Domstolens dom, og ændringen fra »nye kontrakter« til »nye kontraktforhold« skyldes, at begrebet "ny kontrakt" ifølge Kommissionens retningslinjer ikke defineres i direktivet, og at direktivet heller ikke indeholder henvisninger til national lovgivning vedrørende betydningen af sådanne udtryk. Det skal imidlertid bemærkes, at det er tilladt at bruge køn som risikovurderingsfaktor til beregning af præmier og ydelser på aggregeret niveau, så længe det ikke fører til forskelsbehandling på individuelt niveau.

Gennemførelsen af artikel 5, stk. 1, kræver ifølge Kommissionen en klar sondring mellem eksisterende og nye *kontraktforhold*. Denne sondring skal opfylde behovet for juridisk sikkerhed og være baseret på kriterier, der gør det muligt at undgå at gribe ind i eksisterende rettigheder og opfylde alle parterets legitime forventninger. Fremgangsmåden er i overensstemmelse med direktivets mål om at forhindre en pludselig omlægning af markedet ved at begrænse anvendelsen af unisex-reglen til kun at gælde nye kontrakter.

Derfor finder unisex-reglen i artikel 5, stk. 1, anvendelse, når a) der indgås et kontraktforhold, som kræver samtykke fra alle parter, herunder en ændring af en eksisterende kontrakt, og b) den seneste samtykkeerklæring fra en part, som er nødvendig for indgåelsen af den pågældende aftale, fremsættes efter den 21. december 2012.

Følgende, ikke udtømmende eksempler, anses ifølge Kommissionens retningslinjer for nye kontraktforhold, som derfor skal overholde unisex-reglen:

- a) kontrakter, der indgås for første gang efter den 1. december 2012. Derfor vil tilbud, der fremsættes inden den 21. december 2012, men som accepteres efter denne dato, skulle overholde unisex-reglen, samt
- b) aftaler mellem parter, der indgås efter den 21. december 2012, om at forlænge kontrakter, der er indgået før denne dato, som ellers ville være udløbet.

Derimod vil følgende situationer i henhold til Kommissionens retningslinjer ikke blive betragtet som et nyt kontraktforhold:

- a) en automatisk forlængelse af en allerede eksisterende kontrakt, hvis den ikke opsiges, f.eks. i form af en skriftlig opsigelse, inden for en bestemt frist i henhold til bestemmelserne i den allerede eksisterende kontrakt,
- b) tilpasninger af enkelte dele af en eksisterende kontrakt, som f.eks. præmieændringer, på grundlag af foruddefinerede parametre, som ikke kræver forsikringstagerens samtykke,
- c) hvis forsikringstager tegner supplerende forsikringer eller forsikringsforlængelser på vilkår, der er aftalt inden den 21. december 2012, når disse policer aktiveres ved en ensidig beslutning fra forsikringstagers side, samt

- d) når en forsikringsportefølje overføres fra et forsikrings-selskab til et andet, som ikke ændrer status for de kontrakter, der er indeholdt i porteføljen.

Finanstilsynet vil ved sin fortolkning af, om der i et konkret tilfælde er tale om et nyt kontraktforhold omfattet af § 18, stk. 1, lægge Kommissionens retningslinjer til grund. Det skal bemærkes, at ovenstående eksempler følger af EU-regulering, hvorfor det til enhver tid er Kommissionens retningslinjer, der er gældende, såfremt disse ændres.

Til nr. 3 (§ 19, stk. 1, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser)

Henvisningen til § 18 b, stk. 4, udgår af § 19, stk. 1, som konsekvens af lovforslagets § 6, nr. 1.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 159 i årsregnskabsloven)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt til Det Finansielle Råd. Fondsrådet foretager i dag som selvstændig myndighed kontrol med årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land. Ifølge forslaget skal denne kontrol fremover varetages af Finanstilsynet. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Der er i øvrigt ikke tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede nyaffattelse af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v., jf. dette lovforslags § 2, nr. 20.

Til nr. 2 (overskriften inden § 159 a i årsregnskabsloven)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt til Det Finansielle Råd. Regnskabskontrollen skal fremover varetages af Finanstilsynet. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

Til nr. 3 (§ 159 a, stk. 1, i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 159 a, stk. 1, foreslås nyaffattet, som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt til Det Finansielle Råd. Det fremgår af bestemmelsen, at den regnskabskontrol, der tidligere er foretaget af Fondsrådet, fremover skal varetages af Finanstilsynet. Det fremgår endvidere, at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages og heller ikke i forhold til ansvarsfordeling mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen.

Det Finansielle Råd fungerer som øverste beslutningstager i principielle sager og sager med videregående betydning på Finanstilsynets kompetenceområde. Det foreslås at indsætte

en henvisning til Det Finansielle Råd i bestemmelsens 3. pkt., således at Det Finansielle Råd også får kompetence til at træffe afgørelser og beslutninger i principielle sager om kontrol efter årsregnskabslovens § 159 a, ligesom rådet ifølge lovforslaget skal gøre i sager efter lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. De sager, der tænkes omfattet af bestemmelsen på regnskabsområdet, vil være svarende til de sager, som Fondsrådet i dag træffer afgørelse i. Den afgørende forskel er, at Fondsrådet i dag udøver en selvstændig kompetence i disse sager, mens Det Finansielle Råd vil agere som øverste myndighed i forhold til Finanstilsynet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til bestemmelsen om Det Finansielle Råd i lovforslagets § 1, nr. 34, samt § 2, nr. 20.

Til nr. 4-8 (§ 159 a, stk. 2-6, i årsregnskabsloven)

Bestemmelserne beskriver, hvilke kontroller Fondsrådet skal foretage og ikke foretage i henhold til årsregnskabsloven, samt hvilke beføjelser Fondsrådet har i den forbindelse. Med forslaget ændres henvisningen i bestemmelserne fra Fondsrådet til kontrolinstansen i henhold til § 159 a, stk. 1. Det betyder, at den kompetente myndighed i henhold til stk. 1, skal påse de forhold, der fremgår af § 159 a, stk. 2 og 3, mens kontrollen i henhold til § 159 a ikke omfatter overholdelsen af indsendelsesfrister. Kontrolmyndigheden får endvidere samme beføjelser, som Fondsrådet har efter de nugældende regler.

Der er udover ændringen af den kompetente myndighed ikke tilsigtet anden materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 9 (§ 163, stk. 3, i årsregnskabsloven)

Bestemmelsen vedrører muligheden for at indbringe Fondsrådets afgørelser for Erhvervsankenævnet og foreslås nyaffattet som følge af forslaget om sammenlægning af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Finanstilsynet skal fremover varetage opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som selvstændig myndighed. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Dette fremgår af lovens § 159 a, stk. 1.

Ifølge den nyaffattede § 163, stk. 3, vil afgørelser truffet af kontrolmyndigheden jf. § 159 a, stk. 1, kunne indbringes for Erhvervsankenævnet på samme måde som Fondsrådets afgørelser. Og ligesom i de nugældende regler er der en undtagelse fra denne klagemulighed, i forhold til afgørelser vedrørende indhentelse af oplysninger i medfør af § 160, jf. § 159 a, stk. 5. Der er således udover ændringen af den kompetente myndighed ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 10 (§ 164, stk. 6, i årsregnskabsloven)

Bestemmelsen foreskriver bødestraf til den der ikke efterlever et påbud fra Fondsrådet, eller som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger. Bestemmelsen foreslås nyaffattet som følge af forslaget om sammenlægning af Det Finan-

sielle Virksomhedsråd og Fondsrådet. Finanstilsynet skal fremover varetage opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som selvstændig myndighed. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted i sager vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabsloven. Dette fremgår af lovens § 159 a, stk. 1.

I den nyaffattede § 164, stk. 4, ændres henvisningen fra Fondsrådet til kontrolmyndigheden jf. § 159 a, stk. 1, og der er således udover ændringen af den kompetente myndighed ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 9, stk. 5, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det fremgår af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med tilhørende bekendtgørelser, at udbetalingen af ATP Livslang Pension påbegyndes automatisk, når medlemmet når sin folkepensionsalder, således som denne er fastsat i lov om social pension, og at optjent pensionsret beregnes på baggrund af det enkelte medlems folkepensionsalder.

Ved en forhøjelse af folkepensionsalderen vil udbetalingen af medlemmets ATP Livslang Pension blive påbegyndt senere. En senere udbetaling af pensionen medfører, at den optjente pensionsret skal forhøjes, så den bevarer sin aktuariemæssige værdi. Dette kan ske ved, at allerede afgivne pensionstilsagn konverteres ved at gange den optjente pensionsret med en aldersafhængig konverteringsfaktor. I fastsættelse af konverteringsfaktorer indgår markedsrenten, folkepensionsalder og forventninger til levetiden. Da både markedsrenten og den forventede levetid kan variere, er det vigtigt at få fastlagt på hvilket grundlag, forhøjelsen af pensionen er baseret.

Det foreslås derfor, at beskæftigelsesministeren i § 9, stk. 5, bemyndiges til at udstede regler til brug for konvertering af pensionstilsagnene i ATP-ordningen i forbindelse med ændring af folkepensionsalderen, således at det til enhver tid er muligt – efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med tilhørende bekendtgørelser - at kunne se den pågældendes optjente pensionsret ud fra indbetalte bidrag i årene.

Til nr. 2 (§ 27, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Henvisningen i § 27, stk. 2, ændres fra »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter Det Finansielle Virksomhedsråd foreslås sammenlagt med Fondsrådet til et nyt råd benævnt »Det Finansielle Råd«. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af, hvordan rådet skal indgå i tilsynet efter loven.

Til nr. 3 (§ 27 g, stk. 1 og 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelshjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle

beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 27 g, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte Arbejdsmarkedets Tillægspensions (herefter ATP) navn. Offentliggørelse skal ske på både ATP's og Finanstilsynets hjemmeside. Med ATP's hjemmeside menes den hjemmeside, som ATP normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om ATP selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer ATP f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. ATP's offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangssiden, eller den side som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende ATP's hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis ATP kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis ATP ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at ATP's offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at ATP har modtaget underretning om tilsynsreaktionen.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra ATP's hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som ATP anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande repræsentantskabsmøde.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden ATP, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at ATP har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelser, som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til

politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelser, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for ATP. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstår, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde ATP's navn. Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om ATP's interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 27 f i lov om lov om arbejdsmarkedets tillægspension, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 27 g, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 27 g, stk. 3. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 34. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos ATP. ATP vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, ATP eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for det Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i den gældende bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3.

Med forslaget til § 27 g, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension får ATP pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på ATP's hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på ATP's hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme således, selvom en dom ikke er endelig.

Med ATP's hjemmeside menes den hjemmeside, som ATP normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om ATP selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer ATP f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. ATP's offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangssiden eller den side som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende ATP's hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis ATP kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når ATP har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal ATP give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst efter førstkommande repræsentantskabsmøde.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde ATP's navn. Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om ATP's interne forhold af væsentlig betydning for virksomhed, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysning-

ger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 27 g, stk. 2, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 27 f i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 4 (§ 27 g, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 5 (§ 27 g, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 93, stk. 3, der bliver stk. 4, som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 27 g. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 27 g, stk. 1, udvides fra alene at gælde afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bødevedtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bødevedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 6 (§ 27 g, stk. 5, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 7 (§ 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.)

Med forslaget til § 32 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes en pligt for Arbejdsmarkedets Tillægspension til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får Arbejdsmarkedets Tillægspension pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme, bødevedtagelser eller resuméer heraf. Med ændringen af § 32 a, stk. 1, 2. pkt., gøres det muligt at straffe Arbejdsmarkedets Tillægspension med bøde, hvis der ikke sker offentliggørelse i overensstemmelse med de nye bestemmelser.

§ 9

Til nr. 1 (§ 15 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Forslaget til § 15 indebærer, at lånemidler optaget som seniorgæld med en vis fortrinsstilling i konkurs, ofte benævnt

som junior covered bonds, også kan optages til brug for traditionelle realkreditobligationer. Hidtil har optagelsen af denne type lånemidler været forbeholdt til brug for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, som i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF er pålagt løbende overholdelse af lånegrænser og dermed krav om supplerende sikkerhedsstillelse.

Forslaget til § 15, stk. 1, fastsætter, at et realkreditinstitut som hidtil kan optage lån til at opfylde kravet om, at instituttet skal stille supplerende sikkerhed, hvis de aktiver, der ligger til grund for udstedelsen af en særligt dækket realkreditobligation eller en særligt dækket obligation, ikke længere svarer til værdien af de udstedte obligationer. Forslaget medfører imidlertid også, at lånemidernes anvendelsesgrundlag generelt udvides, så lånemidlerne fremover ikke alene kan anvendes til at stille supplerende sikkerhed i en serie med seriereservefond (kapitalcenter), men også kan anvendes til generelt at øge overdækningen i et kapitalcenter. Realkreditinstitutter får herved også mulighed for at optage sådanne lånemidler til brug for understøttelse af udstedelse af de traditionelle realkreditobligationer.

Baggrunden for ændringen er et ønske om at give realkreditinstitutterne mulighed for at forstærke kapitaloverdækningen i de enkelte kapitalcentre, som eksempelvis kan have positiv effekt i forhold til rating.

I § 15, stk. 2 fastsættes, at det skal fremgå af låneaftalen, hvilken serie med seriereservefond lånemidler optaget efter stk. 1, skal henføres til. Kravet er begrundet i, at det skal være muligt for kreditor at spore de enkelte låneoptagelser tilbage til det enkelte kapitalcenter.

I § 15, stk. 3, fastsættes, at de lånemidler som instituttet har optaget i medfør af § 15, stk. 1, skal placeres i tilsvarende aktivtyper, som enten kan anvendes til sikkerhedsmæssig afdækning af de særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer eller medgå til kapitalmæssig overdækning i et kapitalcenter.

Derudover skal aktiverne fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Hvis instituttet endnu ikke har erhvervet aktiver for de lånte midler, skal disse midler placeres på en særskilt konto. Har instituttet derimod erhvervet statsobligationer for lånemidlerne, skal disse aktiver placeres i et depot. Har instituttet erhvervet et aktiv, som ikke kan placeres i et særskilt depot, skal disse aktiver mærkes på anden måde, således at det fremgår, at disse aktiver er erhvervet for de pågældende lånemidler. Kravet er begrundet i hensynet til långiverne, der i tilfælde af realkreditinstitutets konkurs har separatiststilling til lånemidlerne, når disse endnu ikke er anvendt som supplerende sikkerhed eller kapitalmæssig overdækning og derfor ikke indgår i den serie med seriereservefond, hvortil optagelsen af seniorgæld skulle være anvendt som supplerende sikkerhed eller overdækning.

Når aktiverne anvendes som supplerende sikkerhed eller overdækning, skal de indgå i den pågældende serie med se-

riereservefond. Når midlerne placeres, skal de øvrige regler, der gælder for seriens indretning, naturligvis også iagttages.

Hvis værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for obligationsudstedelserne i de enkelte serier, efterfølgende stiger, således at værdien af aktiverne overstiger værdien af de udstedte obligationer - også ud over hvad der kan indeholdes i en overdækning - kan de aktiver, der er erhvervet for seniorgæld, realiseres og enten føres tilbage til den særskilte konto, placeres i et depot, mærkes på anden måde eller udbetales til långiver. Det er en forudsætning, at de indgåede aftaler om seniorgæld ikke tilsidesættes herved.

Den konkursretlige behandling af seniorgæld fremgår af § 27, stk. 1, 3. pkt. Den konkursretlige behandling af seniorgæld, der ikke er anvendt som supplerende sikkerhed eller overdækning, fremgår af § 27 b.

Til nr. 2 (§ 27, stk. 1, 3. pkt., i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Den foreslåede ændring af henvisningen i § 27, stk. 1, 3. pkt., fra § 33 e til § 15 er en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 9, nr. 1 og 6, hvorefter § 33 e ophæves, og § 15 indsættes.

Til nr. 3 og 4 (§ 27 a, stk. 1, og § 27 b, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at realkreditinstitutter med dette lovforslags § 9, nr. 1, får mulighed for at optage lån til at øge overdækningen i en serie eller gruppe af serier med seriereservefond. Det præciseres med ændringerne, at midler lånt til at øge overdækningen i én serie eller gruppe af serier med seriereservefond ligestilles med midler lånt til at stille supplerende sikkerhed i tilfælde af konkurs.

Til nr. 5 (§ 28 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Den foreslåede ændring af henvisningen i § 28 fra § 33 e til § 15 er en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 9, nr. 1 og 6, hvorefter § 33 e ophæves, og § 15 indsættes.

Til nr. 6 (§ 33 e i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Bestemmelsen vedrører optagelse af lånemidler som seniorgæld i forhold til særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer. Som følge af lovforslagets § 9, nr. 1, hvorefter muligheden for at optage lånemidler som seniorgæld udvides til også at omfatte traditionelle obligationer ophæves § 33 e, der alene gælder for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer. Disse vil fremover være omfattet af den foreslåede § 15.

Til nr. 7 (§ 34, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Henvisningen i § 34, stk. 2, ændres fra »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«. Ændringen er

en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter Det Finansielle Virksomhedsråd foreslås sammenlagt med Fondsrådet til et nyt råd benævnt »Det Finansielle Råd«. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af, hvordan rådet skal indgå i tilsynet med institutterne omfattet af loven.

§ 10

Til nr. 1 og 2 (§ 2 j, stk. 1 og stk. 3, 3. pkt., i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Forslaget til bestemmelsen indebærer, at lånemidler optaget som seniorgæld med en vis fortrinsstilling i konkurs, ofte benævnt som junior covered bonds, også kan optages til brug for traditionelle skibskreditobligationer. Hidtil har optagelsen af denne type lånemidler være forbeholdt til brug for særligt dækkede obligationer, som i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 206/48/EF er pålagt løbende overholdelse af lånegrænser og dermed krav om supplerende sikkerhedsstillelse.

Forslaget medfører også, at lånemidlernes anvendelsesgrundlag generelt udvides, så lånemidlerne fremover ikke alene kan anvendes til at stille supplerende sikkerhed i et kapitalcenter, men også kan anvendes til generelt at øge overdækningen i kapitalcenter.

Baggrunden for ændringen er et ønske om at give mulighed for at forstærke kapitaloverdækningen i de enkelte kapitalcentre, som eksempelvis kan have positiv effekt i forhold til rating.

Til nr. 3 og 4 (§ 3 d, stk. 1, og § 3 e, stk. 1, i lov om et skibsfinansieringsinstitut)

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at instituttet med dette lovforslags § 9, nr. 1, både får mulighed for at optage lån til at øge overdækningen i et kapitalcenter generelt, men også at udstede junior covered bonds til understøttelse af skibskreditobligationer.

§ 11

Til nr. 1 (§ 65, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Henvisningen i § 65, stk. 2, ændres fra »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 34, hvorefter Det Finansielle Virksomhedsråd foreslås sammenlagt med Fondsrådet til et nyt råd benævnt »Det Finansielle Råd«. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af, hvordan rådet skal indgå i tilsynet med firmapensionskasserne.

Til nr. 2 (§ 66 a, stk. 1, 4. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt. Opgaverne vedrørende regnskabskontrol, der tidligere blev varetaget af Fondsrådet som en selvstændig myndighed, skal ifølge forslaget fremover varetages af Finanstil-

synet. Der er i øvrigt ikke med forslaget tilsigtet en ændring i, hvorledes kontrollen foretages. Således vil Erhvervsstyrelsen fortsat være sekretariatet i forhold til sagerne vedrørende ikke-finansielle børsnoterede virksomheder. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede nyaffattelse af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v., jf. dette lovforslags § 2, nr. 20.

Til nr. 3 (§ 66 a, stk. 6, nr. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det foreslås, at § 66 a, stk. 6, nr. 1, ophæves. Bestemmelsen vedrører Finanstilsynets mulighed for at videregive oplysninger til Fondsrådet, og den ophæves som konsekvens af, at Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet foreslås sammenlagt, og der ikke fremover vil være et råd svarende til Fondsrådet med selvstændig myndighedskompetence.

Til nr. 4 (§ 66 a, stk. 6, nr. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Bestemmelsen vedrører en fravigelse af Finanstilsynets udvidede tavshedspligt i forhold til tilsynets mulighed for at videregive oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen. Det er efter de nugældende regler en forudsætning for at bringe bestemmelsen i anvendelse, at der foreligger en konkret overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at muligheden for at videregive oplysninger udvides til at finde anvendelse for *mulige* strafbare forhold. Med den foreslåede ændring fremrykkes tidspunktet for, hvornår Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Der lægges således op til, at oplysningerne skal kunne videregives tidligere i arbejdsprocessen, hvor tilsynet i sin sagsbehandling blandt andet undersøger om, der foreligger en overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen, men hvor denne sagsbehandling endnu ikke har klarlagt, om en fysisk eller juridisk person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold. Dermed kan politi og anklagemyndigheden på et tidligere tidspunkt inddrages i Finanstilsynets arbejde med at kortlægge eventuelle strafbare forhold.

Med ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt får tilsynet mulighed for at drøfte en konkret sag med anklagemyndigheden eller politiet med henblik på at slå fast, om der er tale om et forhold, der bør give anledning til politianmeldelse, herunder om Finanstilsynet bør undersøge forholdet nærmere inden indgivelse af politianmeldelse, om sagen med fordel kan afgrænses til alene at vedrøre udvalgte forhold, eller om der slet ikke er tale om et strafbart forhold. Dermed vil Finanstilsynet få mulighed for at målrette sin indsats, herunder undgå at indgive politianmeldelser, som anklagemyndigheden og politiet på forhånd ville kunne vurdere, ikke ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

Det er ikke intentionen med lovforslaget, at ændringen skal medføre et øget antal politianmeldelser på mindre op-

lyst grundlag, end hvad der finder sted efter de gældende regler. Derimod skal ændringen sikre, at Finanstilsynets (og anklagemyndighedens og politiets) ressourcer anvendes bedre.

Ændringen skal ligeledes give mulighed for generelt at have en friere dialog mellem Finanstilsynet og anklagemyndigheden og politiet omkring tilsynets arbejde og de udviklingstendenser, tilsynet ser i sagerne og i sektoren. Dette kan efter de nugældende regler alene ske på fuldstændig anonymiseret grundlag, hvilket besværliggør den frie dialog.

Finanstilsynet har efter de nugældende regler ikke pligt til at informere en fysisk eller juridisk person om, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning. Dette ændres ikke med forslaget. Finanstilsynet er derimod forpligtet til at overholde bestemmelserne i tvangsindgrebsloven, hvorefter bestemmelser, der forpligter en fysisk eller juridisk person til at give Finanstilsynet oplysninger, som udgangspunkt ikke kan bringes i anvendelse, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf. Dette vil ikke blive ændret med lovforslaget. Finanstilsynets vil i øvrigt alene kunne videregive oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for tilsynets, anklagemyndighedens og politiets virksomhed.

Det vil fortsat være Finanstilsynet, der skal vurdere, hvorvidt betingelserne for videregivelse er opfyldt.

Til nr. 5 (§ 66 c, stk. 1 og 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelseshjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 66, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte firmapensionskassens navn. Offentliggørelse skal ske på både firmapensionskassens og Finanstilsynets hjemmeside. Med firmapensionskassens hjemmeside menes den hjemmeside, som firmapensionskassen normalt anvender til kommunikation med sine medlemmer. Det er ikke afgørende, om firmapensionskassen selv ejer hjemmesiden. Firmapensionskassens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende firmapensionskassens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis firmapensionskassen kommenterer tilsynsreaktionen, skal det-

te ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis firmapensionskassen ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at firmapensionskassens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at firmapensionskassen har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal firmapensionskassen efter lov om værdipapirhandel m.v. udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan firmapensionskassen udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligheden bortfalder.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra firmapensionskassens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som firmapensionskassen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende firmapensionskasse, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at firmapensionskassen har mulighed for at kunne forberede sig herpå. For så vidt angår tilsynsreaktioner, der vedrører en firmapensionskasses solvensforhold, vil offentliggørelsen først ske efter udløbet af den frist, der er givet i henhold til §§ 59 og 60 i lov om tilsyn med firmapensionskasser, inden for hvilken firmapensionskassen har fået mulighed for at rette op på solvensforholdene, medmindre det allerede er offentliggjort ad anden vej.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en firmapensionskasse, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse, som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne ska-

de den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for firmapensionskassen. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for firmapensionskassen. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede firmapensionskassers navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om f.eks. medlemsforhold ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om firmapensionskassens interne forhold af væsentlig betydning for firmapensionskassen, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 66 c, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 66 c, stk. 3. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har

lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 20. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos de berørte firmapensionskasser. Firmapensionskassen vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, firmapensionskassen eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken firmapensionskasse tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for det Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i den gældende bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3.

Med forslaget til § 66 c, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser får firmapensionskasser, der er omfattet af loven, pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på firmapensionskassens hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på firmapensionskassens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme gælder således, selvom en dom ikke er endelig.

Med firmapensionskassens hjemmeside menes den hjemmeside, som firmapensionskassen normalt anvender til kommunikation med sine medlemmer. Det er ikke afgørende, om firmapensionskassen selv ejer hjemmesiden. Firmapensionskassens offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen, skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende firmapensionskassens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis firmapensionskassen kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når firmapensionskassen har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal firmapensionskassen give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis firmapensionskassen ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra firmapensionskassens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som firmapensionskassen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal firmapensionskassen efter lov om værdipapirhandel m.v. udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan firmapensionskassen udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede firmapensionskasses/firmapensionskassers navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om f.eks. medlemsforhold ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om firmapensionskassens interne forhold af væsentlig betydning for firmapensionskassen, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen,

den vedtagne bøde eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 66 c, stk. 2, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 6 (§ 66 c, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 7 (§ 66 c, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 66 c, stk. 3, der bliver stk. 4., som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 66 c. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 66 c, stk. 1, udvides fra alene at gælde afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bødevedtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bødevedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 8 (§ 71, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med lovforslagets § 9, nr. 2, indsættes en pligt for firmapensionskasser omfattet af lov om firmapensionskasser til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får firmapensionskasserne pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme, bødevedtagelser eller resuméer heraf. Med ændringen af § 71, stk. 1, 1. pkt., gøres det muligt at straffe firmapensionskasser, der ikke offentliggør i overensstemmelse med de nye bestemmelser, med bøde.

§ 12

Til nr. 1 (§ 44, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Henvisningen i § 44, stk. 2, ændres fra »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter Det Finansielle Virksomhedsråd foreslås sammenlagt med Fondsrådet til et nyt råd benævnt »Det Finansielle Råd«. Der er ik-

ke med forslaget tilsigtet en ændring af, hvordan rådet skal indgå i tilsynet efter loven.

Til nr. 2 (§ 49 a, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsformidling)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelseshjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 49 a, stk. 1, i lov om forsikringsformidling følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn. Offentliggørelse skal ske på både virksomhedens og Finanstilsynets hjemmeside. Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at virksomhedens offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter lov om værdipapirhandel m.v. udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan virksomheden udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse, som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. En-

delig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 49 i lov om forsikringsformidling, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 49 a, stk. 2, i lov om forsikringsformidling. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 49 a, stk. 3. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 5. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for det Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i den gældende bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3.

Med forslaget til § 49 a, stk. 2, i lov om forsikringsformidling får de virksomheder, der er omfattet af loven, pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på virksomhedens hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på virksomhedens hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme gælder således, selvom en dom ikke er endelig.

Med virksomhedens hjemmeside menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Virksomhedens offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengi-

velsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når virksomheden har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal virksomheden give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter lov om værdipapirhandel m.v. udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan virksomheden udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheds/virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 49 a, stk. 2, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertil hørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 49 i lov om forsikringsformidling, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 3 (§ 49 a, stk. 3, i lov om forsikringsformidling)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 4 (§ 49 a, stk. 4, i lov om forsikringsformidling)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 49 a, stk. 3, der bliver stk. 4, som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 49 a. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 49 a, stk. 1, udvides fra alene at gælde afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bødevedtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bødevedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 5 (§ 54, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 54, stk. 1, 1. pkt., indsættes en pligt for virksomheder omfattet af lov om forsikringsformidling til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får virksomhederne pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme, bødevedtagelser eller resuméer heraf. Med ændringen af § 54, stk. 1, 1. pkt., gøres det muligt at straffe virksomheder, der ikke offentliggør i overensstemmelse med de nye bestemmelser, med bøde.

§ 13

Til nr. 1 (§ 12, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber)

Henvisningen i § 12, stk. 2, ændres fra »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 34, hvorefter Det Finansielle Virksomhedsråd foreslås sammenlagt med Fondsrådet til et nyt råd benævnt »Det Finansielle Råd«. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af, hvordan rådet skal indgå i tilsynet efter loven.

Til nr. 2 (§ 15, stk. 2 og 3, i lov om pantebrevsselskaber)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelshjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 15, stk. 2, i lov om pantebrevsselskaber følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 12, stk. 3, jf. 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte pantebrevsselskabets navn. Offentliggørelse skal

ske på både pantebrevsselskabets og Finanstilsynets hjemmeside. Med pantebrevsselskabets hjemmeside menes den hjemmeside, som pantebrevsselskabet normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om pantebrevsselskabet selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer pantebrevsselskabet f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Pantebrevsselskabets offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside eller den side, som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende pantebrevsselskabets hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis pantebrevsselskabet kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis pantebrevsselskabet ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at pantebrevsselskabets offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at pantebrevsselskabet har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelsen. Skal pantebrevsselskabet efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen. Kan pantebrevsselskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra pantebrevsselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som pantebrevsselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden det pågældende pantebrevsselskab, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at pantebrevsselskabet har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på et pantebrevsselskab, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse,

som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde det eller de involverede pantebrevsselskabers navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om pantebrevsselskabets interne forhold af væsentlig betydning for pantebrevsselskabet, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dets opbygning og indretning, dets økonomiske forhold og situation, dets kundemasse og dets samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 13, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelses-

pligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 15, stk. 3. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 15, stk. 4. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til parthøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 34. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i parthøring hos den/ de berørte pantebrevsselskaber. Pantebrevsselskabet vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, pantebrevsselskabet eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsættes dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilket selskab tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for det Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i den gældende bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i

de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 4.

Med forslaget til § 15, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber får de pantebrevsselskaber, der er omfattet af loven, pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på pantebrevsselskabets hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på pantebrevsselskabets hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme gælder således, selvom en dom ikke er endelig.

Med pantebrevsselskabets hjemmeside menes den hjemmeside, som pantebrevsselskabet normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om pantebrevsselskabet selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer pantebrevsselskabet f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Pantebrevsselskabets offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen, skal ske med et link på forsiden. Med indgangssiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende pantebrevsselskabets hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis pantebrevsselskabet kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når pantebrevsselskabet har offentliggjort dommen eller bødevedtagelsen, skal pantebrevsselskabet give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen, eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Hvis pantebrevsselskabet ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra pantebrevsselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som pantebrevsselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Ved offentliggørelsen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal pantebrevsselskabet efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse afvente selskabsmeddelelsen. Kan selskabet udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede pantebrevsselskabs/pantebrevsselskabers navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om pantebrevsselskabets interne forhold af væsentlig betydning for pantebrevsselskabet, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om pantebrevsselskabets opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 15, stk. 3, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 13, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 3 (§ 15, stk. 4, i lov om pantebrevsselskaber)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 3.

Til nr. 4 (§ 15, stk. 5, i lov om pantebrevsselskaber)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 15. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 15, stk. 1, udvides fra alene at gælde afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bødevedtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bødevedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 5 (§ 22, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber)

Med lovforslagets § 11, nr. 2, indsættes en pligt for pantebrevsselskaber omfattet af lov om pantebrevsselskaber til at

offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får pantebrevsselskaberne pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme, bødevedtagelser eller resuméer heraf. Med ændringen af § 22, stk. 1, gøres det muligt at straffe pantebrevsselskaber, der ikke offentliggør i overensstemmelse med de nye bestemmelser, med bøde.

§ 14

Til nr. 1 (§ 20, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring)

Bestemmelsen i § 20, stk. 4, indeholder en bestemmelse om ophøret af efterladtes ret til erstatning for tab af forsørger.

Ved lov nr. 1587 af 20. december 2006 blev § 20 i arbejdsskadesikringsloven omformuleret i konsekvens af den gradvise forhøjelse af folkepensionsalderen. Formålet med ændringen var at præcisere, at modtageren havde ret til erstatningen frem til pågældende fik ret til folkepension.

Ved en beklagelig fejl fik bestemmelsen en forkert affattelse, der nu genoprettes ved dette forslag, der præciserer, at det er den efterladtes overgang til folkepension, der er ophørstidspunktet for erstatningen for tab af forsørger.

Til nr. 2 (§ 44 i lov om arbejdsskadesikring)

Bestemmelsen i § 44 indeholder regler om anke af Arbejdsskadestyrelsens afgørelser til Ankestyrelsen m.v.

Ved lov nr. 186 af 18. marts 2009 blev § 44, stk. 2 ophævet, og stk. 3-6 blev herefter stk. 2-5. Den ophævede bestemmelse indeholdt regler om anke af Arbejdsskadestyrelsens afgørelser om branchetilhørsforhold i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 3, der blev stk. 2, og stk. 7, henviste før lovændringen til stk. 2.

Disse bestemmelser blev ved en beklagelig fejl ikke konsekvensændret.

Forslaget indeholder en konsekvensændring af bestemmelserne.

Til nr. 3 (§ 71, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring)

Henvisningen i § 71, stk. 2, ændres fra »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter Det Finansielle Virksomhedsråd foreslås sammenlagt med Fondsrådet til et nyt råd benævnt »Det Finansielle Råd«. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af, hvordan rådet skal indgå i tilsynet efter loven.

Til nr. 4 (§ 76 b, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsskadesikring)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelses hjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 76 b, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings navn. Offentliggørelse skal ske på både Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings og Finanstilsynets hjemmeside. Med Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings hjemmeside menes den hjemmeside, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring selv ejer hjemmesiden. Kommunicerer Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, man kommer ind på, når man vil anvende Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomsforsikring har modtaget underretning om tilsynsreaktionen.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse, som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører juridiske personer. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings navn. Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kunde-forhold ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 76 a i lov om arbejdsskadesikring, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørel-

se. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 76 b, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 76 b, stk. 3. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 34. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for det Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i den gældende bekendtgørelse om forretningsordenen for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante

politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3.

Med forslaget til § 76 b, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring får Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme gælder således, selvom en dom ikke er endelig.

Med Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings hjemmeside menes den hjemmeside, som Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring offentliggørelse af dommen eller bødevedtagelsen, skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side, som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring kommenterer dommen eller bødevedtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra.

Fjernelse af informationerne fra Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport.

Bestemmelsen indeholder endvidere en pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre eventuelle beslutninger truffet af politiet i henhold til retsplejelovens § 749. Det drejer sig om

politiets beslutning om enten ikke at indlede efterforskning eller indstille efterforskningen af en sag, inden der er rejst sigtelse. Pligten til at offentliggøre disse afgørelser påhviler alene Finanstilsynet, idet Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, som Finanstilsynets anmeldelse angår, ikke nødvendigvis bliver informeret om sagens afslutning af politiet.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings navn. Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 76 b, stk. 2, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 76 a i lov om arbejdsskadesikring, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 5 (§ 76 b, stk. 3, i lov om arbejdsskadesikring)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 6 (§ 76 b, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 76 b, stk. 3, der bliver stk. 4, som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 76 b. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 76 b, stk. 1, udvides fra alene at gælde afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bødevedtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bødevedtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 7 (§ 76 b, stk. 5, i lov om arbejdsskadesikring)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 8 (§ 76 b, stk. 6, i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 76 b, stk. 6, indsættes en pligt for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme, bødevtagelser eller resuméer heraf. Med det nye § 76 b, stk. 6, gøres det muligt at straffe Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring med bøde, hvis der ikke sker offentliggørelse i overensstemmelse med de nye bestemmelser.

Til nr. 9.

Efter gældende praksis, er statens tjenestemænd i Grønland sikret efter lov om arbejdsskadesikring. Det samme gælder andre statsansatte, som ikke har fast bopæl i Grønland. Bestemmelsen har til formål at lovfæste denne praksis. Derved opnås samme retsstilling for statens ansatte i Grønland, som gælder for statens ansatte på Færøerne. Det indebærer, at statens selvforsikringsordning gælder for disse personer. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 2 i lov nr. 1528 af 21. december 2010, om arbejdsskadesikring i Grønland, som definerer den personkreds, der er arbejdsskadesikret efter de grønlandske regler. Samlet set opnås et klarere retsgrundlag for afgrænsning af personkredsen samt en præcisering af, at staten betaler ydelser og administrationsbidrag for statsansatte i Grønland.

§ 15

Til nr. 1 (§ 10, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Henvisningen i § 10, stk. 2, ændres fra »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 34, hvorefter Det Finansielle Virksomhedsråd foreslås sammenlagt med Fondsrådet til et nyt råd benævnt »Det Finansielle Råd«. Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af, hvordan rådet skal indgå i tilsynet efter loven.

Til nr. 2 (§ 10 g, stk. 1 og 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med lovforslaget foreslås hjemlen til at offentliggøre tilsynsreaktioner udvidet og ensrettet. Offentliggørelshjemlen går fra at gælde henholdsvis afgørelser og processuelle beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning til at omfatte tilsynsreaktioner som sådan.

Begrebet tilsynsreaktioner omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Det Finansielle Råd vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 10 g, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond følger, at tilsynsreaktioner givet i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal omfatte Lønmodtagernes Dyrtidsfonds (herefter

LD) navn. Offentliggørelse skal ske på både LD's og Finanstilsynets hjemmeside. Med LD's hjemmeside menes den hjemmeside, som LD normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om LD selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer LD f.eks. via en koncernehjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. LD's offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske med et link på forsiden. Med forsiden menes hjemmesidens indgangsside, eller den side som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende LD's hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis LD kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af tilsynsreaktionen, og kommentarerne skal være klart adskilt fra denne.

Hvis LD ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at LD's offentliggørelse af tilsynsreaktionen skal ske hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at LD har modtaget underretning om tilsynsreaktionen.

Fjernelse af tilsynsreaktionen fra LD's hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som LD anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en tilsynsreaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele tilsynsreaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden LD, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at LD har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner med navns nævnelse, som angår personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, fortsat vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning er det kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelse, hvis beslutningen vedrører en juridisk person. Herudover kan der ikke ske offentliggørelse, såfremt offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for LD. Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for

virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politikmyndighed. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde LD's navn. Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om LD's interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Som hidtil indebærer offentliggørelse af en tilsynsreaktion ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 10 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med Det Finansielle Råds behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 10 g, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 10 g, stk. 3. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen.

Det Finansielle Råd kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog blandt andet, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Rådets beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kom-

mer, at det følger af reglerne for rådets behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 34. Det betyder, at udkast til rådets tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos LD. LD vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, LD eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsættes dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Hvis der i forretningsordenen for det Det Finansielle Råd bliver indsat en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan meddele tilsynsreaktioner på vegne af Det Finansielle Råd i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i den gældende bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil sådanne tilsynsreaktioner skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har tilladt dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Det Finansielle Råd. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis som Det Finansielle Råd gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politikmyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om blandt andet erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 3.

Med forslaget til § 10 g, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond får LD pligt til at offentliggøre udfaldet af en straffesag på LD's hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, ligesom Finanstilsynet skal offentliggøre sådanne resultater på tilsynets hjemmeside.

Af forslaget følger, at offentliggørelsen skal ske på LD's hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde. Hvis den helt eller delvist fældende dom ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af of-

fentliggørelsen. Pligten til at offentliggøre domme gælder således, selvom en dom ikke er endelig.

Med LD's hjemmeside menes den hjemmeside, som LD normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om LD selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer LD f.eks. via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt dommen eller bøden, f.eks. retter sig mod et datterselskab i en koncern, er det på datterselskabets hjemmeside, at der skal ske offentliggørelse, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af moderselskabet eller et koncernforbundet selskab. LD's offentliggørelse af dommen, bøvededtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, skal ske med et link på indgangssiden. Med indgangssiden menes hjemmesidens »forside«, eller den side som er tænkt til at være den første side, som man kommer ind på, når man vil anvende LD's hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bøvededtagelse. Hvis LD kommenterer dommen eller bøvededtagelsen, skal dette ske i forlængelse af gengivelsen, og kommentarerne skal være klart adskilt herfra. Når LD har offentliggjort dommen eller bøvededtagelsen, skal LD give Finanstilsynet meddelelse herom, herunder fremsende kopi af dommen eller bøvededtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen eller bøvededtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside.

Fjernelse af informationerne fra LDs hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som LD anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden og tidligst efter offentliggørelsen af førstkomende årsrapport.

Ved offentliggørelsen skal lov om værdipapirhandel m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal LD efter disse regler udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse afvente selskabsmeddelelsen. Kan LD udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for LD at offentliggøre forholdet, jf. § 27, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., vil offentliggørelsen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde LD's navn. Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om LD's interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, f.eks. vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation og dens samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter § 10 g, stk. 2, indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 10 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Til nr. 3 (§ 10 g, stk. 3, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 4 (§ 10 g, stk. 4, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Der er tale om konsekvensændringer af nummereringen i § 10 g, stk. 3, der bliver stk. 4, som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2 i § 10 g. Derudover tilrettes ordlyden som følge af, at anvendelsesområdet for § 10 g, stk. 1, udvides fra alene at gælde afgørelser til at gælde tilsynsreaktioner. Det afgørende for offentliggørelse er dermed datoen for tilsynsreaktionen givet efter stk. 1. Det betyder, eksempelvis, at der ikke skal ske offentliggørelse af dom, bøvededtagelse, tiltalefrafald eller påtaleopgivelse, jf. stk. 2, hvis den tilsynsreaktion (politianmeldelsen), der ligger til grund for dommen, bøvededtagelsen, tiltalefrafaldet eller påtaleopgivelsen, er mere end 2 år gammel.

Til nr. 5 (§ 10 g, stk. 5, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget indsættes et nyt stk. 2.

Til nr. 6 (§ 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med lovforslagets § 15, nr. 2, indsættes en pligt for til at offentliggøre tilsynsreaktioner givet af Det Finansielle Råd eller af Finanstilsynet efter delegation fra rådet. Ligeledes får Lønmodtagernes Dyrtidsfond pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning truffet af Finanstilsynet samt domme, bøvededtagelser eller resuméer heraf. Med ændringen af § 14 a, stk. 1, 2. pkt., gøres det muligt at straffe Lønmodtagernes Dyrtidsfond med bøde, hvis der ikke sker offentliggørelse i overensstemmelse med de nye bestemmelser.

Til § 16

Til nr. 1 (§ 6, stk. 1, i lov om finansiel stabilitet)

Det foreslås, at Finansiell Stabilitet A/S skal ledes af en bestyrelse bestående af op til 7 medlemmer, der vælges på generalforsamlingen. Efter den gældende bestemmelse har bestyrelsen skulle bestå af 7 medlemmer.

Med ændringen skabes den fleksibilitet, som nødvendigvis gøres af selskabets særlige funktion som afviklingsselskab

for nødlidende pengeinstitutter med deraf stigende og faldende forretningsomfang. Selskabets nuværende bestyrelse består af 6 medlemmer. Med den foreslåede ændring kan bestyrelsens størrelse på 6 medlemmer opretholdes ved et uændret forretningsomfang.

Til § 17

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft 1. januar 2013, jf. dog *stk. 2-5*.

Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/236/EU af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen), at medlemsstaterne skal gennemføre den nødvendige nationale lovgivning inden 1. november 2012, hvor forordningen træder i kraft. Dette er imidlertid ikke muligt i den danske lovgivningsproces uden at indføre reglerne med tilbagevirkende kraft. Dette er ikke skønt hensigtsmæssigt særligt henset til, at forordningen, der indeholder de materielle regler som shortselling og visse aspekter af credit default swaps, er direkte anvendelig i Danmark.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 8, 9, 17 og 22-25, som vedrører den nye tilgang til håndhævelse af solvenskrav, herunder Finanstilsynets mulighed for at fastsætte risikotillæg med dispositionsbegrænsende virkning, træder i kraft den 20. december 2012 ved døgnets begyndelse. Det er væsentligt, at ændringerne vedrørende den nye tilgang til håndhævelse af solvenskrav træder i kraft hurtigst muligt. Herved er det ønsket at undgå, at eventuelle fremtidige nødlidende institutter får inddraget tilladelsen i perioden fra lovforslaget er vedtaget og indtil ikrafttrædelsen, når Folketinget har vedtaget nye regler, hvorefter inddragelse af tilladelsen eventuelt ikke ville være sket.

Af forslaget *stk. 3* fremgår, at lovforslagets § 6 vedrørende ændringerne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser træder i kraft den 21. december 2012 med virkning for aftaler indgået efter denne dato. Denne frist følger dels af Test-Achats-dommen (sag C-236/09) og dels af EU-Kommissionens retningslinjer af 22. december 2011 på baggrunden af dommen. Således konkluderer Domstolen, at artikel 5, stk. 2, i direktivet »skal følgelig anses for ugyldig efter udløbet af en passende overgangsperiode«, der udløber den 21. december 2012. Dette betyder, at kravene i artikel 5, stk. 1, skal anvendes uden undtagelse fra denne dato.

Ændringen finder anvendelse for aftaler indgået efter den 21. december 2012. Dette betyder, at køn ikke kan være afgørende, når der indgås et kontraktforhold, som kræver samtykke fra alle parter, herunder en ændring af en eksisterende kontrakt, eller hvis den seneste samtykkeerklæring fra en part, som er nødvendig for indgåelsen af den pågældende aftale, fremsættes efter den 21. december 2012.

Det følger af *stk. 4*, at erhvervs- og vækstministeren skal fastsætte tidspunktet eller tidspunkterne for ikrafttræden af de bestemmelser, der ophæver reglerne om godkendte udenlandske clearingcentraler. Baggrunden for dette er, at artikel 89, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) indehol-

der en overgangsbestemmelse, hvorefter centrale modparter, der har fået tilladelse under national ret før forordningens ikrafttræden, får en 6 måneders frist til at genansøge om tilladelse efter forordningens regler. I tiden indtil ansøgningen kan imødekommes vil den centrale modpart fortsat skulle være omfattet af nationale regler. Således vil udenlandske clearingcentraler, der har fået godkendelse efter § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. være underlagt reglerne om godkendte udenlandske clearingcentraler frem til udløbet af den beskrevne overgangsordning i lovforslagets § 18.

Det fremgår af *stk. 5*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af ændringen i lov om finansiell stabilitet, jf. lovforslagets § 16.

Det foreslås i *stk. 6*, at lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse. Det følger af § 42 i grundloven, at lovforslag, med hensyn til hvilke der kan begæres folkeafstemning, ikke må stadfæstes de første tre søgnedage, der følger efter den dag, på hvilken den endelige vedtagelse finder sted. Et lovforslag kan imidlertid – uanset adgangen til at begære folkeafstemning – straks stadfæstes, når det indeholder bestemmelse herom, jf. § 42, stk. 7, i grundloven. Denne hjemmel foreslås tilvejebragt i det foreslåede *stk. 6*.

Til § 18

Bestemmelsen indeholder en overgangsordning for godkendte udenlandske clearingcentraler. Det fremgår af bestemmelsens *stk. 1*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter et tidspunkt for, hvornår der ikke længere kan søges om tilladelse efter § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. Dette tidspunkt vil blive fastsat under hensyntagen til Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), idet det skal være muligt for sådanne clearingcentraler at søge om tilladelse i henhold til forordningens regler, førend muligheden for at søge om godkendelse efter lov om værdipapirhandel skal afskæres.

Ifølge *stk. 2* bortfalder godkendelser meddelt efter § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v., når den godkendte clearingcentral får en tilladelse fra hjemlandets myndigheder i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) eller opnår en anerkendelse fra ESMA.

Godkendelser, der ikke er bortfaldet i henhold til *stk. 2*, bortfalder ifølge *stk. 3* på det tidspunkt, hvor erhvervs- og vækstministeren ophæver bestemmelserne om godkendte udenlandske clearingcentraler i medfør af lovforslagets § 13, stk. 3. Dette tidspunkt vil være senere end tidspunktet beskrevet i denne bestemmelses *stk. 1*, og der vil således være en periode, hvor der ikke kan godkendes nye clearingcentraler i medfør af lov om værdipapirhandel m.v., men hvor allerede godkendte clearingcentraler er underlagt tilsyn, herunder skal betale afgift.

Til § 19

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Det foreslås i *stk. 1*, at lovens §§ 1-5, 7-8 og 10-15

som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2-4.

Med *stk. 2* foreslås, at §§ 1-5, 10-13 og 15 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Det fremgår ligeledes, at bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter. Denne mulighed gælder dog alene for lovforslagets § 2, nr. 7, (ophævelsen af § 39 b i lov om værdipapirhandel m.v.). § 39 b blev indført med lov nr. 1003 af 10. oktober 2008, der gælder direkte på Færøerne og i Grønland, og § 39 b foreslås ophævet som følge af shortsellingforordningen. Forordningen gælder imidlertid ikke på Færøerne og i Grønland, og det skal derfor fortsat være muligt at opretholde § 39 b på Færøerne og i Grønland. Med bestemmelsen gøres det muligt at sætte den øvrige del af lovforslagets § 2 i kraft og fortsat beholde muligheden for også at sætte § 2, nr. 7, i kraft, hvis der på et senere tidspunkt opstår behov herfor.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 11, 12 og 14 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske grønlandske forhold tilsiger.

Det er relevant, at Det Systemiske Risikoråd også kan overvåge opbygning af systemiske risici i Grønland og på Færøerne samt give henstillinger m.v. vedrørende forhold i Grønland og på Færøerne. Erhvervs- og vækstministeren kan derfor ved kongelig anordning sætte forslaget i kraft på Færøerne og i Grønland. Med forslaget til *stk. 6* bemyndiges erhvervs- og vækstministeren herudover til at indgå aftale med det færøske landsstyre om, at loven af Lagtinget sættes i kraft for forsikringsvirksomhed, da der er overført kompetence fra Danmark til Færøerne i forhold til forsikringsvirksomhed. Såfremt loven sættes i kraft for Færøerne vil Det Systemiske Risikoråd kunne rette henstillinger til det færøske forsikringstilsyn og, hvis det vedrører lovgivning, til Lagtinget.

Med lovforslaget får Finanstilsynet mulighed for at indsamle materiale til brug for tilsynet med fastsættelsen af referencerenter, som vedrører forhold der ligger tilbage i tiden, således at Finanstilsynet bliver i stand til at udføre et

helhedsorienteret tilsyn i relation til om rammerne for fastsættelse af referencerenter er betryggende. Indsamlet materiale vedrørende forhold tilbage i tiden vil også kunne indgå i og dermed bidrage til at danne et fuldt og helt billede af en evt. straffesag om overtrædelse af den fremtidige lovgivning. Finanstilsynet får dog ikke med lovforslaget mulighed for at håndhæve en overtrædelse af lovgivning, som ikke var gældende på daværende tidspunkt.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 30, vil Finanstilsynet med lovforslaget kunne kræve alle oplysninger fra danske kreditinstitutter, der bidrager til fastsættelsen af referencerenter. Med forslaget følger, at Finanstilsynet kan få adgang til stillere af referencerenter med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner. Denne adgang kan tilvejebringes uden brug af retskendelse, mod behørig legitimation. Dette gælder også i relation til indhentelse af materiale, som vedrører forhold der ligger tilbage i tiden.

Finanstilsynet vil således kunne indhente oplysninger, der ligger tilbage i tiden, fra de danske kreditinstitutter, der har bidraget som stillere til fastsættelse af danske og udenlandske referencerenter, dvs. også fra danske kreditinstitutter som ikke på ikrafttrædelsestidspunktet er stillere til danske eller udenlandske referencerenter.

Finanstilsynet vil derfor kunne indhente oplysninger om historiske indberetninger samt oplysninger, der ligger tilbage i tiden, til belysning af, hvilke rammer kreditinstitutterne har haft for fastsættelse af referencerenter, herunder hvilken metode, der har ligget til grund for den indberettede rente. Finanstilsynet kan med denne mulighed foretage en vurdering af referencerentens tidligere udvikling med henblik på at kunne identificere, hvilke markedstendenser og subjektive vurderinger nuværende og tidligere stillere har anvendt som grundlag for indberetninger til referencerenter tilbage i tiden, herunder hvilke ændringer i markedsforhold eller andet, som tidligere har medført overvejelser om eller faktiske ændringer i stillernes indberetninger.

Lovforslagets ændringer i lov om finansiel stabilitet finder direkte anvendelse for både Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 705 af 26. juni 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008 og § 2 i lov nr. 557 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1976, nr. L 189, side 13, dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1985, nr. L 339, side 21, dele af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 (UCITS-direktivet), EF-Tidende 1986, nr. L 375, side 3, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1987, nr. L 372, side 1, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1988, nr. L 172, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1990, nr. L 330, side 44, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Europa-Parla-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EF af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III), EU-Tidende 2010, nr. L 329, side 3« til: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EF af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III), EU-Tidende 2010, nr. L 329, side 3, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2011, nr. L 329, side 113«.

mentets og Rådets direktiv 98/31/EF af 22. juni 1998 (ændring af kapitalkravsdirektivet), EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 13, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF af 22. juni 1998, EF-Tidende 1998, nr. L 204, side 29, Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, EF-tidende 1998, nr. L 209, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppeditiv), EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EF-Tidende 2000, nr. L 181, side 65, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektivet for forsikring), EF-Tidende 2001, nr. L 110, side 28, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 41, side 20, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EF-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), EF-Tidende 2003, nr. L 9, side 3, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID-direktivet), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), EU-Tidende 2005, nr. L 149, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsik-

ringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektivet), EU-Tidende 2005, nr. L 323, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (kreditinstitutdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 177, side 201, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 97, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EF af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III), EU-Tidende 2010, nr. L 329, side 3. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 1092/2010/EU af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og

om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010/EU af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1094/2010/EU af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1095/2010/EU af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 1. Denne lov finder anvendelse på finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, samt virksomhed omfattet af stk. 2-12.

Stk. 2. For finansielle holdingvirksomheder finder § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 9, og stk. 2, §§ 77 a-77 d, § 117, § 124, stk. 2, nr. 1, § 125, stk. 2, nr. 1, kapitel 13, §§ 344-348 og 357, § 361, stk. 1, nr. 5, og stk. 2, § 368, stk. 2, og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369 og 370 anvendelse.

§ 1, stk. 3-13 ---

2. Overalt i loven ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

3. I § 1, stk. 2, indsættes efter »§ 71, stk. 1, nr. 9, og stk. 2,«: »§ 75,«.

4. I § 1 indsættes efter stk. 13 som nyt stykke:

»Stk. 14. Kapitel 20 d finder anvendelse på danske kreditinstitutter, der bidrager som stillere til

fastsættelse af danske og udenlandske referencerenter.«

Stk. 14-16 bliver herefter til stk. 15-17.

§ 5, stk. 1, nr. 1-27 ---

5. I § 5, *stk. 1*, indsættes som *nr. 28*:

»28) *Referencerente*:

En offentliggjort rente, der beregnes ved anvendelse af en formel på baggrund af en række uafhængige stilleres individuelle indberetninger i henhold til aftale eller regler herom, og som har til hensigt at danne grundlag for en aftalt rentefastsættelse mellem kreditinstitutter eller mellem kreditinstitutter og disses kunder.«

§ 39, stk. 1-7 ---

6. I § 39 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Stk. 6 og 7 finder ikke anvendelse på virksomheder, der udøver tjenesteydelsesvirksomhed omfattet af bilag 7 og 8.«

§ 75, stk. 1-3 ---

7. I § 75 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder om forhold i datterselskaber, som er finansielle virksomheder.«

§ 77 a, stk. 1, nr. 1-5 ---

6) Virksomheden udbetaler ikke variabel løn til bestyrelsen og direktionen, såfremt virksomheden i den periode, som aftalen om den variable løn vedrører, og indtil tidspunktet for beregningen heraf får en frist fra Finanstilsynet efter § 225, stk. 1 eller 3, om opfyldelse af solvenskravet eller Finanstilsynet i medfør af § 248, stk. 1, kræver, at virksomheden udarbejder en plan for genoprettelse af virksomhedens økonomiske stilling.

8. I § 77 a, *stk. 1, nr. 6*, ændres »§ 225, stk. 1 eller 3« til: »§ 225, stk. 1 eller 4«.

§ 124, stk. 1-4 ---

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det, der fremgår af stk. 2, nr. 1.

9. I § 124, *stk. 5*, ændres »end det, der fremgår af stk. 2, nr. 1« til: »i form af et tillæg til det solvenskrav, der fremgår af stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til, hvilken type kapital der skal opfylde tillægget«.

§ 125 a. Uanset § 124, stk. 2, og § 125, stk. 2-6, skal en virksomhed, der anvender en intern metode til opgørelse af risikovægtede poster til kreditrisiko eller operationel risiko, jf. § 143, stk. 3, i 2010,

10. I § 125 a, *stk. 1*, ændres »2010, 2011 og 2012« til: »2010, 2011, 2012 og 2013«.

2011 og 2012 have en basiskapital, der mindst udgør 6,4 pct. af de risikovægtede poster opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006, eller regler fastsat i medfør af stk. 2 og 3.

§ 126, stk. 1-2, nr. 1-4 ---

5) det største beløb i skadeforsikringsvirksomhed af

a) 18 pct. af de risikovægtede poster for det maksimale af bruttopræmier og bruttopræmieindtægter op til 57,5 mio. euro tillagt 16 pct. af beløb derudover og

b) det årlige gennemsnit af 26 pct. af de risikovægtede poster for bruttoerstatningsudgifterne for beløb op til 40,3 mio. euro og 23 pct. af beløb derudover i de seneste 3 regnskabsår,

6) 3,5 mio. euro for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed,

7) 2,3 mio. euro for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der udøver forsikringsklasserne 1-9 og 16-18,

8) 3,5 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver forsikringsklasserne 10-15,

9) 3,2 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed, og

10) 1,1 mio. euro for captivegenforsikringsselskaber.

§ 144. I et pengeinstitut, der ikke opfylder kapitalkravet i § 127, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist efter § 225, stk. 1 og 3, kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning med almindelig stemmeflerhed om at indløse de øvrige aktionærers aktier i pengeinstituttet. Det samme gælder tilfælde, hvor anmodningen fremsættes af en aktionær, som efter en kapitaltilførsel, der er led i en rekonstruktionsplan, kommer til at eje 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, selv om pengeinstituttet som følge af kapitaltilførslen atter opfylder kapitalkravet i § 127. Bestyrelsens beslutning om tvangsindløsning af aktier skal godkendes af Finanstilsynet. Indløsning af aktier skal foretages senest 30 dage efter anmodningen efter 1. pkt.

11. I § 126, stk. 2, nr. 5, litra a, ændres »57,5 mio. euro« til: »61,3 mio. euro«.

12. I § 126, stk. 2, nr. 5, litra b, ændres »40,3 mio. euro« til: »42,9 mio. euro«.

13. I § 126, stk. 2, nr. 6 og 8, ændres »3,5 mio. euro« til: »3,7 mio. euro«.

14. I § 126, stk. 2, nr. 7, ændres »2,3 mio. euro« til: »2,5 mio. euro«.

15. I § 126, stk. 2, nr. 9, ændres »3,2 mio. euro« til: »3,4 mio. euro«.

16. I § 126, stk. 2, nr. 10, ændres »1,1 mio. euro« til: »1,2 mio. euro«.

17. I § 144, stk. 1, ændres »§ 225, stk. 1 og 3« til: »§ 225, stk. 1 og 4«.

§ 152 b. Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan optage lån til brug for at opfylde krav om at stille supplerende sikkerhed.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilket register, jf. § 152 g, stk. 1, lånemidlerne optaget efter stk. 1 skal anvendes som supplerende sikkerhed for.

§ 205. Erhvervs- og vækstministeren, kan fastsætte regler, hvorefter bestemmelser i §§ 237-253 og 271-290 i selskabsloven med de nødvendige tilpasninger finder anvendelse for sparekasser, andelskasser og gensidige forsikringsselskaber ved sammenlægninger.

Stk. 2. § 236 i selskabsloven finder anvendelse for gensidige forsikringsselskaber, hvor sammenlægningen sker efter de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

§ 206. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, hvorefter §§ 237-253 og 271-290 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på en sparekasses overtagelse af et aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed.

Stk. 2. § 236 i selskabsloven finder anvendelse ved overtagelse omfattet af de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

§ 209, stk. 1 ---

Stk. 2. Medlemmer af bestyrelsen for eller ansatte i sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet, jf. § 207, stk. 1, må ikke udpege eller udgøre et flertal af medlemmerne af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening. Tilsvarende gælder for medlemmer af bestyrelsen for eller ansatte i fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.

18. § 152 b, stk. 1 og 2, affattes således:

»Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan optage lån til brug for at opfylde pligten til at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 a, stk. 2, eller til at øge overdækningen i et register.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilket register, jf. § 52 g, stk. 1, lånemidler optaget efter stk. 1 kan henføres til.«

19. § 205 affattes således:

»**§ 205.** Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at bestemmelserne vedrørende fusion i kapitel 15 og 16 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på

- 1) fusion af gensidige forsikringsselskaber,
- 2) fusion af spare- og andelskasser, og
- 3) fusion af gensidige forsikringsselskaber eller spare- og andelskasser med et kapitalsselskab.«

20. § 206 ophæves.

21. § 209, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Medlemmer af bestyrelsen, repræsentantskabet eller andre repræsentative organer, herunder generalforsamlingen samt ansatte i sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet, jf. § 207, stk. 1, må ikke udpege eller udgøre et flertal af medlemmerne af bestyrelsen for den i stk. 1 nævnte fond eller forening. Tilsvarende gælder for medlemmer af bestyrelsen eller andre repræsentative organer for fonden eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder samt for ansatte i fondens eller foreningens datterselskaber eller associerede virksomheder.«

§ 225. Opfylder et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab ikke kapitalkravene i § 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, og § 125, stk. 2-5 og 8, og § 125 a, og har det ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Hvis tilvejebringelsen af kapital kræver, at pengeinstitutts, realkreditinstitutts, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets øverste myndighed indkaldes, kan Finanstilsynet bestemme, at indkaldelse kan ske med kortere frist end fastsat i vedtægterne.

Stk. 3. Opfylder en koncern omfattet af §§ 171-174 ikke solvenskravet i de pågældende bestemmelser, og har den ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage pengeinstitutts, realkreditinstitutts, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets tilladelse, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter fristen i stk. 1 og 3 under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete omstændigheder. Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet skønner det nødvendigt.

Stk. 5. Finanstilsynet kan undlade at inddrage tilladelsen efter stk. 1 og 3, når hensynet til en hensigtsmæssig krisehåndtering eller afvikling taler herfor.

§ 247 d. Erklæres et pengeinstitut konkurs, anvendes aktiverne i registeret, herunder finansielle instrumenter, opgjort efter fradrag af udgifter til administrator, til betaling af krav fra indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for. Herefter dækkes lån, som pengeinstituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 b, stk. 1. Overskydende midler indgår i konkursmassen, jf. § 32 i konkursloven.

Stk. 2. De enkelte indehavere af særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b, stk. 1, kan ikke gøre krav gældende mod boet. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne anmelde krav over for boet på, hvad der efter vurderingen

22. I § 225, *stk. 1*, ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 2, 5 og 6«.

23. I § 225 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Et pengeinstitut eller realkreditinstitut der opfylder kapitalkravene i § 124, stk. 2 eller 3, men ikke opfylder det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 5, skal iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at overholde dette solvenskrav. Finanstilsynet kan påbyde instituttet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, som kan forlænges. Finanstilsynet kan løbende fastsætte yderligere foranstaltninger, såfremt det findes påkrævet. Finanstilsynet kan fastsætte en frist efter stk. 1 til opfyldelse af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 5, hvorefter tilladelsen inddrages efter stk. 1, hvis instituttet ikke foretager de nødvendige foranstaltninger efter 2. og 3. pkt.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

24. I § 225, *stk. 3*, som bliver stk. 4, ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 5 og 6«.

25. I § 225, *stk. 4 og 5*, som bliver stk. 5 og 6, ændres »stk. 1 og 3« til: »stk. 1 og 4«.

26. I § 247 d, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 3*, ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf.« til: »i henhold til«.

mangler til at fyldestgøre indehaverne af de særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter og långivere efter § 152 b, samt krav på de renter, der er påløbet de nævnte fordringer fra konkursdekretets afsigelse, for at obligationsindehaverne, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b kan blive fyldestgjort.

Stk. 3. Er midlerne i registeret utilstrækkelige til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de registrerede finansielle instrumenter samt til dækning af gæld, som pengeinstituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 b, stk. 1, kan administrator ved administrationsboets afslutning anmelde udækkede restkrav i pengeinstituttets konkursmasse som simple krav.

§ 247 e. Provenu fra lån, som pengeinstitutter har optaget til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 a, stk. 2, der ikke indgår i et register, skal i tilfælde af pengeinstituttets konkurs tjene til dækning af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter i det register, hvortil lånet er optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed. Eventuelle overskydende midler skal udbetales til långiver.

§ 247 f. Indehavere af obligationer, der har mistet betegnelsen særligt dækkede obligationer, jf. § 152 a, stk. 3, 1. pkt., og modparter på de registrerede aftaler om finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for, bevarer den konkursretlige stilling, som tildeles indehavere af særligt dækkede obligationer og finansielle modparter, jf. § 247 d, stk. 1, 1. pkt. Tilsvarende gælder lån, som pengeinstituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 b.

§ 256, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Fastsættelse af forsikringsbeløbene, herunder en eventuel nedsættelse heraf, jf. § 257, stk. 1, 4. pkt., eller § 259, stk. 1, 1. pkt., foretages i overensstemmelse med det efter stk. 3 gældende beregningsgrundlag og efter en fordeling af selskabets aktiver, der i det enkelte tilfælde må anses for rimelig under hensyn til forholdene i forsikringsbestanden, herunder indholdet af forsikringsaftalerne.

27. § 247 e, 1. pkt., affattes således:

»Provenu fra lån, som pengeinstitutter har optaget i henhold til § 152 b, stk. 1, og som ikke indgår i et register, skal i tilfælde af pengeinstituttets konkurs tjene til dækning af indehavere af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter i det register, hvortil lånene er optaget.«

28. I § 247 f, stk. 1, 2. pkt., ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 b« til: »i henhold til § 152 b, stk. 1.«

29. I § 256, stk. 4, ændres »§ 259, stk. 1, 1. pkt.« til: »§ 258, stk. 1, 1. pkt.«

§ 343 q ---

30. Efter § 343 r indsættes før afsnit XI:

»Afsnit X d

Det Systemiske Risikoråd

Kapitel 20 d

Det Systemiske Risikoråd

§ 343 s. Erhvervs- og vækstministeren nedsætter Det Systemiske Risikoråd, som består af 10 medlemmer. Rådet sammensættes således:

5) To medlemmer indstilles af Danmarks Nationalbank, hvoraf den ene skal være formanden for Danmarks Nationalbanks direktion. Formanden for Danmarks Nationalbanks direktion varetager formandskabet for rådet.

6) To medlemmer indstilles af Finanstilsynet.

7) Et medlem indstilles af hvert af henholdsvis Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet.

8) Tre medlemmer indstilles af Erhvervs- og Vækstministeriet efter høring af Danmarks Nationalbank. Medlemmerne skal være uafhængige eksperter med viden om finansielle forhold.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren udpeger medlemmerne af Det Systemiske Risikoråd og suppleanter herfor. Medlemmerne udpeges for op til fire år ad gangen og kan genudpeges.

Stk. 3. Det Systemiske Risikoråd er et rådgivende råd, som har til opgave at

1) identificere og overvåge systemiske finansielle risici i Danmark,

2) udtale sig gennem observationer om systemiske finansielle risici,

3) komme med advarsler om opbygningen af systemiske finansielle risici,

4) komme med henstillinger om initiativer på det finansielle område, som kan reducere eller forebygge opbygningen af systemiske finansielle risici og

5) blive hørt om advarsler og henstillinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB).

Stk. 4. Det Systemiske Risikoråds advarsler og henstillinger givet i medfør af stk. 3, nr. 3 og 4, vil

som udgangspunkt kunne rettes mod Finanstilsynet og, hvis det vedrører lovgivning, mod regeringen.

Stk. 5. Det Systemiske Risikoråd træffer beslutning om at afgive observationer, advarsler og henstillinger med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. Repræsentanter fra Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Finanstilsynet har ikke stemmeret i forhold til observationer, advarsler og henstillinger, der retter sig mod regeringen. Når Rådet afgiver observationer, advarsler og henstillinger rettet mod regeringen, skal disse indeholde en udtalelse fra ministeriernes repræsentanter.

Stk. 7. Finanstilsynet, relevante ministerier og Danmarks Nationalbank er forpligtet til at udlevere relevante oplysninger, herunder oplysninger om specifikke institutter m.v. samt udlevere relevante dokumenter m.v., på anmodning fra rådet, hvis rådet vurderer, at oplysningerne er nødvendige for, at rådet kan udføre sine opgaver. Fortrolige statistiske oplysninger, som Danmarks Nationalbank har indhentet i henhold til § 14 a, stk. 1 og 2, i lov om Danmarks Nationalbank, herunder oplysninger på individniveau, hvor det er muligt direkte eller indirekte at identificere enkeltindivider eller virksomheder, kan af Danmarks Nationalbank på anmodning fra rådet videregives til rådet, hvis rådet vurderer, at oplysningerne er nødvendige, for at rådet kan udføre sine opgaver.

Stk. 8. Danmarks Nationalbank er sekretariat for Det Systemiske Risikoråd. Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Finanstilsynet deltager i sekretariatet.

Stk. 9. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter forretningsordenen for Det Systemiske Risikoråd efter indstilling fra rådet.

Afsnit X e

Fastsættelse af referencerenter

Kapitel 20 e

Fastsættelse af referencerenter

§ 343 t. Ved fastsættelsen af referencerenter skal stillerne sikre, at rammerne for fastsættelsen er betryggende for kreditinstitutter og disses kunder.

Stk. 2. Ved stillere af referencerenter forstås kreditinstitutter, der ved indberetninger bidrager til fastsættelsen af referencerenter.

Stk. 3. Finanstilsynet fører tilsyn med, at rammerne for fastsættelsen af referencerenter er betryggende, jf. stk. 1, herunder at stillerne har tilstrækkelige retningslinjer og kontroller m.v.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om det i stk. 3 nævnte tilsyn, herunder om krav til dokumentation, udarbejdelse af retningslinjer, gennemførelse af kontroller, og ekstern revision m.v.

Tilsyn

§ 343 u. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter § 347, stk. 1-4, om fastsættelsen af referencerenter, til brug for Det Europæiske System af Centralbanker, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Fondsrådet kontrollerer med Finanstilsynet som sekretariat, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 samt i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b. Fondsrådet udøver i den forbindelse beføjelserne i medfør af § 197. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

31. I § 344, stk. 1, 3. pkt., ændres »Fondsrådet kontrollerer med Finanstilsynet som sekretariat« til: »Finanstilsynet kontrollerer«, og 4. pkt., ophæves.

Stk. 2 ---

Stk. 3 ---

Stk. 4 ---

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

§ 345. Erhvervs- og vækstministeren nedsætter Det Finansielle Virksomhedsråd, som består af 8 medlemmer. Rådet sammensættes således:

- 1) En formand med juridisk eller finansiell indsigt.
- 2) En næstformand med juridisk indsigt.
- 3) Et medlem med økonomisk finansiell indsigt, som indstilles af Danmarks Nationalbank.
- 4) En forbrugerrepræsentant, som indstilles af Forbrugerrådet.
- 5) En repræsentant for erhvervslivet, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Landbrug og Fødevarer i forening.
- 6) En repræsentant for realkreditinstitutterne, som indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening eller hver for sig.
- 7) En repræsentant for pengeinstitutterne m.v., som indstilles af Finansrådet, Den Danske Børs-

32. I § 344 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Finanstilsynet kan indgå aftaler om at udføre visse typer af opgaver, eventuelt mod betaling, for offentlige myndigheder, statslige institutioner m.v., såfremt Finanstilsynet vurderer, at udførelsen af opgaven kan bidrage til at sikre den finansielle stabilitet.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

33. § 344, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 7.* Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i EU-retlige regler.

Stk. 8. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.«

34. § 345 affattes således:

»**§ 345.** Erhvervs- og vækstministeren nedsætter Det Finansielle Råd, som består af 14 medlemmer. Rådet sammensættes således:

- 1) En formand og en næstformand, hvoraf en har juridisk og finansiell indsigt og en har økonomisk indsigt.
- 2) Et medlem med teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab.
- 3) Et medlem med teoretisk sagkundskab inden for kapitalmarkedsforhold.
- 4) Et medlem med økonomisk finansiell indsigt, som indstilles af Danmarks Nationalbank.
- 5) To medlemmer med særlig indsigt i forbrugerforhold, som indstilles af Forbrugerrådet og Dansk Aktionærforening i forening eller hver for sig.
- 6) Et medlem med praktisk og teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab, som indstilles af FSR – danske revisorer.

mæglerforening, Den Danske Fondsmæglerforening og InvesteringsForeningsRådet i forening.

8) En repræsentant for forsikringsselskaberne m.v., som indstilles af Forsikring & Pension, Foreningen af Firmapensionskasser, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd

1) træffer bortset fra § 43 og bortset fra sager vedrørende overholdelsen af §§ 183-193 og regler udstedt i medfør af § 196 for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, afgørelser i tilsynssager af principiel karakter samt i tilsynssager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og fælles datacentraler,

2) træffer afgørelse i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1

3) rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med dets udstedelse af regler og i forbindelse med principielle sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning samt i tilsynssager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder i henhold til § 43 samt

4) bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren udpeger rådets medlemmer for op til 4 år ad gangen. Medlemmerne kan genudpeges.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren udpeger for hvert medlem en suppleant. Ved et medlems forfald deltager suppleanten på medlemmets vegne.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren udpeger to særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 4-6, og op til fire særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 7 og 8. Erhvervs- og vækstministeren udarbejder i forbindelse med fastsættelsen af rådets forretningsorden, jf. stk. 12, en liste over de organisationer, der har ret til at indstille særligt sagkyndige. De særligt sagkyndige kan efter formandens beslutning deltage i rådets møder uden stemmeret. Dog kan der højst

7) To medlemmer med særlig indsigt i erhvervslivet og værdipapirudstedelse, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Landbrug og Fødevarer i forening eller hver for sig.

8) Et medlem med særlig indsigt i realkreditobligationsudstedelse, som indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening eller hver for sig.

9) To medlemmer med særlig indsigt i pengeinstitutområdet og værdipapirhandel, som indstilles af Finansrådet, Den Danske Børsmæglerforening, Den Danske Fondsmæglerforening og Investeringsforeningsrådet i forening eller hver for sig.

10) Et medlem med særlig indsigt i forsikringsselskabernes forhold, som indstilles af Forsikring & Pension, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond i forening eller hver for sig.

Stk. 2. Det Finansielle Råd

1) træffer afgørelser i tilsynssager af principiel karakter samt i tilsynssager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder,

2) træffer afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1,

3) træffer beslutning om at overgive sager omfattende af nr. 1 til politimæssig efterforskning samt

4) bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren udpeger rådets medlemmer for op til 4 år ad gangen. Medlemmerne kan genudpeges.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren udpeger for hvert medlem en suppleant. Ved et medlems forfald deltager suppleanten på medlemmets vegne. For det medlem, der indstilles efter stk. 1, nr. 6, udpeges dog 3 suppleanter. Suppleanter udpeges for en periode, der svarer til perioden for det medlem af rådet, som den pågældende er udpeget for.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren udpeger to særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 4-8, og op til fire særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 9 og 10. Erhvervs- og vækstministeren udarbejder i forbindel-

deltage to særligt sagkyndige for hvert medlem ved behandling af de enkelte sager på rådsmøderne.

Stk. 6. Færøernes landsstyre og Grønlands landsstyre udpeger hver en særligt sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i rådets møder uden stemmeret.

Stk. 7. Suppleanter og særligt sagkyndige udpeget efter stk. 4 eller 5 udpeges for en periode, der svarer til perioden for det medlem af rådet, som den pågældende er udpeget for. Særligt sagkyndige udpeget efter stk. 6 udpeges for op til 4 år ad gangen. Suppleanter og særligt sagkyndige kan genudpeges.

Stk. 8. Ved rådets behandling af sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning, jf. stk. 2, nr. 3, indkaldes Forbrugerombudsmanden til at deltage i det pågældende dagsordenspunkt. Forbrugerombudsmanden har i sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning samme beføjelser som rådets medlemmer.

Stk. 9. I sager, hvor der skal foretages partshøring efter forvaltningsloven, omfatter adgangen til parts høring hele udkastet til afgørelse. Fristen for afgivelse af udtalelse skal udgøre mindst 3 uger, medmindre sagen allerede har været forelagt for Det Finansielle Virksomhedsråd eller afgørelsen er af særlig hastende karakter.

Stk. 10. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmerne og suppleanterne af rådet samt de særligt sagkyndige. 1. pkt. gælder dog ikke ved behandling af sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 11. Rådet træffer afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 12. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter rådets forretningsorden, herunder regler om mulighed for foretræde for rådet.

Stk. 13. Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegerere sin kompetence efter stk. 2, nr. 1, til Finanstilsynet.

§ 347, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de i § 354, stk. 6, nr. 19 og 23, nævnte myndigheder.

se med fastsættelsen af rådets forretningsorden, jf. stk. 11, en liste over de organisationer, der har ret til at indstille særligt sagkyndige. De særligt sagkyndige kan efter formandens beslutning deltage i rådets møder uden stemmeret. Dog kan der højst deltage to særligt sagkyndige for hvert medlem ved behandling af de enkelte sager på rådsmøderne.

Stk. 6. Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver en særlig sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i rådets møder uden stemmeret.

Stk. 7. Ved rådets behandling af sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning indkaldes Forbrugerombudsmanden til at deltage i det pågældende dagsordenspunkt. Forbrugerombudsmanden har i sager om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning samme beføjelser som rådets medlemmer.

Stk. 8. I sager, hvor der skal foretages partshøring efter forvaltningsloven, omfatter adgangen til parts høring tillige udkastet til afgørelse.

Stk. 9. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmerne og suppleanterne af rådet samt særlige sagkyndige og Forbrugerombudsmanden. 1. pkt. gælder dog ikke ved behandling af sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning.

Stk. 10. Rådet træffer afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 11. Rådet fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om mulighed for at få foretræde for rådet. Forretningsordenen godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Stk. 12. Rådet kan delegerere sin kompetence efter stk. 2, nr. 1 og 3, til Finanstilsynet.«

35. I § 347, stk. 6, ændres »§ 354, stk. 6, nr. 19 og 23« til: »§ 354, stk. 6, nr. 20 og 24«.

§ 354. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2 ---

Stk. 3 ---

Stk. 4 ---

Stk. 5 ---

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd.

2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

§ 354, stk. 7 ---

Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 22, kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 7 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.

Stk. 9 ---

Stk. 10. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. For realkreditinstitutter gælder begrænsningen dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. juni 1995. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 28, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 29, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

36. I § 354, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.«

37. § 354, stk. 6, nr. 1, affattes således:

»1) Det Systemiske Risikoråd.«

38. I § 354, stk. 6, nr. 2, indsættes efter »retsforfølgning af«: »mulige«.

39. I § 354, stk. 8, ændres »stk. 6, nr. 22« til: »stk. 6, nr. 23«.

40. I § 354, stk. 10, ændres »stk. 6, nr. 28« til: »stk. 6, nr. 29«, og »stk. 6, nr. 29« til: »stk. 6, nr. 30«.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 23⁶⁾, kan alene ske

1) på baggrund af en international samarbejdsaf-tale, og

2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 12. Videregivelse efter stk. 6, nr. 23, af for-trolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres ud-trykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

§ 354 a. Afgørelser truffet i henhold til § 344, stk. 1, 3. pkt., og § 345, stk. 2, nr. 1, skal offentlig-gøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at over-give sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhe-dens navn. 1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørel-ser og beslutninger om at overgive sager til politi-mæssig efterforskning, som træffes af Finanstill-synet efter delegation fra Det Finansielle Virksom-hedsråd.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor ska-de for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørel-sen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offent-liggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysning-er, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæ-iske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undla-delsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

41. I § 354, *stk. 11* og *12*, ændres »stk. 6, nr. 23« til: »stk. 6, nr. 24«.

42. § 354 a, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, og tilsynsreaktioner gi-vet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggø-re oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og se-nest 3 hverdage efter, at virksomheden har modta-get underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med of-fentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en syn-lig måde, og det skal af linket og en eventuel til-knyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstillsynet. Hvis virksomhe-den kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af lin-ke på forsiden og informationerne fra virksomhe-dens hjemmeside skal finde sted efter samme prin-cipper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informatio-nerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling el-ler repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstillsynet

skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 3, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. «

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

43. I § 354 a, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2«.

44. § 354 a, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendigjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

45. Efter § 354 c indsættes:

»§ 354 d. Såfremt en finansiel virksomhed har videregivet oplysninger om den finansielle virksomhed, og disse er kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og

2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, indskydere, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller værdipapirer udstedt af virksomheden handles eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Såfremt virksomheden ikke berigtiger informationerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbudet meddelt efter stk. 1.«

§ 355, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en ansvarshavende aktuar, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed, en udenlandsk finansiel virksomhed eller en udenlandsk finansiel holdingvirksomhed, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Det samme gælder for en likvidator og en administrator af en livsforsikringsbestand.

§ 360. Finanstilsynets bevilling i finansloven til lagt udgifter til Kammeradvokaten og fratrukket salg af varer og tjenesteydelser opkræves som af-

46. § 355, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Det samme gælder for en likvidator, en administrator af en livsforsikringsbestand og en administrator i et administrationsbo for særligt dækkede obligationer.«

47. I § 360, stk. 1, ændres »Kammeradvokaten« til: »advokater«.

gift fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370.

Stk. 2 ---

§ 361, stk. 1, nr. 1-21 ---

22) Godkendte udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v., betaler årligt 68.150 kr.

23) Betalingsinstitutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 40.900 kr. årligt.

24) Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler 4.100 kr. årligt.

25) Pantebrevsselskaber omfattet af lov om pantebrevsselskaber betaler 10.000 kr. årligt.

26) E-penge-institutter, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler årligt 60.000 kr.

27) E-penge-institutter med begrænset tilladelse, jf. lov om betalingstjenester og elektroniske penge, betaler årligt 6.000 kr.

28) Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af §§ 18 og 19 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler årligt 8.000 kr.

29) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. §§ 18-21 i lov om investeringsforeninger m.v., betales 2.500 kr.

30) En fælles datacentral betaler årligt 53.000 kr. Såfremt en fælles datacentral i et regnskabsår gennemsnitligt har færre end 25 fuldtidsansatte, betaler den fælles datacentral årligt 1.000 kr.

31) For hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. §§ 18-21 i lov om investeringsforeninger m.v., betales 2.500 kr.

§ 368, stk. 1 ---

48. I § 360 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Opgaver som Finanstilsynet udfører i henhold til § 344, stk. 5, mod betaling, faktureres særskilt og medregnes ikke i afgiftsopkrævningen efter stk. 1.«

49. § 361, stk. 1, nr. 22, ophæves.

Nr. 23-31 bliver herefter nr. 22-30.

50. I § 361, *stk. 1*, indsættes som *nr. 31*:

»31) Centrale modparter med tilladelse, jf. artikel 14 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) jf. § 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler årligt 387.250 kr.«

Stk. 2. Fuld afgiftspligt påhviler enhver virksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende kalenderår.

Stk. 3 ---

Stk. 4. Hvis en virksomhed ophører med at være under tilsyn på anden måde end ved sammenlægning, fastsættes afgiften for det kalenderår, hvori virksomheden ophører, på følgende måde:

1) Virksomheder omfattet af § 361 betaler grundbeløbet.

2) Virksomheder omfattet af § 362 betaler den fastsatte promille i forhold til afgiftsgrundlaget i det foregående års årsrapport eller indtægtsspecifikation. Hvis ikke det foregående års årsregnskab eller indtægtsspecifikation er indsendt til Finanstilsynet på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning eller indtægtsspecifikation.

3) Virksomheder omfattet af §§ 363-367 betaler procenten fra den seneste afgiftsopkrævning i forhold til afgiftsgrundlaget i det seneste års årsrapport. Hvis ikke det seneste års årsrapport er indsendt til Finanstilsynet på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde godkende, at afgiftsbetalingen afventer den samlede afgiftsberegning.

Stk. 5. ---

§ 373, stk. 1 ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 70, stk. 1-4, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-7 og 9, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1 og 2, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 c, stk. 2, § 152 d, stk. 1 og 2, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 4, 1. pkt., §§ 158, 159 og 167, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 5, § 247 a, stk. 9 og 10, § 347 b, stk. 3 og 6, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabs-

51. I § 368, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*: »Afgiftsbetalingen afventer den samlede afgiftsberegning.«

52. § 368, *stk. 4, nr. 3, 3. pkt.*, ophæves.

53. I § 373, *stk. 2*, indsættes efter »§ 247 a, stk. 9 og 10,«: »§ 343 t, stk. 1,«.

54. I § 373, *stk. 2*, indsættes efter »§ 347 b, stk. 3 og 6,«: »§ 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.,«.

standarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3 ---

Stk. 4 ---

Stk. 5 ---

Stk. 6. Undlader et medlem af en finansiel virksomheds eller en finansiel holdingvirksomheds bestyrelse eller direktion at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Tilsvarende gælder et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en sparevirksomhed eller i en udsteder af elektroniske penge eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Stk. 7. Personer, der er knyttet til en finansiel virksomhed, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Tilsvarende gælder personer knyttet til en sparevirksomhed eller en udsteder af elektroniske penge eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Stk. 8 ---

Stk. 9 ---

§ 374, stk. 1 ---

Stk. 2. Undlader en virksomhed som nævnt i § 347, stk. 3 og 4, at opfylde de pligter, som efter loven påhviler virksomheden, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge virksomheden som sådan eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

55. I § 373, stk. 6, 2. pkt., udgår »eller i en udsteder af elektroniske penge«.

56. I § 373, stk. 7, 2. pkt., udgår »eller en udsteder af elektroniske penge«.

57. § 374, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Undlader en fysisk eller juridisk person at opfylde de pligter, som følger af § 347, stk. 3 og 4, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge den fysiske eller juridiske person eller de for den juridi-

Stk. 3 ---

Stk. 4. Såfremt en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, ikke opfylder sine forpligtelser efter bestemmelserne i §§ 183-193 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 196, kan Fondsrådet give den pågældende virksomhed påbud om ændring af forholdet, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger. Skønnes det hensigtsmæssigt, kan Fondsrådet selv offentliggøre de pågældende oplysninger, offentliggøre påbuddet eller suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra handel på et reguleret marked.

Stk. 5. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, der ikke efterlever et påbud fra Fondsrådet eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Fondsrådet, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på Fondsrådet ved Fondsrådets kontrol efter § 344, stk. 1, 3. pkt.

ske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.«

58. To steder i § 374, *stk. 4*, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet«.

59. I § 374, *stk. 5*, ændres »fra Fondsrådet« til: »fra Finanstilsynet« og »til Fondsrådet« ændres til: »til Finanstilsynet, i forhold til tilsynets opgaver efter stk. 4«.

60. I § 374, *stk. 6*, ændres »Fondsrådet ved Fondsrådets« til: »Finanstilsynet ved tilsynets«.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 855 af 17. august 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, foretages følgende ændringer:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45 (finality-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000, EF-Tidende 2000, nr. L 290, side 27, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF og 93/22/EØF (udveksling af oplysninger med tredjelande), dele af direktiverne 79/279/EØF, 80/390/EØF, 82/121/EØF og 88/627/EØF, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet« til: »og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret

offentliggøres om disse værdipapirer, EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1 (betingelses- og oplysningsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43 (collateral-direktivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug), EU-Tidende 2003, nr. L 96, side 16 (markedsmisbrugsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 64 (prospektdirektivet), Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation, EU-Tidende 2003, nr. L 339, side 70, Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF, for så vidt angår accepteret markedspraksis, definition af intern viden i forbindelse med varederivater, udarbejdelse af lister over insidere, anmeldelse af ledende medarbejders transaktioner og af mistænkelige transaktioner, EU-Tidende 2004, nr. L 162, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12 (overtagelsesdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004 nr. L 390, side 38 (gennemsigtighedsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1 (MiFID-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv

marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet). Loven indeholder endvidere bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012 om shortselling og visse aspekter af credit default swaps samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre«.

2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister, EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60 (udsættelsesdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1 (ændring af prospektdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tids-mæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.

§ 7 a, stk. 1-2 ---

Stk. 3. I denne lov forstås ved en godkendt udenlandsk clearingcentral en virksomhed, der er godkendt efter § 8 a.

§ 8 a. En udenlandsk clearingcentral kan opnå godkendelse som godkendt udenlandsk clearingcentral efter stk. 3 eller 4 til clearing af værdipapirer, der handles mellem værdipapirhandlere, hvor mindst en af disse værdipapirhandlere er meddelt tilladelse til værdipapirhandel her i landet, jf. § 9 i lov om finansiell virksomhed, og hvor handlen finder sted på et reguleret marked, en alternativ markedsplads eller i en multilateral handelsfacilitet her i landet.

Stk. 2. En udenlandsk clearingcentral må ikke påbegynde aktiviteter som beskrevet i stk. 1, før Finanstilsynet har meddelt godkendelse hertil efter stk. 3 eller 4.

2. § 7 a, stk. 3, ophæves.

3. § 8 a ophæves.

Stk. 3. Finanstilsynet godkender, at en udenlandsk clearingcentral, der udøver værdipapirclearingvirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve clearingvirksomhed i Danmark som godkendt udenlandsk clearingcentral, medmindre Finanstilsynet kan godtgøre, at en godkendelse indebærer en risiko for, at et reguleret marked eller en alternativ markedsplads ikke vil fungere hensigtsmæssigt, eller at de finansielle markeder i øvrigt ikke vil fungere sikkert, effektivt og teknisk forsvarligt.

Stk. 4. Finanstilsynet godkender, at en udenlandsk clearingcentral, der er meddelt tilladelse til at udøve værdipapirclearingvirksomhed i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve clearingvirksomhed i Danmark som godkendt udenlandsk clearingcentral, når Finanstilsynet finder det godtgjort, at værdipapirclearingen kan gennemføres på en for de danske finansielle markeder i øvrigt sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde.

Stk. 5. Ved vurderingen efter stk. 3 og 4 lægger Finanstilsynet vægt på den lovgivning og det tilsyn, som clearingcentralen er omfattet af i hjemlandet. Finanstilsynet lægger endvidere vægt på, om deltagerne og investorerne er beskyttet i lignende omfang som ved værdipapirclearing i en clearingcentral med tilladelse i henhold til denne lovs § 8. Finanstilsynet lægger desuden vægt på, om ansøgeren har passende procedurer og styring til imødegåelse af, at en deltager ikke kan opfylde sine forpligtelser i forbindelse med værdipapirclearingen. Finanstilsynet lægger endelig vægt på, om ansøgerens it-systemer og it-procedurer er egnede til at sikre en effektiv og forsvarlig værdipapirclearing, og om ansøgeren kan forventes at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lov og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 6. Finanstilsynet meddeler afgørelsen senest 3 måneder efter modtagelsen af en ansøgning, der indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis Finanstilsynet ikke senest 3 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om godkendelse har truffet afgørel-

se, kan den udenlandske clearingcentral indbringe sagen for domstolene.

Stk. 7. Finanstilsynet kan stille vilkår for godkendelser efter stk. 3 eller 4. Finanstilsynet kan endvidere stille supplerende vilkår for en meddelt godkendelse. Den godkendte udenlandske clearingcentral skal i sådanne tilfælde meddeles en frist for, hvornår disse supplerende vilkår senest skal være opfyldt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger virksomhederne skal give ved indsendelse af ansøgning om godkendelse efter stk. 3 og 4, om løbende oplysningsforpligtelser og krav om indberetninger for godkendte udenlandske clearingcentraler, om krav til samarbejde med hjemlandstilsyn og om øvrige forhold, der er relevante for værdipapirclearingen.

§ 27, stk. 1-11, nr. 1-4 ---

5) Udstedere, der kun udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område for værdipapirer, og hvis pålydende værdi pr. enhed udgør mindst 50.000 euro, eller hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro.

4. To steder i § 27, *stk. 11, nr. 5*, ændres »50.000 euro« til: »100.000 euro«.

5. I § 27, *stk. 11, nr. 5*, indsættes som 2. pkt.:

»Uanset 1. pkt. finder stk. 7 og 8, i hele gældsinstrumenternes løbetid, ikke anvendelse på udstedere, der kun udsteder gældsinstrumenter, hvis pålydende værdi pr. enhed udgør mindst 50.000 euro, eller hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro, hvis disse allerede var optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område inden den 31. december 2010.«

§ 28, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Danmark anses som hjemland, når selskabet

1) har sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark eller

2) er registreret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område og Danmark er det sted, hvor selskabet

6. I § 28, *stk. 3, nr. 1*, udgår »vedtægtsmæssige«.

a) udbød sine aktier til offentligheden for første gang efter 31. december 2003 eller

b) indsendte den første ansøgning om optagelse til handel på et reguleret marked.

§ 39 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om shortselling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår for shortselling.

§ 57 a. Finanstilsynet kan registrere et betalings-system, hvis systemet er underlagt dansk ret og en deltager har sit hovedsæde i Danmark med den virkning, at nettingaftaler og aftaler om sikkerhedsstillelse vedrørende afvikling af betalinger får retsvirkning i henhold til bestemmelserne i § 57, stk. 1, jf. dog § 57, stk. 5, samt bestemmelserne i § 57 b, stk. 1 og 2. Deltagere i betalingssystemet skal være kreditinstitutter som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, investeringsselskaber som defineret i artikel 1, nr. 2, i direktiv 2004/39/EF, offentlige myndigheder eller andre, der efter Finanstilsynets vurdering har væsentlig betydning for betalingsafviklingen. Indirekte deltagere i betalingssystemet skal være kreditinstitutter som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF.

§ 57 d, stk. 1 ---

Stk. 2. Finanstilsynet anmelder de af stk. 1 omfattede clearingcentraler og betalingssystemer samt betalings- og værdipapirclearingsystemer, der drives af Danmarks Nationalbank, til Kommissionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 10.

Stk. 3. Hvis skifteretten afsiger konkursdekret eller indleder rekonstruktionsbehandling for en deltager i en clearingcentral eller et betalingssystem omfattet af stk. 2, giver skifteretten straks meddelelse herom til Finanstilsynet. Finanstilsynet videregiver straks denne meddelelse til de øvrige lande i Den Europæiske Union samt lande, som Unionen har indgået aftale med, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 6, stk. 3.

Afsnit V

Fondbørser og tilsyn m.v.

7. § 39 b ophæves.

8. To steder i § 57 a, stk. 1, ændres »artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF« til: »artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF«.

9. I § 57 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »artikel 1, nr. 2, i direktiv 2004/39/EF« til: »artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF«.

10. I § 57 d, stk. 2, ændres »Kommissionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF, artikel 10« til: »Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, jf. artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/26/EF med senere ændringer«.

11. § 57 d, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet videregiver straks denne meddelelse til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, de øvrige lande i den Europæiske Union samt lande, som Unionen har indgået aftale med og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.«

12. *Overskriften* til afsnit V affattes således: »Det Finansielle Råd«.

§ 83. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 12 b, stk. 1 og 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Finanstilsynet påser overholdelsen af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordningen).

Stk. 2. Fondsrådet skal for udstedere af værdipapirer med vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark kontrollere, at reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 i lov om finansiell virksomhed, §§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger m.v. og årsregnskabsloven er overholdt, hvis værdipapirerne er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Fondsrådet skal tillige kontrollere, at regler udstedt i medfør af § 196 i lov om finansiell virksomhed og § 76 i lov om investeringsforeninger m.v. samt årsregnskabsloven er overholdt, ligesom Fondsrådet kontrollerer overholdelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder. Fondsrådet udøver i den forbindelse de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i henhold til § 197 i lov om finansiell virksomhed og § 77 i lov om investeringsforeninger m.v., og de beføjelser, der er tillagt Fondsrådet i henhold til § 159 a i årsregnskabsloven. Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen virker som sekretariat for Fondsrådet og optræder på dets vegne i den forbindelse.

Stk. 3. Kontrollen efter stk. 2 omfatter også kontrol af reglerne for finansiell information i års- og delårsrapporter fra udstedere, der har Danmark som hjemland efter § 28, stk. 3, nr. 2, som disse regler er fastlagt i den regnskabslovgivning, de pågældende udstedere er omfattet af, jf. § 27, stk. 7. Ved udførelsen af kontrollen kan Fondsrådet

- 1) yde vejledning,
- 2) påtale overtrædelser,
- 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør, og

13. I § 83, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes efter »(CO₂-auktionerings-forordningen)«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen), samt Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra afsnit 6 og 7«.

14. Seks steder i § 83, *stk. 2-4*, og ti steder i § 83 *b*, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet«.

15. I § 83, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår »vedtægtsmæssigt«.

16. I § 83, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »og § 77 i lov om investeringsforeninger m.v., og de beføjelser, der er tillagt Fondsrådet i henhold til« til: », § 77 i lov om investeringsforeninger m.v., og«.

17. I § 83, *stk. 2, 4. pkt.*, affattes således: »Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted.«

4) give påbud om ændring af et forhold, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger.

Stk. 4. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, kan Fondsrådet selv offentliggøre de pågældende oplysninger, offentliggøre påbuddet eller suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra handel på et reguleret marked.

Stk. 5. Ved Fondsrådets kontrol af overholdelsen af regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i henhold til stk. 2-4 har Fondsrådet de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 87, stk. 1-3 og 6, jf. dog § 83 b, stk. 3 og 4.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand. Fondsrådet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand i forbindelse med rådets kontrol efter stk. 2-4.

Kapitel 26

Nærmere bestemmelser om Fondsrådet, tavshedspligt m.v.

§ 84. Økonomi- og erhvervsministeren nedsætter Fondsrådet, som består af 14 medlemmer. Rådet sammensættes således:

- 1) En formand med økonomisk erhvervmæssig sagkundskab.
- 2) En næstformand med juridisk erhvervmæssig sagkundskab.
- 3) Et medlem med teoretisk regnskabsmæssig sagkundskab.
- 4) Et medlem med teoretisk sagkundskab inden for kapitalmarkedsforhold.
- 5) Et medlem med økonomisk finansiel indsigt, som indstilles af Danmarks Nationalbank.
- 6) To forbrugerrepræsentanter, som indstilles af Forbrugerrådet og Dansk Aktionærforening i forening.
- 7) To repræsentanter for udstedere af andre værdipapirer end realkreditobligationer, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening og Dansk Erhverv i forening.
- 8) En repræsentant for realkreditobligationsudstederne, som indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening eller hver for sig.

18. § 83, stk. 5 og 6, affattes således:

»*Stk. 5.* Ved Finanstilsynets kontrol i henhold til stk. 2-4 udøver Finanstilsynet de beføjelser, der følger af § 87, stk. 1-3 og 6, under hensyntagen til en fremgangsmåde, der følger af § 83 b, stk. 3 og 4.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand, herunder i forbindelse med kontrol i henhold til stk. 2-4.«

19. Overskriften til kapitel 26 affattes således: »Det Finansielle Råd«.

20. § 84 affattes således:

»**§ 84.** Det Finansielle Råd træffer bortset fra § 86, stk. 2, afgørelser og beslutninger i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet, med en tilsvarende kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. Tilsvarende gælder for sager om overholdelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO2-auktionsforordningen), Kommissionens forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17.«

9) En repræsentant for værdipapirhandlerne, som indstilles af Finansrådet og InvesteringsForenings-Rådet i forening.

10) En repræsentant for værdipapirhandlerne, som indstilles af Børsmæglerforeningen.

11) En repræsentant for de institutionelle investorer, som indstilles af Forsikring & Pension, Foreningen af Firmapensionskasser, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond i forening.

12) En repræsentant for revisorerne, som indstilles af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Stk. 2. Fondsrådet

1) træffer bortset fra § 3, stk. 1, og § 86, stk. 2, afgørelser i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet,

2) rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med dets udstedelse af regler og i forbindelse med principielle sager om god værdipapirhandelsskik og sager om god værdipapirhandelsskik, der har videregående betydelige følger for værdipapirmarkedet i henhold til § 3,

3) bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed og

4) træffer afgørelse i sager om overholdelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen) af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på auktionsplatformen.

Stk. 3. Fondsrådet kontrollerer desuden, om regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger rådets medlemmer for op til 4 år ad gangen. Medlemmerne kan genudpeges.

Stk. 5. For hvert medlem udpeges en suppleant. Ved et medlems forfald deltager suppleanten på medlemmets vegne. For det medlem, der indstilles efter stk. 1, nr. 12, udpeges der yderligere 3 suppleanter. Fondsrådets formand beslutter, hvilken af

disse yderligere suppleanter der i givet fald skal deltage i det enkelte møde.

Stk. 6. Ved rådets behandling af sager om god værdipapirhandelsskik, jf. stk. 2, nr. 2, indkaldes Forbrugerombudsmanden til at deltage i det pågældende dagsordenspunkt. Forbrugerombudsmanden har i sager om god værdipapirhandelsskik samme beføjelser som rådets medlemmer.

Stk. 7. I sager, hvor der skal foretages partshøring efter forvaltningsloven, omfatter adgangen til parts-høring hele udkastet til afgørelse. Fristen for afgivelse af udtalelse skal udgøre mindst 3 uger, medmindre sagen allerede har været forelagt for Fonds-rådet eller afgørelsen er af særlig hastende karakter.

Stk. 8. § 84 a finder anvendelse for medlemmerne og suppleanterne af rådet. 1. pkt. gælder dog ikke ved behandling af sager om udstedelse af regler om god værdipapirhandelsskik.

Stk. 9. Rådet træffer afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 10. Fondsrådet fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om mulighed for foretræde for rådet. Forretningsordenen godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 11. Fondsrådet kan delegere sin kompetence efter stk. 2, nr. 1, og stk. 3 til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for deres respektive ressortområder.

§ 84 a. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets eller Fondsrådets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Bestemmelserne i dette stykke finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som led i udøvelsen af sekretariatsfunktion for Fondsrådet, jf. § 83, stk. 2.

Stk. 2 ---

Stk. 3 ---

21. I § 84 a, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller Fondsrådets«.

22. § 84 a, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 83, stk. 2 og 3.«

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet eller Fondsrådet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken det enkelte aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, eller andre omfattet af denne lov eller disses kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, eller andre omfattet af denne lov er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde selskabet eller andre omfattet af denne lov.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Fondsrådet henholdsvis Finanstilsynet og Det Finansielle Virksomhedsråd.

2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet eller Fondsrådet.

5) Folketingets Ombudsmand.

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

8) Folketingets stående udvalg vedrørende generelle økonomiske forhold i et aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, for så vidt angår krisehåndtering af selskaber omfattet af § 7, stk. 1, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde et nødlidende aktieselskab omfattet af § 7, stk. 1, når Finanstilsynet har

23. I § 84 a, stk. 4 og 9, ændres »Fondsrådet« til: »Erhvervsstyrelsen, som led i styrelsens opgaveløsning i medfør af § 83, stk. 2 og 3,«.

24. § 84 a, stk. 6, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-22 bliver herefter nr. 1-21.

25. I § 84 a, stk. 6, nr. 2, der bliver nr. 1, ændres »Andre offentlige« til: »Offentlige«, og efter »retsforfølgning af« indsættes: »mulige«.

26. I § 84 a, stk. 6, nr. 4, der bliver nr. 3, og stk. 8, ændres »Fondsrådet« til: »Erhvervsstyrelsen, som led i styrelsens opgaveløsning i medfør af § 83, stk. 2 og 3«.

modtaget et mandat fra erhvervs- og vækstministeren, og under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor.

11) Kurator, skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, eller for andre omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

12) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

13) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenkab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

14) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.

15) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med operatører af regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber, investeringsselskaber, administrationsselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en operatør af et reguleret marked, en clearingcentral, en værdipapircentral, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

16) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.

17) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af selskaber omfattet af § 7, stk. 1.

18) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici samt organer etableret af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

19) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpålagte revision af regnskaber for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, eller for andre omfattet af denne lov, jf. dog stk. 12 og 13.

20) Den auktionstilsynsførende i medfør af Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen) til brug for, at denne kan udføre sine funktioner.

21) Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger modtaget som led i Fondsrådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b eller oplysninger i sager om Finanstilsynets godkendelse af prospekter i medfør af § 23 og i sager om Finanstilsynets kontrol med oplysningsforpligtelsen i § 27, når disse oplysninger har betydning for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens regnskabskontrol på vegne af Fondsrådet, jf. § 83, stk. 2.

22) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en operatør af et reguleret marked, som har fået tilladelse

27. I § 84 a, stk. 6, nr. 19, der bliver nr. 18, ændres »jf. dog stk. 12 og 13« til: »jf. dog stk. 11 og 12«.

28. I § 84 a, stk. 6, nr. 21, der bliver nr. 20, udgår »Fondsrådet« og »på vegne af Fondsrådet«.

29. I § 84 a, stk. 6, indsættes efter nr. 22, der bliver nr. 21, som nyt nummer:

»22) Myndigheder, der varetager opgaver i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648/EU af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) i det omfang, oplysningerne er nødvendige for

efter § 8, eller et selskab, der driver en alternativ markedsplads, jf. § 7 a, stk. 2, når

1) det sker for at imødegå eller undersøge, om der er misbrugt intern viden eller udøvet kursmanipulation efter bestemmelserne i kapitel 10, eller

2) det i øvrigt sker for at imødegå eller undersøge, om handelen og prisdannelsen på det regulerede marked eller den alternative markedsplads foregår på en redelig og gennemskelig måde.

Stk. 8. Alle, der i henhold til stk. 5-7 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet eller Fondsrådet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 9. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet eller Fondsrådet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets eller rådets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 10. ---

Stk. 11. ---

Stk. 12. ---

§ 84 b. Som part i forhold til Finanstilsynet anses alene selskaber omfattet af § 7, stk. 1, et registreret betalingssystem, en godkendt udenlandsk clearingcentral, værdipapirhandleren, det kontoførende institut eller udstederen af værdipapirer, som en afgørelse, der er eller vil blive truffet af Finanstilsynet, retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end en virksomhed omfattet af stk. 1 tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

1) Et selskab, som søger om tilladelse til drift af et reguleret marked, værdipapirclearingvirksomhed og registreringsvirksomhed, jf. § 8, stk. 1.

2) En udenlandsk clearingcentral, som søger om godkendelse efter § 8 a.

3) Et medlem af en bestyrelse eller en direktion, som Finanstilsynet modtager oplysninger om i forbindelse med godkendelse i medfør af § 9, stk. 1 og 2.

4) Den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelser, jf. §§ 10, 10 a

disse myndigheders varetagelse af opgaver i henhold til forordningen.«

30. I § 84 a, stk. 9, udgår »eller rådets«.

31. I § 84 b, stk. 1, udgår »en godkendt udenlandsk clearingcentral,«.

32. § 84 b, stk. 2, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-10 bliver herefter nr. 2-9.

og 10 b, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 10 d, stk. 1-3.

5) Den, der overtræder lovens forbud mod at benytte betegnelser omfattet af § 16, stk. 2, og § 42 d, stk. 1.

6) Den, mod hvem Finanstilsynet indleder undersøgelse for overtrædelse af § 29 om indberetning af aktiebesiddelser eller for overtrædelse af kapitel 10.

7) Den, der for Finanstilsynet indbringer en af en operatør af et reguleret marked, et selskab, der driver en alternativ markedsplads, en clearingcentral eller en værdipapircentral truffet beslutning, jf. § 88, stk. 3, og som Finanstilsynet anser for part i sagen, samt øvrige, som Finanstilsynet anser som part i sagen.

8) En erhverver som nævnt i § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1 og 2, samt øvrige, som Finanstilsynet i særlige tilfælde anser for part i sagen.

9) Den, som Finanstilsynet i medfør af § 33, stk. 2, har bestemt at indberetningspligten påhviler.

10) Den, der af Finanstilsynet pålægges at udarbejde interne regler efter § 37, stk. 1 og 2, eller foretage ændringer heri.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i et selskab omfattet af § 7 eller i andre virksomheder omfattet af loven, hvis Finanstilsynets påtale eller påbud i medfør af loven eller dennes forskrifter er rettet direkte mod pågældende.

Stk. 4. Stk. 1 og 3 finder tilsvarende anvendelse på afgørelser truffet af Fondsrådet som led i rådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b. Som part i forhold til Fondsrådets afgørelser truffet som led i rådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b anses i øvrigt enhver, som Fondsrådet anser for part i sagen.

Stk. 5. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor tilsynets eller rådets afgørelser træffes efter den 17. december 1998.

§ 84 c. Afgørelser truffet i henhold til § 84, stk. 2, nr. 1 og 4, og stk. 3, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til

33. To steder i § 84 b, stk. 4, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen«, »rådets« udgår, og »Fondsrådets afgørelser truffet som led i rådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b« ændres til: »disse afgørelser«.

34. § 84 c, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:
»Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 84, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finan-

politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn. 1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation fra Fondsrådet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelser, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

siel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheders pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 84, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Tilsynsreaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) skal offentliggøres i medfør af § 84 g.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtægelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det

naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomheders pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

35. I § 84 c, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

36. § 84 c, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

§ 84 d. Finanstilsynet kan i de i stk. 2 nævnte sager offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som i henhold til § 83, stk. 1, meddeles en påtale for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Finanstilsynet

37. I § 84 d, stk. 1, 4. pkt., ændres »Fondsrådets« til: »Det Finansielle Råd«.

kan ligeledes offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, hvis det i de i stk. 2 nævnte sager konstateres, at virksomheden eller den fysiske person ikke har overtrådt loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt. kan ske, når det skønnes at være af interesse for investorerne at kende navnet på virksomheden eller den fysiske person. 1.-3. pkt. gælder tilsvarende for Fondsrådets afgørelser i de sagstyper, der er nævnt i stk. 2, nr. 6-8 og 13, når afgørelserne er truffet over for fysiske personer.

Stk. 2. Offentliggørelse kan ske i sager om overtrædelse af

1) reglerne om offentliggørelse af intern viden, jf. § 27, stk. 1, 2, 4 og 5,

2) reglerne om offentliggørelse af års- og halvårsrapporter, jf. § 27, stk. 7,

3) reglerne om offentliggørelse af periodemeddelelser, jf. § 27, stk. 8,

4) reglerne om offentliggørelse, registrering og opbevaring af oplysninger, jf. § 27 a, stk. 1-3, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 30,

5) reglerne om meddelelse af besiddelse af egne aktier, jf. § 28,

6) reglerne om meddelelse, indberetning og offentliggørelse af ledende medarbejders transaktioner, jf. § 28 a, stk. 1, 3, 5 og 7, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 a, stk. 8,

7) reglerne om udarbejdelse og udbredelse af anbefalinger vedrørende værdipapirer, jf. § 28 b, stk. 1, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 28 b, stk. 2,

8) reglerne om meddelelse af større besiddelse af aktier, jf. § 29, stk. 1, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 29, stk. 4,

9) reglerne om shortselling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår for shortselling udstedt i medfør af § 39 b,

10) regler om udsteders oplysningsforpligtelser og ligebehandling af og kommunikation med aktionærer og indehavere af obligationer eller andre former for omsættelige gældsinstrumenter udstedt i medfør af § 30,

11) reglerne om overtagelsestilbud, jf. § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1-3, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 32, stk. 4,

12) reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner, jf. § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og 2, og § 33 b, stk. 1, samt bestemmelser udstedt i medfør af § 33, stk. 3 og 5, § 33 a, stk. 4, og § 33 b, stk. 3 og 4,

13) forbuddene mod insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation, jf. § 35, stk. 1, § 36 og § 39, stk. 1,

14) bestemmelserne om udstedelse af interne regler, jf. § 37, stk. 1-3,

15) reglerne om udarbejdelse af insiderlister, jf. § 37, stk. 4, og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 37, stk. 10,

16) reglerne om underretning om mistænkelige transaktioner, jf. § 37, stk. 6, 1. pkt., og af bestemmelser herom udstedt i medfør af § 37, stk. 10, og

17) reglerne i artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordningen).

Stk. 3. Finanstilsynet kan i de i stk. 2 nævnte sager endvidere offentliggøre navnet på den virksomhed eller den fysiske person, som tilsynet har pålagt en daglig eller ugentlig bøde i henhold til § 95, hvis det skønnes at være af interesse for investorerne at kende navnet på virksomheden eller den fysiske person.

Stk. 4. Offentliggørelse i henhold til stk. 1 kan ikke ske, hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller den fysiske person.

Stk. 5. Finanstilsynet kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, offentliggøre et påbud om ændring af forhold i strid med loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf, der i henhold til § 93, stk. 3, 1. og 3. pkt., meddeles en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af juridiske personer.

Stk. 6. Hvis en udsteder af værdipapirer undlader at efterkomme et påbud om offentliggørelse af oplysninger, der er meddelt i henhold til § 93, stk. 3, kan Finanstilsynet offentliggøre oplysningerne. Offentliggørelse efter 1. pkt. kan ske i sager omfattet af § 27, stk. 1, 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28 og § 29,

38. I § 84 d, stk. 2, nr. 16, ændres »§ 37 stk. 10, og« til: »§ 37 stk. 10,«.

39. I § 84 d, stk. 2, nr. 17, ændres »(CO₂-auktioneringsforordningen).« til: »(CO₂-auktioneringsforordningen), og«.

40. I § 84 d, stk. 2, indsættes som nr. 18:

»18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen).«

stk. 1, og sager omfattet af regler udstedt i medfør af § 30.

§ 84 f ---

§ 86. Finanstilsynet fører tilsyn med, at værdipapirhandlere, operatører af regulerede markeder, registrerede betalingssystemer, clearingcentraler, værdipapircentraler og kontoførende institutters virksomhed, herunder at deres regler, organisationsplaner, forretningsgange og kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger, herunder på it-området, er betryggende og i overensstemmelse med denne lov og bestemmelser fastsat i medfør heraf. Tilsvarende fører Finanstilsynet tilsyn med, at selskaber, der driver multilaterale handelsfaciliteter, overholder deres pligter efter denne lov. Tilsyn føres dog ikke med registrerede betalingssystemer, der er omfattet af Danmarks Nationalbanks overvågning efter stk. 2. Finanstilsynet påser endvidere, at godkendte

41. Efter § 84 f indsættes:

»**§ 84 g.** Finanstilsynet skal offentliggøre oplysninger om sanktioner, der er pålagt i medfør af § 93, stk. 5, og § 93 a, stk. 1, for overtrædelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), medmindre sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 2. Finanstilsynet kan offentliggøre oplysninger om påtaler og påbud, som Finanstilsynet i medfør af § 93, stk. 3, meddeler for overtrædelse af forordningen.

Stk. 3. Offentliggørelsen må ikke indeholde personoplysninger omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

§ 84 h. Erhvervs- og vækstministeren kan for virksomheder under tilsyn omfattet af denne lov fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.«

42. § 86, stk. 1, 4. pkt., ophæves.

udenlandske clearingcentraler, jf. § 8 a, overholder reglerne fastsat i medfør af denne lov og vilkårene i godkendelsen efter § 8 a, stk. 3 eller 4.

§ 88. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller efter regler udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Tilsvarende gælder for afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordningen). Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter ikke afgørelser efter stk. 3 eller § 87. Bestemmelserne i dette stykke finder tillige anvendelse på afgørelser truffet af Fondsrådet som led i rådets kontrol efter § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b, stk. 2-4, samt på afgørelser truffet af Danmarks Nationalbank efter § 57 a, stk. 7.

Kapitel 27

Inddragelse af tilladelse eller godkendelse

§ 92 a. Finanstilsynet kan inddrage en godkendelse efter § 8 a, stk. 3 eller 4, hvis

1) virksomheden ikke påbegyndes inden for en i godkendelsen fastsat frist, eller hvis der ikke er fastsat en frist i godkendelsen, inden 12 måneder efter godkendelsen er givet,

2) virksomheden ikke udøves i en sammenhængende periode på over 6 måneder,

3) den godkendte udenlandske clearingcentral groft eller gentagne gange tilsidesætter sine pligter efter denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af loven eller påbud givet i henhold til § 93, stk. 3,

4) den godkendte udenlandske clearingcentral ikke længere opfylder de vilkår, hvorpå godkendelsen blev meddelt, eller som senere er tilføjet godkendelsen, eller

5) Finanstilsynet vurderer, at clearinggen gennemføres på en for de finansielle markeder sikker, effektiv og teknisk forsvarlig måde.

43. I § 88, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »(CO₂-auktionerings-forordningen)«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) med de begrænsninger, der følger af forordningen, og bortset fra artikel 14 og 15«.

44. I § 88, *stk. 1, 4. pkt.*, ændres »Fondsrådet som led i rådets kontrol efter« til: Erhvervsstyrelsen på Finanstilsynets vegne, jf.«.

45. *Overskriften* til kapitel 27 affattes således:

»Inddragelse af tilladelse«.

45. § 92 a ophæves.

§ 93. Overtrædelse af § 8, stk. 1, § 8 a, stk. 2, § 9, stk. 3, § 10, stk. 1, §§ 10 b og 10 c, § 11, § 12 a, § 12 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3-6 og 10, § 12 c, § 12 d, stk. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 3, § 16, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 18, § 18 a, stk. 1 og 2, § 18 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 19, § 20, stk. 4, 2. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 21, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28, § 28 a, stk. 1, stk. 3, 4. pkt., stk. 5, 1. pkt., og stk. 7, § 28 b, stk. 1, § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 33 b, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1-5, stk. 6, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 40, stk. 2, § 41, stk. 1, 2. pkt., § 42, stk. 1 og stk. 2, 2. og 3. pkt., § 42 a, § 42 b, stk. 1, § 42 c, § 42 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 42 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 1 og 3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, § 51, § 52, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 75, stk. 2, 2. pkt., og § 76, stk. 2, straffes med bøde. På samme måde straffes grov eller gentagen overtrædelse af § 23, stk. 6, § 52, stk. 1, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. pkt., samt godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a, stk. 3 eller 4.

Stk. 2 ---

Stk. 3. Hvis en fysisk eller juridisk person ikke opfylder sine forpligtelser efter denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør heraf, kan Finanstilsynet give den pågældende påbud om ændring af forholdet. Finanstilsynet kan også give en fysisk eller juridisk person påbud om ændring af forholdet, hvis denne ikke opfylder sine forpligtelser efter Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordningen). Påbud kan ligeledes gives til sammenslutninger af juridiske personer. Beføjelser efter 1. og 3. pkt. udøves af Danmarks Nationalbank, når der er tale om et registreret betalingssystem omfattet af § 57 a, stk. 7. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, kan Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra handel på det regulerede marked eller den multilaterale handelsfacilitet. Tilsvarende kan Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra handel, hvis det pågældende vær-

47. I § 93, *stk. 1*, udgår »§ 8 a, stk. 2,« og », samt godkendte udenlandske clearingcentraler, der groft eller gentagne gange overtræder vilkår fastsat i godkendelser meddelt efter § 8 a, stk. 3 eller 4«.

48. I § 93, *stk. 1*, indsættes efter »§ 76, stk. 2,«: »§ 84 c, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, 1.-4. pkt.,«.

49. I § 93, *stk. 3*, indsættes efter »(CO₂-auktionerings-forordningen)«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) eller Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen)«.

dipapir slettes eller suspenderes på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Den, der ikke efterlever et påbud fra Finanstilsynet henholdsvis Danmarks Nationalbank eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet henholdsvis Danmarks Nationalbank, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

§ 93 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelser, erklærer sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

§ 96, stk. 1 ---

Stk. 2. Giver personer, der er knyttet til en operatør af et reguleret marked, et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, en clearingcentral, en værdipapircentral, et registreret betalingssystem eller et kontoførende institut urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende operatøren af det regulerede marked, selskabet, der driver en multilateral handelsfacilitet, clearingcentralen, værdipapircentralen, det registrerede betalingssystem eller det kontoførende institut til Finanstilsynet, Danmarks Nationalbank, Fondsrådet eller andre offentlige myndigheder, straffes den pågældende med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.«

50. I § 96, *stk. 2*, udgår », Fondsrådet«.

§ 3

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som ændret ved lov nr. 1369 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

§ 86. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør heraf, jf.

1. I § 86, *stk. 1*, indsættes efter »(EF) nr. 2560/2001«: »samt for Europa-Parlamentets og Rå-

dog §§ 97 og 98. Tilsvarende gælder for artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, for så vidt angår tilsynet med bestemmelserne i kapitel 2-4, og med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, for så vidt angår tilsynet med bestemmelserne i kapitel 5-8 samt artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001. § 345, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse, når Det Finansielle Virksomhedsråd behandler sager efter kapitel 5-8 samt artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001. For sager vedrørende tilsynet med bestemmelserne i kapitel 2-4 finder § 345, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse. § 345, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på sager omfattet af denne lov.

§ 89. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse eller ændring af forhold, der er i strid med denne lovs bestemmelser samt artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

§ 93. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 86, stk. 2, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørel-

dets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

2. § 86, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Det Finansielle Råd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.«

3. I § 89 indsættes efter »(EF) nr. 2560/2001«:

»samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

4. § 93, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget un-

sen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelser, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

derretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkomende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen eller afgørelsen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen,

bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

5. I § 93, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

6. § 93, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

§ 94. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov bortset fra kapitel 2-4. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på sager vedrørende artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Stk. 2 ---

7. I § 94, stk. 1, indsættes efter »(EF) nr. 2560/2001«: »samt sager vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

8. Efter § 94 indsættes:

»§ 94 a. Erhvervs- og vækstministeren kan for virksomheder under tilsyn omfattet af denne lov fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at of-

fentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.«

§ 98. Konkurrencestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af §§ 40 og 77-81 samt artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 og kan i den forbindelse udstede de fornødne påbud, herunder påbud om,

1) at vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal ændres,

2) at angivne priser og avancer ikke må overskrides, og

3) at der ved beregningen af priser og avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler.

Stk. 2. Konkurrencestyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for styrelsens virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af §§ 40 og 77-81 samt artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Stk. 3. Konkurrencestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for Konkurrenceankenævnet. Konkurrencelovens § 20 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Klager efter stk. 3 kan indbringes af

1) den, afgørelsen retter sig til, eller

2) den, som i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen.

Stk. 5. Klager over afgørelser efter stk. 3 kan af Konkurrencestyrelsen eller Konkurrenceankenævnet tillægges opsættende virkning.

Stk. 6. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager efter stk. 1. Dog finder § 4, stk. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen tilsvarende anvendelse på sager efter stk. 1. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter stk. 2 er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

9. I § 98, *stk. 1* og *2*, indsættes efter »(EF) nr. 2560/2001«: »samt artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

Stk. 7. Konkurrencestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan offentliggøres, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Ved offentliggørelse efter stk. 7 kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder, ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Endvidere kan oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke offentliggøres.

Stk. 9. Økonomi- og erhvervsministeren afgiver hvert andet år en rapport om forholdene på betalingskortmarkedet til Folketinget. Konkurrencestyrelsen varetager sekretariatsfunktionen for ministeren i forbindelse med udarbejdelse af rapporten.

§ 107, stk. 1 ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 18, stk. 3, § 21, stk. 2, nr. 1 og 2, § 23, stk. 1, § 24, 3. pkt., § 25, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 26, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 30, stk. 1, § 31, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 32, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 39 h, § 39 k, stk. 1, 3 og 4, § 39 m, § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, § 43, § 44, stk. 1 og 2, §§ 45-47, § 48, stk. 1, § 49, § 51, stk. 3, § 52, stk. 1, § 53, stk. 1 og 3, § 54, stk. 1, §§ 55 og 56, § 60, stk. 2, § 72, stk. 1, § 78, stk. 2, § 80, stk. 2 og 4-7, §§ 81-83, § 85, stk. 2-4, og § 105 samt artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, artikel 6 og 7 samt artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 straffes med bøde.

Stk. 3 ---

Stk. 4 ---

Stk. 5 ---

Stk. 6 ---

Stk. 7 ---

Stk. 8 ---

§ 107 ---

10. I § 107, stk. 2, indsættes efter »§ 85, stk. 2-4,«: »§ 93, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, 1.-4. pkt.,« og efter »(EF) nr. 2560/2001« indsættes: »samt artikel 3-6 og 8-9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen)«.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (2005/60/EF) af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EU-tidende 2005, L 309, s. 15) og Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60 for så vidt angår definitionen af »politisk udsat person« og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiell aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, (EU-tidende 2006, L 214, s. 29). I loven er medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, (EF-tidende 2001 nr. L 181, s. 6) og Rådets forordning nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, (EF-tidende 2001 nr. L181, s. 11). Ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 1, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for, i hvilket omfang loven finder anvendelse for virksomheder og personer omfattet af Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordningen).

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 353 af 20. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets forordning nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, (EF-tidende 2001 nr. L181, s. 11). Ifølge artikel 249 i EF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.« til: », Rådets forordning nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, (EF-tidende 2001 nr. L181, s. 11), og dele af Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. § 1, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* For en operatør af et reguleret marked, der har fået tilladelse i Danmark til at være auktionsplatform i henhold til Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen), finder §§ 6-7, § 9, §§ 10-11, § 12, stk. 1-7, § 13, stk. 1-2, § 15, §§ 17-18, § 19, stk. 1, 2 og 4, §§ 21-29, § 34, stk. 1 og 4-7, §

34 a, § 34 c, stk. 2-5, § 34 d og §§ 35-37 anvendelse, ved det regulerede markeds aktiviteter som auktionsplatform i henhold til CO₂-auktioneringsforordningen.«

§ 16, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Undtagelse efter stk. 3 er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet og dokumenterer, at kravet om regnskabsaflæggelse og enten ekstern revision eller offentligt tilsyn er opfyldt. Organisationen skal desuden give oplysning om de fysiske personer, der udgør organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Ændringer i de i 1. og 2. pkt. nævnte forhold skal indberettes til Finanstilsynet.

3. I § 16, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »selskabet« til: »organisationen«.

§ 21. Legitimationskravene i § 12, stk. 1-4, og § 15 kan efter en risikovurdering undlades, når kunden er

1) en af de i § 1, stk. 1, nr. 1-8, nr. 10 og 19, nævnte virksomheder eller en tilsvarende virksomhed etableret i et land inden for Den Europæiske Union, et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller et tredjeland, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, som svarer til kravene i denne lov, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav,

2) en virksomhed, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, eller

3) en indenlandsk offentlig myndighed.

4. I § 21, *stk. 1*, ændres »§ 12, stk. 1-4« til: »§ 12, stk. 1-5«.

§ 25, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte krav.

5. I § 25, *stk. 6*, indsættes efter »krav«: »for de i § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, nævnte virksomheder og personer«.

6. I § 25 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 nævnte krav for de i § 1, stk. 1, nr. 11 og 15-18, nævnte virksomheder og personer.«

§ 34. Finanstilsynet påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, overholder loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning

7. I § 34, *stk. 1*, indsættes efter »§ 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, «: »og stk. 4,«.

om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 34 a, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme eller anden tilsynslovgivning.

§ 34 c. Afgørelser truffet i henhold til § 32, stk. 5, eller § 34, stk. 7, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering er af væsentlig betydning. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Hvis afgørelsen vedrører en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., kan der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelser, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun, i op til 2 år efter at den pågældende afgørelse er truffet.

8. I § 34 a, stk. 3, nr. 1, indsættes efter »retsforfølgning af«: »mulige«.

9. § 34 c, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til § 32, stk. 5, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter styrelsens vurdering er af væsentlig betydning. Hvis afgørelsen vedrører en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

Stk. 2. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres, jf. dog stk. 4. Hvis beslutningen vedrører en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte virksomhedens navn, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er

tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen, bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen eller bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

10. I § 34 c, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1« til: »stk. 1-3«.

11. § 34 c, stk. 3, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1-3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelser, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for afgørelsen eller beslutningen.«

12. Efter § 34 c indsættes i kapitel 8:

»§ 34 d. Erhvervs- og vækstministeren kan for virksomheder under tilsyn omfattet af denne lov fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.«

§ 37. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 2, § 6, stk. 2, § 7, stk. 1, 2. pkt., stk. 3 og stk. 4, 1. pkt., § 11, § 12, stk. 1-6, § 13, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 3, 2. pkt., §§ 14 og 15, stk. 1, 1.

13. I § 37, stk. 1, indsættes som 1. pkt.:

»Overtrædelse af § 34 c, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 3, 1.-4. pkt., straffes med bøde.«

pkt., § 15, stk. 2, § 16, stk. 1, § 19, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-6, § 23, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og stk. 3, 1. pkt., § 24, § 25, stk. 1-4, § 27, stk. 1, § 30, 2. pkt., § 31, stk. 1, § 32, stk. 3, og § 34, stk. 2 og 5, straffes med bøde. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 35, stk. 2, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler

§ 5

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lov nr. 935 af 17. september 2012, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 557 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 196. Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 41, stk. 1 og 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af foreningers vedtægter, når Finanstilsynet har godkendt vedtægterne. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af danske UCITS', specialforeningers, hedgeforeningers og fåmandsforeningers vedtægter eller fondsbestemmelser, når Finanstilsynet har godkendt vedtægterne eller fondsbestemmelserne. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af §§ 11, stk. 1 og 3, og 224, stk. 1 og 2, stk. 3, 2. og 3. pkt., og stk. 4. Fondsrådet kontrollerer med Finanstilsynet som sekretariat, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 63-73 samt i regler udstedt i medfør af § 76 er overholdt for danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger og fåmandsforeninger, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. Fondsrådet udøver i den forbindelse beføjelserne i medfør af § 77.

Stk. 2. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings og fåmandsforenings forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger.

1. § 196, stk. 1, 5. og 6. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 63-73 og i regler udstedt i medfør af § 76 er overholdt for foreninger, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2-5, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.«

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan med henblik på at gennemføre EU-retlige regler fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer.

§ 197. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med eller registreringen af investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, godkendte fåmandsforeninger, hedgeforeninger og andre kollektive investeringsordninger med en tilsvarende kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

§ 201, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelse i sager om påbud efter stk. 1.

§ 210. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets vegne. Det gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. i dette stykke finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som led i udøvelsen af sekretariatsfunktion for Fondsrådet.

Stk. 2 ---

Stk. 3 ---

Stk. 4 ---

Stk. 5 ---

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1) Fondsrådet henholdsvis Finanstilsynet og Det Finansielle Virksomhedsråd.

2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

2. I § 197 ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

3. § 210, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel.«

4. § 210, stk. 6, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-19 bliver herefter nr. 1-18.

5. I § 210, stk. 6, nr. 2, der bliver nr. 1, ændres »Andre offentlige« til: »Offentlige«, og efter »retsforfølgning af« indsættes: »mulige«.

5) Folketingets Ombudsmand.

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

8) Folketingets stående udvalg vedrørende en forenings eller afdelings generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af foreninger, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en kriseramts forening eller afdeling, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor.

11) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved foreningens likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en forenings regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

12) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenkab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer og varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

13) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.

14) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med investeringsinstitutter, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og or-

ganer, der medvirker ved finansielle virksomheders og investeringsinstitutters likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsinstituttets regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

15) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.

16) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en forening.

17) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

18) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med udenlandske investeringsinstitutter, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders og investeringsinstitutters likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsinstituttets regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

19) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

6. § 211, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en dansk UCITS, specialforening, hedgeforening, professionel forening eller fåmandsforening i henhold til § 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentlig-

gøres med angivelse af den danske UCITS', specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens navn, jf. dog stk. 3. Den danske UCITS, specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Danske UCITS' eller specialforeningers, hedgeforeningers, professionelle foreningers eller fåmandsforeningers pligt til at offentliggøre på den danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde. Finanstilsynet skal

offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af den danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Den danske UCITS', specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens offentliggørelse skal ske på den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra den pågældende danske UCITS' eller specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens hjemmeside skal finde sted efter samme prin-

§ 211, stk. 1 ---

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den danske UCITS, specialforeningen, hedgeforeningen, den professionelle forening eller fåmandsforeningen eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun, i op til 2 år efter at den pågældende afgørelse er truffet.

cipper, som den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Den pågældende danske UCITS eller specialforening, hedgeforening, den professionelle forening eller fåmandsforening skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Danske UCITS' eller specialforeningers, hedgeforeningers, den professionelle foreningers eller fåmandsforeningers pligt til at offentliggøre på den danske UCITS' eller specialforenings, hedgeforenings, den professionelle forenings eller fåmandsforenings hjemmeside, gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde.«

7. I § 211, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

8. § 211, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

§ 221. Overtrædelse af § 4, stk. 1-9, § 5, stk. 1-4, § 6, stk. 1-3, § 7, stk. 1 og 2, § 8, § 10, stk. 7, § 13, stk. 3-5, § 20, stk. 1 og 2, § 21, § 30, stk. 1, 1. pkt., § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 1, stk. 3, 1. pkt., og stk. 6 og 7, § 33 a, § 34, stk. 1 og 2, § 35, stk. 1-5, § 35 a, stk. 1-5, § 35 b, stk. 1-5, § 36, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 37, § 39, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 43, stk. 1 og 2, § 45, stk. 1, 2 og 4, § 46, § 47, stk. 1, § 48, stk. 1, § 49, stk. 1, § 50, § 54, stk. 1, § 55, stk. 1, 2 og 5, § 56, stk. 1, §§ 57-59, § 63, stk. 1, 1. pkt., § 64, stk. 1, § 65, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., § 66, § 67, stk. 1 og 2, § 68, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 69-71, § 72, 1. pkt., § 73, 1. pkt., § 74, § 75, stk. 1 og 5, § 78, stk. 1, 1. pkt., § 79, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 80 og 81, § 83, stk. 1, 3 og 4, § 84, stk. 1, § 85, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, stk. 1 og 2, §§ 89 og 90, § 91, stk. 3 og 6, § 96, stk. 1 og 5 og stk. 6, 2. pkt., § 98, stk. 2, § 113, stk. 1, §§ 120-122, § 123, stk. 1 og 2 og stk. 4, 1. pkt., § 124, § 125, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., §§ 126, 128 og 129, § 130, stk. 1, 4 og 5, § 131, § 132, stk. 1 og 3, §§ 133, 135 og 137, § 138, stk. 1-3, § 140, stk. 2, 1. pkt., § 141, stk. 1, § 142, § 143, stk. 1 og 2, § 144, § 145, stk. 2, 1. pkt., § 146, stk. 1-3, stk. 4, 1. pkt., og stk. 5, 1. og 3. pkt., § 147, stk. 1, 3 og 4, § 148, stk. 1 og 5, § 150, stk. 1-3, § 151, stk. 1 og 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, §§ 152, 155 og 158, § 159, stk. 1 og 2, § 161, stk. 5, § 162, stk. 2, § 165, § 169, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 171, stk. 1-3, § 172, stk. 3-5, § 173, stk. 3, 1. og 2. pkt., §§ 174 og 175, § 176, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 177, stk. 5 og 6, §§ 178 og 179, § 180, stk. 1, § 181, stk. 1, § 182, § 187, stk. 1, § 188, stk. 1 og 3, § 189, stk. 1, §§ 190 og 191 og § 195, stk. 2-5 og 7, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af §§ 31 og 31 h, § 40, 1. pkt., § 41, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 42, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4 og 6, § 44, stk. 1-3, og § 201, stk. 3 og 6, straffes med bøde.

§ 222, stk. 1 ---

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på Fondsrådet ved Fondsrådets kontrol efter § 196, stk. 1, 5. pkt.

9. I § 221, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »og § 201, stk. 3 og 6,« til: »§ 201, stk. 3 og 6, og § 211, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, 1.-4. pkt.,«.

10. § 222, *stk. 2*, ophæves.

§ 223. Såfremt en dansk UCITS, specialforening og hedgeforening, som har udstedt andele, der er optaget til handel på et reguleret marked, ikke opfylder sine forpligtelser efter bestemmelserne i §§ 63-73 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 76, kan Fondsrådet give den pågældende danske UCITS, specialforening eller hedgeforening påbud om ændring af forholdet, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger. Skønnes det hensigtsmæssigt, kan Fondsrådet selv offentliggøre de pågældende oplysninger, offentliggøre påbuddet eller suspendere eller slette de berørte andele fra handel på et reguleret marked.

Stk. 2. Den investeringsforening, SIKAV, specialforening eller hedgeforening eller en værdipapirfonds investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab, der ikke efterlever et påbud fra Fondsrådet eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Fondsrådet, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

§ 18 b. Anvendelse af køn som en faktor ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med forsikring og lignende finansielle ydelser i alle nye kontrakter, der indgås efter den 21. december 2009, må ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan den enkelte udbyder af forsikring og lignende finansielle ydelser dog beslutte at anvende forholdsmæssigt afpassede forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser, hvis anvendelsen af køn er en afgørende aktuarmæssig faktor ved risikovurderingen. Den enkelte udbyder skal sikre, at vurderingen af, hvorvidt anvendelsen af køn er en afgørende aktuarmæssig faktor ved risikovurderingen, er baseret på relevante og nøjagtige aktuarmæssige og statistiske data.

11. To steder i § 223, *stk. 1*, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet«.

12. I § 223, *stk. 2*, ændres »fra Fondsrådet« til: »givet efter stk. 1«, og »til Fondsrådet« ændres til: »til Finanstilsynet, i forhold til tilsynets opgaver efter stk. 1«.

§ 6

I lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser, jf. lovebekendtgørelse nr. 775 af 29. august 2001, som ændret ved § 43 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, § 11 i lov nr. 517 af 17. juni 2008 og § 2 i lov nr. 133 af 24. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 18 b, *stk. 1*, ændres »kontrakter, der indgås efter den 21. december 2009, må ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser, jf. dog stk. 2 og 3« til »kontraktforhold, der indgås efter den 21. december 2012, må ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser«.

2. § 18 b, *stk. 2-4*, ophæves.

Stk. 3. Udbydere af forsikring og lignende finansielle ydelser, der benytter muligheden i stk. 2, skal regelmæssigt indsamle, offentliggøre og ajourføre de nøjagtige data, der er relevante for anvendelse af køn som en afgørende aktuarmæssig faktor. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser herom.

Stk. 4. Uanset stk. 2 må omkostninger i forbindelse med graviditet og moderskab ikke føre til forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser.«

§ 19. Overtrædelse af § 3, § 7, § 8, § 15, stk. 2, § 18, stk. 2, og § 18 b, stk. 1 og 4, kan straffes med bøde, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

3. I § 19, *stk. 1*, udgår »og 4«.

§ 7

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 11. april 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 1 i lov nr. 341 af 27. april 2011, § 2 i lov nr. 477 af 30. maj 2012 og § 11 i lov nr. 546 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 159. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal stikprøvevis udtage og undersøge modtagne årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, for at konstatere åbenbare overtrædelser af bestemmelser i eller i henhold til denne lov, bogføringsloven, selskabsloven, SE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske selskab (SE), lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, SCE-loven, Rådets forordning om statut for det europæiske andelselskab (SCE), lov om erhvervsdrivende fonde samt revisorloven. Er årsrapporten aflagt efter de internationale regnskabsstandarder, jf. § 137, skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen endvidere undersøge, om årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med standarderne. For virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter dog af Fondsrådet, jf. § 159 a.

1. I § 159, *stk. 1*, ændres »Fondsrådet« til: »Finanstilsynet«.

Stk. 2. Styrelsen kan tillige anvende andre kriterier ved udvælgelsen af årsrapporter m.v. til undersøgelse.

Fondbådets kontrol med årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land

§ 159 a. For virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, påser Fondbådets overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter. I den forbindelse virker Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som sekretariat for Fondbådet og optræder på dets vegne, jf. § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.

Stk. 2. Fondbådet påser, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, overholder reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og denne lovs § 137 samt regler i eller fastsat i henhold til denne lov.

Stk. 3. Fondbådets kontrol omfatter ligeledes årsrapporter og delårsrapporter udarbejdet af virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, når årsrapporten eller delårsrapporten ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, jf. § 3, stk. 2.

Stk. 4. Fondbådets kontrol omfatter ikke overholdelse af indsendelsesfrister m.v. med henblik på offentliggørelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 5. I forbindelse med kontrollen efter stk. 2 og 3 udøver Fondbådet de beføjelser, der er tillagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i §§ 160 og 161 og § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, samt stk. 2, jf. § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Endvidere udøver Fondbådet de beføjelser, der er tillagt rådet i § 83, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.

Stk. 6. Hvis en virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, ikke overholder sine forpligtelser efter

2. I *overskriften* til § 159 a ændres »Fondbådets kontrol« til: »Kontrol«.

3. § 159 a, *stk. 1*, affattes således:

»For virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, påser Finanstilsynet overholdelsen af de i stk. 2 og 3 nævnte standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af denne lov, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted, jf. § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v. Det Finansielle Råd påser overholdelsen af 1. pkt., med de kompetencer rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.«

4. I § 159 a, *stk. 2*, og *stk. 6, 3. pkt.*, ændres »Fondbådets kontrol« til: »Kontrollen efter stk. 1«.

5. I § 159 a, *stk. 3*, ændres »Fondbådets« til: »Kontrolmyndighedens, jf. stk. 1,«.

6. I § 159 a, *stk. 4*, ændres »Fondbådets kontrol« til: »Kontrollen efter stk. 1-3«.

7. § 159 a, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* I forbindelse med kontrollen efter stk. 2 og 3 udøver kontrolmyndigheden, jf. stk. 1, de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i § 160, § 161 og § 162, stk. 1, nr. 2 og 3, samt stk. 2, jf. § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. Endvidere udøver kontrolmyndigheden, jf. stk. 1, de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i § 83, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v.«

denne lov, kan Fondsrådet give den pågældende virksomhed påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger. Skønnes det hensigtsmæssigt, kan Fondsrådet selv offentliggøre de pågældende oplysninger eller offentliggøre påbuddet. Fondsrådet kan endvidere suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra optagelse til handel på et reguleret marked her i landet. Unnlader virksomheden at opfylde et påbud efter 1. pkt., kan medlemmerne af virksomhedens ledelse af Fondsrådet som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Stk. 7. Tvangsbøderne, der tilfalder statskassen, kan inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildekattelevnen.

Stk. 8. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav efter stk. 6 efter reglerne i opkrævningsloven.

§ 163, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Afgørelser truffet af Fondsrådet efter denne lov kan med undtagelse af afgørelser efter § 160 indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. § 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 164, stk. 1-5 ---

Stk. 6. Den, der ikke efterlever et påbud fra Fondsrådet eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Fondsrådet, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

8. Tre steder i § 159 a, stk. 6, ændres »Fondsrådet« til: »kontrolmyndigheden, jf. stk. 1,«.

9. § 163, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Afgørelser truffet i medfør af § 159 a kan med undtagelse af afgørelser efter § 160, jf. § 159 a, stk. 5, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. § 88, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.«

10. § 164, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Den, der ikke efterlever et påbud fra kontrolmyndigheden jf. § 159 a, stk. 1, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til denne, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.«

§ 8

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som ændret bl.a. ved lov nr. 117 af 17. februar 2009, § 8 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og senest ved § 17 i lov nr. 326 af 11. april 2012, foretages følgende ændringer:

§ 9, stk. 1-4 ---

§ 27, stk. 1 ---

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for rådets kompetenceområde, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 2.

§ 27 g. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 27, stk. 2, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension. 1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for Arbejdsmarkedets Tillægspension eller efterforskningsmæssige henholdsvis samfundsmæssige hensyn i øvrigt taler imod offentliggørelse. Der kan desuden ikke ske offentliggørelse af sager omfattet af § 19 a, stk. 1. Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelserne, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

Stk. 4. Samtidig med offentliggørelsen i medfør af stk. 1 afgiver Finanstilsynet indberetning herom til beskæftigelsesministeren.

1. I § 9 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om konvertering af pensions-tilsagn ved ændring af folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.«

2. I § 27, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

3. § 27 g, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd skal offentliggøres og det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Tillægspension indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af Arbejdsmarkedets Tillægspensionens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Arbejdsmarkedets Tillægspensionens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Tillægspension anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande repræsentantskabsmøde. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politi-

mæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af at det vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Arbejdsmarkedets Tillægspensions offentliggørelse skal ske på deres hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Tillægspension indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Tillægspension anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende repræsentantskabsmøde. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

4. I § 27 g, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, ændres »*stk. 1*« til: »*stk. 1* og *2*«.

5. § 27 g, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til *stk. 3*, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter

stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

6. I § 27 g, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2«.

§ 32 a. Overtrædelse af § 23, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 25 l og § 25 r straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af bestemmelserne i § 23 b, stk. 1, nr. 1-9, §§ 24 b og 24 c, § 24 d, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8, § 25 a, stk. 1, 1. pkt., § 25 c, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 25 d og 25 e, § 25 f, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 25 g, 25 h, 25 i og 25 j, § 25 k, 1. pkt., § 25 o, og § 25 p, stk. 2 og 5, straffes med bøde. Med bøde straffes Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 27, stk. 3, 4 og 5.

7. I § 32 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »og § 25 p, stk. 2 og 5,« til: »§ 25 p, stk. 2 og 5, og § 27 g, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, 1.-4. pkt.,«.

§ 9

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 15. november 2010, som ændret ved § 31 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 17 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 indsættes før overskriften før § 16:

»Optagelse af lånemidler

§ 15. Realkreditinstitutter kan optage lån til brug for at opfylde pligten til at stille supplerende sikkerhed, jf. § 33 d, stk. 1, eller øge overdækningen i en serie eller grupper af serier med seriereservefond.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilken serie eller gruppe af serier med seriereservefond lånemidler optaget efter stk. 1 kan henføres til.

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr.

§ 14 ---

1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Når aktiverne anvendes som supplerende sikkerhed eller overdækning, skal de indgå i den pågældende serie eller gruppe af serier med seriervesefond.«

§ 27. Erklæres et realkreditinstitut konkurs, anvendes seriernes midler opgjort efter fradrag af udgifter til konkursboets behandling og lignende, herunder udgifter til kurator, personale m.v., til betaling af krav fra indehavere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og andre værdipapirer i den pågældende serie eller gruppe af serier med seriervesefonde samt krav på de fra konkursdekretets afgivelse påløbne renter på de nævnte fordringer. Derefter dækkes de i § 25, stk. 2, nævnte krav. Herefter dækkes den gæld, som realkreditinstituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 33 e. Overskydende midler indgår herefter i konkursmassen, jf. konkurslovens § 32.

§ 27 a. Indehavere af obligationer, der har mistet betegnelsen særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, jf. § 33 d, stk. 2, og modparter på de finansielle instrumenter bevarer den konkursretlige stilling, som tildeles indehavere af særligt dækkede realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og finansielle modparter. Tilsvarende gælder dækning af gæld, som realkreditinstituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 33 e.

§ 27 b. Provenu fra lån, som realkreditinstitutter har optaget til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed, jf. § 33 d, stk. 1, der ikke indgår i en serie eller gruppe af serier, skal i tilfælde af realkreditinstituttets konkurs tjene til dækning af indehaverne af de særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer og modparter på de finansielle instrumenter i den serie eller gruppe af serier, hvortil lånet er optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed. Eventuelle overskydende midler skal udbetales til långiver.

2. I § 27, stk. 1, 3. pkt., ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 33 e« til: »i henhold til § 15«.

3. § 27 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 33 d, stk. 1« til: »i henhold til § 15, stk. 1.«

4. § 27 b, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Provenu fra lån, som realkreditinstitutter har optaget i henhold til § 15, stk. 1, og som ikke indgår i en serie eller gruppe af serier, skal i tilfælde af realkreditinstituttets konkurs tjene til dækning af indehaverne af realkreditobligationer, de særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer og modparter på de finansielle instrumenter i den serie eller gruppe af serier, hvortil lånet er optaget.«

§ 28. Afsigelse af konkursdekret over et realkreditinstitut kan ikke af indehavere af realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer og andre værdipapirer eller af långivere efter § 33 e, stk. 1, gøres gældende som årsag til førtidig indfrielse af betalingsforpligtelser og fratager ikke realkreditinstitutts låntagere disses ret til at foretage hel eller delvis indfrielse af realkreditlån eller lån ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer i overensstemmelse med de for lånet særligt gældende indfrielsesvilkår.

§ 33 e. Realkreditinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, kan optage lån til brug for at opfylde krav om at stille supplerende sikkerhed.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilken serie eller gruppe af serier med seriereservefond lånemidlerne optaget efter stk. 1 kan henføres til.

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 1 og 3-7, i lov om finansiel virksomhed. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Når aktiverne anvendes som supplerende sikkerhed, skal de indgå i den pågældende serie eller gruppe af serier med seriereservefond.

§ 34, stk. 1 ---

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med institutterne inden for rådets kompetenceområde som fastsat i lov om finansiel virksomhed.

§ 39 ---

5. To steder i § 28 ændres »§ 33 e, stk. 1,« til: »§ 15, stk. 1,«.

6. § 33 e ophæves.

7. I § 34, stk. 2, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

§ 10

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 8. august 2011, foretages følgende ændringer:

§ 2 j. Instituttet kan optage lån til brug for at opfylde krav om at stille supplerende sikkerhed, jf. § 2 i, stk. 1.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilket kapitalcenter lånemidlerne optaget efter stk. 1 kan henføres til.

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed. Aktiverne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Når aktiverne anvendes som supplerende sikkerhed, skal de indgå i det pågældende kapitalcenter.

§ 3 d. Indehavere af obligationer, der har mistet betegnelsen særligt dækkede obligationer, jf. § 2 i, stk. 2, og modparter på de finansielle instrumenter bevarer den konkursretlige stilling, som tildeles indehavere af særligt dækkede obligationer og finansielle modparter, jf. § 3 a. Tilsvarende gælder dækning af gæld, som instituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 2 j.

§ 3 e. Provenu fra lån, som instituttet har optaget til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed, jf. § 2 j, stk. 1, der ikke indgår i et kapitalcenter, skal i tilfælde af instituttets konkurs tjene til dækning af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter i det kapitalcenter, hvortil lånet er optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed. Eventuelle overskydende midler skal udbetales til långiver.

§ 14 ---

§ 65, stk. 1 ---

1. I § 2 j, *stk. 1*, indsættes efter »§ 2 i, stk. 1«: », eller øge overdækningen i et kapitalcenter«.

2. I § 2 j, *stk. 3, 3. pkt.*, indsættes efter »supplerende sikkerhed«: »eller som overdækning«.

3. I § 3 d, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 2 j« til: » i henhold til § 2 j, stk. 1«.

4. § 3 e, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Provenu fra lån, som instituttet har optaget i henhold til § 2 j, stk. 1, og som ikke indgår i et kapitalcenter, skal i tilfælde af instituttets konkurs tjene til dækning af indehaverne af skibskreditobligationer, særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter i det kapitalcenter, hvortil lånet er optaget.«

§ 11

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 7 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og senest ved § 4 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, foretages følgende ændringer:

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med firmapensionskasser med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

§ 66 a. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2 ---

Stk. 3 ---

Stk. 4 ---

Stk. 5 ---

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til: 281)

1) Det Finansielle Virksomhedsråd.

2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.

4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

5) Folketingets Ombudsmand.

6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.

7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.

8) Folketingets stående udvalg vedrørende en pensionskasses generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af pensionskasser, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en kriseramte pensionskas-

1. I § 65, *stk. 2*, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

2. I § 66 a, *stk. 1*, indsættes som 4. *pkt.*: »1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 83, *stk. 2* og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.«

3. § 66 a, *stk. 6, nr. 1*, ophæves.

Nr. 2-20 bliver herefter nr. 1-19.

4. I § 66 a, *stk. 6, nr. 2*, der bliver nr. 1, ændres »Andre offentlige« til: »Offentlige«, og efter »retsforfølgning af« indsættes: »mulige«.

se, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor.

11) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved pensionskassens likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassens regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

12) Institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

13) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenkab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

14) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.

15) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringsselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

16) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.

17) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en pensionskasse.

18) Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger samt organer etableret af dette udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

19) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med pensionskasser, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikringselskaber eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved pensionskassers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af pensionskassers regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.

20) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.

§ 66 c. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed, jf. § 65, stk. 2, i denne lov, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte firmapensionskassens navn. 1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som træffes af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for firmapensionskassen eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder,

§ 66 c, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en firmapensionskasse i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 3. Firmapensionskassen skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at firmapensionskassen har modtaget underretning om tilsynsreaktionen eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal firmapensionskassen indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af firmapensionskassens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis firmapensionskassen kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt

der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra firmapensionskassens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som firmapensionskassen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Firmapensionskassens pligt til at offentliggøre på firmapensionskassens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Firmapensionskassens offentliggørelse skal ske på firmapensionskassens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal firmapensionskassen indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af firmapensionskassens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis firmapensionskassen kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra firmapensionskassens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som firmapensionskassen anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Firmapensionskassen skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Firmapensionskassens pligt til at offentliggøre på firmapensionskassens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

6. I § 66 c, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

7. § 66 c, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

§ 71. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 1, § 4, § 9 a, § 10, stk. 1, § 15, § 16, stk. 1, § 20, § 21 a, stk. 1, § 23 a, stk. 4, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 24, § 24 a, stk. 1-4, § 26, § 27, stk. 3, § 29, § 32, stk. 1, 2. pkt., § 37, stk. 1, 1. pkt., § 38, stk. 1, § 39, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., § 40, § 41, § 42, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 43, § 44, § 44 a, stk. 1 og 3, § 44 b, 1. pkt., § 44 c, 1. pkt., § 44 d, § 44 e, stk. 1 og 3, § 45, § 45 a, § 46, § 46 a, § 49, stk. 4, 1. pkt., og stk. 6, § 54, stk. 1 og 2, § 57, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, § 57 a, 1. og 3. pkt., og § 58, stk. 1, 2. pkt., straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Endvidere straffes overtrædelse af de i § 52, stk. 1, nævnte bestemmelser, i det omfang en sådan overtrædelse kan straffes efter § 373 i lov om finansiel virksomhed.

8. I § 71, stk. 1, 1. pkt., ændres »og § 58, stk. 1, 2. pkt.,« til: »§ 58, stk. 1, 2. pkt., og § 66 c, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, 1.-4. pkt.,«.

§ 12

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008, som ændret ved § 9 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 7 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 27 i lov nr. 718 af 25. juni 2010 og § 6 i lov nr. 1556 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 44, stk. 1 ---

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

§ 49 a. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 44, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

1. I § 44, stk. 2, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

2. § 49 a, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til en virksomhed i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at virksomheden har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et

resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre på virksomhedens hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

3. I § 49 a, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

4. § 49 a, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

§ 54. Overtrædelse af bestemmelserne i § 4, § 8, stk. 3, § 11, stk. 1 og 2, § 13, § 14, § 14 a, stk. 1, 5. pkt., stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., § 15, § 17, § 18, § 20,

5. I § 54, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 40 og § 41« til: »§§ 40, 41 og 49 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, 1.-4. pkt.,«.

stk. 1-3, § 27, stk. 2 og 5, § 28, stk. 1, 2 og 4, § 29, stk. 2, 1. pkt., § 33, § 34, § 36, § 37, stk. 1, 2, 4 og 5, § 40 og § 41 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Med bøde straffes

1) den, som ikke efterkommer et påbud efter § 22 a, stk. 1 og 2,

2) en forsikringsmæglervirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 44, stk. 3,

3) et forsikringselskab eller en filial, der ikke efterkommer et påbud, der er givet efter § 44, stk. 4.

Stk. 2 ---

Stk. 3 ---

§ 12, stk. 1-2 ---

Stk. 3. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

§ 15, stk. 1 ---

Stk. 2. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 12, stk. 3, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 3. Offentliggørelsen skal omfatte selskabets navn.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 2 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet eller efterforskningsmæssige forhold taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke omfatte fortrolige oplysninger om kunde-forhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen.

Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 2, når de hensyn, der nødvendiggør undtagelsen, ikke længere er gældende. Det gælder dog kun, i op til 2 år efter at den pågældende afgørelse er truffet.

§ 13

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om pantebrevsselskaber, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, *stk. 3*, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

2. § 15, *stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Tilsynsreaktioner givet til et pantebrevsselskab i henhold til § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres med angivelse af pantebrevsselskabets navn, jf. dog stk. 4. Pantebrevsselskabet skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at pantebrevsselskabet har modtaget underretning om tilsynsreaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal pantebrevsselskabet indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af pantebrevsselskabets hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsre-

aktion fra Finanstilsynet. Hvis pantebrevsselskabet kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra pantebrevsselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som pantebrevsselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Pantebrevsselskabets pligt til at offentliggøre på pantebrevsselskabets hjemmeside, gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af pantebrevsselskabets navn, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Pantebrevsselskabets offentliggørelse skal ske på pantebrevsselskabets hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal pantebrevsselskabet indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af pantebrevsselskabets hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis pantebrevsselskabet kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra pantebrevsselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som pantebrevsselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket

og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Pantebrevsselskabet skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Pantebrevsselskabers pligt til at offentliggøre på pantebrevsselskabets hjemmeside, gælder kun for juridiske personer.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

3. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 2 og 3«.

4. § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 2 eller 3, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

§ 22. Overtrædelse af § 2, stk. 1, og § 3, stk. 5, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5. ---

5. I § 22, stk. 1, ændres »og § 3, stk. 5,« til: »§ 3, stk. 5, og § 15, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3, 1.-4. pkt.,«.

§ 14

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og senest ved lov nr. 443 af 23. maj 2012, foretages følgende ændringer:

§ 20, stk. 1-3 ---

Stk. 4. Den løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

1. I § 20, stk. 4, ændres »tilskadekomne« til: »efterladte«.

§ 44, stk. 1 ---

Stk. 2. Klage efter stk. 1 og 2 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen. For tilskadekomne eller efterladte, der på afgørelsens tidspunkt opholder sig på Færøerne eller i det øvrige Europa uden for Danmark, er fristen dog 6 uger. Opholder tilskadekomne eller de efterladte sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5. ---

Stk. 6. ---

Stk. 7. Inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1 og 2, skal Arbejdsskadestyrelsen vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen sendes derfor til Arbejdsskadestyrelsen.

§ 71, stk. 1 ---

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for rådets kompetenceområde, jf. lov om finansiel virksomhed, § 345, stk. 2.

2. I § 44, stk. 2 og 7, udgår »og 2«.

3. I § 71, stk. 2, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

4. § 76 b, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. dog stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring indsætte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart

adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikrings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikring anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at den vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikring, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikrings offentliggørelse skal ske på deres hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikring indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikrings hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikring kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikrings hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdømsikring anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport. Arbejdsmarkedets Erhvervssyg-

§ 76 b. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 71, stk. 2, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. 1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, eller efterforskningsmæssige henholdsvis samfundsmæssige hensyn i øvrigt taler imod offentliggørelse. Der kan desuden ikke ske offentliggørelse af sager omfattet af § 63 a, stk. 8, 1. pkt. Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

Stk. 4. Samtidig med offentliggørelsen i medfør af stk. 1 afgiver Finanstilsynet indberetning herom til beskæftigelsesministeren.

§ 83. Staten yder erstatning efter loven til sine tjenestemænd, der er beskæftiget på Færøerne,

domssikring skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

5. I § 76 b, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

6. § 76 b, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

7. I § 76 b, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2«.

8. I § 76 b indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Overtrædelse af stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, 1.-4. pkt., straffes med bøde.«

9. I § 83, *stk. 1*, indsættes efter »Færøerne«: »og i Grønland«.

samt til de af staten beskæftigede arbejdere, der ikke har fast bopæl dér.

§ 15

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 10 i lov nr. 1556 af 21. december 2010 og senest ved § 2 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

§ 10, stk. 1 ---

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for rådets kompetenceområde, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 2.

§ 10 g. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 10, stk. 2, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond. 1. -3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for Lønmodtagernes Dyrtidsfond eller efterforskningsmæssige henholdsvis samfundsmæssige hensyn i øvrigt taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

Stk. 4. Samtidig med offentliggørelsen i medfør af stk. 1 afgiver Finanstilsynet indberetning herom til beskæftigelsesministeren.

1. I § 10, stk. 2, ændres »Det Finansielle Virksomhedsråd« til: »Det Finansielle Råd«.

2. § 10 g, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Tilsynsreaktioner givet til Lønmodtagernes Dyrtidsfond i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Det Finansielle Råd, skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond har modtaget underretning om tilsynsreaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Lønmodtagernes Dyrtidsfond indsatte et link, som giver direkte adgang til tilsynsreaktionen, på forsiden af Lønmodtagernes Dyrtidsfonds hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en tilsynsreaktion fra Finanstilsynet. Hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond kommenterer tilsynsreaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra tilsynsreaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Lønmodtagernes Dyrtidsfonds hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommande årsrapport. Tilsynsreaktioner givet i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk.

2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at den vedrører Lønmodtagernes Dyrtingsfond, jf. dog stk. 3. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside.

Stk. 2. Hvis en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 3. Hvis dommen ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Lønmodtagernes Dyrtingsfonds offentliggørelse skal ske på deres hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet dom eller vedtaget bøde. Samtidig med offentliggørelsen skal Lønmodtagernes Dyrtingsfond indsætte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, på forsiden af Lønmodtagernes Dyrtingsfonds hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse. Hvis Lønmodtagernes Dyrtingsfond kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resuméet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resuméet. Fjernelse af informationerne fra Lønmodtagernes Dyrtingsfond hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Lønmodtagernes Dyrtingsfond anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande offentliggørelse af årsrapporten. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Lønmodtagernes Dyrtingsfond skal meddele Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

3. I § 10 g, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

4. § 10 g, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 3, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 eller 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for tilsynsreaktionen.«

5. I § 10 g, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »*stk. 1*« til: »*stk. 1* eller *2*«.

§ 14 a. Overtrædelse af § 4 a, *stk. 3*, jf. *stk. 2*, nr. 1 og 2, og §§ 8 k og 9 b straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af bestemmelserne i § 4 b, *stk. 1-4*, § 4 c, *stk. 1*, §§ 5 a og 5 b, § 5 c, *stk. 1*, *stk. 2*, 1. pkt., *stk. 3*, 7 og 8, § 8, *stk. 1*, 1. pkt., § 8 b, *stk. 1* og 2 og *stk. 3*, 1. pkt., §§ 8 c og 8 d, § 8 e, *stk. 1*, *stk. 2*, 1. pkt., og *stk. 3*, 2. pkt., §§ 8 f, 8 g, 8 h og 8 i, § 8 j, 1. pkt., § 8 n, og § 9, *stk. 2* og 5, straffes med bøde. Med bøde straffes Lønmodtagernes Dyrtidsfond, hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 10, *stk. 3*. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 10, *stk. 4* og 5.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 3. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

§ 6. Afviklingselskabet ledes af en bestyrelse på 7 medlemmer, der vælges på generalforsamlingen.

6. I § 14 a, *stk. 1*, 2. pkt., ændres »og § 9, *stk. 2* og 5,« til: »§ 9, *stk. 2* og 5, og § 10 g, *stk. 1*, 1. og 2. pkt., og *stk. 2*, 1.-4. pkt.,«.

§ 16

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 273 af 27. marts 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 6, *stk. 1*, indsættes efter »bestyrelse på«: »op til«.

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog *stk. 2-5*.

Stk. 2. § 1, nr. 8, 9, 17 og 22-25, træder i kraft den 20. december 2012 ved døgnet begyndelse.

Stk. 3. § 6 træder i kraft den 21. december 2012 og har virkning for aftaler indgået efter denne dato.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 49, § 2 nr. 2, 3, 31, 32, 42, og 45-47. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 16. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 6. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

§ 18

Stk. 1. Der kan søges om godkendelse i henhold til § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. frem til et af erhvervs- og vækstministeren fastsat tidspunkt.

Stk. 2. Godkendelser meddelt efter § 8 a i lov om værdipapirhandel m.v. bortfalder, når den godkendte clearingcentral får en tilladelse fra hjemlandets myndigheder i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) eller opnår en anerkendelse fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Stk. 3. Godkendelser, der ikke er bortfaldet i henhold til stk. 2, bortfalder på det tidspunkt, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i henhold til lovforslagets § 17, stk. 4.

§ 19

Stk. 1. §§ 1-5, 10-13 og 15 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-5, 10 og 13 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

**Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012
af 4. juli 2012
om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,
efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og
ud fra følgende betragtninger:

(1) På Kommissionens foranledning blev der den 25. februar 2009 offentliggjort en rapport udarbejdet af en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand, og det konkluderedes, at det er nødvendigt at styrke de tilsynsmæssige rammer for Unionens finanssektor for at reducere risikoen for og omfanget af fremtidige finanskriser, og det anbefaledes at indføre omfattende reformer af strukturen i tilsynet med nævnte sektor, herunder at oprette et europæisk finanstillsynssystem, der består af tre europæiske tilsynsmyndigheder, en for banksektoren, en for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og en for værdipapir- og markedssektoren, samt at oprette et europæisk råd for systemiske risici.

(2) I Kommissionens meddelelse af 4. marts 2009 med titlen »Fremdrift i den europæiske genopretning« foreslås det at styrke Unionens regulatoriske rammer for finansielle tjenesteydelser. I sin meddelelse af 3. juli 2009 med titlen »Sikring af effektive, sikre og solide derivatmarkeder« undersøgte Kommissionen derivaternes rolle i forbindelse med finanskrisen, og i sin meddelelse af 20. oktober 2009 med titlen »Sikring af effektive, sikre og solide derivatmarkeder: fremtidige politiktiltag« beskrev Kommissionen de foranstaltninger, den havde til hensigt at træffe for at reducere de risici, der er forbundet med derivater.

(3) Den 23. september 2009 vedtog Kommissionen tre forslag til forordninger om oprettelse af et europæisk finanstillsynssystem, herunder oprettelsen af tre europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er), for at bidrage til en ensartet anvendelse af EU-lovgivningen og etableringen af fælles regulerings- og tilsynsmæssig standardisering og praksis af høj kvalitet. ESA'erne består af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁴⁾, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁵⁾ og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁶⁾. Disse ESA'er spiller en afgørende rolle for sikringen af stabiliteten i finanssektoren. Det er derfor vigtigt fortsat at sikre, at udviklingen af deres arbejde er et spørgsmål med høj politisk prioritet, og at der afsættes passende ressourcer hertil.

(4) Over-the-counter derivater (»OTC-derivataftaler«) er ugenomsigtige, fordi de er privatforhandlede aftaler, og alle oplysninger om dem er som regel kun tilgængelige for de kontraherende parter. De skaber

et indviklet net af gensidig afhængighed, der kan gøre det vanskeligt at identificere de pågældende risici art og omfang. Finanskrisen har vist, at disse karakteristika øger usikkerheden i perioder med pres på markedet og dermed bringer den finansielle stabilitet i fare. Denne forordning fastsætter betingelser, der har til formål at reducere disse risici og øge gennemsigtigheden i forbindelse med derivataftaler.

(5) Der var på topmødet i Pittsburgh den 26. september 2009 enighed blandt G20-lederne om, at alle standardiserede OTC-derivataftaler senest ved udgangen af 2012 bør cleares gennem en central modpart (CCP), og at OTC-derivataftaler bør indberettes til transaktionsregistre. I juni 2010 bekræftede G20-lederne i Toronto deres engagement og forpligtede sig desuden til at fremskynde gennemførelsen af skrappe foranstaltninger til at forbedre gennemsigtigheden af og det reguleringsmæssige tilsyn med OTC-derivataftaler på en internationalt konsekvent og ikke-diskriminerende måde.

(6) Kommissionen vil overvåge og bestræbe sig på at sikre, at disse forpligtelser gennemføres på tilsvarende vis af Unionens internationale partnere. Kommissionen bør samarbejde med myndigheder i tredjelande med henblik på at undersøge gensidigt understøttende løsninger for at sikre konsekvens mellem denne forordning og de krav, der er fastsat af tredjelande, og derved undgå mulige overlappninger i den forbindelse. Med bistand fra ESMA bør Kommissionen overvåge og udarbejde rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om den internationale anvendelse af principperne i denne forordning. For at undgå potentielt overlappende eller modstridende krav kan Kommissionen vedtage afgørelser om ækvivalensen af de juridiske, tilsynsmæssige og retshåndhævende rammer i tredjelande, hvis en række betingelser er opfyldt. Vurderingen, der danner grundlaget for sådanne afgørelser, bør ikke begrænse retten for en CCP, der er etableret i et tredjeland og anerkendt af ESMA, til at levere clearingydelser til clearingmedlemmer eller handelspladser, der er etableret i Unionen, idet anerkendelsen bør være uafhængig af denne vurdering. Tilsvarende bør hverken en afgørelse om ækvivalens eller vurderingen begrænse retten for et transaktionsregister, der er etableret i et tredjeland og anerkendt af ESMA til at levere ydelser til enheder, der etableret i Unionen.

(7) For så vidt angår anerkendelse af tredjelands CCP'er og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser i henhold til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, herunder den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser, bør afgørelser om fastsættelse af, at det retlige system i et tredjeland er ækvivalente med Unionens retlige system, kun vedtages, hvis det retlige system i tredjelandet indeholder et effektivt ækvivalent system for anerkendelse af CCP'er, der har tilladelse i henhold til udenlandske retlige systemer, i overensstemmelse med de generelle reguleringsmæssige mål og standarder, som G20 fastsatte i september 2009 om at forbedre gennemsigtigheden på derivatmarkederne, reducere systemiske risici og beskytte mod markedsmisbrug. Et sådant system bør anses for ækvivalent, hvis det sikrer, at den væsentlige virkning af det gældende regulatoriske system svarer til Unionens krav, og det bør anses for effektivt, hvis disse regler anvendes konsekvent.

(8) Det er i denne sammenhæng hensigtsmæssigt og nødvendigt, under hensyn til derivatmarkedernes karakteristika og CCP'ernes funktionsmåde, at efterprøve de udenlandske reguleringsystemers faktiske ækvivalens med hensyn til opfyldelse af G20's mål og standarder for at forbedre gennemsigtigheden på derivatmarkederne, reducere systemiske risici og beskytte mod markedsmisbrug. CCP'ers meget specielle situation gør det påkrævet, at bestemmelserne vedrørende tredjelande organiseres og fungerer i overensstemmelse med ordninger, som er særlige for disse markedsstrukturenheder. Denne tilgang danner derfor ikke præcedens for anden lovgivning.

(9) Det Europæiske Råd var i sine konklusioner af 2. december 2009 enig i, at der var behov for på betydelig vis at reducere af modpartskreditrisikoen, og at det var vigtigt at opnå øget gennemsigtighed, effektivitet og integritet for derivattransaktioner. I Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om »Derivatmarkeder — fremtidige politiktiltag« opfordrede Europa-Parlamentet til obligatorisk clearing og indberetning af OTC-derivataftaler.

(10) ESMA bør handle inden for rammerne af denne forordning ved at opretholde stabiliteten på de finansielle markeder i akutte situationer, ved at sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder anvender de gældende EU-regler på ensartet vis, samt ved at bilægge uenigheder mellem disse myndigheder. Den har ligeledes fået til opgave at udvikle udkast til regulerings- og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, og den har en central rolle i meddelelsen af tilladelser til og overvågningen af CCP'er og transaktionsregistre.

(11) En af de grundlæggende opgaver, som skal udføres via Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), er at fremme betalingssystemernes smidige funktion. På dette område overvåger medlemmerne af ESCB ved at sikre effektive og pålidelige clearing- og betalingssystemer, herunder CCP'er. Medlemmerne af ESCB er dermed tæt inddraget i meddelelsen af tilladelser til og overvågning af CCP'er, anerkendelsen af tredjelands CCP'er og godkendelsen af interoperabilitetsordninger. Endvidere er de tæt inddraget i fastsættelsen af reguleringsmæssige tekniske standarder samt retningslinjer og anbefalinger. Denne forordning berører ikke Den Europæiske Centralbanks (ECB) og de nationale centralbankers ansvar for at sikre effektive og pålidelige clearing- og betalingssystemer inden for Unionen og over for andre lande. Følgelig og for at undgå, at der eventuelt fastlægges parallelle regelsæt, bør ESMA og ESCB udarbejde de relevante udkast til tekniske standarder i tæt samarbejde. Desuden er ECB's og de nationale centralbankers adgang til oplysninger afgørende, når de skal udføre deres opgaver vedrørende overvågning med clearing- og betalingssystemer og vedrørende en udstedende centralbanks funktioner.

(12) Der kræves ensartede regler for derivataftaler som fastsat i afsnit C, punkt 4-10, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁷⁾.

(13) Incitamenter til fremme af anvendelsen af CCP'er har vist sig ikke at være tilstrækkelige til at sikre at standardiserede OTC-derivataftaler faktisk cleares centralt. Det er derfor nødvendigt med ufravigelige CCP-clearingskrav for de OTC-derivataftaler, der kan cleares centralt.

(14) Medlemsstaterne vil muligvis vedtage divergerende nationale foranstaltninger, hvilket kan forhindre det indre marked i at fungere effektivt og være til skade for markedsdeltagerne og den finansielle stabilitet. Det er ligeledes nødvendigt med en ensartet anvendelse af clearingforpligtelsen i Unionen for at sikre et højt niveau af investorbekyttelse og skabe lige vilkår for alle markedsdeltagere.

(15) Hvis man vil sikre, at clearingforpligtelsen reducerer de systemiske risici, kræver det identifikation af de derivatklasser, der bør være underlagt denne forpligtelse. Der bør i forbindelse med denne procedure tages hensyn til, at ikke alle CCP-clearede OTC-derivataftaler kan betragtes som egnede til obligatorisk CCP-clearing.

(16) I denne forordning fastlægges kriterierne for fastsættelse af, hvorvidt forskellige OTC-derivataftaleklasser bør være omfattet af en clearingforpligtelse. På grundlag af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA bør Kommissionen afgøre, om en OTC-derivataftaleklasse skal være omfattet af en clearingforpligtelse, og hvornår clearingforpligtelsen får virkning, herunder, hvor det er relevant, den indfasede gennemførelse og den mindste restløbetid for de aftaler, der er indgået eller nyordnet inden den dato, hvor clearingforpligtelsen får virkning i overensstemmelse med denne forordning. En indfaset gennemførelse af clearingforpligtelsen kunne være i henhold til de typer af markedsdeltagere, som skal opfylde clearingforpligtelsen. Ved fastsættelsen af, hvilke OTC-derivataftaleklasser der skal være omfattet af clearingforpligtelsen, bør ESMA tage hensyn til den særlige karakter for de pågældende OTC-derivataftaler, der indgås med udstedere af dækkede obligationer eller med puljer til sikring af dækkede obligationer.

(17) Ved fastsættelsen af, hvilke OTC-derivataftaleklasser der skal være omfattet af clearingforpligtelsen, bør ESMA også tage behørigt hensyn til andre relevante overvejelser, frem for alt indvirkningen på den indbyrdes forbindelse mellem modparter, der anvender de relevante OTC-derivataftaleklasser, og indvirkningen på niveauerne for modpartskreditrisici, og fremme ensartede konkurrencevilkår på det indre marked, jf. artikel 1, stk. 5, litra d), i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(18) Har ESMA fastslået, at et OTC-derivatprodukt er standardiseret og egnet til clearing, men ingen CCP er villig til at klare produktet, bør ESMA undersøge årsagerne hertil.

(19) Ved fastsættelsen af, hvilke OTC-derivataftaleklasser der skal være omfattet af clearingforpligtelsen, bør der tages behørigt hensyn til de pågældende OTC-derivataftaleklassers særlige karakter. Den dominerende risiko for transaktioner med nogle OTC-derivataftaleklasser kan være relateret til afviklingsrisikoen, som afhjælpes gennem særskilte infrastrukturordninger, og visse OTC-derivataftaleklasser (såsom udenlandsk valuta) kan udskilles fra andre klasser. CCP-clearing vedrører specifikt modpartskreditrisiko og er muligvis ikke den optimale måde at behandle afviklingsrisiko på. Ordningen for disse aftaler bør navnlig baseres på foreløbig international konvergens og gensidig anerkendelse af den relevante infrastruktur.

(20) For at sikre ensartet og sammenhængende anvendelse af denne forordning og lige vilkår for markedsdeltagerne, når det er erklæret, at en OTC-derivataftaleklasse er omfattet af clearingforpligtelsen, bør denne forpligtelse også gælde for alle aftaler, der hører under denne OTC-derivataftaleklasse, som er indgået på eller efter datoen for ESMA's modtagelse af underretningen om tilladelsen til en CCP med hensyn til clearingforpligtelsen, men inden den dato, hvor clearingforpligtelsen får virkning, forudsat at disse aftaler har en restløbetid, der er længere end det minimum, der er fastsat af Kommissionen.

(21) For at fastslå, om en OTC-derivataftaleklasse er omfattet af clearingforpligtelserne, bør ESMA tilstræbe at reducere den systemiske risiko. Dette omfatter, at der i forbindelse med vurderingen tages hensyn til faktorer, såsom den aftalemæssige og operationelle standardiseringsgrad af aftaler, volumen og likviditeten af den relevante derivataftaleklasse såvel som tilgængeligheden af fair, pålidelige og generelt accepterede prisfastsættelsesoplysninger i den relevante OTC-derivataftaleklasse.

(22) For at der kan foretages clearing af en OTC-derivataftale, skal begge parter være underlagt en clearingforpligtelse eller give deres samtykke. Undtagelserne fra clearingforpligtelsen bør udformes restriktivt, da de ellers gør systemet mindre effektivt, reducerer fordelene ved CCP-clearingen, og kan føre til regelarbitrage mellem grupper af markedsdeltagere.

(23) For at skabe finansiel stabilitet i Unionen kan det også være nødvendigt at underlægge de transaktioner, som enheder, der er etableret i tredjelande, går ind i, forpligtelser til clearing og risikoreduktionsteknikker, forudsat at de pågældende transaktioner har en direkte, væsentlig og forudselig virkning i Unionen, eller hvor sådanne forpligtelser er nødvendige eller hensigtsmæssige for at forhindre unddragelse af nogen af denne forordnings bestemmelser.

(24) OTC-derivataftaler, der ikke betragtes som egnede til CCP-clearing, medfører modpartskreditrisiko og operationel risiko, hvorfor der bør fastsættes regler for at styre denne risiko. For at mindske modpartskreditrisiko bør markedsdeltagere, der er omfattet af clearingforpligtelsen, have risikostyringsprocedurer, som kræver en rettidig, præcis og på passende vis adskilt udveksling af sikkerhedsstillelse. Ved forberedelse af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastsætter disse risikostyringsprocedurer, bør ESMA tage hensyn til forslag fra de internationale standardiseringsorganer om marginkrav til ikke-centralt clearede derivater. Ved udarbejdelse af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af de ordninger, som er nødvendige for at overholde kravet om præcis og passende udveksling af sikkerhedsstillelse til at styre risici i forbindelse med ikke-clearede handler, bør ESMA tage behørigt hensyn til hindringer, som udstedere af dækkede obligationer eller sikrede puljer har med at fremskaffe sikkerhedsstillelse i en række af Unionens jurisdiktioner. ESMA bør også tage hensyn til, at privilegerede fordringer, der tildeles modparterne til udstedere af dækkede obligationer for aktiverne hos udstederen af den dækkede obligation, giver en tilsvarende beskyttelse mod modpartskreditrisiko.

(25) Reglerne for clearing af OTC-derivataftaler, indberetning af derivattransaktioner og risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke klareas af en CCP, bør finde anvendelse på finansielle modparter, særlig investeringsselskaber som er meddelt tilladelse i overensstemmelse med direktiv 2004/39/EF, kreditinstitutter som godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rå-

dets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁸⁾, forsikringsvirksomheder som godkendt i overensstemmelse med Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁹⁾, forsikringssselskaber, som godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring¹⁰⁾, genforsikringssselskaber som godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed¹¹⁾, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) og, hvor det er relevant, deres administrationssselskaber som godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)¹²⁾, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed¹³⁾ og alternative investeringsfonde, der forvaltes af forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF) godkendt eller registreret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde¹⁴⁾.

(26) Enheder, der forvalter pensionsordninger, hvis hovedformål er at tilvejebringe pensionsydelse, normalt i form af livsvarige udbetalinger, men også som ophørende udbetalinger eller udbetalinger i form af et engangsbeløb, afsætter typisk mindst muligt i kontante midler for at opnå størst mulig effektivitet og afkast for deres forsikringstagere. Hvis disse enheder pålægges at klare OTC-derivataftaler centralt, vil det derfor føre til, at en betydelig andel af deres aktiver skal frigøres til kontante midler, for at de kan opfylde CCP'ers løbende marginkrav. For at undgå de sandsynligvis negative virkninger af et sådant krav for fremtidige pensionisters pensionsindkomst bør clearingforpligtelsen ikke finde anvendelse på pensionsordninger, inden CCP'erne har udviklet en passende teknisk løsning med henblik på overførsel af sikkerhedsstillelse i form af andet end kontante midler som variationsmarginer for at løse dette problem. En sådan teknisk løsning bør tage hensyn til pensionsordningers særlige rolle og hindre væsentlige negative virkninger for pensionisterne. I en overgangsperiode bør OTC-derivataftaler, der indgår for at reducere investeringsrisici, der er direkte knyttet til den finansielle solvens vedrørende pensionsordninger, være underlagt ikke kun indberetningsforpligtelsen, men også krav om bilateral sikkerhedsstillelse. Det endelige mål er dog, at clearingens foretages centralt, så snart dette er holdbart.

(27) Det er vigtigt at sikre, at kun passende enheder og ordninger får særbehandling, og at der tages hensyn til de forskelligartede pensionssystemer i Unionen, samtidig med at der skabes lige vilkår for alle pensionsordninger. Den midlertidige undtagelse bør derfor gælde for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, som er registreret i henhold til direktiv 2003/41/EF, herunder eventuelle autoriserede enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af sådanne pensionskasser, og som handler på deres vegne, jf. artikel 2, stk. 1, i nævnte direktiv, samt alle retlige enheder, der er oprettet med henblik på sådanne pensionskassers investeringer, og som udelukkende og eksklusivt handler i disse pensionskassers interesse og for arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed, der ydes af pensionskasser, jf. artikel 3 i direktiv 2003/41/EF.

(28) Den midlertidige undtagelse bør også finde anvendelse på arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed, der ydes af livsforsikringssselskaber, forudsat at alle tilsvarende aktiver og passiver afgrænses, forvaltes og organiseres adskilt uden mulighed for overførsel. Den bør også finde anvendelse på alle andre godkendte enheder, der er underlagt tilsyn, og som kun opererer nationalt, eller ordninger, der primært leveres på en medlemsstats område, alene forudsat at de begge er anerkendt efter national lovgivning, og deres primære formål er at tilvejebringe pensionsydelse. De i denne betragtning nævnte enheder og ordninger bør være underlagt en afgørelse truffet af den relevante kompetente myndighed og for at sikre konsekvens og fjerne mulig manglende afstemning og hindre eventuel misbrug ESMA's udtalelse efter høring af EIOPA. Dette kunne omfatte enheder og ordninger, der ikke nødvendigvis er knyttet til en arbejdsgiverpensionsordning, men hvis hovedformål stadig er at tilvejebringe en pensionsindkomst, enten på et ob-

ligatorisk eller frivilligt grundlag. Som eksempler kan nævnes juridiske enheder, der forvalter pensionsordninger på et finansieret grundlag i henhold til national ret, forudsat at de investerer i overensstemmelse med »prudent person«-princippet, samt pensionsordninger, som enkeltpersoner tegner direkte, og som ligeledes kan tilbydes af livsforsikringselskaber. Undtagelsen bør i tilfælde af pensionsordninger, som enkeltpersoner tegner direkte, ikke omfatte OTC-derivataftaler i forbindelse med andre af forsikringselskabets livsforsikringsprodukter, hvis hovedformål ikke er at tilvejebringe en pensionsindkomst. Yderligere eksempler kan være pensionsvirksomhed, der ydes af livsforsikringselskaber, som er omfattet af direktiv 2002/83/EF, forudsat at alle aktiver svarende til virksomheden indgår i et særligt register i overensstemmelse bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 om sanering og likvidation af forsikringselskaber¹⁵⁾ samt arbejdsmarkedsorienterede pensionsordninger i forsikringsvirksomheder, der bygger på kollektive overenskomster. Institutioner, der er blevet etableret med det formål at yde kompensation til medlemmer af pensionsordninger i tilfælde af misligholdelse, bør også behandles som en pensionsordning som omhandlet i denne forordning.

(29) De regler, der finder anvendelse på finansielle modparter, bør i givet fald også finde anvendelse på ikke-finansielle modparter. Det anerkendes, at ikke-finansielle modparter anvender OTC-derivataftaler til at gardere sig mod forretningsmæssige risici, der er direkte forbundet med deres forretningsaktiviteter eller likviditetsfinansiering. Hvad angår bestemmelsen af, hvorvidt en ikke-finansiell modpart skal være underlagt clearingforpligtelsen, bør der tages hensyn til formålet, hvortil den ikke-finansielle modpart anvender OTC-derivataftaler, og til omfanget af eksponeringer, som denne modpart har i disse instrumenter. For at sikre, at ikke-finansielle institutioner har mulighed for at tilkendegive deres synspunkter til clearinggrænseværdierne, bør ESMA, når den udarbejder de relevante reguleringsmæssige tekniske standarder, gennemføre en åben offentlig høring, der sikrer deltagelsen af ikke-finansielle institutioner. ESMA bør også høre alle relevante myndigheder, f.eks. Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder, for at sikre, at der tages behørigt hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende inden for disse sektorer. Kommissionen bør desuden senest den 17. august 2015 foretage en vurdering af den systemiske betydning af ikke-finansielle virksomheders transaktioner med OTC-derivataftaler i forskellige sektorer, herunder i energisektoren.

(30) Ved afgørelsen af, hvorvidt en OTC-derivataftale reducerer risici direkte knyttet til en ikke-finansiell modparts forretnings- og finansieringsaktiviteter, bør der tages behørigt hensyn til den pågældende ikke-finansielle modparts overordnede strategier for risikoafdækning og risikobegrænsning. Der bør navnlig tages hensyn til, hvorvidt en OTC-derivataftale økonomisk er hensigtsmæssig til at reducere risici ved driften og forvaltningen af en ikke-finansiell modpart, når risiciene vedrører udsving i rentesatser, valutakurser, inflationsrater eller råvarepriser.

(31) Clearinggrænseværdien er en meget vigtig størrelse for alle ikke-finansielle modparter. Ved fastsættelsen af clearinggrænseværdien bør der tages hensyn til den systemiske relevans af summen af nettopositioner og eksponeringer per modpart og per OTC-derivataftaleklasse. I denne forbindelse bør passende foranstaltninger træffes for at kende metoderne for risikobegrænsning, som anvendes af ikke-finansielle modparter inden for rammerne af deres normale forretningsaktiviteter.

(32) Medlemmer af ESCB og af andre medlemsstaters nationale organer med lignende funktioner samt andre offentlige organer i Unionen, der har ansvar for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltager heri, og Den Internationale Betalingsbank bør ikke være omfattet af denne forordning for således ikke at begrænse deres muligheder for at udføre deres opgaver af fælles interesse.

(33) Da det ikke er alle de markedsdeltagere, som er omfattet af clearingforpligtelsen, som er i stand til at blive clearingmedlemmer af CCP'en, bør de have adgang til CCP'er som kunder eller indirekte kunder på visse betingelser.

(34) Indførelsen af en clearingforpligtelse sammen med en procedure til bestemmelse af, hvilke CCP'er der kan anvendes i forbindelse med denne forpligtelse, kan føre til utilsigtet konkurrenceforvriddning på

markedet for OTC-derivater. En CCP kan eksempelvis nægte at klare transaktioner, der foretages på visse handelspladser, fordi den pågældende CCP ejes af en konkurrerende handelsplads. For at undgå denne form for diskriminerende praksis bør CCP'er acceptere at klare transaktioner, der gennemføres på forskellige handelspladser, såfremt disse handelspladser opfylder de driftsmæssige og tekniske krav, der fastsættes af CCP'en, og uanset den aftaledokumentation, der danner grundlag for kontrahenternes afslutning af den pågældende OTC-derivattransaktion, såfremt den pågældende dokumentation er i overensstemmelse med markedsstandarder. Handelspladser bør forsyne CCP'er med handelsfeeds på et gennemsigtigt og ikke-diskriminerende grundlag. En CCP's ret til adgang til en handelsplads bør tage højde for ordninger, hvor adskillige CCP'er benytter handelsfeeds fra samme handelsplads, hvilket dog ikke bør føre til interoperabilitet for clearing af derivater eller fragmentering af likviditet.

(35) Denne forordning bør ikke hindre fair og åben adgang mellem handelspladser og CCP'er i det indre marked på de betingelser, som er fastsat i denne forordning og i de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet af ESMA og vedtaget af Kommissionen. Kommissionen bør fortsat nøje følge udviklingen på markedet for OTC-derivater og bør i givet fald gribe ind for at forhindre konkurrenceforvridninger i at opstå i det indre marked med henblik på at sikre lige vilkår på de finansielle markeder.

(36) Inden for visse områder inden for finansielle tjenesteydelser og handel med derivataftaler kan der også forekomme kommercielle og intellektuelle ejendomsrettigheder. I tilfælde, hvor disse ejendomsrettigheder er knyttet til produkter eller tjenesteydelser, som er blevet eller indvirker på industrielle standarder, bør der være tilgængelige licenser på forholdsmæssige, fair, fornuftige og ikkediskriminerende vilkår.

(37) For at identificere de relevante klasser af OTC-derivataftaler, der bør være omfattet af clearingforpligtelsen, grænseværdierne og de systemisk relevante ikke-finansielle modparter, er det nødvendigt med pålidelige data. Det er af reguleringsmæssige årsager derfor vigtigt, at der på EU-niveau fastsættes fælles dataindberetningskrav om derivater. Der er desuden behov for en tilbagevirkende indberetningsforpligtelse, som skal være så vidtgående som muligt, for både finansielle modparter og ikke-finansielle modparter med henblik på at give ESMA og de relevante kompetente myndigheder sammenlignelige data.

(38) En koncernintern transaktion er en transaktion mellem to selskaber, som er inkluderet i samme konsolidering på fuldt grundlag og er underlagt passende centraliserede risikovurderings-, målings- og kontrolprocedurer. De er en del af den samme institutsikringsordning, jf. artikel 80, stk. 8, i direktiv 2006/48/EF, eller i tilfælde hvor de er kreditinstitutter, der er tilsluttet det samme centralorgan jf. artikel 3, stk. 1 i nævnte direktiv, begge er kreditinstitutter, eller det ene er et kreditinstitut og det andet er et centralorgan. OTC-derivataftaler kan blive anerkendt i ikke-finansielle eller finansielle koncerner og i koncerner, der består af både finansielle og ikke-finansielle selskaber, og hvis en sådan aftale betragtes som en koncernintern transaktion i forbindelse med en modpart, bør den også betragtes som en koncernintern transaktion i forbindelse med en anden modpart i aftalen. Det anerkendes, at koncerninterne transaktioner kan være nødvendige for at aggregere risici inden for en koncernstruktur, og at koncerninterne risici derfor er specifikke. Eftersom det kan begrænse effektiviteten af de pågældende koncerninterne risikostyringsprocedurer, hvis disse transaktioner bliver omfattet af clearingforpligtelsen, kan det være gavnligt at undtage koncerninterne transaktioner fra clearingforpligtelsen, forudsat at denne undtagelse ikke øger den systemiske risiko. Følgelig bør en passende udveksling af sikkerhedsstillelse sættes i stedet for den CCP, der clearer disse transaktioner, såfremt dette er hensigtsmæssigt for at begrænse koncerninterne modpartsrisici.

(39) Nogle koncerninterne transaktioner kan imidlertid i visse tilfælde på grundlag af en afgørelse fra de kompetente myndigheder undtages fra kravet om sikkerhedsstillelse, såfremt deres risikostyringsprocedurer er tilstrækkeligt velfungerende og effektive samt i overensstemmelse med transaktionernes kompleksitetsniveau, og der ikke findes hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser mellem modparterne. Disse kriterier såvel som de procedurer for modparterne og de rele-

vante kompetente myndigheder, der skal følges, når der anvendes undtagelser, bør præciseres i reguleringsmæssige tekniske standarder vedtaget i henhold til de relevante forordninger om oprettelse af ESA'erne. Inden udkastet til disse reguleringsmæssige tekniske standarder udvikles, bør ESA'erne forbedre en konsekvensanalyse af, hvilken potentiel effekt de vil have på det indre marked samt på det finansielle markeds deltagere og navnlig på de berørte koncerners aktiviteter og struktur. Alle de tekniske standarder, der gælder for sikkerhedsstillelse, som udveksles i koncerninterne transaktioner, herunder kriterier for undtagelse, bør tage højde for disse transaktioners overordnede karakter og eksisterende forskelle mellem ikke-finansielle og finansielle modparter samt deres formål med at bruge derivater og metoder hertil.

(40) Modparter bør som minimum anses for at være inkluderet i samme konsolidering, hvis de begge indgår i en konsolidering i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/349/EØF¹⁶⁾ eller International Financial Reporting Standards (IFRS), der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002¹⁷⁾, eller i forbindelse med en koncern, hvis moderselskab har hovedkontor i et tredjeland i overensstemmelse med et tredjeland almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, der anses for at være ækvivalente med IFRS i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007¹⁸⁾ (eller et tredjeland regnskabsstandarder hvis anvendelse er tilladt i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1569/2007), eller hvis de begge er omfattet af det samme konsoliderede tilsyn i henhold til direktiv 2006/48/EF eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF¹⁹⁾ eller i en koncern, hvis moderselskab har hovedkontor i et tredjeland, af det samme konsoliderede tilsyn af et tredjeland kompetente myndighed, som er kontrolleret som ækvivalent med det, som er fastsat i principperne i artikel 143 i direktiv 2006/48/EF eller i artikel 2 i direktiv 2006/49/EF.

(41) Det er vigtigt, at markedsdeltagere indberetter alle detaljer vedrørende derivataftaler, som de har indgået, til transaktionsregistre. Man vil således kunne sikre, at oplysninger om de risici, der er knyttet til alle derivatmarkeder, lagres centralt og er nemt tilgængelige bl.a. for ESMA, de relevante kompetente myndigheder, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) og de relevante centralbanker i ESCB.

(42) Ydelsen af transaktionsregistertjenester kendetegnes ved stordrift, hvilket kan hæmme konkurrencen på dette særlige område. Samtidig kan pålæg af et omfattende indberetningskrav for markedsdeltagerne øge værdien af de oplysninger, der administreres af transaktionsregistre, også når det gælder tredjeparter, som yder accessoriske tjenester som f.eks. handelsbekræftelse, »trade matching«, servicering af kredithændelser, porteføljeafstemning eller porteføljekomprimering. Det er hensigtsmæssigt at sikre, at lige vilkår inden for efterhandelssektoren mere generelt ikke kompromitteres af et eventuelt naturligt monopol inden for leveringen af transaktionsregistertjenester. Transaktionsregistre bør derfor forpligtes til at give adgang til de oplysninger, der administreres i registret, på fair, rimelige og ikke-diskriminerende betingelser, dog med fornøden hensyntagen til databeskyttelse.

(43) For at få et fyldestgørende billede af markedet og vurdere den systemiske risiko bør både derivataftaler, der cleares af en CCP, og derivataftaler, der ikke cleares af en CCP, indberettes til transaktionsregistre.

(44) ESA'erne bør have tilstrækkelige ressourcer til effektivt at udføre de opgaver, de tildeles i medfør af denne forordning.

(45) Modparter og CCP'er, der indgår, ændrer eller afslutter en derivataftale, bør sikre, at oplysningerne om aftalen indberettes til et transaktionsregister. De bør kunne overlade det til en anden enhed at indberette oplysningerne om aftalen. Det bør ikke betragtes som et brud på tavshedspligten, når en enhed eller dennes ansatte i henhold til denne forordning indberetter detaljerne om en derivataftale til et transaktionsregister på vegne af en modpart. Ved udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for indberetning bør ESMA tage hensyn til de fremskridt, der er opnået med at udvikle en unik aftaleidentifikator og oversigten over de krævede indberetningsdata i tabel 1 i bilag I til Kommissionen forordning

(EF) nr. 1287/2006²⁰) om gennemførelse af direktiv 2004/39/EF og høre andre relevante myndigheder såsom Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder.

(46) Medlemsstaterne bør under hensyntagen til principperne i Kommissionens meddelelse om styrkelse af sanktionsordninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og Unionens retsakter, der er vedtaget som en opfølgning på denne meddelelse, fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning. Medlemsstaterne bør håndhæve disse sanktioner på en sådan måde, at reglerne ikke mister deres effektivitet. Disse sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. De bør tage udgangspunkt i retningslinjer vedtaget af ESMA for at fremme konvergens og sammenhæng på tværs af sektorerne mellem sanktionsordningerne i finanssektoren. Medlemsstaterne bør sikre offentliggørelse af pålagte sanktioner, hvis det er relevant, og at evalueringsrapporter om effektiviteten af de eksisterende regler offentliggøres med regelmæssige mellemrum.

(47) En CCP kan etableres i overensstemmelse med denne forordning i enhver medlemsstat. Der bør ikke direkte eller indirekte diskrimineres mod nogen medlemsstat eller gruppe af medlemsstater som hjemsted for clearingydelser. Intet i denne forordning bør forsøge at begrænse eller forhindre en CCP i en jurisdiktion i at klare et produkt udstedt i en andens medlemsstats valuta eller i et tredjelands valuta.

(48) Meddelelse af tilladelse til en CCP bør være betinget af et minimumsbeløb som startkapital. En CCP's kapital, herunder tilbageholdt overskud og reserver, bør til enhver tid stå i forhold til den risiko, der stammer fra CCP'ens aktiviteter, for at sikre, at den er tilstrækkeligt kapitaliseret mod kredit-, modparts-, markedsrisici samt operationelle, retlige og forretningsmæssige risici, som ikke allerede er dækket af specifikke finansielle ressourcer, og at den er i stand til i givet fald at gennemføre en velordnet afvikling eller omstrukturering af sine aktiviteter.

(49) Da der med denne forordning indføres en retlig forpligtelse til at foretage clearing gennem specifikke CCP'er af reguleringsmæssige årsager, er det vigtigt at sikre, at disse CCP'er er sikre og solide samt til enhver tid opfylder de strenge krav til god forretningsskik og tilsyn, der fastsættes i denne forordning. For at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning, bør disse krav finde anvendelse på clearing af alle finansielle instrumenter, som CCP'er beskæftiger sig med.

(50) Det er således af regulerings- og harmoniseringsmæssige hensyn nødvendigt at sikre, at modparter kun anvender CCP'er, der opfylder kravene i denne forordning. Disse krav bør ikke forhindre medlemsstaterne i at vedtage eller fortsætte med at stille yderligere krav til CCP'er etableret på deres eget område, herunder visse krav til tilladelsen i henhold til direktiv 2006/48/EF. At pålægge sådanne yderligere krav bør imidlertid ikke have nogen indflydelse på retten for CCP'er, der har tilladelse i andre medlemsstater eller anerkendt, i medfør af denne forordning, til at levere clearingydelser til clearingmedlemmer og deres kunder etableret i den medlemsstat, der indfører yderligere krav, eftersom disse CCP'er ikke er underlagt disse yderligere krav og derfor ikke skal opfylde dem. ESMA bør inden den 30. september 2014 udarbejde en rapport om medlemsstaternes anvendelse af yderligere krav.

(51) Et nødvendigt modstykke til forpligtelsen til at klare OTC-derivataftaler er direkte regler for meddelelse af tilladelse til og tilsyn med CCP'er. Det er hensigtsmæssigt, at de kompetente myndigheder bevarer ansvaret for alle aspekter i forbindelse med meddelelse af tilladelse til og tilsyn med CCP'er, herunder ansvaret for kontrollen med, om den ansøgende CCP overholder denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer²¹), eftersom disse nationale kompetente myndigheder er bedst i stand til at undersøge, hvordan disse CCP'er fungerer på daglig basis, til at foretage regelmæssig kontrol og til i givet fald at træffe de nødvendige foranstaltninger.

(52) Hvis en CCP risikerer insolvens, kan det godt være, at det finanspolitiske ansvar hovedsagelig ligger på den medlemsstat, hvor denne CCP er etableret. Det følger heraf, at det er den relevante kompetente myndighed i denne medlemsstat, som bør meddele tilladelse til og føre tilsyn med den pågældende CCP. Eftersom en CCP's clearingmedlemmer kan være etableret i forskellige medlemsstater og de er de første,

som vil blive berørt af CCP'ens misligholdelse, er det imidlertid tvingende nødvendigt, at alle relevante kompetente myndigheder og ESMA deltager i tilladelses- og tilsynsprocedurerne. Man vil således kunne undgå divergerende nationale bestemmelser eller praksis samt hindringer for det indre markeds funktion. Desuden bør ingen forslag eller politikker fra noget medlem af et kollegium af tilsynsførende direkte eller indirekte diskriminere mod nogen medlemsstat eller gruppe af medlemsstater som hjemsted for clearingydelse i en hvilken som helst valuta. ESMA bør være deltager i ethvert kollegium for at sikre en ensartet og korrekt anvendelse af denne forordning. ESMA bør inddrage andre kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater i forberedelsen af anbefalinger og afgørelser.

(53) I lyset af den rolle, som kollegierne har fået tildelt, er det vigtigt, at alle relevante kompetente myndigheder samt medlemmerne af ESCB arbejder på at varetage deres opgaver. Kollegiet bør ikke udelukkende bestå af de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med CCP'en, men også af de tilsynsmyndigheder for enheder, der kan blive berørt af CCP'ens transaktioner, navnlig udvalgte clearingmedlemmer, handelspladser, interoperable CCP'er og værdipapircentraler. Medlemmer af ESCB med ansvar for overvågning af CCP'en og interoperable CCP'er, samt dem, der står for udstedelse af valutaerne for de finansielle instrumenter, der er clearret af CCP'en, bør kunne deltage i kollegiet. Da de enheder, der føres tilsyn med, eller som overvåges, vil blive etableret i et begrænset antal medlemsstater, hvor CCP'en udøver virksomhed, kan en enkelt kompetent myndighed eller et enkelt medlem af ESCB få ansvaret for tilsynet med og overvågningen af en række af disse enheder. Der bør indføres passende procedurer og mekanismer for at sikre et smidigt samarbejde mellem alle medlemmer af kollegiet.

(54) Da det forudsættes, at kollegiets oprettelse og drift er baseret på en skriftlig aftale mellem alle dets medlemmer, er det hensigtsmæssigt i betragtning af spørgsmålets følsomme karakter, at de tildeles beføjelser til at fastlægge kollegiets beslutningsprocedurer. De nærmere bestemmelser om afstemningsprocedurerne bør derfor fastsættes i en skriftlig aftale mellem alle medlemmer af kollegiet. For at opnå en passende balance mellem alle relevante markedsdeltageres og medlemsstaters interesser, bør kollegiet imidlertid stemme i overensstemmelse med det generelle princip om, at hvert medlem har en enkelt stemme, uanset hvor mange hverv det varetager i overensstemmelse med denne forordning. For kollegier på op til og med 12 medlemmer bør højst to kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat have stemmeret, og hvert stemmeberettiget medlem bør have én stemme. For kollegier med mere end 12 medlemmer bør højst tre kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat have stemmeret, og hvert stemmeberettiget medlem bør have én stemme.

(55) CCP'ers meget særlige situation kræver, at kollegierne er organiseret og fungerer i overensstemmelse med de ordninger, som er særlige for tilsynet med CCP'er.

(56) De ordninger, der foreskrives i denne forordning, danner ikke præcedens for anden lovgivning om tilsynet med og overvågningen af det finansielle markeds infrastrukturer, navnlig hvad angår afstemningsreglerne i forbindelse med henvisninger til ESMA.

(57) En CCP bør ikke meddeles tilladelse, hvis alle medlemmerne af kollegiet, undtagen de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor CCP'en er etableret, ved gensidig aftale afgiver fælles udtalelse om, at CCP'en ikke bør meddeles tilladelse. Hvis et tilstrækkeligt flertal af kollegiet imidlertid har afgivet negativ udtalelse, og en af de berørte kompetente myndigheder, på grundlag af et flertal på to tredjedele af kollegiet, har henvist sagen til ESMA, bør den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor CCP'en er etableret, udsætte sin afgørelse om meddelelse af tilladelse og afvente, at ESMA i givet fald træffer afgørelse vedrørende overensstemmelsen med EU-retten. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor CCP'en er etableret, bør træffe sin egen afgørelse i overensstemmelse med en sådan afgørelse fra ESMA. Hvis alle medlemmerne af kollegiet, undtagen myndighederne i den medlemsstat, hvor CCP'en er etableret, afgiver fælles udtalelse om at kravene efter deres mening ikke er opfyldt, og at CCP'en ikke bør meddeles tilladelse, bør den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor CCP'en er etableret, have mulighed for at henvise sagen til ESMA, som træffer afgørelse om overensstemmelse med EU-retten.

(58) Det er nødvendigt at udbygge bestemmelserne om udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, ESMA og andre relevante myndigheder og skærpe deres forpligtelse til at yde hinanden bistand og til at samarbejde. Som følge af den øgede grænseoverskridende aktivitet bør disse myndigheder udveksle de for deres hverv nødvendige oplysninger for at sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning, også i situationer, hvor tilsidesættelse eller mistanke om tilsidesættelse af forordningen eventuelt berører myndighederne i to eller flere medlemsstater. Det er i forbindelse med udvekslingen af oplysninger nødvendigt med en streng tjenstlig tavshedspligt. OTC-derivataftaler har store konsekvenser, og det er derfor vigtigt, at andre relevante myndigheder, herunder skattemyndigheder og energitilsynsmyndigheder, har adgang til de nødvendige oplysninger til udøvelse af deres hverv.

(59) ESMA bør som følge af de finansielle markeders globale karakter være direkte ansvarlig for at anerkende CCP'er, der er etableret i tredjelande, og således give dem mulighed for at levere clearingydelser i Unionen, såfremt Kommissionen har konstateret, at det pågældende tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer anses for at være ækvivalente med EU-rammerne, og at andre betingelser er opfyldt. En CCP, der er etableret i et tredjeland, og som leverer clearingydelser til clearingmedlemmer eller handelspladser, der er etableret i Unionen, bør derfor anerkendes af ESMA. For ikke at hindre den fremtidige udvikling af grænseoverskridende investeringsforvaltning bør en CCP fra et tredjeland, der leverer tjenester til kunder, der er etableret i Unionen, gennem et clearingmedlem, der er etableret i et tredjeland, dog ikke skulle anerkendes af ESMA. I denne forbindelse vil aftaler med Unionens væsentligste internationale partnere have stor betydning for at sikre lige vilkår på verdensplan og finansiell stabilitet.

(60) Det Europæiske Råd var den 16. september 2010 enigt om, at det er nødvendigt, at Unionen fremmer sine interesser og værdier mere assertivt og på et gensidigt grundlag til fælles fordel i Unionens eksterne forbindelser og tager skridt til bl.a. at sikre større markedsadgang for de europæiske virksomheder og uddybe det reguleringsmæssige samarbejde med de vigtigste handelspartnere.

(61) En CCP bør have solide forvaltningsordninger, den øverste ledelse bør have et godt omdømme, og bestyrelsen bør bestå af uafhængige medlemmer, uanset ejerstrukturen. Mindst en tredjedel, og ikke mindre end to, af medlemmerne af dens bestyrelse bør være uafhængige. Forskellige former for forvaltningsordninger og ejerstrukturer kan imidlertid påvirke en CCP's vilje eller evne til at klare visse produkter. Det er således hensigtsmæssigt, at de uafhængige medlemmer af bestyrelsen og risikoudvalget, der ned sættes af CCP'en, adresserer enhver potentiel interessekonflikt i CCP'en. Clearingmedlemmer og kunder skal være tilstrækkeligt repræsenteret, da CCP'ens beslutninger kan have en indvirkning på dem.

(62) En CCP kan outsource funktioner. CCP'ens risikoudvalg bør rådgive om denne outsourcing. Vigtige aktiviteter forbundet med risikostyring bør ikke outsources, medmindre dette godkendes af den kompetente myndighed.

(63) Kravene om deltagelse for en CCP bør være gennemsigtige, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende og bør give mulighed for fjernadgang i det omfang, at dette ikke udsætter CCP'en for yderligere risici.

(64) Kunder og clearingmedlemmer, der clearer deres OTC-derivataftaler gennem CCP'er, bør sikres et højt beskyttelsesniveau. Det faktiske beskyttelsesniveau afhænger af det adskillelsesniveau, som disse kunder vælger. Mellemlid bør holde deres egne og deres kunders aktiver adskilt. CCP'erne bør af denne grund føre ajourførte og nemt identificerbare fortegnelser for at lette overførsel af et misligholdende clearingmedlems kunders positioner og aktiver til et solvent clearingmedlem eller eventuelt en velordnet likvidation af kundernes positioner og returnering af overskydende sikkerhedsstillelse til kunderne. Kravene i denne forordning om adskillelse og overførbare af kunders positioner og aktiver bør derfor have forrang for modstridende love, retsfor skrifter og administrative bestemmelser i medlemsstaterne, som forhindrer parterne i at opfylde dem.

(65) En CCP bør have en solid risikostyringsstruktur med henblik på at styre kreditrisici, likviditetsrisici samt operationelle og andre risici, herunder de risici, som de er udsat for eller påfører andre enheder som

følge af et indbyrdes afhængighedsforhold. En CCP bør have passende procedurer og mekanismer til at håndtere et clearingmedlems misligholdelse. For at reducere afsmitningseffekten af en sådan misligholdelse bør CCP'en have strenge krav til deltagelse, opkræve passende initialmarginer, opretholde en misligholdelsesfond samt råde over andre finansielle ressourcer til at dække potentielle tab. For at sikre at den løbende har tilstrækkelige midler, bør CCP'en fastsætte et minimumsbeløb, som størrelsen af misligholdelsesfonden i almindelighed ikke må falde under. Dette bør imidlertid ikke hindre CCP'ens muligheder for fuldt ud at anvende misligholdelsesfonden til at dække tab, som skyldes et clearingmedlems misligholdelse.

(66) Når en CCP fastlægger en solid risikostyringsstruktur, bør den tage højde for strukturens potentielle risiko og økonomiske konsekvenser for clearingmedlemmerne og deres kunder. Selv om udviklingen af en yderst solid risikostyring fortsat bør være dens primære målsætning, kan en CCP tilpasse sine træk til clearingmedlemmernes kunders specifikke aktiviteter og risikoprofiler, og hvis det anses for rimeligt, kan den på grundlag af de kriterier, der er fastsat i de reguleringsmæssige tekniske standarder, der skal udarbejdes af ESMA, lade de højlikvide aktiver, der accepteres som sikkerhed, omfatte i det mindste kontante midler, statsobligationer, dækkede obligationer i henhold til direktiv 2006/48/EF, der er underlagt passende haircuts, anfordringsgarantier fra et medlem af ESCB, forretningsbankgarantier på strenge betingelser, navnlig med hensyn til garantens kreditværdighed, og garantens kapitalforbindelser med en CCP's clearingmedlemmer. ESMA kan, hvis det er relevant, også betragte guld som et aktiv, der accepteres som sikkerhed. CCP'er bør have mulighed for på strenge betingelser med hensyn til risikostyring at acceptere forretningsbankgarantier fra ikke-finansielle modparter, der agerer som clearingmedlemmer.

(67) CCP'ers risikostyringsfunktioner bør være tilstrækkeligt troværdige for at undgå risici for skatteyderne.

(68) Anmodninger om marginer og haircuts i forbindelse med sikkerhedsstillelse kan have procykliske effekter. CCP'er og kompetente myndigheder og ESMA bør derfor træffe foranstaltninger til at forebygge og kontrollere eventuelle procykliske effekter i CCP'ernes risikostyringspraksis, dog uden at forringe CCP'ernes soliditet og finansielle sikkerhed.

(69) Eksponeringsforvaltning er en væsentlig del af clearingprocessen. Der bør gives adgang til og tillades anvendelse af de relevante prisfastsættelseskilder for at kunne levere clearingydelse generelt. Sådanne prisfastsættelseskilder bør omfatte de kilder, der vedrører indekser, som anvendes som referencer for derivater eller andre finansielle instrumenter.

(70) Marginer er CCP'ernes forreste forsvarslinje. Selv om CCP'erne bør investere de marginer, der modtages, på forsvarlig og påpasselig vis, bør de gøre en særlig indsats for at sikre en passende beskyttelse af marginer for at garantere, at de returneres rettidigt til de ikke-misligholdende clearingmedlemmer eller til en interoperabel CCP, når CCP'en, der opkræver disse marginer, misligholder.

(71) Adgang til passende likviditet er afgørende for en CCP. En sådan likviditet kan forefindes i form af adgang til centralbankslikviditet eller til kreditværdig og pålidelig forretningsbankslikviditet, eller en kombination heraf. Adgang til likviditet kan bero i en godkendelse i henhold til artikel 6 i direktiv 2006/48/EF eller andre passende ordninger. Ved vurderingen af, om der er en passende likviditet, særlig i stresssituationer, bør en CCP tage hensyn til risiciene ved at opnå likviditeten ved alene at gøre brug af kreditlinjer hos forretningsbanker.

(72) »Den europæiske adfærdskodeks for clearing og afvikling« af 7. november 2006 indeholder frivillige rammebestemmelser for etablering af forbindelser mellem CCP'er. Efterhandelssektoren er dog fortsat opdelt efter nationale linjer, hvilket øger omkostningerne ved den grænseoverskridende handel og hindrer harmonisering. Det er derfor nødvendigt at fastsætte betingelserne for etablering af interoperabilitetsordninger mellem CCP'er, dog kun i det omfang disse ikke udsætter de pågældende CCP'er for risici, der ikke styres på passende vis.

(73) Interoperabilitetsordninger er vigtige værktøjer for øget integration af efterhandelsmarkedet i Unionen, og der bør derfor fastsættes bestemmelser på dette område. Da interoperabilitetsordninger imidlertid kan udsætte CCP'er for supplerende risici, bør CCP'er dog i tre år have haft tilladelse til at foretage clearing eller været anerkendt i henhold til denne forordning eller have haft tilladelse i henhold til allerede eksisterende nationale tilladelsesordninger, inden de kompetente myndigheder godkender disse interoperabilitetsordninger. Endvidere på grund af den øgede kompleksitet i forbindelse med en interoperabilitetsordning mellem CCP'er, der foretager clearing af OTC-derivataftaler, er det på nuværende tidspunkt hensigtsmæssigt at begrænse anvendelsesområdet for interoperabilitetsordninger til værdipapirer og pengeomærkede instrumenter. ESMA bør imidlertid senest den 30. september 2014 fremlægge en rapport til Kommissionen, hvoraf det skal fremgå, om det er hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet til andre finansielle instrumenter.

(74) Transaktionsregistre indsamler data til reguleringsmæssige formål, som er relevante for myndighederne i alle medlemsstater. ESMA bør være ansvarlig for registrering, tilbagetrækning af registrering af og tilsyn med transaktionsregistre.

(75) Da reguleringsmyndigheder, CCP'er og andre markedsdeltagere er afhængige af de data, der opbevares af transaktionsregistre, er det nødvendigt at sikre, at disse transaktionsregistre er underlagt strenge operationelle krav, krav om opbevaring af optegnelser og datastyringskrav.

(76) De priser, gebyrer og risikostyringsmodeller, der anvendes i forbindelse med de tjenesteydelser, som leveres af CCP'er, deres medlemmer og transaktionsregistre, bør være gennemsigtige for at give markedsdeltagerne mulighed for at foretage et informeret valg.

(77) For at ESMA kan udføre sine opgaver effektivt, bør den kunne anmode på simpel anmodning eller ved en afgørelse om alle nødvendige oplysninger fra transaktionsregistre, tilknyttede tredjeparter og tredjeparter, hvortil transaktionsregistrene har outsourcet operationelle funktioner eller aktiviteter. Anmoder ESMA om sådanne oplysninger ved simpel anmodning, er adressaten ikke forpligtet til at forelægge oplysningerne, men gør vedkommende det frivilligt, bør de forelagte oplysninger ikke være ukorrekte eller vildledende. Oplysningerne bør stilles til rådighed hurtigst muligt.

(78) Med forbehold af tilfælde omfattet af straffe- eller skatteretten, bør de kompetente myndigheder, ESMA, organer eller andre fysiske eller juridiske personer end de kompetente myndigheder, der modtager fortrolige oplysninger, kun anvende oplysningerne i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres funktioner. Dette bør imidlertid ikke hindre, at nationale organer med ansvar for bekæmpelse, efterforskning eller korrektion af tilfælde af dårlig forvaltning, i overensstemmelse med national ret udøver deres funktioner.

(79) For at kunne udøve sine tilsynsbeføjelser effektivt bør ESMA kunne foretage undersøgelser og kontrolbesøg på stedet.

(80) ESMA bør kunne delegerer særlige tilsynsopgaver til en medlemsstats kompetente myndighed, f.eks. når en tilsynsopgave kræver kendskab til og erfaring med lokale forhold, som det er lettere at finde på nationalt plan. ESMA bør kunne delegerer udførelsen af specifikke undersøgelsesopgaver og kontrolbesøg på stedet. Forud for delegationen af opgaver bør ESMA høre den relevante kompetente myndighed om de nærmere betingelser i forbindelse med en sådan delegation af opgaver, herunder omfanget af den opgave, der skal delegeres, tidsplanen for udførelse af opgaven samt overførelsen af nødvendige oplysninger fra og til ESMA. ESMA bør kompensere de kompetente myndigheder for at udføre en delegeret opgave i overensstemmelse med en forordning om gebyrer, som Kommissionen vedtager ved hjælp af en delegeret retsakt. ESMA bør ikke kunne delegerer kompetencen til at vedtage afgørelser om registrering.

(81) Det er nødvendigt at sikre, at de kompetente myndigheder kan anmode ESMA om at undersøge, om betingelserne for tilbagetrækning af et transaktionsregisters registrering er opfyldt. ESMA bør vurdere sådanne anmodninger og træffe passende foranstaltninger.

(82) ESMA bør kunne pålægge tvangsbøder for at tvinge transaktionsregistre til at bringe en overtrædelse til ophør, til at afgive udtømmende og korrekte oplysninger, som ESMA har krævet, eller til at underkaste sig en undersøgelse eller et kontrolbesøg på stedet.

(83) ESMA bør også kunne pålægge transaktionsregistre bøder, hvis den finder, at de forsætligt eller uagtsomt har overtrådt bestemmelserne i denne forordning. Bøderne bør pålægges i forhold til overtrædelsernes alvor. Overtrædelserne bør opdeles i forskellige grupper, for hvilke der bør fastsættes forskellige bøder. For at beregne bøden for en bestemt overtrædelse bør ESMA bruge en totrinsmetode, der består i at fastsætte et grundbeløb og en justering af dette grundbeløb ved hjælp af forskellige koefficienter. Grundbeløbet bør fastsættes ved at tage hensyn til det pågældende transaktionsregisters årlige omsætning, og justeringerne bør foretages ved at forhøje eller nedsætte grundbeløbet under anvendelse af de relevante koefficienter i overensstemmelse med denne forordning.

(84) Denne forordning bør fastsætte koefficienterne ved skærpene og formildende omstændigheder for at give ESMA de nødvendige instrumenter til at træffe afgørelse om en bøde, der svarer til alvoren af den overtrædelse, som transaktionsregistret har begået ved, at der tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder overtrædelsen er begået.

(85) Før der træffes afgørelse om pålæg af bøder eller tvangsbøder, bør ESMA give de personer, som proceduren omfatter, lejlighed til at blive hørt for at respektere deres ret til forsvar.

(86) ESMA bør afholde sig fra at pålægge bøder eller tvangsbøder, hvis der allerede foreligger en retskraftig dom om en tidligere frifindelse eller domfældelse på baggrund af identiske forhold, eller forhold, som i det væsentlige er ens, som følge af en straffesag i henhold til national ret.

(87) Afgørelser truffet af ESMA, der pålægger bøder og tvangsbøder, bør kunne tvangsfuldbyrdes, og deres tvangsfuldbyrdelse bør ske efter de regler i den borgerlige retspleje, der gælder i den stat, på hvis område tvangsfuldbyrdelsen finder sted. Den borgerlige retsplejes regler bør ikke omfatte strafferetlige procesregler, men bør kunne omfatte administrative procedureregler.

(88) Overtræder et transaktionsregister bestemmelserne, bør ESMA tillægges beføjelse til at træffe en række tilsynsforanstaltninger, herunder til at kræve, at transaktionsregistret bringer overtrædelsen til ophør, og, som en sidste udvej, til at trække registreringen tilbage, hvis transaktionsregistret i alvorlig grad eller gentagne gange har overtrådt bestemmelserne i denne forordning. ESMA bør anvende tilsynsforanstaltningerne under hensyntagen til overtrædelsens art og alvor og respektere proportionalitetsprincippet. Før ESMA træffer en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, bør den give de personer, som er omfattet af procedurene, lejlighed til at blive hørt for at respektere deres ret til forsvar.

(89) Det er vigtigt, at medlemsstaterne og ESMA beskytter fysiske personers ret til privatlivets fred i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger²²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger²³⁾.

(90) Det er vigtigt, at der med hensyn til kravene til CCP'er og transaktionsregistre sikres international konvergens. Denne forordning følger de eksisterende anbefalinger fra Udvalget om betalings- og clearingssystemer (CPSS) og Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO), hvorunder det bemærkes, at CPSS-IOSCO's principper for den finansielle markedsinfrastruktur, herunder CCP'er, blev fastlagt den 16. april 2012. Den skaber nogle rammer på EU-niveau, inden for hvilke CCP'erne kan operere på sikker vis. ESMA bør ved udarbejdelse og forslag til revision af reguleringsmæssige tekniske standarder samt af retningslinjer og anbefalinger i henhold til denne forordning tage behørigt hensyn til disse eksisterende standarder og deres fremtidige udvikling.

(91) Beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændringer til oversigten over enheder, som ikke er omfattet af denne forordning, yderligere procedureregler for pålæg af bøder eller tvangsbøder, herunder bestemmelser om retten til forsvar, tidsbegrænsninger, opkrævning af bøder eller tvangsbøder og forældelsesfrister for pålæg og håndhævelse af tvangsbøder eller bøder; foranstaltninger til at ændre bilag II for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder; nærmere bestemmelser om gebyrernes art, de tjenester, for hvilke de skal erlægges, gebyrernes størrelse og betalingsmåden. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(92) For at sikre ensartet harmonisering bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage ESMA's udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for anvendelse med henblik på nærværende forordning af afsnit C, punkt. 4-10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF og for at præcisere: de OTC-derivataftaler, der findes at have en direkte, væsentlig og forudselig virkning i Unionen, eller de tilfælde, hvor det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for at forhindre unddragelse af nogen af denne forordnings bestemmelser; de typer af indirekte kontraktforhold, som opfylder betingelserne i denne forordning; de OTC-derivataftaleklasser, som bør være omfattet af clearingforpligtelsen, den dato eller de datoer, fra hvilke clearingforpligtelsen får virkning, herunder en eventuel indfasning, de kategorier af modparter, der er omfattet af clearingforpligtelsen, og den mindste restløbetid for de OTC-derivataftaler, der er indgået eller nyordnet, inden den dato, på hvilken clearingforpligtelsen får virkning; de oplysninger, som skal medtages i en kompetent myndigheds underretning til ESMA om dens meddelelse af tilladelse til en CCP til at klare en OTC-derivataftaleklasse; særlige OTC-derivataftaleklasser, graden af standardisering af aftalevilkår og operationelle processer, volumen og likviditeten og tilgængeligheden af fair, pålidelige og almindeligt accepterede prisfastsættelsesoplysninger; de oplysninger, som skal indgå i ESMA's register over OTC-derivataftaleklasser, som er omfattet af clearingforpligtelsen; de oplysninger og indberetningstyperne for de forskellige derivatklasser; kriterier for fastsættelse af, hvilke OTC-derivataftaler, der objektivi- t kan måles til at reducere risici direkte knyttet til den forretningsmæssige aktivitet eller likviditetsfinansieringsaktivitet og clearinggrænseværdierne, procedurene og ordningerne for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP; risikostyringsprocedurerne, herunder de krævede niveauer og typen af sikkerhedsstillelse og adskillelsesordninger og det krævede kapitalniveau; fragmentering af likviditet; krav vedrørende en CCP's kapital, herunder tilbageholdte overskud og reserver; mindstekravene til indholdet af forretningsbestemmelserne og forvaltningsordningen for CCP'er; detaljerne vedrørende de optegnelser og oplysninger som CCP'er skal opbevare; minimumsindholdet af og minimumskravene til CCP'ers forretningskontinuitetspolitik og katastrofeberedskabsplan; passende procentsats og tidshorisonter for likvidationsperioden og beregningen af den historiske volatilitet for de forskellige klasser af finansielle instrumenter under hensyntagen til målet om at begrænse procyklalitet og betingelserne, hvorpå praksis for portefølgers marginberegning kan gennemføres; rammen for definition af ekstreme, men plausible markedsvilkår, der bør anvendes, når misligholdelsesfondens størrelse og CCP'ers midler defineres; metodologien for beregning og bevarelse af omfanget af CCP'ens egne midler; den type sikkerhedsstillelse, som kan anses for at være højlikvid, f.eks. kontante midler, guld, statsobligationer og virksomhedsobligationer af høj kvalitet, dækkede obligationer og de haircuts og betingelser, hvorpå forretningsbankgarantier kan accepteres som sikkerhedsstillelse; de finansielle instrumenter, som kan anses for højlikvide og udgørende en minimal kredit- og markedsrisiko, meget sikre ordninger og koncentrationsgrænser; den type af stresstest, som CCP'er skal foretage for forskellige klasser af finansielle instrumenter og porteføljer, clearingmedlemmernes eller andre parter deltagelse i testene, hyppigheden af og tidsplanen for testene og de centrale oplysninger, som en CCP skal offentliggøre om sin risi-

kostyringsmodel, og de forudsætninger, der er lagt til grund for stresstestene; de nærmere detaljer vedrørende anvendelsen af transaktionsregistre for registrering hos ESMA; hyppigheden af og detaljeringsgraden for transaktionsregistres offentliggørelse af oplysninger om de samlede positioner per klasse af OTC-derivataftaler og de operationelle standarder for at samle og sammenligne data på tværs af registre.

(93) Enhver forpligtelse, som denne forordning medfører, og som yderligere skal udvikles ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 290 eller 291 i TEUF, bør betragtes som kun være gældende fra den dato, hvor disse retsakter træder i kraft.

(94) Som led i sin udvikling af tekniske retningslinjer og reguleringsmæssige tekniske standarder, herunder navnlig i forbindelse med fastlæggelsen af clearinggrænseværdien i overensstemmelse med denne forordning, for ikke-finansielle modparter bør ESMA gennemføre offentlige høringer af markedsdeltagerne.

(95) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser²⁴).

(96) Kommissionen bør overvåge og vurdere behovet for eventuelle passende foranstaltninger for at sikre en ensartet og effektiv anvendelse og udformning af bestemmelser, standarder og praksis, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, under hensyn til resultatet af det arbejde, der udføres i de relevante internationale fora.

(97) Det blev med hensyn til bestemmelserne om interoperable systemer anset for hensigtsmæssigt at ændre direktiv 98/26/EF for at beskytte systemoperatørers rettigheder, når disse stiller sikkerhed til en modtagende systemoperatør i tilfælde af insolvensbehandling mod denne modtagende systemoperatør.

(98) For at fremme effektiv clearing, registrering, afvikling og betaling bør CCP'er og transaktionsregistre tilpasse deres kommunikationsprocedurer med hensyn til deltagere og markedsinfrastrukturer, de kommunikerer med, de relevante internationale kommunikationsprocedurer og -standarder for kommunikation af meddelelses- og referenceoplysninger.

(99) Målene for denne forordning, nemlig fastsættelsen af ensartede krav for OTC-derivataftaler og til CCP'ers og transaktionsregistres aktiviteter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes clearing- og bilaterale risikostyringskrav til over-the-counter («OTC»)-derivataftaler, indberetningskrav for derivataftaler og ensartede krav til, hvorledes centrale modparter («CCP'er») og transaktionsregistre udøver deres aktiviteter.

2. Denne forordning finder anvendelse på CCP'er og deres clearingmedlemmer, finansielle modparter og transaktionsregistre. Den finder ligeledes anvendelse på ikke-finansielle modparter og handelspladser, når der er fastsat bestemmelse herom.

3. Afsnit V i denne forordning finder kun anvendelse på værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 18), litra a) og b), og artikel 4, stk. 1, nr. 19), i direktiv 2004/39/EF.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) medlemmer af ESCB og andre af medlemsstaternes nationale organer med lignende funktioner samt andre offentlige organer i Unionen, der har ansvar for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltager heri
- b) Den Internationale Betalingsbank.

5. Bortset fra indberetningskravet i artikel 9 finder denne forordning ikke anvendelse på følgende enheder:

- a) multilaterale udviklingsbanker som anført i del 1, afsnit 4.2, i bilag VI til direktiv 2006/48/EF
- b) offentlige enheder som omhandlet i artikel 4, nr. 18), i direktiv 2006/48/EF, hvis de ejes af centralregeringer og har eksplicite garantiordninger leveret af centralregeringer
- c) den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet og den europæiske stabilitetsmekanisme.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 82 for at ændre oversigten i stk. 4 i nærværende artikel.

Kommissionen forelægger med henblik herpå inden den 17. november 2012 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der vurderer den internationale behandling af offentlige organer, der har ansvar for eller som deltager i forvaltningen af den offentlige gæld, og centralbanker.

Rapporten skal indeholde en sammenlignende analyse af behandlingen af disse organer og centralbanker inden for de retlige rammer i et betydeligt antal tredjelande, herunder mindst de tre vigtigste jurisdiktioner med hensyn til volumen af aftaler, der handles i dem, og risikostyringsstandarderne for derivattransaktioner, der indgås af disse organer og centralbanker i disse jurisdiktioner. Hvis det i rapporten konkluderes, at det, navnlig hvad angår den sammenlignende analyse, er nødvendigt at fritage disse tredjelandes centralbankers pengepolitiske forpligtelser for clearing- og indberetningskravet, tilføjer Kommissionen dem til listen i stk. 4.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »CCP« : en juridisk person, der intervernerer mellem modparterne i aftaler, som handles på et eller flere finansielle markeder, og bliver køber over for enhver sælger og sælger over for enhver køber
- 2) »transaktionsregister« : en juridisk person, der på central vis indsamler og vedligeholder optegnelser over derivater
- 3) »clearing« : selve processen i forbindelse med etablering af positioner, herunder beregningen af nettoforpligtelser, og sikring af, at der er tilstrækkelige finansielle instrumenter, kontante midler eller begge dele som sikkerhed for den eksponering heraf, der følger af disse positioner
- 4) »handelsplads« : et system, der drives af et investeringsselskab eller en markedsoperatør som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1) og 13), i direktiv 2004/39/EF, dog ikke et selskab, der systematisk internaliserer (systematic internaliser) som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 7), i nævnte direktiv, som inden for systemet sætter interesser i køb eller salg af finansielle instrumenter i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at der indgås en aftale i overensstemmelse med direktivets afsnit II eller III

- 5) »derivat« eller »derivataftale« : et finansielt instrument som fastsat i afsnit C, punkt 4-10, i bilag I til direktiv 2004/39/EF som gennemført ved artikel 38 og 39 i forordning (EF) nr. 1287/2006
- 6) »derivatklasse« : en undergruppe af derivater med samme og væsentlige karakteristika, som omfatter mindst forholdet til det underliggende aktiv, det underliggende aktivs type og valutaen for det notio-nelle beløb. Derivater i samme klasse kan have forskellig løbetid
- 7) »OTC-derivater« eller »OTC-derivataftale« : derivataftaler, hvis gennemførelse ikke finder sted på et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF eller på et tredje-landsmarked, der anses for at svare til et reguleret marked i henhold til artikel 19, stk. 6, i direktiv 2004/39/EF
- 8) »finansiel modpart« : et investeringsselskab godkendt i overensstemmelse med direktiv 2004/39/EF, et kreditinstitut godkendt i overensstemmelse med direktiv 2006/48/EF, forsikringsvirksomheder godkendt i overensstemmelse med direktiv 73/239/EØF, et forsikringsselskab godkendt i overens- stemmelse med direktiv 2002/83/EF, et genforsikringsselskab godkendt i overensstemmelse med di- rektiv 2005/68/EF, et investeringsinstitut og, hvor relevant, dets administrationselskab godkendt i overensstemmelse med direktiv 2009/65/EF, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som omhand- let i artikel 6, litra a), i direktiv 2003/41/EF og en alternativ investeringsfond, der forvaltes af FAIF'er godkendt eller registreret i overensstemmelse med direktiv 2011/61/EU
- 9) »ikke-finansiel modpart« : andre selskaber end de i nr. 1) og 8) anførte selskaber, der er etableret i Unionen
- 10) »pensionsordning« :
 - a) arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som omhandlet i artikel 6, litra a), i direktiv 2003/41/ EF, herunder eventuelle godkendte enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af sådanne pensi- onskasser, og som handler på deres vegne, jf. artikel 2, stk. 1, i nævnte direktiv, samt alle retlige enheder, der er oprettet med henblik på disse pensionskassers investeringer, og som udelukkende og eksklusivt handler i disses interesse
 - b) arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed, der ydes af pensionskasser som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2003/41/EF
 - c) arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed, der ydes af livsforsikringsselskaber, som er omfat- tet af direktiv 2002/83/EF, forudsat at alle aktiver og passiver svarende til virksomheden afgræn- ses, forvaltes og organiseres adskilt fra forsikringsselskabets andre aktiviteter uden mulighed for overførsel
 - d) alle andre enheder, der er godkendte og underlagt tilsyn, eller ordninger, som opererer nationalt forudsat at:
 - i) de er anerkendt efter national lovgivning samt
 - ii) deres primære formål er at tilvejebringe pensionsydelse.
- 11) »modpartskreditrisiko« : risikoen for, at modparten i en transaktion misligholder sine forpligtelser, inden transaktionens betalingsstrømme er endeligt afviklet
- 12) »interoperabilitetsordning« : en ordning mellem to eller flere CCP'er, der omfatter gennemførelse af transaktioner på tværs af systemerne
- 13) »kompetent myndighed« : den kompetente myndighed som omhandlet i den i nr. 8) i denne artikel omhandlede lovgivning, den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, eller den myndighed, som udpeges af hver medlemsstat i medfør af artikel 22
- 14) »clearingmedlem« : et selskab, der deltager i en CCP, og som er ansvarligt for at indfri de finansielle forpligtelser, der følger af denne deltagelse
- 15) »kunde« : et selskab, der har indgået et aftaleforhold med en CCP's clearingmedlem, som giver dette selskab mulighed for at klare dets transaktioner med den pågældende CCP

- 16) »koncern« : koncern af selskaber, bestående af et moderselskab og dets datterselskaber som omhandlet i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF eller en koncern af selskaber som omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 80, stk. 7 og 8, i direktiv 2006/48/EF
- 17) »finansieringsinstitut« : en virksomhed, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedaktivitet består i at erhverve kapitalinteresser eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i nr. 2-12 på listen i bilag I til direktiv 2006/48/EF
- 18) »finansielt holdingselskab« : et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller fortrinsvis er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst et af sådanne datterselskaber er et kreditinstitut, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i artikel 2, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat²⁵⁾
- 19) »virksomhed, der yder accessoriske tjenester« : en virksomhed, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, forvaltning af edb-tjenesteydelser eller en lignende aktivitet, der har accessorisk karakter i forhold til et eller flere kreditinstitutters hovedaktivitet
- 20) »kvalificeret andel« : enhver direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i en CCP eller et transaktionsregister, jf. artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked²⁶⁾, under hensyntagen til betingelserne for sammenlægning i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en væsentlig indflydelse på ledelsen af den CCP eller det transaktionsregister, hvori der besiddes en kapitalandel
- 21) »moderselskab« : en modervirksomhed som beskrevet i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF
- 22) »datterselskab« : en dattervirksomhed som beskrevet i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, herunder ethvert datterselskab af et datterselskab af det øverste moderselskab
- 23) »kontrol« : forholdet mellem et moderselskab og et datterselskab som beskrevet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF
- 24) »snævre forbindelser« : en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:
- a) kapitalinteresser, hvorved forstås besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol
 - b) kontrol eller et tilsvarende forhold mellem enhver fysisk eller juridisk person og en virksomhed, eller et datterselskab af et datterselskab som også anses for at være datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender.
- En situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt forbundet med én og samme person ved et kontrolforhold, anses ligeledes for en snæver forbindelse mellem disse personer
- 25) »kapital« : tegnet kapital i betydningen i artikel 22 i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber²⁷⁾, såfremt den er indbetalt, plus den tilknyttede del af overkursen ved emission, såfremt den dækker tab i going concern-situationer fuldstændigt, og såfremt den rangerer efter alle andre krav ved konkurs og likvidation
- 26) »reserver« : reserver i henhold til artikel 9 i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer²⁸⁾ samt driftsresultatet fra det foregående regnskabsår efter udlodning af det endelige udbytte
- 27) »bestyrelse« : administrations- eller tilsynsorganet, eller begge, i henhold til national selskabsret
- 28) »uafhængigt bestyrelsesmedlem« : et medlem af bestyrelsen, der ikke har nogen erhvervsmæssige, familiemæssige eller andre bånd, der skaber en interessekonflikt i forhold til CCP'en eller dens kontrollerende kapitalejere, dens ledelse eller dens clearingmedlemmer, og som ikke har haft et sådant bånd i løbet af de fem år, der går forud for medlemskabet af bestyrelsen

- 29) »øverste ledelse« : den person eller de personer, der faktisk leder CCP'ens forretninger eller transaktionsregistret, og bestyrelsens ledelsesmedlem eller -medlemmer.

Artikel 3

Koncerninterne transaktioner

1. I forbindelse med en ikke-finansiell modpart er en koncernintern transaktion en OTC-derivataftale, der indgås med en anden modpart, som er en del af den samme koncern, forudsat at begge modparter er inkluderet i den samme konsolidering på fuldt grundlag, og de er underlagt passende centraliserede risikovurderings, målings- og kontrolprocedurer, og at denne modpart er etableret i Unionen, eller hvis den er etableret i et tredjeland, har Kommissionen vedtaget en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 13, stk. 2, i forhold til det pågældende tredjeland.

2. I forbindelse med en finansiell modpart er en koncernintern transaktion en af følgende:

- a) en OTC-derivataftale, der indgås med en anden modpart, som er en del af den samme koncern, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - i) den finansielle modpart er etableret i Unionen eller hvis den er etableret i et tredjeland, har Kommissionen vedtaget en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 13, stk. 2, i forhold til det pågældende tredjeland
 - ii) den anden modpart er en finansiell modpart, et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut eller en virksomhed, der yder accessoriske tjenester, der er underlagt passende tilsynskrav
 - iii) begge modparter er inkluderet i den samme konsolidering på fuldt grundlag, og
 - iv) begge modparter er underlagt passende, centraliserede risikovurderings-, målings- og kontrolprocedurer
- b) en OTC-derivataftale, der indgås med en anden modpart, når begge modparter er en del af den samme institutsikringsordning, jf. artikel 80, stk. 8, i direktiv 2006/48/EF, forudsat at betingelsen i nærværende stykkes litra a), nr. ii), er opfyldt
- c) en OTC-derivataftale, der indgås mellem kreditinstitutter, der er tilsluttet det samme centralorgan, eller mellem sådanne kreditinstitutter og centralorganet, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, eller
- d) en OTC-derivataftale, der indgås med en ikke-finansiell modpart, som er en del af den samme koncern, forudsat at begge modparter er inkluderet i den samme konsolidering på fuldt grundlag, og de er underlagt passende centraliserede risikovurderings-, målings- og kontrolprocedurer, og denne modpart er etableret i Unionen eller i et tredjeland, for hvilket Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 13, stk. 2, i forhold til det pågældende tredjeland.

3. Med henblik på denne artikel skal modparter anses for at være inkluderet i den samme konsolidering, når de begge enten er:

- a) inkluderet i en konsolidering i overensstemmelse med direktiv 83/349/EØF eller International Financial Reporting Standards (IFRS) vedtaget i henhold til forordning (EF) nr. 1606/2002, eller i forbindelse med en koncern, hvis moderselskab har sit hovedkontor i et tredjeland, i overensstemmelse med et tredjelandes almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, der anses for at være ækvivalente med IFRS i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1569/2007 (eller et tredjelandes regnskabsstandarder, hvis anvendelse er tilladt i henhold til nævnte forordnings artikel 4), eller
- b) omfattet af det samme konsoliderede tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2006/48/EF eller direktiv 2006/49/EF, eller i forbindelse med en koncern, hvis moderselskab har sit hovedkontor i et tredjeland, det samme konsoliderede tilsyn af et tredjelandes kompetente myndighed, som er kontrolleret som ækvivalent med det, som er fastsat i principperne i artikel 143 i direktiv 2006/48/EF eller artikel 2 i direktiv 2006/49/EF.

AFSNIT II

CLEARING, INDBERETNING OG RISIKOBEGRÆNSNING AF OTC-DERIVATER*Artikel 4***Clearingforpligtelse**

1. Modparter clearer alle OTC-derivataftaler, der vedrører en OTC-derivatklasse, som er erklæret omfattet af clearingforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, hvis de pågældende aftaler opfylder begge følgende betingelser:

- a) de er indgået på en af følgende måder:
 - i) mellem to finansielle modparter
 - ii) mellem en finansiell modpart og en ikke-finansiell modpart, der opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, litra b)
 - iii) mellem to ikke-finansielle modparter, der opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, litra b)
 - iv) mellem en finansiell modpart eller en ikke-finansiell modpart, der opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, litra b), og en enhed, der er etableret i et tredjeland, som ville være omfattet af clearingforpligtelsen, hvis den var etableret i Unionen, eller
 - v) mellem to enheder, der er etableret i et eller flere tredjelande, som ville være omfattet af clearingforpligtelsen, hvis de var etableret i Unionen, forudsat at aftalen har en direkte, væsentlig og forudselig virkning i Unionen, eller hvis en sådan forpligtelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for at forhindre unddragelse af nogen af denne forordnings bestemmelser, og
- b) de er indgået eller nyordnet enten:
 - i) på eller efter den dato, hvor clearingforpligtelsen får virkning, eller
 - ii) på tidspunktet for eller efter underretning som omhandlet i artikel 5, stk. 1, men inden den dato, hvor clearingforpligtelsen får virkning, hvis aftalerne har en restløbetid, der er længere end den mindste restløbetid som fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 5, stk. 2, litra c).

2. Uden at det berører risikoreduktionsteknikkerne i artikel 11, er OTC-derivataftaler, som er koncerninterne transaktioner som beskrevet i artikel 3, ikke omfattet af clearingforpligtelsen.

Undtagelsen i første afsnit finder kun anvendelse:

- a) hvor to modparter, der er etableret i Unionen tilhørende den samme koncern, først skriftligt har underrettet deres respektive kompetente myndigheder om, at de agter at gøre brug af undtagelsen for OTC-derivataftaler, som de har indgået med hinanden. Denne underretning skal gives mindst 30 kalenderdage, før der gøres brug af undtagelsen. Inden 30 kalenderdage efter modtagelsen af denne underretning kan de kompetente myndigheder modsætte sig anvendelsen af denne undtagelse, hvis transaktionerne mellem modparterne ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 3, uden at det berører de kompetente myndigheders ret til at modsætte sig, efter at denne periode på 30 kalenderdage er udløbet, hvis disse betingelser ikke længere er opfyldt. I tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder kan ESMA bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010
- b) for OTC-derivataftaler mellem to modparter tilhørende den samme koncern, som er etableret i en medlemsstat og i et tredjeland, hvor modparten, der er etableret i Unionen, er blevet godkendt til at anvende undtagelsen af sin kompetente myndighed inden for 30 kalenderdage, efter at den er blevet underrettet af modparten, der er etableret i Unionen, forudsat at betingelserne i artikel 3 er opfyldt. Den kompetente myndighed underretter ESMA om denne afgørelse.

3. OTC-derivataftaler, der er underlagt clearingforpligtelsen i henhold til stk. 1, skal cleares af en CCP, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 eller anerkendt i henhold til artikel 25 til at klare denne OTC-derivatklasse og opført i registret i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, litra b).

En modpart skal med henblik på dette blive et clearingmedlem, en kunde eller skal indgå indirekte clearingordninger med et clearingmedlem, forudsat at disse ordninger ikke øger modpartsrisikoen og sikrer, at modpartens aktiver og positioner drager fordel af en beskyttelse, som har samme virkning som den, der er omhandlet i artikel 39 og 48.

4. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer, hvilke aftaler der menes at have en direkte, væsentlig og forudselig virkning i Unionen, eller de tilfælde, hvor det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for at forhindre unddragelse af nogen af denne forordnings bestemmelser som omhandlet i stk. 1, litra a), nr. v), og de typer af indirekte aftaleforhold, som opfylder betingelserne i stk. 3, andet afsnit.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 5

Clearingforpligtelsesprocedure

1. Kompetente myndigheder, der meddeler tilladelse til en CCP til at cleare en OTC-derivatklasse i henhold til artikel 14 eller 15, underretter straks ESMA om denne tilladelse.

For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de oplysninger, der skal indgå i den i første afsnit omhandlede underretning.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Inden seks måneder efter at have modtaget en underretning i overensstemmelse med stk. 1 eller have gennemført en procedure for anerkendelse fastlagt i artikel 25 udarbejder og fremsender ESMA, efter at have gennemført en offentlig høring og efter høring af ESRB og, hvis det er relevant, tredjelandes kompetente myndigheder, til Kommissionen med henblik på godkendelse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer følgende:

- a) hvilken OTC-derivatklasse der bør være omfattet af clearingforpligtelsen som omhandlet i artikel 4
- b) den eller de datoer, hvor clearingforpligtelsen får virkning, herunder en eventuel indfasning og de kategorier af modparter, der er omfattet af forpligtelsen, og
- c) den mindste restløbetid for de OTC-derivataftaler, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), nr. ii).

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA identificerer i overensstemmelse med kriterierne i stk. 4, litra a), b) og c), på eget initiativ og efter at have gennemført en offentlig høring og efter høring af ESRB og, hvis det er relevant, tredjelandes kompetente myndigheder og underretter Kommissionen om de derivatklasser, der bør være omfattet af clearingforpligtelsen i artikel 4, men for hvilke ingen CCP endnu blevet meddelt tilladelse.

Efter underretningen offentliggør ESMA en indkaldelse af udvikling af forslag til clearing af disse derivatklasser.

4. Med det overordnede formål at reducere den systemiske risiko skal udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder for den del, der er omhandlet i stk. 2, litra a), tage hensyn til følgende kriterier:

- a) standardiseringsgraden af aftalevilkår og de operationelle processer for den relevante OTC-derivatklasse
- b) volumen og likviditet for den relevante OTC-derivatklasse
- c) tilgængeligheden af fair, pålidelige og generelt accepterede prisfastsættelsesoplysninger i den relevante OTC-derivatklasse.

ESMA kan ved udarbejdelsen disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, tage hensyn til den indbyrdes forbindelse mellem modparter, som bruger de relevante OTC-derivatklasser, de forventede virkninger for niveauerne for modpartskreditrisici mellem modparter samt virkningerne for konkurrencen i hele Unionen.

For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de kriterier, der er omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c).

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i tredje afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. Udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder for den del, der er omhandlet i stk. 2, litra b), skal tage følgende kriterier i betragtning:

- a) den forventede volumen for den relevante OTC-derivatklasse
- b) hvorvidt mere end én CCP allerede clearer den samme OTC-derivatklasse
- c) de relevante CCP'ers evne til at håndtere den forventede volumen og til at styre den risiko, der opstår som følge af clearing af den relevante OTC-derivatklasse
- d) den type og det antal modparter, som er aktive og forventes at være aktive på markedet for den relevante OTC-derivatklasse
- e) den tid, som en modpart, der er omfattet af clearingforpligtelsen, behøver til at indføre ordninger til clearing af sine OTC-derivataftaler via en CCP
- f) risikostyring samt retlig og operationel kapacitet for den række af modparter, der er aktive på markedet for den relevante OTC-derivatklasse, og som i givet fald vil blive omfattet af clearingforpligtelsen i henhold til artikel 4, stk. 1.

6. Hvis en OTC-derivataftaleklasse ikke længere har en CCP, som har tilladelse til eller er anerkendt til at klare disse aftaler i henhold til denne forordning, ophører den med at være omfattet af clearingforpligtelsen, der er omhandlet i artikel 4, og stk. 3 i nærværende artikel finder anvendelse.

Artikel 6

Offentligt register

1. ESMA opretter, vedligeholder og ajourfører et offentligt register for på korrekt og entydig vis at identificere de OTC-derivatklasser, der er omfattet af clearingforpligtelsen. Det offentlige register skal være tilgængeligt på ESMA's websted.

2. Registret omfatter:

- a) de OTC-derivatklasser, som er omfattet af clearingforpligtelsen i henhold til artikel 4
- b) de CCP'er, der har tilladelse eller er anerkendt med henblik på clearingforpligtelsen
- c) de datoer, hvor clearingforpligtelsen får virkning, herunder en eventuel indfasning
- d) de af ESMA identificerede OTC-derivatklasser i henhold til artikel 5, stk. 3
- e) den mindste restløbetid for de derivataftaler, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), nr. ii)
- f) CCP'er, som den kompetente myndighed har underrettet ESMA om med henblik på clearingforpligtelsen og datoen for underretning for hver af dem.

3. Hvis en CCP ikke længere har tilladelse eller er anerkendt i overensstemmelse med denne forordning til at cleare en given derivatklasse, fjerner ESMA den omgående fra det offentlige register for så vidt angår den pågældende derivatklasse.

4. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer, hvilke oplysninger der skal optages i det i stk. 1 nævnte offentlige register.

ESMA forelægger alle udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 7

Adgang til en CCP

1. En CCP, der har fået tilladelse til at cleare OTC-derivataftaler, skal acceptere at cleare sådanne aftaler på et ikke-diskriminerende og gennemsigtigt grundlag, uanset handelspladsen.

En CCP kan kræve, at en handelsplads opfylder de driftsmæssige og tekniske krav, der fastsættes af CCP'en, herunder krav til risikostyring.

2. En CCP skal acceptere eller afvise en formel anmodning om adgang fra en handelsplads inden tre måneder efter en sådan anmodning.

3. Hvis en CCP nægter adgang i henhold til stk. 2, skal den give handelspladsen en fuldstændig begrundelse for denne afvisning.

4. Medmindre den kompetente myndighed for handelspladsen og den kompetente myndighed for CCP'en nægter adgang, skal CCP'en med forbehold af andet afsnit give adgang inden tre måneder efter afgørelsen om at acceptere handelspladsens formelle anmodning i overensstemmelse med stk. 2.

Den kompetente myndighed for handelspladsen og den kompetente myndighed for CCP'en kan kun nægte adgang til CCP'en efter en formel anmodning fra handelspladsen, hvis en sådan adgang vil kunne true markedernes gnidningsløse og velordnede funktion eller negativt vil kunne indvirke på den systemiske risiko.

5. ESMA afgør eventuelle tvister som følge af uenighed mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 8

Adgang til en handelsplads

1. En handelsplads skal på den berørte CCP's anmodning og på et ikke-diskriminerende og gennemsigtigt grundlag stille handelsfeeds til rådighed for enhver CCP, der har fået tilladelse til at cleare OTC-derivataftaler, der handles på den pågældende handelsplads.

2. Hvis en anmodning om adgang til en handelsplads formelt er indgivet til en handelsplads af en CCP, svarer handelspladsen CCP'en inden tre måneder.

3. Hvis en handelsplads nægter adgang, giver den CCP'en meddelelse herom med en fuldstændig begrundelse.

4. Med forbehold af afgørelsen fra de kompetente myndigheder for handelspladsen og for CCP'en skal handelspladsen give adgang inden tre måneder efter et positivt svar på en anmodning om adgang.

CCP'en gives kun adgang til handelspladsen, såfremt en sådan adgang ikke ville kræve interoperabilitet eller true markedernes gnidningsløse og velordnede funktion, navnlig som følge af fragmentering af likvi-

ditet, og såfremt handelspladsen har indført passende mekanismer til forebyggelse af en sådan fragmentering.

5. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel, udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer begrebet fragmenteringen af likviditeten.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 9

Indberetningspligt

1. Modparter og CCP'er sikrer, at oplysningerne om enhver derivataftale, som de har indgået, og om enhver ændring eller ophævelse af aftalen indberettes til et transaktionsregister, der er registreret i henhold til artikel 55 eller anerkendt i henhold til artikel 77. Oplysningerne indberettes senest den første arbejdsdag efter aftalens indgåelse, ændring eller ophævelse.

Indberetningspligten gælder for derivataftaler, der:

- a) var indgået inden den 16. august 2012, og som udestår på denne dato
- b) er indgået den eller efter den 16. august 2012.

En modpart eller en CCP, der er omfattet af indberetningspligten, kan overlade det til en anden at indberette oplysningerne om derivataftalen.

Modparter og CCP'er skal sikre, at oplysningerne om deres derivataftaler indberettes uden duplikationer.

2. Modparter skal føre en fortegnelse over enhver derivataftale, de har indgået, og enhver ændring i mindst fem år efter aftalens ophævelse.

3. Hvis der ikke findes et transaktionsregister, der kan registrere oplysningerne om en derivataftale, skal modparter og CCP'er sikre, at sådanne oplysninger indberettes til ESMA.

I så fald sikrer ESMA, at alle de relevante enheder, der er nævnt i artikel 81, stk. 3, har adgang til alle de oplysninger om derivataftaler, som er nødvendige, for at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater.

4. En modpart eller en CCP, der indberetter oplysninger om en derivataftale til et transaktionsregister eller ESMA, eller enhed, som indberetter disse oplysninger på vegne af en modpart eller en CCP, anses ikke for at have tilsidesat en eventuel begrænsning med hensyn til videregivelse af oplysninger, som gælder i henhold til aftalen eller enhver lovgivningsmæssig, reguleringsmæssig eller administrativ bestemmelse.

Denne videregivelse er ikke ansvarspådragende for den indberettende enhed eller dens ledelse eller personale.

5. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de oplysninger og indberetningstyper, der er omhandlet i stk. 1 og 3, for de forskellige derivatklasser.

De i stk. 1 og 3 omhandlede indberetninger skal mindst oplyse:

- a) derivatavtalens parter og, såfremt der ikke er sammenfald, den berettigede modtager af rettigheder og forpligtelser i henhold til aftalen
- b) derivatavtalernes væsentligste karakteristika, herunder deres type, den underliggende løbetid og nominelle værdi, pris og

afviklingsdato.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 og 3 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som præciserer:

- a) format og hyppighed for indberetningerne i henhold til stk. 1 og 3 for de forskellige derivatklasser
- b) den dato, inden udgangen af hvilken derivataftalerne skal indberettes, herunder en eventuel indfasning for aftaler, der er indgået, inden indberetningspligten gælder.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 10

Ikke-finansielle modparter

1. Hvis en ikke-finansiel modpart tager positioner i OTC-derivataftaler, og disse positioner overstiger den clearinggrænseværdi, der er anført i stk. 3, skal den ikke-finansielle modpart:

- a) straks underrette ESMA og den kompetente myndighed som omhandlet i stk. 5 herom
- b) blive omfattet af clearingforpligtelsen for fremtidige aftaler i overensstemmelse med artikel 4, hvis den løbende gennemsnitlige position i mere end 30 arbejdsdage har oversteget grænseværdierne, og
- c) klare alle relevante fremtidige aftaler inden for fire måneder efter at være blevet omfattet af clearingforpligtelsen.

2. En ikke-finansiel modpart, der er blevet omfattet af clearingforpligtelsen i overensstemmelse med stk. 1, litra b), og som efterfølgende godtgør over for den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 5, at dens løbende gennemsnitlige positioner i mere end 30 arbejdsdage ikke overstiger clearinggrænseværdien, er ikke længere omfattet af clearingforpligtelsen i henhold til artikel 4.

3. Ved beregningen af de positioner, der er omhandlet i stk. 1, medtager den ikke-finansielle modpart alle OTC-derivataftaler, der er indgået af den ikke-finansielle modpart eller af andre ikke-finansielle enheder inden for den koncern, som den ikke-finansielle modpart tilhører, og som ikke objektivt kan måles til at reducere risici direkte knyttet til den ikke-finansielle modparts eller den pågældende koncerns forretningsmæssige aktivitet eller likviditetsfinansiering.

4. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder efter høring af ESRB og andre relevante myndigheder, som præciserer:

- a) kriterierne for, hvilke OTC-derivataftaler der er objektivt kan måles til at reducere risici direkte knyttet forretningsmæssige aktiviteter eller likviditetsfinansieringen, der er omhandlet i stk. 3, og
- b) tærskler for clearinggrænseværdierne, der fastsættes under hensyntagen til den systemiske relevans af summen af nettopositioner og eksponeringer for hver modpart og for hver OTC-derivatklasse.

ESMA forelægger efter at have gennemført en åben offentlig høring Kommissionen disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

ESMA tager efter høring af ESRB og andre relevante myndigheder løbende grænseværdierne op til fornyet overvejelse og foreslår, hvis det er nødvendigt, reguleringsmæssige tekniske standarder til at ændre dem.

5. Hver medlemsstat udpeger en myndighed, som er ansvarlig for at sikre, at forpligtelsen i stk. 1 opfyldes.

Artikel 11

Risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP

1. Finansielle og ikke-finansielle modparter, der indgår en OTC-derivataftale, som ikke cleares af en CCP, sikrer ved udøvelse af rettidig omhu, at der forefindes passende procedurer og ordninger til at måle, overvåge og reducere operationel risiko og modpartskreditrisiko, som mindst skal omfatte:

- a) rettidig bekræftelse, om muligt ved hjælp af elektroniske midler, af den relevante OTC-derivataftales vilkår
- b) formaliserede procedurer, der er solide, fleksible og kontrollerbare med henblik på at afstemme porteføljer, styre den tilknyttede risiko og på et tidligt tidspunkt identificere og bilægge tvister mellem parter samt overvåge værdien af udestående aftaler.

2. Finansielle og ikke-finansielle modparter som omhandlet i artikel 10 ansætter dagligt efter marking-to-market-princippet værdien af udestående aftaler. Hvis markedsvilkårene forhindrer anvendelse af marking-to-market-princippet, anvendes der et pålideligt og påpasseligt marking-to-model-princip.

3. Finansielle modparter skal have risikostyringsprocedurer, der kræver rettidig, præcis og passende adskilt udveksling af sikkerhedsstillelse med hensyn til OTC-derivataftaler, der er indgået den eller efter den 16. august 2012. Ikke-finansielle modparter som omhandlet i artikel 10 skal have risikostyringsprocedurer, der kræver rettidig, præcis og passende adskilt udveksling af sikkerhedsstillelse med hensyn til OTC-derivataftaler, der er indgået på eller efter den dato, hvor clearinggrænseværdien overskrides.

4. Finansielle modparter skal have en passende og forholdsmæssig kapitalbesiddelse til at styre risici, der ikke er dækket af passende udveksling af sikkerhedsstillelse.

5. Kravet i stk. 3 i nærværende artikel finder ikke anvendelse på en koncernintern transaktion som omhandlet i artikel 3, der indgås mellem modparter, som er etableret i samme medlemsstat, forudsat at der hverken findes eller forventes praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser mellem modparterne.

6. En koncernintern transaktion som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) eller c), der indgås af modparter, som er etableret i forskellige medlemsstater, undtages helt eller delvis fra kravet i nærværende artikels stk. 3 på grundlag af en positiv afgørelse truffet af begge relevante kompetente myndigheder, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) modparternes risikostyringsprocedurer er tilstrækkeligt velfungerende og effektive samt i overensstemmelse med derivattransaktionernes kompleksitetsniveau
- b) der hverken findes eller forventes praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser mellem modparterne.

Hvis de kompetente myndigheder ikke senest 30 kalenderdage efter modtagelsen af ansøgningen om undtagelse når til en positiv afgørelse, kan ESMA bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. En koncernintern transaktion som omhandlet i artikel 3, stk. 1, der indgås af ikke-finansielle modparter, der er etableret i forskellige medlemsstater, undtages fra kravet i nærværende artikels stk. 3, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) modparternes risikostyringsprocedurer er tilstrækkeligt velfungerende og effektive samt i overensstemmelse med derivattransaktionernes kompleksitetsniveau

- b) der hverken findes eller forventes praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser mellem modparterne.

De ikke-finansielle modparter meddeler deres intention om at anvende undtagelsen til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5. Undtagelsen er gyldig, medmindre en af de kompetente myndigheder, der har modtaget meddelelsen, ikke er enig i, at betingelserne i første afsnit, litra a) eller b), er opfyldt, senest tre måneder efter datoen for meddelelsen.

8. En koncernintern transaktion som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a)-d), som indgås af en modpart, der er etableret i Unionen, og en modpart, der er etableret i et tredjeland, undtages helt eller delvis fra kravet i nærværende artikels stk. 3 på grundlag af en positiv afgørelse truffet af den relevante kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med den modpart, der er etableret i Unionen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) modparternes risikostyringsprocedurer er tilstrækkeligt velfungerende og effektive samt i overensstemmelse med derivattransaktionernes kompleksitetsniveau
- b) der hverken findes eller forventes praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser mellem modparterne.

9. En koncernintern transaktion som omhandlet i artikel 3, stk. 1, der indgås af en ikke-finansiel modpart, der er etableret i Unionen, og en modpart, der er etableret i et tredjeland, undtages fra kravet i nærværende artikels stk. 3, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) modparternes risikostyringsprocedurer er tilstrækkeligt velfungerende og effektive samt i overensstemmelse med derivattransaktionernes kompleksitetsniveau
- b) der hverken findes eller forventes praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser mellem modparterne.

Den ikke-finansielle modpart meddeler sin intention om at anvende undtagelsen til den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5. Undtagelsen er gyldig, medmindre den kompetente myndighed, der har modtaget meddelelsen, ikke er enig i, at betingelserne i første afsnit, litra a) eller b), er opfyldt, senest tre måneder efter datoen for meddelelsen.

10. En koncernintern transaktion som omhandlet i artikel 3, stk. 1, der indgås af en ikke-finansiel modpart og en finansiel modpart, der er etableret i forskellige medlemsstater, undtages helt eller delvis fra kravet i nærværende artikels stk. 3 på grundlag af en positiv afgørelse truffet af den relevante kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med den finansielle modpart, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) modparternes risikostyringsprocedurer er tilstrækkeligt velfungerende og effektive samt i overensstemmelse med derivattransaktionernes kompleksitetsniveau
- b) der hverken findes eller forventes praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser mellem modparterne.

Den relevante kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med den finansielle modpart, meddeler den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, sådanne afgørelser. Undtagelsen er gyldig, medmindre den kompetente myndighed, der har modtaget meddelelsen, ikke er enig i, at betingelserne i første afsnit, litra a) eller b), er opfyldt. I tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder kan ESMA bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

11. Modparten i en koncernintern transaktion, der er undtaget fra kravet i stk. 3, skal offentliggøre oplysninger om undtagelsen.

En kompetent myndighed underretter ESMA om alle afgørelser, der vedtages i henhold til stk. 6, 8 eller 10, og alle meddelelser, der modtages i henhold til stk. 7, 9 eller 10, og giver ESMA oplysninger om den pågældende koncerninterne transaktion.

12. Forpligtelserne i stk. 1-11 gælder for OTC-derivataftaler, der er indgået mellem enheder fra tredjelande, der ville være omfattet af disse forpligtelser, hvis de var etableret i Unionen, forudsat af disse aftaler har direkte, væsentlig og forudselig virkning i Unionen, eller hvis en sådan forpligtelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for at forhindre unddragelse af nogen af denne forordnings bestemmelser.

13. ESMA overvåger regelmæssigt aktiviteten i de derivater, som ikke er egnede til clearing, med henblik på at identificere de tilfælde, hvor en bestemt derivativklasse kan udgøre en systemisk risiko, og forhindre tilsynsarbitrage mellem clearede og ikke-clearede derivattransaktioner. ESMA træffer navnlig efter høring af ESRB foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, eller reviderer de reguleringsmæssige tekniske standarder for marginkravene, der er omhandlet i stk. 14 i nærværende artikel og i artikel 41.

14. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer:

- a) de procedurer og ordninger, der er omhandlet i stk. 1
- b) de markedsvilkår, der forhindrer anvendelse af marking-to-market-princippet, og kriterierne for anvendelse af marking-to-model-princippet som omhandlet i stk. 2
- c) de nærmere detaljer om undtagne koncerninterne transaktioner, der skal være omfattet af den meddelelse, der er omhandlet i stk. 7, 9 og 10
- d) de nærmere detaljer vedrørende oplysninger om undtagne koncerninterne transaktioner, der er omhandlet i stk. 11
- e) de aftaler, der menes at have en direkte, væsentlig og forudselig virkning i Unionen, eller de tilfælde, hvor det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for at forhindre unddragelse af nogen af denne forordnings bestemmelser som omhandlet i stk. 12.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

15. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESA'erne udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer:

- a) risikostyringsprocedurerne, herunder de niveauer og typen af sikkerhedsstillelse og adskillelsesordninger, der er nødvendige for at overholde stk. 3
- b) det kapitalniveau, der er nødvendigt for at overholde stk. 4
- c) de procedurer for modparterne og de relevante kompetente myndigheder, der skal følges, når undtagelser anvendes i henhold til stk. 6-10
- d) de anvendelige kriterier i stk. 5-10, herunder navnlig, hvad der skal betragtes som praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser mellem modparterne.

ESA'erne forelægger disse fælles udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Afhængig af modpartens juridiske status tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder, i overensstemmelse med artikel 10-14 i enten forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 eller forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 12

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i dette afsnit og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Disse sanktioner omfatter

mindst administrative bøder. De fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle og i givet fald ikke-finansielle modparter, offentliggør enhver sanktion, der er blevet pålagt for overtrædelser af artikel 4, 5 og 7-11, medmindre en sådan offentliggørelse vil være til alvorlig fare for finansielle markeder eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. Medlemsstaterne skal med regelmæssige mellemrum offentliggøre evalueringsrapporter om effektiviteten af de anvendte sanktionsbestemmelser. En sådan offentliggørelse må ikke indeholde personoplysninger som omhandlet i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF.

Medlemsstaterne giver senest den 17. februar 2013 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede bestemmelser. De giver hurtigst muligt Kommissionen meddelelse om eventuelle efterfølgende ændringer af disse bestemmelser.

3. Overtrædelse af bestemmelserne i dette afsnit berører ikke OTC-derivataftalens gyldighed eller parternes muligheder for at gennemføre bestemmelserne i OTC-derivataftalen. Overtrædelse af bestemmelserne i dette afsnit danner ikke grundlag for et erstatningskrav mod en part i en OTC-derivataftale.

Artikel 13

Mekanisme til at undgå overlappende eller modstridende bestemmelser

1. Kommissionen bistås af ESMA i overvågningen og udarbejdelsen af rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om den internationale anvendelse af principperne i artikel 4, 9, 10 og 11, navnlig hvad angår potentielt overlappende eller modstridende krav til markedsdeltagerne, og anbefaler eventuelle foranstaltninger.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, hvori det hedder, at tredjelandes retlige, tilsynsmæssige og håndhævelsmæssige rammer:

- a) er ækvivalente med de krav, der er fastlagt i denne forordnings artikel 4, 9, 10 og 11
- b) sikrer en beskyttelse af tavshedspligten, som svarer til den, der er fastsat i denne forordning, og
- c) anvendes og håndhæves på en retfærdig og ikke-forvridende måde, således at de sikrer effektiv overvågning og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i efter undersøgelsesproceduren i artikel 86, stk. 2.

3. En gennemførelsesretsakt om ækvivalens som omhandlet i stk. 2 medfører, at modparter, der indgår i en transaktion, som er omfattet af denne forordning, anses for at have opfyldt forpligtelserne i artikel 4, 9, 10 og 11 i denne forordning, hvis mindst en af modparterne er etableret i det pågældende tredjeland.

4. Kommissionen overvåger i samarbejde med ESMA den effektive gennemførelse af tredjelands, for hvilke der er blevet vedtaget en gennemførelsesretsakt om ækvivalens, af de krav, der er ækvivalente med de i artikel 4, 9, 10 og 11 i denne forordning fastlagte krav, og aflægger regelmæssigt, mindst en gang om året, rapport til Europa-Parlamentet og Rådet. Afslører rapporten en utilstrækkelig eller usammenhængende anvendelse af ækvivalenskravene fra tredjelandets myndigheders side, trækker Kommissionen senest 30 kalenderdage efter forelæggelsen af rapporten anerkendelsen af tredjelandets retlige rammer som værende ækvivalente tilbage. Hvis en gennemførelsesretsakt om ækvivalens trækkes tilbage, omfattes modparterne igen automatisk af alle krav fastlagt i denne forordning.

AFSNIT III

TILLADELSE TIL OG TILSYN MED CCP'ER*KAPITEL 1****Betingelser og procedurer for tilladelse til en CCP****Artikel 14***Tilladelse til en CCP**

1. Agter en juridisk person, som er etableret i Unionen, at levere clearingydelser som en CCP, skal den søge om tilladelse hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den er etableret (CCP'ens kompetente myndighed), efter proceduren i artikel 17.

2. Når der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 17, gælder den for hele Unionens område.

3. Den i stk. 1 omhandlede tilladelse, meddeles kun til aktiviteter knyttet til clearing og skal præcisere hvilke tjenesteydelser eller aktiviteter, som den pågældende CCP har tilladelse til at levere eller udøve, herunder de klasser af finansielle instrumenter, som er omfattet af tilladelsen.

4. En CCP skal til enhver tid opfylde de for tilladelse nødvendige betingelser.

En CCP underretter hurtigst muligt de kompetente myndigheder om alle væsentlige ændringer, der påvirker betingelserne for tilladelsen.

5. Tilladelse som omhandlet i stk. 1 forhindrer ikke medlemsstaterne i at vedtage eller at fortsætte med at anvende yderligere krav til CCP'er etableret på deres område, herunder bestemte tilladelseskrav i henhold til direktiv 2006/48/EF.

*Artikel 15***Udvidelse af aktiviteter og tjenesteydelser**

1. En CCP, der ønsker at udvide sine forretningsaktiviteter med supplerende tjenesteydelser eller aktiviteter, der ikke er omfattet af den første tilladelse, indgiver en anmodning om udvidelse til CCP'ens kompetente myndighed. Leveringen af clearingydelser, for hvilke CCP'en ikke allerede har fået tilladelse, betragtes som en udvidelse af tilladelsen.

Udvidelsen af en tilladelse sker efter proceduren i artikel 17.

2. Ønsker en CCP at udvide deres forretningsaktiviteter til en anden medlemsstat end den, hvori den er etableret, underretter CCP'ens kompetente myndighed straks den kompetente myndighed i den anden medlemsstat.

*Artikel 16***Kapitalkrav**

1. En CCP skal have en permanent og separat startkapital på mindst 7,5 mio. EUR for at kunne opnå tilladelse i henhold til artikel 14.

2. En CCP's kapital — herunder tilbageholdt overskud og reserver — skal stå i et rimeligt forhold til den risiko, der hidrører fra CCP'ens aktiviteter. Den skal til enhver tid være tilstrækkelig til at sikre en velordnet afvikling eller omstrukturering af aktiviteterne over en passende periode og en passende beskyt-

telse mod kredit-, modparts- og markedsrisici, operationelle og juridiske risici samt forretningsrisici, der ikke allerede er omfattet af specifikke finansielle ressourcer, jf. artikel 41-44.

3. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EBA, i tæt samarbejde med ESCB og efter høring af ESMA, udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer kravene til en CCP's kapital, tilbageholdt overskud og reserver, som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 17

Procedure for meddelelse eller nægtelse af tilladelse

1. Den ansøgende CCP indgiver en ansøgning om tilladelse til sin kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den er etableret.

2. Den ansøgende CCP fremlægger alle de oplysninger, som er nødvendige, for at godtgøre for den kompetente myndighed, at den ansøgende CCP på tidspunktet for tilladelse har truffet alle nødvendige foranstaltninger til at opfylde de krav, der er fastlagt i denne forordning. Den kompetente myndighed fremsender straks alle oplysninger, der modtages fra den ansøgende CCP, til ESMA og det kollegium, som er omhandlet i artikel 18, stk. 1.

3. Senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer den kompetente myndighed, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig. Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter den kompetente myndighed en frist, inden for hvilken den ansøgende CCP skal stille supplerende oplysninger til rådighed. Når den kompetente myndighed har vurderet, at ansøgningen er fuldstændig, underretter den den ansøgende CCP og medlemmerne af det kollegium, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, og ESMA herom.

4. Den kompetente myndighed meddeler kun tilladelse, hvis det på fyldestgørende vis godtgøres, at den ansøgende CCP opfylder alle de krav, der er fastsat i denne forordning, og at CCP'en er anmeldt som et system i henhold til direktiv 98/26/EF.

Den kompetente myndighed overvejer nøje den udtalelse, som kollegiet er nået til enighed om i overensstemmelse med artikel 19. Såfremt CCP'ens kompetente myndighed ikke er enig i en positiv udtalelse fra kollegiet, skal dens afgørelse indeholde den fulde begrundelse herfor og en redegørelse for enhver væsentlig afvigelse fra denne positive udtalelse.

CCP'en meddeles ikke tilladelse, hvis alle medlemmer af kollegiet, undtagen myndighederne i den medlemsstat, hvor CCP'en er etableret, ved gensidig aftale enes om en fælles udtalelse i medfør af artikel 19, stk. 1, om, at CCP'en ikke meddeles tilladelse. Denne udtalelse skal indeholde en skriftlig, fuldstændig og udførlig begrundelse for, hvorfor kollegiet mener, at de krav, der er fastsat i denne forordning eller i anden EU-ret ikke er opfyldt.

Er der ikke opnået enighed om en fælles udtalelse ved gensidig aftale, jf. tredje afsnit, og har et flertal på to tredjedele af kollegiet afgivet en negativ udtalelse, kan enhver af de berørte kompetente myndigheder inden for 30 kalenderdage efter vedtagelsen af denne negative udtalelse, på grundlag af et flertal på to tredjedele af kollegiet, henvise sagen til ESMA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Afgørelsen om henvisning skal indeholde en skriftlig, fuldstændig og udførlig begrundelse for, hvorfor de pågældende medlemmer af kollegiet mener, at de krav, der er fastlagt i denne forordning eller andre dele af EU-retten ikke er opfyldt. I dette tilfælde udsætter CCP'ens kompetente myndighed sin afgørelse

om tilladelse og afventer en eventuel afgørelse om tilladelse, som ESMA kan træffe i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010. Den kompetente myndighed træffer sin afgørelse i overensstemmelse med ESMA's afgørelse. Sagen henvises ikke til ESMA efter udløbet af 30-dages-perioden som omhandlet i fjerde afsnit.

Hvis alle medlemmerne af kollegiet, undtagen myndighederne i den medlemsstat, hvor CCP'en er etableret, ved gensidig aftale når til enighed om en fælles udtalelse i henhold til artikel 19, stk. 1, om, at CCP'en ikke meddeles tilladelse, kan CCP'ens kompetente myndighed, henvise sagen til ESMA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor CCP'en er etableret, fremsender afgørelsen til de øvrige berørte kompetente myndigheder.

5. ESMA handler i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010, når CCP'ens kompetente myndighed ikke har anvendt bestemmelserne i denne forordning eller har anvendt dem på en måde, som synes at være i strid med EU-retten.

ESMA kan foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten efter anmodning fra et medlem af kollegiet eller på eget initiativ efter at have underrettet den kompetente myndighed.

6. Under udførelsen af deres opgaver må ingen af kollegiets medlemmer, direkte eller indirekte, diskriminere mod nogen medlemsstat eller gruppe af medlemsstater som hjemstedet for clearingydelse i en hvilken som helst valuta.

7. Senest seks måneder efter indgivelsen af en fuldstændig ansøgning giver den kompetente myndighed den ansøgende CCP skriftlig meddelelse om, hvorvidt tilladelse er meddelt eller nægtet, med en fuldstændig begrundelse herfor.

Artikel 18

Kollegium

1. Senest 30 kalenderdage efter indgivelsen af en fuldstændig ansøgning i overensstemmelse med artikel 17, opretter, styrer og leder CCP'ens kompetente myndighed et kollegium med henblik på at fremme udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 15, 17, 49, 51 og 54.

2. Kollegiet består af:

- a) ESMA
- b) CCP'ens kompetente myndighed
- c) de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med CCP'ens clearingmedlemmer, der er etableret i de tre medlemsstater med de samlet set største bidrag til CCP'ens misligholdelsesfond, som omhandlet i artikel 42, over en etårig periode
- d) de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med handelspladser, der serviceres af CCP'en
- e) de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med CCP'er, med hvilke der er etableret interoperabilitetsordninger
- f) de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med værdipapircentraler, som CCP'en er knyttet til
- g) de relevante medlemmer af ESCB, der er ansvarlige for overvågning af CCP'en, og de relevante medlemmer af ESCB, der er ansvarlige for overvågning af de CCP'er, med hvilke der er etableret interoperabilitetsordninger
- h) de centralbanker, der udsteder de for de clearede finansielle instrumenter mest relevante EU-valutaer.

3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, der ikke er medlem af kollegiet, kan anmode kollegiet om alle oplysninger, der er relevante for varetagelsen af dens tilsynsopgaver.

4. Kollegiet skal, uden at det berører kompetente myndigheders ansvar under denne forordning, sikre:
- udarbejdelsen af den i artikel 19 nævnte udtalelse
 - udveksling af oplysninger, herunder anmodninger om oplysninger i henhold til artikel 84
 - enighed om frivillige mandater blandt kollegiets medlemmer
 - koordinering af tilsynsmæssige inspektionsprogrammer baseret på en risikovurdering af CCP'en, og
 - fastsættelse af procedurer og beredskabsplaner til håndtering af akutte situationer som omhandlet i artikel 24.

5. Kollegiet etableres og drives på grundlag af en skriftlig aftale mellem alle dets medlemmer.

I denne aftale fastsættes de praktiske foranstaltninger for kollegiets drift, herunder de nærmere regler for afstemningsprocedurer som omhandlet i artikel 19, stk. 3, og eventuelt de opgaver, der kan overdrages til CCP'ens kompetente myndighed eller et andet medlem af kollegiet.

6. For at sikre, at kollegierne fungerer på en ensartet og sammenhængende måde i hele Unionen, udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer, under hvilke betingelser de i stk. 2, litra h), omhandlede EU-valutaer kan betragtes som de mest relevante, og detaljerne vedrørende de praktiske foranstaltninger, jf. stk. 5.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 19

Kollegiets udtalelse

1. Senest fire måneder efter CCP'ens indgivelse af en fuldstændig ansøgning i overensstemmelse med artikel 17 foretager CCP'ens kompetente myndighed en risikovurdering af CCP'en og fremlægger en rapport for kollegiet.

Senest 30 kalenderdage efter modtagelsen og på grundlag af konklusionerne i denne rapport afgiver kollegiet en fælles udtalelse, der fastslår, hvorvidt den ansøgende CCP opfylder alle de krav, der er fastsat denne forordning.

Med forbehold af artikel 17, stk. 4, fjerde afsnit, og såfremt der ikke nås til enighed om en fælles udtalelse i overensstemmelse med andet afsnit, vedtager kollegiet inden for samme periode en flertalsudtalelse.

2. ESMA fremmer vedtagelsen af en fælles udtalelse i overensstemmelse med sin generelle koordinationsfunktion i henhold til artikel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. En flertalsudtalelse fra kollegiet vedtages med simpelt flertal af dets medlemmer. For kollegier på op til og med 12 medlemmer har højst to kollegiemedlemmer fra samme medlemsstat stemmeret, og hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. For kollegier over denne størrelse har højst tre medlemmer fra samme medlemsstat stemmeret, og hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. ESMA har ikke stemmeret i forbindelse med kollegiets udtalelser.

Artikel 20

Tilbagetrækning af tilladelse

1. Med forbehold af artikel 22, stk. 3, trækker CCP'ens kompetente myndighed tilladelsen tilbage, hvis CCP'en:

- a) ikke har gjort brug af sin tilladelse i en periode på 12 måneder, udtrykkeligt giver afkald på tilladelsen eller ikke har leveret tjenesteydelser eller udøvet aktiviteter i de forudgående seks måneder
- b) har opnået tilladelse på grundlag af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt, og ikke har truffet den afhjælpende foranstaltning, som CCP'ens kompetente myndighed har anmodet om, inden for en given frist
- d) har gjort sig skyldig i alvorlig og systematisk overtrædelse af de krav, der er fastsat i denne forordning.

2. Hvis CCP'ens kompetente myndighed finder, at et af de i stk. 1 nævnte forhold er til stede, underretter den inden fem arbejdsdage ESMA og medlemmerne af kollegiet herom.

3. CCP'ens kompetente myndighed hører medlemmerne af kollegiet om nødvendigheden af at trække CCP'ens tilladelse tilbage, medmindre en afgørelse er uopsættelig.

4. Ethvert medlem af kollegiet kan til enhver tid anmode om, at CCP'ens kompetente myndighed undersøger, hvorvidt CCP'en fortsat opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt.

5. CCP'ens kompetente myndighed kan begrænse tilbagetrækningen af tilladelse til en bestemt tjenesteydelse, aktivitet eller klasse af finansielle instrumenter.

6. CCP'ens kompetente myndighed sender ESMA og medlemmerne af kollegiet sin fuldt begrundede afgørelse, der tager højde for forbehold fra medlemmerne af kollegiet.

7. Afgørelsen om tilbagetrækning af tilladelsen får virkning i hele Unionen.

Artikel 21

Revision og evaluering

1. Uden at dette berører kollegiets rolle, foretager de i artikel 22 omhandlede kompetente myndigheder en revision af de ordninger, strategier, procedurer og mekanismer, som CCP'er har gennemført for at kunne opfylde denne forordning og evaluerer de risici, som CCP'er er eller kan være udsat for.

2. Den i stk. 1, omhandlede revision og evaluering, dækker alle de krav til CCP'er, der er fastsat i denne forordning.

3. De kompetente myndigheder fastlægger hyppigheden og omfanget af den revision og evaluering, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til størrelsen, den systemiske betydning, arten, omfanget og kompleksiteten af de berørte CCP'ers aktiviteter. Revisionen og evalueringen foretages mindst én gang om året.

CCP'er er underlagt kontrolbesøg på stedet.

4. De kompetente myndigheder underretter regelmæssigt og mindst én gang om året kollegiet om resultaterne af revisionen og evalueringen som omhandlet i stk. 1, herunder eventuelle afhjælpende foranstaltninger eller sanktioner.

5. De kompetente myndigheder kræver, at CCP'er, der ikke opfylder de krav, der fastsat i denne forordning, på et tidligt stadium træffer de nødvendige foranstaltninger eller tager de nødvendige skridt for at afhjælpe situationen.

6. ESMA udfylder en koordinerende rolle mellem de kompetente myndigheder og på tværs af kollegierne med henblik på at opbygge en fælles tilsynskultur og sammenhængende tilsynspraksisser, sikre ensartede procedurer og overensstemmende tilgange og styrke ensartetheden af tilsynsresultaterne.

Med henblik på første afsnit skal ESMA mindst én gang årligt:

- a) foretage en fagfællesbedømmelse af alle de kompetente myndigheders tilsynsaktiviteter i forbindelse med tilladelsen af og tilsynet med CCP'er i overensstemmelse med artikel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010, og

b) igangsætte og koordinere vurderinger i hele Unionen af CCP'ernes modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger i overensstemmelse med artikel 32, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Når en vurdering omhandlet i andet afsnit, litra b), afdækker manglende modstandsdygtighed hos en eller flere CCP'er, udarbejder ESMA de nødvendige henstillinger i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL 2

Tilsyn med og overvågning af CCP'er

Artikel 22

Den kompetente myndighed

1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, der skal være ansvarlig for at udføre de i denne forordning fastsatte opgaver med hensyn til tilladelse til og tilsyn med CCP'er, der er etableret på dens område, og underretter Kommissionen og ESMA herom.

Hvis en medlemsstat udpeger mere end én kompetent myndighed, skal den tydeligt fastsætte de forskellige myndigheders rolle og udpege én bestemt myndighed til at være ansvarlig for at koordinere samarbejdet og udvekslingen af oplysninger med Kommissionen, ESMA, andre medlemsstaters kompetente myndigheder, EBA og de relevante medlemmer af ESCB i henhold til artikel 23, 24, 83 og 84.

2. Hver medlemsstat sikrer, at den kompetente myndighed tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at den kan udøve sit hverv.

3. Hver medlemsstat sikrer, at der kan træffes passende administrative foranstaltninger, i overensstemmelse med national lovgivning, over for fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for manglende overholdelse af denne forordning.

Disse foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, have afskrækkende virkning og kan omfatte anmodninger om afhjælpende foranstaltninger inden for en fastlagt tidsramme.

4. ESMA offentliggør på sit websted en liste over de kompetente myndigheder udpeget efter stk. 1.

KAPITEL 3

Samarbejde

Artikel 23

Samarbejde mellem myndigheder

1. De kompetente myndigheder indgår i et tæt samarbejde med hinanden, med ESMA og, om nødvendigt, med ESCB.

2. De kompetente myndigheder tager ved udførelsen af deres generelle opgaver behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater, og navnlig i akutte situationer som omhandlet i artikel 24, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det relevante tidspunkt.

*Artikel 24***Akutte situationer**

CCP'ens kompetente myndighed eller enhver anden myndighed underretter hurtigst muligt ESMA, kollegiet, de relevante medlemmer af ESCB og andre relevante myndigheder om enhver akut situation vedrørende en CCP, herunder udviklingen i de finansielle markeder, der kan have en negativ indvirkning på markedets likviditet og det finansielle systems stabilitet i en af de medlemsstater, hvor CCP'en eller et af dens clearingmedlemmer er etableret.

*KAPITEL 4***Forbindelser med tredjelande***Artikel 25***Anerkendelse af en CCP fra et tredjeland**

1. En CCP, der er etableret i et tredjeland, kan kun levere clearingydelse til clearingmedlemmer eller handelspladser, der er etableret i Unionen, hvis CCP'en er anerkendt af ESMA.

2. ESMA kan efter høring af de i stk. 3 omhandlede myndigheder anerkende en CCP etableret i et tredjeland, som har anmodet om anerkendelse med henblik på at kunne levere visse clearingydelse eller udøve visse clearingaktiviteter, såfremt:

- a) Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med stk. 6
- b) CCP'en har tilladelse i det pågældende tredjeland og er underlagt et effektivt tilsyn og håndhævelse, der sikrer fuld overensstemmelse med de gældende tilsynskrav i det pågældende tredjeland
- c) der er indgået samarbejdsordninger i henhold til stk. 7
- d) CCP'en er etableret eller meddelt tilladelse i et tredjeland, der anses for at have systemer til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som svarer til Unionens, i overensstemmelse med de kriterier for tredjelandsækvivalens der er fastsat efter fælles overenskomst mellem medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme²⁹).

3. I forbindelse med vurderingen af, om betingelserne i stk. 2 er opfyldt, hører ESMA:

- a) den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor CCP'en leverer eller agter at levere clearingydelse, og som er valgt af CCP'en
- b) de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med CCP'ens clearingmedlemmer, som er etableret i de tre medlemsstater, der yder, eller som CCP'en forventer vil yde de samlet set største bidrag til CCP'ens misligholdelsesfond som omhandlet i artikel 42 over en etårig periode
- c) de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med handelspladser i Unionen, som serviceres eller skal serviceres af CCP'en
- d) de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med CCP'er, som er etableret i Unionen, med hvilke der er etableret interoperabilitetsordninger
- e) de relevante medlemmer af ESCB i de medlemsstater, hvor CCP'en leverer eller agter at levere clearingydelse, og de relevante medlemmer af ESCB med ansvar for overvågning af CCP'er, med hvilke der er etableret interoperabilitetsordninger
- f) de centralbanker, der udsteder de mest relevante EU-valutaer for de finansielle instrumenter, der er clearet eller skal cleares.

4. Den i stk. 1 omhandlede CCP indgiver sin ansøgning til ESMA.

Den ansøgende CCP giver ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på dens anerkendelse. Senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen vurderer ESMA, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig. Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter ESMA en frist, inden for hvilken den ansøgende CCP skal fremlægge supplerende oplysninger.

Afgørelsen om anerkendelse baseres på de i stk. 2 fastsatte betingelser og skal være uafhængig af en eventuel vurdering, der danner grundlag for afgørelsen om ækvivalens som omhandlet i artikel 13, stk. 3.

ESMA hører de i stk. 3 omhandlede myndigheder og enheder, før den træffer sin afgørelse.

ESMA giver senest 180 arbejdsdage efter indgivelsen af en fuldstændig ansøgning den ansøgende CCP skriftlig meddelelse om, hvorvidt anerkendelsen er meddelt eller nægtet, med en fuldstændig begrundelse herfor.

ESMA offentliggør på sit websted en liste over de CCP'er, der er anerkendt i henhold til denne forordning.

5. ESMA foretager efter høring af de i stk. 3 omhandlede myndigheder og enheder en revision af anerkendelsen af den CCP, der er etableret i et tredjeland, når den pågældende CCP har udvidet omfanget af sine aktiviteter og tjenesteydelser i Unionen. Revisionen foretages i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4. ESMA kan trække anerkendelsen af den pågældende CCP tilbage, hvis betingelserne i stk. 2 ikke længere er opfyldt, og under samme omstændigheder som dem, der er beskrevet i artikel 20.

6. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011, hvori det konstateres, at et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at CCP'er, der er meddelt tilladelse i det pågældende tredjeland, opfylder retligt bindende krav, som er ækvivalente med de krav, der er fastsat i afsnit IV i denne forordning, at disse CCP'er til enhver tid er underlagt effektivt tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland, og at de retlige rammer i det pågældende tredjeland indeholder et effektivt ækvivalent system for anerkendelse af CCP'er, der har tilladelse i henhold til det retlige system i tredjelande.

7. ESMA etablerer samarbejdsordninger med de relevante kompetente myndigheder i tredjelande, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer er blevet anerkendt som værende ækvivalente med denne forordning i henhold til stk. 6. Aftalerne præciserer som et minimum:

- a) mekanismen for udveksling af oplysninger mellem ESMA og de kompetente myndigheder i de berørte tredjelande, herunder adgang til alle oplysninger, som ESMA har anmodet om vedrørende CCP'er, der har tilladelse i tredjelande
- b) mekanismen for øjeblikkelig underretning af ESMA, når en kompetent myndighed i et tredjeland skønner, at en CCP, som den fører tilsyn med, overtræder betingelserne for dens tilladelse eller anden lovgivning, som den er underlagt
- c) mekanismen for øjeblikkelig underretning af ESMA fra den kompetente myndighed i et tredjeland, når en CCP, som den fører tilsyn med, har fået ret til at levere clearingydelser til clearingmedlemmer eller kunder, der er etableret i Unionen
- d) procedurerne for koordination af tilsynsaktiviteterne, herunder i givet fald kontrolbesøg på stedet.

8. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer, hvilke oplysninger den ansøgende CCP skal give ESMA i sin ansøgning om anerkendelse.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

AFSNIT IV

KRAV TIL CCP'ER*KAPITEL 1***Organisatoriske krav***Artikel 26***Almindelige bestemmelser**

1. En CCP skal have solide forvaltningsordninger, hvilket omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling og effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og indberette de risici, som den er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige interne kontrolmekanismer, herunder solide administrative og regnskabsmæssige procedurer.

2. En CCP opstiller regler og procedurer, som er tilstrækkeligt effektive til at sikre, at denne forordning overholdes, herunder at dens ledere og ansatte overholder alle bestemmelser i denne forordning.

3. En CCP opretholder og anvender en sådan organisatorisk struktur, som er nødvendig til at sikre kontinuitet og regelmæssighed i leveringen af dens tjenesteydelser og udførelsen af dens aktiviteter. Den anvender med henblik herpå hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede systemer, ressourcer og procedurer.

4. En CCP holder indberetningsvejene for risikostyring og for dens øvrige drift klart adskilt.

5. En CCP opstiller, gennemfører og opretholder en lønpolitik, der fremmer en sund og effektiv risikostyring, og som ikke skaber incitament til en lempelse af risikostandarderne.

6. En CCP opretholder passende informationsteknologiske systemer til at kunne håndtere kompleksiteten, forskelligartetheden og typen af tjenesteydelser, der leveres, og aktiviteter, der udføres, for således at sikre et højt sikkerhedsniveau og beskytte opbevarede oplysningernes integritet og fortrolighed.

7. En CCP offentliggør vederlagsfrit dens forvaltningsordning, forretningsbestemmelser samt dens adgangskriterier for clearingmedlemskab.

8. En CCP skal underlægges hyppig og uafhængig revision. Resultaterne af disse revisioner fremlægges for bestyrelsen og stilles til rådighed for den kompetente myndighed.

9. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA efter høring af medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de elementer, som forretningsbestemmelserne og forvaltningsordningen som omhandlet i stk. 1-8 mindst skal omfatte.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 27***Øverste ledelse og bestyrelse**

1. En CCP's øverste ledelse skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og en tilstrækkelig erfaring til at sikre en sund og forsigtig ledelse af CCP'en.

2. En CCP skal have en bestyrelse. Mindst en tredjedel, dog ikke mindre end to, af medlemmerne af denne bestyrelse skal være uafhængige. Repræsentanter for clearingmedlemmernes kunder indbydes til bestyrelsesmøderne, når der behandles spørgsmål af relevans for artikel 38 og 39. Godtgørelsen til de uaf-

hængige medlemmer og andre medlemmer af bestyrelsen, som ikke indgår i ledelsen, må ikke stå i forhold til CCP'ens driftsresultat.

Medlemmerne af en CCP's bestyrelse, herunder de uafhængige medlemmer, skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og en tilstrækkelig erfaring inden for finansielle tjenesteydelser, risikostyring og clearingydelser.

3. En CCP skal på entydig vis fastlægge bestyrelsens opgaver og ansvarsområder samt stille referatet af bestyrelsesmøderne til rådighed for den kompetente myndighed og revisorerne.

Artikel 28

Risikoudvalg

1. En CCP nedsætter et risikoudvalg bestående af repræsentanter for dens clearingmedlemmer og uafhængige bestyrelsesmedlemmer samt repræsentanter for dens kunder. Risikoudvalget kan opfordre CCP'ens ansatte og eksterne uafhængige eksperter til at deltage i risikoudvalgets møder uden stemmeret. Kompetente myndigheder kan anmode om at deltage i risikoudvalgets møder uden stemmeret og om at blive behørigt orienteret om risikoudvalgets aktiviteter og afgørelser. Risikoudvalgets anbefalinger skal være uafhængige fra enhver direkte indflydelse fra CCP'ens ledelse. Ingen af repræsentantgrupperne må råde over et flertal i risikoudvalget.

2. En CCP fastsætter på entydig vis mandatet, forvaltningsordningen til sikring af uafhængighed, arbejdsgangen og adgangskravene for risikoudvalgets medlemmer, samt hvorledes de vælges. Forvaltningsordningen skal være offentlig tilgængelig og skal som minimum fastsætte, at risikoudvalgets formand skal være et uafhængigt bestyrelsesmedlem, at det rapporterer direkte til bestyrelsen, og at det afholder regelmæssige møder.

3. Risikoudvalget giver anbefaling til bestyrelsen om enhver ordning, der kan påvirke CCP'ens risikostyring, som f.eks. en væsentlig ændring af dens risikomodel, procedurerne i tilfælde af misligholdelse, kriterierne for accept af clearingmedlemmer eller clearingen af nye klasser af instrumenter eller outsourcing af funktioner. Risikoudvalgets anbefalinger er ikke nødvendige i forbindelse med CCP'ens daglige drift. Der skal gøres en rimelig indsats for at konsultere risikoudvalget om udviklinger der påvirker risikostyringen i akutte situationer.

4. Med forbehold af de kompetente myndigheders ret til at blive behørigt underrettet, er risikoudvalgets medlemmer underlagt tavshedspligt. Konstaterer risikoudvalgets formand, at et medlem har en faktisk eller potentiel interessekonflikt vedrørende et bestemt emne, har det pågældende medlem ikke stemmeret om dette emne.

5. En CCP underretter straks den kompetente myndighed om enhver afgørelse, hvor bestyrelsen beslutter ikke at følge risikoudvalgets anbefaling.

Artikel 29

Opbevaring af optegnelser

1. En CCP opbevarer i en periode på mindst ti år alle optegnelser om de tjenesteydelser, der leveres, og aktiviteter, der udføres, for således at give den kompetente myndighed mulighed for at kontrollere, at CCP'en overholder denne forordning.

2. En CCP opbevarer i en periode på mindst ti år efter en aftales ophævelse alle oplysninger om alle aftaler, som den har behandlet. Disse oplysninger skal som et minimum gøre det muligt at identificere en transaktions oprindelige vilkår, inden CCP'ens clearing.

3. En CCP'er stiller på anmodning de i stk. 1 og 2 omhandlede optegnelser og oplysninger samt alle oplysninger om de clearede aftalers positioner, uanset på hvilken handelsplads transaktionerne blev gen-

nemført, til rådighed for den kompetente myndighed, for ESMA og for de relevante medlemmer af ESCB.

4. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de i stk. 1 og 3 omhandlede optegnelser og oplysninger, der skal opbevares.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af stk. 1 og 2 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som præciserer, i hvilken form optegnelserne og oplysningerne skal opbevares.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 30

Kapitalejere og deltagere med en kvalificeret andel

1. Den kompetente myndighed meddeler ikke en CCP tilladelse, medmindre den har fået oplyst identiteten på de kapitalejere eller deltagere, som, uanset om det er direkte eller indirekte, i form af fysiske eller juridiske personer, har en kvalificeret andel, samt størrelsen heraf.

2. Den kompetente myndighed nægter at meddele tilladelse til en CCP, hvis den under hensyn til behovet for at sikre en sund og forsigtig ledelse af CCP'en ikke er overbevist om, at kapitalejerne eller deltagere med en kvalificeret andel er egnede.

3. Består der snævre forbindelser mellem CCP'en og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler den kompetente myndighed alene tilladelse, hvis disse forbindelser ikke forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv.

4. Udøver de i stk. 1 omhandlede personer deres indflydelse på en måde, der vil kunne hindre en sund og forsigtig ledelse af CCP'en, træffer den kompetente myndighed de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør, hvilket kan indebære en tilbagetrækning af CCP'ens tilladelse.

5. Den kompetente myndighed nægter at meddele tilladelse, hvis de love, retsfor skrifter eller administrative bestemmelser i et tredjeland, som gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som CCP'en har snævre forbindelser til, eller hvis vanskeligheder med at håndhæve disse love, retsfor skrifter eller administrative bestemmelser forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv.

Artikel 31

Oplysninger til de kompetente myndigheder

1. En CCP underretter dens kompetente myndighed om eventuelle ændringer i dens ledelse og forelægger alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere overholdelsen af artikel 27, stk. 1, og artikel 27 stk. 2, andet afsnit.

Er et bestyrelsesmedlems adfærd af en karakter, der kan modvirke en sund og forsigtig ledelse af CCP'en, træffer den kompetente myndighed de fornødne foranstaltninger, herunder eventuelt at fjerne det pågældende medlem fra bestyrelsen.

2. Enhver fysisk eller juridisk person eller sådanne personer, som handler samlet («den påtænkte erhverver»), der har besluttet direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel i en CCP eller direkte eller indirekte yderligere at forøge sådan en kvalificeret andel i en CCP med det resultat, at denne persons andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 10 %, 20 %, 30 % eller 50 %, eller at CCP'en derved bliver denne persons datterselskab, («den påtænkte erhvervelse»), skal forinden skriftligt underrette den kompetente myndighed for den CCP, hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret andel, med angivelse om størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4.

Enhver fysisk eller juridisk person, der har besluttet direkte eller indirekte at opgive sin kvalificerede andel i en CCP («den påtænkte sælger»), skal forinden skriftligt underrette den kompetente myndighed herom med angivelse af størrelsen af denne deltagelse. En sådan person skal ligeledes underrette den kompetente myndighed om sin beslutning om at formindske sin kvalificerede andel så meget, at andelen af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når ned under en tærskel på 10 %, 20 %, 30 % eller 50 %, eller så meget, at CCP'en derved ophører med at være denne persons datterselskab.

Den kompetente myndighed anerkender straks, og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af den i dette stykke omhandlede underretning og de i stk. 3 omhandlede oplysninger, skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver eller sælger.

Den kompetente myndighed har en frist på højst 60 arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som kræves vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 32, stk. 4 («vurderingsperioden»), til at foretage den i artikel 32, stk. 1, omhandlede vurdering («vurderingen»).

Den kompetente myndighed underretter, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen, den påtænkte erhverver eller sælger om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

3. Den kompetente myndighed kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke senere end på den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

Vurderingsperioden afbrydes i perioden mellem den kompetente myndigheds anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver. Afbrydelsen må ikke overstige 20 arbejdsdage. Den kompetente myndighed kan efter eget skøn fremsætte yderligere anmodninger med henblik på at supplere eller præcisere oplysningerne, men dette må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

4. Den kompetente myndighed kan forlænge afbrydelsen som omhandlet i stk. 3, andet afsnit, i indtil 30 arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver eller sælger er:

- a) etableret eller omfattet af lovgivning uden for Unionen
- b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af denne forordning eller direktiv 73/239/EØF, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring³⁰⁾ eller direktiv 2002/83/EF, 2003/41/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF, 2006/48/EF, 2009/65/EF eller 2011/61/EU.

5. Beslutter den kompetente myndighed efter afslutningen af vurderingen at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal den inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive begrundelsen for denne beslutning. Den kompetente myndighed underretter kollegiet som omhandlet i artikel 18 herom. Med forbehold af natio-

nal ret kan en passende begrundelse for denne beslutning gøres offentlig tilgængelig på den påtænkte erhververs anmodning. Medlemsstater kan dog tillade, at den kompetente myndighed offentliggør en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

6. Gør den kompetente myndighed ikke i løbet af vurderingsperioden indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

7. Den kompetente myndighed kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

8. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i denne forordning.

Artikel 32

Vurdering

1. Ved vurderingen af den i artikel 31, stk. 2, omhandlede underretning og de i artikel 31, stk. 3, omhandlede oplysninger vurderer den kompetente myndighed for at sikre en forsvarlig og forsigtig forvaltning af den CCP, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på CCP'en, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle følgende:

- a) den påtænkte erhververs omdømme og finansielle soliditet
- b) omdømmet og erfaringen hos enhver person, som vil lede CCP'en som følge af den påtænkte erhvervelse
- c) hvorvidt CCP'en vil kunne overholde og fortsætte med at overholde denne forordning
- d) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv 2005/60/EF forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

Ved vurderingen af den påtænkte erhververs finansielle soliditet er den kompetente myndighed særlig opmærksom på den type forretninger, der udøves eller påtænkes udøvet i den CCP, hvori erhvervelsen påtænkes.

Ved vurderingen af CCP'ens evne til at overholde denne forordning er den kompetente myndighed særlig opmærksom på, om den koncern, som CCP'en kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller hvis de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger er ufuldstændige.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste, der præciserer de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2. De påkrævede oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og skal være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelse af kvalificerede deltagelser i den samme CCP, skal den uanset artikel 31, stk. 2, 3 og 4, behandle alle de påtænkte erhververe på ikke-diskriminerende vis.

6. De relevante kompetente myndigheder samarbejder tæt med hinanden ved foretagelse af vurderingen, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

- a) en anden CCP, et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab, en markedsoperatør, en operatør af et værdipapirafviklingssystem, et administrationsselskab for et investeringsinstitut eller en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), der er godkendt i en anden medlemsstat
- b) moderselskabet for en anden CCP, et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab, en markedsoperatør, en operatør af et værdipapirafviklingssystem, et administrationsselskab for et investeringsinstitut eller en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), der er godkendt i en anden medlemsstat
- c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer en anden CCP, et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab, en markedsoperatør, en operatør af et værdipapirafviklingssystem, et administrationsselskab for et investeringsinstitut eller en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), der er godkendt i en anden medlemsstat.

7. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt hinanden alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. De kompetente myndigheder videregiver efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den CCP, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

Artikel 33

Interessekonflikter

1. En CCP opretholder og anvender til stadighed effektive og skriftlige organisatoriske og administrative retningslinjer med henblik på at identificere og forvalte potentielle interessekonflikter mellem sig selv, herunder dens ledelse, personale eller enhver anden person med direkte eller indirekte kontrol eller snævre forbindelser, og dens clearingmedlemmer eller deres kunder, som CCP'en kender til. Den opretholder og gennemfører passende procedurer med sigte på at løse eventuelle interessekonflikter.

2. Er de organisatoriske eller administrative retningslinjer, der er indført af en CCP for at håndtere interessekonflikter, ikke tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at sikre, at risikoen for at skade clearingmedlemmers eller kunders interesser undgås, skal CCP'en klart oplyse clearingmedlemmet om interessekonflikternes generelle karakter eller om kilderne til interessekonflikterne, før den påtager sig nye transaktioner fra dette clearingmedlem. Har CCP'en kendskab til kunden, underretter CCP'en kunden og det clearingmedlem, hvis kunde er berørt.

3. Er CCP'en et moder- eller datterselskab, tages der i de skriftlige retningslinjer ligeledes hensyn til ethvert forhold, som CCP'en er eller burde være bekendt med, og som kan give anledning til en interessekonflikt som følge af strukturen og forretningsaktiviteter i andre selskaber, til hvem den har et moder- eller datterselskabsforhold.

4. De skriftlige retningslinjer, der fastsættes i henhold til stk. 1, skal indeholde følgende:

- a) de forhold, der udgør eller kan give anledning til en interessekonflikt, som medfører en væsentlig risiko for, at en eller flere clearingmedlemmers eller kunders interesser skades
- b) de procedurer, der skal følges, og de foranstaltninger, der skal træffes, for at håndtere sådanne konflikter.

5. En CCP skal træffe alle rimelige foranstaltninger med henblik på at forebygge misbrug af de oplysninger, den opbevarer i sine systemer, og forhindre brug af nævnte oplysninger til andre forretningsaktiviteter. En fysisk person, som har snævre forbindelser til en CCP, eller en juridisk person, som har et moder- eller datterselskabsforhold til en CCP, må ikke anvende fortrolige oplysninger, som er registreret i CCP'en til forretningsmæssige formål, uden forudgående skriftligt samtykke fra den kunde, som disse fortrolige oplysninger tilhører.

Artikel 34

Forretningskontinuitet

1. En CCP udarbejder, gennemfører og opretholder en passende forretningskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan, som har til formål at beskytte dens funktioner, sikre rettidig genopretning af transaktioner og opfyldelse af CCP'ens forpligtelser. En sådan plan skal mindst give mulighed for at genoptage alle transaktioner fra det tidspunkt, hvor de blev afbrudt, for at give den berørte CCP mulighed for at opretholde driftssikkerheden og gennemføre afvikling på den planlagte dato.

2. En CCP etablerer, gennemfører og opretholder en passende procedure, der sikrer rettidig og korrekt afvikling eller overførsel af kundernes og clearingmedlemmernes aktiver og positioner i tilfælde af tilbagetrækning af tilladelsen i medfør af en afgørelse i henhold til artikel 20.

3. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA efter høring af medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de elementer og krav, som forretningskontinuitetspolitikken og katastrofeberedskabsplanen mindst skal indeholde.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 35

Outsourcing

1. En CCP, der outsourcer operationelle funktioner, tjenesteydelser eller aktiviteter, har fortsat det fulde ansvar for opfyldelsen af dens forpligtelser i henhold til denne forordning og skal til enhver tid sikre, at:

- a) outsourcing ikke medfører overdragelse af dens ansvar
- b) der ikke sker ændringer i forholdet mellem CCP'en og dens clearingmedlemmer eller eventuelt deres kunder eller ændringer af de forpligtelser, som CCP'en har over for dens clearingmedlemmer eller eventuelt deres kunder
- c) de betingelser, på grundlag af hvilke CCP'en har fået tilladelse ikke reelt ændres
- d) outsourcing ikke forhindrer udøvelsen af tilsyns- og overvågningsfunktioner, herunder adgang på stedet for at erhverve eventuelle relevante oplysninger, der er nødvendige for opfyldelsen af disse mandater
- e) outsourcing ikke medfører, at CCP'en ikke længere har adgang til de nødvendige systemer og kontrolforanstaltninger til at styre de risici, den er udsat for
- f) tjenesteyderen gennemfører krav om forretningskontinuitet, der svarer til de krav, som CCP'en skal opfylde i henhold til denne forordning
- g) CCP'en bevarer den nødvendige ekspertise og de nødvendige ressourcer til at vurdere kvaliteten af de tjenesteydelser, der leveres, og tjenesteyderens organisatoriske og kapitalmæssige egnethed og til at føre tilsyn med de outsourcete funktioner effektivt og styre de risici, der er forbundet med outsourcingen, og løbende fører tilsyn med disse funktioner og styrer disse risici
- h) CCP'en har direkte adgang til de relevante oplysninger om de outsourcete funktioner

- i) tjenesteyderen arbejder sammen med den kompetente myndighed i forbindelse med de outsourcede aktiviteter
- j) tjenesteyderen beskytter alle fortrolige oplysninger vedrørende CCP'en og dens clearingmedlemmer og kunder eller sikrer, såfremt tjenesteyderen er etableret i et tredjeland, at databeskyttelsesniveauet i tredjelandet, eller det niveau der er fastsat i aftalen mellem de pågældende parter, er sammenlignelige med det gældende databeskyttelsesniveau i Unionen.

En CCP må ikke outsource vigtige aktiviteter forbundet med risikostyring, medmindre outsourcing er godkendt af den kompetente myndighed.

2. Den kompetente myndighed kræver, at CCP'en tydeligt fordeler og fastlægger egne rettigheder og forpligtelser og tjenesteyderens rettigheder og forpligtelser i en skriftlig aftale.

3. En CCP stiller efter anmodning alle nødvendige oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed, således at denne er i stand til at vurdere, hvorvidt gennemførelsen af de outsourcede aktiviteter foregår i overensstemmelse med denne forordning.

KAPITEL 2

Bestemmelser om god forretningsskik

Artikel 36

Generelle bestemmelser

1. En CCP skal ved levering af tjenesteydelser til clearingmedlemmer og, når det er relevant, til deres kunder handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med disse clearingmedlemmers og kunders bedste interesse og med sund risikostyring.

2. En CCP skal have tilgængelige, klare og fair regler for omgående behandling af klager.

Artikel 37

Deltagelsesbetingelser

1. En CCP opstiller, hvor det er relevant, for hver enkelt type clearret produkt forskellige kategorier af adgangsberettigede clearingmedlemmer og adgangskriterier efter risikoudvalgets anbefaling i henhold til artikel 28, stk. 3. Sådanne kriterier skal være ikke-diskriminerende, gennemsigtige og objektive, således at der garanteres fair og åben adgang til CCP'en, og de skal sikre, at clearingmedlemmer har tilstrækkelige finansielle ressourcer og tilstrækkelig operationel kapacitet til at opfylde de forpligtelser, som følger af deltagelse i en CCP. Kriterier, der begrænser adgangen, tillades kun i det omfang, deres formål er at styre de risici, som CCP'en udsættes for.

2. En CCP sikrer, at kriterierne i stk. 1 til enhver tid er opfyldt, og skal have rettidig adgang til de oplysninger, som er relevante for en sådan vurdering. En CCP foretager mindst én gang om året en omfattende undersøgelse af, om dens clearingmedlemmerne overholder denne artikel.

3. Clearingmedlemmer, som clearer transaktioner på kunders vegne, skal have de yderligere finansielle ressourcer og den yderligere operationelle kapacitet, som kræves for at kunne udøve denne aktivitet. CCP'ens regler for clearingmedlemmer skal tillade den at indsamle relevante grundlæggende oplysninger med henblik på at identificere, overvåge og forvalte relevante risikokoncentrationer med forbindelse til levering af tjenesteydelser til kunder. Clearingmedlemmer underretter efter anmodning CCP'en om de kriterier og ordninger, de indfører med henblik på at give deres kunder adgang til CCP'ens tjenesteydelser. Clearingmedlemmerne har fortsat ansvaret for at sikre, at kunderne lever op til deres forpligtelser.

4. En CCP skal have objektive og gennemsigtige procedurer for suspension og velordnet udtræden af clearingmedlemmer, som ikke længere opfylder kriterierne i stk. 1.

5. En CCP må kun nægte clearingmedlemmer, som opfylder kriterierne i stk. 1, adgang, hvis der foreligger en behørig skriftlig begrundelse, som er baseret på en omfattende risikoanalyse.

6. En CCP kan pålægge clearingmedlemmer bestemte yderligere forpligtelser, eksempelvis at de skal deltage i auktioner over et misligholdende clearingmedlems position. Sådanne yderligere forpligtelser skal stå i et rimeligt forhold til den risiko, som clearingmedlemmet har tilført, og må ikke begrænse deltagelse til kun at omfatte bestemte kategorier af clearingmedlemmer.

Artikel 38

Gennemsigtighed

1. En CCP og dens clearingmedlemmer skal offentliggøre de priser og gebyrer, der er forbundet med de tjenesteydelser, der leveres. De skal give oplysning om priserne og gebyrerne for hver af de tjenesteydelser, som leveres, særskilt, herunder om prisafslag og rabatter og betingelserne for at kunne drage fordel af nævnte reduktioner. En CCP skal give sine clearingmedlemmer og, hvis det er relevant, deres kunder særskilt adgang til de specifikke tjenesteydelser, der leveres.

En CCP skal redegøre separat for omkostningerne og indtægterne i forbindelse med de tjenesteydelser, der leveres, og skal forelægge disse oplysninger for den kompetente myndighed.

2. En CCP skal underrette clearingmedlemmer og kunder om de risici, der er forbundet med tjenesteydelserne.

3. En CCP skal underrette dens clearingmedlemmer og dens kompetente myndighed om de prisoplysninger, der anvendes til at beregne deres ultimo dagen eksponering over for clearingmedlemmerne.

En CCP skal offentliggøre de clearede transaktioners volumen inden for hver klasse af instrumenter, som cleares af CCP'en på et samlet grundlag.

4. En CCP skal offentliggøre de operationelle og tekniske krav, som er forbundet med kommunikationsprotokollerne, der omfatter indholdet og de meddelelsesformater, den anvender til at kommunikere med tredjemand, herunder de operationelle og tekniske krav, der er omhandlet i artikel 7.

5. En CCP skal offentliggøre alle overtrædelser begået af clearingmedlemmer af kriterierne i artikel 37, stk. 1, og de krav, der er fastsat i stk. 1 i nærværende artikel, undtagen hvis den kompetente myndighed efter høring af ESMA mener, at en sådan offentliggørelse ville udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet eller tilliden til markedet eller ville være til alvorlig skade for de finansielle markeder eller forvolde de involverede parter uforholdsmæssigt stor skade.

Artikel 39

Adskillelse og overførbarhed

1. En CCP fører særskilte fortegnelser og konti, som til enhver tid sætter den i stand til omgående på konti hos CCP'en at skelne aktiver og positioner, som opbevares på vegne af et givet clearingmedlem, fra aktiver og positioner, som opbevares på vegne af ethvert andet clearingmedlem, og fra dens egne aktiver.

2. En CCP skal tilbyde at føre særskilte fortegnelser og konti, som gør det muligt for de enkelte clearingmedlemmer på konti hos CCP'en at skelne det pågældende clearingmedlems aktiver og positioner fra dem, som opbevares på vegne af clearingmedlemmets kunder («adskillelse af samlekonti»).

3. En CCP skal tilbyde at føre særskilte fortegnelser og konti, som gør det muligt for de enkelte clearingmedlemmer på konti hos CCP'en at skelne aktiver og positioner, som opbevares på vegne af en kunde, fra dem, som opbevares på vegne af andre kunder («adskillelse af individuelle konti»). Efter anmod-

ning skal CCP'en tilbyde clearingmedlemmerne mulighed for at åbne flere konti i deres eget navn eller på vegne af deres kunder.

4. Et clearingmedlem fører særskilte fortegnelser og konti, som sætter vedkommende i stand til både på konti hos CCP'en og på sine egne konti at skelne sine aktiver og positioner fra de aktiver og positioner, som opbevares hos CCP'en på vegne af vedkommendes kunder.

5. Et clearingmedlem skal mindst tilbyde sine kunder valget mellem adskillelse af samlekonti og adskillelse af individuelle konti og oplyse dem om de omkostninger og det beskyttelsesniveau, der knytter sig til hver mulighed, jf. stk. 7. Kunden skal skriftligt bekræfte sit valg.

6. Når en kunde vælger adskillelse af individuelle konti, placeres en eventuel margin, som ligger ud over kundens krav, også hos CCP'en og skelnes fra andre kunders eller clearingmedlemmers marginer, og den eksponeres ikke for tab i forbindelse med positioner registreret på en anden konto.

7. CCP'er og clearingmedlemmer skal offentliggøre beskyttelsesniveauerne og de omkostninger, der er forbundet med de forskellige adskillelsesniveauer, de tilbyder, og tilbyde disse tjenesteydelser på rimelige forretningsmæssige vilkår. De nærmere oplysninger vedrørende de forskellige adskillelsesniveauer skal omfatte en beskrivelse af de væsentligste lovmæssige virkninger af de respektive adskillelsesniveauer, som tilbydes, herunder oplysninger om de gældende insolvenslove i de pågældende jurisdiktioner.

8. En CCP har brugsret i forhold til de marginer eller bidrag til misligholdelsesfonde, der indsamles via en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse³¹⁾, under forudsætning af at brug af en sådan sikkerhedsstillelse er fastsat i dens forretningsorden. Clearingmedlemmet bekræfter skriftligt sin accept af forretningsordenen. CCP'en offentliggør denne brugsret, som udøves i overensstemmelse med artikel 47.

9. Kravet om at kunne skelne aktiver og positioner på konti hos CCP'en er opfyldt, hvis:

- a) aktiver og positioner registreres på særskilte konti
- b) netting af positioner, der er registreret på forskellige konti, forhindres
- c) aktiver, der dækker positioner registreret på én konto, ikke eksponeres for tab i forbindelse med positioner registreret på en anden konto.

10. Aktiver henviser til sikkerhedsstillelse med henblik på afdækning af positioner og omfatter retten til overførsel af aktiver svarende til denne sikkerhedsstillelse eller provenuet ved realisering af enhver form for sikkerhedsstillelse, men omfatter ikke bidrag til misligholdelsesfonde.

KAPITEL 3

Tilsynskrav

Artikel 40

Styring af eksponering

En CCP måler og vurderer så tæt på realtid som muligt dens likviditets- og krediteksponeringer over for de enkelte clearingmedlemmer og, hvis det er relevant, over for en anden CCP, som den har indgået en interoperabilitetsordning med. En CCP skal have rettidig og ikke-diskriminerende adgang til relevante prisfastsættelseskilder for at kunne måle eksponeringerne korrekt. Dette skal ske på et rimeligt omkostningsgrundlag.

Artikel 41

Marginkrav

1. En CCP pålægger, anmoder om og opkræver marginer for at begrænse sine krediteksponeringer fra sine clearingmedlemmer og, hvis det er relevant, CCP'er, med hvilke den har interoperabilitetsordninger. Sådanne marginer skal være tilstrækkelige til at dække eventuelle eksponeringer, som CCP'en skønner vil forekomme, indtil de relevante positioner realiseres. De skal også være tilstrækkelige til at dække tab, som følger af mindst 99 % af eksponeringsbevægelserne inden for en passende tidshorizont, og de skal sikre, at CCP'en som et minimum dagligt stiller fuld sikkerhed for sine eksponeringer over for alle sine clearingmedlemmer og, hvis det er relevant, CCP'er, med hvilke den har interoperabilitetsordninger. En CCP overvåger regelmæssigt sine marginer og ændrer om nødvendigt niveauet, således at det afspejler de aktuelle markedsforhold under hensyntagen til eventuelle procykliske effekter af sådanne ændringer.

2. Ved fastsættelse af marginkrav indfører en CCP modeller og parametre, som tager højde for de clearede produkters risikoprofil og intervallet mellem marginopkrævninger, markedslivviditet og mulige ændringer under transaktionens forløb. Modellerne og parametrene godkendes af den kompetente myndighed og er genstand for en udtalelse i henhold til artikel 19.

3. En CCP anmoder om og opkræver marginer på intradagsbasis, i det mindste når forud fastsatte tærskler overskrides.

4. En CCP anmoder om og opkræver marginer, som er passende til at dække den risiko, der hidrører fra positionerne som registreret på hver konto i overensstemmelse med artikel 39 vedrørende specifikke finansielle instrumenter. En CCP kan beregne marginer i forhold til en portefølje af finansielle instrumenter, forudsat at den anvendte metode er forsigtig og solid.

5. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA efter høring af EBA og ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer den passende procentsats og tidshorisonter for likvidationsperioden og beregningen af den historiske volatilitet, som omhandlet i stk. 1, for de forskellige klasser af finansielle instrumenter under hensyntagen til målet om at begrænse procyklikalitet og betingelserne, hvorpå praksis for porteføljers marginberegning som omhandlet i stk. 4 kan gennemføres.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 42

Misligholdelsesfond

1. En CCP opretholder med henblik på at begrænse sine krediteksponeringer over for clearingmedlemmerne yderligere en præfinansieret misligholdelsesfond til at dække tab, som overstiger de tab, der skal dækkes af de marginkrav, der fastsat i artikel 41, som følge af misligholdelse, herunder indledning af insolvensprocedurer i forbindelse med et eller flere clearingmedlemmer.

CCP'en fastsætter et minimumsbeløb, som misligholdelsesfondens størrelse under ingen omstændigheder må komme under.

2. En CCP fastsætter minimumsbidraget til misligholdelsesfonden og kriterierne for beregning af de enkelte clearingmedlemmers bidrag. Bidragene skal stå i et rimeligt forhold til de enkelte clearingmedlemmers eksponering.

3. Misligholdelsesfonden skal som minimum sætte CCP'en i stand til under ekstreme, men plausible markedsvilkår at modstå misligholdelse hos det clearingmedlem, over for hvilket CCP'en har de største eksponeringer, eller hos det andet- og det tredjestørste clearingmedlem, hvis summen af deres eksponeringer er større. En CCP opstiller scenarier med ekstreme, men plausible markedsvilkår. Scenarierne skal omfatte de perioder, hvor de markeder, som CCP'en leverer tjenester til, oplevede de største udsving, samt en række potentielle fremtidige scenarier. De skal tage højde for pludselige salg af finansielle ressourcer og hurtige reduktioner i markedslivviditeten.

4. En CCP kan oprette mere end en misligholdelsesfond for de forskellige klasser af instrumenter, som den clearer.

5. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA, i tæt samarbejde med ESCB og efter høring af EBA, udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer rammerne for at definere de ekstreme, men plausible markedsvilkår som omhandlet i stk. 3, der bør anvendes, når misligholdelsesfondens og de øvrige finansielle midlers størrelse skal fastsættes som omhandlet i artikel 43.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 43

Andre finansielle ressourcer

1. En CCP skal råde over præfinansierede tilgængelige finansielle ressourcer, som er tilstrækkelige til at dække eventuelle tab ud over de tab, der skal dækkes ved hjælp af marginkrav som fastsat i artikel 41, og misligholdelsesfonden, jf. artikel 42. Sådanne præfinansierede finansielle ressourcer skal omfatte dedikerede CCP-ressourcer, være direkte tilgængelige for CCP'en og må ikke anvendes til at dække det kapitalniveau, der kræves i henhold til artikel 16.

2. Misligholdelsesfonden, som er omhandlet i artikel 42, og de andre finansielle ressourcer, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, skal til enhver tid sætte CCP'en i stand til mindst at modstå misligholdelse hos de to clearingmedlemmer, over for hvilke CCP'en har de største eksponeringer under ekstreme, men plausible markedsvilkår.

3. En CCP kan kræve, at ikke-misligholdende clearingmedlemmer stiller yderligere midler til rådighed i tilfælde af misligholdelse hos et andet clearingmedlem. En CCP's clearingmedlemmer skal have en begrænset eksponering over for CCP'en.

Artikel 44

Kontroller af likviditetsrisici

1. En CCP skal til enhver tid have adgang til passende likviditet for at kunne gennemføre sine tjenester og aktiviteter. I den forbindelse skal den sikre de kreditlinjer og lignende ordninger, som er nødvendige til at dække likviditetsbehovet, hvis de finansielle ressourcer, CCP'en har til rådighed, ikke er umiddelbart tilgængelige. Et clearingmedlem, clearingmedlemmets moderselskab eller datterselskab stiller tilsammen højst 25 % af de kreditlinjer, som CCP'en har behov for, til rådighed.

En CCP skal dagligt måle sit potentielle likviditetsbehov. Den tager højde for den likviditetsrisiko, som misligholdelse fra mindst de to clearingmedlemmer, over for hvilke den har den største eksponering, udgør.

2. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA efter høring af de relevante myndigheder og medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer rammerne for styring af CCP'ens likviditetsrisiko, som CCP'en skal kunne modstå i henhold til stk. 1.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 45

Default waterfall

1. En CCP bruger de marginer, som et misligholdende clearingmedlem har indbetalt, forud for andre finansielle midler til dækning af tab.

2. Hvis de marginer, som det misligholdende clearingmedlem har indbetalt, ikke er tilstrækkelige til at dække CCP'ens tab, anvender CCP'en det misligholdende medlems bidrag til misligholdelsesfonden til at dække disse tab.

3. En CCP anvender kun bidragene til misligholdelsesfonden fra ikke-misligholdende clearingmedlemmer og andre finansielle ressourcer som omhandlet i artikel 43, stk. 1, hvis bidragene fra det misligholdende clearingmedlem er udtømt.

4. En CCP skal anvende egne dedikerede ressourcer inden anvendelse af ikke-misligholdende clearingmedlemmers bidrag til misligholdelsesfonden. En CCP må ikke bruge de marginer, som ikke-misligholdende clearingmedlemmer har indbetalt, til dækning af tab, som følger af et andet clearingmedlems misligholdelse.

5. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA efter høring af de relevante kompetente myndigheder og medlemmerne af ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til beregning og opretholdelse af omfanget af CCP'ens egne ressourcer, der skal anvendes i overensstemmelse med stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 46

Krav til sikkerhedsstillelse

1. En CCP accepterer højlikvid sikkerhedsstillelse med minimal kredit- og markedsrisiko til dækning af deres indledende og løbende eksponering over for clearingmedlemmer. En CCP kan acceptere bankgarantier for ikke-finansielle modparter, idet den tager hensyn til sådanne garantier ved beregningen af dens eksponering til en bank, der er et clearingmedlem. Den anvender passende haircuts i forhold til aktivernes værdi, som afspejler muligheden for, at værdien falder i perioden mellem deres seneste revaluering og det tidspunkt, hvor de med rimelig kan forventes realiseret. Den tager hensyn til den likviditetsrisiko, som følger af en markedsdeltagers misligholdelse, og den koncentrationsrisiko for visse aktiver, som kan føre til fastsættelse af en acceptabel sikkerhedsstillelse og relevante haircuts.

2. En CCP kan, hvis det er passende og udgør tilstrækkelig forsigtig adfærd, acceptere derivataftalens underliggende aktiv eller det finansielle instrument, som CCP'ens eksponering har oprindelse i, som sikkerhedsstillelse for at dække dens marginkrav.

3. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA efter høring af EBA, ESRB og ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer:

- a) den type sikkerhedsstillelse, som kunne anses for at være højlikvid, såsom kontanter, guld, statsobligationer og virksomhedsobligationer af høj kvalitet og dækkede obligationer
- b) de i stk. 1 nævnte haircuts og
- c) de betingelser, hvorpå forretningsbankgarantier kan accepteres som sikkerhedsstillelse i henhold til stk. 1.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 47

Investeringspolitik

1. En CCP investerer kun finansielle midler i kontantmidler eller højlikvide finansielle instrumenter med minimal markeds- og kreditrisiko. En CCP's investeringer skal kunne realiseres hurtigt med en minimal negativ indvirkning på prisen til følge.

2. Den mængde kapital, herunder CCP'ens tilbageholdte overskud og reserver, der ikke er investeret i overensstemmelse med stk. 1, tages ikke i betragtning, for så vidt angår artikel 16, stk. 2, eller artikel 45, stk. 4.

3. Finansielle instrumenter, der indbetales som marginer eller som bidrag til misligholdelsesfonden, deponeres, i det omfang de er tilgængelige, hos operatører af værdipapirafviklingssystemer, som sikrer fuld beskyttelse af disse finansielle instrumenter. Alternativt kan der anvendes andre meget sikre ordninger med autoriserede finansieringsinstitutter.

4. En CCP deponerer kontantmidler via meget sikre ordninger hos autoriserede finansieringsinstitutter eller alternativt via anvendelse af centralbankernes stående indskudsfacilitet eller en tilsvarende ordning i centralbankregi.

5. I tilfælde, hvor en CCP deponerer aktiver hos en tredjepart, skal den sikre, at aktiver tilhørende clearingmedlemmer kan skelnes fra aktiver tilhørende CCP'en og aktiver tilhørende den pågældende tredjepart ved anvendelse af konti med forskellige navne i tredjepartens regnskab eller tilsvarende foranstaltninger, der resulterer i samme grad af beskyttelse. En CCP skal i påkrævet tilfælde gives øjeblikkelig adgang til de finansielle instrumenter.

6. En CCP investerer ikke sin kapital eller beløb, som har oprindelse i de krav, der er fastsat i artikel 41, 42, 43 eller 44, i egne værdipapirer eller i dens moderselskabs eller datterselskabs værdipapirer.

7. En CCP tager hensyn til den samlede kreditrisikoeksponering over for individuelle låntagere, når den træffer beslutning om at investere, og sikrer, at den samlede risikoeksponering over for enhver individuel låntager forbliver inden for rimelige koncentrationsgrænser.

8. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA efter høring af EBA og ESCB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de finansielle instrumenter, som kan anses for højlikvide og for kun at udgøre en minimal kredit- og markedsrisiko som omhandlet i stk. 1, af de meget sikre ordninger, som er omhandlet i stk. 3 og 4, og af de koncentrationsgrænser, som er omhandlet i stk. 7.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 48

Misligholdelsesprocedurer

1. En CCP skal råde over detaljerede procedurer, som skal følges, hvis et clearingmedlem ikke opfylder CCP'ens deltagelseskrav som fastsat i artikel 37 inden for den tidsfrist og efter de procedurer, som CCP'en har fastsat. CCP'en opstiller i detaljer de procedurer, som skal følges, hvis et clearingmedlems misligholdelse ikke anmeldes af CCP'en. Disse procedurer revideres årligt.

2. En CCP træffer omgående foranstaltninger med henblik på at begrænse tab og likviditetspres, som følger af misligholdelser, og sikrer, at lukning af clearingmedlemmers positioner ikke griber forstyrrende ind i dens transaktioner eller udsætter ikke-misligholdende clearingmedlemmer for tab, som de ikke kunne forudse eller kontrollere.

3. Finder en CCP, at clearingmedlemmet ikke vil være i stand til at opfylde sine fremtidige forpligtelser, underretter den omgående den kompetente myndighed inden misligholdelsesproceduren meddeles eller udløses. Den kompetente myndighed videregiver omgående disse oplysninger til ESMA, til de relevante medlemmer af ESCB og til den myndighed, som er ansvarlig for at føre tilsyn med det misligholdende clearingmedlem.

4. En CCP sikrer, at dens misligholdelsesprocedurer kan håndhæves. Den træffer alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at den har retlige beføjelser til at realisere det misligholdende clearingmedlems egne positioner og overføre eller realisere det misligholdende clearingmedlems kunders positioner.

5. Når aktiver og positioner er opført i en CCP's fortegnelser og konti som tilhørende et misligholdende clearingmedlems kunder i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, skal CCP'en som minimum aftalemæssigt forpligte sig til at udløse procedurerne for overførsel af de aktiver og positioner, som opbevares af det misligholdende clearingmedlem på vegne af dets kunder, til et andet clearingmedlem udpeget af alle de pågældende kunder på deres anmodning og uden det misligholdende clearingmedlems samtykke. Det andet clearingmedlem er kun forpligtet til at acceptere disse aktiver og positioner, hvis det forud herfor har indgået et aftaleforhold med kunderne, hvorved det har forpligtet sig hertil. Hvis overførslen til det andet clearingmedlem af en eller anden årsag ikke har fundet sted inden for en forud fastsat overførselsperiode, der fremgår af dens forretningsorden, kan CCP'en træffe alle de foranstaltninger, der er tilladt i henhold til dens forretningsorden, til aktivt at styre sine risici i forbindelse med disse positioner, herunder realisere de aktiver og positioner, som det misligholdende clearingmedlem opbevarer på vegne af sine kunder.

6. Når aktiver og positioner er opført i en CCP's fortegnelser og konti som tilhørende et misligholdende clearingmedlems kunde i overensstemmelse med artikel 39, stk. 3, skal CCP'en som minimum aftalemæssigt forpligte sig til at udløse procedurerne for overførsel af de aktiver og positioner, som opbevares af det misligholdende clearingmedlem på vegne af kunden, til et andet clearingmedlem udpeget af kunden, på kundens anmodning og uden det misligholdende clearingmedlems samtykke. Det andet clearingmedlem er kun forpligtet til at acceptere disse aktiver og positioner, hvis det forud herfor har indgået et aftaleforhold med kunden, hvorved det har forpligtet sig hertil. Hvis overførslen til det andet clearingmedlem af en eller anden årsag ikke har fundet sted inden for en forud fastsat overførselsperiode, der fremgår af dens forretningsorden, kan CCP'en træffe alle de foranstaltninger, der er tilladt i henhold til dens forretningsorden, til aktivt at styre sine risici i forbindelse med disse positioner, herunder realisere de aktiver og positioner, som det misligholdende clearingmedlem opbevarer på vegne af kunden.

7. Skelnen mellem kundernes sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2 og 3, foretages udelukkende med henblik på at dække positioner, som opbevares på deres vegne. Et eventuelt restbe-

løb, som CCP'en skylder, efter at CCP'en har gennemført clearingmedlemmets misligholdelsesstyringsproces, skal straks returneres til disse kunder, når CCP'en har kendskab til dem, eller, hvis CCP'en ikke har kendskab til dem, til clearingmedlemmet på vegne af dets kunder.

Artikel 49

Revision af modeller, stresstestning og backtestning

1. En CCP reviderer regelmæssigt de modeller og parametre, den har indført med henblik på at beregne marginkrav, bidrag til misligholdelsesfonde, krav til sikkerhedsstillelse og andre risikokontrolmekanismer. Den udsætter hyppigt modellerne for strenge stress-tester for at vurdere deres modstandsdygtighed under ekstreme, men plausible markedsvilkår og foretager back-tester for at vurdere den anvendte metodologis pålidelighed. CCP'en indhenter en uafhængig godkendelse, underretter sin kompetente myndighed og ESMA om testresultaterne og indhenter disse myndigheders godkendelse, inden modellerne og parametrene ændres væsentligt.

De vedtagne modeller og parametre, herunder enhver væsentlig ændring heraf, er genstand for en udtalelse fra kollegiet, jf. artikel 19.

ESMA drager omsorg for, at oplysninger om resultaterne af stress-tester videregives til ESA'erne, så disse sættes i stand til at vurdere finansielle virksomheders eksponering over for CCP'ers misligholdelse.

2. En CCP tester regelmæssigt de centrale aspekter ved dens misligholdelsesprocedurer og træffer alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at alle clearingmedlemmer forstår dem og har indført passende foranstaltninger med henblik på at håndtere en misligholdelsessituation.

3. En CCP offentliggør centrale oplysninger om sin risikostyringsmodel og de forudsætninger, der er lagt til grund for de stresstester, der er omhandlet i stk. 1.

4. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA, efter høring af EBA, andre relevante kompetente myndigheder og medlemmerne af ESCB, udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer:

- a) den type tester, der skal foretages i forbindelse med de forskellige klasser af finansielle instrumenter og porteføljer
- b) clearingmedlemmernes eller andre parters deltagelse i testerne
- c) testernes hyppighed
- d) testernes tidshorisont
- e) de centrale oplysninger, der er omhandlet i stk. 3.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 50

Afvikling

1. En CCP anvender, hvis det er praktisk og muligt, centralbankpenge til at afvikle sine transaktioner. Hvis der ikke anvendes centralbankpenge, skal der tages skridt til nøje at afgrænse kontantafviklingsrisici.

2. En CCP skal tydeligt gøre rede for sine forpligtelser med hensyn til levering af finansielle instrumenter, herunder om den er forpligtet til at foretage eller modtage levering af et finansielt instrument, eller om den dækker deltageres tab i forbindelse med leveringsprocessen.

3. Er en CCP forpligtet til at foretage eller modtage levering af finansielle instrumenter, fjerner den hovedrisikoen ved i det omfang, det er muligt, at anvende princippet om levering mod betaling.

AFSNIT V

INTEROPERABILITETSORDNINGER

Artikel 51

Interoperabilitetsordninger

1. En CCP kan indgå en interoperabilitetsordning med en anden CCP, hvis de krav, der er fastsat i artikel 52, 53 og 54 er opfyldt.

2. Indgår CCP'en en interoperabilitetsordning med en anden CCP med henblik på at levere tjenesteydelser til en bestemt handelsplads, skal den have ikke-diskriminerende adgang både til de data, den har brug for til at varetage sine funktioner fra nævnte bestemte handelsplads i det omfang, CCP'en opfylder de driftsmæssige og tekniske krav fastsat af handelspladsen, og til det relevante afviklingssystem.

3. Muligheden for at indgå en interoperabilitetsordning eller for at få adgang til et data feed- eller et afviklingssystem, som omhandlet i stk. 1 og 2, nægtes eller begrænses, direkte eller indirekte, kun med henblik på at kontrollere eventuelle risici, som følger af nævnte ordning eller adgang.

Artikel 52

Risikostyring

1. CCP'er, som indgår en interoperabilitetsordning, skal:

- a) indføre passende politikker, procedurer og systemer med henblik på effektivt at identificere, overvåge og styre de risici, som følger af ordningen, således at de kan opfylde deres forpligtelser rettidigt
- b) nå til enighed om deres respektive rettigheder og forpligtelser, herunder om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på deres forhold
- c) identificere, overvåge og effektivt styre kredit- og likviditetsrisici, således at misligholdelse hos en CCP's clearingmedlem ikke påvirker en interoperabel CCP
- d) identificere, overvåge og tage højde for eventuelle indbyrdes afhængighedsforhold eller korrelationer som følge af en interoperabilitetsordning, som kan påvirke kredit- og likviditetsrisici i forbindelse med koncentrationer af clearingmedlemmer og finansielle ressourcer samlet i puljer.

Med henblik på første afsnit, litra b), anvender CCP'er de samme bestemmelser om tidspunktet for, hvornår overførselsordrer er indgået i deres respektive systemer, og tidspunktet for, hvornår de ikke kan tilbagekaldes som omhandlet i direktiv 98/26/EF, hvis det er relevant.

Med henblik på første afsnit, litra c), skal vilkårene for ordningen indeholde en beskrivelse af processen for styring af konsekvenserne af misligholdelse, i det tilfælde en af de CCP'er, der er indgået en interoperabilitetsordning med, gør sig skyldig i misligholdelse.

Med henblik på første afsnit, litra d), skal CCP'er have solid kontrol med genanvendelse af clearingmedlemmers sikkerhedsstillelse i henhold til ordningen, forudsat at de kompetente myndigheder tillader det. Ordningen skal beskrive, hvordan der er taget højde for disse risici under hensyntagen til tilstrækkelig dækning og behovet for at begrænse afsmitning.

2. Er der forskel på de risikostyringsmodeller, som CCP'er bruger til at dække deres eksponering over for deres clearingmedlemmer eller deres gensidige eksponeringer, skal CCP'erne identificere disse forskelle, vurdere eventuelle risici som følge heraf og træffe foranstaltninger, herunder sikre yderligere finansielle ressourcer, som begrænser deres betydning for interoperabilitetsordningen og deres potentielle

konsekvenser med hensyn til afsmitningsrisici, samt sikre, at disse forskelle ikke påvirker de enkelte CCP'ers evne til at styre konsekvenserne af et clearingmedlems misligholdelse.

3. Eventuelle omkostninger, der er forbundet med stk. 1 og 2, afholdes af den CCP, der har anmodet om interoperabilitet eller adgang, medmindre andet er aftalt mellem parterne.

Artikel 53

Tilvejebringelse af marginer blandt CCP'er

1. En CCP skal på konti skelne mellem aktiver og positioner, der opbevares på vegne af CCP'er, som den har indgået en interoperabilitetsordning med.

2. Hvis en CCP, der indgår en interoperabilitetsordning med en anden CCP, kun giver initialmarginer til den pågældende CCP i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, har den modtagende CCP ikke råderet over de marginer, som den anden CCP har givet.

3. Sikkerhedsstillelse modtaget i form af finansielle instrumenter skal deponeres hos operatører af værdipapirafviklingssystemer anmeldt i henhold til direktiv 98/26/EF.

4. De i stk. 1 og 2 omhandlede aktiver skal kun være til rådighed for den modtagende CCP i tilfælde af misligholdelse hos den CCP, der stillede sikkerheden inden for rammerne af en interoperabilitetsordning.

5. I tilfælde af misligholdelse hos den CCP, der modtog sikkerhedsstillelsen inden for rammerne af en interoperabilitetsordning, skal den i stk. 1 og 2 omhandlede sikkerhedsstillelse ufortøvet returneres til den CCP, der stillede den.

Artikel 54

Godkendelse af interoperabilitetsordninger

1. En interoperabilitetsordning skal forhåndsgodkendes af de involverede CCP'ers kompetente myndigheder. Proceduren i artikel 17 finder anvendelse.

2. De kompetente myndigheder godkender kun interoperabilitetsordningen, hvis de involverede CCP'er har tilladelse til at foretage clearing i henhold til artikel 17, er anerkendt i henhold til artikel 25 eller har tilladelse i henhold til allerede eksisterende nationale tilladelsesordninger for en periode på mindst tre år, hvis de krav, der er fastsat i artikel 52, er opfyldt og de tekniske betingelser for clearingtransaktioner i henhold til aftalen er egnede til at sikre de finansielle markeders gnidningsløse og ordnede funktion og ordningen ikke hindrer et effektivt tilsyn.

3. Anser en kompetent myndighed ikke de krav, der er fastsat i stk. 2, for at være opfyldt, fremlægger den en skriftlig redegørelse for sine risikoovervejelser for de andre kompetente myndigheder og de involverede CCP'er. Myndigheden underretter også ESMA, som afgiver udtalelse om, hvorvidt risikoovervejelserne kan lægges til grund for at nægte at godkende interoperabilitetsordningen. ESMA's udtalelse gøres tilgængelig for alle de involverede CCP'er. Adskiller ESMA's udtalelse sig fra den relevante kompetente myndigheds vurdering, tager myndigheden sin stilling op til fornyet overvejelse under hensyntagen til ESMA's udtalelse.

4. Senest den 31. december 2012 udarbejder ESMA retningslinjer eller henstillinger med henblik på at fastlægge konsekvente og effektive vurderinger af interoperabilitetsordninger i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

ESMA udarbejder efter høring af medlemmerne af ESCB udkast til disse retningslinjer eller henstillinger.

AFSNIT VI

REGISTRERING AF OG TILSYN MED TRANSAKTIONSREGISTRE*KAPITEL 1**Betingelser og procedurer for registrering af et transaktionsregister**Artikel 55***Registrering af et transaktionsregister**

1. Et transaktionsregister skal med henblik på artikel 9 registreres hos ESMA.
2. For at være berettiget til at blive registreret i henhold til denne artikel skal et transaktionsregister være en juridisk person, der er etableret i Unionen, og opfylde de krav, der er fastsat i afsnit VII.
3. Registreringen af et transaktionsregister gælder for hele Unionens område.
4. Et registreret transaktionsregister skal til enhver tid overholde betingelserne for registrering. Et transaktionsregister skal omgående underrette ESMA om eventuelle væsentlige ændringer i betingelserne for registrering.

*Artikel 56***Ansøgning om registrering**

1. Et transaktionsregister indgiver en ansøgning om registrering til ESMA.
2. Senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ESMA, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig.

Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter ESMA en frist, inden for hvilken transaktionsregistret skal fremlægge supplerende oplysninger.

Når ESMA har vurderet, at ansøgningen er fuldstændig, underretter ESMA transaktionsregistret herom.

3. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer indholdet af den ansøgning om registrering, der er omhandlet i stk. 1.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af stk. 1 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som præciserer formatet af ansøgningen til ESMA om registrering.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 57***Underretning og samråd med de kompetente myndigheder inden registreringen**

1. Er et transaktionsregister, der ansøger om registrering, en enhed, som har tilladelse eller er registreret af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor det er etableret, underretter og hører ESMA hurtigst muligt denne kompetente myndighed, inden transaktionsregistret registreres.

2. ESMA og den relevante kompetente myndighed udveksler alle oplysninger, der er nødvendige for transaktionsregistrets registrering og for tilsynet med, at enheden opfylder betingelserne for dets registrering eller tilladelse i den medlemsstat, hvor det er etableret.

*Artikel 58***Behandling af ansøgningen**

1. ESMA skal senest 40 arbejdsdage efter underretningen i henhold til artikel 56, stk. 2, tredje afsnit, behandle ansøgningen om registrering på grundlag af transaktionsregistrets opfyldelse af artikel 78-81 og vedtage en fuldt begrundet afgørelse om at registrere eller en afgørelse om nægtelse af registrering.

2. En afgørelse, som ESMA har truffet i henhold til stk. 1, får virkning på den femte arbejdsdag efter dens vedtagelse.

*Artikel 59***Underretning om ESMA's afgørelser om registrering**

1. Vedtager ESMA en afgørelse om at registrere eller en afgørelse om nægtelse af registrering eller tilbagetrækning af en registrering, underretter ESMA transaktionsregistret herom inden fem arbejdsdage med en fuldstændig begrundelse for afgørelsen.

ESMA underretter hurtigst muligt den i artikel 57, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed om sin afgørelse.

2. ESMA underretter Kommissionen om alle afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1.

3. ESMA offentliggør på sit websted en liste over alle transaktionsregistre, der er registreret i henhold til denne forordning. Denne liste ajourføres senest fem arbejdsdage efter vedtagelse af en afgørelse i henhold til stk. 1.

*Artikel 60***Udøvelsen af de i artikel 61, 62 og 63 omhandlede beføjelser**

De beføjelser, som i medfør af artikel 61, 62 og 63 er tillagt ESMA, en embedsmand derfra eller anden person bemyndiget af ESMA, må ikke anvendes til at kræve videregivelse af oplysninger eller dokumenter, som er underlagt ret til fortrolighed.

*Artikel 61***Anmodning om oplysninger**

1. ESMA kan på simpel anmodning eller ved en afgørelse kræve, at transaktionsregistre og tilknyttede tredjeparter, som transaktionsregistre har outsourcet operationelle funktioner eller aktiviteter til, udleverer alle de oplysninger, som ESMA har brug for til at varetage sine forpligtelser i henhold til denne forordning.

2. Når ESMA sender en simpel anmodning om oplysninger i henhold til stk. 1, skal ESMA:

- a) henvide til denne artikel som retsgrundlag for anmodningen
- b) angive formålet med anmodningen
- c) præcisere, hvilke oplysninger der kræves
- d) fastsætte en frist for tilvejebringelsen af oplysningerne
- e) meddele den person, som anmodes om oplysningerne, at vedkommende ikke er forpligtet til at tilvejebringe oplysningerne, men at oplysningerne, såfremt vedkommende frivilligt fremlægger dem, ikke må være ukorrekte eller vildledende, og
- f) angive den bøde, der er fastsat i artikel 65 sammenholdt med bilag I, afsnit IV, litra a), hvis svarene på de stillede spørgsmål er ukorrekte eller vildledende.

3. Ved krav om tilvejebringelse af oplysninger ved en afgørelse i henhold til stk. 1, skal ESMA:

- a) henvide til denne artikel som retsgrundlag for anmodningen
- b) angive formålet med anmodningen
- c) præcisere, hvilke oplysninger der kræves
- d) fastsætte en frist for tilvejebringelsen af oplysningerne
- e) angive de tvangsbøder, der er fastsat i artikel 66, og som finder anvendelse, hvis de ønskede oplysninger er ufuldstændige
- f) angive den bøde, der er fastsat i artikel 65 sammenholdt med bilag I, afsnit IV, litra a), hvis svarene på de stillede spørgsmål er ukorrekte eller vildledende samt
- g) oplyse retten til at appellere afgørelsen for ESMA's klagenevæn og retten til at indbringe klage over afgørelsen for Den Europæiske Unions Domstol («Domstolen») i overensstemmelse med artikel 60 og 61 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. De personer, der er omhandlet i stk. 1, eller deres repræsentanter, og, for så vidt angår juridiske personer og foreninger uden status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller vedtægt har beføjelse til at repræsentere dem, giver de ønskede oplysninger. Behørigt befuldmægtigede advokater kan give de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. Sidstnævnte bærer det fulde ansvar, såfremt de fremlagte oplysninger er ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende.

5. ESMA fremsender hurtigst muligt et eksemplar af den simple anmodning eller af sin afgørelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de i stk. 1 omhandlede personer, som er berørt af anmodningen om oplysninger, er bosat eller etableret.

Artikel 62

Generelle undersøgelser

1. ESMA kan med henblik på varetægelse af sine opgaver i henhold til denne forordning foretage nødvendige undersøgelser af de personer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 1. Med henblik herpå har de embedsmænd eller andre personer, som ESMA har bemyndiget, beføjelse til at:

- a) undersøge optegnelser, data, procedurer og ethvert andet materiale, som har betydning for udførelsen af ESMA's opgaver, uanset det medium, hvorpå eller hvori de er lagret
- b) tage eller erhverve bekræftede genpartier eller udskrifter af sådanne optegnelser, data, procedurer og andet materiale
- c) indkalde og anmode enhver person, der er omhandlet i artikel 61, stk. 1, eller deres repræsentanter eller personale, om mundtlige eller skriftlige forklaringer på forhold eller dokumenter, der vedrører kontrolbesøgets genstand og formål og at optage svarene
- d) udspørge enhver anden fysisk eller juridisk person, der indvilliger heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand
- e) anmode om oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik.

2. De embedsmænd og andre personer, som ESMA har bemyndiget til at udføre de i stk. 1 nævnte undersøgelser, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig tilladelse, som angiver genstanden for undersøgelsen og dennes formål. Tilladelsen oplyser også om de tvangsbøder, der er omhandlet i artikel 66, som finder anvendelse, hvis de krævede optegnelser, data, procedurer og eventuelt andet materiale eller svarene på de spørgsmål, som stilles til de personer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 1, ikke gives eller er ufuldstændige, og om de bøder, der er omhandlet i artikel 65 sammenholdt med bilag I, afsnit IV, litra b), og som finder anvendelse, hvis svarene på de spørgsmål, som stilles til de personer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 1, er ukorrekte eller vildledende.

3. De personer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 1, er forpligtede til at underkaste sig undersøgelser, som iværksættes på grundlag af en afgørelse truffet af ESMA. Afgørelsen angiver undersøgelsens genstand og formål, de tvangsbøder der er omhandlet i artikel 66, de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010, og retten til at indbringe klage over afgørelsen for Domstolen.

4. ESMA underretter i god tid før undersøgelsen den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den skal finde sted, om undersøgelsen og de bemyndigede personers identitet. Embedsmænd fra den pågældende kompetente myndighed bistår på ESMA's anmodning de bemyndigede personer med at udføre deres opgaver. Embedsmænd fra den pågældende kompetente myndighed kan også på anmodning deltage i undersøgelser.

5. Kræves der i overensstemmelse med nationale regler en dommerkendelse fra en domstol for at få oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik i henhold til stk. 1, litra e), anmodes der om en sådan kendelse. Der kan også ansøges om en sådan kendelse som en sikkerhedsforanstaltning.

6. Anmodes der om en kendelse som omhandlet i stk. 5, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af ESMA's afgørelse og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i forhold til undersøgelsernes genstand. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode ESMA om nærmere forklaringer, navnlig vedrørende grundene til ESMA's mistanke om, at en overtrædelse af denne forordning har fundet sted samt alvoren af den formodede overtrædelse og hvordan den person, som er genstand for tvangsindgrebene, er indblandet. Den nationale domstol kan dog ikke prøve nødvendigheden af undersøgelsen eller kræve at få forelagt oplysninger fra ESMA's sagsakter. Lovligheden af ESMA's afgørelse kan kun indklages for Domstolen efter den i forordning (EU) nr. 1095/2010 fastlagte procedure.

Artikel 63

Kontrolbesøg på stedet

1. ESMA kan med henblik på varetagelse af sine opgaver i henhold til denne forordning foretage alle nødvendige kontrolbesøg på stedet i ethvert forretningslokale eller på ethvert areal tilhørende de juridiske personer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 1. ESMA kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrolbesøget på stedet korrekt og effektivt, foretage besøget uvarslet.

2. De embedsmænd og andre personer, som ESMA har bemyndiget til at foretage kontrolbesøg på stedet, kan betræde forretningslokaler eller arealer, som tilhører de juridiske personer, der er genstand for ESMA's afgørelse om undersøgelse, og udøve alle de beføjelser, der fremgår af artikel 62, stk. 1. De har også beføjelse til at forsegle alle forretningslokaler og bøger eller registre i det for kontrolbesøget nødvendige tidsrum og omfang.

3. De embedsmænd og andre personer, som ESMA har bemyndiget til at foretage kontrolbesøg på stedet, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig tilladelse, som angiver genstanden for og formålet med kontrolbesøget samt de tvangsbøder, der er omhandlet i artikel 66, og som finder anvendelse, hvis de berørte personer ikke underkaster sig kontrolbesøget. ESMA underretter i god tid den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget skal gennemføres.

4. De personer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 1, skal underkaste sig det kontrolbesøg på stedet, som ESMA har påbudt ved afgørelse. Afgørelsen angiver kontrolbesøgets genstand og formål, fastsætter tidspunktet for dets påbegyndelse og oplyser om de tvangsbøder, der er foreskrevet i artikel 66, de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010, og om retten til at få prøvet afgørelsen ved Domstolen. ESMA træffer disse afgørelser efter høring af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget skal gennemføres.

5. Embedsmænd og de personer, der er bemyndiget eller udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget skal gennemføres, skal på ESMA's anmodning aktivt bistå embedsmændene og andre personer, der er bemyndiget af ESMA. De udøver til dette formål de beføjelser, der er omhandlet i stk. 2. Embedsmænd fra den pågældende medlemsstats kompetente myndighed kan også på anmodning deltage i kontrolbesøget på stedet.

6. ESMA kan også kræve, at de kompetente myndigheder udfører særlige undersøgelsesopgaver og kontrolbesøg på stedet, som foreskrevet i denne artikel og i artikel 62, stk. 1, på ESMA's vegne. De kompetente myndigheder har i den forbindelse de samme beføjelser som ESMA, jf. nærværende artikel og artikel 62, stk. 1.

7. Hvis embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af ESMA, fastslår, at en person modsætter sig et kontrolbesøg, der er påbudt i henhold til nærværende artikel, yder den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat dem den bistand, der er nødvendig for, at de kan gennemføre deres kontrolbesøg på stedet, og anmoder eventuelt om politiets eller en tilsvarende retshåndhævende myndigheds bistand.

8. Hvis det i stk. 1 omhandlede kontrolbesøg på stedet eller den i stk. 7 omhandlede bistand i overensstemmelse med national ret kræver dommerkendelse, skal der anmodes derom. Der kan også ansøges om en sådan kendelse som en sikkerhedsforanstaltning.

9. Anmodes der om en kendelse som omhandlet i stk. 8, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af ESMA's afgørelse og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i forhold til kontrolbesøgets genstand. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode ESMA om nærmere forklaringer. En sådan anmodning om nærmere forklaringer kan navnlig vedrøre grundene til ESMA's mistanke om, at en overtrædelse af denne forordning har fundet sted samt til alvoren af den formodede overtrædelse og hvordan den person, der er genstand for tvangsindgrebene, er indblandet. Den nationale domstol kan dog ikke prøve nødvendigheden af undersøgelsen eller kræve at få forelagt oplysninger fra ESMA's sagsakter. Lovligheden af ESMA's afgørelse kan kun indklages for Domstolen efter den i forordning (EU) nr. 1095/2010 fastlagte procedure.

Artikel 64

Procedureregler for at træffe tilsynsforanstaltninger og pålægge af bøder

1. Fastslår ESMA i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning, at der er betydelig grund til at antage, at der muligvis gør sig forhold gældende, der udgør en eller flere af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag I, udpeger ESMA en uafhængig efterforskningsembedsmand internt i ESMA til at undersøge sagen. Den udpegede embedsmand må ikke være eller have været direkte eller indirekte inddraget i tilsynet med eller registreringen af det pågældende transaktionsregister, og vedkommende skal udføre sine opgaver uafhængigt af ESMA.

2. Efterforskningsembedsmanden undersøger de påståede overtrædelser under hensyntagen til eventuelle udtalelser fra de personer, der er genstand for undersøgelserne, og indsender et fuldstændigt dossier med sine resultater til ESMA.

Efterforskningsembedsmanden kan med henblik på udførelsen af sine opgaver udøve beføjelse til at anmode om oplysninger i henhold til artikel 61 og til at foretage undersøgelser og kontrolbesøg på stedet i

henhold til artikel 62 og 63. Efterforskningsembedsmanden overholder ved udøvelsen af disse beføjelser artikel 60.

Under udførelsen af sine opgaver skal efterforskningsembedsmanden have adgang til alle de dokumenter og oplysninger, som ESMA har indsamlet i forbindelse med ESMA's tilsynsaktiviteter.

3. Efterforskningsembedsmanden skal efter afslutning af sin undersøgelse og før dossieret med resultaterne indsendes til ESMA give de personer, der er genstand for undersøgelsen, lejlighed til at blive hørt om de forhold, der undersøges. Efterforskningsembedsmanden baserer kun sine resultater på forhold, som de berørte personer har haft lejlighed til at udtale sig om.

Retten til forsvar for de berørte personer skal respekteres fuldt ud i forbindelse med undersøgelser i henhold til denne artikel.

4. Ved indsendelse af dossieret med resultaterne til ESMA underretter efterforskningsembedsmanden de personer, der er genstand for undersøgelserne, herom. De personer, der er genstand for undersøgelserne, har ret til aktindsigt i dossieret med forbehold af andre personers berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger, der vedrører tredjeparter.

5. ESMA afgør på baggrund af dossieret med efterforskningsembedsmandens resultater og, når de berørte personer anmoder herom, efter at have hørt de personer, der er genstand for undersøgelserne i henhold til artikel 67, hvorvidt de personer, der har været genstand for undersøgelsen, har gjort sig skyldige i en eller flere af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag I, og træffer i givet fald en tilsynsforanstaltning i henhold til artikel 73 og pålægger en bøde i henhold til artikel 65.

6. Efterforskningsembedsmanden deltager ikke i ESMA's overvejelser om sagen og indgår ikke på nogen anden måde i ESMA's beslutningsproces.

7. Kommissionen vedtager yderligere procedureregler for udøvelse af beføjelsen til at pålægge bøder eller tvangsbøder, herunder bestemmelser om retten til forsvar, midlertidige bestemmelser og opkrævning af bøder eller tvangsbøder, og vedtager detaljerede bestemmelser for forældelsesfrister for pålæg og håndhævelse af sanktioner.

De i første afsnit omhandlede bestemmelser vedtages ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 82.

8. ESMA henviser sager til strafferetlig behandling til de relevante nationale myndigheder, hvis ESMA i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning fastslår, at der er betydelig grund til at antage, at der muligvis gør sig forhold gældende, der kan betragtes som en overtrædelse af straffeloven. Endvidere afholder ESMA sig fra at pålægge bøder eller tvangsbøder, hvis en allerede truffet afgørelse om frifindelse eller idømmelse af straf på baggrund af et eller flere identiske forhold, eller forhold som i det væsentlige er ens, allerede har antaget retskraft som følge af en straffesag i henhold til national ret.

Artikel 65

Bøder

1. Hvis ESMA i overensstemmelse med artikel 64, stk. 5, finder, at et transaktionsregister forsætligt eller uagtsomt har gjort sig skyldig i en af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag I, træffer det afgørelse om pålæggelse af en bøde i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

Et transaktionsregister anses for forsætligt at have gjort sig skyldig i en overtrædelse, hvis ESMA har opdaget objektive faktorer, der viser, at transaktionsregistret eller dets øverste ledelse med overlæg gjorde sig skyldig i overtrædelsen.

2. Grundbeløbene for de bøder, der er omhandlet i stk. 1, skal ligge inden for følgende skala:

- a) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag I, afsnit I, litra c), afsnit II, litra c)-g), og afsnit III, litra a) og b), er bødebeløbet på mindst 10000 EUR og højst 20000 EUR
- b) for så vidt angår de overtrædelser, der er omhandlet i bilag I, afsnit I, litra a), b) og d)-h), og bilag I afsnit II, litra a), b) og h), er bøden på mindst 5000 EUR og højst 10000 EUR.

Ved afgørelse af, om grundbeløbet for bøderne skal ligge i den lave, midterste eller høje del af den skala, som er fastsat i første afsnit, tager ESMA hensyn til det berørte transaktionsregisters årlige omsætning i det foregående regnskabsår. Grundbeløbet skal ligge i den lave ende af skalaen for transaktionsregistre med en årlig omsætning på under 1 mio. EUR, i midten af skalaen for transaktionsregistre med en omsætning på mellem 1 og 5 mio. EUR og i den høje ende af skalaen for transaktionsregistre med en årlig omsætning på over 5 mio. EUR.

3. De i stk. 2 fastsatte grundbeløb justeres om nødvendigt under hensyn til skærpende eller formildende omstændigheder i overensstemmelse med de relevante koefficienter, der er fastsat i bilag II.

De relevante skærpende koefficienter anvendes én for én på grundbeløbet. Hvis mere end én skærpende koefficient finder anvendelse, lægges forskellen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt skærpende koefficient, til grundbeløbet.

De relevante formildende koefficienter anvendes én for én på grundbeløbet. Hvis mere end én formildende koefficient finder anvendelse, trækkes forskellen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt formildende koefficient, fra grundbeløbet.

4. Uanset stk. 2 og 3 skal bøden højst udgøre 20 % af det berørte transaktionsregisters årlige omsætning i det foregående regnskabsår, men hvis transaktionsregistret direkte eller indirekte har haft en fortjeneste på grund af overtrædelser, skal bøden mindst svare til den pågældende økonomiske fortjeneste.

Udgør en handling eller undladelse fra et transaktionsregisters side mere end én af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag I, anvendes kun den største bøde beregnet i overensstemmelse med stk. 2 og 3 i tilknytning til en af disse overtrædelser.

Artikel 66

Tvangsbøder

1. ESMA træffer afgørelse om pålæggelse af tvangsbøder med henblik på at tvinge:

- a) et transaktionsregister til at bringe en overtrædelse til ophør i overensstemmelse med en afgørelse i henhold til artikel 73, stk. 1, litra a)
- b) en person, jf. artikel 61, stk. 1
 - i) til at give fuldstændige oplysninger, der er blevet anmodet om ved afgørelse truffet i henhold til artikel 61
 - ii) til at underkaste sig en undersøgelse og navnlig til at udlevere fuldstændige registre, data, procedurer eller alt andet ønsket materiale og til at supplere og korrigere andre oplysninger, som er udleveret i forbindelse med en undersøgelse, der er iværksat ved en afgørelse i henhold til artikel 62, eller
 - iii) til at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet, der er påbudt ved en afgørelse i henhold til artikel 63.

2. En tvangsbøde skal være effektiv og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed. Tvangsbøden pålægges pr. dags forsinkelse.

3. Uanset stk. 2 skal beløbet for tvangsbøderne udgøre 3 % af den gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår eller, for så vidt angår fysiske personer, 2 % af den gennemsnitlige daglige indtægt i det foregående kalenderår. Det beregnes fra den dato, der er anført i afgørelsen om at pålægge den.

4. En tvangsbøde pålægges i maksimalt seks måneder efter meddelelsen af ESMA's afgørelse. ESMA tager efter periodens udløb foranstaltningen op til revision.

Artikel 67

Høring af de berørte personer

1. Før ESMA træffer en afgørelse om en bøde eller tvangsbøde i henhold til artikel 65 og 66, giver den de personer, der er genstand for proceduren, lejlighed til at blive hørt om ESMA's undersøgelsesresultater. ESMA lægger kun de resultater til grund for sine afgørelser, som de personer, der er genstand for proceduren, har haft lejlighed til at udtale sig om.

2. Retten til forsvar for de personer, som er genstand for proceduren, skal respekteres fuldt ud i procedureforløbet. De har ret til aktindsigt i ESMA's sagsakter med forbehold af andre personers berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger eller ESMA's interne forberedende dokumenter.

Artikel 68

Offentliggørelse, art, tvangsfuldbyrdelse og pålæggelse af bøder og tvangsbøder

1. ESMA offentliggør alle de bøder og tvangsbøder der er pålagt i henhold til artikel 65 og 66, medmindre en sådan offentliggørelse vil være til alvorlig skade for finansmarkedet eller forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. En sådan offentliggørelse skal ikke indeholde personoplysninger som omhandlet i forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 65 og 66, skal være af administrativ art.

3. Hvis ESMA træffer afgørelse om ikke at pålægge bøder eller tvangsbøder, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og den berørte medlemsstats kompetente myndigheder herom og redegør for grundene til denne afgørelse.

4. Bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 65 og 66, skal kunne tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Tvangsfuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt til ESMA og Domstolen.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for det organ, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter beslutning truffet af Domstolen. Det henhører dog under de nationale domstoles kompetence at prøve klager over påståede uregelmæssigheder i gennemførelsen af tvangsfuldbyrdelser.

5. Bøder og tvangsbøder overføres til Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 69

Prøvelse ved Domstolen

Domstolen har fuld prøvelsesret med hensyn til klager over afgørelser, hvorved ESMA pålægger en bøde eller en tvangsbøde. Domstolen kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pågældende bøde eller tvangsbøde.

*Artikel 70***Ændringer af bilag II**

For at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 82 vedrørende foranstaltninger til ændring af bilag II.

*Artikel 71***Tilbagetrækning af registreringen**

1. Med forbehold af artikel 73 trækker ESMA registreringen af et transaktionsregister tilbage, hvis transaktionsregistret:

- a) udtrykkeligt giver afkald på registreringen eller ikke har leveret tjenesteydelser i de seks forudgående måneder
- b) har opnået registrering på grundlag af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, der skulle opfyldes for at opnå registrering.

2. ESMA underretter uden unødigt forsinkelse den i artikel 57, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed om enhver afgørelse om at trække registreringen af et transaktionsregister tilbage.

3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor transaktionsregistret leverer tjenesteydelser og udøver aktiviteter, som finder, at en af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, kan anmode ESMA om at undersøge, om betingelserne for tilbagetrækning af registreringen af det berørte transaktionsregister er opfyldt. Hvis ESMA beslutter sig for ikke at trække registreringen af det berørte transaktionsregister tilbage, skal ESMA give en fuldstændig begrundelse herfor.

4. Den i stk. 3 nævnte kompetente myndighed er den myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 22.

*Artikel 72***Tilsynsgebyrer**

1. ESMA pålægger transaktionsregistre gebyrer i overensstemmelse med denne forordning og i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 3. Disse gebyrer skal fuldt ud dække ESMA's nødvendige udgifter til registrering og tilsyn med transaktionsregistre samt godtgørelse af de omkostninger, som de kompetente myndigheder eventuelt pådrager sig under udførelse af arbejde i medfør af denne forordning, navnlig som følge af en delegation af opgaver, jf. artikel 74.

2. De gebyrer, der pålægges et transaktionsregister, skal dække alle ESMA's administrative udgifter i forbindelse med dens registrerings- og tilsynsaktiviteter og skal stå i et rimeligt forhold til det berørte transaktionsregisters omsætning.

3. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 82 for yderligere at præcisere gebyrernes art, de tjenester, for hvilke de skal erlægges, gebyrernes størrelse og betalingsmåde.

*Artikel 73***ESMA's tilsynsforanstaltninger**

1. Finder ESMA i overensstemmelse med artikel 64, stk. 5, at et transaktionsregister har gjort sig skyldig i en af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag I, træffer den én eller flere af følgende afgørelser med:

- a) krav om, at transaktionsregistret bringer overtrædelserne til ophør
- b) pålæggelse af bøder, jf. artikel 65

- c) udstedelse af offentlige meddelelser
- d) som en sidste udvej, tilbagetrækning af transaktionsregistrets registrering

2. ESMA tager i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede afgørelser hensyn til overtrædelsens art og alvor ud fra følgende kriterier:

- a) overtrædelsens varighed og hyppighed
- b) hvorvidt overtrædelsen har afsløret alvorlige eller systemiske svagheder i virksomhedens procedurer eller i dens styringssystemer eller interne kontrol
- c) hvorvidt overtrædelsen har givet anledning til, fremmet eller på anden vis foranlediget økonomisk kriminalitet
- d) hvorvidt overtrædelsen er begået forsætligt eller uagtsomt.

3. ESMA underretter uden unødigt ophold det berørte transaktionsregister om enhver afgørelse, som træffes i henhold til stk. 1, og videregiver den til medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen. ESMA offentliggør den pågældende afgørelse på sit websted senest ti arbejdsdage efter den dato, hvor den blev vedtaget.

Samtidig med offentliggørelsen af sin afgørelse, jf. første afsnit, offentliggør ESMA endvidere det pågældende transaktionsregisters ret til at påklage afgørelsen, det forhold, hvis det er relevant, at en sådan klage er indgivet, idet det præciseres, at klagen ikke har opsættende virkning, og det forhold, at ESMA's klagenævn kan suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 74

ESMA's delegation af opgaver til kompetente myndigheder

1. Er det nødvendigt for at kunne udføre en tilsynsopgave korrekt, kan ESMA delegerer specifikke tilsynsopgaver til den kompetente myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med de af ESMA udarbejdede retningslinjer, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Disse specifikke tilsynsopgaver kan navnlig omfatte beføjelse til at fremsætte anmodninger om oplysninger, jf. artikel 61, og til at foretage undersøgelser og kontrolbesøg på stedet, jf. artikel 62 og artikel 63, stk. 6.

2. Forud for delegation af en opgave hører ESMA den relevante kompetente myndighed. Høringerne vedrører:

- a) omfanget af den opgave, der skal delegeres
- b) tidsplanen for udførelsen af opgaven, og
- c) videregivelse af de nødvendige oplysninger fra og til ESMA.

3. I overensstemmelse med den forordning om gebyrer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 72, stk. 3, godtgør ESMA de omkostninger, som en kompetent myndighed pådrager sig som følge af udførelsen af delegerede opgaver.

4. ESMA tager den i stk. 1 omhandlede afgørelse op til revision med passende mellemrum. En delegation kan til enhver tid tilbagekaldes.

5. En delegation af opgaver berører ikke det ansvar, som påhviler ESMA, og begrænser ikke ESMA's mulighed for at varetage og føre tilsyn med delegerede aktiviteter. Tilsynsopgaver i medfør af denne forordning, herunder registreringsafgørelser, endelige vurderinger og opfølgende afgørelser vedrørende overtrædelser, delegeres ikke.

KAPITEL 2

Forbindelser med tredjelande

Artikel 75

Ækvivalens og internationale aftaler

1. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt, der bestemmer, at et tredjeland retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at:

- a) transaktionsregistre, der er godkendt i det pågældende tredjeland, opfylder retligt bindende krav, som er ækvivalente med dem, der er fastsat i denne forordning
- b) der i det pågældende tredjeland regelmæssigt føres effektivt tilsyn med og træffes håndhævelsesforanstaltninger over for transaktionsregistre, og
- c) der er tavshedspligt, herunder beskyttelse af forretningshemmeligheder, som myndighederne deler med tredjeparter, og at de som minimum svarer til den i denne forordning omhandlede tavshedspligt.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 86, stk. 2.

2. Kommissionen forelægger, hvis det er hensigtsmæssigt og under alle omstændigheder efter vedtagelse af en gennemførelsesretsakt, jf. stk. 1, henstillinger til Rådet om forhandling af internationale aftaler med relevante tredjelande om gensidig adgang til og udveksling af oplysninger om derivataftaler opbevaret i transaktionsregistre, der er etableret i det pågældende tredjeland, på en måde der sikrer, at Unionens myndigheder, herunder ESMA, har umiddelbar og løbende adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.

3. Efter indgåelse af de i stk. 2 omhandlede aftaler og i henhold hertil fastlægger ESMA samarbejdsordninger med de kompetente myndigheder i de relevante tredjelande. Aftalerne præciserer som et minimum:

- a) en mekanisme til udveksling af oplysninger mellem ESMA og enhver anden myndighed i Unionen med ansvar for at varetage opgaver i henhold til denne forordning på den ene side og de relevante kompetente myndigheder i de berørte tredjelande på den anden side, og
- b) procedurer for samordningen af tilsynsaktiviteterne.

4. ESMA anvender forordning (EF) nr. 45/2001, for så vidt angår overførsel af personoplysninger til et tredjeland.

Artikel 76

Samarbejdsordninger

De relevante myndigheder i tredjelande, i hvis myndighedsområde der ikke er etableret nogen transaktionsregistre, kan rette henvendelse til ESMA med henblik på at etablere samarbejdsordninger om adgang til oplysninger om derivataftaler, der opbevares i transaktionsregistre inden for Unionen.

ESMA kan etablere samarbejdsordninger med disse relevante myndigheder vedrørende adgang til oplysninger om derivataftaler, der opbevares i transaktionsregistre i Unionen, forudsat at disse myndigheder opfylder deres ansvar og mandater, og forudsat at der findes garantier for tavshedspligt, herunder for beskyttelse af forretningshemmeligheder, som myndigheder deler med tredjeparter.

Artikel 77

Anerkendelse af transaktionsregistre

1. Et transaktionsregister, der er etableret i et tredjeland, må kun levere tjenesteydelser til enheder, der er etableret i Unionen, og udøve aktiviteter for dem med henblik på artikel 9 efter, at ESMA har anerkendt transaktionsregistret i henhold til stk. 2.

2. Et transaktionsregister, som omhandlet i stk. 1, skal indgive sin ansøgning om anerkendelse til ESMA vedlagt alle nødvendige oplysninger, herunder som minimum de nødvendige oplysninger for at kunne kontrollere, at transaktionsregistret er godkendt og underlagt effektivt tilsyn i et tredjeland, som

- a) er blevet anerkendt af Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt i henhold til i artikel 75, stk. 1, som havende en ækvivalent regulerings- og tilsynsramme, der kan håndhæves
- b) har indgået en international aftale med Unionen i henhold til artikel 75, stk. 2, og
- c) har indgået samarbejdsordninger med Unionen i henhold til artikel 75, stk. 3, for at sikre, at Unionens myndigheder, herunder ESMA, har umiddelbar og løbende adgang til alle nødvendige oplysninger.

Senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ESMA, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig. Hvis ansøgningen ikke er fuldstændig, fastsætter ESMA en frist, inden for hvilken det ansøgende transaktionsregister skal fremlægge de supplerende oplysninger.

ESMA giver senest 180 arbejdsdage efter indgivelsen af en fuldstændig ansøgning det ansøgende transaktionsregister skriftlig meddelelse om, hvorvidt der kan meddeles anerkendelse, eller anerkendelsen nægtes, med en fuldstændig begrundelse herfor.

ESMA offentliggør på sit websted en liste over alle transaktionsregistre, der er registreret i henhold til denne forordning.

AFSNIT VII

KRAV TIL TRANSAKTIONSREGISTRE

Artikel 78

Generelle krav

1. Et transaktionsregister skal have solide forvaltningsordninger, som omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling og hensigtsmæssige interne kontrolmekanismer, herunder solide administrative og regnskabsmæssige procedurer, som forhindrer enhver videregivelse af fortrolige oplysninger.

2. Et transaktionsregister opretholder og anvender effektive skriftlige organisatoriske og administrative retningslinjer med henblik på at afdække og håndtere potentielle interessekonflikter, der vedrører dets ledere, ansatte eller andre personer, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved snævre forbindelser.

3. Et transaktionsregister skal opstille passende regler og procedurer, som er tilstrækkelige til at sikre, at registret, herunder dets ledere og ansatte, overholder alle denne forordnings bestemmelser.

4. Et transaktionsregister skal opretholde og anvende en sådan organisatorisk struktur, som er nødvendig til at sikre kontinuitet og regelmæssighed i dets levering af tjenesteydelser og udøvelse af aktiviteter. Det anvender med henblik herpå hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede systemer, ressourcer og procedurer.

5. Når et transaktionsregister yder accessoriske tjenester såsom handelsbekræftelse, trade matching, rente- og afdragsbetaling relateret til kredithændelser, porteføljeafstemning eller porteføljekomprimering, skal transaktionsregistret holde disse accessoriske tjenester operationsmæssigt adskilte fra de af dets funktioner, der vedrører central indsamling og opbevaring af optegnelser over derivater.

6. Et transaktionsregisters øverste ledelse og bestyrelsesmedlemmer skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til at sikre en sund og forsigtig ledelse af transaktionsregistret.

7. Et transaktionsregister skal stille objektive, ikke-diskriminerende og offentligt tilgængelige krav vedrørende adgang for virksomheder, der er omfattet af indberetningspligten i artikel 9. Et transaktionsregister skal give tjenesteydere ikke-diskriminerende adgang til de oplysninger, der opbevares af transaktions-

registret, forudsat at de relevante modparter har givet deres samtykke. Kriterier, der begrænser adgangen tillades kun i det omfang, deres formål er at styre de risici, som transaktionsregistrets data udsættes for.

8. Et transaktionsregister skal offentliggøre de priser og gebyrer, der er forbundet med tjenesteydelser, som leveres i henhold til denne forordning. De skal give oplysning om prisen og gebyrerne for hver tjenesteydelse, som leveres særskilt, herunder om nedslag og rabatter og betingelserne for at kunne drage fordel af nævnte reduktioner. De skal give indberettende enheder særskilt adgang til specifikke tjenesteydelser. Et transaktionsregisters priser og gebyrer skal være omkostningsrelaterede.

Artikel 79

Operationel pålidelighed

1. Et transaktionsregister skal identificere kilderne til operationelle risici og reducere dem ved at udvikle passende systemer, kontroller og procedurer. Sådanne systemer skal være pålidelige og sikre og skal have tilstrækkelig kapacitet til at behandle de modtagne oplysninger.

2. Et transaktionsregister udarbejder, gennemfører og opretholder en hensigtsmæssig forretningskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan, som har til formål at sikre opretholdelsen af registrets funktioner og sikre rettidig genopretning af transaktioner og opfyldelse af transaktionsregistrets forpligtelser. En sådan plan skal som et minimum indebære, at der oprettes backup-faciliteter.

3. Et transaktionsregister, hvis registrering er blevet trukket tilbage, drager omsorg for en velordnet afløsning, herunder overførsel af data til andre transaktionsregistre og omdirigering af indberetningsstrømmene til andre transaktionsregistre.

Artikel 80

Beskyttelse og registrering

1. Et transaktionsregister sikrer fortrolig behandling og beskyttelse af de oplysninger, der modtages i henhold til artikel 9, samt oplysningernes integritet.

2. Et transaktionsregister anvender kun de oplysninger, det modtager i henhold til denne forordning, til kommercielle formål, hvis de relevante modparter har givet deres samtykke.

3. Et transaktionsregister skal omgående registrere de oplysninger, der modtages i henhold til artikel 9, og skal opbevare dem i mindst ti år efter de relevante aftalers udløb. Det skal anvende rettidige og effektive registreringsprocedurer med henblik på at dokumentere ændringer af de registrerede oplysninger.

4. Et transaktionsregister skal beregne positionerne pr. derivatklasse og pr. indberettende enhed på grundlag af de detaljerede oplysninger om derivataftalerne, der indberettes i overensstemmelse med artikel 9.

5. Et transaktionsregister skal rettidigt give parterne i en aftale adgang til oplysningerne om nævnte aftale og mulighed for at korrigere dem.

6. Et transaktionsregister træffer alle rimelige foranstaltninger med henblik på at forebygge misbrug af de oplysninger, der opbevares i dets systemer.

En fysisk person, der har snævre forbindelser til et transaktionsregister, eller en juridisk person, som har et moder- eller datterselskabsforhold til transaktionsregistret, må ikke anvende fortrolige oplysninger, som er registreret i transaktionsregisteret, til forretningsmæssige formål.

Artikel 81

Gennemsigtighed og datatilgængelighed

1. Et transaktionsregister offentliggør regelmæssigt og på en lettilgængelig måde de samlede positioner pr. derivatklasse for de indberettede aftaler.

2. Et transaktionsregister indsamler og opbevarer data og sikrer, at de i stk. 3 nævnte enheder har direkte og øjeblikkelig adgang til de oplysninger om derivataftaler, som er nødvendige, for at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater.

3. Et transaktionsregister gør de nødvendige oplysninger tilgængelige for følgende enheder, for at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater:

- a) ESMA
- b) ESRB
- c) den kompetente myndighed, som fører tilsyn med CCP'er, der har adgang til transaktionsregistret
- d) den kompetente myndighed, som fører tilsyn med handelspladserne for de indberettede aftaler
- e) de relevante medlemmer af ESCB
- f) de relevante myndigheder i et tredjeland, der har indgået en international aftale med Unionen, jf. artikel 75
- g) de tilsynsmyndigheder der er udpeget i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud³²⁾
- h) de relevante EU-værdipapir- og -markedstilsynsmyndigheder
- i) de relevante myndigheder i et tredjeland, der har indgået en samarbejdsordning med ESMA, jf. artikel 76
- j) Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder.

4. ESMA deler de oplysninger med andre relevante EU-myndigheder, som er nødvendige for varetagelse af deres opgaver.

5. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA efter høring af medlemmerne af ESCB et udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer hyppigheden og indholdet af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, såvel som de operationelle standarder, der er nødvendige for at aggregere og sammenligne data på tværs af registre, og for at de i stk. 3 omhandlede enheder kan have adgang til disse oplysninger i fornødent omfang. Udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder skal sikre, at de oplysninger, som offentliggøres i henhold til stk. 1, ikke gør det muligt at identificere nogen part i en aftale.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2012.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 82

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 70, artikel 72, stk. 3, og artikel 85, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.

3. Inden Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, bestræber den sig på at høre ESMA.

4. Den i artikel 1, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 70, artikel 72, stk. 3, og artikel 85, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 70, artikel 72, stk. 3, og artikel 85, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

AFSNIT VIII

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 83

Tavshedspligt

1. Alle personer, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, som udpeges i henhold til artikel 22, og de myndigheder, der er nævnt i artikel 81, stk. 3, for ESMA eller for revisorer og eksperter, der handler på de kompetente myndigheders eller ESMA's vegne, er pålagt tavshedspligt. Ingen af de fortrolige oplysninger, disse personer modtager i forbindelse med deres hverv, må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at ingen individuel CCP, intet transaktionsregister eller nogen anden person kan identificeres, medmindre andet gælder for sager henhørende under strafferet, skatteret eller denne forordning.

2. Hvis en CCP er erklæret konkurs eller under tvangsopløsning, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, videregives under en civil retssag eller handelssag, hvis det er nødvendigt for at gennemføre sagen.

3. Med forbehold af tilfælde omfattet af strafferetten eller skatteretten gælder, at de kompetente myndigheder, ESMA, organer eller fysiske eller juridiske personer ud over kompetente myndigheder, der modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, kun må anvende disse oplysninger i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og, for de kompetente myndigheders vedkommende, inden for denne forordnings anvendelsesområde, eller for andre myndigheders, organers eller fysiske eller juridiske personers vedkommende til det formål, hvortil de fik udleveret disse oplysninger, og/eller i forbindelse med administrative eller retlige procedurer, der er specifikt knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til ikke-forretningsmæssige formål, hvis ESMA, den kompetente myndighed eller en anden myndighed, et andet organ eller en anden person, der har afgivet oplysningerne, giver sit samtykke hertil.

4. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller videregives i henhold til denne forordning, er underlagt de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede betingelser vedrørende tavshedspligt. Disse betingelser er dog ikke til hinder for, at ESMA, de kompetente myndigheder eller de relevante centralbanker udveksler eller fremsender fortrolige oplysninger i overensstemmelse med denne forordning og anden lovgivning, der finder anvendelse på investeringsselskaber, kreditinstitutter, pensionskasser, investeringsinstitutter, FAIF'er, forsikrings- og genforsikringsformidlere, forsikringsselskaber, regulerede markeder eller mar-

kedsoperatører eller på anden måde med samtykke fra den kompetente myndighed eller andre myndigheder eller organer eller fysiske eller juridiske personer, som har meddelt oplysningen.

5. Stk. 1, 2 og 3 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger, som ikke er modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat.

Artikel 84

Udveksling af oplysninger

1. Kompetente myndigheder, ESMA og andre relevante myndigheder meddeler uden unødigt ophold hinanden de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv.

2. Kompetente myndigheder, ESMA, andre relevante myndigheder og andre organer eller fysiske eller juridiske personer, der modtager fortrolige oplysninger i forbindelse med udøvelsen af deres hverv i henhold til denne forordning, skal kun anvende disse oplysninger i forbindelse med udøvelsen af dette hverv.

3. Kompetente myndigheder videregiver oplysninger til de relevante medlemmer af ESCB, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres hverv.

AFSNIT IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 85

Rapporter og revision

1. Senest den 17. august 2015 foretager Kommissionen en revision af denne forordning og udarbejder en generel rapport herom. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag.

Kommissionen skal især:

- a) i samarbejde med medlemmerne af ESCB vurdere det eventuelle behov for foranstaltninger, som kan lette CCP'ers adgang til centralbankslikviditetsfaciliteter
- b) i samarbejde med ESMA og de relevante sektormyndigheder vurdere den systemiske betydning af ikke-finansielle virksomheders transaktioner med OTC-derivater og især denne forordnings indvirkning på ikke-finansielle virksomheders brug af OTC-derivater
- c) i lyset af erfaringerne med de tilsynsmæssige rammer for CCP'er, herunder effektiviteten af tilsynskollegier, vurdere de respektive afstemningsmodaliteter, som er fastsat i artikel 19, stk. 3, og i ESMA's forretningsorden, navnlig i forbindelse med proceduren for tilladelse til CCP'er
- d) i samarbejde med ESMA og ESRB vurdere om effektiviteten af marginkrav med henblik på at begrænse procyklalitet og behovet for at fastsætte yderligere interventionskapacitet inden for dette område
- e) i samarbejde med ESMA vurdere udviklingen inden for CCP'ernes politikker for krav til sikkerhedsstillelse, sikkerhedskrav og deres tilpasning til deres brugeres specifikke aktiviteter og risikoprofiler.

Den i første afsnit, litra a), omhandlede vurdering skal inddrage eventuelle resultater af igangværende arbejde mellem centralbanker på EU-plan og internationalt plan. Vurderingen skal også tage hensyn til princippet om centralbankernes uafhængighed og deres ret til efter eget skøn at give adgang til likviditet samt den potentielle utilsigtede virkning på CCP'ernes adfærd eller det indre marked. Eventuelle forslag i tilknytning hertil skal hverken direkte eller indirekte diskriminere mod nogen medlemsstat eller gruppe af medlemsstater som hjemsted for clearingydelser.

2. Kommissionen udarbejder efter høring af ESMA og EIOPA senest den 17. august 2014 en rapport om de fremskridt og bestræbelser, som CCP'erne har gjort for at udvikle tekniske løsninger til pensionsordningers overførsel af ikke-kontant sikkerhed som variationsmarginer, såvel som behovet for eventuelle foranstaltninger, der kan lette en sådan løsning. Hvis Kommissionen skønner, at der ikke er gjort de fornødne bestræbelser på at udvikle hensigtsmæssige tekniske løsninger, og at skadelige virkninger af central clearing af derivataftaler for fremtidige pensionisters pensionsydelse er uforandret, tillægges den beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 82 for at forlænge den i artikel 89, stk. 1, omhandlede treårige periode én gang med to år og én gang med ét år.

3. ESMA fremsender rapporter til Kommissionen:

- a) om anvendelsen af clearingforpligtelsen i afsnit II og navnlig den manglende clearingforpligtelse for OTC-derivataftaler, der er indgået inden denne forordnings ikrafttræden
- b) om anvendelsen af identifikationsproceduren i artikel 5, stk. 3
- c) om anvendelsen af de adskillelseskra, der fastsat i artikel 39
- d) om udvidelsen af anvendelsen af interoperabilitetsordningerne i afsnit V til at omfatte transaktioner inden for andre klasser af finansielle instrumenter end værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter
- e) om CCP'ers adgang til handelspladser, visse praksissers virkning på konkurrenceevnen og indvirkningen på fragmenteringen af likviditeten
- f) om ESMA's personale- og ressourcebehov i forbindelse med udøvelsen af dens beføjelser og varetagelsen af dens opgaver i overensstemmelse med denne forordning
- g) om virkningen medlemsstaternes anvendelse af yderligere krav, jf. artikel 14, stk. 5.

Rapporterne fremsendes til Kommissionen senest den 30. september 2014, jf. stk. 1. De skal også forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Kommissionen udfærdiger, i samarbejde med medlemsstaterne og ESMA og efter anmodning om ESRB's vurdering, en årsrapport, som indeholder en vurdering af eventuelle systemiske risici og omkostninger i forbindelse med interoperabilitetsordninger.

Rapporten skal som minimum fokusere på antallet og kompleksiteten af sådanne ordninger og hensigtsmæssigheden af risikostyringssystemerne og -modellerne. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag.

ESRB forelægger Kommissionen en vurdering af eventuelle systemiske risici i forbindelse med interoperabilitetsordninger.

5. ESMA forelægger en årsberetning for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de sanktioner, de kompetente myndigheder har pålagt, herunder tilsynsforanstaltninger, bøder og tvangsbøder.

Artikel 86

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF³³). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 87

Ændring af direktiv 98/26/EF

1. I artikel 9, stk. 1, i direktiv 98/26/EF tilføjes følgende afsnit:

»Har en systemoperatør stillet sikkerhed for en anden systemoperatør i forbindelse med et interoperabelt system, berøres den sikkerhedsstillende systemoperatørs ret til nævnte sikkerhed ikke af en insolvensbehandling mod den sikkerhedsmottagende systemoperatør.«

2. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de love, retsfor skrifter og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme stk. 1 senest den 17. august 2014. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til direktiv 98/26/EF eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter metoderne til udformning af en sådan henvisning.

Artikel 88

Websteder

1. ESMA skal drive et websted, som giver oplysninger om følgende:
 - a) aftaler, der er egnede til clearing i henhold til artikel 5
 - b) sanktioner pålagt for overtrædelser af artikel 4 og 5 og artikel 7-11
 - c) CCP'er, der er meddelt tilladelse til at tilbyde tjenesteydelser eller aktiviteter i Unionen, og som er etableret i Unionen, samt hvilke tjenesteydelser eller aktiviteter den pågældende CCP har tilladelse til at levere eller udøve, herunder de klasser af finansielle instrumenter som er omfattet af tilladelsen
 - d) sanktioner pålagt for overtrædelser af afsnit IV og V
 - e) CCP'er etableret i et tredjeland, der har tilladelse til at tilbyde tjenesteydelser eller aktiviteter i Unionen, samt hvilke tjenesteydelser eller aktiviteter de pågældende CCP'er har tilladelse til at levere eller udøve, herunder de klasser af finansielle instrumenter, som er omfattet af tilladelsen
 - f) transaktionsregistre der er godkendt til at tilbyde tjenesteydelser eller aktiviteter i Unionen
 - g) sanktioner og bøder, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 65 og 66
 - h) det offentlige register, der er omhandlet i artikel 6.
2. For så vidt angår stk. 1, litra b), c) og d), skal de kompetente myndigheder drive websteder, hvor der linkes til ESMA's websted.
3. Alle websteder, der er omhandlet i denne artikel, skal være offentligt tilgængelige og ajourføres jævnligt, og oplysningerne skal fremstå i et tydeligt format.

Artikel 89

Overgangsbestemmelser

1. Den i artikel 4 fastsatte clearingforpligtelse finder i tre år efter denne forordnings ikrafttrædelse ikke anvendelse på OTC-derivataftaler, der ved objektiv måling kan godtgøres at reducere investeringsrisici, der er direkte forbundet med den finansielle solvens for pensionsordninger som defineret i artikel 2, nr. 10). Overgangsperioden gælder også for enheder, der er etableret med det formål at yde kompensation til medlemmer af pensionsordninger i tilfælde af misligholdelse.

De OTC-derivataftaler, der ellers ville være omfattet af clearingforpligtelsen i artikel 4, som disse enheder har indgået i denne periode, er underlagt de krav, der er fastsat i artikel 11.

2. I forbindelse med pensionsordninger omhandlet i artikel 2, nr. 10), litra c) og d), skal den i stk. 1 i nærværende artikel nævnte undtagelse indrømmes af den relevante kompetente myndighed for typer af enheder eller typer af ordninger. Efter at have modtaget anmodningen underretter den kompetente myndighed ESMA og EIOPA. Senest 30 kalenderdage efter modtagelsen af underretningen udsender ESMA efter høring af EIOPA en udtalelse med en vurdering af, om typen af enheder eller typen af ordninger overholder artikel 2, nr. 10), litra c) eller d), og med angivelse af grundene til undtagelsens berettigelse som følge af vanskeligheder med at opfylde variationsmarginkravene. Den kompetente myndighed indrømmer kun en undtagelse, hvis det på fyldestgørende vis godtgøres, at denne type af enheder eller type af ordninger opfylder artikel 2, nr. 10), litra c) eller d), og har vanskeligt ved at opfylde variationsmargin-

kravene. Den kompetente myndighed træffer en afgørelse inden for ti arbejdsdage efter modtagelse af ESMA's udtalelse under behørig hensyntagen til denne udtalelse. Hvis den kompetente myndighed ikke er enig i ESMA's udtalelse, redegør den på fyldestgørende vis herfor i sin afgørelse og forklarer enhver betydelig afvigelse herfra.

ESMA offentliggør på sit websted en liste over typer af enheder og typer af ordninger som omhandlet i artikel 2, nr. 10), litra c) og d), der er omfattet af en undtagelse i overensstemmelse med første afsnit. For yderligere at styrke sammenhængen mellem tilsynsresultaterne foretager ESMA hvert år en fagfællesevaluering af de enheder, der er opført på listen, i overensstemmelse med artikel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. En CCP, som i den medlemsstat, hvor den er etableret, har tilladelse til at levere clearingydelse i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret, inden alle de i artikel 4, 5, 8-11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 og 81 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder er blevet vedtaget af Kommissionen, ansøger om tilladelse i medfør af artikel 14 med henblik på denne forordning inden for seks måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for alle de i artikel 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder.

En i et tredjeland etableret CCP, der er anerkendt som leverandør af clearingydelse i en medlemsstat i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret ansøger, inden alle de i artikel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder er blevet vedtaget af Kommissionen, om anerkendelse i medfør af artikel 25 med henblik på denne forordning inden for seks måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for alle de i artikel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 og 49 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder.

4. Indtil der i henhold til denne forordning er truffet afgørelse om tilladelse eller anerkendelse af en CCP, er de relevante nationale regler om meddelelse af tilladelse og anerkendelse af CCP'er fortsat gældende, og CCP'en er fortsat underlagt tilsyn ved den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor CCP'en er etableret eller anerkendt.

5. I tilfælde, hvor den kompetente myndighed har meddelt en CCP tilladelse til at foretage clearing af derivater i overensstemmelse med dens medlemsstats nationale ret, inden alle de i artikel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 og 49 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder er blevet vedtaget af Kommissionen, skal medlemsstatens kompetente myndighed underrette ESMA om denne tilladelse inden for en måned efter datoen for de i artikel 5, stk. 1, omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarders ikrafttræden.

I tilfælde, hvor den kompetente myndighed har anerkendt en CCP, der er etableret i et tredjeland som leverandør af clearingydelse i overensstemmelse med medlemsstatens nationale ret, inden alle de i artikel 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 og 49 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder er trådt i kraft, skal medlemsstatens kompetente myndighed underrette ESMA om denne anerkendelse inden for en måned efter datoen for de i artikel 5, stk. 1, omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarders ikrafttræden.

6. Et transaktionsregister, der er blevet meddelt tilladelse eller registreret i dets etableringsmedlemsstat til at indsamle og opbevare optegnelser over derivater i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret, inden alle de i artikel 9, 56 og 81 omhandlede reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder er blevet vedtaget af Kommissionen, skal ansøge om registrering i medfør af artikel 55 inden for seks måneder efter datoen for de nævnte reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarders ikrafttræden.

Et transaktionsregister, der er etableret i et tredjeland, og som har tilladelse til at indsamle og opbevare optegnelser over derivater i en medlemsstat i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret, inden alle de i artikel 9, 56 og 81 omhandlede reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige

tekniske standarder er blevet vedtaget af Kommissionen, skal ansøge om anerkendelse i medfør af artikel 77 inden for seks måneder efter datoen for de nævnte reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarders ikrafttræden.

7. Indtil der i henhold til denne forordning er truffet afgørelse om registrering eller anerkendelse af et transaktionsregister, er de relevante nationale bestemmelser om tilladelse, registrering og anerkendelse fortsat gældende, og transaktionsregistret er fortsat underlagt tilsyn ved den kompetente myndighed i den pågældende etablerings- eller anerkendelsesmedlemsstat.

8. Et transaktionsregister, der er blevet meddelt tilladelse eller registreret i sin etableringsmedlemsstat til at indsamle og opbevare optegnelser over derivater i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret, inden alle de i artikel 56 og 81 omhandlede reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder er blevet vedtaget af Kommissionen, kan anvendes til at opfylde indberetningskravet i artikel 9, indtil der er truffet en afgørelse om registrering af transaktionsregistret i henhold til denne forordning.

Et transaktionsregister, der er etableret i et tredjeland, og som har tilladelse til at indsamle og opbevare optegnelser over derivater i overensstemmelse med en medlemsstats nationale ret, inden alle de i artikel 56 og 81 omhandlede reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder er blevet vedtaget af Kommissionen, kan anvendes til at opfylde indberetningskravet i artikel 9, indtil der er truffet en afgørelse om anerkendelse af transaktionsregistret i henhold til denne forordning.

9. Uanset artikel 81, stk. 3, litra f), kan et transaktionsregister, hvis der ikke er indgået nogen international aftale mellem et tredjeland og Unionen som omhandlet i artikel 75, gøre de nødvendige oplysninger tilgængelige for de relevante myndigheder i det pågældende tredjeland indtil den 17. august 2013, under forudsætning af at det underretter ESMA.

Artikel 90

ESMA's personale og ressourcer

Senest den 31. december 2012 foretager ESMA et skøn over de personale- og ressourcebehov, der følger af dens overtagelse af sine beføjelser og pligter i overensstemmelse med denne forordning, og forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport.

Artikel 91

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 4. juli 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. Schulz

Formand

På Rådets vegne

A. D. Mavroyiannis

Formand

BILAG I

Liste over overtrædelser, der er omhandlet i artikel 65, stk. 1

I. Overtrædelser i forbindelse med organisatoriske krav eller interessekonflikter:

- a) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 78, stk. 1, ved at undlade at etablere solide forvaltningsordninger, som omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling og passende interne kontrolmekanismer, herunder solide administrative og regnskabsmæssige procedurer, som forhindrer videregivelse af fortrolige oplysninger
- b) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 78, stk. 2, ved at undlade at opretholde eller anvende effektive, skriftlige organisatoriske og administrative retningslinjer til afdækning og håndtering af potentielle interessekonflikter, der vedrører dets ledere, dets ansatte og enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved snævre forbindelser
- c) et transaktionsregister overtræder artikel 78, stk. 3, ved at undlade at opstille passende regler og procedurer, som er tilstrækkelige til at sikre overholdelse, herunder dets ledes og ansattes overholdelse, af samtlige denne forordnings bestemmelser
- d) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 78, stk. 4, ved at undlade at opretholde eller anvende en sådan organisatorisk struktur, som er nødvendig til at sikre kontinuitet og regelmæssighed i transaktionsregistrets levering af tjenesteydelser og udøvelse af aktiviteter
- e) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 78, stk. 5, ved at undlade at adskille dets accessoriske funktioner fra den funktion, der vedrører central indsamling og opbevaring af optegnelser over derivater
- f) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 78, stk. 6, ved at undlade at sikre, at dets øverste ledelse og bestyrelsesmedlemmer har tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til at sikre en sund og forsigtig ledelse af transaktionsregistret
- g) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 78, stk. 7, ved at undlade at opstille objektive, ikke-diskriminerende og offentligt tilgængelige krav vedrørende adgang for tjenesteydere og virksomheder, der er omfattet af indberetningspligten i artikel 9
- h) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 78, stk. 8, ved at undlade at offentliggøre de priser og gebyrer, der er forbundet med de tjenesteydelser, som leveres i henhold til denne forordning, ved at undlade at give indberettende enheder særskilt adgang til specifikke tjenesteydelser eller ved at pålægge priser og gebyrer, der ikke er omkostningsrelaterede.

II. Overtrædelser i forbindelse med operationelle krav:

- a) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 79, stk. 1, ved at undlade at identificere kilder til operationelle risici eller ved at undlade at reducere disse risici ved at udvikle passende systemer, kontroller og procedurer
- b) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 79, stk. 2, ved at undlade at udarbejde, gennemføre eller opretholde en hensigtsmæssig forretningskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan, som har til formål at sikre opretholdelse af registrets funktioner, sikre rettidig genopretning af transaktionerne og opfyldelse af transaktionsregistrets forpligtelser
- c) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 80, stk. 1, ved at undlade at sikre fortrolig behandling eller beskyttelse af de oplysninger, der modtages i henhold til artikel 9, og sikre oplysningernes integritet

- d) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 80, stk. 2, ved at anvende de oplysninger, som det i henhold til denne forordning modtager, til kommercielle formål, uden at de relevante modparter har givet deres samtykke
- e) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 80, stk. 3, ved at undlade at foretage omgående registrering af de oplysninger, der modtages i henhold til artikel 9, eller ved ikke at opbevare disse i mindst ti år efter de relevante aftalers udløb eller ved ikke at anvende rettidige og effektive registreringsprocedurer med henblik på at dokumentere ændringer af de registrerede oplysninger
- f) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 80, stk. 4, ved at undlade at beregne positionerne pr. derivatklasse og pr. indberettende enhed på grundlag af de detaljerede oplysninger om derivataftalerne, der indberettes i overensstemmelse med artikel 9
- g) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 80, stk. 5, ved at undlade at give parterne i en aftale rettidig adgang til oplysningerne om nævnte aftale og mulighed for at korrigere dem
- h) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 80, stk. 6, ved at undlade at træffe alle rimelige foranstaltninger for at forebygge misbrug af de oplysninger, der opbevares i dets systemer.

III. Overtrædelser i forbindelse med gennemsigtighed og oplysningers tilgængelighed:

- a) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 81, stk. 1, ved at undlade regelmæssigt på en let tilgængelig måde at offentliggøre de samlede positioner pr. derivatklasse for de indberettede aftaler
- b) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 81, stk. 2, ved at undlade at give de enheder, der er omhandlet i artikel 81, stk. 3, direkte og øjeblikkelig adgang til de oplysninger om derivataftaler, som er nødvendige, for at de kan opfylde deres respektive forpligtelser og mandater.

IV. Overtrædelser i forbindelse med hindringer for tilsynsaktiviteterne:

- a) et transaktionsregister overtræder bestemmelserne i artikel 61, stk. 1, ved at fremlægge ukorrekte eller vildledende oplysninger som svar på en simpel anmodning om oplysninger i medfør af artikel 61, stk. 2, eller som svar på en af ESMA truffet afgørelse, der kræver oplysninger i medfør af artikel 61, stk. 3
- b) et transaktionsregister forelægger ukorrekte eller vildledende oplysninger som svar på forespørgsler fremsat i medfør af artikel 62, stk. 1, litra c)
- c) et transaktionsregister efterkommer ikke rettidigt en tilsynsforanstaltning, som ESMA har truffet i medfør af artikel 73.

BILAG II

Liste over koefficienter knyttet til skærpene og formildende faktorer i forbindelse med anvendelsen af artikel 65, stk. 3

Følgende koefficienter finder kumulativt anvendelse på de grundbeløb, der er fastsat i artikel 65, stk. 2:

I. Justeringskoefficienter knyttet til skærpene omstændigheder:

- a) hvis overtrædelsen er begået gentagne gange, anvendes en yderligere koefficient på 1,1 for hver gang, den er gentaget
- b) hvis overtrædelsen er begået i mere end seks måneder, anvendes en koefficient på 1,5
- c) hvis overtrædelsen har afsløret systemiske svagheder ved transaktionsregistrets funktionsmåde, navnlig i dets procedurer, forvaltningssystemer eller interne kontrolmekanismer, anvendes en koefficient på 2,2

- d) hvis overtrædelsen har en negativ indvirkning på kvaliteten af de oplysninger, transaktionsregistret opbevarer, anvendes en koefficient på 1,5
- e) hvis overtrædelsen er begået forsætligt, anvendes en koefficient på 2
- f) hvis der ikke er truffet afhjælpende foranstaltninger, efter at overtrædelsen er konstateret, anvendes en koefficient på 1,7
- g) hvis transaktionsregistrets øverste ledelse ikke har samarbejdet med ESMA om gennemførelsen af dennes undersøgelser, anvendes en koefficient på 1,5.

II. Justeringskoefficienter knyttet til formildende omstændigheder:

- a) hvis overtrædelsen er begået i mindre end ti arbejdsdage, anvendes en koefficient på 0,9
 - b) hvis transaktionsregistrets øverste ledelse kan godtgøre, at den har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre overtrædelsen, anvendes en koefficient på 0,7
 - c) hvis transaktionsregistrets øverste ledelse hurtigt, effektivt og i fuldt omfang har underrettet ESMA om overtrædelsen, anvendes en koefficient på 0,4
 - d) hvis transaktionsregistret frivilligt har truffet foranstaltninger for at sikre, at en lignende overtrædelse ikke kan begås fremover, anvendes en koefficient på 0,6.
-

- 1) EUT C 57 af 23.2.2011, s. 1.
- 2) EUT C 54 af 19.2.2011, s. 44.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 29.3.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 4.7.2012.
- 4) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.
- 5) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.
- 6) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
- 7) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 8) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
- 9) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.
- 10) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.
- 11) EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.
- 12) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.
- 13) EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.
- 14) EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.
- 15) EFT L 110 af 20.4.2001, s. 28.
- 16) Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g) om konsoliderede regnskaber (EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1).
- 17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).
- 18) Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF (EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66).
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201).
- 20) EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1.
- 21) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.
- 22) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
- 23) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
- 24) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
- 25) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.
- 26) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.
- 27) EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.
- 28) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.
- 29) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.
- 30) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.
- 31) EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.
- 32) EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.
- 33) EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU

af 24. november 2010

om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 8. og 9. marts 2007, at de administrative byrder for virksomheder bør reduceres med 25 % senest i 2012 for at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne i Unionen.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF⁴⁾ er af Kommissionen blevet peget på som en retsakt, der pålægger virksomhederne en række forpligtelser, som i visse tilfælde synes at være uforholdsmæssigt byrdefulde for virksomheder.

(3) Disse forpligtelser bør tages op til revision for at minimere de byrder, der hviler på virksomheder i Unionen, uden at det forringer beskyttelsen af investorerne og værdipapirmarkedernes virkemåde i Unionen.

(4) I henhold til direktiv 2003/71/EF skal Kommissionen fem år efter datoen for dets ikrafttræden foretage en vurdering af anvendelsen af direktivet og om nødvendigt fremsætte forslag til ændring. Det fremgår af nævnte vurdering, at visse bestemmelser i direktiv 2003/71/EF bør ændres for at forenkle og forbedre dets anvendelse, øge dets effektivitet og forbedre Unionens internationale konkurrenceevne og derved bidrage til at reducere de administrative byrder.

(5) Som følge af konklusionerne på rapporten fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU («de Larosière rapporten») forelagde Kommissionen den 23. september 2009 konkrete forslag til lovgivning med henblik på oprettelse af Det Europæiske Finanstilsynssystem, herunder et netværk af nationale finanstilsyn, der skulle arbejde sammen med nye europæiske tilsynsmyndigheder. En af disse nye myndigheder, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), skal erstatte Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg.

(6) Den måde, hvorpå de øvre beløbsgrænser for udbud af værdipapirer beregnes i direktiv 2003/71/EF, bør præciseres af hensyn til retssikkerheden og effektiviteten. Den samlede værdi af nogle af de udstedelser, der nævnt i direktivet, bør beregnes på basis af oplysninger fra hele Unionen.

(7) I forbindelse med private placeringer af værdipapirer bør investeringsselskaber og kreditinstitutter have ret til at behandle de i bilag II, afsnit I, nr. 1) til 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁵⁾ omhandlede personer eller enheder samt andre personer eller enheder, som behandles som professionelle kunder eller er godkendte modparter i overensstemmelse med direktiv 2004/39/EF, som kvalificerede investorer. Investeringsselskaber med tilladelse til fortsat at betragte eksisterende professionelle kunder som sådanne i overensstemmelse med artikel 71, stk. 6, i direktiv 2004/39/EF bør have tilladelse til at behandle sådanne kunder som kvalificerede investorer i henhold til dette direktiv. En sådan harmonisering af de relevante bestemmelser i direktiv 2003/71/EF og 2004/39/EF med henblik herpå vil ved private placeringer sandsynligvis kunne forenkle investeringsselskabernes forretningsgang og reducere deres omkostninger, fordi de ud fra deres egen liste over professionelle kunder og godkendte modparter vil kunne definere de personer eller enheder, som er målgruppe for deres placeringer. Udstederen bør kunne henholde sig til denne liste over professionelle kunder og godkendte modparter, som er blevet udarbejdet i henhold til bilag II i direktiv 2004/39/EF. Definitionen af kvalificerede investorer i direktiv 2003/71/EF bør derfor udvides til at omfatte disse personer eller enheder, og der bør ikke længere opretholdes en separat registerordning.

(8) Det er en central forudsætning for de finansielle markeders integritet, effektivitet og gode funktionsmåde, at der sikres korrekt og fuld gennemførelse af EU-retten. Det forventes, at oprettelsen af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) vil bidrage til at nå dette mål gennem udarbejdelse af et fælles regelsæt og ved at fremme en mere samordnet tilgang vedrørende kontrol og godkendelse af prospekter. Kommissionen bør gennemføre en revision af artikel 2, stk. 1, litra m), nr. ii), i direktiv 2003/71/EF vedrørende begrænsningen i valget af hjemland ved udstedelse af værdipapirer, som ikke er kapitalandele, med en pålydende værdi på under 1000 EUR. Efterfølgende bør den overveje, hvorvidt denne bestemmelse bør bevares ellers ophæves.

(9) Grænsen på 50000 EUR i artikel 3, stk. 2, litra c) og d), i direktiv 2003/71/EF afspejler ikke længere distinktionen mellem private og professionelle investorer hvad investeringskapacitet angår, eftersom selv private investorer øjensynlig har foretaget investeringer på mere end 50000 EUR i en enkelt transaktion. Derfor er det hensigtsmæssigt at forhøje ovennævnte grænse og ændre andre bestemmelser, hvori denne grænse nævnes, i overensstemmelse hermed. Der bør foretages ændringer i overensstemmelse hermed af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF⁶⁾. Der bør, efter disse justeringer er foretaget og i betragtning af gældsbevisers resterende løbetid, udarbejdes en overgangsbestemmelse i relation til artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 18, stk. 3, og artikel 20, stk. 6, i direktiv 2004/109/EF for så vidt angår gældsbeviser, hvis pålydende pr. enhed beløber sig til mindst 50000 EUR, og som allerede er blevet optaget til handel på et reguleret marked i Unionen inden dette direktivs ikrafttræden.

(10) Et gyldigt prospekt, der er udarbejdet af udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, og som ved den endelige placering af værdipapirerne via finansielle formidlere eller ved et eventuelt videresalg af værdipapirerne stilles til rådighed for offentligheden, skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til, at investorerne kan træffe kvalificerede investeringsbeslutninger. Finansielle formidlere, der placerer eller videresælger værdipapirerne, bør således kunne anvende det oprindelige prospekt, som er udsendt af udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, så længe det er gyldigt og behørigt suppleret med tillæg i overensstemmelse med artikel 9 og 16 i direktiv 2003/71/EF, og den udsteder eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, erklærer sig indforstået med dets anvendelse. Udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, bør have mulighed for at stille betingelser i forbindelse med sit samtykke. Samtykket, herunder de eventuelle betingelser hertil, bør gives i form af en skriftlig aftale mellem de involverede parter, som muliggør relevante aktørers bedømmelse af, hvorvidt videresalget eller den endelige placering af værdipapirerne er i overensstemmelse med aftalen. I tilfælde af at der er givet samtykke til anvendelse af prospektet, er det den udsteder eller den person, der er ansvarlig for udarbejdelsen af det oprindelige prospekt, der er ansvarlig for

de heri anførte oplysninger, og i tilfælde af et basisprospekt, for at opstille og indgive de endelige betingelser, og der bør ikke kræves noget nyt prospekt. Såfremt den udsteder eller den person, der har udarbejdet det oprindelige prospekt, imidlertid ikke erklærer sig indforstået med dets anvendelse, bør den finansielle formidler være forpligtet til at offentliggøre et nyt prospekt. I sådanne tilfælde bør den finansielle formidler være ansvarlig for de oplysninger, der er anført i prospektet, herunder alle oplysninger integreret ved henvisning, og i forbindelse med basisprospekter, de endelige betingelser.

(11) For at muliggøre effektiv gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)⁷⁾, direktiv 2003/71/EF og direktiv 2004/109/EF samt præcisere underliggende problemer vedrørende differentiering og overlap bør Kommissionen forelægge en definition af henholdsvis »primært marked«, »sekundært marked« og »udbud til offentligheden«.

(12) Regler om ansvar i medlemsstaterne er yderst forskellige pga. de nationale kompetencer på det civile område. Med henblik på at identificere og kontrollere medlemsstaternes ordninger bør Kommissionen udarbejde en sammenlignende oversigt over disse ordninger.

(13) Artikel 4, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/71/EF fastsætter, at forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt ikke omfatter aktier, der udbydes, tildeles eller skal tildeles gratis til eksisterende aktionærer. I henhold til artikel 3, stk. 2, litra e), i dette direktiv er et tilbud med en samlet værdi på under 100000 EUR fuldstændig undtaget fra forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt. Undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra d), er derfor overflødig, eftersom et gratis tilbud henhører under artikel 3, stk. 2, litra e).

(14) De nuværende undtagelser vedrørende værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles til eksisterende eller tidligere bestyrelsesmedlemmer eller ansatte, er for restriktive til at være af betydning for et betydeligt antal arbejdsgivere, der opererer med medarbejderaktieordninger i Unionen. Medarbejderdeltagelse er i Unionen navnlig vigtig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), hvor enkelte medarbejdere kan indtage en betydningsfuld rolle for virksomhedens succes. Der bør derfor ikke være nogen forpligtelse til at udarbejde et prospekt for EU-virksomheders udbud af værdipapirer i forbindelse med medarbejderaktieordninger. Er værdipapirer ikke optaget til handel er udstederen ikke omfattet af hensigtsmæssige, løbende offentlighedskrav og regler om markedsmisbrug. Arbejdsgivere eller disses datterselskaber bør derfor ajourføre det i artikel 4, stk. 1, litra e), i direktiv 2003/71/EF omhandlede dokument, hvis det er relevant for en passende vurdering af værdipapirerne. Undtagelsen bør også udvides til at omfatte udbud til offentligheden og optagelse til handel af virksomheder, der er registreret uden for Unionen, hvis værdipapirer er optaget til handel enten på et reguleret marked eller på et marked i et tredjeland. I sidstnævnte tilfælde skal Kommissionen have truffet en positiv ækvivalensafgørelse vedrørende den retlige og tilsynsmæssige ramme i den tilsvarende markedslovgivning i tredjelandet, for at undtagelsen kan træde i kraft. Dette bør sætte arbejdstagere i Unionen i stand til at få adgang til ajourførte oplysninger om virksomheden.

(15) Resuméet af prospektet bør være en vigtig informationskilde for private investorer. Det bør være en selvstændig del af prospektet og være kort, enkelt, klart og letforståeligt for målgruppen af investorer. Det bør indeholde de nøgleoplysninger, investorer har behov for for at kunne beslutte, hvilket udbud af værdipapirer og optagelser til handel heraf, der skal overvejes nærmere. Disse centrale oplysninger bør indeholde de væsentligste karakteristika af og risici forbundet med udstedere, eventuelle garantier samt de værdipapirer, der udbydes eller optages til handel på et reguleret marked. Det bør også indeholde udbudets generelle betingelser, herunder de anslåede udgifter, som investoren pålægges af udstederen eller udbyderen, og angive de anslåede samlede udgifter, eftersom disse kan være betragtelige. Det bør også oplyse investoren om eventuelle rettigheder i tilknytning til værdipapirerne og om de risici, der er forbundet med investeringer i det pågældende værdipapir. Resuméets format bør fastsættes på en måde, der giver mulighed for at sammenligne resuméer vedrørende lignende produkter ved at sikre, at oplysninger, der svarer til hinanden, altid optræder på samme sted i resuméet.

(16) Medlemsstaterne bør sikre, at der ikke påhviler nogen person noget civilretligt ansvar udelukkende på grundlag af resuméet, herunder eventuelle oversættelser heraf, medmindre det er misvisende, ukorrekt eller uoverensstemmende, når det læses sammen med de relevante dele af prospektet. Resuméet bør indeholde en klar advarsel herom.

(17) Det er hensigtsmæssigt at præcisere, at endelige vilkår i basisprospekter udelukkende bør indeholde oplysninger om værdipapirnoten, der er særlige for udstedelsen, og som kun kan fastslås i forbindelse med hver enkelt udstedelse. Sådanne oplysninger kan for eksempel indeholde det internationale identifikationsnummer for værdipapirer, pris ved udstedelse, udløbsdato, enhver kupon, udnyttelsesdato, udnyttelseskurs og indfrielseskurs samt andre betingelser, der ikke er kendt i forbindelse med udarbejdelsen af prospektet. Yderligere nye oplysninger, der kan påvirke vurderingen af udstederen og værdipapirerne, bør overordnet set være angivet i et tillæg til prospektet. For at opfylde forpligtelsen til at stille de vigtigste oplysninger til rådighed også i forbindelse med basisprojekter bør udstedere kombinere resuméet med relevante uddrag af de endelige vilkår på en måde, der er let tilgængelig for investorer. Der bør i disse tilfælde ikke stilles krav om en separat godkendelse.

(18) For at effektivisere fortegningsretsemmissioner af værdipapirer og tage behørigt højde for udstedernes størrelse, uden det berører investorbeskyttelsen, bør der indføres en passende oplysningspligt for aktier, der udbydes til eksisterende aktionærer, der enten kan tegne disse aktier eller sælge tegningsretten til aktier, for udbud fra SMV'er og udstedere med ringe markedsværdi (nemlig, små virksomheder, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, og for udbud af værdipapirer, som ikke er kapitalandele, jf. artikel 1, stk. 2, litra j), i direktiv 2003/71/EF, der udstedes af kreditinstitutter. Når sådanne kreditinstitutter udsteder værdipapirer under den nævnte artikel, men vælger den i nærværende direktiv omhandlede ordning og som følge heraf udarbejder et prospekt, bør de have ret til at nyde godt af den relevante passende oplysningspligt. Den passende oplysningspligt for fortegningsretsemmissioner bør gælde, når de aktier, der udbydes, er af samme klasse som de aktier, der tilhører udstederen, og som er optaget til handel enten på et reguleret eller et multilateralt marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15, i direktiv 2004/39/EF, så længe markedet er underlagt passende løbende offentlighedskrav og regler om markedsmisbrug. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) bør udstede retningslinjer om disse betingelser med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder anvender en ensartet fremgangsmåde.

(19) Medlemsstaterne offentliggør omfattende oplysninger om deres finansielle situation, som normalt er tilgængelige for offentligheden. Såfremt en medlemsstat garanterer et udbud af værdipapirer, bør udstederen ikke være forpligtet til i prospektet at give oplysninger om den pågældende medlemsstat, der optræder som garant.

(20) For at forbedre retssikkerheden bør prospektet være gyldigt fra tidspunktet for dets godkendelse, hvilket er et tidspunkt, som let kan kontrolleres af den kompetente myndighed. For at øge fleksibiliteten bør udstedere ligeledes have mulighed for at ajourføre deres registreringsdokument i overensstemmelse med proceduren for tillæg til prospekter.

(21) Ved ikrafttrædelsen af direktiv 2004/109/EF, blev udstederens forpligtelse i henhold til direktiv 2003/71/EF til hvert år at udarbejde et dokument, der indeholder eller henviser til alle de oplysninger, som udstederen gennem de seneste 12 måneder inden prospektets udarbejdelse har offentliggjort, til en dobbelt forpligtelse og bør derfor udgå. Et registreringsdokument bør derfor ajourføres ved hjælp af et tillæg eller en værdipapirnote i stedet for at blive ajourført i henhold til artikel 10 i direktiv 2003/71/EF.

(22) Internettet sikrer let adgang til information. For at sikre større tilgængelighed for investorer bør prospektet altid offentliggøres i elektronisk form på det relevante websted. Når en person, der ikke er udstederen, er ansvarlig for at udarbejde prospektet, bør det være tilstrækkeligt for denne person at offentliggøre prospektet på sit websted.

(23) For at forbedre retssikkerheden bør det præciseres, hvornår kravet om at offentliggøre et tillæg til prospektet og tilbagekaldelsesretten ophører. Der bør ses på disse bestemmelser separat. Forpligtelsen til at supplere et prospekt bør derfor ophøre ved udbudsperiodens endelige udløb eller ved påbegyndelsen af handelen med sådanne værdipapirer på et reguleret marked, alt efter hvad der sker sidst. Retten til at tilbagekalde en accept bør på den anden side kun gælde, når prospektet vedrører et udbud af værdipapirer til offentligheden, og såfremt den nye omstændighed, fejl eller ukorrekthed opstod inden den endelige afslutning af udbuddet og værdipapiroverdragelsen. Derfor er tilbagekaldelsesretten forbundet med tidspunktet for den nye omstændighed, fejl eller ukorrekthed, der gør et tillæg nødvendigt, og forudsætter, at den udløsende begivenhed er sket, mens udbuddet var åbent, og er sket inden værdipapiroverdragelsen.

(24) En harmonisering på EU-niveau af bestemmelserne om tidsrammen for investorers udøvelse af retten til at trække deres tidligere accept tilbage i forbindelse med supplerende af et prospekt med et tillæg vil derfor skabe større retssikkerhed for udstedere, der udbyder værdipapirer på tværs af grænserne. For at give udstedere fra lande med tradition for en længere tidsramme en vis fleksibilitet bør udstederen eller udbyderen have mulighed for på frivillig basis at udvide tidsrammen for udøvelse af denne ret. For at forbedre retssikkerheden bør tillægget til prospektet præcisere, hvornår retten til at tilbagekalde en tidligere accept ophører.

(25) Den myndighed, der er ansvarlig for godkendelse af prospektet, bør også give udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, meddelelse om det godkendelsescertifikat, som er tilstillet myndighederne i værtslandet i overensstemmelse med direktiv 2003/71/EF, for at udstederen eller den person, som er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, kan opnå sikkerhed for, at anmeldelsen har fundet sted, og hvornår dette er sket.

(26) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det er særlig vigtigt, at Europa-Parlamentet modtager udkast til foranstaltninger og udkast til gennemførelsesretsakter samt alle andre former for relevante oplysninger, inden Kommissionen træffer afgørelse om ækvivalensen af prospekter udarbejdet i et bestemt tredjeland.

(27) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at overholde principperne fastsat i betragtning 41 i direktiv 2003/71/EF og at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder samt at præcisere de krav, som er fastsat i direktiv 2003/71/EF. Delegerede retsakter kan navnlig være nødvendige for at opdatere de tærskler og definitioner for virksomheder med ringe markedsværdi og SMV'er, som er fastsat i dette direktiv og i direktiv 2003/71/EF, samt i forbindelse med præcisering af det nærmere indhold og den specifikke udformning af resuméet, efter at resultatet af den debat, der blev iværksat med Kommissionens meddelelse af 30. april 2009 om initiativet vedrørende pakkeprodukter for private investorer, foreligger, således at resuméets indhold og form i størst muligt omfang kan bringes på linje med dette resultat med henblik på at undgå overlappning mellem dokumenter og potentiel forvirring blandt investorer samt for at minimere de hermed forbundne omkostninger.

(28) Europa-Parlamentet og Rådet bør have tre måneder fra meddelelsen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. Denne periode bør kunne forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet for så vidt angår vigtige problematiske områder. Europa-Parlamentet og Rådet bør ligeledes kunne underrette de andre institutioner om deres hensigt om ikke at gøre indsigelse. En sådan tidlig godkendelse af delegerede retsakter vil navnlig være hensigtsmæssig, når frister skal overholdes, f.eks. hvor der i basisretsakten er fastlagte tidsplaner i forbindelse med Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter.

(29) I erklæring 39 til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, undertegnet den 13. december 2007, tog konferencen til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis og

så fremover agter at søge bistand fra eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området finansielle tjenesteydelser.

(30) Målet for dette direktiv, nemlig begrænsning af de administrative byrder i forbindelse med offentliggørelse af et prospekt, når værdipapirer udbydes til offentligheden og optages til handel på et reguleret marked i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(31) Direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2003/71/EF

I direktiv 2003/71/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) litra h) affattes således:

»h) værdipapirer, der indgår i en udstedelse, hvor den samlede værdi af udstedelsen i Unionen beløber sig til under 5000000 EUR, idet dette beregnes over en periode på 12 måneder«

ii) litra j) affattes således:

»j) værdipapirer, der ikke er kapitalandele og udstedes løbende eller ad gentagne gange af kreditinstitutter, hvor den samlede værdi af udstedelsen i Unionen beløber sig til under 75000000 EUR, idet dette beregnes over en periode på 12 måneder, forudsat at disse værdipapirer:

i) ikke er underordnede, konverterbare eller ombyttelige

ii) ikke giver ret til at tegne eller erhverve andre former for værdipapirer, og ikke er tilknyttet et afledt instrument.«

b) følgende stykke indsættes:

»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder, herunder inflationen, vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c, foranstaltninger vedrørende tilpasningen af de grænser, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, litra h) og j).«

2) Artikel 2 ændres således:

a) i stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) litra e) affattes således:

»e) »kvalificerede investorer« : personer eller enheder, der beskrives i bilag II, afsnit I, nr. 1-4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁸⁾, og personer eller enheder, der efter anmodning behandles som professionelle kunder i overensstemmelse med bilag II til direktiv 2004/39/EF, eller anerkendes som godkendte modparter i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv 2004/39/EF, medmindre de har anmodet om at blive behandlet som ikke-professionelle kunder. Investeringselskaber og kreditinstitutter meddeler på anmodning deres klassifikation til udstederen under forbehold af den relevante databeskyttelseslovgivning. Investeringselskaber med tilladelse til fortsat at betragte eksisterende professionelle kunder som sådanne i overensstemmelse med artikel 71,

stk. 6, i direktiv 2004/39/EF kan behandle sådanne kunder som kvalificerede investorer i henhold til dette direktiv.

ii) følgende litraer indsættes:

»s) »nøgleanlysninger« : væsentlige og hensigtsmæssigt strukturerede oplysninger, som skal stilles til rådighed for investorer med henblik på at sætte dem i stand til at forstå karakteren af og risiciene forbundet med udstedere, garantier samt de værdipapirer, der udbydes til dem eller er blevet optaget til handel på et reguleret marked, samt til med forbehold af artikel 5, stk. 2, litra b), at beslutte, hvilke udbudte værdipapirer, der tages op til nærmere overvejelse. På baggrund af udbuddet og de pågældende værdipapirer indeholder nøgleanlysninger følgende elementer:

- i) en kort beskrivelse af risici og de vigtigste forhold i forbindelse med udstederen og eventuelle garantier, herunder aktiver, passiver og finansiel stilling
- ii) en kort beskrivelse af risici og væsentlige forhold i forbindelse med investeringen i det relevante værdipapir, herunder rettigheder i tilknytning til værdipapirerne
- iii) udbuddets generelle betingelser, herunder de anslåede udgifter, som investoren pålægges af udstederen eller udbyderen
- iv) nærmere oplysninger om optagelsen til handel
- v) årsager til udbuddet samt anvendelse af provenuet
- t) »selskab med ringe markedsværdi« : et selskab, der er noteret på et reguleret marked og havde en gennemsnitlig markedsværdi på under 100000000 EUR baseret på kursværdien ved årets udgang i de foregående tre kalenderår.«

b) stk. 2 og 3 udgår.

c) stk. 4 affattes således:

»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere de krav, der fastsættes i denne artikel, vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c de i stk. 1 omhandlede definitioner, herunder justering af de tal, der anvendes til at definere SMV'er, og tærskelværdierne for ringe markedsværdi under hensyntagen til situationen på de forskellige nationale markeder, herunder den klassifikation, der anvendes af operatører på regulerede markeder, Unionens lovgivning og henstillinger samt den generelle økonomiske udvikling.«

3) Artikel 3 ændres således:

a) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) første afsnit affattes således:

»2. Forpligtelsen til at offentliggøre et prospekt finder ikke anvendelse på følgende former for udbud:

- a) udbud af værdipapirer udelukkende til kvalificerede investorer og/eller
- b) udbud af værdipapirer, der er rettet mod færre end 150 fysiske eller juridiske personer pr. medlemsstat, som ikke er kvalificerede investorer og/eller
- c) udbud af værdipapirer, der er rettet til investorer, som erhverver værdipapirer for i alt mindst 100000 EUR pr. investor for hvert særskilt udbud og/eller
- d) udbud af værdipapirer, hvis pålydende pr. enhed beløber sig til mindst 100000 EUR og/eller
- e) udbud af værdipapirer til en samlet værdi i hele Unionen af mindre end 100000 EUR; idet dette beregnes over et tidsrum på 12 måneder.«

ii) følgende afsnit tilføjes:

»Medlemsstaterne kan ikke kræve et nyt prospekt ved videresalg af værdipapirer eller endelig placering af værdipapirer via finansielle formidlere, når der foreligger et gyldigt prospekt i overensstemmelse med artikel 9, og den udsteder eller den person, som er ansvarlig for udarbejdelsen

af dette prospekt, på grundlag af en skriftlig aftale erklærer sig indforstået med anvendelsen heraf.«

b) følgende stykke tilføjes:

»4. For at tage højde for den tekniske udvikling på de finansielle markeder, herunder inflationen, vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende beløbsgrænserne i nærværende artikels stk. 2, litra c)-e).«.

4) Artikel 4 ændres således:

a) i stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) litra c)-e) affattes således:

»c) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusion eller opsplitning af en virksomhed, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger, som af den kompetente myndighed anses for at svare til prospektets, under hensyn til kravene i EU-lovgivningen

d) udbytte, der udbetales til eksisterende aktionærer i form af aktier af samme klasse som de udbyttegivende aktier, såfremt der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om aktiernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved transaktionen

e) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles til eksisterende eller tidligere bestyrelsesmedlemmer eller ansatte af deres arbejdsgiver eller et datterselskab, forudsat at selskabet har sit hovedsæde eller vedtægtsmæssige hjemsted i Den Europæiske Union, og såfremt der gives adgang til et dokument indeholdende oplysninger om værdipapirernes antal og klasse samt årsagerne til og de nærmere omstændigheder ved transaktionen.«

ii) følgende afsnit tilføjes:

»Litra e) gælder også for et selskab oprettet uden for Unionen, hvis aktier er optaget til handel enten på et reguleret marked eller på et marked i et tredjeland. I sidstnævnte tilfælde gælder undtagelsen, forudsat at der foreligger tilstrækkelige oplysninger, herunder det i litra e) omhandlede dokument, som minimum på et sprog, der er gængs i internationale finans kredse, og forudsat at Kommissionen har truffet en ækvivalensafgørelse vedrørende markedet i det pågældende tredjeland.

Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en medlemsstat træffer Kommissionen ækvivalensafgørelser efter proceduren i artikel 24, stk. 2, omhandlede procedure, hvoraf det fremgår, om et tredjlands retlige og tilsynsmæssige ramme sikrer, at et reguleret marked, hvortil der er givet tilladelse i det pågældende tredjeland, er i overensstemmelse med retligt bindende krav, som med henblik på anvendelse af undtagelsen under litra e) er ækvivalent med de krav, der fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug)⁹⁾, af afsnit III i direktiv 2004/39/EF samt af og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked¹⁰⁾, og som er underlagt effektiv kontrol og håndhævelse i det pågældende tredjeland. Den pågældende kompetente myndighed angiver, hvorfor den vurderer, at den retlige og tilsynsmæssige ramme i det pågældende tredjeland skal betragtes som ækvivalent, og indgiver relevante oplysninger i denne henseende.

Et sådant tredjlands retlige og tilsynsmæssige ramme kan betragtes om ækvivalent, når denne ramme mindst opfylder følgende betingelser:

i) markederne er løbende underlagt krav om tilladelse, effektiv kontrol og håndhævelse

- ii) markederne har klare og gennemsigtige regler hvad angår optagelse af værdipapirer til handel, således at værdipapirer kan handles på rimelige, ordentlige og effektive betingelser og forhandles frit
- iii) værdipapirudstedere er underlagt regelmæssig og løbende oplysningspligt, der sikrer en høj grad af investorbeskyttelse, og
- iv) markedets gennemsigtighed og integritet er sikret ved forebyggelse af markedsmissbrug i form af insiderhandel og kursmanipulation.

For så vidt angår litra e), for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c vedtage foranstaltninger til præcisering af ovennævnte kriterier eller tilføjelse af yderligere kriterier, der skal anvendes til ækvivalensvurderingen.

(b) stk. 2, litra d), affattes således:

»d) værdipapirer, der udbydes, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusion eller opsplitning af en virksomhed, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger, som af den kompetente myndighed anses for at svare til prospektets, under hensyn til kravene i EU-lovgivningen.«.

5) Artikel 5 ændres således:

a) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) første afsnit, indledningen, affattes således:

»2. Prospektet skal indeholde oplysninger om udstederen og de værdipapirer, der skal udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked. Det skal også indeholde et resumé, der kortfattet og i et ikke-teknisk sprog, indeholder nøgleoplysninger på det sprog, som prospektet oprindeligt blev udarbejdet på. Resuméet skal have en form og et indhold, som sammen med prospektet giver passende oplysninger om de væsentligste elementer i forbindelse med de pågældende værdipapirer, således at investorer lettere kan tage stilling til, om de vil investere i sådanne værdipapirer.

Resuméet udarbejdes i et fælles format for at gøre det lettere at sammenligne resuméer for værdipapirer, der minder om hinanden, og det bør redegøre for de vigtigste oplysninger vedrørende de pågældende værdipapirer, således at investorer lettere kan tage stilling til, om de vil investere i sådanne værdipapirer. Resuméet skal ligeledes indeholde en advarsel om:«

ii) andet afsnit affattes således:

»Såfremt prospektet vedrører optagelse til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, med et pålydende på mindst 100000 EUR, stilles der ingen krav om at stille et resumé til rådighed, undtagen når en medlemsstat stiller krav herom, jf. artikel 19, stk. 4.«

b) stk. 3 affattes således:

»3. Udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, kan udarbejde prospektet som et enkelt dokument eller særskilte dokumenter. Et prospekt, der består af særskilte dokumenter, inddeler de påkrævede oplysninger i et registreringsdokument, en værdipapirnote og en resuménote. Registreringsdokumentet indeholder oplysninger om udstederen. Værdipapirnoten indeholder oplysninger om de værdipapirer, der udbydes til offentligheden eller skal optages til handel på et reguleret marked.«

c) stk. 4, tredje afsnit, affattes således:

»Er udbuddets endelige vilkår hverken inkluderet i basisprospektet eller i tillægget, gøres de endelige vilkår tilgængelige for investorerne, og de indgives til den kompetente myndighed i hjemlandet, og udstederen underretter den kompetente myndighed i det eller de relevante værtslande hver gang der foretages et udbud til offentligheden så tidligt som praktisk muligt, og, hvis det er muligt, inden begyndelsen på udbuddet til offentligheden eller optagelsen til handel. De endelige vilkår indeholder

oplysninger om værdipapirnoten og anvendes ikke til at supplere basisprospektet. Artikel 8, stk. 1, litra a), finder anvendelse i disse tilfælde.«

d) stk. 5 affattes således:

»5. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende følgende:

- a) formatet for prospektet eller basisprospektet, resuméet, de endelige vilkår og tillæg, og
- b) detaljerne for indholdet i og den specifikke form for de nøgleoplysninger, der skal indgå i resuméet.

Disse delegerede retsakter vedtages senest den 1. juli 2012.«.

6) Artikel 6, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer dog, at der ikke skal påhvile nogen person noget civilretligt ansvar udelukkende på grundlag af resuméet, herunder eventuelle oversættelser heraf, medmindre det er misvisende, ukorrekt eller uoverensstemmende, når det læses sammen med andre dele af prospektet, eller ikke, når det læses sammen med prospektets andre dele, indeholder nøgleoplysninger, således at investorerne lettere kan tage stilling til, om de vil investere i de pågældende værdipapirer. Resuméet skal indeholde en tydelig advarsel herom.«.

7) Artikel 7 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Detaljerede delegerede retsakter om de specifikke oplysninger, der skal indgå i prospektet, og som skal hindre gentagelse af oplysninger, når et prospekt består af særskilte dokumenter, vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c.«

b) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) litra b) affattes således:

»b) de forskellige former for udbud og optagelser til handel på et reguleret marked af værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og de vigtigste forhold i forbindelse hermed. De påkrævede oplysninger i et prospekt er passende fra de pågældende investorers synspunkt for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som har et pålydende per enhed på mindst 100000 EUR«

ii) litra e) affattes således:

»e) udstederens forskellige aktiviteter og størrelse, især de kreditinstitutter, som udsteder værdipapirer, der ikke er kapitalandele, og som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra j), selskaber med ringe markedsværdi og SMV'er. For sådanne virksomheder tilpasses oplysningerne deres størrelse og i givet fald deres kortere levetid«

iii) som litra g) indsættes:

»g) en passende oplysningspligt finder anvendelse på udbud af aktier fra selskaber, hvis aktier af samme klasse er optaget til handel på et reguleret marked eller på eller en multilateral handelsfacilitet som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15, i direktiv 2004/39/EF, som er underlagt passende løbende offentlighedskrav og regler om markedsmisbrug, forudsat at udbyderen ikke har undladt at anvende de lovfæstede fortegningsrettigheder.«

c) stk. 3 affattes således:

»3. De delegerede retsakter i stk. 1 baseres på de standarder for finansielle og andre oplysninger, der fastlægges af internationale børstilsynsorganisationer, navnlig IOSCO, og på de vejledende bilag til dette direktiv.«.

8) Artikel 8 ændres således:

- a) i stk. 2, indledningen og i stk. 3, erstattes ordet »gennemførelsesforanstaltninger« af »delegerede retsakter«
- b) følgende stk. indsættes:
»3a. Når værdipapirer er garanteret af en medlemsstat, har en udsteder, en udbyder eller en person, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, ved udarbejdelsen af et prospekt i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, ret til at udelade oplysninger om garanten.«
- c) stk. 4 affattes således:
»4. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende stk. 2.«

9) Artikel 9 ændres således:

- a) stk. 1 affattes således:
»1. Et prospekt er gyldigt i 12 måneder fra godkendelsen for så vidt angår udbud til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked, såfremt prospektet er behørigt suppleret med tillæg påkrævet i henhold til artikel 16.«
- b) stk. 4 affattes således:
»4. Et tidligere indgivet og godkendt registreringsdokument som omhandlet i artikel 5, stk. 3, er gyldigt i en periode på indtil 12 måneder. Registreringsdokumentet, om nødvendigt opdateret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, eller artikel 16, ledsaget af værdipapirnoten samt resuménoten, anses som et gyldigt prospekt.«

10) Artikel 10 udgår.

11) Artikel 11 ændres således:

- a) stk. 1 affattes således:
»1. Medlemsstaterne tillader, at oplysninger integreres i prospektet ved henvisning til et eller flere tidligere eller samtidigt offentliggjorte dokumenter, der er godkendt af hjemlandets kompetente myndighed eller indgivet til den i overensstemmelse med dette direktiv eller direktiv 2004/109/EF. Sådanne oplysninger skal være de senest tilgængelige for udstederen. Resuméet må ikke indeholde oplysninger integreret ved henvisning.«
- b) stk. 3 affattes således:
»3. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende de oplysninger, der kan integreres ved henvisning.«

12) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

»2. I dette tilfælde skal værdipapirnoten stille oplysninger til rådighed, der normalt ville blive stillet til rådighed i registreringsdokumentet, når der er væsentlige ændringer eller udviklinger, som kunne påvirke eventuelle investorers vurdering siden det senest opdaterede registreringsdokument, medmindre sådanne oplysninger gives i et tillæg i overensstemmelse med artikel 16. Værdipapirnoten og resuménoten godkendes særskilt.«

13) Artikel 13, stk. 7, affattes således:

»7. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a

og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende betingelserne for justering af fristerne.«.

14) Artikel 14 ændres således:

a) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) litra c), første afsnit, affattes således:

»c) i elektronisk form på udstederens netsted eller i givet fald på netsteder tilhørende de finansielle formidlere, der placerer eller sælger værdipapirerne, herunder finansieringsorganer, eller«

ii) andet afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne pålægger udstedere eller de for udarbejdelse af et prospekt ansvarlige personer, som offentliggør deres prospekt i overensstemmelse med litra a) eller b), også at offentliggøre deres prospekt i elektronisk form i overensstemmelse med litra c).«

b) stk. 8 affattes således:

»8. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende nærværende artikels stk. 1 til 4.«.

15) Artikel 15, stk. 7, affattes således:

»7. For at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og præcisere kravene i denne artikel vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger vedrørende udsendelse af annoncer om hensigten om udbud til offentligheden af værdipapirer eller optagelse til handel på et reguleret marked, navnlig før prospektet er gjort tilgængeligt for offentligheden eller før tegningens påbegyndelse, samt i forbindelse med nærværende artikels stk. 4.«.

16) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Tillæg til prospektet

1. Enhver væsentlig ny omstændighed, materiel fejl eller ukorrektthed i forbindelse med oplysningerne i prospektet, der kan påvirke vurderingen af værdipapirerne, og som indtræder eller konstateres mellem tidspunktet for godkendelsen af prospektet og den endelige afslutning af udbuddet til offentligheden, eller i givet fald starten af handelen på et reguleret marked, afhængigt af hvad der sker sidst, skal angives i et tillæg til prospektet. Et sådant tillæg godkendes efter samme fremgangsmåde inden for syv arbejdsdage og offentliggøres i overensstemmelse med bestemmelser, som mindst svarer til de gældende bestemmelser på tidspunktet for det oprindelige prospekts udsendelse. Resuméet og de eventuelle oversættelser heraf skal også om nødvendigt ajourføres for at tage hensyn til de nye oplysninger i tillægget.

2. Når prospektet vedrører et udbud af værdipapirer til offentligheden har investorer, der har indvilliget i at købe eller tegne værdipapirer allerede inden offentliggørelsen af tillægget, i to arbejdsdage efter tillæggets offentliggørelse ret til at trække deres accept tilbage, såfremt den nye omstændighed, væsentlige fejl eller ukorrektthed som nævnt i stk. 1 opstod inden den endelige afslutning af udbuddet til offentligheden og værdipapiroverdragelsen. Denne periode kan forlænges af udstederen eller udbyderen. Sidste dato for tilbagekaldelsesretten skal fremgå af tillægget.«.

17) Artikel 18, stk. 1, affattes således:

»1. På anmodning af udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, skal hjemlandets kompetente myndighed senest tre arbejdsdage efter modtagelse af denne anmodning eller, når anmodningen indgives sammen med prospektudkastet, en arbejdsdag efter godkendelsen af prospektet, stille et godkendelsescertifikat til rådighed for den kompetente myndighed i værtslandet, hvoraf det fremgår, at prospektet er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktiv, samt en kopi af nævnte prospekt. Anmeldelsen ledsages i givet fald af den oversættelse af resuméet, som udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, har ladet udarbejde. Der følges samme procedure for eventuelle tillæg til prospektet. Udstederen eller den person, der er ansvarlig for prospektets udarbejdelse, får stillet godkendelsescertifikatet til rådighed samtidig med den kompetente myndighed i værtslandet.«.

18) Artikel 19, stk. 4, affattes således:

»4. Når der ansøges om optagelse til handel på et reguleret marked for værdipapirer, der ikke er kapitalandele, hvis pålydende pr. enhed er på mindst 100000 EUR, i en eller flere medlemsstater, skal prospektet udarbejdes på et sprog, der accepteres af hjem- og værtslandets kompetente myndigheder, eller på et sprog, der er almindeligt i internationale finans kredse, som kan vælges af udstederen, udbyderen eller den person, der ansøger om optagelse til handel, alt efter omstændighederne. Medlemsstaterne kan vælge at stille krav i deres nationale lovgivning om, at et resumé udarbejdes på disses officielle sprog.«.

19) Artikel 20, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a og med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c foranstaltninger med henblik på fastsættelse af generelle ækvivalens kriterier på grundlag af kravene i artikel 5 og 7.«.

20) I artikel 21, stk. 4, litra d), erstattes ordene »dets gennemførelsesforanstaltninger« af »de delegerede retsakter, der er omhandlet heri«.

21) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 24a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, artikel 2, stk. 4, artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 1, femte afsnit, artikel 5, stk. 5, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 4, artikel 11, stk. 3, artikel 13, stk. 7, artikel 14, stk. 8, artikel 15, stk. 7 og artikel 20, stk. 3, første afsnit, i en periode på fire år fra den 31. december 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 24b.

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 24b og 24c.

*Artikel 24b***Tilbagekaldelse af delegationen**

1. Den i artikel 1, stk. 4, artikel 2, stk. 4, artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 1, femte afsnit, artikel 5, stk. 5, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 4, artikel 11, stk. 3, artikel 13, stk. 7, artikel 14, stk. 8, artikel 15, stk. 7 og artikel 20, stk. 3, første afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse, samt den mulige begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

*Artikel 24c***Indsigelser mod delegerede retsakter**

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen.

Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 1, gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt hinanden og Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor, jf. artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.«

22) I bilag I, afsnit I, litra C), samt afsnit III og IV, bilag II, afsnit II, bilag III, afsnit II og III, og bilag IV, tredje led, erstattes »nøgleoplysninger« med »væsentlige oplysninger«.

*Artikel 2***Ændring af direktiv 2004/109/EF**

I direktiv 2004/109/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, litra i), nr. i), affattes således:

- »i) for så vidt angår udstedere af gældsbeviser, hvis pålydende pr. enhed er under 1000 EUR, og udstedere af aktier:
- når udstederen er registreret i Unionen, den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted
 - når udstederen er registreret i et tredjeland, den medlemsstat, som der henvises til i artikel 2, stk. 1, litra m), nr. iii), i direktiv 2003/71/EF.

Definitionen på «hjemland» anvendes på gældsbeviser i anden valuta end euro, når værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen er under 1000 EUR, medmindre den er næsten lig med 1000 EUR.«

2) Artikel 8 ændres således:

a) stk. 1, litra b), affattes således:

»b) en udsteder, der kun udsteder gældsbeviser optaget til omsætning på et reguleret marked, hvor den pålydende værdi pr. enhed er mindst 100000 EUR eller, hvis der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvor værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 100000 EUR.«

b) følgende stykke indsættes:

»4. Uanset bestemmelserne i stk. 1, litra b), skal artikel 4, 5 og 6, i hele gældsbevisernes løbetid, ikke omfatte udstedere, der kun udsteder gældsbeviser hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 50000 EUR eller, hvor der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvis værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50000 EUR hvis disse allerede er optaget til omsætning på et reguleret marked i Den Europæiske Union inden den 31. december 2010.«.

3) Artikel 18, stk. 3, affattes således:

»3. Når kun indehavere af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 100000 EUR eller, hvis der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvor værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 100000 EUR, skal indkaldes til en forsamling, kan udsteder vælge en hvilken som helst medlemsstat til dette formål, forudsat at alle de faciliteter og oplysninger, der er nødvendige for, at disse indehavere kan udøve deres rettigheder, gøres tilgængelige i denne medlemsstat.

Det valg, der er anført i første afsnit, skal også gælde for indehavere af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 50000 EUR eller, hvor der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvis værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50000 EUR, hvis disse allerede er optaget til omsætning på et reguleret marked i Den Europæiske Union inden den 31. december 2010 i hele gældsbevisernes løbetid, forudsat at alle de faciliteter og oplysninger, der er nødvendige for, at disse indehavere kan udøve deres rettigheder, gøres tilgængelige i den medlemsstat, udstederen har valgt.«.

4) Artikel 20, stk. 6, affattes således:

»6. Uanset bestemmelserne i stk. 1 til 4 skal der, hvor gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 100000 EUR eller, hvor der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvis værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 100000 EUR, hvis disse allerede er optaget til omsætning på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater i Den Europæiske Union, offentliggøres regulerede oplysninger enten på et sprog, der accepteres af de kompetente myndigheder i hjemlandene og værtslandene, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de internationale finansielle kredse, valgt af udstederen eller af den person, som uden udsteders samtykke har anmodet om en sådan optagelse.

Den i første afsnit anførte fravigelse skal også omfatte gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 50000 EUR eller, hvor der er tale om gældsbeviser i anden valuta end euro, hvis værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50000 EUR, hvis disse allerede er optaget til omsætning på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater i Den Europæiske Union inden den 31. december 2010 i hele gældsbevisernes løbetid.«.

*Artikel 3***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 2012. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 4***Evaluering**

Senest den 1. januar 2016 evaluerer Kommissionen anvendelsen af direktiv 2003/71/EF som ændret ved nærværende direktiv, især hvad angår anvendelsen og indvirkningen af bestemmelserne, inklusive ansvar, resumeet med nøgleoplysninger, virkningerne af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra e), om beskyttelse af de ansatte og den passende oplysningspligt i artikel 7, stk. 2, litra e) og g), og den elektroniske offentliggørelse af prospekter i overensstemmelse med artikel 14, og den vurderer endvidere artikel 2, stk. 1, litra m), nr. ii), vedrørende begrænsningen i valget af hjemland ved udstedelse af værdipapirer, som ikke er kapitalandele, med en pålydende værdi på under 1000 EUR for så vidt angår, om denne bestemmelse bør bevares eller ophæves. Kommissionen evaluerer desuden nødvendigheden af at ændre definitionen af begrebet »udbud til offentligheden« og nødvendigheden af at definere begreberne »primært marked« og »sekundært marked« og i denne forbindelse skaber den fuldstændig klarhed over forbindelserne mellem direktiv 2003/71/EF og direktiv 2003/6/EF og 2004/109/EF. Efter denne evaluering forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af forslag til ændring af direktiv 2003/71/EF.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

*Artikel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne
J. Buzek
Formand

På Rådets vegne
O. Chastel
Formand

- 1) Udtalelse af 18.2.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- 2) EUT L 19 af 26.1.2010, s. 1.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 17.6.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.10.2010.
- 4) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.
- 5) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 6) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.
- 7) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
- 8) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 9) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
- 10) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU**af 16. november 2011****om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat³⁾ giver de kompetente myndigheder i den finansielle sektor en række supplerende beføjelser og værktøjer med henblik på tilsyn med koncerner bestående af mange regulerede enheder, der er aktive inden for forskellige sektorer af de finansielle markeder. Sådanne koncerner (finansielle konglomerater) er udsat for risici (koncernrisici), der omfatter risikoen for afsmitning, hvor risici spredes fra den ene ende af koncernen til den anden, risikokoncentration, hvor den samme type risiko konkretiseres forskellige steder i koncernen på samme tid, kompleksiteten ved at forvalte mange forskellige juridiske enheder, potentielle interessekonflikter samt problemet med at forsyne alle de regulerede enheder i det finansielle konglomerat med den nødvendige lovpligtige kapital, hvilket forhindrer, at den samme kapital anvendes flere gange. Finansielle konglomerater bør derfor ud over tilsynet på individuelt, konsolideret eller koncerngrundlag være underlagt supplerende tilsyn, uden at dette medfører overlappning eller påvirker koncernen, og dette uanset koncernens juridiske struktur.

(2) Der bør sikres sammenhæng mellem målsætningerne i direktiv 2002/87/EF på den ene side og Rådets direktiv 73/239/EØF⁴⁾, og 92/49/EØF⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF⁶⁾, 2002/83/EF⁷⁾, 2004/39/EF⁸⁾, 2005/68/EF⁹⁾, 2006/48/EF¹⁰⁾, 2006/49/EF¹¹⁾, 2009/65/EF¹²⁾, 2009/138/EF¹³⁾ og 2011/61/EU¹⁴⁾ på den anden side for at sikre passende supplerende tilsyn med forsikrings- og bankkoncerner, herunder dem, som er en del af en blandet finansiel holdingstruktur.

(3) Finansielle konglomerater i Unionen bør identificeres ud fra, i hvilket omfang de er udsat for koncernrisici, baseret på fælles retningslinjer, der udstedes af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010¹⁵⁾, (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010¹⁶⁾, (EIOPA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹⁷⁾, (ESMA), i henhold til artikel 56 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr.

1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 efter samarbejde i Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg). Det er ligeledes vigtigt, at kravene vedrørende dispensation for anvendelsen af supplerende tilsyn anvendes på basis af en risikovurdering i henhold til disse retningslinjer. Dette har særlig stor betydning i tilfælde af større, internationalt aktive finansielle konglomerater.

(4) Det er kun muligt at foretage omfattende og passende overvågning af koncernrisici i store, komplekse og internationalt aktive finansielle konglomerater samt tilsyn med disse koncerners kapitalstrategier på koncernplan, når de kompetente myndigheder indsamler tilsynsoplysninger og planlægger tilsynsforanstaltninger ud over deres nationale beføjelser. Det er derfor nødvendigt, at de kompetente myndigheder koordinerer det supplerende tilsyn med internationalt aktive finansielle konglomerater mellem de kompetente myndigheder, der anses for de mest hensigtsmæssige til at udføre supplerende tilsyn med et finansielt konglomerat. Det forhold, at direktiv 2002/87/EF er en supplerende retsakt, bør afspejle sig i tilsynskollegiet af relevante kompetente myndigheder for et finansielt konglomerat, og dette tilsynskollegium bør som sådan ikke overlappe eller erstatte, men bør snarere tilføre en øget værdi til eksisterende tilsynskollegier for finansielle konglomeraters bankundergruppe og forsikringsundergruppe. Der bør kun oprettes et tilsynskollegium for et finansielt konglomerat, hvis der ikke eksisterer et sektorielt kollegium fra hverken bank- eller forsikringssektoren.

(5) For at sikre et passende reguleringsmæssigt tilsyn er det nødvendigt, at den juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer af banker, forsikringsselskaber og finansielle konglomerater med grænseoverskridende aktiviteter, overvåges af henholdsvis EBA, EIOPA og ESMA (samlet benævnt »ESA'erne«) og Det Fælles Udvalg, og at der stilles oplysninger til rådighed for de relevante kompetente myndigheder.

(6) For at sikre et effektivt supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, navnlig når et af dets datterselskabers hovedsæde er i et tredjeland, bør dette direktiv omfatte enhver virksomhed, navnlig ethvert kreditinstitut med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen.

(7) Det supplerende tilsyn med store, komplekse internationalt aktive finansielle konglomerater kræver koordination i hele Unionen for således at bidrage til stabilitet på det indre marked for finansielle tjenester. Det er til dette formål nødvendigt, at de kompetente myndigheder er enige om fremgangsmåderne for tilsyn, der skal udføres med disse finansielle konglomerater. ESA'erne bør i overensstemmelse med artikel 56 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 gennem Det Fælles Udvalg udstede fælles retningslinjer for disse fælles fremgangsmåder for således at sikre et omfattende system af tilsynsværktøjer og –beføjelser, der kan anvendes i bank-, forsikrings- og værdipapirdirektiver og direktiver om finansielle konglomerater. De retningslinjer, der udstedes i henhold til direktiv 2002/87/EF, skal afspejle det forhold, at direktivet er en supplerende retsakt på tilsynsområdet, og supplere det sektorspecifikke tilsyn som fastsat i direktiv 73/239/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF, 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU.

(8) Der er et reelt behov for at overvåge og kontrollere potentielle koncernrisici, der truer finansielle konglomerater, og som skyldes kapitalinteresser i andre virksomheder. I de tilfælde, hvor de specifikke tilsynsbeføjelser i medfør af direktiv 2002/87/EF viser sig at være utilstrækkelige, bør tilsynssamfundet udvikle alternative metoder til at håndtere og på passende vis tage hensyn til disse risici, idet dette arbejde bør udføres af ESA'er gennem Det Fælles Udvalg. Hvis en kapitalinteresse er det eneste element til identifikation af et finansielt konglomerat, bør de tilsynsførende have mulighed for at vurdere, hvorvidt koncernen er udsat for koncernrisici og i givet fald dispensere fra behovet for supplerende tilsyn.

(9) De tilsynsførende har for så vidt angår visse koncernstrukturer været uden beføjelser i forbindelse med den nuværende krise, fordi de ordninger, de relevante direktiver gav mulighed for, har tvunget dem til at vælge enten sektorspecifik eller supplerende tilsyn. Der bør foretages en fuldstændig revision af di-

rektiv 2002/87/EF inden for rammerne af G20-arbejdet om finansielle konglomerater, men de nødvendige tilsynsbeføjelser bør tilvejebringes hurtigst muligt.

(10) Det er hensigtsmæssigt at sikre overensstemmelse mellem målsætningen i direktiv 2002/87/EF og direktiv 98/78/EF. Direktiv 98/78/EF bør derfor ændres til at definere og omfatte blandede finansielle holdingselskaber. For at sikre rettidigt og sammenhængende tilsyn bør direktiv 98/78/EF ændres uanset den snarlige anvendelse af direktiv 2009/138/EF, som bør ændres på samme måde.

(11) Mens der jævnligt bør gennemføres stresstest for bankundergrupper og forsikringsundergrupper, er det op til koordinatoren udnævnt i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, at træffe beslutninger om hensigtsmæssigheden, parametrene og tidsplanen for en stresstest for det enkelte finansielle konglomerat som helhed. For EU-dækkende stresstest, udført af ESA'erne i en sektorspecifik kontekst, bør det være Det Fælles Udvalgs rolle at sikre, at sådanne stresstest optræder på en ensartet måde på tværs af sektorerne. Af disse årsager bør ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg være i stand til at udvikle supplerende parametre for EU-dækkende stresstest, der kan opfange de særlige grupperisici, der typisk optræder i finansielle konglomerater, ligesom det bør kunne offentliggøre resultaterne af disse test, hvor dette er tilladt i henhold til sektorlovgivningen. Der bør tages hensyn til erfaringer fra tidligere EU-dækkende stresstest. F.eks. bør stresstest tage hensyn til de finansielle konglomeraters likviditets- og solvensrisici.

(12) Kommissionen bør videreudvikle et sammenhængende og omfattende system for tilsyn med finansielle konglomerater. Den kommende fuldstændige revision af direktiv 2002/87/EF bør omfatte ikke-regulerede enheder, navnlig SPV'er («special purpose vehicles»), og bør udvikle en risikobaseret model for anvendelse af de dispensationer, tilsynsmyndighederne kan anvende i afgørelsen af, hvad der er et finansielt konglomerat, samtidig med at anvendelsen af sådanne dispensationer begrænses. Med hensyn til de sektorspecifikke direktiver bør revisionen også tage hensyn til systemisk relevante finansielle konglomerater, hvis størrelse, samhørighed eller kompleksitet gør dem særlig sårbare. Sådanne konglomerater bør identificeres i analogi med de stadig højere standarder, opstillet af Rådet for Finansiell Stabilitet og Baselkomitéen for Banktilsyn. Kommissionen bør overveje at foreslå lovgivningsmæssige tiltag på dette område.

(13) Det er hensigtsmæssigt at sikre overensstemmelse mellem målsætningerne i direktiv 2002/87/EF og direktiv 2006/48/EF. Direktiv 2006/48/EF bør derfor ændres til at definere og omfatte blandede finansielle holdingselskaber.

(14) Genetableringen af beføjelser på blandede finansielle holdingselskabers niveau betyder, at visse bestemmelser fra direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF eller 2009/138/EF finder anvendelse samtidig på dette niveau. Disse bestemmelser kan være indbyrdes ækvivalente, navnlig for så vidt angår de kvalitative elementer i tilsynsprocessen. Eksempelvis opstilles der identiske krav til egnethed og hæderlighed i forbindelse med administrationen af holdingselskaber i direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF. For at undgå overlappning mellem disse bestemmelser og for at sikre effektiviteten af tilsynet på topniveau bør de tilsynsførende have mulighed for kun at anvende en specifik bestemmelse én gang og samtidig efterleve den ækvivalente bestemmelse i alle andre gældende direktiver. Når bestemmelser ikke er affattet på samme måde, bør de anses for at være ækvivalente, hvis de ligner hinanden i substansen, navnlig for så vidt angår risikobaseret tilsyn. I forbindelse med vurderingen af ækvivalens bør de tilsynsførende i et kollegiums regi undersøge, for så vidt angår hvert enkelt direktiv, om anvendelsesområdet dækker og om målsætningerne er opfyldt, uden at tilsynsstandarderne forringes. Vurderinger af ækvivalens bør kunne udvikle sig i forbindelse med ændringer i tilsynsregler og -praksis. Ækvivalensvurderinger bør derfor foregå som en åben proces i løbende udvikling. Denne proces bør give mulighed for forskellige løsninger i det enkelte tilfælde, således at der tages hensyn til alle relevante karakteristika i en bestemt koncern. For at sikre sammenhæng mellem tilsynsreglerne for en bestemt koncern og lige vilkår for alle finansielle konglomerater i Unionen er samarbejde mellem tilsynsmyndighederne nødvendigt. ESA'er bør i den forbindelse gennem Det Fælles Udvalg udarbejde retningslinjer med sigte på at sikre

overensstemmelse mellem vurderinger af ækvivalens og arbejde i retning af at fastsætte bindende tekniske standarder.

(15) For at forbedre det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår tekniske tilpasninger af direktiv 2002/87/EF for så vidt angår definitioner, tilpasning af terminologien og beregningsmetoderne i nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(16) Målet for dette direktiv, nemlig en forbedring af det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. EU-traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(17) Direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 98/78/EF

I direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Litra j) affattes således:

»j) »Blandet forsikringsholdingselskab« : et moderselskab, som ikke er et forsikringsselskab, et tredjelandforsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et tredjelandsgenforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som har mindst ét datterselskab, der er et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab.«

b) Følgende litra tilføjes:

»m) »Blandet finansielt holdingselskab« : et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF.«

2) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. Ethvert forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et tredjelandforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab, skal underkastes supplerende tilsyn som foreskrevet i artikel 5, stk. 2, samt i artikel 6, 8 og 10.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Anvendelsesomfang for så vidt angår blandede finansielle holdingselskaber

1. Er et blandet finansielt holdingselskab navnlig for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en ækvivalent bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den kompetente myndighed, som er

ansvarlig for gennemførelse af supplerende tilsyn efter konsultation af de øvrige berørte kompetente myndigheder beslutte kun at anvende bestemmelsen i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

2. Er et blandet finansielt holdingselskab navnlig for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af ækvivalente bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2006/48/EF, kan den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse af supplerende tilsyn efter fælles overenskomst med den konsoliderende tilsynsmyndighed i bank- og investeringsservicesektoren beslutte kun at anvende bestemmelsen i det direktiv, som relaterer til den mest betydningsfulde sektor, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF.

3. Den kompetente myndighed, som er ansvarlig for udøvelse af supplerende tilsyn informerer Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010¹⁸), (EBA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010¹⁹), (EIOPA), om de beslutninger, der træffes i henhold til stk. 1 og 2. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010²⁰), udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 til 14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

4) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Udøvelse af supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 2 indebærer på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion over for det enkelte tredjelandsforsikringsselskab, tredjelandsgenforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab.«

5) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i to eller flere medlemsstater, har det samme forsikringsholdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab, tredjelandsgenforsikringsselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab som moderselskab, kan de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater aftale, hvem af dem der skal udøve det supplerende tilsyn.«

6) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, tredjelandsforsikringsselskaber og tredjelandsgenforsikringsselskaber

1. For så vidt angår artikel 2, stk. 2, kræver medlemsstaterne anvendelse af den supplerende tilsynsmetode i overensstemmelse med bilag II. Alle tilknyttede selskaber under forsikringsholdingselskabet, blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab medtages i beregningen.

2. Hvis de kompetente myndigheder på grundlag af beregningen i henhold til stk. 1 skønner, at solvens-situationen for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, der er et datterselskab under forsik-ringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskabet eller tred-jelandsgenforsikringsselskabet, er kritisk eller i fare for at blive det, træffer de passende foranstaltninger over for dette forsikringsselskab eller genforsikringsselskab.«

7) Bilag I og II ændres i overensstemmelse med bilag I til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændringer til direktiv 2002/87/EF

I direktiv 2002/87/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 og 2 affattes således:

»*Artikel 1*

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler for supplerende tilsyn med regulerede enheder, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 4 i direktiv 2002/83/EF²¹⁾, artikel 5 i direktiv 2004/39/EF²²⁾, artikel 3 i direktiv 2005/68/EF²³⁾, artikel 6 i direktiv 2006/48/EF²⁴⁾, artikel 5 i direktiv 2009/65/EF²⁵⁾, artikel 14 i direktiv 2009/138/EF²⁶⁾ eller artikel 6-11 i direktiv 2011/61/EU²⁷⁾, og som er en del af et finansielt konglomerat.

Dette direktiv ændrer også de relevante sektorregler for de enheder, der reguleres ved disse direktiver.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kreditinstitut« : et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF
- 2) »forsikringsselskab« : et forsikringsselskab som omhandlet i artikel 13, stk. 1, 2 eller 3, i direktiv 2009/138/EF
- 3) »investeringselskab« : et investeringselskab som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, herunder de i artikel 3, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrund-lag²⁸⁾ omhandlede virksomheder, eller et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse i henhold til direktiv 2004/39/EF, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen
- 4) »reguleret enhed« : et kreditinstitut, forsikringsselskab, genforsikringsselskab, et investerings-selskab, et aktivforvaltningsselskab eller en forvalter af den alternative investeringsfond
- 5) »aktivforvaltningsselskab« : et forvaltningsselskab som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i direk-tiv 2009/65/EF eller et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve god-kendelse i henhold til nævnte direktiv, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen
- 5a) »forvalter af den alternative investeringsfond« : en forvalter af alternative investeringsfonde som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), litra l) og litra ab), i direktiv 2011/61/EF eller et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse i henhold til nævnte direktiv, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen

- 6) »genforsikringsselskab« : et genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 13, stk. 4, 5 eller 6, i direktiv 2009/138/EF eller en SPV som omhandlet i artikel 13, nr. 26), i direktiv 2009/138/EF
- 7) »sektorregler« : EU-lovgivningen vedrørende forsigtighedstilsyn med regulerede enheder, navnlig direktiv 2004/39/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/138/EF
- 8) »finanssektor« : en sektor bestående af en eller flere af følgende enheder:
 - a) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed som omhandlet i artikel 4, nr. 1), 5) eller 21), i direktiv 2006/48/EF (herefter »banksektoren«)
 - b) et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 13, nr. 1), 2), 4) eller 5), eller i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF (herefter »forsikringssektoren«)
 - c) et investeringsselskab som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/49/EF (herefter »investeringsservicesektoren«)
- 9) »moderselskab« : et moderselskab som omhandlet i artikel 1 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber²⁹⁾ eller ethvert selskab, der efter de kompetente myndigheders vurdering reelt udøver en bestemmende indflydelse på et andet selskab
- 10) »datterselskab« : et datterselskab som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller ethvert selskab, på hvilket et moderselskab efter de kompetente myndigheders mening effektivt udøver en bestemmende indflydelse eller ethvert datterselskab af et sådant datterselskab
- 11) »kapitalinteresse« : kapitalinteresse som omhandlet i artikel 17, første punktum, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer³⁰⁾ eller direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller mere af et selskabs stemmerettigheder eller kapital
- 12) »koncern« : en gruppe selskaber, som består af et moderselskab, dets datterselskaber og de enheder, som moderselskabet eller dets datterselskaber har kapitalinteresser i, eller selskaber, der har en indbyrdes forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, herunder enhver subkoncern heraf
- 12a) »kontrol« : et forhold mellem et moderselskab og et datterselskab som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller et lignende forhold mellem en fysisk eller juridisk person og et selskab
- 13) »snævre forbindelser« : en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem kontrol eller kapitalinteresser eller en situation, hvorved to eller flere fysiske eller juridiske personer er permanent knyttet til samme person gennem kontrol
- 14) »finansielt konglomerat« : en koncern eller subkoncern, der ledes af en reguleret enhed eller hvori mindst ét af datterselskaberne i den koncern eller subkoncern er en reguleret enhed, og som opfylder følgende betingelser:
 - a) ledes koncernen eller en subkoncern af en reguleret enhed:
 - i) nævnte enhed er et moderselskab for en enhed i den finansielle sektor, en enhed, der besidder kapitalinteresser i en enhed i den finansielle sektor, eller en enhed, der er knyttet til en enhed i den finansielle sektor gennem et tilhørsforhold som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
 - ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og
 - iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til artikel 3, stk. 2 eller 3, i dette direktiv, eller
 - b) ledes koncernen eller subkoncernen ikke af en reguleret enhed
 - i) koncernens eller subkoncernens aktiviteter finder hovedsagelig sted i den finansielle sektor som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1
 - ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og

- iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 2 eller 3
- 15) »blandet finansielt holdingselskab« : et moderselskab, som ikke er en reguleret enhed, og som sammen med sine datterselskaber, hvoraf mindst et er en reguleret enhed med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen, og andre enheder udgør et finansielt konglomerat
- 16) »kompetente myndigheder« : de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der ved lov eller andre bestemmelser er bemyndiget til at føre tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, investeringsselskaber, aktivforvaltningsselskaber eller forvaltere af alternative investeringsfonde, individuelt eller på koncernplan
- 17) »relevante kompetente myndigheder« :
- a) medlemsstaternes kompetente myndigheder med ansvar for det sektorielle koncerntilsyn med enhver reguleret enhed i et finansielt konglomerat, særlig det endelige moderselskab i en sektor
 - b) koordinatoren, der udpeges i henhold til artikel 10, hvis denne er forskellig fra de myndigheder, der er nævnt under litra a)
 - c) andre berørte kompetente myndigheder, hvis det skønnes relevant af de myndigheder, der er nævnt under litra a) og b)
- 18) »koncerninterne transaktioner« : alle transaktioner, hvorigennem regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat direkte eller indirekte forlader sig på andre selskaber inden for samme koncern eller på fysiske eller juridiske personer, der er forbundet med selskaberne inden for den pågældende koncern gennem snævre forbindelser, med henblik på opfyldelse af en forpligtelse, kontraktlig eller ikke-kontraktlig og mod eller uden vederlag
- 19) »risikokoncentration« : alle eksponeringer med tabsmuligheder, der bæres af regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat, og som er store nok til at true disse enheders solvens eller finansielle situation i almindelighed, uanset om disse eksponeringer er forårsaget af modpartsrisiko/kreditrisiko, investeringsrisiko, forsikringsrisiko, markedsrisici, andre risici eller en kombination af eller et samspil mellem disse risici.
- Indtil ikrafttrædelsen af regulerende tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med artikel 21a, stk. 1, litra b), skal vurderingen omtalt i nr. 17), litra c), i særdeleshed tage hensyn til, hvor store markedsandele de regulerede enheder i andre medlemsstater har i det finansielle konglomerat, navnlig hvis de overstiger 5 %, og til betydningen af regulerede enheder etableret i en anden medlemsstat i det finansielle konglomerat.

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

- »1. Med henblik på at bestemme, om en gruppes aktiviteter hovedsagelig finder sted i den finansielle sektor, jf. artikel 2, nr. 14), litra b), nr. i), skal balancesummen for gruppens regulerede og uregulerede enheder i den finansielle sektor udgøre mere end 40 % af balancesummen for gruppen som helhed.
2. Med henblik på bestemmelse af, om aktiviteter i forskellige finansielle sektorer er væsentlige, jf. artikel 2, nr. 14), litra a), nr. iii), eller nr. 14). litra b), nr. iii), skal det for hver finansielle sektor gælde, at gennemsnittet af forholdet mellem balancesummen for denne finansielle sektor og balancesummen for gruppens enheder i den finansielle sektor og forholdet mellem solvenskravene til den samme finansielle sektor og de samlede solvenskrav til gruppens enheder i den finansielle sektor overstiger 10 %.

Med henblik på dette direktiv er den mindste finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor med det mindste gennemsnit og den vigtigste finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor med det højeste gennemsnit. Med henblik på beregningen af gennemsnittet og målingen for de mindste og vigtigste finansielle sektorer behandles banksektoren og investeringsservicesektoren sammen.

Aktivforvaltningsselskaber føjes til den sektor, som de tilhører inden for koncernen; hvis de ikke udelukkende tilhører én sektor inden for koncernen, føjes de til den mindste finansielle sektor.

Forvaltere af alternative investeringsfonde føjes til den sektor, som de tilhører inden for koncernen. Hvis de ikke udelukkende tilhører én sektor inden for koncernen, føjes de til den mindste finansielle sektor.

3. Tværsektorielle aktiviteter anses også for at være væsentlige, jf. artikel 2, nr. 14), litra a), nr. iii), eller artikel 2, nr. 14), litra b), nr. iii), hvis balancesummen for den mindste finansielle sektor i koncernen er på mere end 6 mia. EUR.

Hvis koncernen ikke når den tærskel, der er nævnt i stk. 2 i denne artikel, kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte ikke at betragte koncernen som et finansielt konglomerat. De kan også beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 7, 8 eller 9, hvis de mener, at inddragelsen af koncernen i dette direktivs anvendelsesområde eller anvendelsen af sådanne bestemmelser ikke er nødvendig eller ville være uhensigtsmæssig eller vildledende med hensyn til formålene med det supplerende tilsyn.

Afgørelser truffet i overensstemmelse med dette stykke meddeles de øvrige kompetente myndigheder og offentliggøres af de kompetente myndigheder, undtagen under særlige omstændigheder.

3a. Hvis koncernen når den tærskel, der er nævnt i stk. 2 i denne artikel, men den mindste sektor ikke overstiger 6 mia. EUR, kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte ikke at betragte koncernen som et finansielt konglomerat. De kan også beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 7, 8 eller 9, hvis de mener, at inddragelsen af koncernen i dette direktivs anvendelsesområde eller anvendelsen af sådanne bestemmelser ikke er nødvendig eller ville være uhensigtsmæssig eller vildledende med hensyn til formålene med det supplerende tilsyn.

Afgørelser truffet i overensstemmelse med dette stykke meddeles de øvrige kompetente myndigheder og offentliggøres af de kompetente myndigheder, undtagen under særlige omstændigheder.«

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) ikke at medtage en enhed ved beregningen af de procentvise andele i de i artikel 6, stk. 5, omhandlede tilfælde, medmindre enheden er flyttet fra en medlemsstat til tredjelandet, og der foreligger bevis for, at enheden skiftede placering med henblik på at undgå regulering«.

ii) Følgende litra indsættes:

»c) at udelukke en eller flere kapitalinteresser i en mindre sektor, hvis sådanne kapitalinteresser er afgørende for identifikation som finansielt konglomerat og samlet set er ubetydelige i forhold til formålene med det supplerende tilsyn.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Med hensyn til anvendelsen af stk. 1 og 2 kan de relevante kompetente myndigheder i særlige tilfælde og efter indbyrdes aftale i stedet for det kriterium, der er baseret på balancesummen, anvende et eller flere af følgende parametre eller tilføje et eller flere af disse parametre, hvis de er af den opfattelse, at disse parametre er af særlig relevans med henblik på supplerende tilsyn i henhold til dette direktiv: indkomststruktur, ikke balanceførte aktiviteter, samlede aktiver under forvaltning.«

d) Følgende stykker tilføjes:

»8. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010³¹⁾ (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010³²⁾ (EIOPA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010³³⁾ (ESMA) (samlet benævnt »ESA'erne«), udsteder gennem ESA'ernes fælles udvalg (Det Fælles Udvalg) fælles retningslinjer med hen-

blik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis for anvendelsen af stk. 2, 3, 3a, 4 og 5 i denne artikel.

9. De kompetente myndigheder revurderer årligt undtagelserne for anvendelse af supplerende tilsyn, idet de gennemfører en revision af de i denne artikel fastsatte kvantitative indikatorer og de risikovurderinger, som anvendes på finansielle koncerner.

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Med henblik herpå

- skal de kompetente myndigheder, der har meddelt de regulerede enheder i gruppen tilladelse, have et tæt samarbejde
- skal en kompetent myndighed, hvis den mener, at en reguleret enhed, som den selv har meddelt tilladelse, indgår i en gruppe, der eventuelt kunne være et finansielt konglomerat, og som ikke allerede er identificeret i henhold til dette direktiv, meddele sin opfattelse til de øvrige berørte kompetente myndigheder og Det Fælles Udvalg.«

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Koordinatoreren underretter også de kompetente myndigheder, der har meddelt koncernens regulerede enheder tilladelse, og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, samt Det Fælles Udvalg«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Det Fælles Udvalg offentliggør listen over de i artikel 2, nr. 14), definerede finansielle konglomerater på sit websted og holder listen opdateret. Disse oplysninger skal være tilgængelige via et hyperlink på alle ESA'ens websteder.

Navnet på hver reguleret enhed som omhandlet i artikel 1, der er en del af et finansielt konglomerat, skal opføres på en liste, som Det Fælles Udvalg offentliggør på sit websted og holder opdateret.«

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra b), affattes således:

»b) alle regulerede enheder, hvis modervirksomhed er et blandet finansielt holdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Alle regulerede enheder, som ikke er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med stk. 2, og hvis moderselskab er en reguleret enhed eller et blandet finansielt holdingselskab, der har hovedsæde i et tredjeland, underlægges supplerende tilsyn på konglomeratplan i det omfang og på den måde, der er beskrevet i artikel 18.«

c) Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»For at føre et sådant supplerende tilsyn skal mindst én af enhederne være en reguleret enhed som nævnt i artikel 1, og betingelserne i artikel 2, nr. 14), litra a), nr. ii), eller artikel 2, nr. 14), litra b), nr. ii), og artikel 2, nr. 14), litra a), nr. iii), eller artikel 2, nr. 14), litra b), nr. iii), skal være opfyldt. De relevante kompetente myndigheder træffer deres afgørelse i lyset af formålene med det supplerende tilsyn som fastsat i dette direktiv.«

5) Artikel 6, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Med henblik på beregning af kapitalkravene som omhandlet i stk. 2, første afsnit, falder følgende enheder inden for anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn i overensstemmelse med bilag I:

- a) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed
- b) et forsikringselskab, et genforsikringselskab eller et forsikringsholdingselskab
- c) et investeringsselskab

d) et blandet finansielt holdingselskab.

4. Ved beregningen af det supplerende kapitalkrav for et finansielt konglomerat under anvendelse af metode 1 (regnskabskonsolidering) som omhandlet i bilag I til dette direktiv beregnes egenkapitalen og solvenskravene for koncernens enheder under anvendelse af de tilsvarende sektorregler på konsolideringens form og omfang som fastsat navnlig i artikel 133 og 134 i direktiv 2006/48/EF og artikel 221 i direktiv 2009/138/EF.

Ved anvendelse af metode 2 (fradrag og sammenlægning) som omhandlet i bilag I tages der ved beregningen højde for den forholdsmæssige andel af den tegnede kapital, der direkte eller indirekte besiddes af moderselskabet eller den virksomhed, der besidder kapitalinteresser i en anden af koncernens enheder.«

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af EU-lovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser, tillade at deres kompetente myndigheder opstiller kvantitative grænser, eller vedtage andre tilsynsmæssige foranstaltninger, der tjener til at nå formålene med det supplerende tilsyn, for så vidt angår alle former for risikokoncentration i konglomeratet.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. ESA'erne udsteder fælles retningslinjer gennem Det Fælles Udvalg med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis, hvad angår anvendelsen af det supplerende tilsyn med risikokoncentration som omhandlet i stk. 1-4 i denne artikel. For at undgå overlapning, skal retningslinjerne sikre, at anvendelsen af tilsynsværktøjerne, som omhandlet i denne artikel, tilpasses anvendelsen af artikel 106-118 i direktiv 2006/48/EF og artikel 244 i direktiv 2009/138/EF. De udsteder specifikke fælles retningslinjer for anvendelsen af stk. 1-4 i denne artikel på finansielle konglomeraters kapitalinteresser i tilfælde, hvor den nationale selskabslovgivning forhindrer anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i dette direktiv.«

7) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af EU-lovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser eller kvalitative krav, tillade at deres kompetente myndigheder opstiller kvantitative grænser eller kvalitative krav, eller træffe andre tilsynsforanstaltninger, der tjener til at nå formålene med det supplerende tilsyn, for så vidt angår et finansielt konglomerats regulerede enheders transaktioner inden for et finansielt konglomerat.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. ESA'erne udsteder fælles retningslinjer gennem Det Fælles Udvalg med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis for anvendelsen af det supplerende tilsyn med koncerninterne transaktioner som omhandlet i stk. 1-4 i denne artikel. For at undgå overlapning skal retningslinjerne sikre, at anvendelsen af tilsynsværktøjerne, som omhandlet i denne artikel, tilpasses anvendelsen af artikel 245 i direktiv 2009/138/EF. De udsteder specifikke fælles retningslinjer for anvendelsen af stk. 1-4 i denne artikel på finansielle konglomeraters kapitalinteresser i tilfælde, hvor den nationale selskabslovgivning forhindrer anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i dette direktiv.«

8) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at der i alle virksomheder, som er underlagt supplerende tilsyn i henhold til artikel 5, findes tilstrækkelige interne kontrolmekanismer, der kan frembringe alle de data og oplysninger, som er relevante for det supplerende tilsyn.

Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder på konglomeratplan regelmæssigt forsyner deres kompetente myndigheder med detaljer om koncernens juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede enheder og væsentlige filialer. Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder på konglomeratplan årligt offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur enten i fuldstændig form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. De kompetente myndigheder bringer anvendelsen af det supplerende tilsyn med de interne kontrolmekanismer og risikoforvaltningsprocedurer som omhandlet i denne artikel i overensstemmelse med tilsynsproceduren som omhandlet i artikel 124 i direktiv 2006/48/EF og artikel 248 i direktiv 2009/138/EF. Til dette formål udsteder ESA'erne fælles retningslinjer gennem Det Fælles Udvalg med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis for anvendelsen af det supplerende tilsyn med interne kontrolmekanismer og risikoforvaltningsprocedurer som omhandlet i denne artikel og om overensstemmelsen med tilsynsprocedurene som omhandlet i artikel 124 i direktiv 2006/48/EF og artikel 248 i direktiv 2009/138/EF. De udsteder specifikke fælles retningslinjer for anvendelsen af denne artikel på det finansielle konglomerats kapitalinteresser i tilfælde, hvor den nationale selskabslovgivning forhindrer anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i dette direktiv.«

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9b

Stresstest

1. Medlemsstaterne kan kræve, at koordinatoren sikrer passende og regelmæssige stresstest af finansielle konglomerater. De kræver, at de relevante kompetente myndigheder samarbejder fuldt ud med koordinatoren.

2. Med hensyn til unionsdækkende stresstest, kan ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg og i samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici³⁴, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 udvikle parametre for stresstest af finansielle konglomerater, der indfanger de særlige risici forbundet med disse. Koordinatoren meddeler resultaterne af stresstestene til Det Fælles Udvalg.

10) I artikel 10, stk. 2, litra b), foretages følgende ændringer:

a) Nr. ii), første afsnit, affattes således:

»ii) Hvis mindst to regulerede enheder med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen har samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og en af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed, som er meddelt tilladelse i den medlemsstat.«

b) Nr. iii) affattes således:

»iii) Hvis mindst to regulerede enheder med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen har samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har hovedsæde, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor.«

11) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Uden at det berører muligheden for at delegere særlige tilsynsbeføjelser og -opgaver i henhold til unionslovgivningen, påvirker det forhold, at der er en koordinator med specifikke opgaver i forbindelse med det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat, ikke de kompetente myndigheders opgaver og ansvar efter sektorreglerne.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Det nødvendige samarbejde i henhold til denne afdeling og udførelsen af de opgaver, der er anført i stk. 1, 2 og 3 i denne artikel og artikel 12, samt, under iagttagelse af de relevante fortrolighedskrav og forenelighed med EU-lovgivningen, passende koordinering og samarbejde med relevante tilsynsmyndigheder i tredjelande, varetages af de kollegier, der nedsættes i henhold til artikel 131a i direktiv 2006/48/EF eller artikel 248, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF.

De i stk. 1, andet afsnit, nævnte koordineringsordninger skal være afspejlet særskilt i de skriftlige koordineringsordninger, jf. artikel 131 i direktiv 2006/48/EF og artikel 248 i direktiv 2009/138/EF. Koordinatoren tager som formand for et kollegium nedsat i henhold til artikel 131a i direktiv 2006/48/EF og artikel 248, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF stilling til, hvilke andre kompetente myndigheder der skal deltage i kollegiets møder eller øvrige aktiviteter.«

12) Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra a), affattes således:

»a) identifikation af koncernens juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer, der tilhører konglomeratet, eller af personer, der besidder en kvalificeret deltagelse på det endelige moderselskabsniveau, samt af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i gruppen«.

13) I artikel 12a indsættes følgende stykke:

»3. Koordinatorerne forsyner Det Fælles Udvalg med oplysninger som omhandlet i artikel 9, stk. 4, og artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra a). Det Fælles Udvalg forsyner de kompetente myndigheder med oplysninger vedrørende finansielle konglomeraters juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.«

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12b

Fælles retningslinjer

1. ESA'erne udarbejder gennem Det Fælles Udvalg fælles retningslinjer for, hvorledes den kompetente myndighed skal udføre risikobaserede vurderinger af finansielle konglomerater. Sådanne retningslinjer skal navnlig sikre, at risikobaserede vurderinger omfatter passende værktøjer til at vurdere de koncernrisici, som de finansielle konglomerater er udsat for.

2. ESA'erne udsteder gennem Det Fælles Udvalg fælles retningslinjer med henblik på at udvikle tilsynspraksis for supplerende tilsyn med blandede finansielle holdingselskaber for på passende vis at komplettere det i direktiv 98/78/EF og direktiv 2009/138/EF fastsatte koncerntilsyn eller, om fornødent, det i direktiv 2006/48/EF fastsatte konsoliderede tilsyn. Disse retningslinjer skal gøre det muligt at inddrage alle relevante risici i tilsynet, samtidig med at eventuelle overlapninger undgås.«

15) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Moderselskaber i et tredjeland«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De kompetente myndigheder kan anvende andre metoder, der sikrer et passende supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat. Disse metoder bør accepteres af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan kræve, at der oprettes et blandet finansielt holdingselskab, som har hovedsæde i Unionen, og anvende dette direktivs bestemmelser på de regulerede enheder i det finansielle konglomerat, som ledes af dette holdingselskab. De kompetente myndigheder sørger for, at disse metoder når målet om supplerende tilsyn i henhold til dette direktiv, og meddeler de øvrige involverede kompetente myndigheder og Kommissionen herom.«

16) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Samarbejde med kompetente tredjelandsmyndigheder

Artikel 39, stk. 1 og 2, i direktiv 2006/48/EF, artikel 10a i direktiv 98/78/EF og artikel 264 i direktiv 2009/138/EF anvendes mutatis mutandis ved forhandling af aftaler med et eller flere tredjelands vedrørende metoderne til gennemførelse af supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat.«

17) Overskriften på kapitel III affattes således:

»DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER«.

18) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Beføjelser, der tillægges Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21c vedrørende de tekniske tilpasninger af dette direktiv, der skal foretages på følgende områder:

- a) en mere præcis formulering af de i artikel 2 fastsatte definitioner for at tage højde for udviklinger på finansmarkederne i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv
- b) tilpasning af terminologien og udformningen af definitionerne i dette direktiv i overensstemmelse med senere unionsretsakter om regulerede enheder og dermed beslægtede anliggender
- c) en mere præcis formulering af de i bilag I opstillede beregningsmetoder med henblik på at tage højde for udviklinger på finansmarkederne og tilsynsmetoderne.

Disse foranstaltninger omfatter ikke genstanden for de beføjelser, der delegeres til og tillægges Kommissionen for så vidt angår de i artikel 21a opførte punkter.«

19) Artikel 21, stk. 2, 3 og 5, udgår.

20) I artikel 21a foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1, første afsnit, indsættes følgende litra:
 - »d) artikel 6, stk. 2, for at sikre et ensartet format (med instruktioner), fastlæggeshyppigheden og om fornødent datoerne for indberetning.«
- b) Følgende stykke indsættes:

»1a. For at sikre konsekvent anvendelse af artikel 2, 7 og 8 og bilag II udarbejder ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg udkast til lovgivningsmæssige tekniske standarder til at etablere en mere præcis formulering af de i artikel 2 fastsatte definitioner og for at koordinere de i henhold til artikel 7 og 8 og bilag II vedtagne bestemmelser.

Det Fælles Udvalg forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»3. Senest to år efter vedtagelse af enhver gennemførelsesmæssig teknisk standard i overensstemmelse med stk. 2, litra a), bør medlemsstaterne kræve et ensartet format, fastlægge hyppigheden og datoerne for indberetningerne for så vidt angår de i denne artikel omhandlede beregninger.«

21) I kapitel III indsættes følgende artikler:

»Artikel 21b

Fælles retningslinjer

ESA'erne udsteder gennem Det Fælles Udvalg fælles retningslinjer som omhandlet i artikel 3, stk. 8, artikel 7, stk. 5, artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 6, artikel 11, stk. 1, tredje afsnit, artikel 12b og artikel 21, stk. 4, i overensstemmelse med proceduren i artikel 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 21c

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 20, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 9. december 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stilltende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 20 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

22) Artikel 30, stk. 1, affattes således:

»Indtil der sker en yderligere samordning af sektorreglerne, sørger medlemsstaterne for, at porteføljeadministrationselskaber indgår:

- a) i anvendelsesområdet for konsolideret tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber eller i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe
- b) hvis gruppen er et finansielt konglomerat, i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn som omhandlet i dette direktiv, og
- c) i identifikationsprocessen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.«

23) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 30a

Forvaltere af alternative investeringsfonde

1. Indtil der sker en yderligere samordning af sektorreglerne, sørger medlemsstaterne for, at forvaltere af alternative investeringsfonde indgår:

- a) i anvendelsesområdet for konsolideret tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringskoncern
- b) hvis koncernen er et finansielt konglomerat, i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn som omhandlet i dette direktiv, samt
- c) i identifikationsprocessen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal medlemsstaterne fastsætte eller give deres kompetente myndigheder beføjelse til at træffe afgørelse om, efter hvilke sektorregler (banksektoren, forsikringssektoren eller investeringsservicesektoren) forvaltere af alternative investeringsfonde skal indgå i det konsoliderede eller supplerende tilsyn, nævnt i stk. 1, litra a), ovenfor. Ved anvendelse af dette stykke anvendes de relevante sektorregler om, i hvilken form og udstrækning finansieringsinstitutter skal indgå mutatis mutandis på forvaltere af alternative investeringsfonde. I forbindelse med det i stk. 1, litra b), omhandlede supplerende tilsyn behandles forvaltere af alternative investeringsfonde som henhørende under den sektor, som de i henhold til stk. 1, litra a), er en del af.

Indgår forvaltere af alternative investeringsfonde i et finansielt konglomerat, skal henvisninger til regulerede enheder og kompetente og relevante kompetente myndigheder ved anvendelse af dette direktiv derfor forstås som omfattende henholdsvis forvalterne af alternative investeringsfonde og de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde. Dette gælder mutatis mutandis, for så vidt angår de koncerner, som henvist til i stk. 1, litra a).«

24) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag II til dette direktiv.

Artikel 3

Ændringer til direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Artikel 39 og artikel 124-143 finder anvendelse på finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og på blandede holdingselskaber, der har deres hovedsæde i Unionen.«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 14) til 17) affattes således:

- »14) »moderkreditinstitut i en medlemsstat« : et kreditinstitut, der som datterselskab har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et sådant institut, og som ikke selv er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 15) »finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat« : et finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 15a) »blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat« : et blandet finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat
- 16) »moderkreditinstitut i EU« : et moderkreditinstitut i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 17) »finansielt moderholdingselskab i EU« : et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 17a) »finansielt moderholdingselskab i EU« : et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat«.
- b) Følgende punkt indsættes:
- »19a) »blandet finansielt holdingselskab« : et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF«.
- c) Nr. 48) affattes således:
- »48) »konsoliderende tilsynsmyndighed« : den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse af tilsyn på et konsolideret grundlag af moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU«.

3) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Enhver tilladelse meddeles EBA. Navnet på alle kreditinstitutter, der meddeles tilladelse, optages på en fortegnelse, som EBA offentliggør og løbende opdaterer på sit websted. Den kompetente tilsynsmyndighed med ansvar for det konsoliderede tilsyn forsyner de pågældende kompetente myndigheder og EBA med alle oplysninger om bankkoncernen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, artikel 22, stk. 1, og artikel 73, stk. 3, navnlig med hensyn til koncernens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.«

4) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, litra b), affattes således:
- »b) kreditinstitutter, der er etableret i tredjelande, og hvis moderkreditinstitut, finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab har sit hovedsæde i Unionen.«
- b) Stk. 2, litra a), affattes således:
- »a) dels at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for så vidt angår et i Unionen beliggende kreditinstitut, finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab,

der har et datterselskab, som er et i et tredjeland etableret kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut«.

5) Artikel 69, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan udnytte den i stk. 1 omhandlede mulighed, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet, forudsat at det er omfattet af samme tilsyn som det, der finder anvendelse over for kreditinstitutter og navnlig af de i artikel 71, stk. 1, fastsatte standarder.«

6) Artikel 71, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af artikel 68-70 skal kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, i det omfang og på den måde, der er fastsat i artikel 133, opfylde de i artikel 75, 120 og 123 samt afdeling 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.

Når et finansielt moderholdingselskab eller blandet finansielt moderholdingselskab kontrollerer mere end ét kreditinstitut i en medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det kreditinstitut, der i overensstemmelse med artikel 125 og 126 er omfattet af tilsyn på et konsolideret grundlag.«

7) Artikel 72, stk. 2, affattes således:

»2. Kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU eller af et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, skal opfylde de i kapitel 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.

Større datterselskaber af finansielle moderholdingselskaber i EU eller blandede finansielle moderholdingselskaber i EU skal offentliggøre de oplysninger, der er anført i bilag XII, del 1, punkt 5, på individuelt eller delkonsolideret grundlag.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 72a

1. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en tilsvarende bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed efter konsultation af de øvrige kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber beslutte kun at anvende den relevante bestemmelse i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

2. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af tilsvarende bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2009/138/EF, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed efter overenskomst med den koncerntilsynsførende i forsikringssektoren beslutte kun at anvende den direktivbestemmelse, som relaterer til den mest betydningsfulde finansielle sektor som defineret i direktiv 2002/87/EF, artikel 3, stk. 2, på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal informere EBA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010³⁵⁾ (EIOPA) om de beslutninger, der træffes i henhold til denne artikels stk. 1 og 2. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010³⁶⁾ (ESMA), udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fæl-

les Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

9) Artikel 73, stk. 2, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutter, der er datterselskaber, anvender de krav, der er fastsat i artikel 75, 120 og 123 og afdeling 5 i dette direktiv på et delkonsolideret grundlag, hvis disse kreditinstitutter eller deres moderselskab, når dette moderselskab er et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut eller et porteføljeadministrationselskab som defineret i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2002/87/EF som datterselskab etableret i et tredjeland eller har kapitalinteresser i et sådant selskab.«

10) Artikel 80, stk. 7, litra a), affattes således:

»a) modparten er et institut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav«.

11) I artikel 84 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Benytter et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller et finansielt moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber IRB-metoden ensartet, kan de kompetente myndigheder tillade, at minimumskravene i del 4 i bilag VII skal opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Hvis IRB-metoden agtes benyttet af moderkreditinstituttet i EU og dets datterselskaber eller af det finansielle moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber eller det blandede finansielle moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber, skal de kompetente myndigheder for de forskellige retlige enheder indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 129-132.«

12) Artikel 89, stk. 1, litra e), affattes således:

»e) et kreditinstituts engagementer med en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, forudsat at modparten er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav, eller en virksomhed, med hvilken der består en forbindelse som anført i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, og engagementer mellem kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i artikel 80, stk. 8.«

13) Artikel 105, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Når en metode med avanceret måling agtes benyttet af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller af datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder for de forskellige retlige enheder indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 129-132. Anvendelsen af denne bestemmelse skal omfatte de elementer, der er anført i del 3 i bilag X.

4. Når et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i EU eller af et blandet finansielt moderholdingselskab i EU benytter en ensartet metode

med avanceret måling, kan de kompetente myndigheder tillade, at kvalifikationskriterierne i del 3 i bilag X opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.«

14) Artikel 122a, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU eller et af dets datterselskaber som engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut securitiserer engagementer fra flere kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på et konsolideret grundlag, kan kravet i stk. 1 opfyldes på grundlag af den konsoliderede situation i det tilknyttede moderkreditinstitut i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU eller det blandede finansielle moderholdingselskab i EU. Dette stykke finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede engagementer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i stk. 6 og rettidigt meddele det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut og moderkreditinstituttet i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU eller det blandede finansielle moderholdingselskab i EU de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i stk. 7.«

15) Artikel 125, stk. 2, affattes således:

»2. Når et kreditinstituts moderselskab er et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel 6 nævnte tilladelse.«

16) Artikel 126 affattes således:

»Artikel 126

1. Når kreditinstitutter, der er godkendt i to eller flere medlemsstater, har det samme finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, det samme blandede finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, det samme finansielle moderholdingselskab i EU eller det samme blandede finansielle moderholdingselskab i EU som moderselskab, udøves det konsoliderede tilsyn af de myndigheder, der har kompetence i forhold til det kreditinstitut, der er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret.

Når kreditinstitutter, der er godkendt i to eller flere medlemsstater, har mere end ét finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i forskellige medlemsstater som moderselskaber, og der er et kreditinstitut i hver af disse medlemsstater, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum.

2. Når mere end ét kreditinstitut, der er godkendt i EU, har det samme finansielle holdingselskab eller det samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse kreditinstitutter er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed, der godkendte kreditinstituttet med den største samlede balancesum, som med henblik på dette direktiv skal anses for at være det kreditinstitut, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU.

3. I særlige tilfælde kan de kompetente myndigheder efter fælles aftale undlade at benytte kriterierne i stk. 1 og 2, hvis det ville være uhensigtsmæssigt at benytte dem under hensyntagen til kreditinstitutterne og det relative omfang af deres aktiviteter i forskellige lande, og udpege en anden kompetent myndighed til at udøve det konsoliderede tilsyn. Inden de kompetente myndigheder træffer deres afgørelse om en sådan fravigelse, giver de moderkreditinstituttet i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU, det blande-

de finansielle moderholdingselskab i EU eller kreditinstituttet med den største samlede balancesum alt efter, hvad der er det relevante, lejlighed til at udtale sig om denne afgørelse.

4. De kompetente myndigheder skal underrette Kommissionen og EBA om enhver fravigelse efter stk. 3.«

17) I artikel 127 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne vedtager alle nødvendige foranstaltninger for i givet fald at inkludere finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 135, indebærer konsolideringen af det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs finansielle situation på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det individuelle finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne fastsætter, at de for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder kan anmode datterselskaberne af et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som ikke er omfattet af det konsoliderede tilsyn, om de i artikel 137 nævnte oplysninger. I så fald anvendes de regler vedrørende meddelelse og kontrol af oplysningerne, der er fastsat i nævnte artikel.«

18) I artikel 129 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, indledningen, affattes således:

»1. Ud over de forpligtelser, der er fastlagt i henhold til dette direktivs bestemmelser, skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn med moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter, der er kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i EU eller blandede finansielle moderholdingselskaber i EU, udføre følgende opgaver:«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Når der er tale om ansøgninger om de i henholdsvis artikel 84, stk. 1, artikel 87, stk. 9, og artikel 105, samt i bilag III, del 6, omhandlede tilladelser, der indgives af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller i fællesskab af datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder under fuld gensidig konsultation arbejde sammen om at beslutte, om den tilladelse, der ansøges om, skal gives, og fastsætte eventuelle betingelser, som tilladelsen skal være underlagt.«

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i en medlemsstat med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om anvendelse af artikel 123 og 124 til at bestemme, om størrelsen af koncernens konsoliderede egenkapital svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og den krævede egenkapitals størrelse med henblik på anvendelse af artikel 136, stk. 2, på hver enhed i bankkoncernen og på et konsolideret grundlag.«

ii) Femte afsnit affattes således:

»Beslutningen om anvendelse af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, på individuelt eller delkonsolideret grundlag, efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Har en af de pågældende

kompetente myndigheder efter udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de kompetente myndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til forordningens artikel 19, stk. 3, og træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.«

iii) Niende afsnit affattes således:

»Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og enhver beslutning, der træffes i mangel af en fælles beslutning i overensstemmelse med fjerde og femte afsnit, ajourføres en gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelse af artikel 136, stk. 2. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt niveau mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.«

19) Artikel 131a, stk. 2, sjette afsnit, affattes således:

»Følgende kan deltage i kollegier af tilsynsførende:

- a) de kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber til et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU
- b) de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer som omhandlet i artikel 42a er etableret
- c) centralbanker, hvor det er relevant, og
- d) tredjelandes kompetente myndigheder, når det er relevant med forbehold af fortrolighedskrav, som efter alle de kompetente myndigheders opfattelse svarer til kravene i artikel 44 til 52, kan deltage i kollegier af tilsynsførende.«

20) I artikel 132, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Femte afsnit affattes således:

»Navnlig skal kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn med moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i EU eller blandede finansielle moderholdingselskaber i EU, give de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, som fører tilsyn med datterselskaber af disse moderselskaber, alle relevante oplysninger. Ved afgørelsen af omfanget af de relevante oplysninger skal der tages hensyn til disse datterselskabers betydning i det finansielle system i de pågældende medlemsstater.«

b) Sjette afsnit, litra a), affattes således:

»a) identifikation af koncernens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer, der tilhører koncernen eller dens moderselskaber i overensstemmelse med artikel 12 stk. 3, artikel 22, stk. 1, og artikel 73, stk. 3, samt identifikation af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i gruppen«

21) Artikel 135 affattes således:

»Artikel 135

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der i praksis leder det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs virksomhed, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.«

22) Artikel 139, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Medlemsstaterne tillader udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i stk. 2 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger om finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter eller accessoriske servicevirksomheder på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsførende funktion over for disse institutter eller virksomheder på individuelt grundlag.«

23) Artikel 140 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, eller andre foretagender, der tilbyder investeringservice, som er underkastet en godkendelsesordning, etableres der et snævert samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med sådanne forsikringsselskaber eller foretagender. Uden at dette i øvrigt berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle sådanne oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv og sikre kontrol med den finansielle situation og aktiviteterne i samtlige foretagender, der er underlagt deres tilsyn.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder en fortegnelse over de finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der er nævnt i artikel 71, stk. 2. Denne fortegnelse videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.«

24) Artikel 141 og 142 affattes således:

»*Artikel 141*

Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, en accessorisk servicevirksomhed, et blandet holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et af de i artikel 137 eller i artikel 127, stk. 3, nævnte datterselskaber, der er beliggende i en anden medlemsstat, skal de anmode de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De kompetente myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne. Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan deltage i kontrollen, hvis den ikke selv foretager denne.

Artikel 142

Medlemsstaterne fastsætter, uden i øvrigt at tilsidesætte strafferetlige bestemmelser, at der kan iværksættes sanktioner eller andre foranstaltninger mod finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber eller deres ansvarlige ledere for overtrædelse af love og administrative bestemmelser, som er vedtaget i henhold til artikel 124-141 og nærværende artikel, med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør. De kompetente myndigheder arbejder tæt sammen for at sikre, at disse sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når hjemstedet for et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab ikke befinder sig i den samme medlemsstat som dets vedtægtsmæssige hjemsted.«

25) I artikel 143 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis et kreditinstitut, hvis moderselskab er et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i et tredjeland, ikke er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel 125 og 126, verificerer de kompetente myndigheder, om kreditinstituttet er underlagt konsolideret tilsyn af et tredjelands kompetente myndighed svarende til principperne i dette direktiv.

Denne kontrol foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, hvis stk. 3 fandt anvendelse, efter anmodning fra moderselskabet eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Unionen, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige berørte kompetente myndigheder.«

b) Stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder kan navnlig kræve, at der oprettes et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som har sit hovedsæde i Unionen, og kan anvende bestemmelserne om konsolideret tilsyn på det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede stilling.«

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 146a

Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne på bankkoncernniveau årligt offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur enten i fuldstændig form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger.«

27) Bilag X ændres i overensstemmelse med bilag III til nærværende direktiv.

Artikel 4

Ændringer til direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 212, stk. 1, litra f) og g), affattes således:

»f) »forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et blandet finansielt holdingselskab og hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber, og når mindst et af disse datterselskaber er et forsikrings- eller genforsikringsselskab

g) »blandet forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, og som omfatter mindst ét datterselskab, der er et forsikrings- eller genforsikringsselskab

h) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF.«

2) Artikel 213, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Medlemsstaterne påser, at der udøves koncerntilsyn med følgende:

- a) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er deltagende selskaber i mindst et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 218-258
- b) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, som omhandlet i artikel 218-258
- c) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde uden for Unionen, eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 260-263
- d) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et blandet forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 265.

3. I de anvendelsestilfælde, der er anført i stk. 2, litra a) og b), hvor det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller det forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, enten er et tilknyttet selskab under eller selv er en tilsynspligtig enhed eller et blandet finansielt holdingselskab, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, beslutte ikke at lade det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab være omfattet af tilsyn med koncentrationsrisiko som omhandlet i artikel 244 i dette direktiv eller af tilsyn med koncerntil interne transaktioner som omhandlet i artikel 245 i dette direktiv eller beslutte ikke at udøve nogen af disse former for tilsyn.

4. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en tilsvarende bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige berørte kompetente myndigheder beslutte kun at anvende bestemmelserne i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

5. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af tilsvarende bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2006/48/EF, kan den koncerntilsynsførende efter fælles overenskomst med den konsoliderende tilsynsmyndighed i bank- og investeringsservicesektoren beslutte kun at anvende bestemmelserne i det direktiv, som relaterer til den mest betydningsfulde sektor, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF.

6. Den koncerntilsynsførende skal informere Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010³⁷⁾, (EBA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010³⁸⁾ (EIOPA) om de beslutninger, der træffes i henhold til stk. 4 og 5. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010³⁹⁾, (ESMA) udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

3) Artikel 214, stk. 1, affattes således:

»1. Udøvelse af koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213 indebærer på ingen måde, at tilsynsmyndighederne har pligt til at udøve en tilsynsfunktion over for det enkelte tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede for-

sikringsholdingselskab, jf. dog artikel 257 med hensyn til forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber.«

4) Artikel 215, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Når det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b), selv er et datterselskab under et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et andet forsikringsholdingselskab eller et andet blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, finder artikel 218 til 258 kun anvendelse på det endelige moderforsikringsselskab eller -genforsikringsselskab, -forsikringsholdingselskab eller det endelige blandede finansielle moderholdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen.

2. Når det i stk. 1 omhandlede endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, er et datterselskab under et selskab, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, beslutte ikke at lade det endelige moderselskab være omfattet af tilsyn med koncentrationsrisiko som omhandlet i artikel 244, tilsyn med koncerntilsvarende transaktioner som omhandlet i artikel 245 eller ikke at udøve nogen af disse former for tilsyn.«

5) Artikel 216, stk. 1, affattes således:

»1. Når det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b), ikke har sit hovedsæde i samme medlemsstat som det endelige moderselskab på unionsniveau som omhandlet i artikel 215, kan medlemsstaterne tillade deres tilsynsmyndigheder at beslutte, efter konsultation af den koncerntilsynsførende og det endelige moderselskab på unionsniveau, at udøve koncerntilsyn med det endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab på nationalt niveau.«

6) Artikel 219 affattes således:

»Artikel 219

Beregningshyppighed

1. Den koncerntilsynsførende sikrer, at beregningerne som omhandlet i artikel 218, stk. 2 og 3, foretages mindst én gang årligt, af det deltagende forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet eller af det blandede finansielle holdingselskab.

Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller, når koncernens moderselskab ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det selskab i koncernen, der udpeges af den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen selv, fremlægger de relevante oplysninger for og resultaterne af beregningen for den koncerntilsynsførende.

2. Forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet, forsikringsholdingselskabet og det blandede finansielle holdingselskab udøver løbende tilsyn med koncernens solvenskapitelkrav. Såfremt koncernens risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for det senest rapporterede solvenskapitalkrav, genberegnes koncernens solvenskapitalkrav omgående, hvorefter det rapporteres til den koncerntilsynsførende.

Når der er tegn på, at koncernens risikoprofil har ændret sig væsentligt siden den dato, hvor solvenskapitalkravet sidst blev rapporteret, kan den koncerntilsynsførende kræve en ny beregning af solvenskapitalkravet.«

7) Artikel 226 affattes således:

»Artikel 226

Mellemliggende forsikringsholdingselskaber

1. Ved beregningen af koncernsolvensen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som gennem et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har en kapitalinteresse i et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, tages der hensyn til dette forsikringsholdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs situation.

Udelukkende med henblik på denne beregning behandles det mellemliggende forsikringsholdingselskab eller mellemliggende blandede finansielle holdingselskab som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af reglerne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, for så vidt angår solvenskapitalkrav og som værende underlagt samme krav som fastsat i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår egenkapital til dækning af solvenskapitalkravet.

2. Når et mellemliggende forsikringsholdingselskab eller et mellemliggende blandet finansielt holdingselskab besidder efterstillet gæld eller anden anerkendt egenkapital, der er begrænset i overensstemmelse med artikel 98, godkendes det som anerkendt egenkapital op til de i artikel 98 fastsatte grænseværdier, for koncernens samlede anerkendte egenkapital i forhold til koncernens solvenskapitalkrav.

Enhver anerkendt egenkapital, som besiddes af et mellemliggende forsikringsholdingselskab eller mellemliggende blandet finansielt holdingselskab, og som kræver forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 90, hvis den besiddes af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, kan kun medtages i beregningen af koncernsolvensen, hvis den er blevet behørigt godkendt af den koncerntilsynsførende.«

8) Artikel 231, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber eller de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i fællesskab ansøger om tilladelse til at beregne koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav og solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- og genforsikringsselskaber på basis af en intern model, samarbejder de kompetente tilsynsmyndigheder med henblik på at beslutte, hvorvidt der kan gives tilladelse, og fastsætte eventuelle betingelser og vilkår for en sådan tilladelse.«

9) Artikel 233, stk. 5, affattes således:

»5. Artikel 231 finder tilsvarende anvendelse, når et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber, eller når de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab ansøger om tilladelse til at beregne solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber på basis af en intern model.«

10) Overskriften til afsnit III, kapitel II, afdeling 1, underafdeling 5, affattes således:

»Tilsyn med koncernsolvensen for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab«.

11) Artikel 235 affattes således:

»Artikel 235

Koncernsolvens for et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

1. Når forsikrings- eller genforsikringsselskaber er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, sikrer den koncerntilsynsførende, at koncernsolvensen beregnes for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab i overensstemmelse med artikel 220, stk. 2, til artikel 233.

2. Udelukkende med henblik på denne beregning behandles moderselskabet som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af reglerne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, for så vidt angår solvenskapitalkravet og som værende underlagt samme krav som fastsat i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår egenkapital til dækning af solvenskapitalkravet.«

12) Artikel 243 affattes således:

»Artikel 243

Datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab

Artikel 236-242 finder tilsvarende anvendelse på forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab.«

13) Artikel 244, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst én gang årligt at aflægge rapport til den koncerntilsynsførende om enhver væsentlig risikokoncentration på koncernniveau, medmindre artikel 215, stk. 2, finder anvendelse.

De nødvendige oplysninger skal indgives til den koncerntilsynsførende af det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er moderselskab i koncernen, eller, når moderselskabet ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen, som den koncerntilsynsførende har udpeget efter at have konsulteret de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen.

Den koncerntilsynsførende udøver tilsyn med de i første afsnit nævnte risikokoncentrationer.«

14) Artikel 245, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst én gang årligt at aflægge rapport til den koncerntilsynsførende om enhver væsentlig koncernintern transaktion mellem forsikrings- og genforsikringsselskaber i koncernen, herunder dem, der er gennemført med en fysisk person med tætte forbindelser til et selskab inden for koncernen, medmindre artikel 215, stk. 2, finder anvendelse.

Medlemsstaterne stiller desuden krav om, at meget væsentlige koncerninterne transaktioner rapporteres så hurtigt som praktisk muligt.

De nødvendige oplysninger skal indgives til den koncerntilsynsførende af det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er moderselskab i koncernen, eller, når moderselskabet ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen, som den koncerntilsynsførende har udpeget efter at have konsulteret de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen.

Den koncerntilsynsførende udøver tilsyn med koncerntil interne transaktioner.«

15) Artikel 246, stk. 4, første, andet og tredje afsnit, affattes således:

»4. Medlemsstaterne pålægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab at foretage vurderingen som omhandlet i artikel 45 på koncernniveau. Den koncerntilsynsførende udøver tilsynsmæssig kontrol med vurderingen af egen risiko og solvens på koncernniveau i overensstemmelse med kapitel III.

Såfremt solvenssituationen for koncernen beregnes i overensstemmelse med metode 1 som omhandlet i artikel 230, forelægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab den koncerntilsynsførende oplysninger, der gør det muligt at forstå forskellen mellem summen af solvenskapitalkravene for alle koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber og koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav.

Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab kan, såfremt den koncerntilsynsførende giver sin godkendelse, beslutte at foretage enhver vurdering i henhold til artikel 45 på koncernniveau og for ethvert datterselskab i koncernen på samme tid samt udarbejde et enkelt dokument indeholdende alle vurderinger.«

16) Artikel 247, stk. 2, litra b), affattes således:

- »b) når moderselskabet i koncernen ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab af følgende tilsynsmyndighed:
- i) når moderselskabet for et forsikrings- eller genforsikringsselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab: af den tilsynsmyndighed, der har godkendt dette forsikrings- eller genforsikringsselskab
 - ii) når mere end ét forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, har samme forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og når et af disse selskaber er blevet godkendt i medlemsstaten, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, af tilsynsmyndigheden for det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er godkendt i denne medlemsstat
 - iii) når koncernens moderselskab er mere end ét forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i forskellige medlemsstater, og når der forefindes et forsikrings- eller genforsikringsselskab i hver af disse medlemsstater, af tilsynsmyndigheden for forsikrings- eller genforsikringsselskabet med den største samlede balancesum
 - iv) når mere end ét forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, har samme forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse selskaber er blevet godkendt i medlemsstaten, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, af tilsynsmyndigheden for det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er godkendt i denne medlemsstat, eller
 - v) når koncernen ikke har noget moderselskab eller i alle andre tilfælde der ikke er omhandlet i nr. i) til iv), af den tilsynsmyndighed, der har godkendt forsikrings- eller genforsikringsselskabet med den største samlede balancesum.«

17) I artikel 249, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Den koncerntilsynsførende forelægger den pågældende tilsynsmyndighed og EIOPA, oplysninger om koncernen i overensstemmelse med artikel 19, artikel 51, stk. 1, og artikel 254, stk. 2, navnlig med hensyn til gruppens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.«

18) Artikel 256, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Medlemsstaterne pålægger deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber årligt at offentliggøre en rapport om solvensen og den finansielle situation på koncernniveau. Artikel 51 og 53, 54 og 55 finder tilsvarende anvendelse.

2. Et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab kan, såfremt den koncerntilsynsførende giver sin godkendelse, beslutte at fremlægge en enkelt rapport om dets solvens og finansielle situation, der omfatter følgende:

- a) oplysninger på koncernniveau, der skal oplyses i henhold til stk. 1
- b) oplysninger for ethvert datterselskab i koncernen, der skal være individuelt identificerbare og som skal offentliggøres i henhold til artikel 51, 53, 54 og 55.

Inden godkendelsen gives i overensstemmelse med første afsnit, konsulterer den koncerntilsynsførende medlemmerne af tilsynskollegiet og tager behørigt hensyn til disses synspunkter og forbehold.«

19) Artikel 257 affattes således:

»Artikel 257

Forsikringsholdingselskabers eller blandede finansielle holdingselskabers administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan

Medlemsstaterne foreskriver, at alle personer, der i praksis driver forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, skal opfylde de krav til egnethed og hæderlighed, der kræves for at udøve deres hverv.

Artikel 42 finder tilsvarende anvendelse.«

20) Artikel 258, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab i en koncern ikke opfylder kravene som omhandlet i artikel 218-246, eller når kravene opfyldes, men solvenssituationen alligevel er i fare for at blive kritisk, eller når de koncerntil interne transaktioner eller risikokoncentrationerne udgør en fare for forsikrings- eller genforsikringsselskabernes finansielle situation, skal de nedenstående vedtage passende foranstaltninger for at genoprette situationen hurtigst muligt:

- a) den koncerntilsynsførende for så vidt angår forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab
- b) tilsynsmyndighederne for så vidt angår forsikrings- eller genforsikringsselskaberne.

Når den koncerntilsynsførende som anført i første afsnit, litra a), ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Når den koncerntilsynsførende som anført i første afsnit, litra b), ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet har sit hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Medlemsstaterne fastsætter de foranstaltninger, som deres tilsynsmyndigheder kan træffe for så vidt angår forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, jf. dog stk. 2.

De kompetente tilsynsmyndigheder, herunder den koncerntilsynsførende, samordner om nødvendigt deres foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne iværksætter eller vedtager, uden at dette i øvrigt tilsidesætter deres strafferetlige bestemmelser, sanktioner eller andre foranstaltninger mod forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, som overtræder love og administrative bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse af dette afsnit, eller mod de personer, som i praksis driver disse selskaber. Tilsynsmyndighederne arbejder tæt sammen for at sikre, at sådanne sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når et forsikringsholdingselskabs eller blandet finansielt holdingselskabs centrale administration eller hovedsæde ikke befinder sig i samme medlemsstat som dets hovedsæde.«

21) Artikel 262 affattes således:

»Artikel 262

Moderselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland: manglende ækvivalens

1. Når kontrollen foretaget i overensstemmelse med artikel 260 viser, at der ikke forefindes ækvivalent tilsyn, anvender medlemsstaterne enten artikel 218 til 258 analogt over for forsikrings- og genforsikringselskaberne, dog undtagen artikel 236 til 243, eller en af metoderne i denne artikels stk. 2.

De generelle principper og metoder i artikel 218 til 258 finder anvendelse på forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskaber.

Udelukkende med henblik på beregning af koncernsolvensen behandles moderselskabet som et forsikrings- eller genforsikringselskab, der er omfattet af samme regler som i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår anerkendt egenkapital til dækning af solvenskapitalkravet og et af følgende:

- a) et solvenskapitalkrav, der fastsættes i overensstemmelse med principperne i artikel 226, når det drejer sig om et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab
- b) et solvenskapitalkrav, der fastsættes i overensstemmelse med principperne i artikel 227, når det drejer sig om et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskab.

2. Medlemsstaterne giver deres tilsynsmyndigheder mulighed for at anvende andre metoder, der sikrer passende tilsyn med forsikrings- eller genforsikringselskaberne i en koncern. Disse metoder skal godkendes af den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

Tilsynsmyndighederne kan især kræve, at der etableres et forsikringsholdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, og anvende dette afsnit på forsikrings- og genforsikringselskaber i den koncern, som har dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab.

De valgte metoder skal gøre det muligt at nå målsætningerne med hensyn til koncerntilsyn som defineret i dette afsnit og skal meddeles til de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og Kommissionen.«

22) Artikel 263, stk. 1 og 2, affattes således:

»Når moderselskabet som omhandlet i artikel 260 selv er et datterselskab under et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i et tredjeland, eller under et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskab, anvender medlemsstaterne udelukkende kontrollen som omhandlet i artikel 260 over for det endelige moderselskab, der er et tredjelandsforsikringsholdingselskab, et tredjelands blandede finansielle holdingselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskab.

Tilsynsmyndighederne kan imidlertid i mangel af ækvivalent tilsyn som omhandlet i artikel 260 foretage en ny kontrol på et lavere niveau, når der forefindes et moderselskab for forsikrings- eller genforsikringselskaber, uanset om det drejer sig om et tredjelandsforsikringsholdingselskab, et tredjelands blandede finansielle holdingselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskab.«

Artikel 5

Gennemgang

Kommissionen fortager en fuldstændig gennemgang af direktiv 2002/87/EF, herunder af de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som er vedtaget i henhold bestemmelserne i dette direktiv. Kommissionen fremsender efter denne gennemgang en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2012, som navnlig skal omhandle nævnte direktivs anvendelsesområde, herunder hvorvidt det er nødvendigt at udvide dette gennem en revidering af artikel 3, og anvendelsen af nævnte direktiv på ikke-regulerede enheder, navnlig SPV'er. Rapporten skal ligeledes omhandle kriterierne for identifikation af et finansielt konglomerat ejet af større ikke-finansielle koncerner, hvis samlede aktiviteter inden for bank-, forsikrings- og investeringssektoren er væsentlige og relevante.

Kommissionen vurderer endvidere, om ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg bør udstede retningslinjer for vurderingen af disse væsentlige og relevante aktiviteter.

Rapporten skal i denne forbindelse ligeledes tage hensyn til systemisk relevante finansielle konglomerater, hvis størrelse, samhørighed eller kompleksitet gør dem særlig sårbare, og som er identificeret i analogi med de stadig højere standarder, opstillet af Rådet for Finansiell Stabilitet og Baselkomitéen for Banktilsyn. Denne rapport skal desuden tage muligheden for at indføre obligatoriske stresstest op til fornyet behandling. Rapporten skal om nødvendigt være ledsaget af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 6

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, 2 og 3 i dette direktiv senest den 10. juni 2013. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 4 i dette direktiv senest den 10. juni 2013. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

3. Uanset stk. 1 sætter medlemsstaterne senest den 22. juli 2013 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, nr. 23), i dette direktiv, samt artikel 2, nr. 1), og artikel 2, nr. 2), litra a), i dette direktiv, i det omfang disse bestemmelser ændrer artikel 1, artikel 2, nr. 4), 5a) og 16), og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, for så vidt som disse bestemmelser vedrører forvaltere af alternative investeringsfonde. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

4. De i denne artikel omhandlede foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

*Artikel 8***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, 16. november 2011.

BILAG I

I bilag I og II til direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

A. I bilag I foretages følgende ændringer:

1) I punkt 2.1:

a) Fjerde afsnit, andet led, affattes således:

»— når selskabet er et tilknyttet selskab under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i samme medlemsstat som forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet, og der ved beregningen tages hensyn til dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab og det tilknyttede forsikringsselskab eller tilknyttede genforsikringsselskab.«

b) Femte afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne kan ligeledes undlade at beregne den korrigerende solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, når selskabet er et tilknyttet forsikringsselskab eller et tilknyttet genforsikringsselskab under et andet forsikringsselskab, under et andet genforsikringsselskab eller under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat, og de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder er blevet enige om at overlade det til den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat at føre supplerende tilsyn.«

2) Punkt 2.2 affattes således:

»2.2. Mellemliggende forsikringsholdingselskaber og mellemliggende blandede finansielle holdingselskaber

Ved beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, som gennem et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har en kapitalinteresse i et tilknyttet forsikringsselskab, i et tilknyttet genforsikringsselskab, i et tredjelandsforsikringsselskab eller i et tredjelandsgenforsikringsselskab, tages der hensyn til det mellemliggende forsikringsholdingselskabs eller det mellemliggende blandede finansielle holdingselskabs situation. Udelukkende med henblik på denne beregning, som udføres i overensstemmelse med de generelle principper og metoder, der er beskrevet i dette bilag, behandles dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, for hvilket der gælder et solvenskrav på nul og som var det underlagt de samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 16 i direktiv 73/239/EØF, i artikel 27 i direktiv 2002/83/EF eller i artikel 36 i direktiv 2005/68/EF for så vidt angår de elementer, som kan indgå i solvensmargenen.«

B. Bilag II ændres som følger:

1) Overskriften affattes således:

»SUPPLERENDE TILSYN MED FORSIKRINGSSLELSKABER OG GENFORSIKRINGSSLELSKABER, DER ER DATTERSELSKABER AF ET FORSIKRINGSHOLDINGSELSKAB, ET BLANDET FINANSIELT HOLDINGSELSKAB, ET TREDJELANDSFORSIKRINGSSLELSKAB ELLER ET TREDJELANDSGENFORSIKRINGSSLELSKAB«.

2) Punkt 1, første afsnit, affattes således:

»1.) Er der tale om to eller flere af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, som er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab, og som har deres vedtægtsmæssige hjemsted i forskellige medlemsstater, skal de kompetente myndigheder sikre, at den i dette bilag beskrevne metode anvendes på en sammenhængende måde.«

3) Punkt 2, andet og tredje led og afsnittet efter det tredje led affattes således:

- »– hvis forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet og et eller flere andre forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i samme medlemsstat, har samme forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab som moderselskab, og forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet er medtaget i beregningen i henhold til dette bilag for et af disse andre selskaber
- hvis forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet og et eller flere andre forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i andre medlemsstater, har samme forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab som moderselskab, og der er indgået en aftale i henhold til artikel 4, stk. 2, om, at en anden medlemsstats tilsynsmyndighed skal føre supplerende tilsyn i henhold til dette bilag.

Når forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber eller tredjelandsforsikringsselskaber eller tredjelandsgenforsikringsselskaber besidder successive kapitalinteresser i forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet, kan medlemsstaterne nøjes med at foretage beregningerne i henhold til dette bilag for forsikringsselskabets eller genforsikringsselskabets øverste moderselskab, der er et forsikringsholdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab.«

4) Punkt 3 affattes således:

»3. De kompetente myndigheder sikrer, at der for forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet foretages tilsvarende beregninger som dem, der er beskrevet i bilag I.

Det vil sige, at de generelle principper og metoder, der er beskrevet i bilag I, anvendes i forbindelse med forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringsselskabet eller tredjelandsgenforsikringsselskabet.

Udelukkende med henblik på denne beregning behandles moderselskabet som et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, for hvilket der gælder:

- et solvenskrav på nul, når der er tale om et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab
- et solvenskrav, der fastsættes efter principperne i punkt 2.3 i bilag I, når der er tale om et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab

- de samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 16, stk. 1, i direktiv 73/239/EØF eller i artikel 18 i direktiv 79/267/EØF, med hensyn til de elementer, som kan indgå i solvensmargenen.«

BILAG II

I afsnit II »Tekniske beregningsmetoder« i bilag I til direktiv 2002/87/EF erstattes metode 3 og 4 med følgende:

»Metode 3 : »Kombinationsmetode«

De kompetente myndigheder kan tillade en kombination af metode 1 og 2.«

BILAG III

I afsnit 3 i bilag X til direktiv 2006/48/EF affattes artikel 3, punkt 30, således:

»30. Når man har til hensigt at benytte en avanceret målemetode i et moderkreditinstitut, der er hjemmehørende i EU, og dettes datterselskaber eller i datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab, der er hjemmehørende i EU, eller af et blandet finansielt moderholdingselskab, der er hjemmehørende i EU, skal ansøgningen omfatte en beskrivelse af den metode, der anvendes ved fordeling af den operationelle risikokapital mellem koncernens forskellige selskaber.«

- 1) EUT C 62 af 26.2.2011, s. 1.
- 2) Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2011.
- 3) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.
- 4) Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3).
- 5) Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EUT L 228 af 11.8.1992, s. 1).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201).
- 12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).
- 13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).
- 14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
- 15) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.
- 16) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.
- 17) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
- 18) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.
- 19) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.
- 20) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
- 21) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EUT L 345 af 19.12.2002, s. 1).
- 22) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).
- 23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).
- 24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).
- 25) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).
- 26) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).
- 27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).
- 28) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.
- 29) EUT L 193 af 18.7.1983, s. 1.
- 30) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.
- 31) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.
- 32) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.
- 33) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
- 34) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.
- 35) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.
- 36) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
- 37) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.
- 38) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.
- 39) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

Kommissionens Forordning (EU) nr. 1031/2010**af 12. november 2010****om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF¹⁾, særlig artikel 3d, stk. 3, og artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Direktiv 2003/87/EF er revideret og ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet²⁾ og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet³⁾. En af forbedringerne ved revisionen af direktiv 2003/87/EF var, at grundprincippet for tildeling skulle være auktionering, da denne måde er den enkleste og tillige generelt anses for at være den mest økonomisk effektive. Et effektivt emissionshandelssystem beror på, at drivhusgasemissionerne ved hjælp af et tydeligt CO₂-prissignal kan nedbringes til de laveste omkostninger. Auktionering skulle underbygge og forstærke et sådant CO₂-prissignal.

(2) Ifølge artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF skal medlemsstaterne auktionere alle kvoter under kapitel III i det direktiv, som ikke tildeles gratis. Medlemsstaterne skal således auktionere alle kvoter, der ikke tildeles gratis. De kan ikke benytte nogen anden tildelingsmåde, og de kan heller ikke tilbageholde eller annullere kvoter, der ikke tildeles gratis, i stedet for at bortauktionere dem.

(3) I artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF fastsættes der en række mål for auktioneringsprocessen. Processen bør være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed. Auktioner bør udformes på en sådan måde, at små og mellemstore virksomheder, som er omfattet af emissionshandelssystemet, har uhindret, retfærdig og lige adgang til kvoter, at små drivhusgasudledere får adgang til kvoter, at deltagerne har adgang til de samme oplysninger på samme tid, at deltagerne ikke underminerer auktionernes forløb, og at organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, så unødige administrative omkostninger undgås.

(4) Disse mål bør ses i lyset af de helt overordnede mål med revisionen af direktiv 2003/87/EF, hvilket bl.a. omfatter større harmonisering, imødegåelse af konkurrenceforvridning og opnåelse af større forudsigelighed, som alle skulle forstærke CO₂-prissignalet og dermed føre til en nedbringelse af drivhusgasemissionerne til de laveste omkostninger. En større indsats for at reducere emissionerne kræver jo den størst mulige økonomiske effektivitet, som hviler på fuldt harmoniserede tildelingsbetingelser inden for EU.

(5) Ifølge artikel 3d, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF bortauktioneres 15 % af de kvoter, der er omfattet af kapitel II i samme direktiv, i perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012, og ifølge artikel

3d, stk. 2, bortauktioneres samme procentdel af de kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, efter den 1. januar 2013. Ifølge artikel 3d, stk. 3, skal der vedtages en forordning med nærmere bestemmelser om medlemsstaternes auktion af kvoter, der er omfattet af kapitel II, og som ikke skal tildeles gratis efter artikel 3d, stk. 1 og 2, eller artikel 3f, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF.

(6) Ifølge de fleste af de berørte parter, som har været involveret i høringen forud for vedtagelsen af denne forordning, langt de fleste medlemsstater og den konsekvensanalyse, som Kommissionen har udarbejdet, nås de helt overordnede mål med revisionen af direktiv 2003/87/EF bedst ved hjælp af en fælles auktioneringsinfrastruktur, hvor auktionerne afholdes af en fælles auktionsplatform. Denne fremgangsmåde er den bedste til at undgå forvriddning af det indre marked. Den giver den største grad af økonomisk effektivitet og tillader, at kvoterne bliver tildelt ved auktionering på fuldt harmoniserede betingelser i EU. Når auktionerne afholdes af en fælles auktionsplatform, opnås desuden det kraftigste CO₂-prissignal, som de økonomiske operatører har brug for for at træffe de beslutninger om investering, som er nødvendige for en nedbringelse af drivhusgasemissionerne til de laveste omkostninger.

(7) Ifølge de fleste af berørte parter, som har været involveret i høringen forud for vedtagelsen af denne forordning, langt de fleste medlemsstater og den konsekvensanalyse, som Kommissionen har udarbejdet, nås målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF også bedst ved hjælp af en fælles auktioneringsinfrastruktur, hvor auktionerne afholdes af en fælles auktionsplatform. Sådant en tilgang er den mest omkostningseffektive måde at auktionere kvoter på uden en unødigt administrativ byrde, som brug af flere forskellige auktioneringsinfrastrukturer uundgåeligt vil medføre. Fremgangsmåden er bedst til at give åben, gennemsigtig og ikke-diskriminerende adgang til auktionerne, såvel de jure som de facto. En sådan fælles fremgangsmåde vil sikre en forudsigelig auktionskalender og giver det kraftigste CO₂-prissignal. En fælles auktioneringsinfrastruktur har især betydning for, om der bliver lige adgang for de små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af emissionshandelssystemet, og adgang for små drivhusgasudledere. Faktisk vil sådanne virksomheder blive særlig belastet af omkostningerne ved for mere end én auktionsplatform at skulle sætte sig ind i den, blive tilmeldt til den og deltage i den. En fælles auktionsplatform fremmer den bredest mulige deltagelse fra hele EU og vil dermed indebære den mindste risiko for, at deltagerne underminerer auktionerne ved at benytte dem til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmissbrug.

(8) For at imødegå en eventuel risiko for mindre konkurrence på CO₂-markedet er der i denne forordning alligevel åbnet mulighed for, at medlemsstaterne kan fravælge den fælles auktionsplatform og i stedet udpege deres egne auktionsplatforme, forudsat at sådanne fravalgsplatforme opføres på en liste i et bilag til forordningen. Optagelse på en sådan liste bør bygge på, at den udpegende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om fravalgsplatformen. Denne mulighed indebærer uvægerligt, at auktionsprocessen ikke vil være fuldt ud harmoniseret, og de ordninger, der oprettes ved denne forordning, bør derfor revurderes efter en indledende periode på højst fem år i samråd med de interesserede parter, således at der kan foretages de ændringer, som anses for nødvendige på baggrund af de indvundne erfaringer. Når Kommissionen modtager notifikation fra en medlemsstat om udpegelsen af en fravalgsplatform, tager den uden unødigt forsinkelse skridt til at få opført udpegelsen af denne fravalgsplatform på listen.

(9) Endvidere bør det være muligt for en medlemsstat at rekvirere en rapport om den auktionsplatform, som den har til hensigt at udpege, hos den auktionstilsynsførende, eksempelvis som led i forberedelserne til ændring af forordningens liste over fravalgsauktionsplatforme. Desuden bør den auktionstilsynsførende overvåge, om alle auktionsplatforme overholder bestemmelserne i denne forordning og målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, og rapportere derom til medlemsstaterne, Kommissionen og den pågældende auktionsplatform. Denne overvågning bør også dække auktionernes virkninger for auktionsplatformenes markedsposition på det sekundære marked. For at undgå, at en auktionerende medlemsstat uforvarende bliver låst fast til en bestemt auktionsplatform ud over den periode, den er udpeget for, bør der i kontrakten om udpegelse af auktionsplatformen være en bestemmelse om, at en auktionsplatform skal

overdrage alle materielle og immaterielle aktiver, der er nødvendige for at gennemføre auktioner, til sin efterfølger.

(10) Valget af antallet af auktionsplatforme og af, hvilken type foretagende der kan blive auktionsplatform, er fundamentet for bestemmelserne i denne forordning vedrørende en forudsigelig auktionsskalendar, auktionerne, auktionernes udformning, håndtering af stillet sikkerhed, betaling og levering samt tilsyn med auktionerne. Kommissionen ville ikke være i stand til at fastsætte sådanne bestemmelser i en harmoniseret forordning uden at kende antallet af auktionsplatforme og vide, hvilke former for specifik formåen det foretagende, der udvælges til at gennemføre auktionerne, besidder. Derfor bygger foranstaltningerne i denne forordning på, at auktionerne gennemføres på en fælles auktionsplatform, men der er også en procedure til at konstatere antallet og kvaliteten af eventuelle andre auktionsplatforme, som en medlemsstat måtte beslutte at benytte.

(11) På baggrund af begrænsningerne i betragtning 10 er det hensigtsmæssigt, at optagelsen af en fravalgsauktionsplatform på listen i et bilag til forordningen gøres betinget af, at visse betingelser og forpligtelser er opfyldt. Optagelsen af en fravalgsplatform på listen i et bilag til denne forordning indskrænker ikke Kommissionens beføjelser til at foreslå, at den udgår af listen, især i tilfælde af manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning eller målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Hvis en platform ikke er opført på listen, bør den auktionerende medlemsstat auktionere sine kvoter på den fælles auktionsplatform. Kommissionen bør drage omsorg for, at den kommissionsforordning, der vedtages i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, indeholder bestemmelser om, at processer, der vedrører auktionering af kvoter, kan suspenderes, hvis fravalgsplatformen ikke overholder bestemmelserne i denne forordning eller målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

(12) De nærmere bestemmelser for den auktionsproces, som skal udføres af fravalgsauktionsplatformen bør vurderes af Kommissionen og bør være genstand for høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 23, stk. 3, i direktiv, 2003/87/EF efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. En sådan vurdering er nødvendig for at sikre, at udpegelsen af fravalgsauktionsplatforme, foretaget på nationalt plan af de medlemsstater, som fravælger den fælles auktionsplatform, underkastes kontrol på samme niveau, som udpegelsen af den fælles auktionsplatform i henhold den fælles aktion, der er fastsat i denne forordning. Medlemsstater, der deltager i det fælles udbudsforløb under den fælles auktionsplatform, samarbejder med Kommissionen, som er inddraget i hele processen. Medlemsstater, der fravælger den fælles platform, kan desuden få tildelt observatørstatus i det fælles udbudsforløb under forudsætning af, at de opfylder passende vilkår og betingelser, som Kommissionen og de deltagende medlemsstater fastsætter i aftalen om fælles udbud.

(13) Denne forordning bør gælde for auktionering af kvoter, der er omfattet af kapitel II og kapitel III i direktiv 2003/87/EF, fra henholdsvis den 1. januar 2012 og fra den 1. januar 2013. Den bør ligeledes gælde for auktionering af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, inden periodens begyndelse i 2013, hvis det er påkrævet for at sikre velfungerende CO₂- og elmarkeder.

(14) For at opnå enkelhed og tilgængelighed bør auktionerede kvoter være klar til levering inden for fem handelsdage. En så kort leveringstid vil begrænse eventuelle negative virkninger af konkurrence mellem auktionsplatformene og de sekundære markeder for handel med kvoter. Desuden er korte leveringstider enklere, tilskynder til bred deltagelse, hvorved risikoen for markedsmissbrug mindskes, og sikrer bedre adgang for de små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af systemet, og små drivhusgasudledere. I stedet for at tilbyde forwards og futures på auktionerne, er det op til markedet at tilbyde optimale løsninger, hvis der efterspørges kvotederivater. Det er hensigtsmæssigt at tilbyde et valg mellem todages spot og femdages futures under udpegelsen af auktionsplatformen, så det kan vurderes, hvilket valg af auktionsprodukt der er det optimale. Todages spot betragtes ikke som et finansielt instrument ifølge EU-lovgivningen om finansielle markeder, mens femdages futures er finansielle instrumenter i samme forstand som i EU-reglerne om finansielle markeder.

(15) Valget af, om auktionsproduktet skal være et finansielt instrument eller ikke, bør indgå i procedurerne for valg af auktionsplatform og træffes på grundlag af en samlet vurdering af fordele og ulemper ved de løsninger, som de kandidater, der deltager i det konkurrencebaserede udbudsforløb, tilbyder. Navnlig omkostningseffektivitet, lige adgang for de små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af systemet, hensynet til små drivhusgasudledere, forsvarlig beskyttelse og markedstilsyn bør indgå i vurderingen.

(16) Så længe det juridiske og tekniske apparat, som er nødvendigt for at levere kvoter, endnu ikke eksisterer, er det hensigtsmæssigt at åbne for andre måder for auktionering af kvoter. Med det for øje gives der i forordningen mulighed for at auktionere futures og forwards med leveringsdato senest den 31. december 2013. Sådanne futures og forwards er finansielle instrumenter, som giver såvel kvoteudbyderen som budgiverne samme beskyttelse som den, de har ifølge reglerne for finansielle markeder. I denne forordning skelnes futures fra forwards derved, at for futures afregnes marginvariationen kontant, mens der for forwards beregnes en marginvariation, der sikres gennem sikkerhedsstillelse. Det er hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at vælge den type produkt, de ønsker at benytte ved auktionering af kvoter efter, hvilken form for marginberegning der passer bedst til deres budgetmæssige situation. Skulle det blive nødvendigt at tage sådanne alternative midler i brug til auktionering af kvoter, vil futures og forwards i første omgang blive auktioneret på en eller to auktionsplatforme.

(17) For at tilgodese ønsket om enkelhed, retfærdighed og omkostningseffektivitet og behovet for at mindske risikoen for markedsmisbrug bør auktionerne foregå i enkeltrunder med forseglede bud og samme pris for alle auktionsvindere. Desuden bør der blandt for mange bud med samme pris ske en tilfældig udvælgelse, da dette skaber usikkerhed blandt budgiverne, så det ikke er holdbart for dem at aftale en budpris. Den resulterende auktionspris vil ventes at ligge på linje med den fremherskende pris på det sekundære marked, mens en resulterende auktionspris, der ligger væsentligt under den fremherskende pris på det sekundære marked, formentlig er tegn på, at auktionen ikke har fungeret. At lade en sådan resulterende auktionspris stå ved magt kan forvrænge CO₂-prissignalet og virke forstyrrende for kvotemarkedet og vil ikke sikre, at budgiverne betaler en rimelig pris for kvoterne. Derfor bør en auktion, der fører til en sådan situation, annulleres.

(18) For at begrænse auktionernes indvirkning på det sekundære markeds funktion er det ønskeligt at afholde dem forholdsvis hyppigt, men samtidig skal auktionerne være store nok til at få tilstrækkelig deltagelse. Forholdsvis hyppige auktioner mindsker risikoen for markedsmisbrug, da det holder værdien af budgivernes indsats på den enkelte auktion nede på et lavt niveau og giver budgiverne større fleksibilitet til at justere deres handelsposition på efterfølgende auktioner. Af disse grunde bør der i forordningen fastsættes en hyppighed på mindst én ugentlig auktion for kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF. Da de kvoter, der er omfattet af kapitel II i samme direktiv, er meget mindre, vil en hyppighed på mindst én auktion hver anden måned være passende for disse kvoter.

(19) For at gøre det sekundære marked mere forudsigeligt bør denne forordning indeholde følgende regler og procedurer. For det første bør de kvotemængder, der kommer til auktion i 2011 og 2012, fastsættes snarest muligt efter vedtagelsen af forordningen. De således fastsatte mængder og de auktionsprodukter, de vil blive auktioneret i form af, vil blive opregnet i et bilag til denne forordning. For det andet bør forordningen indeholde klare og gennemsigtige regler, hvorved det fastsættes, hvor store kvotemængder der kommer til auktion i hvert af de næstfølgende år. For det tredje bør forordningen indeholde regler og procedurer for, hvordan der fastlægges en detaljeret auktionskalender for hvert kalenderår, som indeholder alle relevante oplysninger om hver enkelt auktion, i god tid inden det pågældende kalenderårs begyndelse. Efterfølgende ændringer af auktionskalenderen bør kun være muligt i ganske få nærmere bestemte situationer. Justeringer bør finde sted på en sådan måde, at auktionskalenderens forudsigelighed påvirkes mindst muligt.

(20) Som hovedregel bør den mængde, der auktioneres i et givet år, være lig med den kvotemængde, der er tildelt i det pågældende år. Kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF og som auktioneres i 2011 og 2012, udgør en undtagelse. Ud fra den forventede mængde kvoter, der er til rådighed til overførsel fra anden til tredje handelsperiode, den mængde godkendte emissionsreduktioner (CER), der ventes at være til rådighed, og den kvotemængde, der ventes at blive solgt i henhold til artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF, bør der tages højde for virkningerne af »tidlige auktioner« i 2011 og 2012 ved modregning i de kvotemængder, der skal auktioneres i 2013 og 2014.

(21) Den mængde kvoter, der auktioneres hvert år, bør fordeles jævnt over hele året og under hensyntagen til efterspørgslen på det sekundære marked.

(22) Åben adgang er nødvendigt for at fremme deltagelsen og dermed sikre et konkurrencebestemt auktionsresultat. Også tillid til auktionsprocessens integritet, især over for påvirkning fra deltagere, der forsøger at forvride auktionerne med henblik på at bruge dem som redskab til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug, er en forudsætning for høj deltagelse i auktionerne og et konkurrencebestemt auktionsresultat. For at sikre auktionernes integritet bør adgang til auktionerne betinges af mindstekrav til, hvad der er tilstrækkelig kundelegitimationskontrol. For at gøre sådanne kontroller omkostningseffektive bør der kun gives adgang til auktionerne for let identificerbare veldefinerede kategorier af deltagere, deriblandt driftsledere af stationære anlæg og luftfartøjsoperatører, som er omfattet af emissionshandelssystemet, og regulerede finansielle enheder såsom investeringsfirmaer og kreditinstitutioner. Også grupper af driftsledere eller luftfartøjsoperatører såsom partnerskaber, joint ventures og konsortier, der handler som agent på medlemmernes vegne, bør have ret til at ansøge om adgang til at byde på auktionerne. Det vil således være klogt, hvis retten til at ansøge om adgang til auktionerne indskrænkes i begyndelsen, uden at det dermed udelukkes, at der på baggrund af erfaringerne fra afholdelsen af auktioner eller i lyset af Kommissionens undersøgelse af, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod markedsmisbrug, jf. artikel 12, stk. 1a, i direktiv 2003/87/EF, kan åbnes for adgang til auktionerne for andre kategorier af deltagere.

(23) Desuden bør forordningen af hensyn til den juridiske sikkerhed fastsætte, at de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme⁴⁾ finder anvendelse på auktionsplatformene. Det har særlig betydning, da auktionsplatformen er nødt til at give adgang ikke blot for investeringsselskaber og kreditinstitutioner, men også for driftsledere og luftfartøjsoperatører og andre personer, der har beføjelse til at byde både for egen regning og for andres regning, når disse andre ikke selv er omfattet af direktiv 2005/60/EF.

(24) Denne forordning bør give deltagerne mulighed for at vælge mellem direkte adgang til auktionerne over internettet eller dedikerede forbindelser, adgang gennem finansielle formidlere, som er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn, eller adgang gennem andre personer, som af medlemsstaterne er meddelt tilladelse til at byde for egen eller deres hovederhvervs kunders regning, når deres hovederhverv ikke er at yde investeringsservice eller bankserviceydelser, forudsat at sådanne andre personer opfylder samme krav til investorbeskyttelse og kundelegitimation, som der stilles til investeringsselskaber.

(25) Hensigten med, at listen over personer med ret til at ansøge om adgang til at byde udvides med andre personer, som har tilladelse af medlemsstaterne, er at give driftsledere og luftfartøjsoperatører indirekte adgang ikke blot gennem finansielle formidlere, men også gennem andre formidlere, som de allerede har et kundeforhold til, eksempelvis deres el- eller brændstofleverandør, som er undtaget fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF⁵⁾ ifølge artikel 2, stk. 1, litra i), i dette direktiv.

(26) Af hensyn til den juridiske sikkerhed og gennemsigtigheden bør forordningen indeholde detaljerede bestemmelser om andre auktioneringsaspekter såsom partiernes størrelse, mulighederne for at trække indgivne bud tilbage eller ændre dem, valg af valuta til indgivelse af bud og udførelse af betalinger, indgivelse og behandling af ansøgninger om adgang til at byde samt nægtelse, tilbagekaldelse og suspension af adgang til at byde.

(27) Hver medlemsstat bør udpege en kvoteudbyder, som får ansvaret for auktionering af kvoterne på den udpegende medlemsstats vegne. Auktionsplatformen bør have ansvaret alene for gennemførelse af auktionerne. Mere end én medlemsstat bør kunne udpege samme kvoteudbyder. Kvoteudbyderen bør handle uafhængigt på vegne af hver af de udpegende medlemsstater. Kvoteudbyderen bør være ansvarlig for auktionering af kvoterne på auktionsplatformen og for at modtage og udbetale det auktionsprovenu, der tilkommer hver af de udpegende medlemsstater, til den pågældende medlemsstat. Det er vigtigt, at aftalen mellem en medlemsstat og dens kvoteudbyder er forenelig med aftalen mellem kvoteudbyderen og auktionsplatformen, idet sidstnævnte har forrang i konflikttilfælde.

(28) Endvidere er det nødvendigt for en kvoteudbyder, der er udpeget af en medlemsstat, der ikke deltager i den fælles auktionsplatform, men har udpeget sin egen auktionsplatform, at have adgang ikke blot til den auktionsplatform, den pågældende medlemsstat har udpeget, men også til den fælles auktionsplatform. Dette er ønskeligt for at sikre en gnidningsløs overgang fra fravalgsauktionsplatformen til den fælles auktionsplatform, hvis dette bliver nødvendigt, navnlig hvis auktionsplatformen ikke er opført på listen i et bilag til denne forordning.

(29) Kravet om, at auktionsplatformen skal være et reguleret marked, bygger på ønsket om at udnytte den organisatoriske infrastruktur, der findes på det sekundære marked, til administrering af auktionerne. Navnlig er regulerede markeder omfattet af direktiv 2004/39/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)⁶⁾, hvilket tilvejebringer en vis beskyttelse under udøvelsen af deres virksomhed. Denne beskyttelse består bl.a. i at påvise og håndtere de potentielle ugunstige følger for det regulerede markeds eller dets deltagers funktion af eventuelle interessekonflikter; at styre de risici, markedet udsættes for, og indføre effektive foranstaltninger til at mindske disse risici; at sørge for sund forvaltning af den tekniske funktion af deres systemer og etablere effektive nødsystemer for at kunne håndtere risikoen for systemfejl; at have gennemsigtige og faste regler og procedurer, der sikrer fair og korrekt handel, og fastlægge objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer; at lette en effektiv og rettidig gennemførelse af de transaktioner, der foretages i henhold til markedets systemer; at råde over tilstrækkelige finansielle ressourcer til at lette markedets velordnede funktion under hensyntagen til arten og omfanget af de transaktioner, der gennemføres på markedet, og til arten og omfanget af de risici, markedet er udsat for.

(30) Kravet om, at auktionsplatformen skal være et reguleret marked, har endnu en række fordele. Det tillader, at markedets organisatoriske infrastruktur, erfaring, kapacitet og gennemsigtige obligatoriske regler for funktionsmåden udnyttes. Det er bl.a. relevant i forbindelse med clearing og afvikling af transaktioner, tilsyn med, at markedets egne regler og andre juridiske forpligtelser, såsom forbud mod markedsmisbrug, bliver overholdt, samt rådighed over en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister. Det er omkostningseffektivt og er med til at bevare auktionernes operationelle integritet. De regulerede markedsregler vedrørende interessekonflikter kræver, at kvoteudbyderen er uafhængig af auktionsplatformen og dens ejere og markedsoperatører, således at det regulerede markeds korrekte funktion ikke undermineres. Desuden vil mange potentielle auktionsdeltagere allerede enten tilhøre eller deltage i de forskellige regulerede markeder, der er aktive på det sekundære marked.

(31) Ifølge direktiv 2004/39/EF skal regulerede markeder og deres markedsoperatører være meddelt tilladelse af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som det regulerede marked eller dets markedsoperatør er registreret eller beliggende i (dvs. hjemlandet), og være underlagt disse myndigheders tilsyn. Uden at relevante bestemmelser i direktiv 2003/6/EF tilsidesættes, navnlig strafferetlige sanktioner i den

ationale lovgivning om markedsmisbrug, er det de offentligretlige regler i de regulerede markeders hjemland, der finder anvendelse på disse markeder. Markederne henhører således under de retsinstanser i hjemlandet, der har kompetence i sager anlagt mod de offentlige myndigheder, i henhold til den nationale lovgivning. Reglerne finder anvendelse på handel, i modsætning til auktionering, og kun på finansielle instrumenter, ikke spotprodukter. Af hensyn til denne forordnings retssikkerhed er det derfor hensigtsmæssigt at pålægge hjemlandet for det regulerede marked, der udpeges som auktioneringsplatform, at sikre, at dets nationale lovgivning udvides på en sådan måde, at de relevante dele af førnævnte regler også omfatter de auktioner, der afholdes af den auktionsplatform, der henhører under dets jurisdiktion. Derudover bør denne forordning kræve, at auktionsplatformen skal etablere en udenretslig ordning til bilægges af tvister. Endvidere bør medlemsstaten også give mulighed for, at afgørelser fra den udenretlige ordning kan ankes, uanset om auktionsproduktet er et finansielt instrument eller en spotkontrakt.

(32) Der skal tilvejebringes konkurrence mellem forskellige potentielle auktionsplatforme ved, at auktionsplatformen udpeges ved et konkurrencebaseret udbudsforløb, når dette kræves i enten EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning på området. Auktionsplatformen bør være tilsluttet til mindst ét clearingsystem eller afviklingssystem. Auktionsplatformen kan have mere end ét clearingsystem eller afviklingssystem tilsluttet. Den fælles auktionsplatform bør udpeges for en periode på højst fem år. En fravalgsplatform bør udpeges for en periode, der er begrænset til højst tre år, men kan forlænges med en periode på yderligere to år, i løbet af hvilken ordningerne for alle auktionsplatformene revurderes. Hensigten med en udpegelsesperiode på tre år for fravalgsauktionsplatformen er at sikre en minimumsudpegelsesperiode for fravalgsplatformen, idet den udpegende medlemsstat stadig har mulighed for at slutte sig til den fælles platform, hvis den vælger at gøre det efter udløbet af treårsperioden, uden at den udpegende medlemsstat bliver berøvet muligheden af at forlænge fravalgsplatformens udpegelsesperiode med yderligere to år, indtil resultatet af Kommissionens revurdering foreligger. Ved udløbet af enhver udpegelsesperiode bør der gennemføres et nyt konkurrencebaseret udbudsforløb, hvis dette kræves i enten EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning på området. Valget af en fælles auktionsplatform til at gennemføre auktionerne ventes kun at få begrænsede virkninger for det sekundære marked, da der kun vil blive auktioneret kvoter til levering inden for højst fem dage.

(33) Gennemførelse af auktionerne, fastlæggelse og forvaltning af auktionskalenderen samt forskellige andre opgaver i forbindelse med auktionerne, herunder at oprette et websted, der er tilgængeligt overalt i EU, og holde det ajour, kræver en fælles aktion mellem medlemsstaterne og Kommissionen som omhandlet i artikel 91, stk. 1, tredje afsnit, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁷⁾ (finansforordningen). Behovet for en sådan fælles auktion har sit udspring i, at emissionshandelssystemet dækker hele EU, at der er fastlagt nogle helt overordnede politiske mål ved revisionen af direktiv 2003/87/EF, og at Kommissionen ifølge direktiv 2003/87/EF har det direkte ansvar for den nærmere implementering af en række aspekter af emissionshandelssystemet, som indvirker direkte på især auktionskalenderen og overvågningen af auktionerne. Derfor bør denne forordning fastsætte, at den fælles auktionsplatform og den auktionstilsynsførende udpeges ved et konkurrencebaseret udbudsforløb, som gennemføres i fællesskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne som omhandlet i artikel 125c i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁸⁾. Ifølge artikel 125c i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 finder de procedurebestemmelser, som gælder for Kommissionen, anvendelse i tilfælde af, at en medlemsstat og Kommissionen indgår en indkøbsaftale i fællesskab. Da aftaleindgåelsen er EU-dækkende, er det hensigtsmæssigt at anvende aftaleindgåelsesreglerne i finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 på det fælles udbudsforløb i det relevante omfang. Ved denne forordning bør det fastsættes, hvilke auktioneringstjenester medlemsstaterne skal levere, og hvilke tekniske støttetjenester Kommissionen skal levere, især hvad angår potentielle beslutninger om komplettering af forordningens ufuldstændige bilag, den passende hyp-

pighed for auktionerne, koordinering af de forskellige auktionsplatformes auktionskalendere, indførelse af maksimal budstørrelse samt eventuelle ændringer af denne forordning, især hvad angår tilknytningen til andre ordninger og tjenester for dermed at fremme, at auktionsreglerne bliver forstået korrekt uden for Unionen. Det er hensigtsmæssigt for Kommissionen at stille sådanne tjenester til rådighed via den fælles auktionsplatform, der har størst erfaring med at afholde auktioner på vegne af mere end én medlemsstat. Dette indskrænker ikke en høring af andre auktionsplatforme eller andre interesserede parter.

(34) Aftalen med auktionsplatformene bør indgås efter en åben, gennemsigtig og konkurrencebaseret udvælgelsesprocedure, med mindre der er tale om udpegelse af en auktionsplatform af en medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion, og dette hverken er omfattet af EU-lovgivningens eller den nationale lovgivnings regler for indgåelse af offentlige kontrakter. Ved udpegelsen af auktionsplatformene og tilknyttede clearingsystemer eller afviklingssystemer bør der tages højde for, hvilke løsninger kandidaterne tilbyder for at tilgodese kravene om omkostningseffektivitet, uhindret, retfærdig og lige adgang for små og mellemstore virksomheder til at byde på auktionerne, adgang for små drivhusgasudledere samt robust tilsyn med auktionerne, herunder en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister. Uanset det foranstående kan en aftale med en auktionsplatform, der auktionerer forwards eller futures, indgås med udgangspunkt i, at den kan anvende de regler for adgang, betaling, levering og markedstilsyn, som gælder på det sekundære marked. Hvilke specifikke procedurer der skal følges ved indgåelse af aftalen med den fælles auktionsplatform, bør fastsættes ved en aftale mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og deri bør de praktiske bestemmelser for evaluering af anmodningerne om deltagelse eller buddene, indgåelsen af aftalen, hvilken lovgivning der finder anvendelse på aftalen, og hvilken domstol der er kompetent til at behandle tvister, fastsættes i overensstemmelse med artikel 125c i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

(35) Medlemsstater, der ikke deltager i den fælles procedure med henblik på indgåelse af en aftale med en fælles auktionsplatform, kan få tildelt observatørstatus i hele den fælles udbudsprocedure eller dele af den på vilkår, som de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion, og Kommissionen fastsætter i aftalen om fælles udbud, forudsat at dette ikke strider mod gældende regler for indgåelse af offentlige kontrakter, herunder regler, der skal imødegå interessekonflikter og tilgodese tavshedspligten. En sådan mulighed er ønskelig for at fremme konvergensen mellem fravalgsauktionsplatformene og den fælles auktionsplatform for så vidt angår de aspekter af auktionsprocessen, der ikke er fuldt harmoniseret i denne forordning.

(36) Det er hensigtsmæssigt, at de medlemsstater, der beslutter ikke at deltage i en fælles aktion med henblik på at udpege en fælles auktionsplatform, men at udpege deres egen auktionsplatform, bør underrette Kommissionen om deres beslutning forholdsvis kort tid efter forordningens ikrafttræden. Desuden har Kommissionen brug for at vurdere, om de medlemsstater, der udpeger deres egen auktionsplatform, træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at auktionsprocessen opfylder både kravene i denne forordning og målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Endvidere har Kommissionen brug for at koordinere de detaljerede auktionskalendere, som foreslås af andre auktionsplatforme end den fælles auktionsplatform, med de auktionskalendere, den fælles auktionsplatform foreslår. Når Kommissionen har foretaget sin vurdering af alle fravalgsauktionsplatforme, bør den i et bilag til denne forordning opstille en liste over disse auktionsplatforme med angivelse af, hvilke medlemsstater de er udpeget af, og eventuelle tilknyttede betingelser og forpligtelser, herunder betingelser og forpligtelser vedrørende deres auktionskalendere. Opstilling af en sådan liste kan ikke tages som udtryk for, at Kommissionen bekræfter, at den udpegende medlemsstat opfylder de regler for indgåelse af kontrakter, der gælder for udpegelsen af deres udvalgte auktionsplatform.

(37) Ifølge artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF afgør medlemsstaterne, hvorledes indtægterne fra auktionering af kvoter skal anvendes. For at bortvejre enhver tvivl bør det i denne forordning fastsættes, at auktionsprovenuet overføres direkte til den af hver medlemsstat udpegede kvoteudbyder.

(38) Da auktionering af kvoter betyder førstegangsudstedelse af dem på det sekundære marked i stedet for gratis tildeling af dem til driftsledere og luftfartøjsoperatører, er det uhensigtsmæssigt, hvis clearingsystem(erne) eller afviklingssystem(erne) skal være bundet af en bestemt resultatforpligtelse ved levering af kvoter til auktionsvinderne eller deres retssuccessorer i tilfælde af manglende levering, som skyldes omstændigheder, det ikke har indflydelse på. Det bør således i forordningen fastsættes, at auktionsvindere og deres retssuccessorer i tilfælde af manglende levering af auktionerede kvoter kun har mulighed for at acceptere levering på et senere tidspunkt. Det har dog stor betydning at tillade, at auktionerede kvoter, der ikke leveres på grund af manglende betaling, auktioneres på efterfølgende auktioner hos samme auktionsplatform.

(39) Medlemsstaterne bør ikke pålægges at stille anden sikkerhed end kvoterne selv ved auktioneringen, da medlemsstaternes eneste forpligtelser består i at levere kvoterne. Således bør det i forordningen fastsættes, at medlemsstaternes eneste forpligtelse, når de auktionerer todages spot og femdages futures som defineret i forordningen, er at indsætte kvoter til auktionering på en depotkonto i EU-registret via clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution.

(40) En auktionsplatform og det eventuelt tilknyttede clearingsystem eller afviklingssystem har imidlertid brug for at indføre egnede processer til forvaltning af stillet sikkerhed og anden risikostyring for at sikre, at kvoteudbyderne modtager fuld betaling for de kvoter, der er auktioneret til den resulterende auktionspris, uanset manglende betaling fra en auktionsvinder eller dennes retssuccessor.

(41) Af hensyn til omkostningseffektiviteten bør auktionsvinderne have mulighed for at handle med de kvoter, de har fået tildelt gennem auktionen, allerede før kvoterne leveres. Dette krav om at kunne handle med kvoterne bør kun kunne fraviges i de tilfælde, hvor kvoterne leveres inden for en frist på to handelsdage efter auktionens afholdelse. Denne forordning åbner derfor også mulighed for, at der kan modtages betaling fra og leveres til en auktionsvinders retssuccessor i stedet for auktionsvinderen selv. Denne mulighed bør dog ikke tillade fravigelse af de krav, der skal opfyldes for at søge om at byde på auktionerne.

(42) De gebyrer, som auktionsplatforme og det eventuelt tilknyttede clearingsystem eller afviklingssystem anvender, bør have en struktur og størrelse, der ikke er mindre gunstig end sammenlignelige gebyrer og betingelser på det sekundære marked. Af hensyn til gennemsigtigheden bør alle gebyrer og betingelser være forståelige, udspecificerede og offentligt tilgængelige. Generelt bør omkostningerne til auktionsprocessen dækkes af de gebyrer, budgiverne betaler, som fastsat i kontrakten om udpegelse af auktionsplatformen. For at opnå en aftale med en omkostningseffektiv fælles auktionsplatform er det imidlertid af stor betydning, at medlemsstaterne deltager i den fælles auktion lige fra begyndelsen. Det er grunden til, at medlemsstater, der deltager i den fælles aktion på et senere tidspunkt, bør pålægges at afholde deres egne omkostninger, og at disse beløb trækkes fra de omkostninger, budgiverne ellers skal afholde. Sådanne bestemmelser bør dog ikke stille medlemsstater, der ønsker at deltage i den fælles aktion, fordi fravalgsplatformens udpegningsperiode er udløbet, dårligere. Medlemsstater, der som følge af manglende optagelse på listen af den udpegede fravalgsplatform deltager i den fælles aktion midlertidigt, bør heller ikke stilles dårligere. Kvoteudbyderen bør kun betale for adgang til auktionsplatformen, om overhovedet, mens eventuelle omkostninger til clearingsystemet og afviklingssystemet bør afholdes af budgiverne, således som den generelle regel siger.

(43) Omkostningerne til auktionstilsynet bør ikke desto mindre afholdes af medlemsstaterne og trækkes fra auktionsprovenuet. Der bør desuden i kontrakten om udpegelse af den auktionstilsynsførende skelnes mellem omkostningerne til auktionstilsynet, som primært svinger som følge af antallet af auktioner, og andre omkostninger. Den præcise skelnen mellem disse omkostninger bør foretages i forbindelse med det fælles udbudsforløb.

(44) Der bør udpeges en auktionstilsynsførende, som overvåger, at auktionsprocessen opfylder målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, og om der er tegn på konkurrencebegænsende adfærd eller markedsmisbrug, og rapporterer herom. Da overvågning af

auktionerne kræver fælles aktion mellem medlemsstaterne og Kommissionen, er et fælles udbudsforløb hensigtsmæssigt. Det bør kræves, at auktionsplatformene, kvoteudbyderne og de kompetente nationale myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med auktionsplatformen, investeringsselskaber eller kreditinstitutter eller andre personer, der har beføjelse til at byde for andres regning og deltager i auktionerne, eller for undersøgelse og retsforfølgelse af markedsmisbrug, samarbejder med den auktionstilsynsførende om dennes udførelse af sine funktioner.

(45) For at sikre en upartisk auktionstilsynsførende bør der ved dennes udpegelse tages hensyn til, hvilke kandidater der har den mindste risiko for interessekonflikt eller markedsmisbrug, når deres eventuelle aktiviteter på det sekundære marked og deres interne processer og procedurer til at mindske risikoen for interessekonflikter og markedsmisbrug tages i betragtning, uden at dette gør dem mindre egnede til rettidigt at udføre en auktionstilsynsførendes funktioner under opfyldelse af de højeste krav til faglighed og kvalitet.

(46) Konkurrencebegrænsende adfærd og markedsmisbrug er uforeneligt med de principper om åbenhed, gennemsigtighed, harmonisering og ikke-diskrimination, som denne forordning hviler på. Derfor bør forordningen rumme hensigtsmæssige bestemmelser, som mindsker risikoen for sådan adfærd på auktioner. En fælles auktionsplatform, enkelt udformede auktioner, forholdsvis høj hyppighed, tilfældig tildelelse af bud med samme pris, passende adgang til auktionerne, ensartet videregivelse af oplysninger og gennemsigtige regler er forhold, der bidrager til at mindske risikoen for markedsmisbrug. Finansielle instrumenter, som et af midlerne til auktionering af kvoter, gør det muligt for såvel kvoteudbyderen som budgiverne at nyde godt af den beskyttelse, som reglerne for finansielle markeder tilbyder. Denne forordning bør indeholde regler svarende til dem, der gælder for finansielle instrumenter, for at mindske risikoen for markedsmisbrug, hvis auktionsproduktet ikke er et finansielt instrument. Hele auktionsprocessen, herunder selve auktionen og anvendelsen af reglerne, der gælder for disse, bør overvåges af en uvildig auktionstilsynsførende.

(47) Det er desuden helt afgørende, at der er sikkerhed for kvoteudbyderens integritet. Derfor bør medlemsstaterne, når de udpeger kvoteudbyderen, tage hensyn til kandidater med mindst risiko for interessekonflikt eller markedsmisbrug, når deres eventuelle aktiviteter på det sekundære marked og deres interne processer og procedurer til at mindske risikoen for interessekonflikter og markedsmisbrug tages i betragtning, uden at dette gør dem mindre egnede til rettidigt at udføre en kvoteudbyders funktioner under opfyldelse af de højeste krav til faglighed og kvalitet. En konsekvens af dette krav er, at det skal være udtrykkeligt forbudt for medlemsstaterne at videregive nogen form for intern viden om auktionerne til deres kvoteudbyder. Overtrædelse af dette forbud bør medføre sanktioner, der er effektive, står i forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

(48) Ydermere er det ønskeligt at kræve, at auktionsplatformen overvåger budgivernes adfærd og underretter de kompetente nationale myndigheder i tilfælde af markedsmisbrug, hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med underretningspligten i direktiv 2003/6/EF og under iagttagelse af underretningspligten i direktiv 2005/60/EF.

(49) Ved anvendelsen af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af afsnit III og IV i direktiv 2004/39/EF og direktiv 2003/6/EF, bør medlemsstaternes kompetente myndigheder tage behørigt hensyn til de tilsvarende EU-bestemmelser, der gennemfører disse direktiver.

(50) Det er desuden ønskeligt, at denne forordning giver mulighed for at fastsætte en øvre grænse for, hvor meget en enkelt budgiver kan byde på, udtrykt som andel af den samlede kvotemængde, der auktioneres på en enkelt auktion eller over et bestemt kalenderår, eller andre nødvendige korrigerende foranstaltninger. I betragtning af den potentielle administrative belastning, denne mulighed kan afstedkomme, bør den kun sættes i værk efter, at de kompetente nationale myndigheder er blevet underrettet om markedsmisbrug, hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og har besluttet ikke at skride ind, og forudsat at den påvises at være påkrævet og effektiv. Muligheden bør først sættes i værk, når Kommissio-

nen har udtalt sig om den. Kommissionen bør, inden den fremsætter sin udtalelse, høre medlemsstaterne og den auktionstilsynsførende om forslaget fra auktionsplatformen. Kommissionens egen vurdering af, om markedet for emissionskvoter er tilstrækkeligt beskyttet mod markedsmissbrug, jf. artikel 12, stk. 1a, i direktiv 2003/87/EF, er også relevant for dens udtalelse.

(51) Det er ligeledes hensigtsmæssigt, at andre personer, som af medlemsstaterne er meddelt tilladelse til at byde for deres hovederhvervs kunders regning, følger adfærdskodeksen i denne forordning, så deres kunder sikres forsvarlig beskyttelse.

(52) Det er påkrævet, at der i denne forordning fastsættes en sprogordning for auktionsplatformene, som på én gang sikrer gennemsigtighed og finder en balance mellem hensynet til ikke-diskriminerende adgang til auktionerne og hensynet til omkostningseffektivitet. Dokumentation, der ikke offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, bør offentliggøres på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finans kredse, dvs. engelsk. Brug af et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finans kredse, er allerede fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det perspekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF⁹⁾.

(53) En medlemsstat kan på egen bekostning lade al dokumentation oversætte til sit eller sine officielle sprog. Hvis en medlemsstat vælger at gøre brug af dette, bør også fravalgsplatforme oversætte al dokumentation vedrørende deres egen auktionsplatform til den pågældende medlemsstats sprog på bekostning af den medlemsstat, der gør brug af den pågældende opt-out platform. Auktionsplatformene bør derfor kunne håndtere al mundtlig og skriftlig kommunikation på ethvert sprog fra personer, der søger om adgang til at byde, personer, der har opnået adgang til at byde, og personer, der afgiver bud på en auktion, hvis en medlemsstat har påtaget sig at sørge for oversættelse for egen regning, og hvis de nævnte personer anmoder herom. Auktionsplatformene kan ikke afkræve disse personer betaling for de ekstraomkostninger, der er forbundet med oversættelsen. Disse omkostninger bør i stedet fordeles ligeligt mellem alle de personer, der afgiver bud til den pågældende auktionsplatform, for at sikre lige adgang til auktioner i hele EU.

(54) Af hensyn til den juridiske sikkerhed og gennemsigtigheden bør denne forordning have detaljerede bestemmelser om andre aspekter af auktionering såsom offentliggørelser, bekendtgørelse af auktionresultater, beskyttelse af fortrolige oplysninger, korrigerende af fejl i forbindelse med, at der udføres betaling eller overføres kvoter, eller at der stilles eller frigives sikkerhed i henhold til denne forordning, mulighederne for at indbringe auktionsplatformens afgørelse for en højere instans samt forordningens ikrafttræden.

(55) I forbindelse med denne forordning bør investeringsselskaber, der indgiver bud vedrørende finansielle instrumenter for egen eller kundernes regning, anses for at udføre en investeringsservice eller -aktivitet.

(56) Denne forordning indvirker ikke på Kommissionens undersøgelse ifølge artikel 12, stk. 1a, i direktiv 2003/87/EF af, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod markedsmissbrug, og heller ikke eventuelle forslag fra Kommissionen om sikring af en sådan beskyttelse. Denne forordning har til formål at sikre, at handelsbetingelserne er fair og korrekte, indtil resultaterne af Kommissionens undersøgelse foreligger.

(57) Forordningen indskrænker ikke anvendelsen af artikel 107 og 108 i traktaten, eksempelvis som led i ordninger, der sikrer retfærdig, uhindret og lige adgang for små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af Unionens emissionshandelssystem, og adgang for små drivhusgasudledere.

(58) Denne forordning indskrænker ikke anvendelsen af gældende regler for det indre marked.

(59) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, der bl.a. anerkendes ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 11, og artikel 10 i den

europæiske menneskerettighedskonvention. I denne forbindelse forhindrer direktivet på ingen måde medlemsstaterne i at anvende deres forfatningsregler vedrørende pressefrihed og ytringsfrihed i medierne.

(60) For at sikre forudsigelige og rettidige auktioner bør denne forordning træde i kraft så hurtigt som muligt.

(61) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner, jf. direktiv 2003/87/EF.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Forordningen finder anvendelse på tildeling ved auktion af kvoter under kapitel II i direktiv 2003/87/EF (luftfart) og tildeling ved auktion af kvoter, under kapitel III (stationære anlæg) i samme direktiv, der er gyldige til returnering i handelsperioderne fra 1. januar 2013.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »futures«: kvoter, der auktioneres som finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006(10), og som skal leveres på en aftalt dato i fremtiden til den resulterende auktionspris, der er fastsat ifølge artikel 7, stk. 2; marginvariationen som følge af prisudsving afregnes kontant
- 2) »forwards«: kvoter, der auktioneres som finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1287/2006, og som skal leveres på en aftalt dato i fremtiden til den resulterende auktionspris, der er fastsat ifølge artikel 7, stk. 2; marginvariationen som følge af prisudsving sikres efter den centrale modparts valg enten ved sikkerhed i form af andet end kontanter eller ved en anerkendt statslig garanti
- 3) »todages spot«: kvoter, der auktioneres til levering på en aftalt dato senest to handelsdage efter auktionsdagen, jf. artikel 38, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1287/2006
- 4) »femdages futures«: kvoter, der auktioneres som finansielle instrumenter, jf. artikel 38, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1287/2006, til levering på en aftalt dato senest fem handelsdage efter auktionsdagen
- 5) »bud«: et tilbud på en auktion om at købe en given kvotemængde til en bestemt pris
- 6) »budperiode«: det tidsrum, hvori der kan indgives bud
- 7) »handelsdag«: enhver dag, hvor en auktionsplatform og dens tilsluttede clearingsystem eller afviklingssystem holder åbent for handelstransaktioner
- 8) »investeringsselskab«: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF

- 9) »kreditinstitut«: det samme som i artikel 4, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF11)
- 10) »finansielle instrumenter«: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i direktiv 2004/39/EF, med mindre andet er anført i nærværende forordning
- 11) »et sekundært marked«: et marked, hvor personer køber og sælger kvoter, enten før eller efter at de er tildelt enten gratis eller ved auktionering
- 12) »modervirksomhed«: det samme som i artikel 1 og 2 i Rådets direktiv 83/349/EØF12)
- 13) »dattervirksomhed«: det samme som i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF
- 14) »tilknyttet virksomhed«: en virksomhed, der er forbundet til en modervirksomhed eller en dattervirksomhed på samme måde som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- 15) »kontrol over en virksomhed«: det samme som i artikel 3, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 139/200413) i den betydning, der er anvendt i Kommissionens konsoliderede meddelelse om jurisdiktion14). Betragtning 22 i denne forordning og punkt 52 og 53 i denne meddelelse gælder ved bestemmelsen af begrebet kontrol over statsejede virksomheder
- 16) »auktionsproces«: en proces, der omfatter fastlæggelse af auktionskalenderen, procedurerne for adgang til at byde, procedurerne for indgivelse af bud, afholdelse af auktionen, beregning og bekendtgørelse af auktionsresultatet, ordninger til afregning af skyldige beløb, levering af kvoterne og håndtering af sikkerhed, der stilles til dækning af transaktionsrisici, samt en auktionsplatforms tilsyn med og overvågning af, at auktionerne forløber korrekt
- 17) »hvidvaskning af penge«: det samme som i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF, jf. dettes artikel 1, stk. 3 og 5
- 18) »finansiering af terrorisme«: det samme som i artikel 1, stk. 4, i direktiv 2005/60/EF, jf. dettes artikel 1, stk. 5
- 19) »kriminal handling«: det samme som i artikel 3, nr. 4), i direktiv 2005/60/EF
- 20) »kvoteudbyder«: et offentligt eller privat foretagende, som en medlemsstat udpeger til at auktionere kvoter på dens vegne
- 21) »udpeget kvotekonto«: en eller flere typer konto som omhandlet i den relevante kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, som tjener til deltagelse i eller gennemførelse af auktionsprocessen, herunder hensættelse af kvoterne i depot, indtil de leveres i henhold til denne forordning
- 22) »udpeget bankkonto«: en bankkonto, som en kvoteudbyder, en budgiver eller dennes retssuccessor har udpeget til indbetaling af beløb, der er skyldige i medfør af denne forordning
- 23) »kundelegitimationsprocedure«: det samme som i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF, jf. dettes artikel 8, stk. 2
- 24) »reel ejer«: det samme som i artikel 3, nr. 6), i direktiv 2005/60/EF
- 25) »behørigt bekræftet kopi«: en autentisk kopi af et originaldokument, hvis overensstemmelse med originalen er bekræftet ved påtegning af advokat, revisor, notarius publicus eller person i tilsvarende erhverv, som efter den pågældende medlemsstats nationale lovgivning har beføjelse til officielt at bekræfte en kopis rigtighed i forhold til originaldokumentet
- 26) »politisk udsatte personer«: det samme som i artikel 3, nr. 8), i direktiv 2005/60/EF
- 27) »markedsmisbrug«: enten insiderhandel, som defineret i nr. 28) i denne artikel, eller forbudt i artikel 38, eller kursmanipulation, som defineret i nr. 30) i denne artikel eller i artikel 37, litra b), eller begge
- 28) »insiderhandel«: brug af intern viden som forbudt efter artikel 2, 3 og 4 i direktiv 2003/6/EF, i forbindelse med et finansielt instrument som defineret i artikel 1, nr. 3), i samme direktiv og som omhandlet i artikel 9 i samme direktiv, med mindre andet gælder ifølge nærværende forordning

-
- 29) »intern viden«: det samme som i artikel 1, nr. 1), i direktiv 2003/6/EF i forbindelse med et finansielt instrument som defineret i artikel 1, nr. 3), i samme direktiv og som omhandlet i artikel 9 i samme direktiv, med mindre andet gælder ifølge nærværende forordning
- 30) »kursmanipulation«: det samme som i artikel 1, nr. 2), i direktiv 2003/6/EF i forbindelse med et finansielt instrument som defineret i artikel 1, nr. 3), i samme direktiv og som omhandlet i artikel 9 i samme direktiv, med mindre andet gælder ifølge nærværende forordning
- 31) »clearingsystem«: infrastruktur, der er tilsluttet til auktionsplatformen og kan foretage clearing, marginberegning, netting, håndtering af stillet sikkerhed, afvikling og levering samt andre tjenesteydelser, som udføres af en central modpart, og hvortil der er direkte eller indirekte adgang for medlemmer af den centrale modpart, som fungerer som formidlere mellem deres kunder og den centrale modpart
- 32) »clearing«: alle processer, der forløber før budperiodens start, i budperioden og efter budperiodens udløb indtil afviklingen; processerne omfatter håndtering af alle risici, der er knyttet til det tidsrum, herunder marginberegning, netting, nyordning og alle andre tjenester, som et clearingsystem eller afviklingssystem eventuelt kan udføre
- 33) »marginberegning«: den proces, hvorved en kvoteudbyder, en budgiver eller en eller flere formidlere, der handler for deres regning, stiller sikkerhed til dækning af en given finansiell position; den omfatter alle processens faser, dvs. måling, beregning og administrering af den sikkerhed, der stilles til dækning af den finansielle position, og har til formål at sikre, at alle forpligtelser til betaling fra budgiverens side, til levering fra kvoteudbyderens side og fra en eller flere formidlere, der handler for deres regning, kan blive indfriet inden for et ganske kort tidsrum
- 34) »afvikling«: at en auktionsvinder eller dennes retssuccessor, en central modpart eller en afviklingsagent betaler det skyldige beløb for kvoter, der skal leveres til vedkommende auktionsvinder eller dennes retssuccessor, en central modpart eller en afviklingsagent, og at kvoterne leveres til auktionsvinderen eller dennes retssuccessor, en central modpart eller en afviklingsagent
- 35) »central modpart«: et foretagende, der som mellemlid enten direkte mellem en kvoteudbyder og en budgiver eller dennes retssuccessor, eller mellem formidlere, der repræsenterer dem, fungerer som eneste modpart for hver af disse og garanterer betaling af auktionsprovenuet til kvoteudbyderen eller en formidler, der repræsenterer denne, og levering af auktionerede kvoter til budgiveren eller en formidler, der repræsenterer denne, jf. dog artikel 48
- 36) »afviklingssystem«: infrastruktur, der kan være tilsluttet til auktionsplatformen og kan levere afviklingstjenesteydelser, herunder clearing, netting, håndtering af stillet sikkerhed og andre tjenester, som i sidste ende afstedkommer, at kvoter leveres på en kvoteudbyders vegne til en budgiver eller dennes retssuccessor, og at en budgiver eller dennes retssuccessor betaler det skyldige beløb til en kvoteudbyder via et af følgende:
- a) bankvæsenet og EU-registret
 - b) en eller flere afviklingsagenter, der handler på vegne af en kvoteudbyder og en budgiver eller dennes retssuccessor, som har adgang til afviklingsagenten enten direkte eller indirekte via afviklingsagentens medlemmer, der fungerer som formidlere mellem deres kunder og afviklingsagenten
- 37) »afviklingsagent«: et foretagende, der som agent stiller konti til rådighed for auktionsplatformen, og som garanterer, at ordrer fra kvoteudbyderen eller en formidler, der repræsenterer denne, om overførsel af auktionerede kvoter fra dennes konto finder sted på sikker måde samtidig eller næsten samtidig med, at en auktionsvinder, dennes retssuccessor eller formidlere, der repræsenterer den, betaler den resulterende auktionspris
- 38) »sikkerhed«: den form for sikkerhed, der er omhandlet i artikel 2, litra m), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF(15), herunder de kvoter, som clearingsystemet eller afviklingssystemet accepterer som sikkerhed

- 39) »reguleret marked«: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF
- 40) »små og mellemstore virksomheder«: driftsledere og luftfartøjsoperatører, der opfylder definitionen af små og mellemstore virksomheder i Kommissionens henstilling 2003/361/EF16)
- 41) »små drivhusgasudledere«: driftsledere og luftfartøjsoperatører, der i de tre år forud for det år, hvori de deltager i en auktion, udledte i gennemsnit højst 25000 ton CO₂-ækvivalenter årligt, som konstateret ud fra deres verificerede emissioner
- 42) »markedsoperatør«: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 13), i direktiv 2004/39/EF
- 43) »etableringssted«: er et af følgende:
- a) for så vidt angår artikel 6, stk. 3, tredje afsnit: vedkommendes bopæl eller faste adresse i EU
 - b) for så vidt angår artikel 18, stk. 2, i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 20), litra a), i direktiv 2004/39/EF, sammenholdt med kravene i artikel 5, stk. 4, i samme direktiv
 - c) for så vidt angår artikel 18, stk. 3, i nærværende forordning, når der er tale om de personer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra b), i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 20), litra a), i direktiv 2004/39/EF, sammenholdt med kravene i artikel 5, stk. 4, i samme direktiv
 - d) for så vidt angår artikel 18, stk. 3, i nærværende forordning, når der er tale om de personer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra c), i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, nr. 7), i direktiv 2006/48/EF
 - e) for så vidt angår artikel 19, stk. 2, i nærværende forordning, når der er tale om de erhvervsmæssige grupperinger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 20), litra a), i direktiv 2004/39/EF
 - f) for så vidt angår artikel 35, stk. 4, 5 og 6, og artikel 42, stk. 1, i nærværende forordning: det samme som i artikel 4, stk. 1, nr. 20), litra b), i direktiv 2004/39/EF.

KAPITEL II

AUKTIONERNES UDFORMNING

Artikel 4

Auktionsprodukter

1. Kvoter udbydes til salg på en auktionsplatform ved hjælp af standardiserede elektroniske kontrakter, handlet på den pågældende auktionsplatform (»auktionsproduktet«). Auktionsprodukterne skal ikke nødvendigvis handles på samme auktionsplatform, hvor kvoterne leveres senest to handelsdage efter auktionsdagen.

2. Indtil de juridiske og tekniske forudsætninger for levering af kvoter er implementeret, skal medlemsstaterne auktionere kvoter i form af enten futures, eller forwards.

Futures eller forwards auktioneres efter bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, og artikel 32 og bilag I.

Ved auktionering af futures eller forwards skal leveringen af kvoter finde sted senest den 31. december 2013.

3. Senest tre måneder efter implementeringen af de juridiske og tekniske forudsætninger for levering af kvoter skal medlemsstaterne auktionere kvoter i form af enten todages spot, eller femdages futures.

Artikel 5

Auktionsmåde

Auktionerne gennemføres på en sådan måde, at budgiverne skal indgive deres bud i en given budperiode, uden at de kan se de andre budgiveres bud. Alle auktionvindere skal betale samme resulterende auktionspris, som omhandlet i artikel 7, for alle kvoter, uanset hvilken pris vedkommende har budt.

Artikel 6

Indgivelse og tilbagetrækning af bud

1. Et bud skal som minimum lyde på ét parti.

Et parti af todages spot eller femdages futures består af mindst 500 kvoter.

Et parti af futures eller forwards består af 1000 kvoter.

2. Hvert bud skal indeholde følgende:

- a) budgiverens identitet og angivelse af, om vedkommende byder for egen regning eller for en kundes regning
- b) kundens identitet, hvis buddet indgives for en kundes regning
- c) budmængden udtrykt ved antallet af kvoter i heltalsmultiplum af partier a 500 eller 1000 kvoter
- d) den budte pris pr. kvote angivet i euro med to decimaler.

3. Kun i budperioderne kan der indgives, ændres og tilbagetrækkes bud.

Indgivne bud kan ændres eller trækkes tilbage inden for en bestemt frist inden budperiodens udløb. Denne frist fastsættes af den pågældende auktionsplatform og offentliggøres på dens websted mindst fem handelsdage inden budperiodens start.

Kun en fysisk person, der er etableret i EU, udpeget i medfør af artikel 19, stk. 2, litra d), og beføjet til at tegne en budgiver i alle forhold vedrørende auktioner, herunder at indgive bud (»repræsentant for budgiveren«) er berettiget til at indgive, ændre og trække bud tilbage på vegne af en budgiver.

Hvis et bud er indgivet er det bindende, medmindre det trækkes tilbage eller ændres i henhold til dette stykke eller trækkes tilbage i henhold til stk. 4.

4. Hvis den pågældende auktionsplatform er forvisset om, at der er sket en egentlig fejl ved indgivelsen af buddet, kan den efter anmodning fra en repræsentant for budgiveren anse det fejlagtigt indgivne bud som trukket tilbage, efter at budperioden er afsluttet, men inden den resulterende auktionspris er fastslået.

5. At et investeringsselskab eller et kreditinstitut modtager, formidler eller indgiver bud på en auktionsplatform, anses for at udgøre en investeringsservice som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2004/39/EF, når auktionsproduktet er et finansielt instrument.

Artikel 7

Resulterende auktionspris og prisidentiske bud

1. Den resulterende auktionspris bestemmes, når budperioden er afsluttet.

2. Auktionsplatformen sorterer de indgivne bud i rækkefølge efter pris. Er der flere bud med samme pris, sorteres disse bud i tilfældig rækkefølge ved hjælp af en algoritme, som auktionsplatformen vælger inden auktionen.

Budmængderne adderes begyndende med buddet med den højeste pris. Prisen i det bud, hvor summen af alle budmængderne bliver lig med eller større end mængden af de auktionerede kvoter, er den resulterende auktionspris.

3. Alle bud, som indgår i summen af budmængderne som bestemt efter stk. 2, tildeles til den resulterende auktionspris.

4. Hvis den samlede mængde af vindende bud bestemt efter stk. 2 er større end mængden af auktionerede kvoter, skal den resterende mængde af de auktionerede kvoter tildeles den budgiver, der har indgivet det sidste bud i summen af budmængderne.

5. Hvis den samlede budmængde sorteret efter stk. 2 er mindre end mængden af auktionerede kvoter, annullerer auktionsplatformen auktionen.

6. Hvis auktionsprisen ligger væsentligt under den pris, der er fremherskende på det sekundære marked under og umiddelbart forud for budperioden, idet der tages hensyn til den kortfristede volatilitet i kvoteprisen i en bestemt periode forud for auktionen, annullerer auktionsplatformen auktionen.

7. Auktionsplatformen fastlægger inden den pågældende auktion, hvilken metodologi der skal anvendes med henblik på stk. 6, efter at have hørt den auktionstilsynsførende og indhentet dennes udtalelse og underrettet de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i artikel 56. Den pågældende auktionsplatform skal om overhovedet muligt tage hensyn til udtalelsen fra den auktionstilsynsførende.

Auktionsplatformen kan ændre metodologi mellem to budperioder på samme auktionsplatform, når den har hørt den auktionstilsynsførende og underrettet de kompetente nationale myndigheder som omhandlet i artikel 56.

8. Hvis en auktion annulleres efter stk. 5 eller 6, fordeles den auktionerede mængde jævnt på de næstfølgende planlagte auktioner på samme auktionsplatform.

Hvad angår kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, fordeles mængden jævnt over de følgende fire planlagte auktioner.

Hvad angår kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, fordeles mængden jævnt over de følgende to planlagte auktioner.

KAPITEL III

AUKTIONSKALENDER

Artikel 8

Tidsforløb og hyppighed

1. En auktionsplatform afholder særskilte auktioner via sine egne regelmæssigt gentagne budperioder. Budperioderne begynder og slutter på samme handelsdag. Budperioden varer mindst to timer. To eller flere auktionsplatformes budperioder må ikke overlappe hinanden, og der skal være mindst to timer mellem to på hinanden følgende budperioder.

2. Auktionsplatformen fastsætter dato og klokkeslæt for auktionerne under hensyntagen til helligdage, som har indflydelse på de internationale finansmarkeder, og alle andre relevante begivenheder og omstændigheder, som ifølge auktionsplatformen kan indvirke på, om auktionerne forløber korrekt, og derfor kræver ændringer. Der afholdes ingen auktioner i de to uger omkring jul og nytår.

3. Under ekstraordinære omstændigheder kan en auktionsplatform, efter at have rådført sig med den auktionstilsynsførende og fået dennes udtalelse, ændre klokkeslættene for en budperiode ved at give alle personer, der kan ventes at blive berørt af ændringen, meddelelse herom. Den pågældende auktionsplatform skal om overhovedet muligt tage hensyn til udtalelsen fra den auktionstilsynsførende.

4. Fra den sjette auktion eller tidligere skal den auktionsplatform, der er udpeget i medfør af artikel 26, stk. 1 eller 2, auktionere kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, mindst en gang ugent-

ligt og auktionere kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, skal gennemføres mindst hver anden måned.

På højst to ugentlige dage, hvor en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, afholder auktion, må ingen anden auktionsplatform afholde auktion. Hvis en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, afholder auktion mere end to dage ugentligt, fastsætter den, på hvilke to dage der ikke må afholdes andre auktioner, og offentliggør dette. Dette gør den senest på den dato, hvor den træffer de beslutninger og offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1.

5. Fra den sjette auktion eller tidligere fordeles de kvotemængder, der skal auktioneres på den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, ligeligt på de auktioner, der afholdes i løbet af et år, dog således at der i august kun auktioneres halvt så store mængder som i hver af årets øvrige måneder.

6. I artikel 32 er der fastsat yderligere bestemmelser om tidsforløbet og hyppigheden af auktioner, der afholdes af andre auktionsplatforme end de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2.

Artikel 9

Omstændigheder, der forhindrer afholdelse af auktioner

Uden at anvendelsen af reglerne i artikel 58 indskrænkes, kan en auktionsplatform annullere en auktion, hvis der foreligger omstændigheder, der indvirker på sikkerheden eller pålideligheden af det it-system, der er påkrævet for at ansøge om adgang til at byde, deltage i eller gennemføre en auktion, på en sådan måde, at de forhindrer eller formentlig vil forhindre, at den pågældende auktion forløber korrekt.

Hvad angår kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, fordeles mængden ligeligt på de følgende fire planlagte auktioner.

Hvad angår kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, fordeles mængden ligeligt på de følgende to planlagte auktioner.

Artikel 10

Årlige auktionsmængder af kvoter, der er omfattet af kapitel III til direktiv 2003/87/EF

1. Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2011 eller 2012 og de auktionsprodukter, i form af hvilke kvoterne auktioneres, fastsættes i bilag I til nærværende forordning.

2. Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2013 og 2014 er den kvotemængde, der er fastlagt for det pågældende kalenderår i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i nævnte direktiv, fratrukket den gratistildeling, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 7, og artikel 11, stk. 2, i samme direktiv, og fratrukket halvdelen af den samlede kvotemængde, der er auktioneret i 2011 og 2012.

Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2015 og hvert følgende kalenderår er den kvotemængde, der er fastlagt for det pågældende kalenderår i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i nævnte direktiv, fratrukket den gratistildeling, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 7, og artikel 11, stk. 2, i samme direktiv.

Mængder til auktionering efter bestemmelserne i artikel 24 i direktiv 2003/87/EF lægges til den kvotemængde, der er til auktionering i et givet kalenderår, som beregnet efter bestemmelserne i henholdsvis første og andet afsnit i dette stykke.

I mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i det sidste år i en handelsperiode skal der tages hensyn til anlæg, der har indstillet driften, jf. artikel 10a, stk. 19, i sam-

me direktiv, og eventuelle tilpasninger af gratiskvoter ifølge artikel 10a, stk. 20, i samme direktiv eller kvoter, der er sat til side til nyttilkomne, jf. artikel 10a, stk. 7, i samme direktiv.

3. Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2013 og hvert følgende kalenderår, baseres på den anslåede kvotemængde til auktionering, som Kommissionen har fastlagt og offentliggjort efter artikel 10, stk. 1, i samme direktiv, eller den seneste ændring af Kommissionens oprindelige skøn, som er offentliggjort senest den 31. januar året før.

Enhver efterfølgende ændring af kvotemængden til auktionering i et givet kalenderår tages der hensyn til i den kvotemængde, der skal auktioneres i det følgende kalenderår.

4. Uden at bestemmelserne i artikel 10a, stk. 7, i direktiv 2003/87/EF tilsidesættes, opgøres i et givet kalenderår den enkelte medlemsstats andel af kvoter, der skal auktioneres, og som er omfattet af kapitel III i samme direktiv, som den andel, der er fastlagt ifølge artikel 10, stk. 2, i samme direktiv, minus eventuelle midlertidige gratistildelinger, som medlemsstaten har givet i samme kalenderår i henhold til artikel 10c i samme direktiv, plus eventuelle kvoter, som medlemsstaten skal auktionere i samme kalenderår i henhold til artikel 24 i samme direktiv.

Artikel 11

Kalender med individuelle auktioner over kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, og som auktioneres på auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning

1. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, fastlægger og offentliggør budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer samt auktionsprodukt og betalings- og leveringsdatoer for de kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, som skal auktioneres på hver enkelt auktion hvert kalenderår, senest den 28. februar året før eller så snart som praktisk muligt efter denne dato, idet de forinden har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. De pågældende auktionsplatforme skal om overhovedet muligt tage hensyn til Kommissionens udtalelse.

2. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning skal basere deres fastlæggelse og offentliggørelse ifølge stk. 1 på den anslåede kvotemængde til auktionering, som Kommissionen har fastlagt og offentliggjort, eller den seneste ændring af Kommissionens oprindelige skøn, jf. artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.

3. Budperioder, individuelle mængder og auktionsdatoer for kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, og som er til auktionering i det sidste år i en handelsperiode, kan af auktionsplatformen tilpasses under hensyntagen til anlæg, der har indstillet driften, jf. artikel 10a, stk. 19, i samme direktiv, og eventuelle tilpasninger af gratiskvoter ifølge artikel 10a, stk. 20, i samme direktiv eller kvoter, der er sat til side til nyttilkomne, jf. artikel 10a, stk. 7, i samme direktiv.

4. Kalenderen med individuelle auktioner over kvoter, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, som afholdes af en anden auktionsplatform end de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, fastlægges og offentliggøres som fastsat i artikel 32 i nærværende forordning.

Artikel 12

Årlige auktionsmængder af kvoter, der er omfattet af kapitel II til direktiv 2003/87/EF

1. Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i 2012 er som beregnet og bestemt af Kommissionen efter artikel 3d, stk. 1, i samme direktiv.

Mængden af kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, til auktionering hvert kalenderår fra og med 2013, er som beregnet og bestemt af Kommissionen efter artikel 3d, stk. 2, i samme direktiv, ligeligt fordelt over de år, der udgør den pågældende handelsperiode.

I kvotemængden til auktionering i det sidste år i en handelsperiode skal der dog tages hensyn til de kvoter, der er sat til side i en særlig reserve, jf. artikel 3f i direktiv 2003/87/EF.

2. For hvert kalenderår i en given handelsperiode opgøres den enkelte medlemsstats andel af kvoter, der skal auktioneres, og som er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, som den andel, der er fastsat for den pågældende handelsperiode efter artikel 3d, stk. 3, i samme direktiv, divideret med det antal år, den pågældende handelsperiode omfatter.

Artikel 13

Kalender med individuelle auktioner over kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, og som auktioneres på auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning

1. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, fastlægger og offentliggør budperioder, individuelle mængder og auktionsdatoer for de kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, som skal auktioneres på hver enkelt auktion i 2012, senest den 30. september 2011 eller så snart som praktisk muligt efter denne dato, idet de forinden har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. De pågældende auktionsplatforme skal om overhovedet muligt tage hensyn til Kommissionens udtalelse.

2. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, fastlægger og offentliggør fra 2012 budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer samt auktionsprodukt og betalings- og leveringsdatoer for de kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, som skal auktioneres på hver enkelt auktion hvert kalenderår, senest den 28. februar året før eller så snart som praktisk muligt efter denne dato, idet de forinden har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. De pågældende auktionsplatforme skal tage størst muligt hensyn til Kommissionens udtalelse.

Budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer samt auktionsprodukt og betalings- og leveringsdatoer for kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, til auktionering i det sidste år i en handelsperiode kan af auktionsplatformen tilpasses under hensyntagen til kvoter, der er sat til side i den særlige reserve, der er omhandlet i artikel 3f i samme direktiv.

3. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, skal basere deres fastlæggelse og offentliggørelse på stk. 1 og 2 i denne artikel på Kommissionens afgørelse vedtaget i henhold til artikel 3e, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.

4. Bestemmelserne om kalenderen med individuelle auktioner over kvoter, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, som afholdes af en anden auktionsplatform end de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, fastlægges og offentliggøres som fastsat i artikel 32 i nærværende forordning.

Artikel 14

Tilpasning af auktionskalenderen

1. De fastlagte og offentliggjorte årlige mængder til auktionering, budperioder, mængder, datoer, auktionsprodukter og betalings- og leveringsdatoer vedrørende de enkelte auktioner, jf. artikel 10 til 13 og artikel 32, stk. 4, kan kun ændres af følgende årsager:

a) annullering af en auktion i henhold til artikel 7, stk. 5 og 6, artikel 9 og artikel 32, stk. 5

- b) suspension af en anden auktionsplatform end dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2 i nærværende forordning, i henhold til den kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF
- c) en beslutning, truffet af en medlemsstat i henhold til artikel 30, stk. 8
- d) manglende afvikling, jf. artikel 45, stk. 5
- e) tiloversblevne kvoter i den særlige reserve, der er omhandlet i artikel 3f i direktiv 2003/87/EF
- f) indstilling af et anlægs drift, jf. artikel 10a, stk. 19, i direktiv 2003/87/EF, eventuelle tilpasninger af gratiskvoter ifølge artikel 10a, stk. 20, i samme direktiv eller kvoter, der er sat til side til nytilkomme, jf. artikel 10a, stk. 7, i samme direktiv
- g) ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser i henhold til artikel 24 i direktiv 2003/87/EF
- h) foranstaltninger truffet i henhold til artikel 29a i direktiv 2003/87/EF
- i) ikrafttræden af ændringer til denne forordning eller til direktiv 2003/87/EF.

2. Hvis den måde, en ændring skal gennemføres på, ikke er omhandlet i denne forordning, gennemfører den pågældende auktionsplatform først ændringen, når den har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. Den pågældende auktionsplatform skal tage størst muligt hensyn til Kommissionens udtalelse.

KAPITEL IV

ADGANG TIL AUKTIONERNE

Artikel 15

Personer, der kan byde direkte på en auktion

Kun personer, som er berettiget til at søge om adgang til at byde ifølge artikel 18, og som har opnået adgang til at byde ifølge artikel 19 og 20, kan byde direkte på en auktion, jf. dog artikel 28, stk. 3.

Artikel 16

Måder for adgang

1. Auktionsplatformene skal sørge for adgang til auktionerne på et ikke-diskriminerende grundlag.
2. Auktionsplatforme, der auktionerer todages spot eller femdages futures, skal sikre, at der i hvert fald er fjernadgang til deres auktioner via en elektronisk grænseflade, som der er sikker og pålidelig adgang til over internettet.

Desuden skal auktionsplatforme, der auktionerer todages spot eller femdages futures, give budgiverne mulighed for adgang til auktionerne via dedikerede forbindelser til den elektroniske grænseflade.

3. Auktionsplatforme, der auktionerer todages spot eller femdages futures, kan tilbyde en eller flere alternative måder for adgang til deres auktioner, hvis hovedadgangen af en ikke nærmere bestemt årsag ikke kan benyttes, forudsat at sådanne alternative adgangsmåder er sikre og pålidelige og ikke ved deres brug fører til diskrimination af budgiverne.

Artikel 17

Kursus og hjælp

Auktionsplatforme, der auktionerer todages spot eller femdages futures, tilbyder et praktisk orienteret webbaseret kursusmodul om den auktionsproces, de følger, herunder vejledning i, hvordan formularer udfyldes og sendes, og en simulering af, hvordan budgivningen på en auktion foregår. De skal også stille

brugerhjælp til rådighed via telefon, fax og e-mail, i hvert fald i den normale arbejdstid på alle handelsdage.

Artikel 18

Personer med ret til at ansøge om adgang til at byde

1. Følgende personer har ret til at ansøge om adgang til at byde direkte på auktionerne:
 - a) driftsledere og luftfartøjsoperatører, der har en operatørkvotekonto og byder for egen regning, hvilket inkluderer eventuelle moder- og dattervirksomheder og tilknyttede virksomheder, der indgår i samme virksomhedsgruppe som driftslederen eller luftfartøjsoperatøren
 - b) investeringsselskaber med tilladelse i henhold til direktiv 2004/39/EF, som byder for egen regning eller for deres kunders regning
 - c) kreditinstitutter med tilladelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, som byder for egen regning eller for deres kunders regning
 - d) erhvervsmæssige grupperinger af personerne i litra a), som byder for egen regning og handler som agent på medlemmernes vegne
 - e) offentlige organer og statsejede virksomheder i medlemsstaterne, som kontrollerer en af de i litra a) opregnede personer.
2. Uden at det berører undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra i), i direktiv 2004/39/EF, har personer, der er omfattet af denne undtagelse, og som er autoriseret i henhold til artikel 59 i nærværende forordning, ret til at ansøge om adgang til at byde direkte på auktionerne, enten for egen regning eller for deres hovederhvervs kunders regning, hvis den relevante kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, de er etableret i, ved lov har fået beføjelse til at give dem tilladelse til at byde for egen regning eller for deres hovederhvervs kunders regning.
3. Personerne i stk. 1, litra b) og c), har ret til at ansøge om adgang til at byde for deres kunders regning, når budet vedrører auktionsprodukter, der ikke er finansielle instrumenter, hvis den relevante kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, de er etableret i, ved lov har fået beføjelse til at give dem tilladelse til at byde for egen regning eller for deres kunders regning.
4. Hvis personerne i stk. 1, litra b) og c), og stk. 2 byder for deres kunders regning, skal de kontrollere, at disse kunder selv har ret til at ansøge om adgang til at byde direkte i henhold til stk. 1 eller 2. Hvis de personer, der er omhandlet i første afsnit, selv har kunder, for hvis regning de byder, skal de kontrollere, at disse kunder også har ret til at ansøge om adgang til at byde direkte i henhold til stk. 1 eller 2. Det samme gælder for alle kunder i kæden, som byder indirekte på auktionerne.
5. Følgende personer har ikke ret til at ansøge om adgang til at byde direkte på auktionerne og kan ikke deltage i auktioner gennem en eller flere personer, som har opnået adgang til at byde efter artikel 19 og 20, hverken for egen regning eller en anden persons regning, når de optræder i deres rolle på den pågældende auktion:
 - a) kvoteudbyderen
 - b) auktionsplatformen, herunder ethvert tilknyttet clearingsystem og ethvert afviklingssystem
 - c) personer, som har en sådan stilling, at de direkte eller indirekte kan øve betydelig indflydelse på ledelsen af personerne i litra a) og b)
 - d) personer, der arbejder for personerne i litra a) og b).
6. Den auktionstilsynsførende kan ikke deltage i nogen auktion, hverken direkte eller indirekte gennem en eller flere personer, som har opnået adgang til at byde efter artikel 19 og 20, hverken for egen regning eller en anden persons regning. Personer, som har en sådan stilling, at de direkte eller indirekte kan øve betydelig indflydelse på ledelsen af den auktionstilsynsførende, kan ikke deltage i nogen auktion, hverken direkte eller indirekte gen-

nem en eller flere personer, som har opnået adgang til at byde efter artikel 19 og 20, hverken for egen regning eller en anden persons regning.

Personer, der arbejder for den auktionstilsynsførende i forbindelse med auktionerne, kan ikke deltage i nogen auktion, hverken direkte eller indirekte gennem en eller flere personer, som har opnået adgang til at byde efter artikel 19 og 20, hverken for egen regning eller en anden persons regning.

7. En auktionsplatform, herunder det dertil knyttede clearingsystem eller afviklingssystem, har ifølge artikel 44-50 mulighed for at modtage betaling fra, foretage levering til og acceptere sikkerhedsstillelse fra en auktionvindere retssuccessor, men brug af denne mulighed må ikke undergrave anvendelsen af artikel 17-20.

Artikel 19

Betingelser for adgang til at byde

1. Når en auktionsplatform organiserer et sekundært marked, har medlemmer af og deltagere i det sekundære marked, som er organiseret af en auktionsplatform, der auktioneres todages spot eller femdages futures, som er berettigede i henhold til artikel 18, stk. 1 eller 2, adgang til at byde direkte på de auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder, uden at opfylde yderligere adgangsbetingelser, forudsat:

- a) at betingelserne for medlemmers eller deltageres adgang til handel med kvoter på det sekundære marked, som er organiseret af en auktionsplatform, der auktioneres todages spot eller femdages futures, ikke er mindre strenge end betingelserne i stk. 2
- b) at auktionsplatformen, der auktioneres todages spot eller femdages futures, modtager alle eventuelle yderligere oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, at de betingelser i stk. 2, som ikke tidligere er kontrolleret, er opfyldt.

2. Personer, der ikke er medlemmer af eller deltagere i det sekundære marked, som er organiseret af en auktionsplatform, der auktioneres todages spot eller femdages futures, men som er berettiget i henhold til artikel 18, stk. 1 eller 2, har adgang til at byde direkte på de auktioner, auktionsplatformen afholder, forudsat at de:

- a) er etableret i EU, er driftsleder eller luftfartøjsoperatør
- b) har en udpeget kvotekonto
- c) har en udpeget bankkonto
- d) udpeger mindst én repræsentant for budgiveren, jf. definitionen i artikel 6, stk. 3, tredje afsnit
- e) i overensstemmelse med gældende kundelegitimationskrav giver auktionsplatformen fyldestgørende oplysninger om deres identitet, deres reelle ejeres identitet, deres integritet, deres forretningsprofil og deres handelsprofil, henseende til, hvilke muligheder de har for at etablere et forhold til budgiveren, hvilken type budgiver og hvilket auktionsprodukt der er tale om, hvor store buddene forventes at blive, og hvilke midler de har til rådighed for betaling og levering
- f) giver auktionsplatformen fyldestgørende oplysninger om deres finansielle situation, navnlig om de er i stand til at indfri deres finansielle forpligtelser og kortfristede gæld i takt med, at de forfalder
- g) har etableret de interne processer, procedurer og kontraktlige aftaler, der er nødvendige for, at den maksimale budstørrelse, der kan blive pålagt i henhold til artikel 57, bliver overholdt, eller kan etablere sådanne, hvis de bliver anmodet herom
- h) opfylder bestemmelserne i artikel 49, stk. 1.

Når en auktionsplatform ikke organiserer et sekundært marked, har personer, der er berettigede i henhold til artikel 18, stk. 1 eller 2, adgang til at byde direkte på de auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder, forudsat at de opfylder betingelserne i dette stykkes litra a)-h).

3. Personer, der er omfattet af artikel 18, stk. 1, litra b) og c), eller artikel 18, stk. 2, og indgiver bud for deres kunders regning, har ansvaret for at sikre, at alle nedenstående krav er opfyldt:

- a) deres kunder skal være berettigede personer som omhandlet i artikel 18, stk. 1 eller 2
- b) de skal have indført eller i god tid inden starten på en budperiode indføre de interne processer, procedurer og kontraktlige aftaler, der er nødvendige for
 - i) at de kan håndtere bud fra deres kunder, herunder indgive bud, opkræve betaling og overføre kvoter
 - ii) at de kan hindre, at fortrolige oplysninger passerer fra den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at modtage, udarbejde og afgive bud for kundernes regning, til den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at udarbejde og indgive bud for egen regning
 - iii) at de kan sikre, at de af deres kunder, som igen handler for deres kunders regning, anvender de betingelser, der er opstillet i stk. 2 i denne artikel og i dette stykke, og at de forlanger det samme af deres kunder og deres kunders kunder, jf. artikel 18, stk. 4.

Den pågældende auktionsplatform kan forlade sig på pålidelige kontroller, som er udført af personerne i første afsnit, deres kunder eller deres kunders kunder, som omhandlet i artikel 18, stk. 4.

Personerne i første afsnit er ansvarlige for at sikre, at de til enhver tid kan godtgøre over for auktionsplatformen, når den anmoder derom i henhold til artikel 20, stk. 5, litra d), at betingelserne i første afsnit, litra a) og b), er opfyldt.

Artikel 20

Indgivelse og behandling af ansøgninger om adgang til at byde

1. Personer, der er berettigede i henhold til artikel 18, stk. 1 eller 2, skal, inden de indgiver deres første bud direkte gennem en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, ansøge den pågældende auktionsplatform om adgang til at byde.

Når en auktionsplatform organiserer et sekundært marked, har medlemmer af eller deltagere i det sekundære marked, som er organiseret af den pågældende auktionsplatform, adgang til at byde uden ansøgning som omhandlet i første afsnit, hvis de opfylder kravene i artikel 19, stk. 1.

2. Ansøgningen om adgang til at byde efter stk. 1 indgives ved hjælp af et elektronisk ansøgningsskema, der er til rådighed via internettet. Den elektroniske ansøgning og adgangen til den via internettet stilles til rådighed af den pågældende auktionsplatform.

3. Ansøgninger om adgang til at byde skal ledsages af behørigt bekræftede kopier af alle de af auktionsplatformen krævede dokumenter, der er nødvendige for at dokumentere, at ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 2 og 3. Ansøgninger om adgang til at byde skal mindst indeholde de punkter, der er opregnet i bilag II.

4. Ansøgninger om adgang til at byde og den dertil hørende dokumentation skal efter anmodning stilles til rådighed til kontrol for den auktionstilsynsførende, den kompetente nationale håndhævende myndighed i en medlemsstat, der er ved at foretage en undersøgelse, jf. artikel 62, stk. 3, litra e), samt ethvert kompetent EU-organ, der deltager i en grænseoverskridende undersøgelse.

5. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, kan nægte adgang til at byde på dens auktioner, hvis ansøgeren afviser

- a) at efterkomme auktionsplatformens anmodninger om yderligere oplysninger eller nærmere præcisering eller underbyggelse af allerede forelagte oplysninger eller
- b) at efterkomme en indbydelse fra auktionsplatformen til en samtale med en af ansøgerens ansatte i virksomhedens lokaler eller andetsteds eller
- c) at tillade undersøgelser eller kontroller, som auktionsplatformen anmoder om, herunder besøg på stedet og stikprøvekontrol i ansøgerens lokaler, eller

- d) at efterkomme auktionsplatformens anmodninger om oplysninger fra en ansøger, en ansøgers kunder eller disses kunders kunder som omhandlet i artikel 18, stk. 4, til kontrol af, at betingelserne i artikel 19, stk. 3, er opfyldt, eller
- e) at efterkomme auktionsplatformens anmodninger om oplysninger til kontrol af, at betingelserne i artikel 19, stk. 2, er opfyldt.

6. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, træffer de foranstaltninger, der kræves i artikel 13, stk. 4, i direktiv 2005/60/EF vedrørende dens transaktioner og forretningsforbindelser med politisk udsatte personer, uanset deres bopælsland.

7. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, forlanger af den, der ansøger om adgang til at byde på dens auktioner, at vedkommende sikrer, at ansøgerens kunder efterkommer alle anmodninger, der fremsættes i henhold til stk. 5, og at alle kundernes kunder, jf. artikel 18, stk. 4, gør det samme.

8. En ansøgning om adgang til at byde anses for at være trukket tilbage, hvis ansøgeren enten ikke har forelagt de af en auktionsplatform krævede oplysninger inden for en rimelig frist, som er fastsat i den pågældende auktionsplatforms anmodning om oplysninger ifølge stk. 5, litra a), d) eller e), og som ikke må være mindre end fem handelsdage efter datoen for fremsættelse af anmodningen, eller ikke reagerer på, indvilliger i eller medvirker i samtaler, undersøgelser eller kontroller som omhandlet i stk. 5, litra b) og c).

9. Ansøgere giver ikke ukorrekte eller vildledende oplysninger til en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures. Ansøgere giver straks den pågældende auktionsplatform behørig meddelelse om alle ændringer af omstændigheder, der kan påvirke deres ansøgning om adgang til at byde på de af auktionsplatformens afholdte auktioner eller en allerede opnået adgang til at byde.

10. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, træffer beslutning om modtagne ansøgninger og underretter ansøgerne om beslutningen.

Den pågældende auktionsplatform kan

- a) meddele ubetinget adgang til auktionerne for et tidsrum, der ikke overskrider den periode, den er udpeget for, inklusive eventuelle forlængelser eller fornyelser af perioden
- b) meddele adgang til auktionerne i et tidsrum, der ikke overskrider den periode, den er udpeget for, forudsat at visse nærmere angivne betingelser er opfyldt inden en given dato, hvilket den pågældende auktionsplatform skal kontrollere
- c) nægte adgang.

Artikel 21

Nægtelse, tilbagekaldelse eller suspension af adgang

1. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, nægter adgang til at byde på dens auktioner og tilbagekalder eller suspenderer allerede meddelt adgang til at byde for personer

- a) der ikke har eller ikke længere har ret til at ansøge om adgang til at byde efter artikel 18, stk. 1 eller 2
- b) der ikke eller ikke længere opfylder kravene i artikel 18, 19 og 20
- c) der med forsæt eller gentagne gange overtræder denne forordnings bestemmelser, betingelserne for vedkommendes adgang til at byde på de auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder, eller andre tilknyttede instrukser eller aftaler.

2. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, nægter adgang til at byde på dens auktioner og tilbagekalder eller suspenderer allerede meddelt adgang til at byde, hvis den har mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug fra ansøgerens side, forudsat at nægtelsen, tilbagekaldelsen eller suspensionen ikke ventes at hindre de kom-

petente nationale myndigheder i deres bestræbelser på at retsforfølge eller pågribe dem, der udøver sådanne aktiviteter.

I så fald anmelder den pågældende auktionsplatform dette til den finansielle efterretningsenhed, der er omhandlet i artikel 21 i direktiv 2005/60/EF, jf. artikel 55, stk. 2, i denne forordning.

3. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, kan nægte adgang til at byde på dens auktioner og tilbagekalde eller suspendere allerede meddelt adgang til at byde for personer

- a) der ved forsømmelighed overtræder denne forordnings bestemmelser, betingelserne for vedkommendes adgang til at byde på de auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder, eller andre tilknyttede instrukser eller aftaler
- b) der ved deres adfærd har hindret, at en auktion gennemføres effektivt og i ro og orden
- c) der er omfattet af artikel 18, stk. 1, litra b) eller c), eller artikel 18, stk. 2, og ikke har budt på nogen auktion i de foregående 220 handelsdage.

4. Personerne i stk. 3 underrettes om nægtelsen, tilbagekaldelsen eller suspensionen af adgang og gives mulighed for inden for en rimelig tidsfrist, der er angivet i beslutningen om at nægte, tilbagekalde eller suspendere adgang, at reagere skriftligt.

Den pågældende auktionsplatform skal på grundlag af personens skriftlige svar enten

- a) meddele adgang eller meddele fornyet adgang med virkning fra en bestemt dato eller
- b) meddele adgang eller meddele fornyet adgang, forudsat at visse nærmere angivne betingelser er opfyldt inden en given dato, hvilket den pågældende auktionsplatform skal kontrollere, eller
- c) fastholde nægtelsen, tilbagekaldelsen eller suspensionen af adgang med virkning fra en bestemt dato.

Auktionsplatformen giver den pågældende person meddelelse om dens beslutning.

5. Personer, hvis adgang til at byde er tilbagekaldt eller suspenderet, jf. stk. 1, 2 eller 3, skal i rimeligt omfang sørge for, at deres udtræden af auktionerne

- a) foregår i ro og orden
- b) ikke skader deres kunders interesser og ikke hindrer auktionerne i at fungere effektivt
- c) ikke indvirker på deres pligt til at opfylde deres betalingsbetingelser, betingelserne for deres adgang til at byde på auktionerne eller andre tilknyttede instrukser eller aftaler
- d) ikke tilsidesætter deres pligt til at beskytte fortrolige oplysninger som omhandlet i artikel 19, stk. 3, litra b), nr. ii), som har en varighed på 20 år regnet fra deres udtræden af auktionerne.

I nægtelsen, tilbagekaldelsen eller suspensionen af adgang efter stk. 1, 2 eller 3 anføres eventuelle foranstaltninger, som er nødvendige for at opfylde bestemmelserne i dette stykke, og auktionsplatformen kontrollerer, at foranstaltningerne overholdes.

KAPITEL V

UDPEGELSE AF KVOTEUDBYDEREN OG KVOTEUDBYDERENS FUNKTIONER

Artikel 22

Udpegelse af kvoteudbyderen

1. Hver medlemsstat udpeger en kvoteudbyder. Ingen medlemsstat auktionerer kvoter uden at have udpeget en kvoteudbyder. Flere medlemsstater kan udpege den samme kvoteudbyder.

2. Kvoteudbyderen udpeges af den udpegende medlemsstat i god tid, inden auktionerne påbegyndes, således at de nødvendige aftaler med den auktionsplatform, der er udpeget eller skal udpeges af den pågældende medlemsstat, herunder det tilsluttede clearingsystem og afviklingssystem, kan indgås og gennemføres, hvorved kvoteudbyderen bliver i stand til at auktionere kvoter på den udpegende medlemsstats vegne på gensidigt aftalte vilkår.

3. For medlemsstater, der ikke deltager i den fælles aktion i artikel 26, udpeges kvoteudbyderen af den udpegende medlemsstat i god tid, inden auktionerne på de auktionsplatforme, der er udpeget i henhold til artikel 26, stk. 1 og 2, påbegyndes, således at de nødvendige aftaler med disse platforme, herunder det tilsluttede clearingsystem og afviklingssystem, kan indgås og gennemføres, hvorved kvoteudbyderen bliver i stand til at auktionere kvoter på den udpegende medlemsstats vegne på sådanne auktionsplatforme på gensidigt aftalte vilkår, jf. artikel 30, stk. 7, andet afsnit, og artikel 30, stk. 8, første afsnit.

4. Medlemsstaterne undlader at videregive intern viden som omhandlet i artikel 3, nr. 29), og artikel 37, litra a), til nogen, der arbejder for en kvoteudbyder.

Skulle der uretmæssigt blive videregivet interne oplysninger til personer, der arbejder for kvoteudbyderen, skal der i vilkårene for udpegelsen af kvoteudbyderen indgå sådanne foranstaltninger, at de personer, som der uretmæssigt er givet oplysninger til, kan fjernes fra auktionerne.

Bestemmelsen i andet afsnit indskrænker ikke anvendelsen af artikel 11-16 i direktiv 2003/6/EF og artikel 43 i nærværende forordning ved overtrædelser af forbuddet i første afsnit.

5. Kvoter, der skal auktioneres på en medlemsstats vegne, holdes tilbage fra auktionerne, indtil der er udpeget en kvoteudbyder og indtil ordningerne i stk. 2 er indgået og gennemført.

6. Stk. 5 berører ikke de EU-retlige følger for en medlemsstat, der ikke opfylder sine forpligtelser i medfør af stk. 1-4.

7. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om kvoteudbyderens identitet og kontaktoplysninger.

Kvoteudbyderens identitet og kontaktoplysninger offentliggøres på Kommissionens websted.

Artikel 23

Kvoteudbyderens funktioner

Kvoteudbyderens funktioner består i

- a) at auktionere de kvotemængder, som hver af de udpegende medlemsstater vil auktionere
- b) at tage imod det auktionsprovenu, der tilkommer hver enkelt udpegende medlemsstat
- c) at udbetale det auktionsprovenu, der tilkommer hver enkelt udpegende medlemsstat.

KAPITEL VI

UDPEGELSE AF DEN AUKTIONSTILSYNSFØRENDE OG DEN AUKTIONSTILSYNSFØRENDES FUNKTIONER

Artikel 24

Den auktionstilsynsførende

1. Alle auktionsprocesser overvåges af én auktionstilsynsførende.

2. Medlemsstaterne udpeger en auktionstilsynsførende efter en fælles procedure for indgåelse af aftaler, som gennemføres i fællesskab af Kommissionen og medlemsstaterne, som omhandlet i artikel 91, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og artikel 125c i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

3. Den auktionstilsynsførende udpeges for en periode på højst fem år.

Mindst tre måneder før udløbet eller afslutningen af den periode, den auktionstilsynsførende er udpeget for, udpeges der en efterfølger, jf. stk. 2.

4. Den auktionstilsynsførendes identitet og kontaktoplysninger offentliggøres på Kommissionens websted.

Artikel 25

Den auktionstilsynsførendes funktioner

1. Den auktionstilsynsførende overvåger, om auktionerne i den forløbne måned er gennemført korrekt og aflægger rapport på medlemsstaternes vegne til Kommissionen og de berørte medlemsstater inden for tidsfristen i artikel 10, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2003/87/EF, især hvad angår

- a) lige og åben adgang
- b) gennemsigtighed
- c) prisfastsættelse
- d) tekniske og gennemførelsesmæssige aspekter.

2. Den auktionstilsynsførende forelægger medlemsstaterne og Kommissionen en årlig konsolideret rapport, som behandler

- a) de i stk. 1 omhandlede forhold, både hvad angår den enkelte auktion og aggregeret for hver enkelt auktionsplatform
- b) manglende overholdelse af kontrakten om udpegelse af en auktionsplatform
- c) tegn på konkurrencebegrænsende adfærd eller markedsmissbrug
- d) auktionernes eventuelle indvirkning på auktionsplatformenes stilling på det sekundære marked
- e) forbindelsen mellem de auktionsprocesser, der er omfattet af den konsoliderede rapport, og mellem disse auktionsprocesser og det sekundære markeds funktion, jf. artikel 10, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF
- f) antallet og arten af eventuelle klager, der er fremsat i henhold til artikel 59, stk. 4, og deres status samt tilsvarende oplysninger om eventuelle andre klager, der er indgivet til de nationale myndigheder, der har kompetence inden for tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber
- g) oplysninger om opfølgning af rapporter, som den auktionstilsynsførende har indgivet i medfør af stk. 3, 4 og 5
- h) eventuelle anbefalinger, som anses for hensigtsmæssige med henblik på at forbedre auktionsprocesserne eller revurdere
 - i) denne forordning, herunder revurderingen i artikel 33
 - ii) den kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF
 - iii) direktiv 2003/87/EF, herunder den undersøgelse af det europæiske kvotemarkeds funktion, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, og artikel 12, stk. 1a, i nævnte direktiv.

3. Den auktionstilsynsførende kan efter anmodning fra Kommissionen eller en eller flere medlemsstater eller i medfør af stk. 5 rapportere om specifikke forhold vedrørende auktionsprocesserne fra tid til anden, når det er nødvendigt at tage det pågældende spørgsmål op, inden de i stk. 1 og 2 omhandlede rapporter forelægges. I øvrigt kan den auktionstilsynsførende rapportere herom i de i stk. 1 og 2 omhandlede rapporter.

4. En medlemsstat, der ikke deltager i de fælles procedurer i artikel 26 i nærværende forordning, men har valgt at udpege sin egen auktionsplatform efter artikel 30, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, kan anmode den auktionstilsynsførende om at forelægge medlemsstaterne, Kommissionen og den pågældende auktionsplatform en teknisk rapport om, hvorvidt den auktionsplatform, den foreslår eller agter at foreslå, er i stand til at gennemføre auktionsprocesserne i overensstemmelse med kravene i denne forordning og målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

I sådanne rapporter angiver den auktionstilsynsførende tydeligt, hvor auktionsprocessen opfylder kravene i første afsnit, og hvor den ikke gør. Den kommer med præcise forslag til, hvorledes auktionsprocessen kan udvikles og forbedres yderligere, og foreslår en specifik tidsplan for implementering af disse forslag.

5. I tilfælde af overtrædelse af nærværende forordning, eller hvis den auktionsproces, en auktionsplatform gennemfører, ikke er i overensstemmelse med målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF, eller efter anmodning fra Kommissionen, fordi den har mistanke om en sådan overtrædelse, rapporterer den auktionstilsynsførende straks til medlemsstaterne, Kommissionen og den pågældende auktionsplatform.

I rapporten skal overtrædelsen eller den manglende overensstemmelse angives tydeligt. Der skal gives præcise forslag til, hvordan situationen kan afhjælpes, og en specifik tidsplan for implementering af disse forslag. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan suspension af den pågældende auktionsplatform foreslås. Den auktionstilsynsførende revurderer løbende sin rapport og giver kvartalsvise ajourføringer af den til medlemsstaterne, Kommissionen og den pågældende auktionsplatform.

6. Udtalelser, der fremsættes af den auktionstilsynsførende i medfør af artikel 7, stk. 7, eller artikel 8, stk. 3, i denne forordning, indgår i dens funktioner i henhold til denne artikel.

7. Rapporter og udtalelser i henhold til denne artikel udarbejdes i en forståelig og let tilgængelig standardopstilling, som fastlægges i kontrakten om udpegelse af den auktionstilsynsførende.

KAPITEL VII

UDPEGELSE AF EN AUKTIONSPLATFORM AF MEDLEMSSTATERNE EFTER EN FÆLLES PROCEDURE MED KOMMISSIONEN OG AUKTIONSPLATFORMENS FUNKTIONER

Artikel 26

Udpegelse af en auktionsplatform efter en fælles procedure mellem medlemsstaterne og Kommissionen

1. Uden at bestemmelserne i artikel 30 tilsidesættes, udpeger medlemsstaterne en auktionsplatform til auktionering af todages spot eller femdages futures efter en fælles indkøbsprocedure mellem Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion.

2. Uden at bestemmelserne i artikel 30 tilsidesættes, udpeger medlemsstaterne en eller to auktionsplatforme til auktionering af todages spot eller femdages futures, forudsat at disse auktionsprodukter er opregnet i bilag I, efter en fælles indkøbsprocedure mellem Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion.

3. Den fælles indkøbsprocedure omhandlet i stk. 1 og 2 skal gennemføres i henhold til artikel 91, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og artikel 125c i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002

4. Auktionsplatformene i stk. 1 og 2 udpeges for en periode på højst fem år.

5. De i stk. 1 og 2 omhandlede auktionsplatformes identitet og kontaktoplysninger offentliggøres på Kommissionens websted.

6. En medlemsstat, der slutter sig til den fælles aktion som omhandlet i stk. 1 og 2, efter at den ved en fælles procedure indgåede aftale mellem de deltagende medlemsstater og Kommissionen er trådt i kraft, må acceptere de vilkår, der er fastsat af de deltagende medlemsstater og Kommissionen i den indgåede aftale, og eventuelle beslutninger, der allerede er truffet i henhold til aftalen.

En medlemsstat, der i henhold til artikel 30, stk. 4, beslutter ikke at deltage i den fælles aktion, men at udpege sin egen auktionsplatform, kan få observatørstatus på vilkår, som fastsættes i aftalen om fælles

udbud mellem de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion, og Kommissionen, og forudsat at dette ikke strider mod gældende regler for indgåelse af offentlige kontrakter.

Artikel 27

Den efter artikel 26, stk. 1, udpegede auktionsplatforms funktioner

1. Den auktionsplatform, der udpeges efter artikel 26, stk. 1, skal levere medlemsstaten følgende tjenester, som er yderligere beskrevet i kontrakten om udpegelse af den:

- a) adgang til auktionerne som omhandlet i artikel 15-21, herunder tilrådighedsstillelse og vedligehold af de nødvendige internetbaserede elektroniske grænseflader og websteder
- b) gennemførelse af auktionerne i overensstemmelse med artikel 4-7
- c) forvaltning af auktionskalenderen i overensstemmelse med artikel 8-14
- d) bekendtgørelse af auktionsresultatet i overensstemmelse med artikel 61
- e) tilrådighedsstillelse, enten direkte eller ved underentreprise, af det clearingsystem eller afviklingssystem, der er nødvendigt til følgende funktioner:
 - i) håndtering af auktionsvindernes eller deres retssuccessorers betalinger og formidling af auktionsprovenuet til kvoteudbyderen, jf. artikel 44 og 45
 - ii) levering af de auktionerede kvoter til auktionsvinderne eller deres retssuccessorer, jf. artikel 46, 47 og 48
 - iii) forvaltning af kvoteudbyders eller budgiveres sikkerhed, herunder marginberegning, jf. artikel 49 og 50
- f) levering til den auktionstilsynsførende af de oplysninger om auktionernes forløb, som vedkommende har brug for til at udføre sin overvågningsfunktion, jf. artikel 53
- g) tilsyn med auktionerne, anmeldelse af mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmissbrug samt administration af eventuelt påkrævede korrigerende foranstaltninger eller sanktioner, herunder en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister, jf. artikel 44-59 og artikel 64, stk. 1.

2. Senest 20 handelsdage inden starten på den første budperiode, som sættes i gang af den auktionsplatform, der er udpeget i henhold til artikel 26, stk. 1, skal auktionsplatformen være tilsluttet mindst ét clearingsystem eller afviklingssystem.

Artikel 28

Den efter artikel 26, stk. 2, udpegede auktionsplatforms funktioner

1. En auktionsplatform, der udpeges efter artikel 26, stk. 2, skal levere medlemsstaten følgende tjenester:

- a) adgang til auktionerne i overensstemmelse med de ordninger, der findes på det sekundære marked, som er organiseret af auktionsplatformen, som tilpasset i de kontrakter, hvorved den er udpeget
- b) gennemførelse af auktionerne i overensstemmelse med artikel 4-7
- c) forvaltning af auktionskalenderen i overensstemmelse med artikel 8-14
- d) bekendtgørelse af auktionsresultatet i overensstemmelse med artikel 61
- e) tilrådighedsstillelse, i overensstemmelse med de ordninger, der findes på det sekundære marked, som er organiseret af auktionsplatformen, bortset fra at artikel 40 altid finder anvendelse, som tilpasset i de kontrakter, hvorved den er udpeget, af det clearingsystem eller afviklingssystem, der er nødvendige til følgende funktioner:
 - i) håndtering af budgiverens eller deres retssuccessorers betalinger og formidling af auktionsprovenuet til kvoteudbyderen
 - ii) levering af de auktionerede kvoter til auktionsvinderne eller deres retssuccessorer

- iii) forvaltning af kvoteudbyders eller budgiveres sikkerhed, herunder marginberegning.
- f) levering til den auktionstilsynsførende af de oplysninger om auktionernes forløb, som vedkommende har brug for til at udføre sin overvågningsfunktion, jf. artikel 53
- g) tilsyn med auktionerne, anmeldelse af mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmissbrug samt administration af eventuelt påkrævede korrigerende foranstaltninger eller sanktioner, herunder en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister, i overensstemmelse med de ordninger, der findes på det sekundære marked, som tilpasset i kontrakten om udpegelse af den.

2. Senest 20 handelsdage inden starten på den første budperiode, som sættes i gang af den auktionsplatform, der er udpeget i henhold til artikel 26, stk. 2, skal auktionsplatformen være tilsluttet til mindst ét clearing- eller afviklingssystem.

3. Artikel 16, stk. 2 og 3, artikel 17, 19, 20, 21, 54, 55 og 56, artikel 60, stk. 3, artikel 63, stk. 4, og artikel 64 finder ikke anvendelse på de auktioner, en auktionsplatform afholder til auktionering af futures eller forwards.

Artikel 29

Tjenester, som ydes til Kommissionen af auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2

Auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, yder Kommissionen teknisk støtte til Kommissionens arbejde med følgende:

- a) færdiggørelse af bilag I og koordinering af auktionsskalenderen til bilag III
- b) udtalelser fra Kommissionen i henhold til denne forordning
- c) udtalelser og rapporter fra den auktionstilsynsførende om, hvordan de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, fungerer
- d) rapporter og forslag, som Kommissionen udarbejder i henhold til artikel 10, stk. 5, og artikel 12, stk. 1a, i direktiv 2003/87/EF
- e) ændringer til denne forordning eller direktiv 2003/87/EF, som indvirker på kvotemarkedets funktion, herunder gennemførelse af auktionerne
- f) revision af denne forordning, direktiv 2003/87/EF eller den kommissionsforordning, der er vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, i samme direktiv, som indvirker på kvotemarkedets funktion, herunder gennemførelse af auktionerne
- g) andre fælles aktioner, som indvirker på kvotemarkedets funktion, herunder gennemførelse af de auktioner, der er aftalt mellem Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion.

KAPITEL VIII

UDPEGELSE AF AUKTIONSPLATFORME FOR DE MEDLEMSSTATER, DER ØNSKER DERES EGEN AUKTIONSPLATFORM, OG AUKTIONSPLATFORMENES FUNKTIONER

Artikel 30

Udpegelse af enhver anden auktionsplatform end en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2

1. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, kan udpege sin egen auktionsplatform til auktionering af sin andel af den kvotemængde, der er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, i form af todages spot eller femdages futures.

2. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, kan udpege sin egen auktionsplatform til auktionering af sin andel af den kvotemængde, der er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, i form af futures eller forwards, forudsat at disse auktionsprodukter er opregnet i bilag I.

3. Medlemsstater, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, kan udpege den samme auktionsplatform eller forskellige auktionsplatforme til auktionering af henholdsvis futures eller forwards og todages spot eller femdages futures.

4. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, giver senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden Kommissionen meddelelse om sin beslutning om, at den ikke deltager i den fælles aktion, men udpeger sin egen auktionsplatform i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

5. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, benytter ved udvælgelsen af dens egen auktionsplatform i overensstemmelse med stk. 1 og 2 en udvælgelsesprocedure, der er i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning, hvis der kræves en offentlig udbudsprocedure i henholdsvis EU-lovgivningen og den nationale lovgivning. Udvalgsproceduren skal være omfattet af alle gældende foranstaltninger og håndhævelsesprocedurer i EU-retten og den nationale ret.

Auktionsplatformene i stk. 1 og 2 udpeges for en periode på højst tre år, som højst kan forlænges med yderligere to år.

Udpegelsen af auktionsplatformene i stk. 1 og 2 forudsætter, at de opføres på listen i bilag III i henhold til stk. 7. Udpegelsen gælder ikke, før opførelsen på listen i bilag III af den pågældende auktionsplatform er trådt i kraft, jf. stk. 7.

6. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, men vælger at udpege sin egen auktionsplatform i overensstemmelse med stk. 1 og 2, forelægger Kommissionen en fuldstændig notifikation, som indeholder følgende:

- a) identiteten af den auktionsplatform, den har til hensigt at udpege, med angivelse af, om samme auktionsplatform eller forskellige auktionsplatforme skal auktionere henholdsvis futures eller forwards og todages spot eller femdages futures
- b) de detaljerede procedureregler, der kommer til at gælde for den auktionsproces, som skal gennemføres af den eller de auktionsplatform(e), der foreslås udpeget, herunder kontrakten om udpegelse af den pågældende auktionsplatform, inklusive ethvert clearingsystem(er) eller afviklingssystem(er) der er tilknyttet den foreslåede auktionsplatform, med angivelse af vilkårene for gebyrstruktur og gebyrstørrelse, håndtering af sikkerhed, betaling og levering
- c) forslag til budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer med angivelse af relevante helligdage samt auktionsprodukt og betalings- og leveringsdatoer for de kvoter, som skal auktioneres på hver enkelt auktion hvert kalenderår, og alle andre oplysninger, som Kommissionen har brug for til at vurdere, om den foreslåede auktionskalender er forenelig med auktionskalenderen for de auktionsplatforme, der udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, og de øvrige auktionskalendere, der foreslås af andre medlemsstater, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, men har valgt at udpege deres egne auktionsplatforme
- d) detaljerede regler og betingelser for tilsyn med og overvågning af auktionerne, som gælder for den foreslåede auktionsplatform, jf. artikel 35, stk. 4, 5 og 6, samt detaljerede regler for beskyttelse mod hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling og markedsmisbrug, herunder eventuelt påkrævede korrigerende foranstaltninger eller sanktioner
- e) de detaljerede foranstaltninger, der er truffet for at opfylde artikel 22, stk. 4, og artikel 34, vedrørende udpegelsen af kvoteudbyderen.

Af notifikationen skal det fremgå, at der er overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende forordning og principperne i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

En notificerende medlemsstat kan ændre sin oprindelige notifikation inden optagelse på listen i stk. 7.

Alle notificerende medlemsstater fremlægger deres oprindelige og ændrede notifikationer for det udvalg, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.

7. Andre auktionsplatforme end dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, de medlemsstater, der har udpeget dem, udpegelsesperioden og alle gældende betingelser og forpligtelser opføres i bilag III, hvis kravene i nærværende forordning og målene i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF er opfyldt. Kommissionen og det udvalg, der er nedsat ved artikel 23, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, handler udelukkende på grundlag af disse krav og mål og tager fuldt ud hensyn til de rapporter, den auktionstilsynsførende udarbejder ifølge artikel 25, stk. 4, i nærværende forordning.

I tilfælde af manglende optagelse på listen som omhandlet i første afsnit, benytter de medlemsstater, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, men har valgt at udpege deres egen auktionsplatform efter stk. 1 eller 2, de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, til at auktionere deres andel af de kvoter, der ellers skulle have været auktioneret på den auktionsplatform, der udpeges efter stk. 1 eller 2, i en periode på tre måneder efter ikrafttrædelsen af den liste, der er omhandlet i første afsnit.

8. En medlemsstat, der ikke deltager i den fælles aktion som omhandlet i artikel 26, men vælger at udpege sin egen auktionsplatform efter stk. 1 og 2, kan tilslutte sig den fælles aktion som omhandlet i artikel 26 efter bestemmelserne i artikel 26, stk. 6.

Den kvotemængde, der efter planen skulle auktioneres på en anden auktionsplatform end de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, fordeles ligeligt på de auktioner, der afholdes af den relevante auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2.

Artikel 31

Funktioner, som auktionsplatforme, der ikke er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, skal udføre

1. En auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1, skal udføre de samme funktioner som den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1, jf. artikel 27, dog således at bestemmelsen i artikel 27, stk. 1, litra c), om auktionskalenderen ikke finder anvendelse.

2. En auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 2, skal udføre de samme funktioner som de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 2, jf. artikel 28, dog således at bestemmelsen i artikel 28, stk. 1, litra c), om auktionskalenderen ikke finder anvendelse.

3. Bestemmelserne om auktionskalenderen i artikel 8, stk. 1, 2 og 3, og artikel 9, 10, 12, 14 og 32 finder anvendelse på auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2.

Artikel 32

Auktionskalender for andre auktionsplatforme end dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2

1. Den kvotemængde, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, og som auktioneres på individuelle auktioner af en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning, må ikke være større end 20 mio. og ikke mindre end 10 mio., undtagen hvis den samlede kvotemængde, der er omfattet af kapitel III i direktiv 2003/87/EF, og som den udpegende medlemsstat auktionerer, er mindre end 10 mio. i et givet kalenderår, og i så fald auktioneres kvoterne på én auktion hvert kalenderår.

2. Den kvotemængde, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, og som auktioneres på individuelle auktioner af en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning, må ikke være større end 5 mio. og ikke mindre end 2,5 mio., undtagen hvis den samlede kvotemængde, der er omfattet af kapitel II i direktiv 2003/87/EF, og som den udpegende medlemsstat auktioneres, er mindre end 2,5 mio. i et givet kalenderår, og i så fald auktioneres kvoterne på én auktion hvert kalenderår.

3. Den samlede kvotemængde, der er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, som alle auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, i nærværende forordning, skal auktionere til sammen, fordeles jævnt over hele kalenderåret, dog således at der i august kun auktioneres halvt så stor en mængde som i hver af årets øvrige måneder.

4. De auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 og 2, fastlægger og offentliggør budperioder, individuelle mængder, auktionsdatoer samt auktionsprodukt og betalings- og leveringsdatoer for de kvoter, der er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, som skal auktioneres på hver enkelt auktion hvert år, efter at de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2, i nærværende forordning, har foretaget deres fastlæggelser og offentliggørelser efter artikel 11, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i nærværende forordning, og senest den 31. marts året før eller så snart som praktisk muligt efter denne dato, idet de forinden har rådført sig med Kommissionen og fået dens udtalelse herom. De pågældende auktionsplatforme skal om overhovedet muligt tage hensyn til Kommissionens udtalelse.

De i første afsnit omhandlede offentliggjorte kalendere skal være i overensstemmelse med relevante betingelser og forpligtelser i bilag III.

5. Hvis en auktion, der gennemføres af en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, bliver annulleret af auktionsplatformen i henhold til artikel 7, stk. 5 eller 6, eller artikel 9, fordeles den auktionerede mængde ligeligt på de følgende fire planlagte auktioner på samme auktionsplatform eller, hvis den pågældende auktionsplatform afholder mindre end fire auktioner på et kalenderår, på de følgende to planlagte auktioner på samme auktionsplatform.

Artikel 33

Fornyset gennemgang af forordningen

Når den auktionstilsynsførende har udarbejdet sin årlige konsoliderede rapport i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, hvilket skal finde sted senest den 31. december 2014, vil Kommissionen gennemgå ordningerne i denne forordning, herunder hvordan auktionsprocesserne fungerer.

I gennemgangen skal der tages højde for erfaringerne med den gensidige påvirkning mellem de auktionsplatforme, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, og dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, og den gensidige påvirkning mellem auktionerne og det sekundære marked.

Ved gennemgangen skal medlemsstaterne og de interesserede parter høres.

Under hensyntagen til resultatet af gennemgangen kan Kommissionen fremlægge forslag til foranstaltninger, der anses for nødvendige for at rette op på, at det indre marked eller kvotemarkedet kan være forvredet eller fungere dårligt som følge af ordningerne i denne forordning, under hensyn til resultatet af gennemgangen, med henblik på at sådanne foranstaltninger kan træde i kraft den 31. december 2016.

KAPITEL IX

**KRITERIER FOR UDPEGELSE AF KVOTEUDBYDEREN, DEN
AUKTIONSTILSYNSFØRENDE OG AUKTIONSPLATFORMENE***Artikel 34***Kriterier for udpegelse af kvoteudbyderen og den auktionstilsynsførende**

1. Når en medlemsstat udpeger en kvoteudbyder og den auktionstilsynsførende, tager den hensyn til, hvilke kandidater

- a) der frembyder mindst mulig risiko for interessekonflikt eller markedsmisbrug, når der henses til
 - i) deres aktiviteter på det sekundære marked
 - ii) deres interne processer og procedurer til at mindske risikoen for interessekonflikter og markeds-
misbrug
- b) der er i stand til rettidigt at udføre en kvoteudbyders eller en auktionstilsynsførendes funktioner under opfyldelse af de højeste krav til faglighed og kvalitet.

2. En kvoteudbyder udpeges under forbehold af, at de aftaler, der omhandles i artikel 22, stk. 2 og 3, indgås med den pågældende auktionsplatform.

*Artikel 35***Kriterier for udpegelse af auktionsplatforme**

1. Der må kun gennemføres auktioner på en auktionsplatform, der har fået tilladelse som et reguleret marked, jf. stk. 5, af de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit.

2. En auktionsplatform, der i henhold til denne forordning er udpeget til auktionering af todages spot eller femdages futures, kan uden yderligere juridiske og administrative krav fra medlemsstaternes side tilbyde sådanne hensigtsmæssige ordninger, at adgangen til og deltagelsen i auktioner for budgivere, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1 og 2, gøres lettere.

3. Når en medlemsstat udpeger en auktionsplatform, tager den hensyn til, i hvilket omfang kandidaterne godtgør, at de

- a) sikrer overholdelse af princippet om ikke-diskrimination, såvel de facto som de jure
- b) giver uhindret, retfærdig og lige adgang for SMV'er, der er omfattet af EU-ordningen, til at byde på auktionerne og adgang for små drivhusgasudledere til at byde på auktionerne
- c) sikrer omkostningseffektivitet og undgår unødige administrative byrder
- d) sørger for robust tilsyn med auktionerne, anmeldelse af mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminell handling eller markedsmisbrug samt administration af eventuelt påkrævede korrigerende foranstaltninger eller sanktioner, herunder en udenretslig ordning til bilæggelse af tvister
- e) imødegår konkurrenceforvridning på det indre marked, herunder kvotemarkedet
- f) sikrer, at kvotemarkedet, herunder gennemførelsen af auktionerne, fungerer korrekt
- g) er tilsluttet til ét eller flere clearingsystemer eller afviklingssystemer og
- h) har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger til at kræve, at en auktionsplatform skal overdrage alle materielle og immaterielle aktiver, der er nødvendige for at gennemføre auktionerne, til sin efterfølger.

4. En auktionsplatform udpeges først til at auktionere todages spot eller femdages futures, når den medlemsstat, hvori kandidaten til det regulerede marked og dens markedsoperatør er etableret, i god tid og under alle omstændigheder inden starten på den første budperiode har sikret, at de nationale foranstaltning-

ger til gennemførelse af afsnit III i direktiv 2004/39/EF finder anvendelse på auktionering af todages spot eller femdages futures i det relevante omfang.

En auktionsplatform udpeges først til at auktionere todages spot eller femdages futures, når den medlemsstat, hvori kandidaten til det regulerede marked og dens markedsoperatør er etableret, i god tid og under alle omstændigheder inden starten på den første budperiode har sikret, at medlemsstatens kompetente nationale myndigheder er i stand til at give dem tilladelse og føre tilsyn med dem i overensstemmelse med de nationale foranstaltninger til gennemførelse af afsnit IV i direktiv 2004/39/EF i det relevante omfang.

Er kandidaten til det regulerede marked og dens markedsoperatør ikke etableret i samme medlemsstat, finder første og andet afsnit anvendelse på såvel den medlemsstat, hvori kandidaten til det regulerede marked er etableret, som den medlemsstat, hvori markedsoperatøren er etableret.

5. De kompetente nationale myndigheder i den medlemsstat, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, i denne artikel, som er udpeget efter artikel 48, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF, giver tilladelse til et reguleret marked med henblik på denne forordning, forudsat at det pågældende regulerede marked og dets markedsoperatør opfylder bestemmelserne i afsnit III i direktiv 2004/39/EF som gennemført i den nationale lovgivning i den medlemsstat, de er etableret i, jf. stk. 4 i denne artikel. Beslutningen om tilladelse træffes i overensstemmelse med afsnit IV i direktiv 2004/39/EF som gennemført i den nationale lovgivning i den medlemsstat, de er etableret i, jf. stk. 4 i denne artikel.

6. De kompetente nationale myndigheder i stk. 5 opretholder et effektivt tilsyn af markedet og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at kravene i nævnte stykke opfyldes. Med dette for øje må de være i stand til direkte eller i samarbejde med andre kompetente nationale myndigheder, der er udpeget efter artikel 48, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF, at udøve de beføjelser, de er tillagt ved de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 50 i samme direktiv, over for det regulerede marked og dets markedsoperatør, jf. stk. 4 i denne artikel.

Den medlemsstat, som har en kompetent national myndighed som omhandlet i stk. 5, sikrer, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 51 og 52 i direktiv 2004/39/EF finder anvendelse på de personer, der er ansvarlige for manglende overholdelse af forpligtelserne ifølge afsnit III i direktiv 2004/39/EF som gennemført i den nationale lovgivning i den medlemsstat, de er etableret i, jf. stk. 4 i denne artikel.

Med henblik på dette stykke finder nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 56-62 i direktiv 2004/39/EF anvendelse på samarbejde mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater.

KAPITEL X

REGLER FOR MARKEDSMISBRUG VEDRØRENDE AUKTIONSPRODUKTER

Artikel 36

Regler for markedsmisbrug vedrørende finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i direktiv 2003/6/EF

1. Med henblik på denne forordning finder direktiv 2003/6/EF anvendelse på auktionering af todages spot eller femdages futures, i nærværende forordning, når de er finansielle ydelser som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i nævnte direktiv.

2. Når todages spot eller femdages futures ikke er finansielle ydelser som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i direktiv 2003/6/EF, anvendes bestemmelserne i artikel 37-43 i nærværende forordning.

Artikel 37

Definitioner til reglerne for markedsmissbrug vedrørende andre auktionsprodukter end finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 1, nr. 3), i direktiv 2003/6/EF

Med henblik på artikel 38-43, som finder anvendelse på andre auktionsprodukter end finansielle instrumenter, jf. betydningen heraf i artikel 1, nr. 3), i direktiv 2003/6/EF, forstås ved

a) »intern viden«: specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører et eller flere af auktionsprodukterne, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke den budte pris.

For personer, der har til opgave at udføre bud, er intern viden også viden, som formidles af en kunde og vedrører dennes endnu ikke indgivne bud, som er præcis, som direkte eller indirekte vedrører et eller flere auktionsprodukter, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke den budte pris

b) »kursmanipulation«:

- i) bud, transaktioner eller ordrer på det sekundære marked
 - der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om efterspørgslen efter eller prisen på auktionsprodukterne, eller
 - hvorved en person eller flere personer i fællesskab sikrer, at den resulterende auktionspris for auktionsprodukterne ligger på et unormalt eller kunstigt niveau medmindre den, der har afgivet buddet, eller på det sekundære marked har indgået i transaktionen eller afgivet ordren, godtgør, at begrundelsen herfor er legitim
- ii) bud, hvorved der benyttes fingererede planer eller alle andre former for bedrag eller påfund
- iii) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om auktionsprodukterne, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder, når den person, der har spredt dem, vidste eller burde have vidst, at oplysningerne var urigtige eller vildledende. Når det er journalister, der som led i deres erhvervsmæssige aktivitet udbreder sådanne oplysninger, skal forholdet vurderes under hensyn til de regler, der gælder for deres erhverv, medmindre disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger.

Nedenstående eksempler tager udgangspunkt i basisdefinitionen i litra b) i første afsnit:

- adfærd, hvorved en person eller flere personer i fællesskab opnår en dominerende stilling over efterspørgslen efter et auktionsprodukt med den virkning, at den resulterende auktionspris påvirkes direkte eller indirekte, eller der anvendes andre urimelige vilkår for transaktionen
- køb eller salg på det sekundære marked af kvoter eller dermed relaterede derivater inden auktionen med den virkning, at den resulterende auktionspris på auktionsprodukterne ligger på et unormalt eller kunstigt niveau, eller at budgiverne på auktionerne vildledes
- udnyttelse af lejlighedsvis eller regelmæssig adgang til de traditionelle eller elektroniske medier ved at udsende en meningstilkendegivelse om et auktionsprodukt – efter på forhånd at have afgivet et bud på det pågældende produkt – og ved senere at drage fordel af den måde, hvorpå de tilkendegivne holdninger påvirker størrelsen af de øvrige bud på produktet, uden samtidig at have afsløret interessekonflikten over for offentligheden på en korrekt og effektiv måde.

Artikel 38

Forbud mod insiderhandel

1. Ingen af de i andet afsnit omhandlede personer, som er i besiddelse af intern viden, må benytte denne viden ved direkte eller indirekte, for egen eller tredjemands regning at indgive, ændre eller tilbagetrække et bud på et auktionsprodukt, som denne viden vedrører.

Første afsnit gælder alle personer, som er i besiddelse af den pågældende interne viden ved:

- a) at de er medlemmer af auktionsplatformens, kvoteudbyderens eller den auktionstilsynsførendes administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, eller
- b) at de har kapitalinteresser i auktionsplatformen, kvoteudbyderen eller den auktionstilsynsførende, eller
- c) at de har adgang til denne viden i kraft af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner, eller
- d) at de er kommet i besiddelse af den pågældende viden ved strafbare handlinger.

2. Når en person som omhandlet i stk. 1 er en juridisk person, gælder det i samme stykke omhandlede forbud også de fysiske personer, der medvirker ved afgørelsen om at indgive, ændre eller tilbagetrække budet for den pågældende juridiske persons regning.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på indgivelse, ændring eller tilbagetrækning af et bud på et auktionsprodukt, der foretages for at opfylde en forpligtelse, når denne forpligtelse er blevet bindende og er baseret på en aftale, der er indgået, før der er opnået intern viden.

Artikel 39

Andre anvendelser af intern viden, som er forbudt

Ingen personer, der er omfattet af forbuddet i artikel 38, må

- a) meddele intern viden til andre, medmindre det sker som et normalt led i udøvelsen af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner
- b) på grundlag af intern viden opfordre eller overtale andre til at indgive, ændre eller tilbagetrække et bud på auktionsprodukter, som denne viden vedrører.

Artikel 40

Andre personer, der er omfattet af forbuddet mod insiderhandel

Artikel 38 og 39 gælder også for alle andre end de i disse artikler omhandlede personer, der er i besiddelse af intern viden, og som ved eller burde have vidst, at der er tale om intern viden.

Artikel 41

Forbud mod kursmanipulation

Ingen må foretage kursmanipulation.

Artikel 42

Specifikke krav, der mindsker risikoen for markedsmissbrug

1. Auktionsplatformen, kvoteudbyderen og den auktionstilsynsførende udarbejder hver især en liste over de personer, der arbejder for dem, såvel kontraktansatte som personer med andre ansættelsesforhold, og som har adgang til intern viden. Auktionsplatformen ajourfører løbende sin liste og sender den til den kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, hvor den er etableret, når den anmodes derom. Kvoteudbyderen og den auktionstilsynsførende ajourfører hver især løbende deres liste og sender den til den kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, hvor auktionsplatformen er etableret, og i den medlemsstat, hvor kvoteudbyderen eller den auktionstilsynsførende er etableret, således som det er fastsat i kontrakten om udpegelse af dem, på anmodning fra den kompetente nationale myndighed.

2. Personer med overordnet ansvar i auktionsplatformen, kvoteudbyderen eller den auktionstilsynsførende, og eventuelle personer, der er tæt knyttet til førnævnte, skal som et minimum underrette den kompetente nationale myndighed i stk. 1 om bud, som de indgiver, ændrer eller tilbagetrækker for egen reg-

ning, og som vedrører auktionsprodukterne eller afledte eller andre finansielle instrumenter, som er forbundet hermed.

3. Personer, der til distributionskanaler eller offentligheden udarbejder eller udbreder analyser vedrørende auktionsprodukter eller udarbejder eller udbreder andre oplysninger med anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi, skal udvise rimelig omhu for at sikre, at oplysningerne fremsættes korrekt, og for at deres interesser eller interessekonflikter afsløres i forbindelse med auktionsprodukterne.

4. Auktionsplatformen skal træffe strukturelle forholdsregler, som tager sigte på at forebygge og afsløre kursmanipulation.

5. En person, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, underretter straks den kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, vedkommende er etableret i, hvis den pågældende person med rimelighed kan antage, at disse transaktioner udgør insiderhandel eller kursmanipulation.

Artikel 43

Tilsyn og håndhævelse

1. Den kompetente nationale myndighed, der er omhandlet i artikel 11 i direktiv 2003/6/EF, opretholder et effektivt markedstilsyn og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne i artikel 37-42 i nærværende forordning overholdes.

2. Den kompetente nationale myndighed i stk. 1 i denne artikel tillægges de beføjelser, der er fastsat i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 12 i direktiv 2003/6/EF.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 14 og 15 i direktiv 2003/6/EF finder anvendelse på personer, der er ansvarlige for manglende overholdelse af artikel 37-42 i nærværende forordning, for så vidt angår auktioner, der afholdes på deres område eller uden for.

4. Med henblik på anvendelse af artikel 37-42 i nærværende forordning og stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel finder de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 16 i direktiv 2003/6/EF anvendelse på samarbejdet mellem de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

KAPITEL XI

BETALING OG OVERFØRSEL AF AUKTIONSPROVENUET

Artikel 44

Auktionsvindernes betaling og overførsel af provenuet til medlemsstaterne

1. Hver auktionsvinder eller dennes retssuccessorer, herunder eventuelle formidlere, der handler på deres vegne, betaler det skyldige beløb, den har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra c), for de kvoter, den har fået hammerslag på og meddelelse om ifølge artikel 61, stk. 3, litra a), ved at overføre eller lade overføre det skyldige beløb i disponible midler via clearingsystemet eller afviklingssystemet til kvoteudbyderens udpegede bankkonto før eller senest ved tilskrivning af kvoterne på budgiverens eller dens retssuccessors udpegede kvotekonto.

2. En auktionsplatform, herunder de dertil knyttede clearingsystemer eller afviklingssystemer, overfører betalinger, som foretages af budgiverne eller deres retssuccessorer efter auktionering af kvoter, der er omfattet af kapitel II og III til direktiv 2003/87/EF, til de kvoteudbydere, der har auktioneret de pågældende kvoter.

3. Betalinger til kvoteudbyderne foretages i euro eller den udpegende medlemsstats valuta, hvis denne medlemsstat ikke tilhører euroområdet, efter den pågældende medlemsstats valg, uanset hvilken valuta

budgiveren har betalt i, forudsat at det pågældende clearingsystem eller afviklingssystem kan håndtere den pågældende nationale valuta.

Som valutakurs anvendes den kurs, der offentliggøres af det officielle finansnyhedsbureau, der er anført i kontrakten om udpegelse af den pågældende auktionsplatform, straks efter, at budperioden er udløbet.

Artikel 45

Følgerne af for sen eller udeblivende betaling

1. En auktionsvinder eller dennes retssuccessorer får kun leveret de kvoter, vedkommende har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra a), hvis hele det beløb, vedkommende har fået meddelelse om ifølge artikel 61, stk. 3, litra c), er betalt til kvoteudbyderen ifølge artikel 44, stk. 1.

2. En auktionsvinder eller dennes retssuccessorer, som ikke opfylder alle deres forpligtelser efter stk. 1 inden den forfaldsdag, som er meddelt til auktionsvinderen ifølge artikel 61, stk. 3, litra d), gør sig skyldig i betalingsmisligholdelse.

3. En budgiver, der er skyldig i betalingsmisligholdelse, kan få pålagt et eller begge af følgende:

- a) morarenter beregnet pr. dag fra den dato, hvor betalingen forfalder ifølge artikel 61, stk. 3, litra d), til den dato, hvor betalingen sker, og til en rentesats, der er fastsat i kontrakten om udpegelse af auktionsplatformen
- b) et strafgebyr, som tilfalder kvoteudbyderen efter fradrag af clearingsystemets eller afviklingssystemets omkostninger.

4. Uden at anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 indskrænkes, sker der, hvis en auktionsvinder er skyldig i betalingsmisligholdelse, et af følgende:

- a) den centrale modpart træder ind og modtager kvoterne og betaler det skyldige beløb til kvoteudbyderen
- b) afviklingsagenten benytter den sikkerhed, budgiveren har stillet, til at betale det skyldige beløb til kvoteudbyderen.

5. I tilfælde af manglende afvikling auktioneres kvoterne på de følgende to planlagte auktioner på den pågældende auktionsplatform.

KAPITEL XII

LEVERING AF DE AUKTIONEREDE KVOTER

Artikel 46

Overførsel af de auktionerede kvoter

1. Kvoter, der auktioneres som fastsat i artikel 4, stk. 2, overføres inden leveringsfristen fra EU-registret til en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil kvoterne leveres til auktionsvinderne eller deres retssuccessorer i overensstemmelse med auktionsresultatet og bestemmelserne i den relevante kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.

2. Kvoter, der auktioneres som fastsat i artikel 4, stk. 3, overføres inden starten på en budperiode fra EU-registret til en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil kvoterne leveres til auktionsvinderne eller deres retssuccessorer i overensstemmelse med auktionsresultatet og bestemmelserne i den relevante kommissionsforordning, der er vedtaget i medfør af artikel 19, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.

*Artikel 47***Levering af auktionerede kvoter**

1. Clearingsystemet eller afviklingssystemet tildeler de af en medlemsstat auktionerede kvoter til en auktionsvinder, indtil den samlede tildelte mængde er oppe på den kvotemængde, budgiveren har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra a).

En budgiver kan få tildelt kvoter fra mere end én medlemsstat, der auktionerer på samme auktion, hvis det er nødvendigt for at nå op på den kvotemængde, budgiveren har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra a).

2. Efter betaling af det skyldige beløb, jf. artikel 44, stk. 1, får hver enkelt auktionsvinder eller dennes retssuccessorer leveret de kvoter, der er tildelt til vedkommende budgiver, så hurtigt som praktisk muligt og i hvert fald ikke senere end leveringsfristen, idet de kvoter, budgiveren har fået oplyst ifølge artikel 61, stk. 3, litra a), overføres fra en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, helt eller i flere dele til en eller flere udpegede kvotekonti, som tilhører auktionsvinderen eller dennes retssuccessorer, eller til en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearing- eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution for auktionsvinderen eller dennes retssuccessorer.

*Artikel 48***Forsinket levering af auktionerede kvoter**

1. Hvis et clearingsystem eller afviklingssystem slet ikke leverer de auktionerede kvoter eller kun leverer en del af dem som følge af omstændigheder, det ikke har indflydelse på, leverer clearingsystemet eller afviklingssystemet snarest muligt kvoterne, og auktionsvinderne eller disses retssuccessorer må acceptere denne senere levering.

2. Foranstaltningen i stk. 1 er den eneste, som en auktionsvinder og dennes retssuccessorer har krav på i tilfælde af manglende levering af auktionerede kvoter, som skyldes omstændigheder, som de pågældende clearingsystemer eller afviklingssystemer ikke har indflydelse på.

KAPITEL XIII

HÅNTERING AF STILLET SIKKERHED*Artikel 49***Sikkerhed stillet af budgiveren**

1. Inden starten på en budperiode for auktionering af todages spot eller femdages futures, kræves det af budgiverne og formidlere, der handler på deres vegne, at de stiller sikkerhed.

2. En ikke vindende budgiver kan anmode om, at dens ikke anvendte sikkerhed samt renter af sikkerhed, der har form af kontanter, frigives snarest muligt efter, at budperioden er udløbet.

3. En auktionsvinder kan anmode om, at stillet sikkerhed, der ikke er anvendt til afvikling, samt renter af sikkerhed, der har form af kontanter, frigives snarest muligt efter afviklingen.

*Artikel 50***Sikkerhed stillet af kvoteudbyderen**

1. Inden starten på en budperiode for auktionering af todages spot eller femdages futures, kræves der af kvoteudbyderen sikkerhed i form af kvoter, der holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil levering.

2. Når de juridiske og tekniske forudsætninger for levering af kvoter er tilvejebragt, kan den auktionerende medlemsstat med auktionsplatformens tilladelse vælge, at sikkerhed, som medlemsstaterne har stillet for auktionering af futures og forwards, frigives og erstattes af kvoter, der holdes i depot af clearing- eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil levering.

3. Hvis de kvoter, der er stillet som sikkerhed ifølge stk. 1 eller 2, ikke anvendes, kan den auktionerende medlemsstat vælge, at de holdes tilbage af clearingsystemerne eller afviklingssystemerne på en udpeget kvotekonto, hvor de holdes i depot af clearingsystemet eller afviklingssystemet, der fungerer som depotinstitution, indtil levering.

KAPITEL XIV

GEBYRER OG OMKOSTNINGER*Artikel 51***Gebyrstruktur og gebyrernes størrelse**

1. Gebyrstrukturen, gebyrernes størrelse og alle andre dertil knyttede betingelser, som en auktionsplatform og clearingsystemerne og afviklingssystemerne anvender, må ikke være mindre gunstig end sammenlignelige standardgebyrer og -betingelser på det sekundære marked.

2. Auktionsplatforme og deres clearingsystemer og afviklingssystemer må kun benytte de gebyrer, fradrag og betingelser, som udtrykkelig er fastsat i kontrakterne om udpegelse af dem.

3. Alle gebyrer og betingelser, som pålægges ifølge stk. 1 og 2, skal være tydeligt angivet, let forståelige og offentligt tilgængelige. De skal være udspecificerede, så prisen på den enkelte type ydelse fremgår.

*Artikel 52***Omkostninger ved auktionsprocessen**

1. Uden at anvendelsen af stk. 2 indskrænkes, dækkes omkostningerne til de tjenester, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, artikel 28, stk. 1, og artikel 31 af de gebyrer, budgiverne betaler, dog med følgende undtagelser:

- a) omkostningerne til en central modpart, der ved auktionering af kvoter som forwards accepterer statsgaranti i stedet for sikkerhed i form af andet end kontanter, afholdes af den auktionerende medlemsstat, der tilbyder statsgarantien
- b) alle omkostninger til de ordninger mellem kvoteudbyderen og auktionsplatformen, som er omhandlet i artikel 22, stk. 2 og 3, og som sætter kvoteudbyderen i stand til at auktionere kvoter på den udpegede medlemsstats vegne, dog ikke omkostninger til clearingsystemer eller afviklingssystemer, der er knyttet til den pågældende auktionsplatform, afholdes af den auktionerende medlemsstat.

Omkostningerne i første afsnit, litra a) og b), trækkes fra det auktionsprovenu, der udbetales til kvoteudbyderne ifølge artikel 44, stk. 2 og 3.

2. Hvis en medlemsstat ikke underskriver den ved fælles procedure indgåede aftale, som er omhandlet i artikel 26, stk. 6, første afsnit, inden fristen i artikel 30, stk. 4, men senere slutter sig til den fælles aktion,

kan det kræves, at den afholder sin egen andel af omkostningerne til tjenesterne i artikel 27, stk. 1, og artikel 28, stk. 1, fra den dato, hvor den pågældende medlemsstat begynder auktionering på den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, til afslutningen af denne auktionsplatforms udpegningsperiode eller dens udløb.

I hvilket omfang en sådan medlemsstat kan kræves at afholde sin egen andel af omkostningerne til tjenesterne i artikel 27, stk. 1, og artikel 28, stk. 1, fastsættes i den ved fælles procedure indgåede aftale og kontrakten med den pågældende auktionsplatform.

En medlemsstat, der slutter sig til den fælles aktion, fordi fravalgsplatformen udpegningsperiode, jf. artikel 30, stk. 5, andet afsnit, er udløbet, eller som slutter sig til den fælles aktion, fordi den fravalgsplatform, der er notificeret i overensstemmelse med artikel 30, stk. 6, ikke er optaget på listen i henhold til artikel 30, stk. 7, pålægges ikke at afholde sin egen andel af de omkostninger, der er nævnt i dette stykke.

Omkostninger, som budgiverne afholder efter stk. 1, reduceres med de omkostninger, en medlemsstat afholder ifølge dette stykke.

3. Den del af omkostningerne til den auktionstilsynsførende, som varierer i henhold til antallet af auktioner, jf. den nærmere definition i kontrakten om udpegelse af den auktionstilsynsførende, fordeles ligeligt på antallet af auktioner. Alle andre omkostninger til den auktionstilsynsførende, jf. den nærmere definition i kontrakten om udpegelse af den auktionstilsynsførende, bortset fra de omkostninger, der er forbundet med udarbejdelsen af rapporter i henhold til artikel 25, stk. 4, fordeles ligeligt på antallet af auktioner, medmindre andet er fastsat i nævnte kontrakt.

Den del af omkostningerne til den auktionstilsynsførende, som vedrører en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 30, stk. 1 eller 2, herunder omkostninger, der er forbundet med udarbejdelsen af eventuelle rapporter, som der anmodes om i henhold til artikel 25, stk. 4, afholdes af den udpegende medlemsstat.

Den del af omkostningerne til den auktionstilsynsførende, som vedrører en auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, fordeles mellem de medlemsstater, der deltager i den fælles aktion, forholdsmæssigt efter deres andele af den samlede kvotemængde, der auktioneres på den pågældende auktionsplatform.

De omkostninger til den auktionstilsynsførende, som hver enkelt medlemsstat afholder, trækkes fra det auktionsprovenu, kvoteudbydere udbetaler til den udpegende medlemsstat ifølge artikel 23, litra c).

KAPITEL XV

OVERVÅGNING AF AUKTIONERNE, KORRIGERENDE FORANSTALTNINGER OG SANKTIONER

Artikel 53

Samarbejde med den auktionstilsynsførende

1. Kvoteudbydere, auktionsplatforme og de kompetente nationale myndigheder, der overvåger dem, giver efter anmodning den auktionstilsynsførende alle de oplysninger med relation til auktionerne, som de er i besiddelse af, og som den auktionstilsynsførende med rimelig kan have brug for for at udføre sine funktioner.

2. Den auktionstilsynsførende har ret til at iagttage auktionernes forløb.

3. Kvoteudbydere, auktionsplatforme og de kompetente nationale myndigheder, der overvåger dem, bistår den auktionstilsynsførende i dennes udførelse af sine funktioner ved aktivt at samarbejde med den inden for rammerne af deres eget kompetenceområde.

4. De kompetente nationale myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, og de kompetente nationale myndigheder, der fører tilsyn med autoriserede personer, der byder for andres regning i medfør af artikel 18, stk. 2, bistår den auktionstilsynsførende i dennes udførelse af sine funktioner ved aktivt at samarbejde med den inden for rammerne af deres egen kompetence.

5. De pligter, der er pålagt de kompetente nationale myndigheder i stk. 1, 3 og 4, udføres under hensyntagen til den tavshedspligt, de er underlagt ifølge EU-retten.

Artikel 54

Overvågning af forholdet til budgiverne

1. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, overvåger sit forhold til de budgivere, der har adgang til at byde på dens auktioner, så længe forholdet består, ved at

- a) undersøge de bud, der afgives i løbet af det bestående forhold, for at sikre, at budgivernes bydeadfærd er i overensstemmelse med auktionsplatformens viden om kunden og dennes forretnings- og risikoprofil, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse
- b) opretholde effektive ordninger og procedurer med henblik på regelmæssig overvågning af, at de personer, der har adgang til at byde ifølge artikel 19, stk. 1, 2 og 3, overholder reglerne for adfærd på markedet
- c) registrere de transaktioner, der foretages af personer, der har adgang til at byde ifølge artikel 19, stk. 1, 2 og 3, og artikel 20, stk. 6, under anvendelse af dens systemer, for at kunne påvise brud på reglerne i litra b), uretfærdige eller ureglementerede auktioneringsvilkår eller adfærd, der kan indebære markedsmisbrug.

Når en auktionsplatform undersøger bud i henhold til første afsnit, litra a), skal den være særlig opmærksom på enhver aktivitet, som den på grund af aktivitetens karakter anser for med stor sandsynlighed at have tilknytning til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme eller kriminel handling.

2. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, sikrer, at dens dokumenter, data og oplysninger om en budgiver hele tiden er ajour. En auktionsplatform kan med dette for øje

- a) anmode budgiveren, som omhandlet i artikel 19, stk. 2 eller 3, og artikel 20, stk. 5, 6 og 7, om alle oplysninger, der har til formål at overvåge forholdet til den budgiver, når denne har fået adgang til at byde på auktionerne, så længe forholdet består, og i fem år efter, at det er ophørt
- b) forlange af enhver person, der har fået adgang til at byde, at vedkommende regelmæssigt indgiver en ny ansøgning om adgang til at byde
- c) forlange af enhver person, der har fået adgang til at byde, at vedkommende omgående giver auktionsplatformen meddelelse om enhver ændring af de oplysninger, den har modtaget ifølge artikel 19, stk. 2 og 3, og artikel 20, stk. 5, 6 og 7.

3. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, fører register over

- a) ansøgninger om adgang til at byde, som er modtaget fra ansøgere som omhandlet i artikel 19, stk. 2 og 3, herunder ændringer dertil
- b) de undersøgelser, der er foretaget
 - i) ved behandlingen af ansøgningen om adgang til at byde, jf. artikel 19, 20 og 21
 - ii) under undersøgelsen og overvågningen af forholdet som omhandlet i stk. 1, litra a) og c), efter at ansøgeren har ansøgt om adgang til at byde
- c) alle oplysninger vedrørende et bestemt bud, som en bestemt budgiver har afgivet under en auktion, herunder eventuel tilbagetrækning eller ændring af afgivne bud ifølge artikel 6, stk. 3, andet afsnit, og artikel 6, stk. 4
- d) alle oplysninger vedrørende forløbet af alle auktioner, som en budgiver har afgivet bud på.

4. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, fører registrene i stk. 3, så længe budgiveren har adgang til at byde på dens auktioner, og i mindst fem år efter, at forholdet til den pågældende budgiver er ophørt.

Artikel 55

Anmeldelse af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme eller kriminel handling

1. De kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF, overvåger, om en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, opfylder kundelegitimationskravene i artikel 19 og artikel 20, stk. 6, i nærværende forordning, overvågnings- og registreringskravene i artikel 54 i nærværende forordning og anmeldelseskravene i stk. 2 og 3, og træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre dette.

De kompetente nationale myndigheder i første afsnit skal have beføjelser svarende til dem, der er givet ved nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 37, stk. 2 og 3, i direktiv 2005/60/EF.

En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, kan holdes ansvarlig for overtrædelser af artikel 19, artikel 20, stk. 6 og 7, artikel 21, stk. 1 og 2, artikel 54 og stk. 2 og 3 i denne artikel. I denne henseende finder de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 39 i direktiv 2005/60/EF anvendelse.

2. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, samt dens ledelse og ansatte samarbejder uforbeholdt med den finansielle efterretningsenhed, der er omhandlet i artikel 21 i direktiv 2005/60/EF, ved

- a) på eget initiativ at underrette den finansielle efterretningsenhed, når de ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at antage, at der gennemføres, er gennemført eller er gjort forsøg på at gennemføre hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme eller kriminel handling under auktionerne
- b) efter anmodning fra den finansielle efterretningsenhed at give denne alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den relevante lovgivning.

3. De i stk. 2 omhandlede oplysninger fremsendes til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, på hvis område den pågældende auktionsplatform er beliggende.

I de nationale foranstaltninger til indførelse af de politikker og procedurer for kontrol med overholdelsen af de relevante forskrifter og kommunikation, som er omhandlet i artikel 34, stk. 1, i direktiv 2005/60/EF, skal den eller de personer, der er ansvarlige for at indlevere oplysninger i medfør af denne artikel, være udpeget.

4. Den medlemsstat, på hvis område den auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, er beliggende, sikrer, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 26-29 og 32, artikel 34, stk. 1, og artikel 35 i direktiv 2005/60/EF finder anvendelse på den pågældende auktionsplatform.

Artikel 56

Anmeldelse af markedsmisbrug

1. En auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, underretter de kompetente nationale myndigheder, der er udpeget ved artikel 43, stk. 2, i direktiv 2004/39/EF, og som er ansvarlige for overvågning af den pågældende auktionsplatform eller for efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, der finder sted i eller ved hjælp af den pågældende auktionsplatforms systemer, om mistanke om, at en person, der har fået adgang til at byde på auktionerne, eller en person, for hvis regning den person, der har fået adgang til at byde på auktionerne, handler, er skyldig i markedsmisbrug.

Nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 25, stk. 2, i direktiv 2005/60/EF finder anvendelse.

2. Den pågældende auktionsplatform giver den auktionstilsynsførende og Kommissionen meddelelse om, at den har foretaget en anmeldelse som omhandlet i stk. 1, og oplyser, hvilke afhjælpende foranstaltninger den har truffet eller agter at træffe for at imødegå forseelserne i stk. 1.

Artikel 57

Maksimal budstørrelse og andre modforanstaltninger

1. En auktionsplatform kan, efter at have rådført sig med Kommissionen og fået dennes udtalelse, fastsætte en maksimal budstørrelse eller andre modforanstaltninger, der er nødvendige for at mindske en reel eller potentiel påviselig risiko for markedsmisbrug, hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller konkurrencebegrænsende adfærd, forudsat at indførelse af en maksimal budstørrelse eller en anden modforanstaltning effektivt mindsker den pågældende risiko. Kommissionen kan høre de pågældende medlemsstater og den auktionstilsynsførende og indhente deres udtalelse om forslaget fra den pågældende auktionsplatform. Den pågældende auktionsplatform skal om overhovedet muligt tage hensyn til Kommissionens udtalelse.

2. Som maksimal budstørrelse anvendes enten en procentsats af den samlede mængde kvoter, der auktioneres på en given auktion, eller en procentsats af den samlede mængde kvoter, der auktioneres inden for et givet år, alt efter hvad der er mest egnet til at mindske risikoen for markedsmisbrug som beskrevet i artikel 56, stk. 1.

3. Med henblik på denne artikel forstås der ved maksimal budstørrelse den største mængde kvoter, der må bydes på, direkte eller indirekte, af enhver gruppe af personer, som er opregnet i artikel 18, stk. 1 eller 2, og som tilhører en af følgende kategorier:

- a) samme koncern, herunder eventuelle modervirksomheder og deres dattervirksomheder og tilknyttede virksomheder
- b) samme erhvervsmæssige gruppering
- c) en separat økonomisk enhed, der kan træffe afgørelser uafhængigt, hvis de kontrolleres enten direkte eller indirekte af offentlige organer eller statsejede virksomheder.

Artikel 58

Regler for adfærd på markedet og andre kontraktlige aftaler

Artikel 53-57 indskrænker ikke de indgreb, en auktionsplatform, der auktionerer todages spot eller femdages futures, har beføjelse til at foretage ifølge dens regler for adfærd på markedet eller andre kontraktlige aftaler, der er oprettet direkte eller indirekte med en af de budgivere, der har adgang til at byde på auktionerne, forudsat at sådanne indgreb ikke er i modstrid med eller undergraver bestemmelserne i artikel 53-57.

Artikel 59

Adfærdsregler for andre personer med tilladelse til at byde for andres regning i medfør af artikel 18, stk. 1, litra b) og c), og artikel 18, stk. 2

1. Denne artikel finder anvendelse på:

- a) personer, der har tilladelse til at byde ifølge artikel 18, stk. 2
- b) investeringsselskaber og kreditinstitutter, som er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra b) og c), og som har tilladelse til at byde ifølge artikel 18, stk. 3.

2. Personerne i stk. 1 overholder følgende adfærdsregler i forholdet til deres kunder:

- a) de skal efterkomme instrukser fra deres kunder på samme vilkår
- b) de kan nægte at byde for en kundes regning, hvis de har en rimeligt begrundet mistanke om hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmisbrug, jf. dog den nationale lovgivning, som gennemfører artikel 24 og 28 i direktiv 2005/60/EF
- c) de kan nægte at byde for en kundes regning, hvis de har en rimeligt begrundet mistanke om, at kunden ikke kan betale for de kvoter, vedkommende ønsker at byde på
- d) de skal oprette en skriftlig aftale med deres kunder. Sådanne aftaler må ikke pålægge de pågældende kunder urimelige vilkår eller restriktioner. Aftalerne skal indeholde alle vilkår for de tilbudte tjenesteydelser, især vedrørende betaling for og levering af kvoterne
- e) de kan af deres kunder forlange et depositum i form af forudbetaling af kvoter
- f) de må ikke vilkårligt begrænse det antal bud, en kunde måtte ønske at afgive
- g) de må ikke hindre eller begrænse deres kunder i at benytte tjenesteydelser fra andre enheder, som ifølge artikel 18, stk. 1, litra b)-e), og artikel 18, stk. 2, er berettigede til at byde for deres regning på auktionerne
- h) de skal tage behørigt hensyn til deres kunders interesser, når kunderne beder dem indgive bud for deres regning på auktionerne
- i) de skal give deres kunder en fair behandling uden diskrimination
- j) de skal være i besiddelse af egnede interne systemer og procedurer, som kan håndtere anmodninger fra kunderne om, at de skal handle som agent på en auktion, og som tillader dem at deltage effektivt i en auktion, især hvad angår afgivelse af bud for kundernes regning, opkrævning af betaling og indfrielse af sikkerhed hos de kunder, for hvis regning de handler, og overførsel af kvoter til dem
- k) de skal hindre, at fortrolige oplysninger passerer fra den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at modtage, udarbejde og indgive bud for kundernes regning, til den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at udarbejde og indgive bud for virksomhedens egen regning, eller til den del af deres virksomhed, der er ansvarlig for at handle for egen regning på det sekundære marked
- l) de skal opbevare oplysninger, som de indhenter eller skaber i kraft af deres funktion som formidlere, der håndterer bud for deres kunders regning på auktionerne, i fem år regnet fra det tidspunkt, hvor oplysningerne er indhentet eller skabt.
- l) Størrelsen af depositummet i litra e) beregnes på et retfærdigt og rimeligt grundlag.

Metoden til beregning af depositummet i litra e) fastsættes i de aftaler, der indgås i medfør af litra d).

Den del af depositummet i litra e), som ikke medgår til betaling af kvoterne, betales tilbage til budgiveren inden for en rimelig frist efter auktionen, som er angivet i de aftaler, der indgås i medfør af litra d).

3. Personerne i stk. 1 overholder følgende adfærdsregler, når de byder for egen regning eller for deres kunders regning:

- a) de skal give alle oplysninger, som en auktionsplatform, hvor de har adgang til at byde, eller den auktionstilsynsførende anmoder om for at opfylde deres funktioner i henhold til denne forordning
- b) de skal i deres handlinger udvise hæderlighed, behørig dygtighed, omhu og grundighed.

4. De kompetente nationale myndigheder, der er udpeget af de medlemsstater, hvor personerne i stk. 1 er etableret, er ansvarlige for at give sådanne personer tilladelse til at udøve de i stk. 1 omhandlede aktiviteter og for at føre tilsyn med og pålægge overholdelse af adfærdsreglerne i stk. 2 og 3, herunder at håndtere klager over manglende overholdelse af disse adfærdsregler.

5. De kompetente nationale myndigheder i stk. 4 meddeler kun tilladelse til personerne i stk. 1, hvis de:

- a) har et tilstrækkelig godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer til, at overholdelsen af adfærdsreglerne i stk. 2 og 3 er sikret
- b) har indført de processer og kontroller, der er nødvendige for at håndtere interessekonflikter og tilgodese deres kunders interesser bedst muligt
- c) opfylder kravene i den nationale lovgivning, der gennemfører direktiv 2005/60/EF

d) retter sig efter alle øvrige foranstaltninger, som anses for påkrævede, når der henses til arten af de budrelaterede tjenester, der tilbydes, og kundernes indsigt udtrykt som deres investor- eller handelsprofil, og alle risikobaserede vurderinger af sandsynligheden for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og kriminel handling.

6. De kompetente nationale myndigheder i den medlemsstat, hvori den i stk. 1 omhandlede person har fået meddelt tilladelse, overvåger og håndhæver betingelserne i stk. 5. Medlemsstaten sikrer:

- a) at dens kompetente nationale myndigheder råder over de nødvendige beføjelser til at foretage undersøgelser og sanktioner, som er effektive, står i forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning
- b) at der oprettes en mekanisme for håndtering af klager og inddragelse af tilladelser, hvis personen med tilladelse ikke overholder sine forpligtelser i henhold til tilladelsen
- c) at dens kompetente nationale myndighed kan inddrage tilladelser, der er meddelt i henhold til stk. 5, hvis en person som omhandlet i stk. 1 begår alvorlige og systematiske overtrædelser af bestemmelserne i stk. 2 og 3.

7. Kunder hos de budgivere, der er omhandlet i stk. 1, kan indgive eventuelle klager vedrørende overholdelse af adfærdsreglerne i stk. 2 til den kompetente myndighed, der er omhandlet i stk. 3, i overensstemmelse med procedurene for behandling af sådanne klager i den medlemsstat, hvori personen i stk. 1 overvåges.

8. Det tillades personer i stk. 1, som har adgang til at byde på en auktionsplatform ifølge artikel 18, 19 og 20, at tilbyde bydetjenester til de kunder, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, litra a), uden at medlemsstaterne kan stille yderligere juridiske og administrative krav.

KAPITEL XVI

ÅBENHED OG TAVSHEDSPLIGT

Artikel 60

Offentliggørelser

1. Enhver auktionsplatform fører et dedikeret ajourført auktioneringswebsted, hvor den offentliggør al lovgivning og vejledning, alle instrukser, formularer, dokumenter og meddelelser, herunder auktionsskalendarer, alle andre ikke-fortrolige oplysninger, der er relevante for auktionerne på den pågældende auktionsplatform, alle beslutninger, herunder beslutninger i medfør af artikel 57, om indførelse af en maksimal budstørrelse, samt alle andre korrigerende foranstaltninger, der er nødvendige for at mindske en reel eller potentiel påviselig risiko for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmissbrug på den pågældende auktionsplatform.

Oplysninger, der ikke længere er relevante, arkiveres. Der skal være adgang til arkiverne fra det samme auktioneringswebsted.

2. Den auktionstilsynsførendes rapport til medlemsstaterne og Kommissionen i medfør af artikel 25, stk. 1 og 2, offentliggøres i en ikke-fortrolig udgave på Kommissionens websted.

Rapporter, der ikke længere er relevante, arkiveres. Der skal være adgang til arkiverne fra Kommissionens websted.

3. På det websted, som en auktionsplatform fører, offentliggøres en liste over alle personer, der har adgang til at byde for andres regning på auktioner, den pågældende auktionsplatform afholder til auktionering af todages spot eller femdages futures, med angivelse af navn, adresse, telefon- og telefaxnummer, e-mail-adresse og websted.

Artikel 61

Bekendtgørelse af auktionsresultater

1. En auktionsplatform bekendtgør resultaterne af hver gennemført auktion så hurtigt som praktisk muligt, dog senest 15 minutter efter afslutningen af budperioden.

2. Bekendtgørelsen i stk. 1 skal mindst indeholde følgende:

- a) den auktionerede kvotemængde
- b) den resulterende auktionspris i euro
- c) den samlede mængde indgivne bud
- d) det samlede antal budgivere og antallet af auktionsvindere
- e) de auktioner, kvoterne overføres til, hvis auktionen er annulleret
- f) det samlede provenu fra auktionen
- g) fordelingen af provenuet mellem medlemsstaterne, hvis auktionsplatformen er udpeget efter artikel 26, stk. 1 og 2.

3. En auktionsplatform giver ved hjælp af sine systemer alle auktionsvindere meddelelse om følgende, samtidig med bekendtgørelsen i stk. 1:

- a) den samlede kvotemængde, den pågældende budgiver har fået tildelt
- b) om nogen af budgiverens bud har lydt på samme pris som andres og dermed er udvalgt tilfældigt
- c) det skyldige beløb enten i euro eller i valutaen i en medlemsstat, der ikke tilhører euroområdet, efter budgiverens valg, forudsat at clearingsystemet eller afviklingssystemet kan håndtere den pågældende nationale valuta
- d) sidste dato for indbetaling af det skyldige beløb i disponible midler på kvoteudbyderens udpegede bankkonto.

4. Vælger budgiveren en anden valuta end euro, giver auktionsplatformen den auktionvinder, der byder på de auktioner, den afholder, oplysning om, hvilken kurs der er benyttet til at beregne det skyldige beløb i den af auktionvinderen valgte valuta.

Som valutakurs anvendes den kurs, der offentliggøres af det officielle finansnyhedsbureau, der er anført i kontrakten om udpegelse af den pågældende auktionsplatform, straks efter, at budperioden er udløbet.

5. En auktionsplatform giver det relevante tilknyttede clearingsystem eller afviklingssystem meddelelse om de oplysninger, den giver auktionsvinderne i medfør af stk. 3.

Artikel 62

Beskyttelse af fortrolige oplysninger

1. Følgende oplysninger er fortrolige:

- a) et buds indhold
- b) indholdet af instrukser om at byde, selv om der ikke er indgivet noget bud
- c) oplysninger, der viser eller hvorfra det kan udledes, hvem budgiveren er, og enten
 - i) den kvotemængde, budgiveren ønsker at købe på en auktion
 - ii) den pris, budgiveren er villig til at betale for disse kvoter
- d) oplysninger om eller hidrørende fra et eller flere bud eller instrukser om at byde, som enten hver for sig eller tilsammen vil forventes at kunne
 - i) give et fingerpeg om efterspørgslen efter kvoter inden en given auktion
 - ii) give et fingerpeg om den resulterende auktionspris inden en given auktion
- e) oplysninger, som er givet af personer i forbindelse med etablering eller opretholdelse af forholdet til budgiverne eller som led i overvågningen af dette forhold ifølge artikel 19, 20 og 21 og artikel 54

- f) den auktionstilsynsførendes rapporter og udtalelser i medfør af artikel 25, stk. 1-6, undtagen de dele, der indgår i den ikke-fortrolige udgave af den auktionstilsynsførendes rapport, Kommissionen offentliggør efter artikel 60, stk. 2
- g) forretningshemmeligheder, som er givet af personer, der er i konkurrence om udpegelse som auktionplatform, eller af den auktionstilsynsførende
- h) oplysninger om, hvilken algoritme der benyttes til den tilfældige udvælgelse af präsidentiske bud, jf. artikel 7, stk. 2
- i) oplysninger om metoden til definering af, hvornår en resulterende auktionspris ligger væsentligt lavere end den fremherskende pris på det sekundære marked før og under en auktion, jf. artikel 7, stk. 6.

2. Fortrolige oplysninger må ikke videregives af nogen, der har modtaget sådanne oplysninger, hverken direkte eller indirekte, undtagen i overensstemmelse med stk. 3.

3. Uanset stk. 2 kan fortrolige oplysninger videregives:

- a) hvis de allerede lovmæssigt er stillet til rådighed for offentligheden
- b) hvis de er offentliggjort med skriftlig tilladelse fra en budgiver, en person, der har adgang til at byde, eller en person, der ansøger om adgang til at byde
- c) hvis der i EU-retten er pligt til at videregive dem eller gøre dem offentligt tilgængelige
- d) hvis de er offentliggjort i medfør af en retsafgørelse
- e) hvis de er offentliggjort som led i en strafferetlig, administrativ eller retlig efterforskning eller procedure i EU
- f) hvis de videregives af en auktionplatform til den auktionstilsynsførende, med henblik på at muliggøre eller bistå den auktionstilsynsførende i udførelsen af sine funktioner eller opfylde sine forpligtelser i forbindelse med auktionerne
- g) hvis oplysningerne er aggregeret eller redigeret inden videregivelsen, så det må forventes ikke at være muligt at udskille oplysninger om:
 - i) de enkelte bud eller instrukser om at byde
 - ii) de enkelte auktioner
 - iii) de enkelte budgivere, kommende budgivere eller personer, der ansøger om adgang til at byde
 - iv) de enkelte ansøgninger om adgang til at byde
 - v) forholdet til de enkelte budgivere
- h) hvis oplysningerne er omfattet af stk. 1, litra f), men videregives til offentligheden på ikke-diskriminerende og velorganiseret måde, enten af medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder, for så vidt angår oplysninger, der er omfattet af artikel 25, stk. 2, litra c), eller af Kommissionen, for så vidt angår andre oplysninger, der er omfattet af artikel 25, stk. 2
- i) hvis oplysningerne er omfattet af stk. 1, litra g), men videregives til personer, der arbejder for medlemsstaterne eller Kommissionen og er impliceret i det konkurrencebaserede udbudsforløb, som er omhandlet i stk. 1, litra g), og som selv er underlagt tavshedspligt i kraft af deres ansættelsesforhold
- j) hvis oplysningerne er offentliggjort efter udløbet af en 30-måneders periode, der begynder på en af følgende datoer, med mindre de er omfattet af anden tavshedspligt ifølge EU-retten:
 - i) datoen for starten på budperioden på den auktion, hvor de fortrolige oplysninger første gang blev videregivet, for så vidt angår de fortrolige oplysninger i stk. 1, litra a)-d)
 - ii) ophørsdatoen for forholdet til en budgiver, for så vidt angår de fortrolige oplysninger i stk. 1, litra e)
 - iii) datoen for den auktionstilsynsførendes rapport eller udtalelse, for så vidt angår de fortrolige oplysninger i stk. 1, litra f)
 - iv) datoen for indgivelse af oplysningerne i det konkurrencebaserede udbudsforløb, for så vidt angår de fortrolige oplysninger i stk. 1, litra g).

4. Foranstaltningerne til sikring af, at fortrolige oplysninger ikke uberettiget bliver videregivet, og konsekvenserne af, at en auktionsplatform eller den auktionstilsynsførende, herunder alle personer, der arbejder for dem under kontrakt, uberettiget videregiver sådanne oplysninger, skal fremgå af kontrakten om udpegelse af dem.

5. Når en auktionsplatform eller den auktionstilsynsførende, herunder alle personer, der arbejder for dem under kontrakt, får fortrolige oplysninger, må de alene anvende oplysningerne til at opfylde deres forpligtelser og udføre deres funktioner som led i auktionerne.

6. Uanset stk. 1-5 kan der udveksles fortrolige oplysninger mellem enhver auktionsplatform og den auktionstilsynsførende og mellem en af dem og

- a) de kompetente nationale myndigheder, der overvåger en auktionsplatform
- b) de kompetente nationale myndigheder, der er ansvarlige for at efterforske og retsforfølge hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, kriminel handling eller markedsmissbrug
- c) Kommissionen.

Fortrolige oplysninger, der udveksles i henhold til dette stykke, må ikke videregives til andre personer end de i litra a), b) og c) anførte, hvis dette er i modstrid med stk. 2.

7. Personer, der arbejder for eller har arbejdet for en auktionsplatform eller den auktionstilsynsførende og har været inddraget i auktionerne, er underlagt tavshedspligt og skal sikre, at fortrolige oplysninger bliver beskyttet som fastsat i denne artikel.

Artikel 63

Sprogordning

1. Skriftlige oplysninger, som en auktionsplatform udleverer i henhold til artikel 60, stk. 1 og 3, eller som den auktionstilsynsførende udleverer i henhold til artikel 60, stk. 2, eller kontrakten om deres udpegelse, og som ikke offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, skal foreligge på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finans kredse.

2. En medlemsstat kan på egen bekostning lade alle oplysninger fra enhver auktionsplatform, som er omfattet af stk. 1, oversætte til sit eller sine officielle sprog.

Hvis en medlemsstat på egen bekostning lader alle oplysninger omfattet af stk. 1 fra den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1, oversætte, skal alle medlemsstater, der har udpeget en auktionsplatform efter artikel 30, stk. 1, også på egen bekostning lade alle oplysninger omfattet af stk. 1 fra den auktionsplatform, den har udpeget efter artikel 30, stk. 1, oversætte til samme sprog.

3. Ansøgere om adgang til at byde og personer, der har adgang til at byde, kan forelægge nedenstående oplysninger på det officielle EU-sprog, de har valgt ifølge stk. 4, forudsat at en medlemsstat har besluttet at levere en oversættelse til det sprog ifølge stk. 2:

- a) deres ansøgninger om adgang til at byde, herunder eventuel tilhørende dokumentation
- b) deres bud, herunder eventuel tilbagetrækning eller ændring af indgivne bud
- c) forespørgsler vedrørende litra a) og b).

En auktionsplatform kan forlange en autoriseret oversættelse til et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finans kredse.

4. Ansøgere om adgang til at byde, personer med adgang til at byde og budgivere på en auktion vælger, på hvilket af EU's officielle sprog de ønsker at modtage notifikationer i medfør af artikel 8, stk. 3, artikel 20, stk. 10, artikel 21, stk. 4, og artikel 61, stk. 3.

Alle andre mundtlige og skriftlige oplysninger fra en auktionsplatform til ansøgere om adgang til at byde, personer med adgang til at byde og budgivere på en auktion gives på det sprog, der er valgt ifølge

første afsnit, uden ekstra omkostninger for de pågældende ansøgere, personer og budgivere, forudsat at en medlemsstat har besluttet at levere en oversættelse på det sprog ifølge stk. 2.

Selv hvis en medlemsstat ifølge stk. 2 har besluttet at levere en oversættelse til det sprog, der er valgt ifølge første afsnit i dette stykke, kan ansøgere om adgang til at byde, personer med adgang til at byde og budgivere på en auktion give afkald på deres rettigheder efter andet afsnit i dette stykke ved at give forudgående skriftligt samtykke til den pågældende auktionsplatform om kun at benytte et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finans kredse.

5. Ansvaret for rigtigheden af oversættelserne i stk. 2 påhviler medlemsstaterne.

Den, der forelægger en oversættelse af et dokument som omhandlet i stk. 3, og den auktionsplatform, der notificerer et oversat dokument som omhandlet i stk. 4, har ansvaret for, at oversættelsen er en nøjagtig gengivelse af originalteksten.

KAPITEL XVII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 64

Klageret

1. Auktionsplatformene sørger for at etablere en udenretslig ordning til behandling af klager fra ansøgere om adgang til at byde, budgivere med adgang til at byde og dem, hvis adgang til at byde er nægtet, tilbagekaldt eller suspenderet.

2. Medlemsstater, hvori et reguleret marked, der er udpeget som auktionsplatform, eller markedsoperatøren overvåges, sikrer, at alle afgørelser, som træffes ifølge den udenretslige klageordning i stk. 1, er behørigt begrundet og kan prøves ved de i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF omhandlede domstole. Retten til at prøve en afgørelse for domstolene indskrænker ikke retten til at indbringe en sag direkte for domstolene eller de kompetente administrative organer, der er omhandlet i de nationale forskrifter til gennemførelse af artikel 52, stk. 2, i direktiv 2004/39/EF.

Artikel 65

Korrigerings af fejl

1. Hvis en person opdager en fejl ved overførsel af betaling eller kvoter eller i forbindelse med, at der stilles eller frigives sikkerhed eller depositum, i henhold til denne forordning, meddeles dette straks til clearingsystemet eller afviklingssystemet.

2. Clearingsystemet eller afviklingssystemet træffer alle nødvendige foranstaltninger til at korrigere eventuelle fejl, som måtte komme til dets kendskab, i forbindelse med betaling eller overførsel af kvoter eller, at der stilles eller frigives sikkerhed eller depositum, i henhold til denne forordning.

3. En person, der drager fordel af en fejl som omhandlet i stk. 1, som ikke kan korrigeres som omhandlet i stk. 2 som følge af rettigheder, som tredjemand har erhvervet i god tro, og vidste eller burde vide, at der var tale om en fejl, og undlod at indberette den til clearingsystemet eller afviklingssystemet, er erstatningsansvarlig for eventuel lidt skade.

Artikel 66

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den 12. november 2010.

På Kommissionens vegne

José Manuel Barroso

Formand

BILAG I

Kvoter, der auktioneres inden 2013, og de auktionsprodukter, i form af hvilke de auktioneres, jf. artikel 10, stk. 1

Mængde	Medlemsstat	Auktionsprodukt	Kalenderår
[...]	[...]	[...]	[...]

BILAG II

Liste over punkter, der henvises til i artikel 20, stk. 3

1. Bevis for berettigelse i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1 eller 2.
2. Ansøgerens navn, adresse, telefonnummer og faxnummer.
3. Identifikation af ansøgerens udpegede kvotekonto.
4. Alle oplysninger om ansøgerens udpegede bankkonto.
5. Navn, adresse, telefon- og faxnummer samt e-mail-adresse på en eller flere repræsentanter for budgiveren som defineret i artikel 6, stk. 3, tredje afsnit.
6. For juridiske personer bevis for
 - a) virksomhedens oprettelse med angivelse af følgende: den juridiske virksomhedsform; hvilken lov, den er omfattet af; om ansøgeren er noteret på en eller flere anerkendte aktiebørser
 - b) ansøgerens nummer i det relevante register, ansøgeren måtte være registreret i, og ellers virksomhedens vedtægter eller anden dokumentation for virksomhedens oprettelse.
7. For juridiske personer og/eller retlige arrangementer de oplysninger, der er nødvendige for at kunne identificere den reelle ejer og forstå den pågældende juridiske persons eller det pågældende retlige arrangements ejer- og kontrolstruktur.
8. For fysiske personer bevis for vedkommendes identitet, fx i form af identitetskort, kørekort, pas eller et lignende officielt dokument, som har ansøgerens fulde navn, billede, fødselsdato og faste bopæl i EU, og som om nødvendigt kan underbygges med anden egnet dokumentation.
9. For driftsledere den tilladelse, der henvises til i artikel 4 i direktiv 2003/87/EF.
10. For luftfartøjsoperatører bevis for, at de er optaget på den liste, der er omhandlet i artikel 18a, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, eller den overvågningsplan, der er indsendt og godkendt ifølge artikel 3g i samme direktiv.
11. De oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre kundelegitimationsproceduren i artikel 19, stk. 2, litra e).
12. Ansøgerens seneste reviderede årsberetning og årsregnskab, herunder resultatopgørelse og balance, hvis de foreligger, ellers en momsangivelse eller andre oplysninger, der kan dokumentere ansøgerens solvens og kreditværdighed.
13. Momsregistreringsnummeret, hvis der foreligger et sådant, og hvis ansøgeren ikke er momsregistreret, et andet middel til at identificere ansøgeren over for skattemyndighederne i den medlemsstat,

hvor vedkommende er etableret eller er skattepligtig, eller andre oplysninger, der kan dokumentere ansøgerens skattemæssige tilhørsforhold i EU.

14. En erklæring fra ansøgeren om, at vedkommende efter egen overbevisning opfylder kravene i artikel 19, stk. 2, litra f).
15. Bevis for, at kravene i artikel 19, stk. 2, litra g), er opfyldt.
16. Bevis for, at ansøgeren opfylder kravene i artikel 19, stk. 3.
17. En erklæring fra ansøgeren om, at vedkommende har den retsevne og fuldmagt, der er nødvendig for at byde på en auktion for egen regning eller for andres regning.
18. En erklæring fra ansøgeren om, at der efter vedkommendes egen overbevisning ikke er nogen juridiske, lovmæssige, kontraktmæssige eller andre hindringer for, at vedkommende kan opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning.
19. Angivelse af, om ansøgeren agter at betale i euro eller i en ikke-euro-medlemsstats valuta, og i sidstnævnte tilfælde, hvilken.

BILAG III

Andre auktionsplatforme end dem, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1 eller 2, de medlemsstater, der har udpeget dem, og eventuelt gældende betingelser og forpligtelser, jf. artikel 30, stk. 7

Auktionsplatform	Udpegelsesperiode	Udpegende medlemsstat	Betingelser	Forpligtelser
[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- 1) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.
- 2) EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3.
- 3) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63.
- 4) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.
- 5) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 6) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
- 7) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.
- 8) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.
- 9) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012**af 14. marts 2012****om short selling og visse aspekter af credit default swaps****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾

efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Da finanskrisen var på sit højeste i september 2008, traf de kompetente myndigheder i flere medlemsstater og tilsynsmyndighederne i tredjelande såsom USA og Japan ekstraordinære foranstaltninger for at begrænse eller forbyde short selling for visse eller alle værdipapirer. Dette skete på grund af bekymringer om, at short selling i en tid med manglende finansiell stabilitet kunne forværre faldet i aktiekurserne, især i finansielle institutioner, på en måde, der i sidste ende kunne true deres overlevelsesmuligheder og skabe systemiske risici. Medlemsstaterne traf divergerende foranstaltninger, fordi Unionen ikke har en specifik fælles lovgivningsmæssig ramme for behandling af spørgsmål vedrørende short selling.

(2) For at sikre et velfungerende indre marked og for at forbedre betingelserne for dets funktion, især hvad angår de finansielle markeder, samt for at sikre forbruger- og investorbeskyttelse på højt niveau er det derfor hensigtsmæssigt at etablere en fælles lovgivningsmæssig ramme med hensyn til krav og beføjelser vedrørende short selling og credit default swaps og at sikre større koordinering og overensstemmelse mellem medlemsstaterne, når der skal træffes foranstaltninger under ekstraordinære omstændigheder. Det er nødvendigt at harmonisere reglerne for short selling og visse aspekter af credit default swaps for at forebygge, at der opstår hindringer for et velfungerende indre marked, da det ellers er sandsynligt, at medlemsstaterne fortsat vil træffe divergerende foranstaltninger.

(3) Det er passende og nødvendigt, at disse regler får form af en forordning, så det sikres, at regler, der direkte pålægger private parter pligt til at meddele og offentliggøre korte nettopositioner for visse instrumenter og med hensyn til udækket short selling, anvendes ensartet i hele Unionen. En forordning er også nødvendig for at give Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁴⁾, beføjelser til at koordinere foranstaltninger, som træffes af kompetente myndigheder, eller til selv at træffe foranstaltninger.

(4) Denne forordnings anvendelsesområde bør være så bredt som muligt for at give en præventiv lovgivningsmæssig ramme til brug under ekstraordinære omstændigheder. Denne ramme bør dække alle fi-

nansielle instrumenter, men bør samtidig sikre en forholdsmæssig afpasset reaktion på de risici, som short selling af forskellige instrumenter kan udgøre. Det er derfor kun under ekstraordinære omstændigheder, at kompetente myndigheder og ESMA bør have mulighed for at træffe foranstaltninger vedrørende alle typer finansielle instrumenter og gå videre end de permanente foranstaltninger, der kun gælder for bestemte typer instrumenter, hvor der er klart identificerede risici, som skal håndteres.

(5) For at bringe den nuværende fragmenterede situation til ende, hvor nogle medlemsstater har truffet divergerende foranstaltninger, og for at begrænse muligheden for, at divergerende foranstaltninger træffes af kompetente myndigheder, er det vigtigt på en harmoniseret måde at gøre noget ved de potentielle risici, der opstår som følge af short selling og credit default swaps. De krav, der indføres, bør gøre noget ved de identificerede risici uden unødigt at forringe de fordele, som short selling har for kvaliteten og effektiviteten på markederne. Skønt short selling i visse situationer kan have negative virkninger, spiller det under normale markedsforhold en vigtig rolle for at sikre velfungerende finansielle markeder, navnlig i forbindelse med markedslikviditet og effektiv kursdannelse.

(6) Henvisninger i denne forordning til fysiske og juridiske personer bør omfatte registrerede virksomhedssammenslutninger uden status som juridisk person.

(7) Øget gennemsigtighed i forbindelse med betydelige korte nettopositioner i bestemte finansielle instrumenter vil sandsynligvis være til gavn for både tilsynsmyndigheden og markedsdeltagerne. For aktier, som kan handles i et handelssystem i Unionen, bør der indføres en model i to lag, som giver større gennemsigtighed for betydelige korte nettopositioner i aktier på et passende niveau. Ved den nedre tærskel bør meddelelse om en position ske direkte til de pågældende tilsynsmyndigheder uden offentliggørelse, så de kan overvåge og, om nødvendigt, efterforske short selling, der kan skabe systemiske risici, udgøre misbrug eller skabe uro på markederne. Ved den øvre tærskel bør positionerne fremlægges offentligt til markedet for at give andre markedsdeltagere nyttig information om betydelige enkeltstående korte positioner i aktier.

(8) Der bør indføres et krav om meddelelse til tilsynsmyndighederne om betydelige korte nettopositioner relateret til statsobligationer i Unionen, da sådanne meddelelser er vigtig information, som kan støtte tilsynsmyndighedernes overvågning af, hvorvidt sådanne positioner faktisk skaber systemiske risici eller anvendes til misbrug. Et sådant krav bør kun omfatte direkte meddelelse til tilsynsmyndighederne uden offentliggørelse, da offentliggørelse af oplysninger til markedet om sådanne instrumenter kan have en negativ virkning på markedet for statsobligationer, hvor likviditeten allerede er nedsat.

(9) Meddelelseskravene i forbindelse med statsobligationer bør gælde for gældsinstrumenter udstedt af en medlemsstat og af Unionen, herunder Den Europæiske Investeringsbank, en medlemsstats offentlige myndighed, organer, SPV-selskaber eller internationale finansielle institutioner, der er oprettet af to eller flere medlemsstater, der udsteder obligationer på en eller flere medlemsstaters vegne, f.eks. den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet eller den fremtidige europæiske stabilitetsmekanisme. Er der tale om en medlemsstat, som er en forbundsstat, bør meddelelseskravene også gælde for gældsinstrumenter udstedt af et af forbundsstatens medlemmer. De bør imidlertid ikke gælde for andre regionale eller lokale myndigheder eller halvoffentlige organisationer i en medlemsstat, der udsteder gældsinstrumenter. Formålet med gældsinstrumenter, der udstedes af Unionen, er at støtte medlemsstaternes betalingsbalance eller finansielle stabilitet eller yde makrofinansiel bistand til tredjelande.

(10) For at sikre omfattende og effektiv gennemsigtighed er det vigtigt, at meddelelseskravene ikke kun omfatter korte positioner, der opstår på grund af handel med aktier eller statsobligationer i handelssystemer, men også korte positioner, der opstår på grund af handel uden for disse systemer og korte nettopositioner, der opstår ved brug af derivater såsom optioner, futures, indeksrelaterede instrumenter, differencekontrakter og spread betting i forbindelse med aktier eller statsobligationer.

(11) For at være nyttig for tilsynsmyndigheder og markeder bør en eventuel gennemsigtighedsordning give fuldstændige og præcise oplysninger om en fysisk eller juridisk persons positioner. Især bør oplys-

ninger, der gives til tilsynsmyndigheden eller markedet, tage højde for både korte og lange positioner for at give værdifulde oplysninger om den fysiske eller juridiske persons korte nettoposition i aktier, statsobligationer og credit default swaps.

(12) Beregningen af korte eller lange positioner bør tage højde for eventuelle økonomiske interesser, som den fysiske eller juridiske person har i forhold til den udstedte aktiekapital i et selskab eller de af en medlemsstat eller Unionen udstedte statsobligationer. Især bør der tages højde for sådanne økonomiske interesser, der er opnået direkte eller indirekte gennem brug af derivater som optioner, futures, differencekontrakter og spread betting i forbindelse med aktier eller statsobligationer og indekser, kurve af værdipapirer og exchange traded funds. Ved positioner i forbindelse med statsobligationer bør der også tages højde for credit default swaps, der er relateret til udstedere af statsobligationer.

(13) Foruden gennemsigtighedsordningen, der er fastsat i denne forordning, bør Kommissionen i forbindelse med dens revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁵⁾ overveje, hvorvidt investeringsselskabers medtagelse af oplysninger om short selling i deres transaktionsrapporter til de kompetente myndigheder ville tilvejebringe brugbar supplerende information, der kunne give myndighederne mulighed for at overvåge niveauerne af short selling.

(14) Økonomisk set kan køb af credit default swaps uden at have en lang position i underliggende statsobligationer eller aktiver, portefølje af aktiver, finansielle forpligtelser eller finansieringsaftaler, hvis værdi afhænger af værdien af statsobligationerne være det samme som at tage en kort position i det underliggende gældsinstrument. Beregningen af en kort nettoposition i forbindelse med statsobligationer bør derfor omfatte credit default swaps, der er relateret til en statsobligationsudsteders forpligtelse. Der bør tages højde for credit default swap-positionen både med hensyn til fastlæggelsen af, hvorvidt en fysisk eller juridisk person har en betydelig kort nettoposition relateret til statsobligationer, der skal meddeles til en kompetent myndighed, og hvor en kompetent myndighed suspenderer begrænsninger for udækkede credit default swap-transaktioner for at fastsætte den betydelige udækkede position i en credit default swap relateret til en udsteder af statsobligationer, som skal meddeles den kompetente myndighed.

(15) For at positionerne kan overvåges løbende, bør gennemsigtighedsordningen også omfatte meddelelse om eller offentliggørelse af, om en ændring i en kort nettoposition betyder en stigning eller et fald over eller under visse tærskler.

(16) For at gennemsigtighedsordningen kan være effektiv, er det vigtigt, at den finder anvendelse, uanset hvor den fysiske eller juridiske person befinder sig, herunder i et tredjeland, når den pågældende person har en betydelig kort nettoposition i et selskab, hvis aktier må handles i et handelssystem inden for Unionen, eller en kort nettoposition i statsobligationer udstedt af en medlemsstat eller af Unionen.

(17) Definitionen af short selling bør ikke omfatte en genkøbsaftale mellem to parter, hvor den ene part sælger et værdipapir til den anden til en fastsat pris med en forpligtelse til at købe værdipapiret tilbage på en senere dato til en anden fastsat pris, eller en derivatkontrakt, hvor det er aftalt at sælge værdipapirer til en fastsat pris på en senere dato. Definitionen bør ikke omfatte en overførsel af værdipapirer i henhold til en aftale om udlån af værdipapirer.

(18) Udækket short selling af aktier og statsobligationer anses somme tider for at øge den potentielle risiko for manglende afvikling og for volatilitet. For at reducere sådanne risici er det hensigtsmæssigt at sætte begrænsninger for udækket short selling af den type instrumenter. De specifikke begrænsninger bør også tage højde for de forskellige ordninger, der i øjeblikket anvendes for dækket short selling. De omfatter en særskilt genkøbsaftale, hvorefter den person, der foretager short selling af et værdipapir, tilbagekøber et tilsvarende værdipapir tids nok til, at short selling-transaktionen kan afvikles, og omfatter aftaler om sikkerhedsstillelse, hvis sikkerhedshaveren kan anvende værdipapiret til afvikling af short selling-transaktionen. Andre eksempler omfatter selskabers fortegningsretsemmissioner til eksisterende aktionærer,

lånepuljer og muligheder for genkøbsaftaler gennem f.eks. handelssystemer, clearingsystemer eller centralbanker.

(19) I forbindelse med udækket short selling af aktier er det nødvendigt for en fysisk eller juridisk person at have en ordning med en tredjepart, ifølge hvilken tredjeparten har bekræftet, at aktien er tilgængelig, dvs. at tredjeparten bekræfter, at vedkommende vurderer at kunne stille aktien til rådighed for afvikling på forfaldstidspunktet. Det er nødvendigt, at en sådan bekræftelse gives på baggrund af foranstaltninger truffet af tredjeparten, således at den fysiske eller juridiske person har en rimelig forventning om, at afviklingen kan gennemføres på forfaldstidspunktet. Dette omfatter foranstaltninger som f.eks. en tredje parts allokering af aktierne til lån eller køb, således at afviklingen kan gennemføres på forfaldstidspunktet. Med hensyn til short selling, der skal dækkes gennem køb af aktien samme dag, omfatter dette bekræftelse fra tredjeparten på, at vedkommende anser aktien for at være let at låne eller købe. Aktiernes likviditet, navnlig omsætningsniveauet, og hvor let køb, salg og lån kan finde sted med minimal indvirkning på markedet, bør tages i betragtning af ESMA, når det fastlægges, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at have en rimelig forventning om, at afviklingen kan gennemføres på forfaldstidspunktet.

(20) I forbindelse med udækket short selling af statsobligationer kan den omstændighed, at short selling vil være dækket af købet af statsobligationer i løbet af samme dag, betragtes som et eksempel på at give en rimelig forventning om, at afviklingen kan gennemføres på forfaldstidspunktet.

(21) Credit default swaps på statsobligationer bør være baseret på princippet om forsikringsmæssig interesse, men med erkendelse af, at der kan være andre interesser ved en statslig udsteder end obligations-ejerskab. Disse interesser omfatter afdækning af risikoen for den statslige udsteders misligholdelse, hvor en fysisk eller juridisk person har en lang position i statsobligationer fra den pågældende udsteder, eller af risikoen for et fald i værdien af statsobligationerne, hvor den pågældende fysiske eller juridiske person har aktiver eller passiver, som vedrører enheder i den offentlige eller private sektor i den pågældende medlemsstat, og hvis værdi afhænger af værdien af statsobligationerne. Sådanne aktiver bør omfatte finansieringsaftaler, en portefølje af aktiver eller finansielle forpligtelser samt rente- eller valutaswaptransaktioner, i forbindelse med hvilke der anvendes credit default swaps på statsobligationer som et modpartsrisikostyringsredskab til afdækning af eksponeringen ved finansieringsaftaler og udenrigshandelsaftaler. Ingen position eller portefølje af positioner, der anvendes i forbindelse med afdækning af eksponeringen ved en statsobligation, bør betragtes som en udækket position i en credit default swap på statsobligationer. Dette omfatter enhver eksponering for den centrale, regionale og lokale administration, enheder i den offentlige sektor eller enhver eksponering, der garanteres af en hvilken som helst af de nævnte enheder. Derudover bør eksponeringen for privatsektorenheder, der er etableret i den pågældende medlemsstat, være omfattet. Alle eksponeringer bør tages i betragtning i denne sammenhæng, herunder lån, modpartskreditrisiko (herunder potentiel eksponering, når der kræves lovpligtig kapital til en sådan eksponering), tilgodehavender og garantier. Det omfatter også indirekte eksponeringer for en af de omhandlede enheder, der forekommer gennem bl.a. eksponering for indekser, fonde eller SPV-selskaber.

(22) Eftersom indgåelse af en credit default swap på statsobligationer uden bagvedliggende eksponering for risikoen ved et fald i statsobligationens værdi kan have negativ virkning på statsobligationsmarkedernes stabilitet, bør det være forbudt for fysiske eller juridiske personer at indgå sådanne udækkede credit default swap positioner. Den kompetente myndighed bør imidlertid ved de første tegn på, at statsobligationsmarkedet ikke fungerer effektivt, midlertidigt kunne suspendere en sådan begrænsning. Den kompetente myndighed bør basere en sådan suspension på et objektive grundlag efter en analyse af de indikatorer, der er fastsat i denne forordning. Kompetente myndigheder bør også kunne benytte yderligere indikatorer.

(23) Det er også hensigtsmæssigt at inkludere krav til centrale modparter i forbindelse med dækningskøb og bøder for manglende afvikling af transaktioner i aktier. Procedurene for dækningskøb og kravene vedrørende sen afvikling bør omfatte grundlæggende standarder med hensyn til afviklingsdisciplin.

Kravene vedrørende dækningskøb og bøder bør være så fleksible, at den centrale modpart, som har ansvar for at sikre, at disse procedurer eksisterer, kan benytte en anden markedsdeltager til i praksis at foretage købet eller pålægge bøden. Hvis de finansielle markeder skal fungere effektivt, er det imidlertid afgørende, at de bredere aspekter af afviklingsdisciplin behandles i et horisontalt forslag til retsakt.

(24) Foranstaltninger i forbindelse med statsobligationer og credit default swaps på statsobligationer, herunder øget gennemsigtighed og begrænsninger af udækket short selling, bør pålægge krav, der er forholdsmæssigt afpassede, og bør samtidig undgå en negativ indvirkning på likviditeten på markederne for statsobligationer og markederne for genkøb af statsobligationer.

(25) Aktier optages i stigende grad til handel i forskellige handelssystemer inden for Unionen og i tredjelande. Mange store selskaber, der er hjemmehørende i et tredjeland, får også optaget aktier til handel i et handelssystem i Unionen. Af hensyn til effektiviteten er det hensigtsmæssigt at fritage værdipapirer fra visse krav om meddelelse og offentliggørelse, hvis det primære handelssystem for det pågældende instrument er i et tredjeland.

(26) Market making-aktiviteter spiller en afgørende rolle, fordi de bringer likviditet til markeder i Unionen, og market makers skal kunne tage korte positioner for at leve op til denne rolle. Hvis sådanne aktiviteter pålægges krav, kan det betyde en alvorlig begrænsning af deres evne til at skabe likviditet, og det kan have en betydelig negativ indvirkning på effektiviteten på markederne i Unionen. I øvrigt forventes det ikke, at market makers tager betydelige korte positioner bortset fra i meget korte perioder. Fysiske eller juridiske personer, der er involveret i sådanne aktiviteter, bør derfor fritages fra krav, der kan hæmme deres evne til at udføre en sådan funktion og dermed påvirke EU-markederne negativt. For at kravene kan indfange tilsvarende enheder i tredjelande, er det nødvendigt med en procedure for at vurdere ækvivalensen af markeder i tredjelande. Fritagelsen bør gælde for de forskellige typer af market making-aktiviteter, men ikke handel for egen regning. Desuden bør visse aktiviteter på det primære marked, f.eks. aktiviteter, der vedrører statsobligationer og stabiliseringsordninger, fritages, da disse aktiviteter er vigtige og bidrager til, at markederne fungerer effektivt. De kompetente myndigheder bør have meddelelse om brugen af fritagelser og bør have beføjelse til at forbyde en fysisk eller juridisk person at bruge en fritagelse, hvis den pågældende ikke opfylder de relevante kriterier for fritagelsen. Kompetente myndigheder bør også kunne anmode om oplysninger fra den fysiske eller juridiske person for at overvåge den pågældendes brug af fritagelsen.

(27) I tilfælde af en negativ udvikling, hvor den finansielle stabilitet eller markedstilliden i en medlemsstat eller i Unionen er alvorligt truet, bør de kompetente myndigheder have interventionsbeføjelser til at kræve yderligere gennemsigtighed eller til at pålægge midlertidige begrænsninger af short selling og credit default swap-transaktioner eller andre transaktioner for at forhindre et forstyrrende fald i kursen på et finansielt instrument. Sådanne foranstaltninger kan blive nødvendige på grund af forskellige negative hændelser eller en negativ udvikling, herunder ikke kun finansielle eller økonomiske hændelser, men også for eksempel naturkatastrofer eller terroraktioner. Desuden kan visse negative hændelser eller negativ udvikling, der kræver foranstaltninger, opstå i en enkelt medlemsstat og ikke have nogen grænseoverskridende virkninger. Disse beføjelser skal være tilstrækkeligt fleksible til, at de kompetente myndigheder kan håndtere en række forskellige ekstraordinære omstændigheder. Når sådanne foranstaltninger træffes, bør de kompetente myndigheder tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet.

(28) Da denne forordning udelukkende tager sig af begrænsninger på short selling og credit default swaps for at forhindre et forstyrrende fald i kursen på et finansielt instrument, kan behovet for andre typer af begrænsninger, såsom begrænsninger på positioner eller på produkter, mere hensigtsmæssigt overvejes i forbindelse med Kommissionens revision af direktiv 2004/39/EF.

(29) Selv om de kompetente myndigheder normalt er i den bedste position til at overvåge markedsforholdene og til indledningsvis at reagere på en negativ hændelse eller udvikling ved at afgøre, om der er opstået en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden, og om det er nødven-

diget at træffe foranstaltninger for at afhjælpe en sådan situation, bør beføjelserne i denne forbindelse samt betingelser og procedurer for deres brug så vidt muligt harmoniseres.

(30) I tilfælde af et betydeligt fald i kursen på et finansielt instrument i et handelssystem bør en kompetent myndighed også have mulighed for midlertidigt at begrænse short selling af det finansielle instrument i det pågældende system inden for dens egen jurisdiktion eller anmode ESMA om en sådan begrænsning i andre jurisdiktioner, så myndigheden kan gribe hurtigt ind, hvor det er hensigtsmæssigt og i en kort periode, for at forhindre et forstyrrende fald i kursen på det pågældende instrument. Den kompetente myndighed bør også være forpligtet til at underrette ESMA om denne afgørelse, således at ESMA øjeblikkelig kan underrette de kompetente myndigheder i andre medlemsstater med handelssystemer, der handler med det samme instrument, koordinere vedtagelsen af disse foranstaltninger i de andre medlemsstater, og, hvis det er nødvendigt, hjælpe dem med at nå til enighed, eller selv træffe en afgørelse i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(31) Når en negativ hændelse eller udvikling rækker videre end én enkelt medlemsstat eller har andre grænseoverskridende konsekvenser, f.eks. hvis et finansielt instrument handles i forskellige handelssystemer i en række forskellige medlemsstater, er tæt samråd og samarbejde mellem de kompetente myndigheder afgørende. ESMA bør have en nøglerolle ved koordinering af sådanne situationer og bør forsøge at sikre konsistens mellem de kompetente myndigheder. Sammensætningen af ESMA, som omfatter repræsentanter fra de kompetente myndigheder, vil hjælpe ESMA ved udførelsen af en sådan rolle. Desuden bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at træffe foranstaltninger, når de har en interesse i at intervenere.

(32) Ud over koordinering af foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder, bør ESMA sikre, at foranstaltninger kun træffes af de kompetente myndigheder, når de er nødvendige og rimelige. ESMA bør have mulighed for at fremsætte udtalelser til kompetente myndigheder om brugen af interventionsbeføjelser.

(33) De kompetente myndigheder vil ganske vist ofte være i den bedste position til at overvåge og til hurtigt at reagere på en negativ hændelse eller udvikling, men ESMA bør også have beføjelse til at træffe foranstaltninger, når short selling og andre relaterede aktiviteter truer finansielle markeders rette funktion og integritet eller stabiliteten i dele af eller hele det finansielle system i Unionen, når der er grænseoverskridende konsekvenser, og når kompetente myndigheder ikke har truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at håndtere truslen. ESMA bør så vidt muligt rådføre sig med det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici⁶⁾ og andre relevante myndigheder, når en sådan foranstaltning kan have virkninger, der rækker ud over de finansielle markeder, som det kan være tilfældet med råvarederivater, der anvendes til at risikofærdække fysiske positioner.

(34) ESMA's beføjelser i henhold til nærværende forordning til under ekstraordinære omstændigheder at begrænse short selling og andre lignende aktiviteter er i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1095/2010. Disse beføjelser bør ikke berøre ESMA's beføjelser i en krisesituation i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør navnlig kunne træffe enkeltafgørelser, som pålægger kompetente myndigheder at træffe foranstaltninger, eller enkeltafgørelser henvendt til deltagere på de finansielle markeder i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

(35) Henvisninger i nærværende forordning til artikel 18 og 38 i forordning (EU) nr. 1095/2010 er af deklatorisk art. Nævnte artikler finder anvendelse selv uden sådanne henvisninger.

(36) De kompetente myndigheders og ESMA's interventionsbeføjelser til at begrænse short selling, credit default swaps og andre transaktioner bør kun være midlertidige og bør kun udøves i en periode og et omfang, der er nødvendigt for at imødegå den specifikke trussel.

(37) På grund af de specifikke risici, der kan opstå ved brugen af credit default swaps, kræver sådanne transaktioner tæt overvågning af kompetente myndigheder. Især bør kompetente myndigheder i ekstraordinære tilfælde have beføjelse til at kræve at få oplysninger fra fysiske eller juridiske personer, der indgår sådanne transaktioner, om formålet med at indgå den pågældende transaktion.

(38) ESMA bør have beføjelse til at foretage en undersøgelse af en problemstilling eller praksis i forbindelse med short selling eller brugen af credit default swaps for at vurdere, om den pågældende problemstilling eller praksis udgør en potentiel trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden. ESMA bør offentliggøre en rapport, der fremlægger resultaterne, når ESMA foretager en sådan undersøgelse.

(39) Da nogle bestemmelser i denne forordning finder anvendelse på fysiske eller juridiske personer og handlinger i tredjelande, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder og tilsynsmyndighederne i tredjelande i visse situationer samarbejder. De kompetente myndigheder bør derfor aftale ordninger med tilsynsmyndighederne i tredjelande. ESMA bør koordinere udviklingen af sådanne samarbejdsordninger og udvekslingen mellem de kompetente myndigheder af oplysninger, der modtages fra tredjelande.

(40) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som bl.a. traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (charteret) anerkender, navnlig retten til beskyttelse af personlige oplysninger, jf. artikel 16 i TEUF og artikel 8 i charteret. Gennemsigtighed med hensyn til betydelige korte nettopositioner, herunder offentliggørelse over en vis tærskelværdi, når dette er bestemt i denne forordning, er nødvendig af hensyn til stabilitet på de finansielle markeder og beskyttelse af investorerne. Med en sådan gennemsigtighed kan tilsynsmyndighederne overvåge brugen af short selling i forbindelse med misbrugsstrategier og konsekvenserne af short selling for markedernes funktion. Ydermere kan en sådan gennemsigtighed bidrage til at reducere informationsasymmetri og sikre, at alle markedsdeltagere er tilstrækkeligt informeret om, i hvilket omfang short selling påvirker kurserne. Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger fra kompetente myndigheder bør ske i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁷). Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger, som ESMA foretager, bør ske i overensstemmelse med reglerne om overførelse af personoplysninger i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁸), der bør gælde fuldt ud for behandling af personoplysninger med henblik på nærværende forordning.

(41) Medlemsstaterne bør under hensyntagen til principperne i Kommissionens meddelelse om styrkelse af sanktionsordninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og EU-retsakter vedtaget som en opfølgning på denne meddelelse fastsætte bestemmelser om sanktioner og administrative foranstaltninger ved overtrædelse af denne forordning og bør sørge for, at de gennemføres. Disse sanktioner og administrative foranstaltninger bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. De bør tage udgangspunkt i retningslinjer vedtaget af ESMA for at fremme konvergens og sammenhæng på tværs af sektorerne i sanktionsordningerne i finanssektoren.

(42) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁹). Kommissionen bør holde Europa-Parlamentet orienteret om fremskridt med hensyn til afgørelser, der fastsætter ækvivalensen af tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer med kravene i denne forordning.

(43) Beføjelsen til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, bør delegeres til Kommissionen med hensyn til detaljer om beregning af korte positioner, når en fysisk eller juridisk person har en udækket position i en credit default swap, tærskler for meddelelse og offentliggørelse samt yderligere specificering af kriterier og faktorer ved fastlæggelsen af, i hvilke tilfælde en negativ hændelse eller udvikling udgør en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden i en medlemsstat eller i Unionen. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau i de relevante institutioner, myndigheder og organer, hvor det er relevant. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(44) Kommissionen bør forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori den vurderer det hensigtsmæssige i de fastlagte meddelelses- og offentliggørelsetærskler, begrænsningernes virkemåde samt krav relateret til gennemsigtigheden af korte nettopositioner og hvorvidt andre eventuelle begrænsninger eller betingelser for short selling eller credit default swaps er hensigtsmæssige.

(45) Målene med denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, selv om de kompetente myndigheder er i en bedre position til at overvåge og har bedre kendskab til markedsudviklingen, kan den samlede virkning af de problemer, der er i forbindelse med short selling og credit default swaps, kun forstås fuldt ud i EU-sammenhæng, og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(46) Da nogle medlemsstater allerede har indført begrænsninger vedrørende short selling, og da der ved denne forordning indføres delegerede retsakter og bindende tekniske standarder, som bør vedtages, inden denne forordning kan anvendes fornuftigt, er det nødvendigt at foreskrive en tilstrækkelig overgangsperiode. Da det er afgørende inden den 1. november 2012 at fastlægge vigtige ikke-væsentlige bestemmelser, som vil lette markedsdeltageres overholdelse af denne forordning og de kompetente myndigheders håndhævelse, er det ligeledes nødvendigt at give Kommissionen mulighed for at vedtage de tekniske standarder og delegerede retsakter inden nævnte dato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på følgende:
 - a) finansielle instrumenter, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), der er optaget til handel i et handelssystem i Unionen, herunder sådanne instrumenter, når de handles uden for et handelssystem
 - b) derivater som nævnt i afsnit C, nr. 4)-10), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, som relaterer til et finansielt instrument som nævnt i litra a) eller til en udsteder af et sådant finansielt instrument, herunder sådanne derivater, når de handles uden for et handelssystem
 - c) gældsinstrumenter udstedt af en medlemsstat eller af Unionen og derivater, som nævnt i afsnit C, nr. 4)-10), i bilag I til direktiv 2004/39/EF, som relaterer til eller vedrører gældsinstrumenter udstedt af en medlemsstat eller af Unionen.

2. Artikel 18, 20 og 23-30 finder anvendelse på alle finansielle instrumenter, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a).

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »finansielt instrument«: et instrument, der er anført i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF
- b) »short selling« i relation til en aktie eller et gældsinstrument :
- b) ethvert salg af en aktie eller et gældsinstrument, som sælgeren ikke ejer på det tidspunkt, hvor salgsaftalen indgås, herunder et salg, hvor sælgeren på tidspunktet for indgåelsen af salgsaftalen har lånt eller aftalt at låne aktien eller gældsinstrumentet til levering ved afviklingen, med undtagelse af:
 - i) en af parternes salg i henhold til en genkøbsaftale, hvor den ene part har forpligtet sig til at sælge et værdipapir til den anden part til en fastsat kurs, mens den anden part har forpligtet sig til at sælge værdipapiret tilbage på en senere dato til en anden fastsat kurs
 - ii) en overførsel af værdipapirer i henhold til en aftale om udlån af værdipapirer eller
 - iii) indgåelse af en future-kontrakt eller en anden derivatkontrakt, hvor det er aftalt at sælge værdipapirer til en fastsat kurs på en senere dato
- c) »credit default swap« : en derivatkontrakt, hvor den ene part betaler et vederlag til den anden part til gengæld for en betaling eller en anden ydelse i tilfælde af en kredithændelse i forbindelse med en referenceenhed og af enhver anden misligholdelse i forbindelse med derivatkontrakten, der har en lignende økonomisk virkning
- d) »statslig udsteder«: en af følgende, som udsteder gældsinstrumenter:
 - i) Unionen
 - ii) en medlemsstat, herunder en offentlig myndighed, et agentur eller et SPV-selskab i medlemsstaten
 - iii) når der er tale om en medlemsstat, som er en forbundsstat, et medlem af forbundsstaten
 - iv) et SPV-selskab for flere medlemsstater
 - v) en international finansiell institution oprettet af to eller flere medlemsstater, som har til formål at mobilisere kapital og stille finansiell bistand til rådighed for de af dens medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer, eller
 - vi) Den Europæiske Investeringsbank
- e) »credit default swap på statsobligationer« : en credit default swap, hvor en betaling eller en anden ydelse erlægges i tilfælde af en kredithændelse eller en misligholdelse relateret til en statslig udsteder
- f) »statsobligation« : et gældsinstrument udstedt af en statslig udsteder
- g) »udstedte statsobligationer« : det samlede antal statsobligationer udstedt af en statslig udsteder, som ikke er blevet indfriet
- h) »udstedt aktiekapital« i relation til et selskab : de samlede ordinære aktier og eventuelle præferencaktier udstedt af selskabet, men ikke konvertible obligationer
- i) »hjemland«:
 - i) for et investeringsfirma som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, eller et reguleret marked som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF: hjemlandet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i direktiv 2004/39/EF
 - ii) for et kreditinstitut: hjemlandet som omhandlet i artikel 4, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut¹⁰⁾

- iii) for en juridisk person som ikke er nævnt i nr. i) eller ii): den medlemsstat, hvor den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis der ikke findes noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor hovedkontoret er beliggende
- iv) for en fysisk person: den medlemsstat, hvor vedkommende har sit hovedkontor, eller, hvis der ikke findes noget hovedkontor, den medlemsstat, hvor vedkommende har sin faste bopæl
- j) »relevant kompetent myndighed«:
 - i) i relation til en medlemsstats statsobligationer eller, når der er tale om en medlemsstat, som er en forbundsstat, i relation til et af forbundsstatens medlemmers statsobligationer eller en credit default swap relateret til en medlemsstat eller et medlem af en forbundsmedlemsstat: den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat
 - ii) i relation til Unionens statsobligationer eller en credit default swap relateret til Unionen: den kompetente myndighed i den jurisdiktion, hvor det departement, der udsteder obligationen, er placeret
 - iii) i relation til statsobligationer fra flere medlemsstater, der handler gennem et SPV-selskab, eller en credit default swap relateret til et sådant SPV-selskab: den kompetente myndighed i den jurisdiktion, hvor SPV-selskabet er etableret
 - iv) i relation til statsobligationer fra en international finansiell institution oprettet af to eller flere medlemsstater, som har til formål at mobilisere kapital og stille finansiell bistand til rådighed for de af dens medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer: den kompetente myndighed i den jurisdiktion, hvor den internationale finansielle institution er etableret
 - v) i relation til andre finansielle instrumenter end dem, der er nævnt under nr. i)-iv): den kompetente myndighed for det pågældende finansielle instrument som defineret i artikel 2, nr. 7), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006¹¹⁾ og fastlagt i overensstemmelse med kapitel III i nævnte forordning
 - vi) i relation til et finansielt instrument, der ikke er omfattet af nr. i)-v): den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle instrument første gang blev optaget til handel i et handelssystem
 - vii) i relation til et gældsinstrument udstedt af Den Europæiske Investeringsbank: den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor Den Europæiske Investeringsbank er beliggende
- k) »market making-aktiviteter«: aktiviteter, der udføres af et investeringsfirma, et kreditinstitut, en enhed i et tredjeland eller et firma, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra l), i direktiv 2004/39/EF, der er medlem af et handelssystem eller et marked i et tredjeland, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer er erklæret ækvivalente af Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 2, når den pågældende handler med et finansielt instrument som ordregiver, uanset om instrumentet handles inden for eller uden for et handelssystem, i en eller begge af følgende egenskaber:
 - i) ved at afgive faste, samtidige tilbud på købs- og salgskurs af sammenlignelig størrelse og til konkurrencedygtige kurser med den konsekvens, at markedet tilføres likviditet på en regelmæssig og løbende basis
 - ii) som led i den almindelige forretning ved at udføre ordrer, der er iværksat af kunder eller som sker på kunders anmodning
 - iii) ved afdækning af positioner, der er resultatet af gennemførelsen af opgaverne under nr. i) og ii)
- l) »handelssystem«: et reguleret marked, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, eller en multilateral handelsfacilitet, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 15), i direktiv 2004/39/EF
- m) »primært handelssystem« i relation til en aktie : det handelssystem for den pågældende aktie, der har den højeste omsætning
- n) »autoriseret primary dealer«: en fysisk eller juridisk person, der har underskrevet en aftale med en statslig udsteder eller har en tilsvarende formel anerkendelse fra eller på vegne af en statslig udsteder,

og som i overensstemmelse med denne aftale eller anerkendelse har forpligtet sig til at handle som ordregiver i forbindelse med aktiviteter på det primære og sekundære marked, hvad angår obligationer udstedt af den pågældende udsteder

- o) »central modpart«: en juridisk enhed, der er mellemlid mellem modparterne i de kontrakter, der handles inden for et eller flere finansielle markeder; den centrale modpart bliver køber for enhver sælger og sælger for enhver køber og er ansvarlig for driften af et clearingsystem
- p) »handelsdag«: en handelsdag som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1287/2006
- q) »omsætning« i en aktie: omsætning, som omhandlet i artikel 2, nr. 9), i forordning (EF) nr. 1287/2006.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 42, der præciserer de definitioner, som er fastlagt i stk. 1 i nærværende artikel, især præcisering af, hvornår en fysisk eller juridisk person anses for at eje et finansielt instrument med henblik på definitionen af short selling i stk. 1, litra b).

Artikel 3

Korte og lange positioner

1. Med henblik på denne forordning anses en position for kort i udstedt aktiekapital eller udstedte statsobligationer, når den er opstået på en af følgende måder:

- a) ved short selling af en aktie udstedt af et selskab eller af et gældsinstrument udstedt af en statslig udsteder
- b) ved indgåelse af en transaktion, der frembringer eller er relateret til et finansielt instrument, der ikke er et instrument nævnt under litra a), hvor virkningen eller en af virkningerne af transaktionen er at give den fysiske eller juridiske person, der indgår den pågældende transaktion, en økonomisk fordel i tilfælde af et fald i kursen eller værdien af aktien eller gældsinstrumentet.

2. Med henblik på denne forordning anses en position for lang i udstedt aktiekapital eller udstedte statsobligationer, når den er opstået på en af følgende måder:

- a) ved besiddelse af en aktie udstedt af et selskab eller et gældsinstrument udstedt af en statslig udsteder
- b) ved indgåelse af en transaktion, der frembringer eller er relateret til et finansielt instrument, der ikke er et instrument nævnt under litra a), hvor virkningen eller en af virkningerne af transaktionen er at give den fysiske eller juridiske person, der indgår den pågældende transaktion, en økonomisk fordel i tilfælde af en stigning i kursen eller værdien af aktien eller gældsinstrumentet.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 skal beregningen af en kort eller en lang position, når det gælder enhver position, der besiddes af den pågældende person indirekte, herunder gennem eller ved hjælp af et eventuelt indeks, en kurv af værdipapirer eller eventuelle interesser i en exchange traded fund eller lignende enhed, bestemmes af den pågældende fysiske eller juridiske person, der handler fornuftigt og under hensyntagen til offentligt tilgængelige oplysninger om sammensætningen af det relevante indeks, den relevante kurv af værdipapirer, eller interesserne i den exchange traded fund eller lignende enhed. I forbindelse med beregningen af en kort position eller en lang position skal ingen person være forpligtet til at indhente eventuelle realtidsoplysninger om sådanne sammensætninger fra andre.

Med henblik på stk. 1 og 2 skal beregningen af en kort eller en lang position i statsobligationer omfatte en eventuel credit default swap på statsobligationer, der relaterer sig til den statslige udsteder.

4. Med henblik på denne forordning anses den position, der er tilbage, efter at en eventuel lang position, som en fysisk eller juridisk person besidder i den udstedte aktiekapital, er trukket fra en eventuel kort position, som den pågældende fysiske eller juridiske person besidder i den pågældende kapital, for en kort nettoposition i det pågældende selskabs udstedte aktiekapital.

5. Med henblik på denne forordning anses den position, der er tilbage, efter at en eventuel lang position, som en fysisk eller juridisk person besidder i udstedte statsobligationer, og en eventuel lang position i en statslig udsteders gældsinstrumenter, for hvilke kursen er tæt forbundet med kursen på de pågældende statsobligationer, er trukket fra en eventuel kort position, som den pågældende fysiske eller juridiske person besidder i de pågældende statsobligationer, for en kort nettoposition i de statsobligationer, der er udstedt af den pågældende statslige udsteder.

6. Beregningen af statsobligationer i henhold til stk. 1-5 foretages for hver enkelt statslig udsteder, også når separate enheder udsteder statsobligationer på vegne af den statslige udsteder.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42 med henblik på at præcisere:

a) tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person anses for at besidde en aktie eller et gældsinstrument efter stk. 2

b) tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person har en kort nettoposition efter stk. 4 og 5, og metoden til beregning af denne position

c) metoden til beregning af positioner efter stk. 3, 4 og 5, når forskellige enheder i en gruppe har lange eller korte positioner, eller af positioner for porteføljeforvaltningsaktiviteter med hensyn til separate midler.

Med henblik på første afsnit, litra c), skal metoden til beregning navnlig tage højde for, om der føres forskellige investeringsstrategier i forhold til en bestemt udsteder via mere end én separat fond, der forvaltes af samme fondsforvalter, om den samme investeringsstrategi føres i forhold til en bestemt udsteder via mere end én fond, og om mere end én portefølje inden for samme enhed selvforvaltes i overensstemmelse med samme investeringsstrategi i forhold til en bestemt udsteder.

Artikel 4

Udækket position i en credit default swap på statsobligationer

1. Med henblik på denne forordning anses en fysisk eller juridisk person for at have en udækket position i en credit default swap på statsobligationer, når denne credit default swap på statsobligationer ikke tjener til at afdække:

a) risikoen for udstederens misligholdelse, hvor den pågældende fysiske eller juridiske person har en lang position i statsobligationer fra den udsteder, som den pågældende credit default swap på statsobligationer er relateret til, eller

b) risikoen for et fald i værdien af statsobligationerne, hvor den pågældende fysiske eller juridiske person har aktiver eller passiver, inklusive men ikke begrænset til finansieringsaftaler, en portefølje af aktiver eller finansielle forpligtelser, hvis værdi afhænger af værdien af statsobligationerne.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der i overensstemmelse med artikel 42 med henblik på nærværende artikels stk. 1 fastsætter:

a) de tilfælde, hvor en credit default swap-transaktion i statsobligationer anses for at være afdækning mod en misligholdelsesrisiko eller en risiko for et fald i værdien af statsobligationerne, og metoden til beregning af en udækket position i en credit default swap på statsobligationer

b) metoden til beregning af positioner, når forskellige enheder i en gruppe har lange eller korte positioner, eller af positioner for porteføljeforvaltningsaktiviteter med hensyn til separate midler.

KAPITEL II

GENNEMSIGTIGHEDEN AF KORTE NETTOPOSITIONER

*Artikel 5***Meddelelse til de kompetente myndigheder om betydelige korte nettopositioner i aktier**

1. En fysisk eller juridisk person, der har en kort nettoposition i den udstedte aktiekapital i et selskab, som har aktier optaget til handel i et handelssystem, skal underrette den relevante kompetente myndighed, jf. artikel 9, når den pågældende position når eller falder under en i nærværende artikels stk. 2 nævnt relevant meddelelsetærskel.

2. En relevant meddelelsetærskel er en procentdel, der svarer til 0,2 % af den udstedte aktiekapital i det pågældende selskab, og hver 0,1 % derover.

3. Den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA) kan afgive en udtalelse til Kommissionen om justering af de i stk. 2 omhandlede tærskler under hensyntagen til udviklingen på de finansielle markeder.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42, der ændrer de tærskler, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, under hensyntagen til udviklingen på de finansielle markeder.

*Artikel 6***Offentliggørelse af betydelige korte nettopositioner i aktier**

1. En fysisk eller juridisk person, der har en kort nettoposition i den udstedte aktiekapital i et selskab, som har aktier optaget til handel i et handelssystem, skal fremlægge oplysninger om denne position til offentligheden, jf. artikel 9, når den pågældende position når eller falder under en i stk. 2 i nærværende artikel nævnt relevant offentliggørelsetærskel.

2. En relevant offentliggørelsetærskel er en procentdel, der svarer til 0,5 % af den udstedte aktiekapital i det pågældende selskab, og hver 0,1 % derover.

3. ESMA kan afgive en udtalelse til Kommissionen om justering af de i stk. 2 omhandlede tærskler under hensyntagen til udviklingen på de finansielle markeder.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42, der ændrer de tærskler, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, under hensyntagen til udviklingen på de finansielle markeder.

5. Denne artikel berører ikke love og administrative bestemmelser, der er vedtaget om overtagelsestilbud, fusionstransaktioner og andre transaktioner, der påvirker ejerskab af eller kontrol med virksomheder, som reguleres af de tilsynsmyndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud¹²⁾, som kræver offentliggørelse af korte positioner ud over, hvad der kræves i denne artikel.

*Artikel 7***Meddelelse til kompetente myndigheder om betydelige korte nettopositioner i statsobligationer**

1. En fysisk eller juridisk person, der har en kort nettoposition i udstedte statsobligationer, skal underrette den relevante kompetente myndighed, jf. artikel 9, når en sådan position når eller falder under de relevante meddelelsetærskler for den pågældende statslige udsteder.

2. De relevante meddelelsetærskler består af et startbeløb og derefter yderligere trin med hensyn til hver enkelt statslig udsteder, som præciseret i de foranstaltninger, som Kommissionen tager i henhold til stk. 3. ESMA offentliggør på sit websted meddelelsetærsklerne for hver medlemsstat.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42, der præciserer de beløb og trinvis stigninger, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2.

Kommissionen skal:

- a) sikre, at tærsklerne ikke fastsættes på et niveau, som vil kræve meddelelse af positioner, der er af minimal værdi
- b) tage højde for det samlede antal udestående udstedte statsobligationer for hver enkelt statslig udsteder og den gennemsnitlige størrelse af positioner, der besiddes af markedsdeltagere i statsobligationer fra den pågældende statslige udsteder, og
- c) tage hensyn til likviditeten på de enkelte markeder for statsobligationer.

Artikel 8

Meddelelse til kompetente myndigheder om udækkede positioner i credit default swaps på statsobligationer

Suspenderer en kompetent myndighed begrænsninger i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, skal en fysisk eller juridisk person, der har en udækket position i en credit default swap på statsobligationer, underrette den relevante kompetente myndighed, når en sådan position når eller falder under de relevante meddelelsetærskler for den pågældende statslige udsteder, som præciseret i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 9

Metode til meddelelse og offentliggørelse

1. Enhver meddelelse eller offentliggørelse i henhold til artikel 5, 6, 7 eller 8 skal indeholde nærmere oplysninger om identiteten på den fysiske eller juridiske person, der besidder den relevante position, størrelsen af den relevante position, ustederen af de værdipapirer, den relevante position omfatter, samt den dato, hvor den relevante position opstod, blev ændret eller ophørte med at være i den pågældende persons besiddelse.

Med henblik på artikel 5, 6, 7 og 8 skal fysiske eller juridiske personer, som besidder betydelige korte nettopositioner, i en periode på fem år føre register over bruttopositioner, der udgør en betydelig kort nettoposition.

2. Det relevante tidspunkt for beregning af en kort nettoposition er kl. 24.00 ved udgangen af den handelsdag, hvor den fysiske eller juridiske person besidder den relevante position. Dette tidspunkt gælder alle transaktioner, uanset hvilken handelsmetode der anvendes, herunder transaktioner der gennemføres gennem manuel eller automatiseret handel, og uanset om transaktionerne er foretaget inden for almindelig åbningstid. Meddelelse eller offentliggørelse skal ske senest kl. 15.30 den følgende handelsdag. De tidspunkter, der er angivet i dette stykke, beregnes ud fra tiden i den medlemsstat, hvor den relevante kompetente myndighed, som den pågældende position skal meddeles til, er hjemmehørende.

3. Meddelelse af oplysninger til en relevant kompetent myndighed skal garantere oplysningernes fortrolighed og omfatte mekanismer til sikring af, at kilden til meddelelsen er autentisk.

4. Offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i artikel 6 skal ske på en sådan måde, at der sikres hurtig adgang til oplysningerne uden forskelsbehandling. Disse oplysninger offentliggøres på et centralt websted, som den relevante kompetente myndighed driver eller fører tilsyn med. De kompetente myndig-

heder meddeler adressen på dette websted til ESMA, som så anbringer et link til alle disse centrale websteder på sit eget websted.

5. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal indgives med henblik på stk. 1.

ESMA forelægger disse udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2012.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 4 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte de midler, hvormed oplysningerne kan offentliggøres.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest 31. marts 2012.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 10

Anvendelse af kravene om meddelelse og offentliggørelse

Kravene om meddelelse og offentliggørelse i henhold til artikel 5, 6, 7 og 8 finder anvendelse på fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende eller etableret i Unionen eller i et tredjeland.

Artikel 11

Oplysninger, som skal stilles til ESMA's rådighed

1. De kompetente myndigheder skal stille oplysninger i oversigtsform til rådighed for ESMA på kvartalsbasis vedrørende korte nettopositioner i udstedt aktiekapital og udstedte statsobligationer og udækkede positioner i credit default swaps på statsobligationer, hvor den er den relevante kompetente myndighed og modtager meddelelser i henhold til artikel 5, 7 og 8.

2. For at udføre sine opgaver efter denne forordning kan ESMA til enhver tid anmode om supplerende oplysninger fra en relevant kompetent myndighed om korte nettopositioner i udstedt aktiekapital og udstedte statsobligationer eller udækkede positioner i credit default swaps på statsobligationer.

Den kompetente myndighed skal stille de ønskede oplysninger til rådighed for ESMA senest inden for syv kalenderdage. Hvis der er en negativ begivenhed eller udvikling, som udgør en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat, stiller den kompetente myndighed alle tilgængelige oplysninger til rådighed for ESMA på grundlag af meddelelseskravene i artikel 5, 7 og 8 inden for 24 timer.

3. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal stilles til rådighed i henhold til stk. 1 og 2.

ESMA forelægger disse udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2012.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer formatet af de oplysninger, der skal stilles til rådighed i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2012.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL III

UDÆKKET SHORT SELLING

Artikel 12

Begrænsninger af udækket short selling af aktier

1. En fysisk eller juridisk person må kun indgå i short selling af en aktie, der er optaget til handel i et handelssystem, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den fysiske eller juridiske person har lånt aktien eller har truffet alternative foranstaltninger, der resulterer i en tilsvarende retsvirkning
- b) den fysiske eller juridiske person har indgået en aftale om at låne aktien eller har et andet fuldstændig retskraftigt krav i henhold til aftaleretten eller ejendomsretten om at få overført ejerskab af et tilsvarende antal værdipapirer af samme klasse, således at afviklingen kan gennemføres på forfaldstidspunktet, eller
- c) den fysiske eller juridiske person har en ordning med en tredjepart, ifølge hvilken tredjeparten har bekræftet, at aktien er tilgængelig, og har truffet foranstaltninger vis-à-vis tredjeparter, der er nødvendige for, at den fysiske eller juridiske person kan have en rimelig forventning om, at afviklingen kan gennemføres på forfaldstidspunktet.

2. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge de typer af aftaler eller ordninger, som i tilstrækkelig grad sikrer, at den pågældende aktie er til rådighed for afvikling. Når det fastlægges, hvilke foranstaltninger der er nødvendige, for at det med rimelighed kan forventes, at afviklingen kan gennemføres på forfaldstidspunktet, tager ESMA bl.a. højde for daytrading og aktiernes likviditet.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest 31. marts 2012.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 13

Begrænsninger af udækket short selling af statsobligationer

1. En fysisk eller juridisk person må kun indgå i short selling af statsobligationer, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den fysiske eller juridiske person har lånt statsobligationen eller har truffet alternative bestemmelser, der resulterer i en tilsvarende retsvirkning
- b) den fysiske eller juridiske person har indgået en aftale om at låne statsobligationen eller har et andet fuldstændigt retskraftigt krav i henhold til aftaleretten eller ejendomsretten om at få overført ejerskab af et tilsvarende antal værdipapirer af samme klasse, således at afviklingen kan gennemføres på forfaldstidspunktet, eller

c) den fysiske eller juridiske person har en ordning med en tredjepart, ifølge hvilken tredjeparten har bekræftet, at statsobligationen er tilgængelig, eller på anden måde har en rimelig forventning om, at afviklingen kan gennemføres på forfaldstidspunktet.

2. Begrænsningerne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis transaktionen tjener til at risikoafdække en lang position i gældsinstrumenter fra en udsteder, hvis kurs er tæt forbundet med kursen på de pågældende statsobligationer.

3. Hvis statsobligationens likviditet ligger under den tærskel, der er fastsat i henhold til metoden, jf. stk. 4, kan de i stk. 1 nævnte begrænsninger midlertidigt suspenderes af den relevante kompetente myndighed. Inden disse begrænsninger suspenderes, skal den relevante kompetente myndighed give ESMA og de andre kompetente myndigheder meddelelse om den påtænkte suspension.

En suspension skal være gyldig i en indledende periode på højst seks måneder fra datoen for dens offentliggørelse på den relevante kompetente myndigheds websted. Suspensionen kan forlænges for perioder på højst seks måneder, hvis årsagerne til suspensionen fortsat er til stede. Hvis suspensionen ikke forlænges ved udløbet af den indledende periode eller efter en eventuel efterfølgende forlængelse, udløber den automatisk.

ESMA afgiver senest 24 timer efter meddelelsen fra den relevante kompetente myndighed en udtalelse baseret på stk. 4 om den meddelte suspension eller en forlængelse af suspension. Udtalelsen skal offentliggøres på ESMA's websted.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42, der præciserer parametre og metoder til beregning af den i nærværende artikels stk. 3 nævnte likviditetstærskel for udstedte statsobligationer.

Parametre og metoder til medlemsstaternes beregning af tærsklen skal opstilles på en sådan måde, at tærsklen, når den er nået, repræsenterer en væsentlig nedgang i forhold til den pågældende statsobligations gennemsnitlige likviditet.

Tærsklen skal defineres på grundlag af objektive kriterier, der er specifikke for det relevante statsobligationsmarked, herunder det samlede antal udestående udstedte statsobligationer for hver enkelt statslige udsteder.

5. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 kan ESMA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge de typer af aftaler eller ordninger, som i tilstrækkelig grad sikrer, at den pågældende statsobligation er til rådighed for afvikling. ESMA skal især tage hensyn til behovet for at bevare markedernes likviditet, specielt markederne for statsobligationer og for genkøb af statsobligationer.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2012.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 14

Begrænsninger for udækkede credit default swaps på statsobligationer

1. En fysisk eller juridisk person må kun indgå credit default swap-transaktioner i statsobligationer, hvis transaktionen ikke fører til en udækket position i en credit default swap på statsobligationer som omhandlet i artikel 4.

2. En kompetent myndighed kan midlertidigt suspendere de i stk. 1 omhandlede begrænsninger, når den har objektive grunde til at antage, at dens statsobligationsmarked ikke fungerer effektivt, og at sådanne begrænsninger kan have en negativ indvirkning på markedet for credit default swaps på statsobligationer,

især ved at øge låneomkostningerne for statslige udstedere eller ved at påvirke de statslige udsteders mulighed for at udstede nye gældsbeviser. Disse grunde skal baseres på følgende indikatorer:

- a) en høj eller stigende rente på statsobligationer
- b) en udvidelse af rentespændet på statsobligationer sammenlignet med andre statslige udsteders statsobligationer
- c) en udvidelse af spændene på credit default swaps på statsobligationer i forhold til own curve og sammenlignet med andre statslige udstedere
- d) en hurtig tilbagevenden af prisen på statsgæld til ligevægtspris efter en stor handel
- e) størrelserne af de handler med statsobligationer, der kan gennemføres.

Den kompetent myndighed kan også anvende andre indikatorer end dem, der er angivet i første afsnit, litra a)-e).

Inden begrænsninger suspenderes i henhold til denne artikel, underretter den relevante kompetente myndighed ESMA og de andre kompetente myndigheder om den foreslåede suspension og de grunde, som den er baseret på.

En suspension skal være gyldig i en indledende periode på højst 12 måneder fra datoen for dens offentliggørelse på den relevante kompetente myndigheds websted. Suspensionen kan forlænges for perioder på højst seks måneder, hvis grundene til suspensionen fortsat er til stede. Forlænges suspensionen ikke ved udløbet af den indledende periode eller efter en eventuel efterfølgende forlængelse, udløber den automatisk.

ESMA afgiver senest 24 timer efter underretningen fra den relevante kompetente myndighed en udtalelse om den påtænkte suspension eller forlængelse af en suspension, uanset om den kompetente myndighed har baseret suspensionen på de indikatorer, der er fastsat i første afsnit, litra a)-e), eller på andre indikatorer. Når den påtænkte suspension eller forlængelse af en suspension er baseret på andet afsnit, skal denne udtalelse også inkludere en vurdering af de indikatorer, den kompetente myndighed har anvendt. Udtalelsen offentliggøres på ESMA's websted.

Artikel 15

Procedurer for dækningskøb

1. En central modpart i en medlemsstat, som leverer clearingydelse til aktier, skal sikre, at der findes procedurer, som opfylder alle følgende krav:

- a) når en fysisk eller juridisk person, der sælger aktier, ikke kan levere aktierne til afvikling inden for fire bankdage efter den dag, hvor afviklingen forfalder, iværksættes der automatisk procedurer for dækningskøb af aktierne for at sikre levering til afvikling
- b) når dækningskøb af aktierne til levering ikke er muligt, betales der et beløb til køberen på basis af værdien af aktierne, der skulle leveres, på leveringsdatoen plus et beløb for tab, som køberen har lidt som følge af den manglende afvikling, og
- c) en fysisk eller juridisk person, der ikke foretager afvikling, godtgør alle beløb, som er betalt i henhold til litra a) og b).

2. En central modpart i en medlemsstat, der leverer clearingydelse til aktier, skal sikre, at der findes procedurer, der sikrer, at når en fysisk eller juridisk person, der sælger aktier, ikke leverer aktierne til afvikling på den dag, hvor afvikling skal finde sted, er en sådan person forpligtet til at betale dagbøder for hver dag, leveringen udebliver.

Dagbøderne skal være tilstrækkeligt høje til at virke afskrækkende på fysiske eller juridiske personer, der ikke foretager afvikling.

KAPITEL IV

FRITAGELSER

*Artikel 16***Fritagelse, hvor det primære handelssystem er i et tredjeland**

1. Artikel 5, 6, 12 og 15 finder ikke anvendelse på aktierne i et selskab, der er optaget til handel i et handelssystem i Unionen, hvis det primære handelssystem for handelen med aktierne befinder sig i et tredjeland.

2. Den relevante kompetente myndighed for aktier i et selskab, der handles i et handelssystem i Unionen og i et handelssystem i et tredjeland, skal mindst hvert andet år bestemme, hvorvidt det primære system for handel med disse aktier befinder sig i et tredjeland.

Den relevante kompetente myndighed skal underrette ESMA om sådanne eventuelle aktier, der er fundet at have deres primære handelssystem i et tredjeland.

Hvert andet år offentliggør ESMA listen over aktier, hvis primære handelssystem befinder sig i et tredjeland. Listen skal gælde i en periode på to år.

3. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til beregning af omsætningen for at bestemme det primære handelssystem for handelen med en aktie.

ESMA forelægger disse udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2012.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af stk. 1 og 2 udarbejder ESMA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at præcisere:

- a) den dato, hvorpå enhver beregning med henblik på at bestemme det primære handelssystem for en aktie skal foretages, og den periode, beregningen skal gælde for
- b) den dato, hvor den relevante kompetente myndighed senest skal underrette ESMA om de aktier, for hvilke det primære handelssystem ligger i et tredjeland
- c) den dato, hvorfra listen skal gælde, efter at den er offentliggjort af ESMA.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2012.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 17***Fritagelse for market making-aktiviteter og primære markedsoperationer**

1. Artikel 5, 6, 7, 12, 13 og 14 finder ikke anvendelse på transaktioner udført som led i market making-aktiviteter.

2. Efter proceduren i artikel 44, stk. 2, kan Kommissionen vedtage afgørelser, der bestemmer, at et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at et marked, der er autoriseret i det pågældende tredjeland, overholder de juridisk bindende krav, der, med henblik på anvendelsen af fritagelsen i stk. 1, er ækvivalente med kravene i afsnit III i direktiv 2004/39/EF, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)¹³⁾ og i Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked¹⁴⁾, som forudsætter effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer kan anses for at være ækvivalente, når tredjelandets:

- a) markeder er underlagt autorisation samt løbende effektivt tilsyn og effektiv håndhævelse
- b) markeder har klare og gennemsigtige regler for optagelse af værdipapirer til handel, således at sådanne værdipapirer kan handles på en redelig, velordnet og effektiv måde og er frit omsættelige
- c) udstedere af værdipapirer er underlagt krav om periodiske og løbende oplysninger, hvilket sikrer en høj grad af investorbekyttelse, og
- d) markedsgennemsigtighed og -integritet er sikret ved at forhindre markedsmisbrug i form af insidehandel og markedsmanipulation.

3. Artikel 7, 13 og 14 finder ikke anvendelse på aktiviteter, der udføres af en fysisk eller juridisk person, når denne som autoriseret primary dealer i henhold til en aftale med en statslig udsteder handler som ordregiver vedrørende et finansielt instrument med hensyn til aktiviteter på det primære og sekundære marked i forbindelse med de pågældende statsobligationer.

4. Artikel 5, 6, 12, 13 og 14 i nærværende forordning finder ikke anvendelse på en fysisk eller juridisk person, når denne indgår i short selling af et værdipapir eller har en kort nettoposition i forbindelse med gennemførelse af en stabilisering i henhold til kapitel III i Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til tilbagekøbsprogrammer og stabilisering af finansielle instrumenter¹⁵⁾.

5. Fritagelsen i stk. 1 finder kun anvendelse, når den pågældende fysiske eller juridiske person skriftligt har meddelt den kompetente myndighed i sin medlemsstat, at vedkommende har til hensigt at anvende fritagelsen. Meddelelsen skal ske senest 30 kalenderdage, inden den fysiske eller juridiske person har til hensigt at anvende fritagelsen for første gang.

6. Fritagelsen i stk. 3 finder kun anvendelse, når den autoriserede primary dealer forinden skriftligt har meddelt den relevante kompetente myndighed med hensyn til de pågældende statsobligationer, at vedkommende har til hensigt at anvende fritagelsen. Meddelelsen skal ske senest 30 kalenderdage, inden den fysiske eller juridiske person, der optræder som autoriseret primary dealer, har til hensigt at anvende fritagelsen for første gang.

7. Den kompetente myndighed, der er nævnt i stk. 5 og 6, kan forbyde brugen af fritagelsen, hvis den anser den pågældende fysiske eller juridiske person for ikke at opfylde betingelserne for fritagelsen. Et eventuelt forbud skal pålægges inden for den periode på 30 kalenderdage, der er nævnt i stk. 5 eller 6, eller efterfølgende, hvis den kompetente myndighed bliver klar over, at der er sket ændringer i den fysiske eller juridiske persons forhold, således at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for fritagelsen.

8. En enhed i et tredjeland, der ikke er autoriseret i Unionen, skal sende den i stk. 5 og 6 nævnte meddelelse til den kompetente myndighed for det hovedhandelssystem i Unionen, hvor enheden handler.

9. En fysisk eller juridisk person, der har givet meddelelse i henhold til stk. 5, skal snarest muligt skriftligt underrette den kompetente myndighed i sin medlemsstat, når der er sket ændringer, som kan påvirke vedkommendes berettigelse til at anvende fritagelsen, eller hvis vedkommende ikke længere ønsker at anvende fritagelsen.

10. En fysisk eller juridisk person, der har givet meddelelse i henhold til stk. 6, skal snarest muligt skriftligt underrette den relevante kompetente myndighed i relation til de pågældende statsobligationer, når der er sket ændringer, som kan påvirke vedkommendes berettigelse til at anvende fritagelsen, eller hvis vedkommende ikke længere ønsker at anvende fritagelsen.

11. Den kompetente myndighed i hjemlandet kan anmode om skriftlige oplysninger fra en fysisk eller juridisk person, der udfører aktiviteter i henhold til fritagelserne i stk. 1, 3 eller 4, om korte positioner, der besiddes, eller aktiviteter, der udføres i henhold til fritagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal stille oplysningerne til rådighed senest fire kalenderdage, efter at anmodningen er sket.

12. En kompetent myndighed skal underrette ESMA inden for to uger efter meddelelsen i henhold til stk. 5 eller 9 om eventuelle market makers og i henhold til stk. 6 eller 10 om eventuelle autoriserede primary dealers, der gør brug af fritagelsen, og om eventuelle market makers og autoriserede primary dealers, der ikke længere gør brug af fritagelsen.

13. ESMA offentliggør og opdaterer på sit websted en liste over market makers og autoriserede primary dealers, der anvender fritagelsen.

14. En meddelelse eller underretning efter denne artikel kan gives af en person til en kompetent myndighed eller af en kompetent myndighed til ESMA på et hvilket som helst tidspunkt inden for 60 kalenderdage inden den 1. november 2012.

KAPITEL V

DE KOMPETENTE MYNDIGHEDERS OG ESMA'S INTERVENTIONSBEFØJELSER

AFDELING 1

De kompetente myndigheders beføjelser

Artikel 18

Meddelelse og offentliggørelse under ekstraordinære omstændigheder

1. Med forbehold af artikel 22 kan en kompetent myndighed kræve, at en fysisk eller juridisk person, der har en kort nettoposition i et bestemt finansielt instrument eller en bestemt klasse af finansielle instrumenter, skal underrette myndigheden eller offentliggøre oplysninger om positionen, når den pågældende position når eller falder under en meddelelsestærskel, der fastsættes af den kompetente myndighed, og når:

- a) der er negative hændelser eller en negativ udvikling, som udgør en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden i den pågældende medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og
- b) foranstaltningen er nødvendig for at håndtere truslen og vil ikke have en ødelæggende virkning på de finansielle markeders effektivitet, som ikke står i rimeligt forhold til foranstaltningens fordele.

2. Stk. 1 i nærværende artikel finder ikke anvendelse på finansielle instrumenter, for hvilke der allerede kræves gennemsigtighed i henhold til artikel 5-8. En foranstaltning i henhold til stk. 1 kan gælde under omstændigheder eller være underlagt undtagelser, der er specificeret af den kompetente myndighed. Undtagelser kan især specificeres som gældende for market making-aktiviteter og primære markedsaktiviteter.

Artikel 19

Långiveres meddelelse under ekstraordinære omstændigheder

1. Med forbehold af artikel 22 kan en kompetent myndighed træffe den foranstaltning, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, når:

- a) der er negative hændelser eller en negativ udvikling, som udgør en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden i den pågældende medlemsstat eller i en eller flere medlemsstater, og
- b) foranstaltningen er nødvendig for at håndtere truslen og vil ikke have en ødelæggende virkning på de finansielle markeders effektivitet, som ikke står i rimeligt forhold til foranstaltningens fordele.

2. En kompetente myndighed kan kræve, at fysiske eller juridiske personer, der er engageret i udlån af et bestemt finansielt instrument eller en bestemt klasse af finansielle instrumenter, meddeler enhver betydelig ændring i de vederlag, der kræves for dette udlån.

Artikel 20

Begrænsninger af short selling og lignende transaktioner under ekstraordinære omstændigheder

1. Med forbehold af artikel 22 kan en kompetent myndighed træffe en eller flere af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2 i nærværende artikel, når:

- a) der er negative hændelser eller en negativ udvikling, som udgør en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden i den pågældende medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og
- b) foranstaltningen er nødvendig for at håndtere truslen og ikke vil have en ødelæggende virkning på de finansielle markeders effektivitet, som ikke står i rimeligt forhold til foranstaltningens fordele.

2. En kompetent myndighed kan forbyde fysiske eller juridiske personer at indgå i, eller pålægge dem betingelser, når de indgår i:

- a) short selling, eller
- b) en transaktion, der ikke er short selling, som frembringer eller er relateret til et finansielt instrument, og hvor virkningen eller en af virkningerne af den pågældende transaktion er at give den fysiske eller juridiske person en økonomisk fordel i tilfælde af et fald i kursen eller værdien af et andet finansielt instrument.

3. En foranstaltning, der er truffet i henhold til stk. 2, kan gælde for transaktioner vedrørende alle finansielle instrumenter af en bestemt klasse eller et bestemt finansielt instrument. Foranstaltningen kan gælde under omstændigheder eller være underlagt undtagelser, der er specificeret af den kompetente myndighed. Undtagelser kan især specificeres som gældende for market making-aktiviteter og primære markedsaktiviteter.

Artikel 21

Begrænsninger af credit default swap-transaktioner i statsobligationer under ekstraordinære omstændigheder

1. Med forbehold af artikel 22 kan en kompetent myndighed begrænse fysiske eller juridiske personers mulighed for at indgå credit default swap-transaktioner i statsobligationer eller begrænse værdien af credit default swap-positioner i statsobligationer, som disse personer har lov til at indgå, når:

- a) der er negative hændelser eller en negativ udvikling, som udgør en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden i den pågældende medlemsstat eller i en eller flere andre medlemsstater, og
- b) foranstaltningen er nødvendig for at håndtere truslen og ikke vil have en ødelæggende virkning på de finansielle markeders effektivitet, som ikke står i rimeligt forhold til foranstaltningens fordele.

2. En foranstaltning truffet i henhold til stk. 1 kan gælde for credit default swap-transaktioner i statsobligationer af en bestemt klasse eller bestemte credit default swap-transaktioner i statsobligationer. Foranstaltningen kan gælde under omstændigheder eller være underlagt undtagelser, der er specificeret af den

kompetente myndighed. Undtagelser kan især specificeres som gældende for marked making-aktiviteter og aktiviteter på det primære marked.

Artikel 22

Foranstaltninger truffet af andre kompetente myndigheder

Med forbehold af artikel 26 kan en kompetent myndighed kun træffe eller forlænge en foranstaltning i henhold til artikel 18, 19, 20 eller 21 med hensyn til et finansielt instrument, for hvilket den ikke er den relevante kompetente myndighed, med den relevante kompetente myndigheds samtykke.

Artikel 23

Beføjelse til midlertidigt at begrænse short selling af finansielle instrumenter i tilfælde af et betydeligt kursfald

1. Er kursen på et finansielt instrument faldet betydeligt på en enkelt handelsdag i forhold til det pågældende handelssystemets slutkurs den foregående handelsdag, skal den kompetente myndighed i handelssystemets hjemland overveje, om det er hensigtsmæssigt at forbyde fysiske eller juridiske personer, eller begrænse deres adgang til, at indgå i short selling af det finansielle instrument i det pågældende handelssystem, eller på anden måde begrænse transaktioner i det finansielle instrument i det pågældende handelssystem, for at forhindre et forstyrrende fald i kursen på det finansielle instrument.

Er den kompetente myndighed overbevist i henhold til første afsnit om, at det er hensigtsmæssigt at gøre det, skal myndigheden, når det drejer sig om en aktie eller et gældsinstrument, forbyde fysiske og juridiske personer, eller begrænse deres adgang til, at indgå i short selling i det pågældende handelssystem, eller, hvis det drejer sig om en anden type finansielt instrument, begrænse transaktionerne i et sådant instrument i det pågældende handelssystem for at forhindre et forstyrrende fald i kursen på de finansielle instrumenter.

2. Foranstaltningen i stk. 1 gælder maksimalt til slutningen på den handelsdag, der følger efter den handelsdag, hvor kursfaldet fandt sted. Hvis der ved slutningen på den handelsdag, der følger efter den handelsdag, hvor kursfaldet fandt sted, på trods af den indførte foranstaltning sker endnu et betydeligt fald svarende til mindst halvdelen af det beløb, der er fastsat i stk. 5, i værdien på det finansielle instrument i forhold til slutkursen den første handelsdag, kan den kompetente myndighed forlænge foranstaltningen med maksimalt to handelsdage efter slutningen på den anden handelsdag.

3. Foranstaltningen i stk. 1 gælder under omstændigheder eller er underlagt undtagelser, der er specificeret af den kompetente myndighed. Undtagelser kan især specificeres som gældende for marked making-aktiviteter og primære markedsaktiviteter.

4. En kompetent myndighed i et handelssystemets hjemland, hvor et finansielt instrument på en enkelt handelsdag er faldet med den værdi, der er nævnt i stk. 5, skal underrette ESMA om, at der er truffet afgørelse i henhold til stk. 1, senest to timer efter slutningen på den pågældende handelsdag. ESMA underretter omgående de kompetente myndigheder i hjemlandene for de handelssystemer, hvor det samme finansielle instrument handles.

Er en kompetent myndighed uenig i den foranstaltning, som en anden kompetent myndighed har truffet vedrørende et finansielt instrument, der handles i forskellige handelssystemer reguleret af forskellige kompetente myndigheder, kan ESMA bistå disse myndigheder med at nå frem til en aftale i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Forliget skal være afsluttet inden midnat ved slutningen på den samme handelsdag. Når de berørte kompetente myndigheder ikke til enighed i forligsfasen, kan ESMA træffe en afgørelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010. Afgørelsen skal være truffet, før den næste handelsdag begynder.

5. Faldet i værdien skal være på 10 % eller mere, når det drejer sig om en likvid aktie, som fastsat i artikel 22 i forordning (EF) nr. 1287/2006, og for illikvide aktier og andre klasser af finansielle instrumenter fastsættes procenten af Kommissionen.

6. ESMA kan afgive og fremsende en udtalelse til Kommissionen om justering af den i stk. 5 omhandlede tærskel under hensyntagen til udviklingen på de finansielle markeder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42, der ændrer de tærskler, der er nævnt i nærværende artikels stk. 5, under hensyntagen til udviklingen på de finansielle markeder.

7. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42, som præciserer, hvad der udgør et betydeligt fald i værdien for finansielle instrumenter, der ikke er likvide aktier, under hensyntagen til specificiteten af hver enkelt klasse af finansielle instrumenter og forskellene i volatilitet.

8. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder ESMA udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til beregning af faldet på 10 % for likvide aktier og af faldet i værdi, som fastsættes af Kommissionen som nævnt i stk. 7.

ESMA forelægger disse udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2012.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de forskriftsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 24

Begrænsningsperiode

En foranstaltning, der indføres i henhold til artikel 18, 19, 20 eller 21, er gyldig i en indledende periode på højst tre måneder, regnet fra den dato, hvor den i artikel 25 omhandlede meddelelse offentliggøres.

Foranstaltningen kan forlænges med flere perioder på højst tre måneder, hvis grundene til at træffe foranstaltningen fortsat er til stede. Forlænges foranstaltningen ikke ved udløbet af en sådan tremåneders periode, udløber den automatisk.

Artikel 25

Meddelelse om begrænsninger

1. En kompetent myndighed skal på sit websted offentliggøre meddelelse om eventuelle beslutninger om at indføre eller forlænge foranstaltninger, der er nævnt i artikel 18-23.

2. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om:

- a) de indførte foranstaltninger, herunder de instrumenter og klasser af transaktioner, som de gælder for, og deres varighed
- b) årsagerne til, at den kompetente myndighed mener, at det er nødvendigt at indføre de pågældende foranstaltninger, herunder dokumentation for disse årsager.

3. En foranstaltning i henhold til artikel 18-23 får virkning, når meddelelsen offentliggøres, eller på et tidspunkt, der er angivet i meddelelsen, som er efter offentliggørelsen, og den finder kun anvendelse på transaktioner, der indgås, efter at foranstaltningen har fået virkning.

Artikel 26

Meddelelse til ESMA og andre kompetente myndigheder

1. Inden en eventuel foranstaltning i henhold til artikel 18, 19, 20 eller 21 indføres eller forlænges, og inden en eventuel begrænsning i henhold til artikel 23 indføres, skal en kompetent myndighed underrette ESMA og de andre kompetente myndigheder om den foranstaltning, myndigheden påtænker.

2. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om de foreslåede foranstaltninger, klasserne af finansielle instrumenter og transaktioner, de vil gælde for, dokumentation for årsagerne til foranstaltningerne og det tidspunkt, hvor foranstaltningerne skal træde i kraft.

3. Meddelelse om et forslag til indførelse eller forlængelse af en foranstaltning i henhold til artikel 18, 19, 20 eller 21 skal ske senest 24 timer, før foranstaltningen påtænkes at få virkning eller blive forlænget. Under ekstraordinære omstændigheder kan en kompetent myndighed give meddelelse mindre end 24 timer, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning, når det ikke er muligt at give et varsel på 24 timer. Meddelelse om en begrænsning i henhold til artikel 23 skal ske, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning.

4. En kompetent myndighed, som modtager meddelelse i henhold til denne artikel, kan træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18-23 i den pågældende medlemsstat, når det er godtgjort, at foranstaltningen er nødvendig, for at assistere den kompetente myndighed, der har givet meddelelsen. Den kompetente myndighed, som modtager meddelelse, skal også give meddelelse i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel, når den har til hensigt at træffe foranstaltninger.

AFDELING 2

ESMA's beføjelser

Artikel 27

ESMA's koordinering

1. ESMA skal spille en støttende og koordinerende rolle med hensyn til foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i henhold til afdeling 1. ESMA skal især sikre, at kompetente myndigheder optræder konsistent med hensyn til foranstaltninger, der er truffet, specielt med hensyn til, hvornår det er nødvendigt at bruge interventionsbeføjelser, karakteren af de eventuelt indførte foranstaltninger samt ikrafttræden og varighed af sådanne foranstaltninger.

2. Efter at have fået meddelelse i henhold til artikel 26 om en eventuel foranstaltning, som skal indføres eller forlænges i henhold til artikel 18, 19, 20 eller 21, afgiver ESMA inden for 24 timer udtalelse om, hvorvidt den finder, at foranstaltningen eller den foreslåede foranstaltning er nødvendig for at håndtere de ekstraordinære omstændigheder. Udtalelsen skal angive, hvorvidt ESMA mener, at negative hændelser eller en negativ udvikling er opstået, som udgør en alvorlig trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden i en eller flere medlemsstater, at foranstaltningen eller den foreslåede foranstaltning er hensigtsmæssig og forholdsmæssigt tilpasset til at håndtere den pågældende trussel, samt om den foreslåede varighed af en sådan foranstaltning er berettiget. Hvis ESMA mener, at det for at håndtere truslen er nødvendigt, at de andre kompetente myndigheder træffer foranstaltninger, skal dette også angives i ESMA's udtalelse. Udtalelsen skal offentliggøres på ESMA's websted.

3. Når en kompetent myndighed påtænker at træffe foranstaltninger eller træffer foranstaltninger i modstrid med ESMA's udtalelse i henhold til stk. 2, eller afslår at træffe foranstaltninger i modstrid med ESMA's udtalelse i henhold til nævnte stykke, skal denne myndighed offentliggøre en meddelelse på sit websted inden for 24 timer efter modtagelsen af ESMA's udtalelse, der giver en fuld redegørelse for dens

grunde til at gøre dette. Når en sådan situation opstår, skal ESMA overveje, om betingelserne er opfyldt, og om der er tale om et tilfælde, hvor det er passende at bruge interventionsbeføjelserne i artikel 28.

4. ESMA revurderer regelmæssigt og under alle omstændigheder mindst hver tredje måned foranstaltninger i henhold til denne artikel. Forlænges foranstaltningen ikke ved udløbet af en sådan tremåneders periode, udløber den automatisk.

Artikel 28

ESMA's interventionsbeføjelser under ekstraordinære omstændigheder

1. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1095/2010 skal ESMA, med forbehold af stk. 2 i nærværende artikel, enten:

- a) kræve, at en fysisk eller juridisk person, der har en kort nettoposition i et bestemt finansielt instrument eller en bestemt klasse af finansielle instrumenter, underretter en kompetent myndighed eller offentliggør oplysninger om en sådan position, eller
- b) forbyde, eller indføre betingelser for, at en fysisk eller juridisk person indgår i short selling eller en transaktion, der frembringer eller er relateret til et finansielt instrument, bortset fra finansielle instrumenter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c), hvor virkningen eller en af virkningerne af transaktionen er at give en sådan person en økonomisk fordel i tilfælde af et fald i kursen eller værdien af et andet finansielt instrument.

En foranstaltning kan gælde under særlige omstændigheder eller være underlagt undtagelser, der er specificeret af ESMA. Undtagelser kan især specificeres som gældende for market making-aktiviteter og primære markedsaktiviteter.

2. ESMA må kun træffe afgørelse efter stk. 1, når:

- a) de foranstaltninger, som er angivet i stk. 1, litra a) og b), omhandler en trussel mod de finansielle markeders funktion og integritet eller mod stabiliteten i dele af eller hele det finansielle system i Unionen, og der er grænseoverskridende konsekvenser, og
- b) ingen kompetent myndighed har truffet foranstaltninger til at håndtere truslen, eller en eller flere af de kompetente myndigheder har truffet foranstaltninger, der ikke i tilstrækkelig grad håndterer truslen.

3. Når ESMA træffer foranstaltninger som nævnt i stk. 1, skal det ske under hensyntagen til, i hvilket omfang foranstaltningen:

- a) i betydelig grad håndterer truslen mod de finansielle markeders rette funktion og integritet eller mod stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen eller i betydelig grad forbedrer de kompetente myndigheders evne til at overvåge truslen
- b) ikke skaber risiko for reguleringsmæssig arbitrage
- c) ikke har en ødelæggende virkning på de finansielle markeders effektivitet, herunder ved at reducere likviditeten på disse markeder eller skabe usikkerhed for markedsdeltagerne, som ikke står i rimeligt forhold til foranstaltningens fordele.

Når en eller flere kompetente myndigheder har truffet en foranstaltning i henhold til artikel 18, 19, 20 eller 21, kan ESMA træffe enhver af de i nærværende artikels stk. 1 nævnte foranstaltninger uden at afgive den udtalelse, der er fastlagt i artikel 27.

4. Inden ESMA beslutter at indføre eller forlænge en foranstaltning som nævnt i stk. 1, rådfører ESMA sig med ESRB og, når det er hensigtsmæssigt, andre relevante myndigheder.

5. Inden ESMA beslutter at indføre eller forlænge en foranstaltning som nævnt i stk. 1, underretter ESMA de berørte kompetente myndigheder om den foranstaltning, den påtænker at træffe. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om de foreslåede foranstaltninger, klassen af finansielle instrumenter og transaktioner, de vil gælde for, dokumentation for årsagerne til foranstaltningerne og det tidspunkt, hvor foranstaltningerne skal træde i kraft.

6. Meddelelsen skal gives senest 24 timer, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning eller bliver forlænget. Under ekstraordinære omstændigheder kan ESMA give meddelelse mindre end 24 timer, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning, når det ikke er muligt at give et varsel på 24 timer.

7. ESMA offentliggør på sit websted meddelelse om eventuelle beslutninger om at indføre eller forlænge en foranstaltning som nævnt i stk. 1. Meddelelsen skal som minimum angive:

- a) de indførte foranstaltninger, herunder de instrumenter og klasser af transaktioner, som de gælder for, og deres varighed, og
- b) årsagerne til, at ESMA mener, at det er nødvendigt at indføre de pågældende foranstaltninger, herunder dokumentation for disse årsager.

8. Efter at ESMA har besluttet at indføre eller forlænge en foranstaltning som nævnt i stk. 1, underretter ESMA omgående de kompetente myndigheder om de trufne foranstaltninger.

9. En foranstaltning får virkning, når meddelelsen offentliggøres på ESMA's websted eller på et tidspunkt, der er angivet i meddelelsen, som er efter offentliggørelsen, og den finder kun anvendelse på transaktioner, der indgås, efter at foranstaltningen er trådt i kraft.

10. ESMA revurderer de i stk. 1 nævnte foranstaltninger med passende mellemrum og mindst hver tredje måned. Hvis foranstaltningen ikke forlænges ved udløbet af en sådan tremåneders periode, udløber den automatisk. Stk. 2-9 finder anvendelse ved forlængelse af foranstaltninger.

11. En foranstaltning, der indføres af ESMA i henhold til denne artikel, har forrang for eventuelle forudgående foranstaltninger truffet af en kompetent myndighed i henhold til afdeling 1.

Artikel 29

ESMA's beføjelser i krisesituationer, der vedrører statsobligationer

I tilfælde af en krisesituation, der vedrører statsobligationer eller credit default swaps på statsobligationer, finder artikel 18 og 38 i forordning (EU) nr. 1095/2010 anvendelse.

Artikel 30

Yderligere præcisering af negative hændelser eller en negativ udvikling

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42, der præciserer kriterier og faktorer, der skal tages hensyn til af de kompetente myndigheder og ESMA ved fastlæggelsen af, i hvilke tilfælde de i artikel 18-21 og artikel 27 nævnte negative hændelser eller en negativ udvikling og de i artikel 28, stk. 2, litra a), nævnte trusler opstår.

Artikel 31

Undersøgelser, der kan foretages af ESMA

ESMA kan efter anmodning fra en eller flere af de kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ foretage en undersøgelse af en bestemt problemstilling eller praksis i forbindelse med short selling eller brugen af credit default swaps for at vurdere, om den pågældende problemstilling eller praksis udgør en eventuel trussel mod den finansielle stabilitet eller mod markedstilliden i Unionen.

ESMA offentliggør en rapport, der indeholder resultatet af undersøgelsen og eventuelle anbefalinger med hensyn til den pågældende problemstilling eller praksis inden for tre måneder efter en sådan undersøgelses afslutning.

KAPITEL VI

DE KOMPETENTE MYNDIGHEDERS ROLLE*Artikel 32***De kompetente myndigheder**

Hver medlemsstat udpeger en eller flere af de kompetente myndigheder i forbindelse med denne forordning.

Udpeger en medlemsstat flere kompetente myndigheder, skal den tydeligt fastsætte de forskellige myndigheders rolle og udpege den myndighed, der er ansvarlig for at koordinere samarbejdet og udvekslingen af oplysninger med Kommissionen, ESMA og de andre medlemsstaters kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om de udpegede myndigheder.

*Artikel 33***De kompetente myndigheders beføjelser**

1. For at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, tillægges de alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. De udøver deres beføjelser på enhver af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder, eller
- c) ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

2. For at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, tillægges de i overensstemmelse med national lovgivning beføjelse:

- a) til at få adgang til ethvert dokument i enhver form og modtage eller tage en genpart deraf
- b) til at kræve oplysninger fra enhver fysisk eller juridisk person og om nødvendigt indkalde og høre en fysisk eller juridisk person for at indhente oplysninger
- c) til at gennemføre kontrolbesøg på stedet med eller uden forudgående varsel
- d) til at kræve foreliggende oplysninger om telefonsamtaler og registreret datatrafik
- e) til at kræve, at en praksis, der er i strid med bestemmelserne i denne forordning, bringes til ophør
- f) til at begære indefrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver.

3. De kompetente myndigheder skal, med forbehold af stk. 2, litra a) og b), tillægges beføjelse til i enkeltstående tilfælde at anmode en fysisk eller juridisk person, der indgår en credit default swap-transaktion, om at fremlægge:

a) en redegørelse for formålet med transaktionen, og hvorvidt den finder sted med henblik på afdækning af en risiko eller andet, og

b) oplysninger, der bekræfter den underliggende risiko, når transaktionen sker med henblik på afdækning.

*Artikel 34***Tavshedspligt**

1. Tavshedspligten gælder for alle fysiske eller juridiske personer, der arbejder eller har arbejdet for den kompetente myndighed, eller for enhver myndighed eller fysisk eller juridisk person, som den kompetente myndighed har overdraget opgaver til, herunder revisorer og sagkyndige, der har indgået en kontrakt med

den kompetente myndighed. Fortrolige oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til nogen anden fysisk eller juridisk person eller myndighed, medmindre det er nødvendigt i forbindelse med en retsforfølgning.

2. Alle oplysninger, der udveksles mellem de kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, der vedrører forretninger eller driftsmæssige betingelser og andre økonomiske eller personlige anliggender, betragtes som fortrolige og underlægges krav om tavshedspligt, undtagen når den kompetente myndighed på det tidspunkt, hvor oplysningerne blev meddelt, har erklæret, at disse oplysninger kan videregives, eller videregivelse er nødvendigt i forbindelse med en eventuel retsforfølgning.

Artikel 35

Pligt til at samarbejde

De kompetente myndigheder skal samarbejde, når det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt med henblik på denne forordning. De kompetente myndigheder skal især uden unødigt forsinkelse meddele hinanden de oplysninger, der er relevante for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 36

Samarbejde med ESMA

De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA med henblik på denne forordning, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 37

Samarbejde ved anmodning om kontrolbesøg på stedet eller undersøgelser

1. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan anmode om assistance fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat med henblik på kontrolbesøg på stedet eller undersøgelser.

Den anmodende kompetente myndighed informerer ESMA om enhver anmodning som omhandlet i første afsnit. I tilfælde af en kontrol eller undersøgelse med grænseoverskridende konsekvenser kan, og på anmodning skal, ESMA varetage koordinationen af kontrollen eller undersøgelsen.

2. Når en kompetent myndighed modtager en anmodning fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at gennemføre et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse, kan den:

- a) selv gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- b) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til at deltage i et kontrolbesøg på stedet eller en undersøgelse
- c) give den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, tilladelse til selv at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- d) udpege revisorer eller andre sagkyndige til at gennemføre kontrolbesøget på stedet eller undersøgelsen
- e) dele specifikke opgaver i forbindelse med tilsynsaktiviteter med de andre kompetente myndigheder.

3. ESMA kan anmode de kompetente myndigheder om at varetage særlige undersøgelsesopgaver og foretage kontrolbesøg på stedet, når ESMA med rimelighed har brug for oplysninger for at kunne udøve en beføjelse, som denne forordning udtrykkeligt har tillagt ESMA.

*Artikel 38***Samarbejde med tredjelande**

1. De kompetente myndigheder skal så vidt muligt indgå samarbejdsordninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande om udveksling af oplysninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande, håndhævelsen af forpligtelser i henhold til denne forordning i tredjelande og tredjelandes tilsynsmyndigheders indførelse af foranstaltninger i disse lande som supplement til foranstaltninger, der træffes i henhold til kapitel V. Disse samarbejdsordninger skal som minimum sikre en effektiv udveksling af oplysninger, som giver des kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

En kompetent myndighed skal underrette ESMA og andre medlemsstaters kompetente myndigheder, når den påtænker at indgå en sådan ordning.

2. Samarbejdsordningen skal indeholde bestemmelser om udveksling af de data og oplysninger, der er nødvendige for, at den relevante kompetente myndighed kan opfylde forpligtelsen i artikel 16, stk. 2.

3. ESMA koordinerer udviklingen af samarbejdsordninger mellem de kompetente myndigheder og de relevante tilsynsmyndigheder i tredjelande. Til dette formål udarbejder ESMA en dokumentskabelon for samarbejdsordninger, der kan bruges af de kompetente myndigheder.

ESMA koordinerer også udvekslingen mellem de kompetente myndigheder af oplysninger, der er modtaget fra tilsynsmyndigheder i tredjelande, og som kan være relevante, når der skal træffes foranstaltninger i henhold til kapitel V.

4. De kompetente myndigheder må kun indgå samarbejdsordninger om udveksling af oplysninger med tilsynsmyndighederne i tredjelande, hvis de oplysninger, der meddeles, er beskyttet af en tavshedspligt, som mindst er ækvivalent med den, der er fastsat i artikel 34. En sådan udveksling af oplysninger skal ske med henblik på de pågældende kompetente myndigheders varetagelse af deres opgaver.

*Artikel 39***Overførsel og opbevaring af personoplysninger**

Med hensyn til overførsel af personoplysninger mellem medlemsstater eller mellem medlemsstater og et tredjeland skal medlemsstaterne anvende direktiv 95/46/EF. Med hensyn til overførsel af personoplysninger fra ESMA til medlemsstater eller til et tredjeland skal ESMA overholde forordning (EF) nr. 45/2001.

Personoplysninger omhandlet i stk. 1 opbevares i en periode på højst fem år.

*Artikel 40***Videregivelse af oplysninger til tredjelande**

En kompetent myndighed kan overføre oplysninger og analyse af oplysninger til en tilsynsmyndighed i et tredjeland, når betingelserne i artikel 25 og 26 i direktiv 95/46/EF er opfyldt, men en sådan overførsel skal kun ske efter en konkret og individuel vurdering. Den kompetente myndighed skal finde det godtgjort, at overførslen er nødvendig med henblik på denne forordning. Enhver overførsel sker på betingelse af, at tredjelandet ikke overfører oplysningerne til en tilsynsmyndighed i et andet tredjeland uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den kompetente myndighed.

En kompetent myndighed må kun videregive oplysninger, der er fortrolige i henhold til artikel 34, og som er modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, til en tilsynsmyndighed i et tredjeland, når den kompetente myndighed har fået udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, der har overført oplysningerne, og når oplysningerne i givet fald alene videregives til de formål, for hvilke denne kompetente myndighed har givet sin tilladelse.

Artikel 41

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner og administrative foranstaltninger for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Disse sanktioner og administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

ESMA kan i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010 vedtage retningslinjer for at sikre en ensartet tilgang til de sanktioner og administrative foranstaltninger, som medlemsstaterne skal indføre.

Medlemsstaterne giver senest den 1. juli 2012 Kommissionen og ESMA meddelelse om de bestemmelser, der er nævnt i første og andet afsnit, og underretter dem omgående om senere ændringer af betydning for disse bestemmelser.

ESMA offentliggør og opdaterer regelmæssigt på sit websted en oversigt over eksisterende sanktioner og administrative foranstaltninger, som er gældende i hver medlemsstat.

Medlemsstaterne forsyner årligt ESMA med aggregerede oplysninger om de sanktioner og administrative foranstaltninger, der er pålagt. Hvis en kompetent myndighed oplyser offentligheden om, at en sanktion eller en administrativ foranstaltning er blevet pålagt, giver den samtidig ESMA meddelelse herom.

KAPITEL VII

DELEGEREDE RETSAKTER

Artikel 42

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 7, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 4, artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 3, artikel 17, stk. 2, artikel 23, stk. 5 og artikel 30, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.

3. Den i artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 7, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 4, artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 3, artikel 17, stk. 2, artikel 23, stk. 5, og artikel 30 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Afgørelsen om tilbagekaldelsen får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 7, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 4, artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 3, artikel 17, stk. 2, artikel 23, stk. 5 og artikel 30 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen om den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden fristens udløb begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 43***Frist for vedtagelse af delegerede retsakter**

Kommissionen vedtager de delegerede retsakter i artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 7, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 4, artikel 6, stk. 4, artikel 7, stk. 3, artikel 17, stk. 2, artikel 23, stk. 5 og artikel 30 senest den 31. marts 2012.

Kommissionen kan forlænge fristen i stk. 1 med seks måneder.

KAPITEL VIII

GENNEMFØRELSESAKTER*Artikel 44***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF¹⁶⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 45***Gennemgang og rapportering**

Senest den 30. juni 2013 aflægger Kommissionen på baggrund af drøftelser med de kompetente myndigheder og ESMA rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om:

- a) hensigtsmæssigheden af meddelelses- og offentliggørelsestærsklerne i henhold til artikel 5, 6, 7 og 8
- b) virkningen af de individuelle oplysningskrav i artikel 6, navnlig med hensyn til de finansielle markeds effektivitet og volatilitet
- c) hensigtsmæssigheden af direkte, centraliseret rapportering til ESMA
- d) de i kapital II og III omhandlede begrænsninger og kravsfunktion
- e) hensigtsmæssigheden af begrænsningerne på de udækkede credit default swaps på statsobligationer, og hensigtsmæssigheden af eventuelt andre begrænsninger eller betingelser i forbindelse med short selling eller credit default swaps.

*Artikel 46***Overgangsbestemmelse**

1. Eksisterende foranstaltninger, der falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, og som er trådt i kraft inden den 15. september 2010, kan fortsat anvendes indtil den 1. juli 2013, forudsat at de meddeles til Kommissionen senest den 24. april 2012.

2. Credit default swaps-transaktioner, der fører til en udækket position i en credit default swap på statsobligationer, som er indgået inden den 25. marts 2012 eller under en suspension af begrænsningerne på udækkede credit default swaps på statsobligationer i henhold til artikel 14, stk. 2, kan fastholdes indtil credit default swaps-kontraktens udløbsdato.

*Artikel 47***ESMA's ansatte og ressourcer**

ESMA vurderer senest den 31. december 2012 de behov for ansatte og ressourcer, der opstår som følge af overtagelsen af dens beføjelser og opgaver i henhold til denne forordning, og forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport.

*Artikel 48***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. november 2012.

Artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 7, artikel 4, stk. 2, artikel 7, stk. 3, artikel 9, stk. 5, artikel 11, stk. 3 og 4, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 4 og 5, artikel 16, stk. 3 og 4, artikel 17, stk. 2, artikel 23, stk. 5, 7 og 8, og artikel 30, 42, 43 og 44 finder dog anvendelse fra den 25. marts 2012.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. marts 2012.

For Europa-Parlamentet

M. Schulz

Formand

På Rådets vegne

N. Wammen

Formand

- 1) EUT C 91 af 23.3.2011, s. 1.
- 2) EUT C 84 af 17.3.2011, s. 34.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 15.11.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.2.2012.
- 4) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
- 5) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 6) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.
- 7) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
- 8) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
- 9) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
- 10) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
- 11) Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigthed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1).
- 12) EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.
- 13) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
- 14) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.
- 15) EUT L 336 af 23.12.2003, s. 33.
- 16) EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012**af 14. marts 2012****om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Oprettelsen af et integreret marked for elektroniske betalinger i euro uden sontring mellem indenlandske og grænseoverskridende betalinger er en forudsætning for, at det indre marked kan fungere hensigtsmæssigt. Projektet med det fælles eurobetalingsområde (i det følgende benævnt »SEPA«) tager derfor sigte på at udvikle fælles EU-dækkende betalingstjenester til erstatning af de nuværende indenlandske betalingstjenester. Med indførelsen af åbne, fælles betalingsstandarder, regler og praksisser og gennem integreret betalingsbehandling burde SEPA give Unionens borgere og virksomheder sikre, brugervenlige og pålidelige betalingstjenester i euro til konkurrencedygtige priser. Dette bør gælde for SEPA-betalinger inden for og på tværs af nationale grænser på de samme grundlæggende betingelser og i overensstemmelse med de samme rettigheder og forpligtelser, uanset placering inden for Unionen. SEPA bør virkeliggøres på en måde, der letter adgangen for nye markedsdeltagere og udviklingen af nye produkter og skaber gunstige betingelser for øget konkurrence inden for betalingstjenester og for uhindret udvikling og hurtig gennemførelse i hele Unionen af innovationer vedrørende betalinger. Som følge heraf bør forbedrede stordriftsfordele, bedre driftseffektivitet og øget konkurrence føre til et pristryk i nedadgående retning for elektroniske betalingstjenester i euro. Det bør få store konsekvenser, særlig i medlemsstater hvor betalinger er relativt dyre sammenlignet med andre medlemsstater. Overgangen til SEPA bør derfor ikke blive ledsaget af generelle prisstigninger for betalingstjenestebrugerne (herefter »brugerne«) i almindelighed, og forbrugerne i særdeleshed. I de tilfælde, hvor brugeren er forbruger, bør princippet om ikke at opkræve højere gebyrer i stedet fremmes. Kommissionen vil fortsat overvåge prisudviklingen i betalingssektoren og opfordres til at fremlægge en årlig analyse heraf.

(2) SEPA's succes er meget vigtig i økonomisk og politisk henseende. SEPA er helt på linje med Europa 2020-strategien, som sigter mod en mere intelligent økonomi, hvor velstand skyldes innovation og mere effektiv anvendelse af forhåndenværende ressourcer. Både Europa-Parlamentet, i sine beslutninger af 12.

marts 2009⁴⁾ og 10. marts 2010⁵⁾ om gennemførelsen af SEPA, og Rådet, i sine konklusioner af 2. december 2009, har understreget, hvor vigtigt det er at sikre hurtig omstilling til SEPA.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked⁶⁾ indfører et moderne retsgrundlag for oprettelsen af et indre marked for betalinger, hvor SEPA er et grundlæggende element.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet⁷⁾ indfører også en række foranstaltninger, som kan medvirke til at gøre SEPA til en succes, f.eks. en udvidelse af princippet om lige store gebyrer til at omfatte grænseoverskridende direkte debiteringer og sikring af adgang for direkte debiteringer.

(5) Den europæiske banksektors selvregulerende tiltag gennem SEPA-initiativet har vist sig ikke at være tilstrækkelige til at sikre fælles omstilling til EU-dækkende ordninger for kreditoverførsler og direkte debiteringer både på udbuds- og efterspørgselssiden. Der er navnlig ikke blevet taget hensyn til forbruger- og andre brugerinteresser på en fyldestgørende og gennemsigtig måde. Alle relevante interessenter bør komme til orde. Endvidere har denne selvreguleringsproces ikke været underlagt passende styringsforanstaltninger, hvilket muligvis er en del af forklaringen på efterspørgselssidens langsomme ibrugtagning. Selv om den nylige oprettelse af SEPA-Rådet er en væsentlig forbedring af styringen af SEPA-projektet, ligger styringen grundlæggende og formelt stadig i høj grad hos Det Europæiske Betalingsråd (EPC). Kommissionen bør derfor foretage en gennemgang af styringsordningerne for hele SEPA-projektet inden udgangen af 2012 og, om nødvendigt, fremsætte forslag. Denne gennemgang bør blandt andet undersøge sammensætningen af EPC, samspillet mellem EPC og en overordnet ledelsesstruktur, såsom SEPA-Rådet, og denne overordnede strukturs rolle.

(6) Kun en hurtig og omfattende omstilling til EU-dækkende kreditoverførsler og direkte debitering vil kunne skabe de fulde fordele ved et integreret marked for betalinger, således at de store omkostninger, der er forbundet med at anvende både »traditionelle« produkter og SEPA-produkter samtidigt, kan fjernes. Der bør derfor indføres regler om gennemførelse af alle kreditoverførsels- og direkte debiteringstransaktioner foretaget i euro i Unionen. Korttransaktioner bør dog ikke være omfattet på indeværende tidspunkt, idet de fælles standarder for EU-kortbetalinger stadig er under udarbejdelse. Pengeoverførsler, internt behandlede betalinger, betalingstransaktioner med store beløb, betalinger mellem betalingstjenesteudbydere for deres egen regning og betalinger via mobiltelefon eller anden form for telekommunikation eller digital eller informationsteknologisk anordning bør ikke være omfattet af disse regler, idet disse betalingstjenester ikke kan sammenlignes med kreditoverførsler eller direkte debiteringer. Anvendes betalingskort ved salgsstedet eller en anden anordning, såsom mobiltelefon, som middel til at initiere en betalingstransaktion enten ved salgsstedet eller på afstand, hvilket umiddelbart medfører en kreditoverførsel eller direkte debitering til og fra en betalingskonto, der kan identificeres ved det eksisterende nationale grundlæggende bankkontonummer (BBAN-nummer) eller internationale bankkontonummer (IBAN-nummer), bør denne betalingstransaktion dog være omfattet. I betragtning af de specifikke karakteristika ved betalinger, der behandles i betalingssystemer for store beløb, dvs. at de har høj prioritet, er hastesager og fortrinsvist omhandler store beløb, er det endvidere ikke hensigtsmæssigt, at sådanne betalinger er omfattet af denne forordning. Denne undtagelse bør ikke omfatte direkte debitering, medmindre betaleren eksplicit har anmodet om, at betalingen sendes via et betalingssystem for store beløb.

(7) På indeværende tidspunkt findes der flere betalingstjenester — hovedsagelig til betalinger over internettet — som også anvender IBAN-nummeret og forretningsidentifikationskoden (BIC), og som er baseret på kreditoverførsler eller direkte debiteringer, men som har yderligere egenskaber. Disse tjenester forventes udbredt ud over de nuværende nationale grænser, og dette kan muligvis imødekomme forbrugernes efterspørgsel efter innovative, sikre og billige betalingstjenester. For ikke at udelukke sådanne tjenester fra markedet bør reguleringen af slutdatoerne for kreditoverførsler og direkte debiteringer i denne

forordning kun finde anvendelse på disse transaktioners underliggende kreditoverførsel eller direkte debitering.

(8) Ved langt størsteparten af de betalingstransaktioner, der finder sted i Unionen, er det muligt at fastslå en specifik betalingskonto alene ved brug af IBAN-nummeret, uden at det også er nødvendigt at angive BIC-koden. Som følge af denne kendsgerning har bankerne i en række medlemsstater allerede etableret en nummeroversigt, database eller andet teknisk middel til at identificere den BIC-kode, der svarer til et specifikt IBAN-nummer. Der er kun behov for BIC-koden i et meget lille, resterende antal tilfælde. Det forekommer ubegrundet og uforholdsmæssigt byrdefuldt at forpligte alle betalere og betalingsmodtagere i hele Unionen til altid at angive BIC-koden samtidig med IBAN-nummeret for det begrænsede antal tilfælde, hvor dette på nuværende tidspunkt er nødvendigt. En meget enklere fremgangsmåde ville være, at betalingstjenesteudbydere og andre aktører finder en løsning på og fjerner de tilfælde, hvor en betalingskonto ikke kan identificeres utvetydigt ved angivelse af et givent IBAN-nummer. Der bør således udvikles de tekniske midler, der er nødvendige for, at alle brugere kan identificere en betalingskonto utvetydigt alene ved hjælp af IBAN-nummer.

(9) For at kunne gennemføre en kreditoverførsel skal der være adgang til betalingsmodtagerens betalingskonto. For at fremme ibrugtagning af EU-dækkende kreditoverførsels- og direkte debiteringstjenester bør der indføres en pligt til at sikre adgang i hele Unionen. For at forbedre gennemsigtigheden bør denne pligt og den pligt til at sikre adgang, der allerede er indført for direkte debiteringer ved forordning (EF) nr. 924/2009, endvidere konsolideres i en fælles retsakt. Der bør til alle betalingsmodtageres betalingskonti, hvortil der er adgang for en indenlandsk kreditoverførsel, også være adgang for en EU-dækkende kreditoverførselsordning. Der bør til alle betaleres betalingskonti, der er tilgængelige for en indenlandsk direkte debitering, også være adgang for en EU-dækkende direkte debiteringsordning. Dette bør gælde, uanset om en betalingstjenesteudbyder beslutter at deltage i eller stå uden for en given ordning om kreditoverførsel eller direkte debitering.

(10) Teknisk interoperabilitet er en forudsætning for konkurrence. Med henblik på at oprette et integreret marked for elektroniske betalingssystemer, som anvender euro, er det afgørende, at behandlingen af kreditoverførsler og direkte debiteringer ikke hindres af forretningsregler eller tekniske vanskeligheder, såsom obligatorisk deltagelse i mere end ét system for afvikling af grænseoverskridende betalinger. Kreditoverførsler og direkte debiteringer bør gennemføres via en ordning, hvis grundlæggende regler følges af et antal betalingstjenesteudbydere, som udgør et flertal af betalingstjenesteudbydere i et flertal af medlemsstaterne, og udgør et flertal af betalingstjenesteudbydere inden for Unionen, og som er de samme for både grænseoverskridende og rent indenlandske kreditoverførsels- og direkte debiteringstransaktioner. Hvis der findes mere end ét betalingssystem til behandling af sådanne betalinger, bør de pågældende betalingssystemer være interoperable gennem anvendelse af EU-dækkende og internationale standarder, således at alle brugere og alle betalingstjenesteudbydere kan udnytte fordelene ved problemfrie detailbetalinger i euro i hele Unionen.

(11) I betragtning af de særlige karakteristika ved erhvervsmarkedet og eftersom ordninger for kreditoverførsel eller direkte debitering mellem virksomheder skal opfylde alle øvrige bestemmelser i denne forordning, herunder at der skal gælde de samme regler for grænseoverskridende og indenlandske transaktioner, bør kravet om, at deltagere skal udgøre et flertal af betalingstjenesteudbydere i flertallet af medlemsstater, kun finde anvendelse for så vidt som de betalingstjenesteudbydere, der leverer kreditoverførsels- eller direkte debiteringstjenester mellem virksomheder, udgør et flertal af betalingstjenesteudbydere i flertallet af de medlemsstater, hvor sådanne tjenester er til rådighed, og udgør et flertal af de betalingstjenesteudbydere, der leverer sådanne tjenester inden for Unionen.

(12) Det er meget vigtigt at fastslå tekniske krav, der utvetydigt fastlægger de egenskaber, som EU-dækkende betalingsordninger udarbejdet under passende styringsforanstaltninger skal opfylde for at sikre interoperabilitet mellem betalingssystemerne. Sådanne tekniske krav bør ikke begrænse fleksibilitet og in-

novation og bør være åbne og neutrale i forhold til potentielle nye udviklinger og forbedringer på betalingsmarkedet. Tekniske krav bør udformes under hensyntagen til de særlige karakteristika ved kreditoverførsler og direkte debiteringer, særlig for så vidt angår dataelementerne i betalingsmeddelelsen.

(13) Det er vigtigt at træffe foranstaltninger til at styrke brugernes tillid til anvendelsen af betalingstjenester, især hvad angår direkte debiteringer. Sådanne foranstaltninger bør sætte betalerne i stand til at give deres betalingstjenesteudbydere instruks om at begrænse direkte debiteringsopkrævning til et vist beløb eller en vis periodicitet og til at etablere specifikke tilladelses- eller udelukkelseslister over betalingsmodtagere. Inden for rammerne af etableringen af EU-dækkende direkte debiteringsordninger er det hensigtsmæssigt, at forbrugerne kan få gavn af sådanne kontroller. Hvad angår den praktiske implementering af sådanne kontroller over for betalingsmodtagere, er det dog vigtigt, at betalingstjenesteudbydere sættes i stand til at udføre kontroller på grundlag af IBAN-nummer og, i en overgangsperiode og udelukkende i nødvendigt omfang, af BIC-kode eller et andet unikt kreditor-identifikationsnummer for specificerede betalingsmodtagere. Øvrige relevante brugerrettigheder er allerede blevet fastsat ved direktiv 2007/64/EF og bør sikres fuldt ud.

(14) Teknisk standardisering er en hjørnesten i integrationen af netværk såsom Unionens marked for betalinger. Brugen af standarder udviklet af internationale eller europæiske standardiseringsorganer bør fra en given dato være obligatorisk for alle relevante transaktioner. I betalingsammenhæng er sådanne obligatoriske standarder IBAN, BIC og standarden for meddelelser om finansielle tjenester »ISO 20022 XML«. Forudsætningen for fuld interoperabilitet i hele Unionen er derfor, at alle betalingstjenesteudbydere bruger sådanne standarder. Obligatorisk brug af IBAN-numre og BIC-koder bør især, om nødvendigt, fremmes ved hjælp af omfattende kommunikations- og hjælpeforanstaltninger i medlemsstaterne for at sikre en gnidningsfri og let overgang til EU-dækkende kreditoverførsler og direkte debiteringer, særlig for forbrugerne. Betalingstjenesteudbydere bør have mulighed for i bi- eller multilateralt regi at træffe aftale om udvidelse af det grundlæggende latinske tegnsæt for at understøtte regionale variationer af SEPA-standardmeddelelser.

(15) Det er aldeles afgørende, at alle aktører og især unionsborgerne, er grundigt og rettidigt informeret, således at de er fuldstændig forberedte på de ændringer, som SEPA medfører. De centrale interessenter, såsom betalingstjenesteudbydere, offentlige forvaltninger og nationale centralbanker såvel som andre aktører, der gør intensivt brug af regelmæssige betalinger, bør derfor føre specifikke og omfattende oplysningskampagner, der i fornødent omfang er forholdsmæssigt afpasset og skræddersyet til deres målgrupper, med det formål at højne offentlighedens kendskab til og forberede borgerne på omstillingen til SEPA. Der er navnlig behov for at gøre borgerne fortrolige med omstillingen fra BBAN-numre til IBAN-numre. De nationale SEPA-koordinationsudvalg er mest velegnet til at koordinere sådanne oplysningskampagner.

(16) For at muliggøre en samordnet overgangsproces, der kan sikre klarhed og enkelthed for forbrugerne, er det passende at fastsætte en enkelt omstillingsfrist, efter hvilken alle kreditoverførsler og direkte debiteringstransaktioner bør opfylde disse tekniske krav, samtidig med at markedet dog forbliver åbent over for yderligere udvikling og innovation.

(17) Det bør være muligt for medlemsstaterne i en overgangsperiode at tillade betalingstjenesteudbydere at lade forbrugere fortsætte med at bruge BBAN-numre til indenlandske betalingstransaktioner på den betingelse, at interoperabiliteten sikres ved, at den relevante betalingstjenesteudbyder teknisk og sikkert konverterer BBAN-nummeret til den tilsvarende unikke betalingskontoidentifikationskode. Betalingstjenesteudbyderen bør ikke opkræve nogen direkte eller indirekte gebyrer eller andre afgifter i forbindelse med denne tjeneste.

(18) Selv om udviklingsniveauet for kreditoverførsels- og direkte debiteringstjenester varierer fra én medlemsstat til en anden, ville en fælles frist ved slutningen af en rimelig implementeringsperiode, som gør det muligt at gennemføre alle de nødvendige processer, bidrage til en koordineret, sammenhængende

og integreret omstilling til SEPA og bidrage til at forhindre et SEPA i to hastigheder, hvilket ville skabe større forvirring blandt forbrugerne.

(19) Betalingstjenesteudbydere og brugere bør have tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de tekniske krav. Tilpasningsperioden bør dog ikke unødigt forsinke fordelene for forbrugerne eller straffe proaktive operatører, der allerede har taget skridt til at gå over til SEPA. Når det gælder indenlandske og grænseoverskridende betalingstransaktioner, bør betalingstjenesteudbydere stille de nødvendige tekniske tjenester til rådighed for deres detailkunder for at sikre en gnidningsfri og sikker omstilling til de tekniske krav, der er fastsat i denne forordning.

(20) Det er vigtigt at sørge for retssikkerhed for betalingsbranchen vedrørende forretningsmodeller for direkte debitering. Regulering af multilaterale interbankgebyrer for direkte debiteringer er væsentligt for at skabe lige konkurrencevilkår for betalingstjenesteudbydere og dermed gøre det muligt at skabe et fælles marked for direkte debiteringer. Sådanne gebyrer for transaktioner, der afvises, afslås, returneres eller tilbageføres, fordi de ikke kan gennemføres korrekt, eller som resulterer i undtagelsesvis behandling (såkaldte R-transaktioner, der kan dække over afvisninger, afslag, returneringer, tilbageføringer, tilbagekaldelser eller anmodninger om annullering), vil kunne medvirke til en effektiv fordeling af omkostningerne inden for det indre marked. Derfor synes et forbud mod multilaterale interbankgebyrer pr. transaktion at kunne bidrage til at skabe et effektivt europæisk marked for direkte debiteringer. Alligevel bør gebyrer for R-transaktioner være tilladte, hvis de opfylder visse betingelser. Af hensyn til gennemsigtigheden og forbrugerbeskyttelsen er det nødvendigt, at betalingstjenesteudbydere giver forbrugerne klare og letforståelige oplysninger om gebyrer for R-transaktioner. Under alle omstændigheder berører reglerne for R-transaktioner ikke anvendelsen af artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det bør endvidere bemærkes, at direkte debitering og betaling med kort overordnet set har forskellige karakteristika, særlig derved, at betalingsmodtagerne har flere muligheder for at give betalerne incitament til at benytte direkte debitering via en forudgående kontrakt mellem betalingsmodtageren og betaleren, mens der for kortbetalings vedkommende ikke eksisterer en sådan forudgående kontrakt, og betalingstransaktionen er ofte en enkeltstående og uregelmæssig foreteelse. Derfor berører bestemmelserne om multilaterale interbankgebyrer for direkte debitering ikke analysen i henhold til Unionens konkurrenceregler af multilaterale interbankgebyrer for betalingskorttransaktioner. Yderligere valgfrie tjenester er ikke omfattet af forbuddet i denne forordning, såfremt de tydeligt og utvetydigt kan skelnes fra kernejtjenesterne for direkte debitering, og såfremt det står betalingstjenesteudbydere og brugere frit for at udbyde eller anvende sådanne tjenester. De er dog fortsat underlagt Unionens og de nationale konkurrenceregler.

(21) Derfor bør muligheden for at anvende multilaterale interbankgebyrer pr. transaktion i forbindelse med indenlandske og grænseoverskridende direkte debiteringer begrænses tidsmæssigt, og der bør indføres generelle betingelser for anvendelse af interbankgebyrer for R-transaktioner.

(22) Kommissionen bør overvåge niveauet for gebyrerne for R-transaktioner i hele Unionen. Gebyrer for R-transaktioner på det indre marked bør med tiden konvergere, således at de ikke varierer fra medlemsstat til medlemsstat i et sådant omfang, at det udgør en trussel mod lige konkurrencevilkår.

(23) I nogle medlemsstater findes der visse traditionelle betalingstjenester, som svarer til kreditoverførsler eller direkte debiteringer, men som har meget specifikke funktionaliteter, ofte af historiske eller juridiske årsager. Normalt tegner sådanne tjenester sig for et marginalt transaktionsvolumen. De kunne derfor klassificeres som nicheprodukter. En overgangsperiode for sådanne nicheprodukter, som er tilstrækkelig lang til at minimere omstillingens konsekvenser for brugerne, bør gøre det lettere for begge sider af markedet først at fokusere på omstillingen af hovedmassen af kreditoverførsler og direkte debiteringer, hvorved størstedelen af de potentielle fordele ved et integreret EU-marked for betalinger vil kunne udnyttes på et tidligere tidspunkt. I visse medlemsstater findes der specifikke instrumenter for direkte debitering, som tilsyneladende minder meget om betalingskorttransaktioner på den måde, at betaleren på salgsstedet an-

vender et kort til at initiere betalingstransaktionen, men den underliggende betalingstransaktion er en direkte debitering. Kortet bruges i en sådan betalingstransaktion kun til en udlæsning med henblik på den elektroniske generering af debiteringsmandatet, som skal underskrives af betaleren på salgsstedet. Selv om sådan en betalingstjeneste ikke kan klassificeres som et nicheprodukt, er der behov for en overgangsperiode for sådanne betalingstjenester på grund af den betragtelige mængde af transaktioner, de tegner sig for. For at sætte interessenterne i stand til at implementere en passende SEPA-erstatning herfor, bør overgangsperioden være af tilstrækkelig længde.

(24) For at det indre marked for betalinger fungerer tilfredsstillende, er det meget vigtigt at sikre, at betalere, såsom forbrugere, virksomheder eller offentlige myndigheder, kan foretage kreditoverførsler til betalingskonti, som betalingsmodtagerne har oprettet hos betalingstjenesteudbydere etableret i andre medlemsstater, og som der er adgang til i henhold til denne forordning.

(25) For at sikre en gnidningsløs overgang til SEPA bør en gyldig bemyndigelse af en betalingsmodtager til at opkræve tilbagevendende direkte debiteringer via en traditionel ordning fortsat være gyldig efter udløbet af den omstillingsfrist, der er fastsat i denne forordning. En sådan bemyndigelse bør antages at udgøre samtykke til, at betalerens betalingstjenesteudbyder udfører de tilbagevendende direkte debiteringer, som opkræves af betalingsmodtageren i overensstemmelse med denne forordning, i mangel af nationale bestemmelser vedrørende mandatets fortsatte gyldighed eller af kundeaftaler om ændring af direkte debiteringsmandater med henblik på at sikre deres videreførelse. Forbrugerrettighederne skal imidlertid beskyttes og i tilfælde af, at eksisterende direkte debiteringsmandater omfatter ubetinget ret til refusion, bør sådanne rettigheder opretholdes.

(26) De kompetente myndigheder bør tillægges beføjelse til at udføre deres overvågningsopgaver effektivt og træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder klagebehandling, for at sikre, at betalingstjenesteudbyderne opfylder kravene i denne forordning. Medlemsstaterne bør desuden sikre, at der kan indgives klager over brugere, der ikke overholder denne forordning, og at denne forordning kan håndhæves på virksomhedsfuld og effektiv vis via administrative eller retslige midler. De kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater bør med henblik på at fremme overholdelsen af denne forordning samarbejde med hinanden og, hvor det er relevant, med Den Europæiske Centralbank (ECB) og medlemsstaternes nationale centralbanker og andre relevante kompetente myndigheder, såsom Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁸⁾ (EBA), der er udpeget i henhold til EU- eller national lovgivning gældende for betalingstjenesteudbydere.

(27) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om de sanktioner, der pålægges for overtrædelse af denne forordning, og bør sikre, at disse sanktioner er effektive, forholdsmæssigt afpassede og har afskrækkende virkning, samt at de anvendes. Disse sanktioner bør ikke finde anvendelse på forbrugerne.

(28) For at sikre muligheden for erstatning, hvis denne forordning ikke anvendes korrekt, eller hvis der opstår tvister mellem brugere og betalingstjenesteudbydere vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning, bør medlemsstaterne indføre tilstrækkelige og effektive udenretslige klage- og erstatningsprocedurer. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, at disse procedurer kun skal gælde for forbrugere eller kun for forbrugere og mikrovirksomheder.

(29) Kommissionen bør forelægge en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, EBA og ECB om anvendelsen af denne forordning. Rapporten bør om nødvendigt ledsages af et forslag til ændring af denne forordning.

(30) For at sikre, at de tekniske krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro holdes opdateret, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår disse tekniske krav. I erklæringen (nr. 39) ad artikel 290 i TEUF, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, tog konferencen til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis også fremover agter at søge bistand fra

eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder udkast til delegerede retsakter på området finansielle tjenesteydelser. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante og gennemsigtige høringer under sit forberedende arbejde, herunder af ECB og alle relevante interessenter. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(31) Da det er nødvendigt for betalingstjenesteudbydere, der er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, at foretage et særligt forberedende arbejde uden for betalingsmarkedet for deres nationale valuta, bør sådanne betalingstjenesteudbydere kunne udsætte anvendelsen af de tekniske krav i en bestemt periode. Medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, bør dog opfylde de tekniske krav med henblik på at etablere et fuldgyldigt europæisk betalingsområde, hvilket vil styrke det indre marked.

(32) For at sikre en bred offentlig opbakning til SEPA er det afgørende, at betalerne er sikret en høj grad af beskyttelse, navnlig for direkte debiteringstransaktioner. Den nuværende og eneste paneuropæiske direkte debiteringsordning for forbrugere, som EPC har udviklet, fastsætter ubetinget ret til refusion, uden at der stilles spørgsmål for autoriserede betalinger, inden for en periode på otte uger fra den dato, hvor pengene blev debiteret, hvorimod denne refusionsret er underlagt flere betingelser i henhold til artikel 62 og 63 i direktiv 2007/64/EF. I lyset af den nuværende markedssituation og nødvendigheden af at sikre et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, bør effekterne af disse bestemmelser vurderes i den rapport, som Kommissionen i overensstemmelse med artikel 87 i direktiv 2007/64/EF senest den 1. november 2012 skal forelægge for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og ECB, ledsaget, hvis hensigtsmæssigt, af forslag til revision.

(33) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁹⁾ finder anvendelse på behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning. Omstillingen til SEPA og indførelsen af fælles standarder og regler for betalinger bør være baseret på overholdelse af national lovgivning om beskyttelse af følsomme personoplysninger i medlemsstaterne og bør værne om unionsborgernes interesser.

(34) Finansielle meddelelser vedrørende betalinger og overførsler inden for SEPA er ikke omfattet af aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater af 28. juni 2010 om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra Den Europæiske Union til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme¹⁰⁾.

(35) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(36) Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 924/2009 ophæve afregningsbaserede indenlandske indberetningsforpligtelser, som er pålagt betalingstjenesteudbydere, gældende for betalingsbalancestatistikker vedrørende deres kunders betalingstransaktioner på op til 50000 EUR. Indsamlingen af afregningsbaserede betalingsbalancestatistikker begyndte efter ophøret af kontrol med valutavekslinger og har udgjort en betydelig kilde til data sammen med andre kilder, såsom direkte statistiske undersøgelser, som bidrager til statistikker af god kvalitet. Fra begyndelsen af 1990'erne valgte flere medlemsstater i højere grad at benytte oplysninger indberettet direkte af firmaer og husstande, snarere end data indberettet af banker på vegne deres kunder. Selv om afregningsbaseret indberetning er en løsning, der for samfundet som helhed reducerer omkostningerne ved sammenfatning af betalingsbalancer og sikrer statistikker af god kvalitet, vil bibeholdelsen af denne indberetningsform i nogle medlemsstater, hvad grænseoverskridende betalinger angår, kunne nedsætte effektiviteten og øge omkostningerne. Efter-

som et af formålene med SEPA er at reducere omkostningerne ved grænseoverskridende betalinger, bør afregningsbaserede betalingsbalanceindberetninger fuldstændig afskaffes.

(37) For at øge retssikkerheden bør fristerne for interbankgebyrer i artikel 7 i forordning (EF) nr. 924/2009 tilpasses bestemmelserne i nærværende forordning.

(38) Forordning (EF) nr. 924/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes bestemmelser om kreditoverførsels- og direkte debiteringstransaktioner i euro inden for Unionen, hvor både betalerens betalingstjenesteudbyder og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder er etableret i Unionen, eller hvor den eneste betalingstjenesteudbyder i forbindelse med betalingstransaktionen er etableret i Unionen.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på følgende:

- a) betalingstransaktioner gennemført mellem og internt hos betalingstjenesteudbydere, herunder deres agenter eller filialer, for deres egen regning
- b) betalingstransaktioner behandlet og afviklet ved hjælp af betalingssystemer for store beløb, bortset fra betalingstransaktioner ved direkte debitering, hvor betaleren ikke udtrykkeligt har anmodet om, at transaktionen sendes via et betalingssystem for store beløb
- c) betalingstransaktioner ved hjælp af et betalingskort eller lignende anordning, herunder hævnning af kontanter, medmindre betalingskortet eller den lignende anordning kun benyttes til at frembringe de oplysninger, der er nødvendige for direkte at foretage en kreditoverførsel eller direkte debitering til og fra en betalingskonto, der er identificeret ved BBAN- eller IBAN-nummer
- d) betalingstransaktioner ved hjælp af et telekommunikations-, digital- eller informationsteknologiredskab, hvis sådanne betalingstransaktioner ikke fører til en kreditoverførsel eller direkte debitering til og fra en betalingskonto, der er identificeret ved et BBAN- eller IBAN-nummer
- e) pengeoverførselstransaktioner som defineret i artikel 4, nr. 13), i direktiv 2007/64/EF
- f) betalingstransaktioner, hvor der overføres elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed¹¹⁾, medmindre sådanne transaktioner resulterer i en kreditoverførsel eller direkte debitering til og fra en betalingskonto, der er identificeret ved BBAN- eller IBAN-nummer.

3. Hvis betalingsordninger er baseret på betalingstransaktioner ved hjælp af kreditoverførsler eller direkte debiteringer, men har yderligere valgfrie egenskaber eller tjenester, finder denne forordning kun anvendelse på de underliggende kreditoverførsler eller direkte debiteringer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »kreditoverførsel« : en indenlandsk eller grænseoverskridende betalingstjeneste med henblik på at kreditere en betalingsmodtagers betalingskonto med en betalingstransaktion eller en række betalingstransaktioner fra en betalers betalingskonto, foretaget af den betalingstjenesteudbyder, som forvalter betalerens betalingskonto, på grundlag af instruks fra betaleren

- 2) »direkte debitering« : en indenlandsk eller grænseoverskridende betalingstjeneste med henblik på at debitere en betalers betalingskonto, hvor en betalingstransaktion initieres af betalingsmodtageren på grundlag af betalerens samtykke
- 3) »betaler« : en fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en betalingsordre fra denne betalingskonto eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person, der udsteder en betalingsordre til en betalingsmodtagers betalingskonto
- 4) »betalingsmodtager« : en fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto, og som er den tiltænkte modtager af midler, der indgår i en betalingstransaktion
- 5) »betalingskonto« : en konto oprettet i en eller flere betalingstjenestebrugerens navn med henblik på at gennemføre betalingstransaktioner
- 6) »betalingssystem« : et system til overførsel af midler med formelle og standardiserede rutiner og fælles regler for behandling, clearing eller afvikling af betalingstransaktioner
- 7) »betalingsordning« : et fælles sæt af regler, praksisser, standarder og/eller gennemførelsesretningslinjer vedtaget af betalingstjenesteudbydere for gennemførelse af betalinger mellem ordningens deltagere i hele Unionen og inden for medlemsstaterne, der adskiller sig fra enhver infrastruktur eller ethvert betalingssystem, som ligger til grund for ordningens funktion
- 8) »udbyder af betalingstjenester/betalingstjenesteudbyder« : enhver udbyder af betalingstjenester, som tilhører en af de kategorier, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF, og fysiske eller juridiske personer som omhandlet i samme direktivs artikel 26, men ikke de organer, som er angivet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut¹²⁾, og som har modtaget dispensation i henhold til artikel 2, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF
- 9) »bruger« : en fysisk eller juridisk person, som bruger en betalingstjeneste som betaler eller som betalingsmodtager
- 10) »betalingstransaktion« : handling, der initieres af en betaler eller en betalingsmodtager med henblik på at overføre midler mellem betalingskonti i Unionen, uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren
- 11) »betalingsordre« : en instruktion fra en betaler eller betalingsmodtager til vedkommendes udbyder af betalingstjenester om at gennemføre en betalingstransaktion
- 12) »interbankgebyr« : et gebyr, der betales mellem betalerens udbyder af betalingstjenester og betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester for direkte debiteringstransaktioner
- 13) »multilaterale interbankgebyr« : et interbankgebyr, som er genstand for en ordning mellem mere end to udbydere af betalingstjenester
- 14) »BBAN-nummer« : et nummer til identifikation af en betalingskonto, som utvetydigt identificerer en individuel betalingskonto hos en udbyder af betalingstjenester i en medlemsstat, og som kun kan anvendes i forbindelse med indenlandske betalingstransaktioner, idet den samme betalingskonto identificeres ved IBAN-nummer i forbindelse med grænseoverskridende betalingstransaktioner
- 15) »IBAN-nummer« : et internationalt nummer til identifikation af en betalingskonto, som utvetydigt identificerer en individuel betalingskonto i en medlemsstat, og hvis bestanddele er fastsat af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO)
- 16) »BIC-kode« : en forretningsidentifikationskode, som utvetydigt identificerer en udbyder af betalingstjenester, og hvis bestanddele er fastsat af ISO
- 17) »ISO 20022 XML« : en standard til udvikling af elektroniske finansielle meddelelser som defineret af ISO, der omfatter den fysiske beskrivelse med XML-syntaks af betalingstransaktionerne i overensstemmelse med forretningsregler og gennemførelsesbestemmelserne for EU-dækkende ordninger vedrørende betalingstransaktioner, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde

- 18) »betalingssystem for store beløb« : et betalingssystem, hvis hovedformål er at behandle, klare eller afvikle enkeltstående betalingstransaktioner, der har høj prioritet og haster meget, og primært vedrører store beløb
- 19) »afviklingsdato« : den dato, hvor forpligtelser i forbindelse med overførslen af midler indfries mellem betalerens betalingstjenesteudbyder og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder
- 20) »opkrævning« : en del af en direkte debiteringstransaktion, der begynder med betalingsmodtagerens initiering og slutter med normal debitering af betalerens betalingskonto
- 21) »mandat« : betalerens samtykke og bemyndigelse til betalingsmodtageren og (direkte eller indirekte via betalingsmodtageren) til betalerens betalingstjenesteudbyder om at tillade betalingsmodtageren at initiere en opkrævning med henblik på at debitere betalerens specificerede betalingskonto og at tillade betalerens betalingstjenesteudbyder at følge disse instrukser
- 22) »detailbetalingssystem« : betalingssystem, hvis hovedformål er at behandle, klare eller afvikle kreditoverførsler eller direkte debiteringer, der almindeligvis videresendes samlet og primært vedrører mindre beløb og har lav prioritet, og som ikke er et betalingssystem for store beløb
- 23) »mikrovirksomhed« : en virksomhed, der på det tidspunkt, hvor aftalen om betalingstjenesten indgås, er en virksomhed som defineret i artikel 1 og artikel 2, stk. 1 og 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF¹³⁾
- 24) »forbruger« : en fysisk person, der deltager i en aftale om betalingstjeneste med andet formål end handel, forretning eller profession
- 25) »R-transaktion« : en betalingstransaktion, som en betalingstjenesteudbyder ikke kan gennemføre korrekt eller som vil resultere i undtagelsesbehandling, blandt andet på grund af manglende midler, tilbagekaldelse, forkert beløb eller forkert dato, manglende mandat eller forkert eller lukket konto
- 26) »grænseoverskridende betalingstransaktion« : en betalingstransaktion initieret af en betaler eller betalingsmodtager, hvor betalerens betalingstjenesteudbyder og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder er etableret i forskellige medlemsstater
- 27) »indenlandsk betalingstransaktion« : en betalingstransaktion initieret af en betaler eller betalingsmodtager, hvor betalerens betalingstjenesteudbyder og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder er etableret i samme medlemsstat
- 28) »reference« : en fysisk eller juridisk person, på vegne af hvilken betaleren foretager en betaling, eller betalingsmodtageren modtager en betaling.

Artikel 3

Sikring af adgang

1. Giver en betalingsmodtagers betalingstjenesteudbyder adgang for en indenlandsk kreditoverførsel i henhold til en betalingsordning, skal udbyderen, i overensstemmelse med reglerne for en EU-dækkende betalingsordning, give adgang for kreditoverførsler, der initieres af en betaler via en betalingstjenesteudbyder etableret i en hvilken som helst medlemsstat.

2. Giver en betalers betalingstjenesteudbyder adgang for en indenlandsk direkte debitering i henhold til en betalingsordning, skal udbyderen, i overensstemmelse med reglerne for en EU-dækkende betalingsordning, give adgang for direkte debiteringer, der initieres af en betalingsmodtager via en betalingstjenesteudbyder etableret i en hvilken som helst medlemsstat.

3. Stk. 2 finder kun anvendelse på direkte debiteringer, som forbrugere som betalere har adgang til i henhold til betalingsordningen.

Artikel 4

Interoperabilitet

1. Betalingsordninger, som skal anvendes af betalingstjenesteudbydere til gennemførelse af kreditoverførsler og direkte debiteringer, skal opfylde følgende betingelser:

- a) de har de samme regler for indenlandske og grænseoverskridende kreditoverførselstransaktioner inden for Unionen og tilsvarende for indenlandske og grænseoverskridende direkte debiteringstransaktioner inden for Unionen, og
- b) deltagerne i betalingsordningen repræsenterer et flertal af betalingstjenesteudbydere i et flertal af medlemsstaterne og udgør et flertal af betalingstjenesteudbydere inden for Unionen, idet der kun medregnes betalingstjenesteudbydere, der udbyder henholdsvis kreditoverførsler eller direkte debiteringer.

Er hverken betaleren eller betalingsmodtageren en forbruger, medregnes der med henblik på første afsnit, litra b), kun de medlemsstater, hvor sådanne tjenester udbydes af betalingstjenesteudbydere, og kun de betalingstjenesteudbydere, der udbyder sådanne tjenester.

2. Operatøren, eller i mangel af en formel operatør deltagerne i et detailbetalingssystem inden for Unionen, sikrer, at deres betalingssystem er teknisk interoperabelt med andre detailbetalingssystemer inden for Unionen ved brug af standarder udviklet af internationale eller europæiske standardiseringsorganer. Endvidere må de ikke vedtage forretningsregler, der begrænser interoperabiliteten med andre detailbetalingssystemer inden for Unionen. Betalingssystemer betegnet som systemer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer¹⁴⁾ skal kun forpligtes til at sikre teknisk interoperabilitet med andre betalingssystemer, der er betegnet som systemer i henhold til samme direktiv.

3. Tekniske barrierer må ikke hindre behandling af kreditoverførsler og direkte debiteringer.

4. Ejeren af betalingsordningen, eller i mangel af en formel ejer af betalingsordningen den ledende deltager i en ny detailbetalingsordning, der har deltagere fra mindst otte medlemsstater, kan anmode de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor betalingsordningens ejer eller ledende deltager er etableret, om midlertidig fritagelse fra betingelserne i stk. 1, første afsnit, litra b). Efter samråd med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, hvor den nye betalingsordning har en deltager, Kommissionen og ECB kan disse kompetente myndigheder tillade en sådan fritagelse i maksimalt tre år. Disse kompetente myndigheder skal basere deres afgørelse på den nye betalingsordnings potentiale til at udvikle sig til en fuldt udviklet paneuropæisk betalingsordning og dens bidrag til forbedring af konkurrencen eller fremme af innovation.

5. Denne artikel har virkning fra den 1. februar 2014, undtagen for betalingstjenester, der er omfattet af en fritagelse i henhold til artikel 16, stk. 4.

Artikel 5

Krav til kreditoverførsels- og direkte debiteringstransaktioner

1. Betalingstjenesteudbydere skal gennemføre kreditoverførsels- og direkte debiteringstransaktioner i overensstemmelse med følgende krav:

- a) de skal anvende den betalingskontoidentifikationskode, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra a), til at identificere betalingskonti, uanset hvor den pågældende betalingstjenesteudbyder er etableret
- b) de skal anvende de i bilagets punkt 1, litra b), fastsatte meddelelsesformater ved videresending af betalingstransaktioner til en anden betalingstjenesteudbyder eller via et detailbetalingssystem
- c) de skal sikre, at brugere anvender den betalingskontoidentifikationskode, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra a), til identificering af betalingskonti, uanset om betalerens og betalingsmodtagerens be-

talings tjenesteudbyder eller den eneste betalingstjenesteudbyder involveret i betalingstransaktionen er etableret i samme medlemsstat eller i forskellige medlemsstater

- d) de skal sikre, at de i bilagets punkt 1, litra b), fastsatte meddelelsesformater anvendes, hvor en bruger, der ikke er en forbruger eller mikrovirksomhed, initierer eller modtager individuelle kreditoverførsler eller individuelle direkte debiteringer, der ikke overføres individuelt, men videresendes samlet.

Uden at det berører første afsnit, litra b), skal betalingstjenesteudbydere efter konkret anmodning fra en bruger anvende de meddelelsesformater, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra b), i deres kommunikation med den pågældende bruger.

2. Betalingstjenesteudbyderne skal gennemføre kreditoverførsler i overensstemmelse med følgende krav, jf. dog eventuelle forpligtelser fastsat i national lovgivning til gennemførelse af direktiv 95/46/EF:

- a) betalerens betalingstjenesteudbyder skal sikre, at betaleren oplyser de dataelementer, der er fastsat i bilagets punkt 2, litra a)
- b) betalerens betalingstjenesteudbyder skal oplyse de dataelementer, der er fastsat i bilagets punkt 2, litra b), til betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder
- c) betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder skal oplyse eller stille de dataelementer, der er fastsat i bilagets punkt 2, litra d), til rådighed for betalingsmodtageren.

3. Betalingstjenesteudbyderne skal gennemføre direkte debiteringer i overensstemmelse med følgende krav, jf. dog eventuelle forpligtelser fastsat i den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 95/46/EF:

- a) betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder skal sikre, at:
 - i) betalingsmodtageren oplyser de dataelementer, der er fastsat i bilagets punkt 3, litra a), sammen med den første direkte debiteringstransaktion og en enkeltstående direkte debiteringstransaktion og med hver efterfølgende betalingstransaktion
 - ii) betaleren giver sit samtykke til både betalingsmodtageren og sin betalingstjenesteudbyder (enten direkte eller indirekte via betalingsmodtageren), at mandaterne, såvel som senere modifikationer eller annulleringer, opbevares af betalingsmodtageren eller en tredjepart på vegne af betalingsmodtageren, og at betalingsmodtageren oplyses om denne forpligtelse af betalingstjenesteudbyderen i overensstemmelse med artikel 41 og 42 i direktiv 2007/64/EF
- b) betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder skal oplyse de dataelementer, der er fastsat i bilagets punkt 3, litra b), til betalerens betalingstjenesteudbyder
- c) betalerens betalingstjenesteudbyder skal oplyse de dataelementer, der er fastsat i bilagets punkt 3, litra c), til eller stille dem til rådighed for betaleren
- d) betaleren skal have ret til at give sin betalingstjenesteudbyder instruks om:
 - i) at begrænse en direkte debiteringsopkrævning til et bestemt beløb, en bestemt periodicitet eller begge dele
 - ii) i tilfælde af, at et betalingsordningsmandat ikke giver ret til refusion, at verificere hver enkelt direkte debiteringstransaktion og til at kontrollere, hvorvidt beløbet og periodiciteten vedrørende den indgivne direkte debiteringstransaktion svarer til det beløb og den periodicitet, der er aftalt i mandatet i henhold til de mandatrelaterede oplysninger, før betalingskontoen debiteres
 - iii) at blokere alle direkte debiteringer af betalerens betalingskonto eller blokere alle direkte debiteringer, som er initieret af en eller flere nærmere angivne betalingsmodtagere, eller kun at godkende direkte debiteringer, som er initieret af en eller flere nærmere angivne betalingsmodtagere.

I tilfælde, hvor hverken betaleren eller betalingsmodtageren er en forbruger, er betalingstjenesteudbyderne ikke forpligtet til at opfylde kravene i litra d), nr. i), ii) eller iii).

Btalerens betalingstjenesteudbyder skal oplyse betaleren om de i litra d) omhandlede rettigheder i overensstemmelse med artikel 41 og 42 i direktiv 2007/64/EF.

I forbindelse med den første direkte debiteringstransaktion eller en enkeltstående direkte debiteringstransaktion samt ved alle efterfølgende direkte debiteringstransaktioner skal betalingsmodtageren sende de mandatrelaterede oplysninger til sin betalingstjenesteudbyder, som skal videresende disse mandatrelaterede oplysninger til betalerens betalingstjenesteudbyder i forbindelse med hver enkelt direkte debiteringstransaktion.

4. Foruden de krav, der er omhandlet i stk. 1, fremsender den betalingsmodtager, der accepterer kreditoverførsler, sin betalingskontoidentifikationskode, jf. bilagets punkt 1, litra a), og, indtil den 1. februar 2014 for indenlandske betalingstransaktioner og indtil den 1. februar 2016 for grænseoverskridende betalingstransaktioner, dog kun i nødvendigt omfang, sin betalingstjenesteudbyders BIC-kode til sine betalere ved anmodning om en kreditoverførsel.

5. En betaler skal inden den første direkte debiteringstransaktion oplyse sin betalingskontoidentifikationskode, jf. bilagets punkt 1, litra a). Betaleren oplyser sin betalingstjenesteudbyders BIC-kode indtil den 1. februar 2014 for indenlandske betalingstransaktioner og indtil den 1. februar 2016 for grænseoverskridende betalingstransaktioner, dog kun i nødvendigt omfang.

6. I tilfælde af at rammeaftalen mellem betaleren og dennes betalingstjenesteudbyder ikke giver ret til refusion, verificerer betalerens betalingstjenesteudbyder med forbehold af stk. 3, litra a), nr. ii), hver enkelt direkte debiteringstransaktion med henblik på at kontrollere, om beløbet for den indgivne direkte debiteringstransaktion svarer til det beløb og den periodicitet, som er aftalt i mandatet i henhold til de mandatrelaterede oplysninger, inden betalerens betalingskonto debiteres.

7. Efter den 1. februar 2014 for indenlandske betalingstransaktioner, og efter den 1. februar 2016 for grænseoverskridende betalingstransaktioner, må betalingstjenesteudbyderne ikke længere pålægge brugerne at oplyse en betalers betalingstjenesteudbyders eller en betalingsmodtagers betalingstjenesteudbyders BIC-kode.

8. Betalerens og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere må ikke opkræve yderligere gebyrer eller andre afgifter for den udlæsningsproces, hvormed der automatisk genereres et mandat for de betalingstransaktioner, som initieres via eller ved hjælp af et betalingskort på salgsstedet, og som resulterer i en direkte debitering.

Artikel 6

Slutdatoer

1. Senest pr. 1. februar 2014 gennemføres kreditoverførsler i overensstemmelse med de tekniske krav, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, 2 og 4, og i bilagets punkt 1 og 2.

2. Senest pr. 1. februar 2014 gennemføres direkte debiteringer i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2 og 3, og med de krav, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, 3, 5, 6 og 8, og bilagets punkt 1 og 3.

3. Med forbehold af artikel 3 gennemføres direkte debiteringer i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, senest pr. 1. februar 2017 for indenlandske betalinger og senest pr. 1. november 2012 for grænseoverskridende betalinger.

4. For så vidt angår indenlandske betalingstransaktioner, kan en medlemsstat eller, med den berørte medlemsstats tilladelse, betalingstjenesteudbyderne i en medlemsstat, efter at have taget i betragtning og evalueret, i hvilken grad borgerne er forberedte og parate, fastsætte tidligere datoer end dem, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 7

Mandaters gyldighed og retten til refusion

1. En gyldig bemyndigelse til en betalingsmodtager til at opkræve tilbagevendende direkte debiteringer via en traditionel ordning som er afgivet før den 1. februar 2014, er fortsat gyldig efter denne dato og antages at udgøre samtykket til betalerens betalingstjenesteudbyder til at udføre de tilbagevendende direkte debiteringer, som betalingsmodtageren opkræver i overensstemmelse med denne forordning, i mangel af nationale lovbestemmelser eller af kundeaftaler om videreførelse af gyldigheden af direkte debiteringsmandater.

2. Mandater som omhandlet i stk. 1 skal give mulighed for ubetinget refusion og for tilbagedatering heraf til datoen for den refunderede betaling, hvis en sådan refusionsmulighed er fastsat inden for rammerne af det eksisterende mandat.

Artikel 8

Interbankgebyrer for direkte debiteringstransaktioner

1. Multilaterale interbankgebyrer pr. direkte debiteringstransaktion og andre aftalte vederlag med samme formål eller virkning finder ikke anvendelse på direkte debiteringstransaktioner, jf. dog stk. 2.

2. Multilaterale interbankgebyrer kan finde anvendelse på R-transaktioner, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) ordningen sigter mod en effektiv tildeling af omkostningerne til den betalingstjenesteudbyder eller dennes bruger, alt efter hvad der er relevant, der er årsag til R-transaktionen, under hensyntagen til transaktionsomkostninger, og sikrer, at betaleren ikke automatisk pålægges omkostningerne, og at betalingstjenesteudbyderen ikke må pålægge brugere omkostninger, for så vidt angår en given type R-transaktion, der overstiger de omkostninger, som betalingstjenesteudbyderen afholder for sådanne transaktioner
- b) gebyrerne er udelukkende omkostningsbaserede
- c) gebyrerne overstiger ikke de faktiske omkostninger, der er forbundet med en R-transaktion, som håndteres af den mest omkostningseffektive sammenlignelige betalingstjenesteudbyder, der er en repræsentativ part i ordningen for så vidt angår transaktionsvolumen og tjenesteydelse
- d) gebyrer anvendt i overensstemmelse med litra a), b) og c) forhindrer betalingstjenesteudbyderen i at opkræve yderligere gebyrer i forbindelse med de omkostninger, som dækkes af interbankgebyrerne, af deres respektive brugere
- e) der findes ikke noget praktisk og rentabelt alternativ til ordningen, som ville indebære en tilsvarende eller mere effektiv håndtering af R-transaktioner med tilsvarende eller lavere omkostninger for brugerne.

Med henblik på første afsnit tages der ved beregning af gebyrer for R-transaktioner kun hensyn til omkostningskategorier, som er direkte og entydigt relevante for R-transaktionens håndtering. Disse omkostninger defineres nøje. En specificering af omkostningsbeløbet, hvor de enkelte bestanddele identificeres hver for sig, indgår som led i ordningen for at lette verificering og overvågning.

3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på en betalingstjenesteudbyders ensidige ordninger og på bilaterale ordninger mellem betalingstjenesteudbydere, som har et mål eller en virkning, der svarer til en multilateral ordning.

Artikel 9

Adgang til betalinger

1. En betaler, som foretager en kreditoverførsel til en betalingsmodtager, der har en betalingskonto placeret inden for Unionen, må ikke specificere, i hvilken medlemsstat denne betalingskonto skal være placeret, forudsat at der er adgang til betalingskontoen i overensstemmelse med artikel 3.

2. En betalingsmodtager, som accepterer en kreditoverførsel eller anvender en direkte debitering til opkrævning af midler fra en betaler, der er indehaver af en betalingskonto placeret inden for Unionen, må ikke specificere, i hvilken medlemsstat denne betalingskonto skal være placeret, forudsat at der er adgang til betalingskontoen i overensstemmelse med artikel 3.

Artikel 10

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger offentlige myndigheder, organer, som er anerkendt ved national lovgivning, eller offentlige myndigheder, som udtrykkeligt er bemyndiget hertil ved national lovgivning, herunder nationale centralbanker, som de kompetente myndigheder, der bærer ansvaret for at sikre, at denne forordning overholdes. Medlemsstaterne kan udpege eksisterende organer til at fungere som kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de kompetente myndigheder, der udpeges i henhold til stk. 1, senest den 1. februar 2013. De underretter straks Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) om senere ændringer med hensyn til disse myndigheder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, har alle de beføjelser, der er nødvendige for at kunne varetage deres opgaver. Hvis der findes mere end én kompetent myndighed for de forhold, som omfattes af denne forordning, på medlemsstaternes område, sikrer medlemsstaterne, at disse myndigheder indgår i et tæt samarbejde, således at de kan varetage deres respektive opgaver effektivt.

4. De kompetente myndigheder overvåger på effektiv vis, at betalingstjenesteudbydere overholder denne forordning samt træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre dens overholdelse. De samarbejder med hinanden i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv 2007/64/EF og artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 11

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter senest den 1. februar 2013 regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler disse regler og foranstaltninger til Kommissionen senest den 1. august 2013 og giver den omgående besked om enhver ændring af dem.

2. De i stk. 1 omhandlede sanktioner finder ikke anvendelse på forbrugere.

*Artikel 12***Udenretslige klage- og erstatningsprocedurer**

1. Medlemsstaterne indfører tilstrækkelige og effektive udenretslige klage- og erstatningsprocedurer til bilæggelse af tvister vedrørende rettigheder og forpligtelser, der følger af denne forordning, mellem brugere og deres udbydere af betalingstjenester. Medlemsstaterne udpeger med henblik herpå eksisterende organer eller opretter, hvor det er hensigtsmæssigt, nye organer.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de organer, der er omhandlet i stk. 1, senest den 1. februar 2013. De underretter straks Kommissionen om senere ændringer med hensyn til disse organer.

3. Medlemsstaterne kan træffe bestemmelse om, at denne artikel kun finder anvendelse på brugere, der er forbrugere, eller kun på de brugere, der er forbrugere og mikrovirksomheder. Medlemsstaterne underretter senest den 1. august 2013 Kommissionen om sådanne bestemmelser.

*Artikel 13***Delegerede beføjelser**

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 for at ændre bilaget med henblik på at tage hensyn til tekniske fremskridt og markedsudviklingen.

*Artikel 14***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 31. marts 2012. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 15***Evaluering**

Senest den 1. februar 2017 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, ECB og EBA en rapport om anvendelsen af denne forordning som, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af et forslag.

*Artikel 16***Overgangsbestemmelser**

1. Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne tillade betalingstjenesteudbydere indtil den 1. februar 2016 at yde brugere konverteringstjenester i forbindelse med indenlandske betalingstransaktioner, således at brugere, der er forbrugere, fortsat vil kunne anvende BBAN-nummer i stedet for den betalingskontoidentifikationskode, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra a), på betingelse af, at interoperabiliteten sikres ved, at betalerens og betalingsmodtagerens BBAN-numre teknisk og sikkert konverteres til de tilsvarende betalingskontoidentifikationskoder, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra a). Denne betalingskontoidentifikationskode leveres til den initierende bruger, om nødvendigt før betalingen gennemføres. I et sådant tilfælde må betalingstjenesteudbydere ikke pålægge brugeren gebyrer eller andre afgifter, der er direkte eller indirekte forbundet med disses konverteringstjenester.

2. Betalingstjenesteudbydere, der udbyder betalingstjenester i euro, og som er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, skal ved udbud af betalingstjenester i euro opfylde kravene i artikel 3 senest pr. 31. oktober 2016. Hvis euroen imidlertid indføres som valuta i en sådan medlemsstat før den 31. oktober 2015, skal betalingstjenesteudbydere etableret i den pågældende medlemsstat opfylde kravene i artikel 3 inden for et år fra den dato, hvor den pågældende medlemsstat indtrådte i euroområdet.

3. Medlemsstaterne kan tillade deres kompetente myndigheder at fritage kreditoverførsels- eller direkte debiteringstransaktioner, som ifølge ECB's officielle årlige betalingsstatistikker har en kumulativ markedsandel på mindre end 10 % af det samlede antal af henholdsvis kreditoverførsels- eller direkte debiteringstransaktioner i den pågældende medlemsstat, fra alle eller nogle af kravene i artikel 6, stk. 1 og 2, indtil den 1. februar 2016.

4. Medlemsstaterne kan tillade deres kompetente myndigheder at fritage betalingstransaktioner, som genereres ved hjælp af et betalingskort på salgsstedet, og som fører til en direkte debitering til og fra en betalingskonto, der er identificeret ved BBAN- eller IBAN-nummer, fra alle eller nogle af kravene i artikel 6, stk. 1 og 2, indtil den 1. februar 2016.

5. Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne tillade, at deres kompetente myndigheder indtil den 1. februar 2016 fritager brugere, som initierer eller modtager individuelle kreditoverførsler eller direkte debiteringer, der videresendes samlet, fra det specifikke krav om anvendelse af de meddelelsesformater, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra b), og i artikel 5, stk. 1, litra d). Uanset en eventuel fritagelse skal betalingstjenesteudbydere opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra d), hvis en bruger anmoder om en sådan tjeneste.

6. Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne udsætte de i artikel 5, stk. 4, 5 og 7, omhandlede krav vedrørende oplysning om BIC-kode for indenlandske betalingstransaktioner indtil den 1. februar 2016.

7. Agter en medlemsstat at gøre brug af en undtagelse i henhold til stk. 1, 3, 4, 5 eller 6, oplyser den Kommissionen herom senest den 1. februar 2013 og tillader efterfølgende sin kompetente myndighed at fritage de relevante betalingstransaktioner, som omhandlet i de respektive stykker og afsnit, fra nogle eller alle af de i artikel 5, artikel 6, stk. 1 eller 2, eller i bilaget fastsatte krav, alt efter hvad der er relevant,

og for en periode, der ikke rækker ud over undtagelsesperioden. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de betalingstransaktioner, der er genstand for en fritagelse og om enhver senere ændring.

8. Betalingstjenesteudbydere, der er etableret i, og brugere, der gør brug af en betalingstjeneste i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, skal opfylde kravene i artikel 4 og 5 senest den 31. oktober 2016. Operatører af detailbetalingssystemer i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, skal opfylde kravene i artikel 4, stk. 2, senest den 31. oktober 2016.

Indføres euroen imidlertid som valuta i en sådan medlemsstat inden den 31. oktober 2015, skal betalingstjenesteudbyderne eller, hvor det er relevant, operatørerne af detailbetalingssystemer etableret i denne medlemsstat samt brugere af en betalingstjeneste i denne medlemsstat efterleve de relevante bestemmelser inden for et år efter den dato, hvor den pågældende medlemsstat tiltrådte euroområdet, men ikke tidligere end de respektive datoer, der er fastsat for de medlemsstater, der har euroen som valuta den 31. marts 2012.

Artikel 17

Ændringer af forordning (EF) nr. 924/2009

I forordning (EF) nr. 924/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, nr. 10), affattes således:
- »10) »midler« : sedler og mønter, kontopenge og elektroniske penge som defineret i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed^{*)}.

^{*)} EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.«

- 2) Artikel 3, stk. 1, affattes således:
- »1. Gebyrer, som en udbyder af betalingstjenester opkræver af en bruger af betalingstjenester i forbindelse med grænseoverskridende betalinger skal være de samme som de gebyrer, som denne udbyder af betalingstjenester opkræver af brugere af betalingstjenester for tilsvarende indenlandske betalinger af samme værdi og i samme valuta.«

- 3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Udbyderen af betalingstjenester kan opkræve yderligere gebyrer ud over dem, der opkræves i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, af brugeren af betalingstjenester, hvis denne bruger pålægger udbyderen af betalingstjenester at gennemføre den grænseoverskridende betaling uden at meddele IBAN og, i hensigtsmæssigt omfang og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009^{*)}, den tilhørende BIC for betalingskontoen i den anden medlemsstat. Disse gebyrer skal være passende og stå i rimeligt forhold til omkostningerne. De skal være aftalt mellem udbyderen af betalingstjenester og brugeren af betalingstjenesten. Udbyderen af betalingstjenester skal oplyse brugeren af betalingstjenesten om størrelsen af de yderligere gebyrer i god tid før, at brugeren bindes af denne aftale.

^{*)} EUT L 94 af 30.3.2012 s. 22.«

- 4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Med virkning fra den 1. februar 2016 ophæver medlemsstaterne de nationale forpligtelser for udbydere af betalingstjenester til at foretage indberetninger til brug for afregningsbaserede betalingsbalancestatistikker vedrørende deres kunders betalingstransaktioner.«

- 5) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 ændres datoen «1. november 2012» til «1. februar 2017».
 - b) I stk. 2 ændres datoen «1. november 2012» til «1. februar 2017».
 - c) I stk. 3 ændres datoen «1. november 2012» til «1. februar 2017».
- 6) Artikel 8 udgår.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. marts 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. Schulz

Formand

På Rådets vegne

N. Wammen

Formand

BILAG

TEKNISKE KRAV (ARTIKEL 5)

- 1) Ud over de væsentlige krav, der er fastsat i artikel 5, finder følgende tekniske krav anvendelse på kreditoverførsels- og direkte debiteringstransaktioner:
 - a) Den betalingskontoidentifikationskode, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a) og c), skal være et IBAN-nummer.
 - b) Den standard for meddelelsesformat, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b) og d), skal være ISO 20022 XML-standard.
 - c) Datafeltet skal ved overførsler have plads til 140 tegn. Betalingsordninger kan have plads til flere tegn, medmindre det redskab, der anvendes til at overføre oplysninger, har tekniske begrænsninger med hensyn til antal tegn; i så fald finder redskabets teknisk betingede grænse anvendelse.
 - d) De oplysninger, der vedrører overførslen, og alle andre dataelementer, som angives i overensstemmelse med dette bilags punkt 2 og 3, skal videresendes i fuldt omfang og uden ændringer mellem betalingstjenesteudbydere i betalingskæden.
 - e) Når de fornødne data foreligger i elektronisk form, skal betalingstransaktionerne give mulighed for en fuldt automatiseret, elektronisk behandling på alle behandlingsstadier i hele betalingskæden (uafbrudt behandling), således at hele betalingsprocessen kan foregå elektronisk uden behov for ny indlæsning eller manuel intervention. Det gælder også for usædvanlig håndtering af kreditoverførsels- og direkte debiteringstransaktioner, hvis det er muligt.
 - f) Betalingsordninger må ikke fastsætte en minimumsgrænse for betalingstransaktionens beløbsstørrelse og giver mulighed for kreditoverførsler og direkte debiteringer, men er dog ikke forpligtede til at behandle betalingstransaktioner med nulbeløb.
 - g) Betalingsordninger er ikke forpligtet til at gennemføre kreditoverførsler og direkte debiteringer, som overstiger 999999999,99 EUR.
- 2) Følgende krav finder i tillæg til de krav, der er nævnt i punkt 1, anvendelse på kreditoverførselstransaktioner:
 - a) De dataelementer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a), er følgende:

-
- i) betalerens navn og/eller IBAN-nummeret på betalerens betalingskonto
 - ii) kreditoverførselens beløbsstørrelse
 - iii) IBAN-nummeret på betalingsmodtagerens betalingskonto
 - iv) betalingsmodtagerens navn, hvis det kendes
 - v) eventuelle oplysninger vedrørende overførslen.
- b) De dataelementer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), er følgende:
- i) betalerens navn
 - ii) IBAN-nummeret på betalerens betalingskonto
 - iii) kreditoverførselens beløbsstørrelse
 - iv) IBAN-nummeret på betalingsmodtagerens betalingskonto
 - v) eventuelle oplysninger vedrørende overførslen
 - vi) eventuel identifikationskode for betalingsmodtageren
 - vii) navnet på betalingsmodtagerens eventuelle reference
 - viii) kreditoverførselens eventuelle formål
 - ix) kreditoverførselens eventuelle formålskategori.
- c) Endvidere har betalerens betalingstjenesteudbyder pligt til at oplyse betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder om følgende dataelementer:
- i) BIC-koden for betalerens betalingstjenesteudbyder (medmindre andet aftales af de betalingstjenesteudbydere, der er involveret i betalingstransaktionen)
 - ii) BIC-koden for betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder (medmindre andet aftales af de betalingstjenesteudbydere, der er involveret i betalingstransaktionen)
 - iii) betalingsordningens identifikationskode
 - iv) kreditoverførselens afviklingsdato
 - v) betalerens betalingstjenesteudbyders referencenummer til kreditoverførselsmeddelelsen.
- d) De dataelementer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra c), er følgende:
- i) betalerens navn
 - ii) kreditoverførselens beløbsstørrelse
 - iii) eventuelle oplysninger vedrørende overførslen.
- 3) Følgende krav finder i tillæg til de krav, der er nævnt i punkt 1, anvendelse på direkte debiteringstransaktioner:
- a) De dataelementer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra a), nr. i), er følgende:
- i) type direkte debitering (tilbagevendende, enkeltstående, første, sidste eller retur)
 - ii) betalingsmodtagerens navn
 - iii) IBAN-nummeret på betalingsmodtagerens betalingskonto, som skal krediteres for det opkrævede beløb
 - iv) betalerens navn, hvis det kendes
 - v) IBAN-nummeret på betalerens betalingskonto, som skal debiteres for det opkrævede beløb
 - vi) entydig mandatreference
 - vii) såfremt betalerens mandat er udstedt efter 31. marts 2012, datoen for mandatets undertegnelse
 - viii) det opkrævede beløbs størrelse
 - ix) såfremt mandatet er blevet overtaget af en anden betalingsmodtager end den, der udstedte mandatet, entydig mandatreference fra den oprindelige betalingsmodtager, som udstedte mandatet
 - x) betalingsmodtagerens identifikationsnummer
 - xi) såfremt mandatet er blevet overtaget af en anden betalingsmodtager end den, der udstedte mandatet, identifikationsnummer på den oprindelige betalingsmodtager, som udstedte mandatet

- xii) eventuelle oplysninger vedrørende overførslen fra betalingsmodtageren til betaleren
 - xiii) opkrævningens eventuelle formål
 - xiv) opkrævningens eventuelle formålskategori.
- b) De dataelementer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra b), er følgende:
- i) BIC-koden for betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder (medmindre andet aftales af de betalingstjenesteudbydere, der er involveret i betalingstransaktionen)
 - ii) BIC-koden for betalernes betalingstjenesteudbyder (medmindre andet aftales af de betalingstjenesteudbydere, der er involveret i betalingstransaktionen)
 - iii) navnet på betalernes reference (hvis det findes i det dematerialiserede mandat)
 - iv) identifikationskoden for betalernes reference (hvis det findes i det dematerialiserede mandat)
 - v) navnet på betalingsmodtagerens reference (hvis det findes i det dematerialiserede mandat)
 - vi) identifikationskoden for betalingsmodtagerens reference (hvis det findes i det dematerialiserede mandat)
 - vii) betalingsordningens identifikationskode
 - viii) det opkrævede beløbs afviklingsdato
 - ix) betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyders reference til opkrævningen
 - x) mandattype
 - xi) type direkte debitering (tilbagevendende, enkeltstående, første, sidste eller retur)
 - xii) betalingsmodtagerens navn
 - xiii) IBAN-nummeret på betalingsmodtagerens betalingskonto, som skal krediteres for det opkrævede beløb
 - xiv) betalernes navn, hvis det kendes
 - xv) IBAN-nummeret på betalernes betalingskonto, som skal debiteres for det opkrævede beløb
 - xvi) entydig mandatreference
 - xvii) datoen for undertegnelsen af mandatet, såfremt mandatet er udstedt af betaleren efter den 31. marts 2012
 - xviii) det opkrævede beløbs størrelse
 - xix) entydig mandatreference fra den oprindelige betalingsmodtager, som udstedte mandatet (hvis mandatet overtages af en anden betalingsmodtager end den, som udstedte mandatet)
 - xx) betalingsmodtagerens identifikationsnummer
 - xxi) identifikationsnummeret på den oprindelige betalingsmodtager, som udstedte mandatet (hvis mandatet overtages af en anden betalingsmodtager end den, som udstedte mandatet)
 - xxii) eventuelle oplysninger vedrørende overførslen fra betalingsmodtageren til betaleren.
- c) De dataelementer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra c), er følgende:
- i) entydig mandatreference
 - ii) betalingsmodtagerens identifikationsnummer
 - iii) betalingsmodtagerens navn
 - iv) det opkrævede beløbs størrelse
 - v) eventuelle oplysninger vedrørende overførslen
 - vi) betalingsordningens identifikationskode.

- 1) EUT C 155 af 25.5.2011, s. 1.
- 2) EUT C 218 af 23.7.2011, s. 74.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 14.2.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.2.2012.
- 4) EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 166.
- 5) EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 43.
- 6) EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.
- 7) EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11.
- 8) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.
- 9) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
- 10) EUT L 195 af 27.7.2010, s. 5.
- 11) EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.
- 12) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
- 13) EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.
- 14) EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.